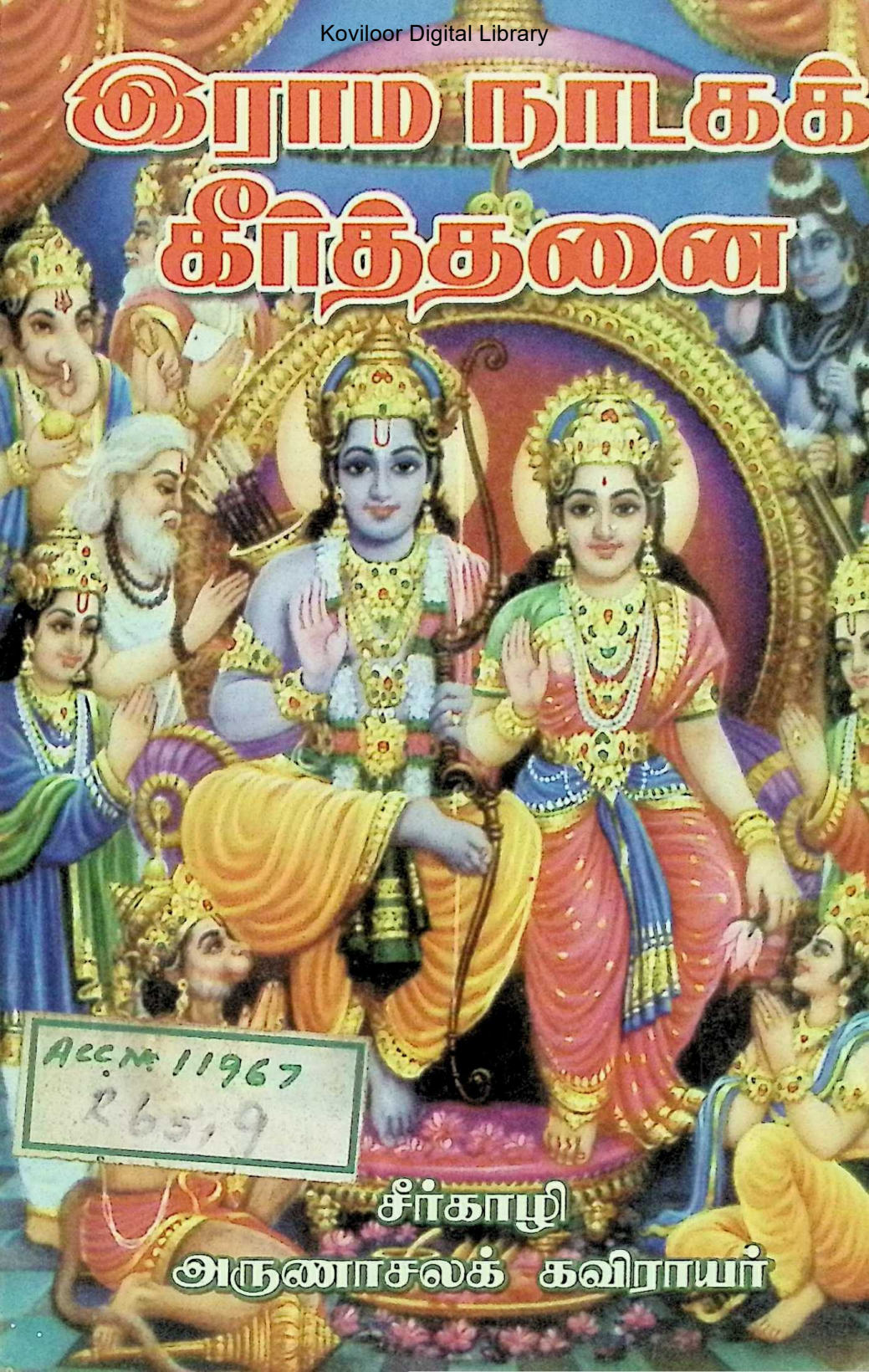

இராம நாடகக் கீர்த்தனை

Acc. No. 11967

265.9

சீர்காழி

அருணாசலக் கவிராயர்

இராமநாடகக் கீர்த்தனை

சீர்காழி அருணாசலக்கவிராயர்

9, பாரதி நகர் முதல்தெரு
தி.நகர். சென்னை - 17

முதற் பதிப்பு : 2006

முல்லை - 206

நூல் பற்றிய விவரங்கள்

நூற் பெயர்	:	இராமநாடகக் கீர்த்தனை
ஆசிரியர்	:	அருணாசலக் கவிராயர்
பதிப்புரிமை	:	முல்லை நிலையம்
தாள்	:	வெள்ளைத்தாள் 11.6 கி.கி.
நூலின் அளவு	:	18.5 x 10.5 டெம்மி
பக்கங்கள்	:	432
வெளியிடுவோர்	:	முல்லை நிலையம் 9, பாரதி நகர் முதல் தெரு, தி. நகர், சென்னை - 600 017.
விற்பனை உரிமை	:	பாரி நிலையம் 90, பிராட்டே, சென்னை - 600 108.
பொருள்	:	நாடகக் கீர்த்தனை

விலை : ரூ. 150

Typesetting : **AMARAVATHI**

Chennai - 83.

Mobile : 9444169725

Printed by : Monark Graphics, Chennai - 94

முன்னுரை

இந்திய மக்களின் மனதில். ஊறி, சொல்லிலும், கலைகளிலும் வெளிப்படுவன இதிகாசங்களான இராமாயணமும், பாரதமுமே அவைகள். கவிதையில், நாடகத்தில், சொற்பொழிவுகளில், கூத்தாடு மிடங்களில், கதா காலட்சேபங்களிலும், திரை, சின்னத் திரையிலும் வெளிப்பட்டு மக்கள் நெஞ்சங்களில் பதியவைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்தியத் துணைக் கண்டமன்றி,

அதன் சுற்றுப்புறமுள்ள நாடுகளில் கூட இராமாயணம் வெவ்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்படுகின்றன.

பண்பட்ட மாக்கவி வான்மீகி முனிவர் சமஸ்கிருதத்தில் செய்த முதனூலை யொட்டி, கவிச்சக்ரவர்த்தி கம்பர் இராமகாதையை வழிநூலாகத் தமிழில் பாடினார். செவிநுகர் கனிகளான அக்காவியத்தை எளியோரும் கேட்டு உணறுமாறு இசைத்தமிழால், சீர்காழி அருணாசலக் கவிராயர் சார்பு நூல் செய்தார்.

அக்காலத்தில் வசதி படைத்தவர்கள் இல்லங்களில் மாலை வேளைகளில், பழுத்த இசைவாணர்களைக் கொண்டு, இசைக் கருவிகளோடு பாடச் செய்வர். சுற்றிலும் உள்ள ஊர்மக்கள் வந்து கேட்டு மகிழ்வர். இதனால் தமிழ் வளர்ந்தது, இசையறிவு பெற்றவர்களுக்கு வருவாய் கிடைத்தது. மக்களிடம் நற்பண்புகளை வளர்க்க இக்கலை பேருதவி புரிந்தது. இவ்வுயர் குண சிந்தனைகளால் எளிமையாக இருந்தாலும் முழுநிறைவுடன் வாழ்ந்தனர் மக்கள்.

சொற்கவை, பொருளாமும், பாமர வழக்கு களைக் கொண்ட இந்நூல் முன்னர் பல அறிஞர் பெருமக்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளி வந்துள்ளன. இன்று கண்ணால் காண்பதற்கும் அரிதாகிவிட்டது. இசையறிவோடு, இயற்றமிழும் கற்ற பலர் இந்நூலை மனமொன்றி கற்பாராயின் அதுவே இறை யருட்பேறாகும். கம்பனின் தெள்ளுதமிழ்க் கவிச்சுவை குன்றாமல், எளிய சொற்களால், இசையிற் குழைத்து கவிராயர் தருகின்ற

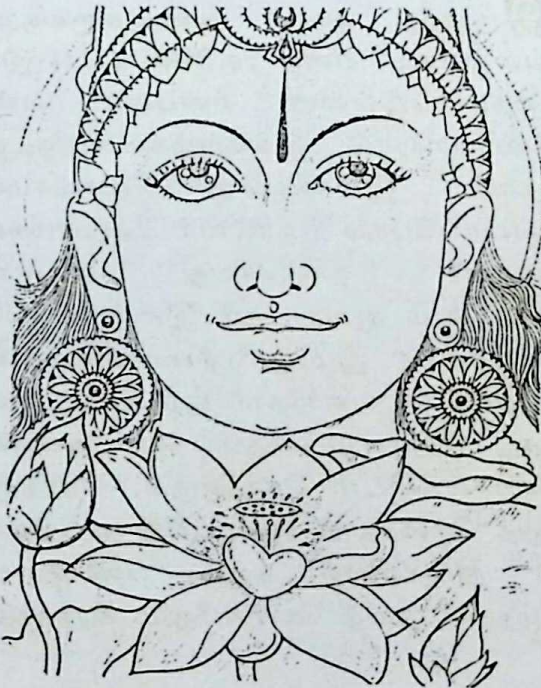

இப்பனுவல் ஆன்மிக வாதிகளுக்கு ஓர் அமிழ்தக்கடல், தமிழ் அறிஞர்களுக்கோ அறிவு ஊற்று.

மிகப்பழமையான நூல்களைத் தேடிப் பிடித்து, அதன் நுட்பத்தையும், இன்றியமையாமையையும் உணர்ந்து பதிப்பிக்கும் 'முல்லை நிலை'யத்தாரின் தொண்டு பாராட்டுக்கு உரிய ஒன்று. காலத்தால் அழியாமல் இந்நூலைக் காக்கும் அவர்கள் உள்ளம் தொண்டுள்ளம், தூய உள்ளம் வாழ்க அவர்கள் முயற்சி.

இங்ஙனம்

சு. இலம்போதரன்

ஆக்கியோன் வரலாறு

இருநூற்று ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் 'தில்லையாடி' என்ற ஊரிலே (1711-இல்) நல்லதம்பிப்பிள்ளை என்பவர் வள்ளியம்மையாரோடு இல்வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார். இவர்களுக்கு சைவசமயக் குரவரைப்போல நால்வர் ஆண்மக்கள் பிறந்தனர். நான்காவது மகனாரே அருணாசலம் ஆவார். தம் இளமையிலேயே பெற்றோரை இழந்து, தமையனார்களின் பொறுப்பிலே வளர்ந்தார். குறிப்பிட்ட வயது வந்ததும் தருமபுரம் வந்தடைந்தார். அங்குள்ள தம்பிரான்களிடம் தெலுங்கும், கிரந்தமும் கற்றுத் தெளிந்தார். பதினெட்டு வயதிற்குள் பல நூல்களைக் கற்று பண்டிதராகத் திகழ்ந்தார். தமிழ் மொழியிலும் கிரந்தத்திலும்

முள்ள சைவ ஆகமங்களைத்தாமே படித்து அறிந்தார். தருமபுரம் மடத்தில் 'உள்ள அம்பலவாணக் கவிராயர் சிறந்த அறிஞர். அவரிடம் பல நுட்பங்களைக் கேட்டுத் தெளிவு பெற்றார். மடத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டினார் அம்பலவாணக் கவிராயர்.

'அறத்தாறு' என்பது இல்வாழ்க்கையே என்பதை உணர்ந்த அருணாசலர் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்க மறுத்து, கருப்பூரில் உள்ள ஒரு நங்கையை மணந்தார். வருவாய்க்காகக் காசுக்கடை ஒன்றையும் வைத்தார். வணிகத்தின் பொருட்டு புதுச்சேரிக்குச் செல்லும் பொழுது சீகாழியில் உள்ள தருமபுர மடத்தில் தங்கினார். இவர்தம் சகலபாடியான சிதம்பரம் பிள்ளை என்பவர் அம்மடத்தின் பண்டார சந்நிதியாகப் பொலிந்தார். அவர் தாம் இயற்றிய 'கட்டளை மாலை' என்ற நூலை இவரிடம் காட்டிப் பாராட்டுதலைப் பெற்றார். அருணாசலரை அங்கேயே தங்கும்படியும், சீகாழியின் சிறப்பினைப் பள்ளு இலக்கியமாகப் பாடும்படியும் வேண்டினார். அன்றிரவே நம் கவிராயர் 'சீகாழிப்பள்ளை'ப் பாடி பணியாளரிடம் கொடுத்துவிட்டு, தம்பிரானிடம் சொல்லாமல் விடியலில் புதுச்சேரிக்குப் புறப்பட்டு விட்டார். பண்டாரச் சந்நிதிகள் இவர் காணாமையைக் கண்டு வருத்த முற்றார். அவரின் பள்ளு நூலை வாங்கிப் படித்து மிகவும் மகிழ்ந்தார். அவருக்காகப் புது வீடு ஒன்றைக் கட்டி, தில்லை யாடியில் உள்ள குடும்பத்தாரைக் கொணர்ந்து அங்குக்

குடியமர்த்தினார். புதுவையினின்னும் மடத்திற்கு வந்த கவிராயரை, அவருக்காக கட்டிய வீட்டை காண்பித்து வியப்புறச் செய்தார்.

கவிராயர் 'யாத்த தனிப்பாடல்கள் எண்ணிலா. அவையன்றி, சீகாழித் தல புராணம், அனுமார் பிள்ளைத் தமிழ், அசோமுகி நாடகம், காழி அந்தாதி, காழிக் கோவை, காழிக் கலம்பகம், தியாகேசர் வண்ணம் முதலியன. பல கீர்த்தனைகளையும் பாடியுள்ளார்.

மாலை நேரங்களில் இலக்கியப் பேருரை நிகழ்த்துவதும், மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லுதலையும் பழக்கமாகக் கொண்டார். சட்ட நாதபுரம் என்ற ஊரிலிருந்து வெங்கட்ராமையர், கோதண்ட ராமையர் என்பார் இவரிடம் பாடம் கேட்ட இசைவிற்பன்னர்கள் ஆவர். அவ்விருவரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி இராமகாதையை இசைப்பாடலாக்கினார். மாணவர் இருவரும் இசையமைத்து பலவிடங்களில் பாடி வந்தனர்.

கம்பனின் இராமகாதை போல் இந்நூலும் திருவங்கத்து இறைவன் முன்னிலையில் அரங்கேற வேண்டுமென்பது இவரின் அவா. அதற்காகக் கோயிலாரை இவர் அணுகினார். இறைவன் அரங்கேற்ற அனுமதித்தால் மிகச் சிறப்பாக அரங்கேற்றலாம் என்றனர் கோயிலார். 'ஏன் பள்ளி கொண்டர் ஐயா ஸ்ரீரங்கநாதரே' என்று இறையருள் வேண்டி பாடினார். அன்று அரங்கர் கவிராயரின்

கனவில் தோன்றி கோயில் பணியாளர்களை நும் கவியில் பாடினால், நூல் அறங்கேறும் என்றார். அதேபோல் கோவிலார் கனவில் தோன்றி பெருமாளுக்குத் தொண்டு செய்யும் பணியாளர்களைப் பற்றி அவர் பாடியபின் நூலை அரங்கேற்றுங்கள் என்றார். கவிராயரும், கோவிலாரும் சந்தித்துத் தத்தம் கனவில் இறைவன் கூறியவைகளைப் பறிமாறிக் கொண்டனர். கவிராயர் நாடகத்தின் முன் மொழிபாட்டான 'தோடயம்' என்பதில் பலரையும் பாடி சேர்த்தார். கவிச்சக்ரவர்த்தி கம்பர் அரங்கேற்றிய அதே மண்டபத்தில் அரங்கேற்றி. மகிழ்ந்த கோவிலாரும், செல்வர்களும் விருதுகளையும், பரிசுகளையும் நல்கினர்.

பின்னர் தஞ்சை மன்னர் துளசி மகாராஜாவின் அவையில் அரங்கேற்றக் கருதி தஞ்சை சென்றார். தஞ்சை கோட்டையை சென்னை நவாப் 'மதார்மல்க்கின்' முற்றுகை இட்டிருந்ததால் அரசரைக் காணமுடிய வில்லை. பின்னர் புதுவை சென்று ஆனந்தரங்கம் பிள்ளையின் முன்னிலையில் அரங்கேற்ற விரும்பினார். என் நண்பரான துளசி மகாராஜா கேட்பதன்முன் நான்கேட்பது முறையற்றது என்று கூறி, கவிராயருக்குப் பல பரிசுகளைத் தந்தார். சென்னையில் உள்ள தம் நண்பரான மணலி முத்துகிருஷ்ண முதலியாருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதிக் கொடுத்தனுப்பினார்.

சென்னைக்கு வந்த கவிராயர் மணலி முத்து கிருஷ்ணருக்கு ஒரு சீட்டுக் கவி எழுதி,

ஆனந்தங்கம் பிள்ளையின் கடிதத்தையும் இணைத்து அனுப்பினார். முத்துகிருஷ்ணரும் கவிராயருக்கு வரவேற்பளித்து நலம் உசாவினார். கம்பரின் இராமகாதையை கிர்த்தனைகளாகப் பாடியுள்ளேன் என்று கூறினார். அது கேட்ட முதலியார். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் பிராமணர் இருவர் வந்து பாடிகாட்டினார்களே அது இதுதானா என்றார். கவிராயர் அதுவும் அடியேன் பாடியதே. இப்போது இன்னும் சில கிர்த்தனைகளைப் பாடிச் சேர்த்து முழுமைப் பெறச் செய்துள்ளேன் என்றார். முதலியார் பலரை அழைத்து அந்நூலைப் பாடும்படிக் கேட்டு இன்புற்று பட்டாபிஷேகம் முடிந்ததும் கவிராயருக்கு தக்க மரியாதைகள் செய்தார்.

தஞ்சை மன்னர் துளசி முன்னிலையிலும், புதுவை ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை முதலான பல செல்வர்களின் முன்னிலையிலும் பாடிப் பல பரிசில்கள் பெற்றார். தம் அறுபதாம் அகவையில் 'இராமநாடகக் கிர்த்தனையை' அரங்கேற்றிய கவிராயர் சிறப்போடு வாழ்ந்து தம் 67-ஆம் ஆண்டு இறைவன் திருவடி சேர்ந்தார்.

★-★-★

பொருளடக்க அகராதி

	பக்கம்
அகலிகை சாபவிமோசனமும் சரித்திரமும்	... 45
அக்கினிபகவான் முறையிடல்	... 391
அக்கினியில் விழும் பரதரைக் கௌசலை அம்மன் தடுத்துக்கூறல்	... 405
அங்கதன் சாம்புவந்தனை இடித்தல்	... 352
அங்கதன் தூதுபோக அவனோடு ராவணன் சொல்லுதல்	... 254
அங்கதன் மீண்டு போர்கலக்க என்ன இருபடைகளும் கைகலத்தல்...	256
அங்கதன் ராவணனுக்கு மறுமொழி உரைத்தல்	... 255
அண்ணன் இறந்ததற்காக விபீஷணர் புலம்பல்	... 384
அதிகாயனுக்குப் புலம்பின ராவணன் முன்னே தானியமாலை புலம்பல்	285
அதிகாயனுக்கும் லட்சுமணருக்கும் யுத்தம்	... 286
அதிகாயன் வரலாறு விபீஷணன்கூற ஸ்ரீ ராம் தம்பியைப் புகழ்தல்	... 284
அபசாரக்ஷமை	... 27
அயோத்தியாகாண்டம்	... 62
அரசியல்	... 34
அவையடக்கம்	... 30
அனுமார் அசோகவனம் அழிக்குதல்	... 201
அனுமார் இந்திரசித்தோடு பொருதல்	... 206
அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத் தேடுதல்	... 177
அனுமார் இலங்கையைக் கொளுத்தல்	... 217
அனுமாருக்கும் அகம்பனுக்கும் யுத்தம்	... 309
அனுமாரும் இராவணனும் கைக்குத்துக்கு நிற்குதல்	... 258
அனுமார் இராவணனைக்கண்டு கோபித்தல்	... 179
அனுமாரை இந்திரசித்து எதிர்த்தல்	... 206
அனுமாரைச் சீதாதேவி வரங்கேட்டுதல்	... 196
அனுமாரை ராவணன் வினாவுதல்	... 211
அனுமார் கடல்தாண்ட இசைதல்	... 174
அனுமார் கடல்தாண்டப் பாய்தல்	... 175
அனுமார் சுஞ்சீவிபர்வதத்தைக் கொண்டுவருதல்	... 317
அனுமார் சீதாதேவிக்குத் திடம் கூறல்	... 198
அனுமார் சீதாதேவியை வரங்கேட்டுதல்	... 196
அனுமார் சீதையைக் காணாததால் இரங்குதல்	... 180

அனுமார் சீதையைக் காணுதல்	...	182
அனுமாரைக் கொல்லாதபடி ராவணனை விபீஷணர் விலக்குதல்	...	215
அனுமார் தேற்றச் சக்ரீவன் சரண் அடைதல்	...	151
அனுமார் தோத்திரம்	...	24
அனுமார் பிர்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டல்	...	209
அனுமார் மறைந்துநின்று யோசித்தல்	...	149
அனுமார் மீண்டபின் ராவணன் கேட்க மந்திரிகள் ஆலோசனைகூறல்	...	224
அனுமார் ராவணனுக்கு விடையும் மதியுங் கூறுதல்	...	212
மேற்படி மேற்படி II	...	212
அனுமார் ராவணனைக்கண்டு கோபித்தல்	...	179
அனுமார் வசந்தனைக்கொண்டு வருதல்	...	396
அனுமார் வாலில் தீசுடாதிருக்கும்படி அக்கினிபகவானை சீதை வேண்டல்	...	216
அனுமார் ஸ்ரீ ராமருக்கு வரலாறு கூறுதல்	...	150
அனுமார் ஸ்ரீ ராமரை வர்ணித்தல்	...	191
ஆக்கியோன்பெருமை	...	22
ஆரணியகாண்டம்	...	108
இந்திரசித்துக்காக மண்டோதரி புலம்பல்	...	345
இந்திரசித்துக்காக ராவணன் ரணக்களத்திலே புலம்பல்	...	343
இந்திரசித்துக்கும் லட்சுமணருக்கும் மூன்றாமுறை யுத்தம்	...	332
இந்திரசித்து சண்டைக்குவந்து அனுமாரை இகழ அவர் அவனை இகழ்தல்	...	289
இந்திரசித்து தகப்பனுடன் முறையிடுதல்	...	338
இந்திரசித்து மாயாசீதை அனுமார்முன் கொண்டுவருதல்	...	323
இந்திரசித்து வதையை ராவணன் கேட்ட இடத்திலே புலம்பல்	...	342
இந்திரசித்து விபீஷணரை வயிற்றெரிச்சலாலே ஏசுதல்	...	335
இந்திரசித்து வெட்டின சீதைக்காக அனுமார் புலம்பல்	...	324
இந்திரசித்தை அனுமார் பழித்தல்	...	331
இந்திரசித்தை ராவணன் உதாசனித்தல்	...	339
இராத்திரியில் மகாராட்சத வீரர்கள் வதை	...	300
இராவணன் அவசகுனங்கள் காணுதல்	...	376
இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்	...	210
இராவணன் தேர் ஏறுதல்	...	375
இராவணன் மாலியவானோடு அமார்க்களம் கூறுதல்	...	263
இராவணன் இலங்கைக்கு காவல் வகுத்தல்	...	252
இருபடைகளும் கைகலக்க ஆனைப்படையை அனுமார் அடித்தல்	...	284
இலங்கணி வதை	...	176
இலங்கையில் வானரர் நெருப்பிட்டுக் கொச்சனையிடுதல்	...	323
இளையவர் நாக்பாசத்தால் கட்டுண்டதற்காக ஸ்ரீ ராமர் இரங்கல்	...	296
இளையவர் பிரமாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டதற்காக ஸ்ரீ ராமர் இரங்கல்...	...	284

ஏற்புடைக்கடவுள் வணக்கம்	...	24
ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராஜர்கள் வருதல்	...	63
கடவுள் வணக்கம்	...	33
கடைசிநாளில் ராவண யுத்தம்	...	380
கரதூஷணத் திரிசிரர்களின் வதை	...	123
கலியாணச்சடங்கு செய்தல்	...	55
கவந்தன் வதையும் துதியும்	...	146
கிங்கரர் கும்பகர்ணனை எழுப்பவும் அவன் தூங்குதல்	...	266
கிஷ்கிந்தாகாண்டம்	...	149
குகன் பரதர்சேனையைக் கண்டு கோபித்தல்	...	99
குகன் ஸ்ரீ ராமர் வரவில்லையென்று வருந்துதல்	...	414
கும்பகர்ணனுக்கு விபீஷணன் நீதி கூறல்	...	271
கும்பகர்ணன் தன்னையழைத்த விபீஷணனுக்குப் புத்தி கூறல்	...	270
கும்பகர்ணன் மரணத்தைக்கேட்டு ராவணன் புலம்பல்	...	282
கும்பகர்ணன் ராவணனுக்கு ஆலோசனை கூறல்	...	226
கும்பகர்ணன் ராவணனுக்கு புத்திகூறுதல்	...	267
கும்பகர்ணன் ஸ்ரீ ராமரைத் துதித்து வரம்கொள்ளுதல்	...	277
கூனி கைகேசியைக் கலைக்க வருதல்	...	66
கெருடபகவான் வருதலும் நாகபாச மறுதலும்	...	297
கெருடபகவான் ஸ்ரீ ராமரைத் துதித்தல்	277-299	
கைகேசி கூனியைக் கோபித்தல்	...	67
கைகேசியைக் கூனி கலைத்தல்	...	68
கைகேசிக்கும் சக்கரவர்த்திக்கும் சம்வாதம்	...	70
கைகேசி ஸ்ரீ ராமரை வனத்துக்கு ஏவுதல்	...	75
கௌசிகர் ஸ்ரீ ராமருக்கு நீதி சொல்லுதல்	...	43
கௌசிகர் ஸ்ரீ ராமரைக் குறித்து கேட்குதல்	...	40
கௌசிகர் ஸ்ரீ ராமர் வரலாறு சொல்லுதல்	...	47
சக்கரவர்த்தி மக்கள் வேண்டி வருந்தல்	...	36
சக்கரவர்த்தி முடிசூட ஸ்ரீ ராமரை வேண்டிதல்	...	62
சக்கரவர்த்தியைக் குறித்துப் பரதர் புலம்பல்	...	95
சடாயு ராவணனுக்குப் புத்திசொல்லுதல்	...	137
சடாயு விழவே சீதை புலம்பல்	...	140
சடாயுவுக்கும் ராவணனுக்கும்யுத்தம்	...	138
சத்துருக்கள் அரசாட்சிக்கு உடன்படாமை	...	404
சமர்த்துப் பேசின வன்னியை மாலியவான் இடித்தல்	...	349
சம்புமாலி வதை	...	203
சரணம் அடைந்த விபீஷணரைக் குறித்து ஸ்ரீ ராமருக்கு அனுமார் கூறல்	...	230
சாம்புவந்தன் அனுமாரைத் துதித்தல்	...	172

சாரணர் ராவணனுக்கு ஸ்ரீராமர் முதலியோரைக் காட்டல்	... 248
சீதாதேவி அக்கினியில் குளித்து எழுந்தது	... 390
சீதாதேவி அனுமாருக்கு அடையாளம் ஈதல்	... 199
சீதாதேவி அனுமாரை உபசரித்தல்	... 389
சீதாதேவிக்கு அனுமார் ஜெயசேதி கூறல்	... 388
சீதாதேவிக்குத் திரிசடை கனாநிலை உரைத்தல்	... 186
சீதாதேவி தனியே புலம்பல்	... 190
சீதாதேவி திரிசடையோடு முறையிடல்	... 183
சீதாதேவியின் பக்கல்வந்து ராவணன் கெஞ்சுதல்	... 279
சீதாதேவி இராவணனை இடித்தல்	... 188
மேற்படி மேற்படி	... 280
சீதாதேவி லட்சணியைத் தரிசித்தல்	... 193
சீதாதேவி பக்கல் இராவணன் குறையிரத்தல்	... 187
சீதாதேவி ஆபரணங்களைக் கண்டு ஸ்ரீராமர் இரங்கல்	... 154
சீதைக்காக இரங்குகிற ஸ்ரீராமரை லட்சுமணர் முடுக்குதல்	... 325
சீதைக்கும் ராவணசந்நியாசிக்கும் சம்வாதம்	... 135
சீதை சபாமண்டபத்துக்கு வருதல்	... 52
சீதையின் இருப்பை விபீஷணர் ராமருக்கறிவித்தல்	... 328
சீதை பிரிந்தபின்பு நடந்த செய்திகள்	... 194
சீதையின் பிரிவாற்றாமல் ஸ்ரீ ராமர் இரங்கல்	... 145
சீதையைத் தேடப்போனவர்களைத் குறித்து ஸ்ரீ ராமர் இரங்கல்	... 220
சீதையை வெட்ட நடந்த ராவணனை மகோதரன் தடுத்தல்	... 347
சுக்கிரீவன் அழைத்தபோது விபீஷணர் சொல்லிக்கொண்டு வருதல்...	232
சுக்கிரீவனுக்கும் ராவணனுக்கும் மல்யுத்தம்	... 250
சுக்கிரீவன் தாமசம்கண்டு ஸ்ரீராமர் கோபித்தல்	.. 167
சுக்கிரீவன் மதுபானத்தை நிந்தித்தல்	... 168
சுந்தரகாண்டம்	... 175
சுமந்திரன் புலம்பல்	... 86
சுமித்திரை லட்சுமணருக்கு புத்திசொல்லல்	... 81
சூர்ப்பநகை ராவணன் முன் சீதையை வர்ணித்தல்	... 130
சூர்ப்பநகை கரணோடே முறையிடல்	... 122
சூர்ப்பநகை தன்உறவை நினைந்து புலம்பல்	... 119
சூர்ப்பநகை ராவணனோடே முறையிடல்	... 128
சூர்ப்பநகை ஸ்ரீ ராமரைக்கண்டு மோகித்தல்	... 113
சூர்ப்பநகை ஸ்ரீ ராமருக்கு மீளவும் இதவுரைதல்	... 120
சோபனம் பாடுதல்	58-427
தண்டகவன ரிஷிகள் ஸ்ரீ ராமரோடு முறையிடல்	... 110
தம்பிக்காக இரங்கிய ஸ்ரீ ராமரை சாம்புவந்தன் தேற்றுதல்	... 320
தம்பி முதலானோர் எழுந்ததற்காக ராமர் அனுமாரைப் புகழ்தல்	... 322
தாடகை முதலானவர்கள் வதம்	... 44

திரிசடை அம்மாள் சீதாதேவியைத் தேற்றுதல்	... 316
திருஅயோத்தியை அலங்கரித்தல்	... 64
தூதர் ராவணனுக்கு மூலபலத்தை விவரித்தல்	... 348
தேவர்களுக்குப் பெருமான் அருளப்பாடு	... 38
நகரையும் ராமரையும் சீதையையும் அலங்கரித்தல்	... 417
நாகபாசத்தால் லட்சுமணர் கட்டுண்டதற்காக விபீஷணர் புலம்பல்	... 295
நாலாமுறை யுத்தத்தில் இந்திரசித்தன் வதை	... 240
நூற்பயன்	... 428
நூற்பெருமை	... 28
பஞ்சசேனாதிபதிகள் அட்சதன் இவர்கள் வதை	... 204
பட்டாபிஷேகமண்டபம் பரதர் சோடித்தல்	... 420
பரதருக்கு அனுமார் சங்கிரகராமாயணம் கூறல்	... 408
பரதருக்கு ராமர் காட்சி கொடுத்தல்	... 416
பரதர் கைகேசியைக் கோபித்தல்	... 96
பரதர் கோசலா தேவிக்குச் சத்தியம் கூறல்	... 97
பரதர் கௌசலை அம்மனோடு முறையிட்டு இரங்கல்	... 406
பரதர் ஸ்ரீ ராமர் திருவடிகளிலே வணங்குதல்	... 415
பரத்துவாசர் முதலானோர்க்கு ஸ்ரீ ராமர் ராட்சதர் மாண்ட வகை	... 413
பாதுகைக்குப் பரதர் பட்டாபிஷேகம் செய்தல்	... 107
பாயிரம்	... 24
பாலகாண்டம்	... 33
பிரமதேவர் ஸ்ரீ ராமரைத் தோத்திரம் செய்தல்	... 392
பெருமான் சந்நிதியில் தேவர்கள் முறைபாடு	... 37
பெருமான் திருஅவதாரம்	... 39
பெருமான் தோத்திரம்	... 25
மகோதரன் வதை	... 379
மக்களையும் மருமகளையும் சக்கரவர்த்தி புகழ்தல்	... 394
மங்களம்	32-427
மண்டோதரி புலம்பல்	... 386
மாயாசனகளைச் சீதை கண்டு தகப்பனென்று புலம்பல்	... 281
மாரீசன் ராவணனை இடித்தல்	... 131
மாலியவானை ராவணன் நிந்தித்தல்	... 247
மாலியவான் புத்தியை ராவணன் கேட்காமல் மகோதரன்கலைத்தல்	... 265
மிதிலைக்குச் சக்கிரவர்த்தியின் எழுச்சி	... 49
மூலபல சண்டை	... 354
மூலபலப் படுகளக் காட்சி	... 369
மூலபலப் படுகளத்தை ராவணன் கண்டது	... 373
மூலபலம் கண்டு ஓடின சாம்புவன் முதலோரை மறித்த அங்கதனுக்கு அவன் சொல்லுதல்	... 350
யுத்தகாண்டம்	... 224

ராவணனுக்கு மாலியவான் புத்திகூறல்	... 246
லட்சுமணருக்கும் இந்திரசித்துக்கும் இரண்டாமுறை யுத்தம்	... 303
லட்சுமணருக்கும் ராவணனுக்கும் யுத்தம்	... 367
லட்சுமணர் சீதாதேவியைத் தேற்றல்	... 134
லட்சுமணர் சுக்கிரீவனை இடித்தல்	... 169
லட்சுமணர் பரதர்சேனையைக் கண்டு கோபித்தல்	... 100
லட்சுமணர் பொன்மானைப் பொய்மான் என்றல்	... 132
வதிஷ்டர் தகவுரைத்தல்	... 42
வழிபடு கடவுள் வணக்கம்	... 33
வாலி இறந்தபின் தாரை புலம்பல்	... 162
வாலி குற்றங்களை அவனுக்கு ராமர் விரித்தல்	... 158
வாலி சுக்கிரீவனுக்கு மதி சொல்லுதல்	... 161
வாழ்த்து	... 427
வானரப்படைத் தலைவர்களும் படைத்தொகையும்	... 171
வானரவீரர்களை மாட்டின இந்திரஜித்துக்கும் இளையவருக்கும் யுத்தம்	... 290
வானவீரர்கள் சேதுபந்தனம் பண்ணுதல்	... 243
வானரவீரர்கள் திரும்புங்காலையில் மதுவனம் அழித்தல்	... 219
விநாயகர் தோத்திரம்	... 23
விபீஷணர் இந்திரசித்தை விலக்கி ராவணனுக்குப் புத்திகூறல்	... 227
விபீஷணர் இந்திரசித்துக்கு எதிர்மொழிதல்	... 336
விபீஷணரை ராவணன் சீறிக்கூறல்	... 229
விபீஷணர் சரணாகதத்தைக் குறித்து ராமர் கூறல்	... 231
விபீஷணர் ராமருக்குராவணன் பெருமை கூறல்	... 237
விபீஷணர் ராமரைத் தரிசித்தல்	... 233
விபீஷணர் ராமரைச் சரண் அடைதல்	... 235
விபீஷணர் மீண்டபின் இருபடைகளும் போர்கலத்தில்	... 272
விபீஷணர் ராமருக்கு கும்பகர்ணன் வரலாறு கூறுதல்	... 268
விராதன் வதையும் துதியும்	... 109
ஸ்ரீராமபாணத்தால் இராவணன் இறந்தது	... 384
ஸ்ரீராமபாணம் கும்பகர்ணன் தலையைக் கடலில் விழுத்தல்	... 279
ஸ்ரீராமர் அக்கினிவலம்வருதல் முதலியன	... 58
ஸ்ரீராமர் அத்திரியைக்கண்டு தண்டகம்சேர்தல்	... 108
ஸ்ரீராமர் அரசியல்	... 425
ஸ்ரீராமர் அனுமாரை உடனுண்ணவேண்டுதல்	... 410
ஸ்ரீராமருக்கு அனுமார் சீதையின் இருப்புக்கூறுதல்	... 221
ஸ்ரீராமருக்குச் சுக்கிரீவன் துணிவுகூறுதல்	... 156
ஸ்ரீராமருக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் யுத்தம்	... 276
ஸ்ரீராமருக்கும் சூர்ப்பநகைக்கும் சம்வாதம்	... 116
ஸ்ரீராமருக்கும் பரசுராமருக்கும் சம்வாதம்	... 59

ஸ்ரீராமருக்கும் ராவணனுக்கும் முதல்யுத்தம்	... 260
ஸ்ரீராமரை அனுமார் முடுக்குதல்	... 326
ஸ்ரீராமரை ஆகாசத்தில் சகலதேவதைகளும் தோத்தரித்தல்	... 312
ஸ்ரீராமரைக் குகன் தன்ஊரிலிருக்க வேண்டல்	... 91
ஸ்ரீராமரை நினைந்து சக்கரவர்த்தி புலம்பல்	... 88
ஸ்ரீராமரை மாலியவான் கொண்டாடல்	... 371
ஸ்ரீராமரை லட்சுமணர் தேற்றுதல்	... 166
ஸ்ரீராமரை வசிஷ்டர் தேற்றுதல்	... 103
ஸ்ரீராமரை வருணன் சரணாடைதல்	... 242
ஸ்ரீராமரை வாலி நிந்தித்தல்	... 157
ஸ்ரீராமரை வாலி வரங்கேட்டுக் கொள்ளல்	... 160
ஸ்ரீராமர் கோசலையைத்தேற்றி விடைகொள்ளல்	... 78
ஸ்ரீராமர் கோபத்தை சடாயு ஆற்றுதல்	... 143
ஸ்ரீராமர் சக்கரவர்த்தியைக் குறித்துப் புலம்பல்	... 101
ஸ்ரீராமர் சடாயுவின்மேலே விழுந்து இரங்கல்	... 142
ஸ்ரீராமர் சடாயுவைக் கண்டு பஞ்சவடிதங்கல்	... 113
ஸ்ரீராமர் சவரிக்கு முத்திஅருளி அப்பால்ஏகல்	... 148
ஸ்ரீராமர் சீதாதேவியின் சூடாமணி கண்டு மகிழ்தல்	... 222
ஸ்ரீராமர் சீதாதேவியை அங்கீகரித்தல்	... 392
ஸ்ரீராமர் கார்காலத்தில் சீதையை நினைந்து இரங்கல்	... 165
ஸ்ரீராமர் சீதைக்காக தம்பியோடிருங்கல்	... 141
ஸ்ரீராமர் சீதைக்குச் சித்திரகூடவளம் காட்டல்	... 94
ஸ்ரீராமர் சீதைக்குச் சேதுவைக் காட்டி அதன் மகிமை கூறல்	... 398
ஸ்ரீராமர் சீதைக்கு லங்கையில் பலர்பட்ட இடங்களைக் காட்டல்	... 397
ஸ்ரீராமர் சீதைக்கு வந்தவழி அடையாளங்கூறல்	... 400
ஸ்ரீராமர் சீதையைக் கண்டு ஐயுறல்	... 46
ஸ்ரீராமர் சுகசாரணரோடு கூறுதல்	... 244
ஸ்ரீராமர் சுக்ரீவனுக்கு ஆதரணை சொல்லல்	... 153
ஸ்ரீராமர் சுக்ரீவனுக்கு ராஜநீதி கூறுதல்	... 163
ஸ்ரீராமர் சுக்ரீவன் பிரிவைப்பற்றி அவனோடு முறையிடல்	... 251
ஸ்ரீராமர் சுமந்திரனுக்கு நீதி ஒதுதல்	... 87
ஸ்ரீராமர் தண்டகவன ரிஷிகளுக்கு அபயமீதல்	... 111
ஸ்ரீராமர் திருஅயோத்தியைச் சேர்தல்	... 61
ஸ்ரீராமர் தென்சமுத்திரக்கரையைக் காணுதல்	... 223
ஸ்ரீராமர் தேர்ஏறுதல்	... 377
ஸ்ரீராமர் பக்கல் சூர்ப்பநகை வருதல்	... 115
ஸ்ரீராமர் பஞ்சவடி தீர்த்தத்தைக் காணுதல்	... 112
ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேகம்	... 422
ஸ்ரீராமர் பரதருக்கு புத்தி சொல்லுதல்	... 106
ஸ்ரீராமர் பரத்துவாசர்செய்த விருந்துண்ணல்	... 411

ஸ்ரீராமர் பவனிவருதல்	...	51
ஸ்ரீராமர் பிரிதலைக்குறித்து சீதை இரங்கல்	...	82
ஸ்ரீராமர் மணக்கோலங் கொள்ளுதல்	...	54
ஸ்ரீராமர்முன் விபீஷணர் அனுமாரைத் துதித்தல்	...	239
ஸ்ரீராமர் முன்னே பரதர் புலம்பல்	...	104
ஸ்ரீராமர் ராவணனைச் சம்மதி கேட்குதல்	...	262
ஸ்ரீராமர் லட்சுமணருக்காகப் பின்னும் இரங்கல்	...	319
ஸ்ரீராமர் லட்சுமணருக்கு சீதாதேவி இரங்கல்	...	313
ஸ்ரீராமர் லட்சுமணருக்கு யுத்த தந்திரம் கற்பித்தல்	...	329
ஸ்ரீராமர் லட்சுமணர் கோபத்தைத் தணித்தல்	...	80
ஸ்ரீராமர் வரவில்லையென்று பரதர் புலம்பல்	...	402
ஸ்ரீராமர் வரவை அனுமார் பரதருக்குக் கூறல்	...	407
ஸ்ரீராமர் வருணன்பேரில் அம்புதொடுத்தல்	...	241
ஸ்ரீராமர் வனம் ஏகக் கைகேசியின் விடைபெறல்	...	76
ஸ்ரீராமர் வனம் ஏகலால் புரசனங்கள் புலம்பல்	...	83
ஸ்ரீராமர் வனம் ஏகலைப்பற்றி லட்சுமணர் கோபம்	...	79
ஸ்ரீராமர் வனம் ஏகுதற்காகக் கௌசலை புலம்பல்	...	76
ஸ்ரீராமர் வானரவீரரோடு லங்கையை வளைத்தல்	...	252
ஸ்ரீராமர் விபீஷணருக்கு அபயமும் அரசும் கொடுத்தல்	...	236
ஸ்ரீராமர் வில்வளைத்தல்	...	48

தரு அகராதி

அக்கினிபகவானே	216	இங்கே இருங்காணும்	92
அஞ்சாதிருங்கள்	111	இங்கேநாங்கள்	413
அட்டாவெளியே	255	இதற்கோநான்	324
அடித்தானே அசோக	201	இதுக்கோஇந்த	327
அடித்தானே ரகு	123	இதுக்கோநான்	404
அதிகாயன்படை	284	இத்தனைகோபமும்	80
அந்தமானிடன்	263	இந்த அனுமான்	239
அந்தராமசவுந்	192	இந்தச்சானகி தன்னை	347
அந்தராவணன்	237	இந்தசேதுவை	398
அப்பாகும்பகர்ணா	283	இந்தமனுத்தர	62
அய்யனே உன்மகிமை	299	இந்தயோசனை	265
அய்யாசனகா	281	இந்த ராவணனை	179
அய்யாராவணா	338	இந்தவிதிகர்ண	142
அரசுசெய்வதென்ன	164	இந்த விபீஷணன்	230
அவதாரஞ்செய்	38	இந்தவினைக்	295
அறிவார்ஆர்உன்னை	109	இந்தவேதை	321
அனுமந்தன் அடித்	207	இந்தாவிபீஷணா	236
அனுமானேசாமிக்	200	இந்திரசித்தேன்உன்	331
அனுமானேநீயே	322	இந்திரசித்தேசேவ	289
அன்னைசானகி	52	இப்படியாஅவ	376
அஸ்திரவருஷம்	333	இம்மாத்திரம்	197
ஆதிதேவனே ஸ்ரீராம	161	இருக்கிறாள்தாய்	328
ஆரடாகுரங்கே	212	இருந்தானே	113
ஆர்என்றுராகவனை	47-134	இலங்கணிமடி	177
ஆரென்றெண்ணா	47	இவனைக்கொல்	215
ஆரோ-இவர்ஆரோ	46	இனிநான்இருக்கல்	406
ஆனாலும் என்னை	319	இனிமேல்	326

இன்னம்சிறு	106	ஐயோமகனே	345
உண்டானேராமன்	412	ஒருமொழிமாத்	100
உன்னதுமகிமை	312	கடைக்கண்ணால்	38
எங்களால் ஆக	351	கண்டானேராவண	373
எங்கேவைத்திருந்	247	கண்டேன் கண்டேன் கண்டே	
எட்டுநாளையிலே	198	சீதை	182-221
எந்நாளும்வாழி	389	காட்சியுடனே	425
எப்படிமனம்	82	காணவேணும்	130
எவரும்வணங்	33	குத்துக்குவாடா	259
எழுந்தாளேபூங்	390	கும்பகர்ணன்	269
எனக்குன்இருபதம்	26	கூனிவந்தாளே	66
என்னடிபாவி	96	கெட்டுப்போக	280
என்உருவினில்	121	கெருடபகவானும்	297
என் கனவை	186	கேள் அடா அங்கதா	254
என்ன செய்வேன்	140	கேள் அடா ராவண	246
என் பாக்கியமே	76	கேள் அம்மா	195
என் வார்த்	271	கொடியதாடகை	43
என்ன காரியம்	353	கொண்டாளேசாமி	193
ஏன்ன தான்	296	கொத்திக்கொத்திக்	139
என்னத்துக்கு	99	சரணம்சரணம்என்	231
என்னபிழைகள்	391	சரணம்சரணம்ரகு	242
என்ன புத்திசொன்	339	சனகன்மாதே	400
என்னபுத்திநினைத்	131	சாடினானே	309
என்னநினைந்தாய்	405	சாமிஏதையா	166
என்னையும்	232	சாமி ரகுரா	160
ஏதடாராவணா	262	சங்காரம்செய்	421
ஏதுக்குஇந்த	156	சிற்றப்பாந்தான்	335
ஏதுக்குவருந்	316	சீதையைக்கண்	182
ஏனிந்த	158	சுக்கிரீவனுக்கும்	250
ஏன்வந்தாய்	270	சுக்கிரீவன்பேர்	150
ஐயனேஇன்	395	சூடாமணி	223
ஐயனேரகுராம	27	செகமகிழும்	86

சேதுபந்தனம்	243	பெருஞ்சண்டை	303
சேரும்கதியில்	98	போதும் போதும்	229
சொல்லும்சொல்லும்	87	மகத்துவம் உள்ள	29
சொன்னான் ஸ்ரீராம	245	மகனே இந்திர	344
சோதி நெடுந்தேர்	51	மகுடாபிஷேகம்	422
சோபனம் சோபனம்	58	மடிந்தானேமகோ	379
சோபனம் சொல்ல	388	மடிந்தானேசம்பு	203
தம்பிலட்சுமணா	330	மதுவேஉன்னால்	168
தாவி அனுமந்தன்	396	மாயைச்சீதை	323
துணைவந்தருள்புரி	24	மூபலசண்டை	354
துஷ்டப்பயலே	336	மோசம்வாரா	42
தூங்கினான்	266	ராகவனுக்கும் ராவணனுக்கும்	
தேடித்	178	சண்டை	380
தேர்ஏறினானே	378	ராகவனுக்கும் ராவணனுக்கும்	381
தேர்மேற்	375	பின் சண்டை	260
தேவியிவள்	45	ராகவனேசரணம்	235
தொடுத்தானே	241	ராகவன்பகை	227
நானேலட்சுமணன்	79	ராசராசர்க்கும்	35
நேத்திஇது	226	ராசன் ஆம்தசரத	49
பட்டணம் பதனம்	253	ராட்சதப்பதரே	189
பட்டபாடு	122	ராமசாமிகொண்ட	54
பரதமாராசனே	408	ராமசாமி தூதன்	213
பரப்பிர்ம்ம	39	ராமனுக்குநிகர்	372
பற்றிக்கொண்டது	217	ராமனுக்குமன்னன்	67
பாய்ந்தானே அனுமந்	317	ராமன்எழுந்	415
பாய்ந்தானே அனுமா	175	ராமன்எதுக்கு	41
பாராய்பெண்ணே	94	ராமனைக்கண்	234
பாரும்பாரும்	249	ராமனைத்தருவாய்	40
பிழைக்க என்றால்	214	ராமாநீ	143
பிழை பொறுக்க	30	ராமாநீயும்	103
பிள்ளை இல்லாத	36	லக்ஷ்மணனுக்கும்	
பெண் இவள்	43	அதிகாயனுக்கும்	286

லக்ஷ்மணனுக்கும்		வருகிறானோ	167
இந்திரசித்திக்கும்	290	வனம்போய்	78
லக்ஷ்மணனுக்கும்		வன்னியோசனை	349
ராவணனுக்கும்	367	வாவா அனுமானே	410
வடிப்பம்	159	வானரவீரர்	219
வணக்கிநின்றானே	416	விடுவிட்டா	137
வந்தகாரியம்	169	விநாயகசரணம்	40
வந்ததோதீமை	267	வில்லானது	48
வந்தனர்	64	விழுந்தானே இந்திர	340
வந்தானே	115	வீரகூர	210
வந்தானே	204	ஸ்ரீராகவனும்	276
வந்தான் வந்தான்	407	ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு	32
		ஆக.தருக்கள்.	197

தரு அகராதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்

இராம நாடகம்

ஆக்கியோன் பெருமை

கொச்சகக்கலிப்பா

கம்ப இராமாயணப் பாற்கடலை உண்டு
நம்ப வரும் ராமநாடகமாம் மாமழையை
அம்புவியில் காழி அருணாசல மேகம்
கும்புமடயிர்ப் பயிர்க்குப் பெய்துவினை கொய்ததுவே.

(1)

மேற் காப்பு

வழிபடுகடவுள் வணக்கம்

விநாயகர் தோத்திரம்

நேரிசை வெண்பா

ஆனை முகனே அரணார் திருமகனே
சேனையர்கோ னாகவளஞ் செய்வோனே - ஞானமே
நாடகத்தைக் கொண்ட உன்றன் நல்லருளா லேராம
நாடகத்தைச் சொல்லுவேன் நான்.

(2)

1. தரு. ஸௌராஷ்டிர ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

விநாயகாசரணம் - ஜயஜய விநாயகா சரணம்

அநுபல்லவி

அநாதரட்சகனே - கஜமுகனே ஐங்கரனே சிவசங்கரன்மகனே (வி)

சரணங்கள்

1. அன்பிலாத அறிவுவிளங்கவேதுணை என்குலதெய்வம் ராமநாடகத்துக்	பேயேன்-என்னுடைய வருவாயே நீயே-இந்த கணுக்கிரகிப்பாயே (விநா)
2. வானவர்பணி வாக்குத்தந்துகாத்தருள் நான்உனதடி நாடகத்தக்கருள்புரி	வோனே-நல்ல சீமானே யேனே-ராம ணநீதானே (விநா)
3. உண்மைஞானம் உதவியாலேநல்லபுத்திகள் நன்மையெய்திடும் நாடகத்தைச்சொலநீ	தோணும்-உன்றன் பூணும் காணும்-ராம முன்னிற்கவேணும்(விநா)

பாயிரம்

ஏற்புடைக்கடவுள் வணக்கங்கள்

அநுமார் தோத்திரம்

நேரிசை வெண்பா

கோதண்ட தீக்ஷா குருராம நாடகத்தைத்
தீதண்டா வாறடியேன் செப்பவே - கோதண்டா
மாருதியே அஞ்சனையாள் மைந்தனே நற்கருணை
வாருதியே நீதுணையா வா.

(3)

2. தரு - கல்யாணி ராகம் - மிஸ்ர சாப்பு தாளம்

பல்லவி

துணைவந்தருள்புரிகுவாய் -* அநுமந்தாநீ
துணைவந்தருள் புரிகுவாய்.

அநுபல்லவி

துணைவந்தருள்வாய்நல்ல சொல்பொருளதுபுல்ல
இணை ஒன்றிலாதவல்ல ராமநாடகம்சொல்ல (துணை)

சரணங்கள்

1. துஷ்டவாலிதோழமையை விண்டோனே-விண்டு
சுக்கிரீவன்தோழமையைக் கொண்டோனே-வெகு
திட்டமாராகவனைப்போய்க் கண்டோனே-அவன்
செப்பியசொல் அமிர்தத்தை உண்டோனே-சுக்கிரீவன்
கஷ்டமும் அரசிழந்த
நஷ்டமும்அவனிருப்பும்
சட்டமாச்சொன்னமாருதி
இஷ்டகருணைவாருதி (துணை)
2. அஷ்டத்தில் தென்திசை உகந்தோனே - சீதைக்கா
அரியபிலத்தினுள் புகுந்தோனே-அப்போது
பொட்டெனெப்பூமியினைப் பிளந்தோனே-சம்பாதி
போக்கவேமிகமனம் தளர்ந்தோனே-சம்பாதி
எட்டவே இருந்துமெள்ள
கிட்டவே வர அவற்குப்

* இந்தப் பல்லவியை இரட்டித்துப் பாடும்போது அநுமந்தா நீ
என்கிறதற்குப் பிரதியாக (என்றனக்குற்ற) என்றும் (எனக்குப்பக்க)
என்றும் சொல்லிக் கொள்ளவும்.

பட்டதைச் சொல்லும்தூயனே

முட்டிலா ஆஞ்சநேயனே

(துணை)

3. உக்கிரமாவிஸ்வரூபம் எடுத்தோனே-மயேந்திரத்

துதைந்துகடலைத்தாண்டி

விடுத்தோனே-பொல்லாத

அக்கிரமலங்கணியைக்கீழ்ப் படுத்தோனே-நற்றிரு

ஆழியைத்தேவிகையினில்

கொடுத்தோனே-ஆறுபோல்

மிக்கவேரத்தங்கள்வாயால்

கக்கவே ராட்சதர்எல்லாம்

மக்கவே செய்யுநுத்திரனே

முக்கியமாம் வாயுபுத்திரனே

(துணை)

4. தேவிசூடாமணிகையில் தரித்தோனே-சொன்ன

சேதிகள்எல்லாம் அங்கி

கரித்தோனே-படு

பாவிராவணன் லங்கையை

எரித்தோனே-ராமன்

பக்கல்வந்துற்ற சேதிகள்-விரித்தோனே-இந்தப்

பூவுலகத்தோரும்தேவர்

கோவும்முனிகணமும்ப

ராவியசிரஞ்சீவியே

மேவிய எனதாவியே

(துணை)

5. அருமையாம்சஞ்சீவிமலையை ஏற்றோனே-பிரம்ம

அஸ்திரவேதைகள்எல்லாம்

தீர்த்தோனே-சீதையை

உரிமையாம்ராகவன்பக்கல்

சேர்த்தோனே-பரதன்

உயிரைவிடும்முன்னமேபோய்க் காத்தோனே-தவத்தில்

பெருமையார்முனி விருந்தினில்

தருமராமனோ டருந்தின

ஒருமையார் ஸஞ்சீவிராயனே

பிரமபட்டம்பெறும் உபாயனே

(துணை)

பெருமாள் தோத்திரம்

விருத்தம்

அண்டர்தம் துயரம் தீர அயோத்திமாநகரில் வந்து

தண்டகாரணியஞ் சென்று சமுத்திரமீ தணையைக் கட்டிக்

கொண்டு ராவணனை மாட்டக் கோதண்டங் கையில் ஏந்தும்

புண்டரீகக் கண்ணன் ராமன் பொன்னடிக் கமலம் போற்றி.

(4)

3. தரு - ஸௌராஷ்ட்ர ராகம் - த்ரிபுடை தாளம்

பல்லவி

எனக்குன் இருபதம் நினைக்கவரம் அருள்வாய்-ஸ்ரீராமச்சந்திரா
எனக்குன் இருபதம் நினைக்கவரம் அருள்வாய்.

சரணங்கள்

1. எனக்குன் இருபதம் நினைக்கவரம் அருள்
இனித்ததசரதன் தனக்குமகன்னும்
மனத்தினுடன் அவ தரித்துமுனிவரன்
மகத்தில் அரக்கியை வதைத்த அரசே (எனக்கு)
2. நடக்கையிலே அக லிலைக்குக்ருபைசெய்து
நடத்திச்சனகன்வில் ஓடித்துச்சனகிகை
பிடித்துப்பரசரா மனுக்குமமதையைப்
பிரித்துநகரில்வந் திருக்கும்அய்யனே (எனக்கு)
3. தரிக்கும்முடிபர தனுக்குதவிநதி
தடத்தில்குகனுடன் அடுத்ததுச்சித்ரசூட
வரைக்குள்சனகியொ டிருக்கத் துணைவன்நல்
வணக்கம்செயமகிழ் குணக்குஞ்சரமே (எனக்கு)
4. துடித்தபரதனும் ஒடுக்கமுடன் வரத்
தொடுத்தமிதியடி கொடுத்தரசுசெய
வடக்கில் அவனையும் விடுத்துநடுவிலே
வனத்தில்வரும்விரா தனைக்கொன்றவனே (எனக்கு)
5. விடுக்கரியசடா யுவுக்குறவுசொலி
விடுத்துக்கொண்டுபஞ்ச வடிக்குச்சென்றவுடன்
அடுத்தகூர்ப்பநகி கொடுத்தகரதூ
ஷணத்திரிசிரர்முடி துணித்தராகவா (எனக்கு)
6. தனித்துவருமாரீ சனைக்கொன்றொருகவந்
தனுக்கருளிஅனு மனைக் கண்டொருக்கர்
வனுக்குதவிவாலி தனைப்பொருதுவா
னரப்படையை ஆதரித்ததுரையே (எனக்கு)
7. இருக்கும்அனுமன்வந் துரைக்கநிசிசரர்
இருக்கைஅறிந்தபின் எரித்தகடலிலே
பெருக்கஅணைசெய்து வருக்கம்வருக்கமாப்
பெலத்தஅரக்கரைத் தொலைத்ததெய்வமே (எனக்கு)

8. கொடியஇந்திரசித்தன் பிரகஸ்தன்முதலாகக்
கொள்ளுமூலபல வெள்ள அரக்கர்தம்
முடியும்கும்பகர்னன் முடியும்ராவணன்
முடியும்பொடியாக விடுபுங்கவனே (எனக்கு)

நினைத்தபடிவிடீ ஷணர்க்கரசுபெற
நிறுத்திஒருபுஷ்ப ரதத்தில்ஏறிவந்து
தனத்திலுயர்தரும் அயோத்தியிலேசிம்மா
தனத்திருக்கும்ரகு குலகுமரனே (எனக்கு)

★

அபசாரக்ஷமை

விருத்தம்

கனமான வால்மீகர் சுலோகஞ் செய்தார்
கம்பரும் ராமாயணத்தைக் கவியாச் செய்தார்
உன தாசையாலே நாடகமாச் செய்தேன்
உளறினால் என்ன பலன் உண்டாம் என்றால்
முனிமார் சொல்லிய ராம மந்திரத்தை
மூவரும் ஓதிய ராம மந்திரத்தை
வனவேடன் மராமரா மென்றே முத்தி
வழி கண்டான் அதுகொண்டே மொழிகின்றேனே. (5)

4. தரு - ஸாவேரி ராகம் - சாப்பு தாளம்

பல்லவி

ஐயனே ரகுராமனே என்சொல் அபசாரம்உபசாரம்
ஆக்கிக்கொள்வாயே

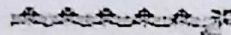
அநுபல்லவி

கையில்ஆகாதநான் ஏதேதுசொன்னாலும்
காக்கக்கடன் என்பிழையை நீக்கக்கடன்உன்பாரம் (ஐயனே)

சரணங்கள்

1. எள்ளத்தனையுங்	குற்றம்
இல்லாதசுப	சத்தம்
தெள்ளித்தெளியேன்	மொத்தம்
செய்தேன் இதோ	சுத்தம்
வெள்ளைக்கவி	என்றும்-இதுசின்னப்
பிள்ளைக்கவி	என்றும்-சொல்வதல்லால்

விள்ளத்தகுமோ	பழுதுகள்
உள்ளத்தகுமோ	சாமிநீ
தள்ளத்தகுமோ	திருவுளம்
கொள்ளத்தகுமோ	அறிகிலேன் (ஐயனே)
2. நற்பொருள்	நீதமும்
நவசர	பேதமும்
வைப்புள	கீதமும்
வண்ணவி	நோதமும்
ஒப்புத்	தெரிவேனோ-அதில்உள்ள
தப்புத்	தெரிவேனோ-இலக்கணச்
சொற்பிக்கறியேன்	உன்புகழ்
கற்பிக்கறியேன்	சொல்லி
மெய்ப்பிக்கறியேன்	சாமி
ஒப்பிக்கறியேன்	எங்கள் (ஐயனே)
3. உத்தமமுனி	முன்னம்
உரைக்கக்கம்பர்	சொன்ன
நற்றமிழ்தன்னைச்	சின்ன
நாடகமா	தென்ன
வைத்திப்படி	கண்டேன்-பெரியோர்முன்
புத்திப்பிழை	கொண்டேன்-என்சாமி
பித்துச்சொல	வைப்போலே
சத்திக்கல	ருக்காலே
நத்திச்சொலும்	என்மேலே
சித்தத்திலி	தத்தாலே (ஐயனே)

நூற்பெருமை

விருத்தம்

சதிர்பெறும் ராம காதை சதகோடி பிரபந்தம் ஆகும்
 அதில் ஓர் அக்ஷரம் சொன்னாலும் அருவினை போகும் என்றே
 விதியினால் முனிவால்மீகி விளம்பிய உறுதிகொண்டு
 மதியினால் அறிந்த மாதிரம் வகுத்து நாடகம் சொல்வேனே. (6)

5. தரு - ஸாவேரி ராகம் த்ரிபுடை - தாளம்

பல்லவி

மகத்துவம்உள்ள கதைராமகதை இதுவேகேட்கவேணும்-முனி
வருக்கும்பலமனிதருக்கும் இதுபொதுவே

அநுபல்லவி

மிகுத்தமிகுத்தபுராணம்சொல்லும்	கதை
விரும்புமோமறுநாள்சொன்னால்	அதை
அகத்தில்ஆநந்தம்தருமே	இதுசொல்ல
அடிக்கடிச்சொல்லினும்	வெறுக்குமோநல்ல (மக)

சரணங்கள்

1. சேர்க்கும்பொருள்களில் என்ன இணைச்செவி ஏற்கும்பொருள்
இது மாத்திரம்
செபமும் இதுபெருந்தபமும் இதுஎன்று தெளிவதேநல்ல சூத்திரம்
பார்க்குள் இதை அறியார்க்கெல்லாம் பிறந்தெடுத்த உடம்பவ
பாத்திரம்
பக்தியால் இதுகற்றவர்க்குப்பலிப்ப துபரமபத சேஷத்திரம்
தீர்க்கமாஇதைக்கேட்கின்றோர் பெரும்
திருமனையில்வருவாரேதே வரும்
ஏற்கும்இதின்சுணமியார்க்குச்சொல்ல வரும்
இகபரங்களில் சகலமுந் தரும் (மக)
2. தருமராஜன் கைநேரும்போதினில் ஒருமையா அதைத் தடுக்குமே
சற்றேபடிக்கினும் புத்திரபாக்கியமும்சகல பாக்கியமும் அடுக்குமே
பெருகுநவக்கிரகம் ஏகாதசப்பலனைப் பிரியமுடன்வந்து
கொடுக்குமே
பேயும்பூதமும்நோயும்சூனியமும்பிணிசெய்யாதபடி விடுக்குமே
மரணஜனனவியாதிதமக் கின்னம்
வருந்துவார்வருந்தாதபடி தின்ன
அரியமருந்திது ஆம்என்றே முன்னம்
ஆதிசிவன்உமைகாதிவே சொன்ன (மக)
3. சீமைதனிற் கங்கையமுனைமுதற் பெருந்திவ்ய தெய்வந்தி
ஸ்நானமும்
சேனைமாநிலம்யானை முதல் ஆகச்செய்யும் பலபல தானமும்
ஆமிதாம்என்று தேறுகின்றவேதாந்தம் முதல்கலைக் கியானமும்
அதுவும்அல்லாமல் எதுநினைத்தாலும் உதவும் அந்தநி தானமும்

சாமிநாரதமுனிவன்சொல்லி	வைத்த
சரித்திரம்வால்மீகர் உரைத்தபடி	கொற்ற
ராமன் அவதாரம் ஆம்முன்னே	மெத்த
நயம்கொண்டாதிகாவியம் என்றே	பெற்ற (மக)

அவையடக்கம்

விருத்தம்

முத்துமுதல் விலைஇல்லா மணிகள் பெற்ற
முதலியகடல் ஆடுகின்றோர் அதிலே ஏழு
சற்றும் உதவாத மணியாம்பருக்கை
தான்போடக் களிப்பான சமுத்ரம்போலக்
கர்த்தன்னனும் ராமசந்திரன் கதைப்பாக் கேட்கும்
காதிலே நாடகமா யதனைச் சொல்லிக்
குற்ற மிகச் செய்தாலுங் குணமாக் கொண்டு
கூட்டுவீர் என் கவிபா ராட்டுவீரே.

இதுவும் அது

அரன்முடிமேல் கங்கை பகீரதன் கொணர்ந்தே
அந்நாள் செய் தர்ப்பணம்போல் இந்நாள் இந்த
நரகம் அந்தக் கங்கையிலே தர்ப்பணத்தை
நடத்தி முத்தி பெறுகின்றார் அதுபோல் ஆதிப்
பிரமன் முகத்தினில் வந்த ராமன் காதை
பெருமுனி வால்மீகி சொல்லக் கம்பர் சொன்னார்
விரவுதமிழ்ப் பதத்தாலே நானும் சொன்னேன்
மேற்கொள்வீர் என் பிழைதீர்த் தாட்கொள்வீரே. (8)

6. தரு - மத்யமாவதி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

பிழைபொறுக்கவேணும் - பெரியோரே - பிள்ளை உமக்குநான் காணும்

அநுபல்லவி

மழைநிறத்தராமசாமிகதை இன்ன
வகையென்றறிந்தும் அறியாமலும்நான் சொன்ன (பிழை)

சுரணங்கள்

1. ஆதியில்பிரம்மதேவர் நூறு கோடிவிஸ்தாரம்
 ஆதிகாவியம்என்றித்தை மதித்தாரே
 பேதமில் இருபத்துநாலாயிரம் ஆகப்
 பிறகுவால்மீகர்சொல்லி விதித்தாரே
 போதாயனர்முதல் மாதவர் இக்கதையைப்
 புனைந்துவடமொழியால் துதித்தாரே
 ஓதியகம்பர்பன்னீராயிரம் கவியாக
 உரைசெய்து தமிழிலே பதித்தாரே
 காதலால்இவர்செய்ய நான்அதுக்கிப்பாலே
 கருடன்பறக்க ஒருகொசுவும் பறந்தாற்போலே
 ஈதொரு நாடகமா ஒதினேன் புவிமேலே
 எட்டும் இரண்டும்தெரியா ஏழைநான் ஆகையாலே (பிழை)
2. வாவியபெருவெள்ளம் பாயுங்கடலிலே
 வாய்க்காலும்பாயும் அல்லோ நில்லாமல்
 யாவதும்கற்றோர் சொல்லைக் கேட்கிறநீங்களும்
 என்சொல்லும்கேளும் தடை இல்லாமல்
 காவியமும்பஞ்சலட்சணமும்தெரியக்
 கற்றஉங்களைப்போலே சொல்லாமல்
 கேவலம்நான் இதைப்பாகவதர்படிக்கும்
 கீர்த்தனையாய்ச்சொன்னேன் தல்லாமல்
 தேவதேவராமன்பேரே உற்றது
 தேடிஅந்தப்பேர் இந்த நாடகத்தில் வைத்தது
 பூவோடேகூடியநாரும்மணம் பெற்றது
 போலேவிளங்கும் அதினாலே சொன்னேன் கற்றது
 (பிழை)
3. திருந்தும்நாராயணநமசிவாய என்று
 செபிக்கும்மந்திரம் இரண்டும் மெய்தானே
 உரக்கும்மந்திரம் இரண்டில் இரண்டாம்எழுத்திரண்டும்
 ஒருராமன் ஆகிவந்த பெருமானே
 அருள்செய்தகதை இதைஇலக்கணம் ஆகச்சொல்ல
 அறிவேனோநான்சின்னம் சிறியேனே
 பரப்பியபாலையும் சோற்றையும் குழந்தைகள்
 பாச்சிச்சோச்சியென்னும் படிநானே
 பொருத்தம் இல்லாச்சொல்லால் உரைசெய்தாலும் தள்ளப்
 போமோஉங்களால் ஆமேதிருத்திக் கொள்ள
 அரைச்சொல்கொண்டம்பலம்ஏறினால்மெள்ள மெள்ள
 அரைச்சொல்லும் முழுச்சொல்லாம் ஆகையால்இதில்
 உள்ள (பிழை)

மங்களம்

விருத்தம்

மூவருக்கும் தேவியார்க்கும் தேவரோடு
 முனிவருக்கும் முன்னிந்தக் கதையைச் சொன்ன
 நாவருக்கும் தசரதார்க்கும் தேவிமார்க்கும்
 நற்றம்பிமார்களுக்கும் சீதையோடு
 ஆவருக்கம் கோவருக்கம் அனுமான் மற்றோர்
 ஆழ்வார்கள் ஆரியர் ஐம்படை அனந்தன்
 மாவருக்கும் இதைப் படிப்போர் கேட்போர்க் கெல்லாம்
 வளம்சொல்வான் ராகவன் மங்களம் சொல்வேனே. (9)

7. தரு - அஸாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு ஜயமங்களம் - நல்ல
 திவ்வியமுகச்சந்திரனுக்கு சுபமங்களம்

அநுபல்லவி

மாராபிராமனுக்கு மன்னுபரந்தாமனுக்கு
 ஈராறுநாமனுக்கு இரவிகுலசோமனுக்கு (ஸ்ரீரா)

சரணங்கள்

1. கொண்டல்மணிவண்ணனுக்குக் கண்ணனுக்கு மங்களம்
 கோசலைகுமாரனுக்குவீரனுக்கு மங்களம்
 புண்டரீகத் தாளனுக்குப்
 பூச்சக்கிர ஆளனுக்குத்
 தண்டுவதத் தோளனுக்குச்
 சானகிம் ணாளனுக்கு (ஸ்ரீரா)
2. கோவைமணிவாயனுக்கு மாயனுக்கு மங்களம்
 கோதண்டக்கையனுக்குமெய்யனுக்கு மங்களம்
 தாவுகுண சீலனுக்குச்
 சத்தியவி லாசனுக்குத்
 தேவார்அநு கூலனுக்குத்
 தெசரதன் பாலனுக்கு (ஸ்ரீரா)
3. பகிரண்டநாதனுக்கு வேதனுக்கு மங்களம்
 பரதனாம் அன்பனுக்கு முன்பனுக்கு மங்களம்
 சகலஉல் லாசனுக்கத்
 தருமந்த காசனுக்கு
 அகிலவி லாசனுக்கு
 அயோத்தியா வாசனுக்கு (ஸ்ரீரா)

பாயிரம் முற்றிற்று.

கொச்சகம்-1, வெண்பா-2, விருத்தம்-6 ஆக-9. தருக்கள்-7.

முதலாவது
பாலகாண்டம்

கடவுள் வணக்கம்

விருத்தம்

ஆதிஆய் நடுவாகி முடிவும் ஆகி
அண்டபகிரண்டமும்ஆய் அனைத்தும் ஆகிப்
போதினை ஆலினை வெள்ளிப் பொருப்பை விட்டுப்
புகழ் பொறைகள் தருமம்எல்லாம் பொலிந்து நல்ல
நீதிசேர் அயோத்தியில்வாழ் தசரதேந்திரன்
நெடிய மாதவத்தினில் வந்துதித்த எங்கள்
சோதிஆகிய ராமன் நாடகத்தைச்
சுயஞ் சொல்வான்மகிழ்ந்து தோடயஞ் சொல்வேனே. (1)

1. தோடயம் - நாட்டை ராகம் - ஜம்பை தாளம்

சுரணங்கள்

1. எவரும்வணங்கியரகுராமன் - எதுவும்நினைந்தது தருராமன்
ரவிசுலசுந்தரஜயராமன் - நாடகத்தைச் சொல்வே - ஆ - ஆ
கவளநெடுங்கரதலசாமி - கமலதிரியம்பகம் உளசாமி
பவனிவரும்கசுமுகசாமி - பாதபற்பந்துணையே - ஜயஜயா.
2. துணிவுபுசுபலராவணே - சுரன்முடிபொடிபடமோதுமால்
அணிபெறுதசரதராமநா - டகமதுரைசெயவே - ஆ - ஆ
திணிதருபுயம்இருநாலுசேர் - திசைமுகன் இசைபெறுநாவில் வாழ்
மணமிகுஸரஸ்வதிபாததா - மரையெனது துணையே - ஜயஜயா.
3. கோனொடுவானவர்தேடவொரு - கோசலையாள் விளையாடவரு
ஞானகிருபாகரராமகதை - நாடகமாச்சொல்வே - ஆ - ஆ
வானவன் ஆம்மணவாளமுனி - மாருதிநீள் கருடாதிபதி
சேனையர்கோனுடனேபதினார் - சேவடிகள் துணையே - ஜய ஜயா
4. வாசவன்மாசுரரொடுலோகாந்தர- வாசிகள் பூசுரர் இவர்ஏகாந்த
பூசிதராகவனது ஆராய்ந்த - புகழதுரைசெயவே - ஆ - ஆ
காசினிமீதினில் மிகுமுடாந்த - காரமதோடவேவருவேதாந்த
தேசிகர் தாமரைமலரேபோன்ற - திருவடிகள் துணையே - ஜயஜயா.

5. திருமகன்சானகிசேரும்வாமன் - ஐயமொடுகோசலம்வாழும்நேம
கருமணியேநிகர் ஆகும்ராமன் - கதையதுரைசெயவே - ஆ - ஆ (ன்
குருகையில் மேவியகாரிமாறர் - குணநிதி ஆகியபாஷியகாரர்
மருளறுதேசிகர்மாசிலாத - மலரடிகள் துணையே ஐயஐயா.
6. மைக்கடல்வாய்விண்டுபொங்கவே - வைத்தொருபாணம் துரந்த
விக்கிரமராமன் பிரபந்தம் ஆம் - விந்தையது சொலவே - ஆஆ(மால்
பக்குவம் ஆம்அன்புகொண்டுவாழ் - பத்தரை ஆளும் திறங்கள்சே
சக்கரகோதண்டம்வாள் - சங்கம் இவைதுணையே - ஐயஐயா. (ர்

அரசியல்

கட்டியம் - வசனம்

அகோராசாதிராசன் - மகாதேசப்பிரகாசன்
ராசபரமேசுரன் - தேசநாமீசுரன்
ராசமார்த்தாண்டன் - ரணரங்கோத்தண்டன்
ராசகம்பீரன் - நேசகம்பீரன்
பாஸ்கரகுலதீரன் - சிலாக்கியமுளவீரன்
புத்தியில்பிரகஸ்பதி - வித்தையில்ஸரஸ்வதி
நயகுணசீலன் - பயசனபாலன்
நல்லார்க்குமித்துரு - பொல்லார்க்குச்சத்துரு
சுசரிதகுணநேசன் - தசரதமகராசன்
மநுநீதிகோணாமல் - சனவேதைதோணாமல்
ஆறில்ஒரு கடமைகொண்டு - மாறுபடுபகையைவென்று
திங்களும்மாரிபெய்ய - எங்கும் முப்போகஞ்செய்ய
செங்கோல் முகம்சாயாமல் - வெங்கோல்முகம்பாயாமல்.

அறுபதினாயிரம் வருஷம் பசுவும் புலியும் ஒருதுறையில் நீர்
உண்ண ராச்சியபரிபாலனம் பண்ணின கீர்த்தியைச் சொல்லுகிற
மார்க்கம்.

விருத்தம்

மகராசன் அசமகாராசன் ஈன்ற
மகராசன் மிகுசூரிய வம்சராசன்
சுகராசன் கௌசலை நாயகி கைகேசி
சுமித்திரையாம் தேவியர் கை தொட்ட ராசன்
மிகராசர் பணிந்திட இந்திரனைக் காத்
விஜய தசரத ராசன் அயோத்தி வாழும்
ஜெகராசன் ஒருவன் மனு நீதியாலே
தேசமெல்லாம் ஒரு குடைக்கீழ்ச் செய்தாண்டானே.(2)

2. தரு - ஸாவேரி ராகம் - த்ரிபுடை தாளம்

பல்லவி

ராசராசார்க்கும் - ராசன் தசரத - ராசன் இருந்தானே

அநுபல்லவி

தேசதிலகன்

அயோத்திநகர்க்கொரு

திலகன்ரவிகுலதிலகன்

ஆகவே

(ராச)

சரணங்கள்

1. மந்திரதந்திரமும் நித்தியநைமித்தமும்
மகங்களும்தினம் செழிக்கவே
வன்புலியொடு பசுவும் ஓர் துறைநீர்
உண்டுகொண்டுபயம் ஒழிக்கவே
இந்திரபதமும் குபேரதனங்களும்
எவரும்சிறிதென்று
எங்கெங்கும் முப்போகம் விளையவே
திங்கள்தோறும்மும்மாரி கொழிக்கவே (ராச)
2. நாலுவர்ணாசிரமங்களும் சொன்ன
நடைபுரண்டு பாயாமலே
நரார்க்கும்வேறுள்ள உயிர்க்கும்வயதுகள்
நடுவிலே தேயாமலே
கோலமாகிய மிருகமும்பறவையும்
குறிகடந்து மேயாமலே
குடியில் ஆறில் ஒரு கடமைகொண்டுசெங்
கோலின்முகம் சாயாமலே (ராச)
3. மறுமங்கையருக்கும் மறுமன்னவருக்கும்
மார்பும்முதுகும் கொடாமலே
வளரும் அஷ்டலட்சமியும்தன் அரண்
மனைவிட்டடியை எடாமலே
அறுபதாயிரம் வருஷமும்ஏ
காதிபத்தியம் விடாமலே
ஆரும்மனதில்விசாரத்தால்ஆ
ராய்ச்சிமணியைத் தொடாமலே (ராச)

சக்கரவர்த்தி மக்கள்வேண்டி வருந்தல்

விருத்தம்

இருந்த தசரதராசன் நெடுநாளாய்ப் புவிஆண்டேன்
 இனிமேல் இந்தப்
 பெரும்புவியை ஆள்வதற்கும் முத்திலே சேர்ப்பதற்கும்
 பிள்ளை காணேன்
 அருந்தவனே குலகுருவே வசிஷ்டமுனியே பிள்ளை
 அதை நான் காண
 வருந்துவ தில்லா வகையை மொழியென்றான் இதற்கென்ன
 வழி என்றானே. (3)

3. தரு - த்விஜாவந்தி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

பிள்ளையில்லாத பாக்கியம் - நான் பெற்றிருந்தென்ன சிலாக்கியம்

அநுபல்லவி

வள்ளலேஜன்மமலடன்என்	றொருகாலே
வசைகொண்டேன் தசரதன்	நான்புவிமேலே
கள்ளி ஆனதுநெடுகவ	ளர்ந்ததாலே
காய்உண்டோகனிஉண்டோ	அதுபோலவே (பின்)

சரணங்கள்

1. மறுவில்லாது இந்தச்சூரியவங்கிசம் இது
 வளரும்வங்கிசம் ஆச்சே-யிது
 மழைபெய்ந்தடிமறைந்தால்போல என்
 மட்டிலேநின்று போச்சே
 அறுபதாயிரம்வருஷமும் வருந்தும்
 அரசுதான் இனி ஆரைக்கொண்டு திருந்தும்
 குறைவில்லாத அந்தச் சஞ்சிவி மருந்தும்
 கொடுக்கும் தெய்வமும் நீதானே கிடைத் திருந்தும் (பின்)
2. பெருக்கக்காண்பதேகாண்பதல்லாமல்
 பெறுவதொன்றும் காணேன்-மிசு
 பிச்சர்போலேநெடுநாளும் உண்ட உண்ட
 எச்சிலை உண்ணல் ஆனேன்
 விருத்தன்நான் இனித்தவசிலே செல்ல
 வேணும் அல்லாமல் புவி ஆள்வதுசிறப் பல்ல
 இருந்தும்வாழைஅடிவாழை ஆய்ப் புல்ல
 இவன்மகன் இவன்ஆம்என்றுபேர் சொல்ல (பின்)

3. மோந்தால்முத்தியும் வரம்பரத்திலே

முத்தியும்சூட	வருமே-மேலே
சாய்ந்தால் உடம்பெங்கும்குளிருமே	
தழுவ இன்பம்	தருமே
வாய்ந்தபொன்னுலகளவும்போய்ச்	சனி
மண்டலமும் திருத்திக்கொண்டேன்புவி	தனில்
ஏந்தினேன் இல்லையே ஒருபிள்ளைக்	கனி
என்னவீடென்னவாசல்எனக்	கினி (பிள்)

பெருமாள்சந்நிதியில் தேவர்கள் முறைபாடு.

விருத்தம்

மன்னவன்ஆம் தசரதபூபதி இவ்வாறு
 மக்கள்இல்லாத் துன்பத்தை வசிஷ்டனோடே
 சொன்னவுடன் அந்தமுனிவனும் தியானித்தான்
 சுரர்முதல் ஆனவர்கள் மகமேரு மேலே
 சின்ன அரக்கரை நடுங்கி வாழ்த்தும்போது
 சிறைக்கருடன் மீதினில் அச்சதனும் வந்தான்
 பொன்னின்மலர் அவன்பதத்தில் இறைத்தே கண்ணீர்
 பொழிகின்றார் அரக்கர்துன்பம் மொழிகின்றாரே. (4)

4. தரு - அஸாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

கடைக்கண்ணால் இரங்கிப்	பார் அய்யா - பார்த்துக்
காவாவிட்டால் இனிமேல்	ஆர் அய்யா.

அநுபல்லவி

அடைக்கலம் எனஒடி	வந்தோமே - நாங்கள்
ஆலைக்கரும்புபோல	வந்தோமே - சாமி (கடை)

சரணங்கள்

1. சொர்க்காதிபுவனம்எல்	லாம்தாவி - கொண்டு
துரத்தக்கும்பகர்னன்	தனையேவி-மற்ற
பக்கம் இந்திரசித்தென்னும்	பெருங்கோவி - ஆளப்
பண்ணிவைத்தானேரா	வணன்பாவி
செக்குள்ளே அகப்பட்ட எள்ளுப்	போலே - அரக்கர்
கைக்குள்ளே அகப்பட்ட எங்கள்	மேலே - உனது (கடை)

2. அளகேசன்புஷ்பகம் தனைவிட்டான் - இலங்
கையிலேகூரியன் தேரும் வரலுட்டான் - மெத்தத்
தளர இந்திரனைக்கூடச் சிறையிட்டான் - அரக்கன்
சருவகொள்ளை அடிக்கத் தலைப்பட்டான்
எளியோர்களை இப்படி ஈனார் ஒடுக்கல் - ஆமோ
கிளியைவளர்த்துப் பூனைகிட்டக்கொடுக்கல் - ஆமோ (கடை)
3. பாவி அரக்கன்பேச்சே மேலாச்சு - நாங்கள்
படைத்த பலங்கள்எல்லாம் மேல்பூச்சு - நல்ல
பூவைவண்ணா அரக்கன் கைவீச்சு - வெள்ளிப்
பொருப்பே அறியும் இனி ஏன்பேச்சு
ராவணன்வதைக்கிறான் எங்கள்மேல் என்ன கண்டோ
தேவநீகேளாவிட்டால் திக்குதிசைஇன்னம் - உண்டோ (க)

தேவர்களுக்குப் பெருமாள் அருளப்பாடு.

விருத்தம்

இசையும் வானவர்கள் கூடி இப்படிச் சொல்ல மாயோன்
அசையும்வாள் அரக்கர் தம்மை அகற்றுவோம் அஞ்சவோண்டாம்
தசரதன் மதலை ஆகித் தரணியில் வருவோம் நீங்கள்
திசைதொறும் கவிகள் ஆகிச் சேரும்என் றுரைசெய் வானே. (5)

5. தரு - மோகன ராகம் - அட தாளம்

பல்லவி

அவதாரஞ்செய் திடுவிரே* நீங்கள்
அரக்கர்பயத்தை விடுவீரே

அநுபல்லவி

கவனவாலியும்சக்கிரீவனும் ஆகிக்
கண்ணாயிரவனும்கதிரோனும் போகி (அவ)

* நீங்களுக்குப் பிரதியாக 'இனிமேல்' என்று சொல்லிக் கொள்ளவும்.

சரணங்கள்

1. அதிகம் ஆனருத்திரன் அங்கதனும் அனும சீலன்
அக்டசினியேசேனைக்கதிபன் ஆன நீலன்
சதுர்முகப்பிரம்மாவேசாம்பன்னும் காலன்
தகும் உபேந்திரன்வாலிதனக்குப் பாலன்-ஆக (அவ)
2. சங்கமும்சக்கிரமும்சேஷனும் பரிவாகத்
தம்பியர் ஆய்வரத்தானேநாம் பூலோகத்
துங்கன் ஆனதசராசன்குறை போகச்
சுறுக்காவருவோம்எவரும் அதின்முன் ஆகப் -போய் (அவ)
3. வானரவடிவாலும் மானிடவடிவாலும்
தான் அல்லாதரக்கன் சாகானேஒருகாலும்
ஆனபடியினாலே அனைவரும்புலிபோலும்
கானத்திலிரும்வந்து காஷிதரமென்மேலும் - வந்து(அவ)

பெருமாள் திரு அவதாரம்.

விருத்தம்

இவ்வகையா மாயவன்முன் நடந்த தென்றே
எண்ணிமுனி கலைக்கோட்டு முனிவ னாலே
அவ்வகையும் புத்திரகாமேஷ்டி தன்னை
அயோத்திர சனைக்கொடுசெய் வித்த போதில்
பைவளரும் பாம்பணைமேற் பள்ளி கொள்ளும்
பரமனே தசரதன்செய் பாக்யத் தாலே
மெய்வகைசேர் உலகெல்லாம் மனுவிக் கியான
விதிசெய்வான் அவதாரம் அதுசெய் வானே.

6. தரு - கௌளிபந்து ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

பரப்பிரம்ம சொரூபமே - ஸ்ரீராமன் ஆகப் - பாரில்வந்ததுபாரும்

அநுபல்லவி

வரத்தினால் அரக்கரை வானத்தில் ஏற்றவும்
வானத்தில் தேவர்கள் மலர்மாரி தூற்றவும் (பர)

சரணங்கள்

1. பக்திமுனிவன் கலைக்கோட்டு மாமுனி
பண்ணிய யாகபலன்

தேற

சத்திய தசரதற் கறுபதினாயிரம்
 சம்வத்சரபலன் நிறை வேற
 சித்திரைமாசம் நவமி கடகம்
 செழும் புனர்பூசம் தேன் ஊற
 ஒத்த கிரகங்கள் நால்வரும் பதினொன்றில்
 உச்சத்தில் ஐவரும் ஏற ஆதி (பர)

2. சீர்ஆரும் லட்சுமணன் சத்ருக்னன் சுமித்
 திரை வயிற்றில் நின்று பேர
 பாரார் புகழ் கைகேசிவயிற்றில்நின்று
 பரதன்வந்துபுவி சேர
 ஆராலும் கொள்ளாத ஆநந்தம் மேல்கொண்டு
 அம்புலியோர் இடர் தீர
 கார்ஆரும் குழல்வல்லி இருவர்க்கும் மேலான
 கௌசலை கண்களி கூர ஆதி (பர)

3. தேவர் முனிவர் பகைதீர்ந்தோம் என்று
 சென்னியில் பூந்துழாய் முடிக்க
 பூவுலகத்துள் வேதியர் எல்லோரும்
 புகழும் வேதாகமம் படிக்க
 பாவி இலங்கையின்மேல் சூரியன்தேரில் உள்ள
 பச்சைப்பரி ஏழும் நடிக்க
 ராவணன் ஆதி இருக்கின்றராட்சதர்
 எவர்க்கும் இடக்கண்கள் துடிக்க ஆதி (பர)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமரைக் குறித்துக் கேட்குதல்.

விருத்தம்

மைந்தர் இவ்வாறு வந்து வதிஷ்டனால் பேரும் பெற்றார்
 அந்தநாள் விசுவாமித்ரன் அணித்தச ரதன்முன் வந்தான்
 இந்தநாள் எனது வேள்வி இராமனால் முடிய வேணும்
 தந்திட இதுநல் வேளை தாவென்றான் காவென்றானே (7)

7. தரு - மோகன ராகம் - சாபு தாளம்

பல்லவி

ராமனைத்தருவாயே - ஜகத் ரட்சக - ராமனைத் தருவாயே

அநுபல்லவி

தமசம் நீ செய்யாதே - தசரதேந்திரா - இப்போதே (ராமனை)

சரணங்கள்

1. ஹரன் பக்கம்	செல்வேன்	
ஹரிமுன்னே	சொல்வேன்	
இரண்டும் தப்பினால் உனைவிட்		
டெவரால் பகை	வெல்வேன்	(ராமனை)
2. தாடகைப்	பாவி	
தவிர்த்தாள் என்	வேள்வி	
பீடை வராமல் காத்தால்		
பிழைக்கும் என்	ஆவி	(ராமனை)
3. உம்பர் வி	சாரம்	
ஒழிக்கஅந்	நேரம்	
சம்பரனைக் கொன்றாயே		
தயவாய் இந்	நேரம்	(ராமனை)
4. கோபத்தில்	ருத்திரன்	
குரு விசுவா	மித்திரன்	
ஆபத்து காக்கவேணும்		
அதனால் உன்	புத்திரன்	(ராமனை)

சக்ரவர்த்தி அதை மறுத்தல்.

விருத்தம்

சொல்லிது முனிவன் சொல்லத் துடித்தனன் தசரதேந்திரன்
சில்லிது வேள்வி காக்கச் சிறுபிள்ளை ராமன் என்றான்
சல்லியம் செய்யும் அந்தத் தாடகை தனைநான் கொல்வேன்
பல்பல உரையேன் திராணி பார்என்பான் நேர்என்பானே. (3)

8. தரு - ஸ்ரீ ராகம் - சாபு தாளம்

பல்லவி

ராமன் ஏதுக்கு - இதுக்கோ அவன் வரவேணும்
நான் வருகிறேன் காணும்

அநுபல்லவி

பூமி அரசன் என்று நான்
ஸ்வாமி அவன் ஏந்து

இருந்தென்னகொள்ளை
குழந்தைப்பிள்ளை (ராமன்)

சரணங்கள்

1. ஏன் இந்த தோத்திரம் - தாடகை
எனக்கெம் மாத்திரம்
வானுளோர்கள் வந்து தடுத்தாலும் அடிக்கிறேன்
நானே வந்துன் வேள்வியை முடிக்கிறேன் (ராமன்)
2. பேயைக் கொல்வ தரிதோ - காரியம்
பெரிதோ வீரியம் பெரிதோ
ஆயுதம்பிடிக்கறியான் கேளாய் ஒரு சொல்லை
வாயில் முலைப்பால் மனம்மாறில்லை (ராமன்)
3. கவலைஏன் கொண்டாய்-என்முன் ஒரு
காலும் வரான் கண்டாய்
அவளையும் படையையும் அடிக்கிறேன் பாராய்பாராய்
இவனால் என்ன எழுந்திரும் வாராய்வாராய் (ராமன்)

வஸிஷ்டர் தகவுரைத்தல்.

விருத்தம்

இனமதில் அயோத்தி வேந்தன் இதுசொல்ல விஸ்வா மித்ர
முனிவனும்கோபம் செய்தான் முன்னின்ற வஸிஷ்டன்கண்டான்
உனது மைந்தனுக்கு மன்னா யோகநாள் வந்ததென்று
கனமுடன் விரித்துச் சொல்லிக் காட்டுவான் கூட்டுவானே. (9)

9. தரு - முகாரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

மோசம் வாராதையா நான் சொன்ன வார்த்தை
மோசம் வாராதையா

அநுபல்லவி

கோசிகன் பின்னே ராமனைக் - கூட்டிவிடுவாய் சொன்னேன் (மோ)

சரணங்கள்

1. உப்புநீர் மேகம் சேர்ந்தால் - உலகில் பிர வாகம்
அப்படி உன் மகனுக்கு - அடுத்தடுத்தே யோகம் (மோ)

2. மறுவுண்டோவஸிஷ்டன் சொல் - வார்த்தைக்கும் ரண்டோ
பொறுபொறுமுனைப்பாரைப் - புதைப்பாரும் உண்டோ (மோ)
3. சோதிக்க வேண்டாம் நான் - சொல்வதே சீலம்
ஆதித்தன் குலத்துக்கின் - றனுகூல காலம் (மோ)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமருக்கு நீதி சொல்லுதல்

விருத்தம்

முனிவஸிஷ்டன் இவ்வாறு சொல்ல வேந்தன்
முறையாலே ராமனை லட்சுமண னோடே
இனிதழைத்துக் கூட்டி விட்டான் வழிக்கு வேண்டி
இருவரும் மந்திரங்கொண்டார் வெயில் படாமல்
தனிநடந்தார் வேள்வியில் தாடகையும் வந்தான்
சாமியும்பெண்ணை நினைந்தான் முனிவன் அந்த
நினைவறிந்தான் பெண்இவளோ அல்ல ராமா
நில்ன்றான் இப்பொழுதே கொல் என்றானே. (10)

10. தரு - கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

பெண் இவள் அல்ல ராமா - தாடகை
வண்ணம்கொண்ட நமன் இவள் ராமா
மண்ணில் மெத்த உயிரை - வதைத் திந்த நிரம்மூடி
கண்ணில் கண்டது கோடி - காணா தனந்தம் கோடி (பெ)

சரணங்கள்

1. இஷ்ட மாமுனிவர் என்றொரு பேர்தரித்
திருக்கும் கடலுக்கிவள் பெருத்த மந்தரகிரி
அட்டகாசம் செய்தால் அதுவொரு பாடாவிரி
அண்டகூடம் எங்கும் இடியுமே ஹரிஹரி
எட்டுத்திசையிலும் ஓடி மூட்டுமே இவள் * ஆதாளி
முட்டினால்மலையும்பிளந் திட்டிடுமே தூளிதூளி
எட்டியும்பார்க்கக்கூடுமோ கிட்டிஒரு காளிகூளி
விட்டுநான் சொல்லவேணுமோ மட்டிலாப்பாபிசண்டாளி ( )

* ஆதாளி - சத்தம், கூச்சம்.

2. ஆயிரம்குணம் ஒரு லோபகுணத் தால்தட்டும்
 அதுபோல் இம்மருதத்தை அழித்தாலும் அழிக்கட்டும்
 மாயை இவள்பேர் சொன்னால் முனிவர்க்கும் பல்கிட்டும்
 வற்றல் என்றெம்மைத் தள்ளி வைத்தாளே இந்தமட்டும்
 தூயதிசை ஆனையெட்டும் ஈ ன்றும்பாய் விழக்காட்டி
 வாயி லொரு பல்லிடுக்கி லே அடக்கு வாளே கூட்டி
 தீய வடவாக்கினிபோல் பாயுவாள் கைகளை நீட்டி
 பேயையும்பிடுங்கித்தின்னும் பேய்எனவந்தவெள்ளாட்டி()

3. ஒருகுமதிஎன்னும் பெண்ணைப் பிளந்தான் இந்தரன் அப்போது
 ஒருபெண் கியாதியை மாயன் ஒழித்தானே புவிமீது
 பெருமானே இவள் அந்தப் பெண்ணையும் கூடாது
 பெண்ணன்றால் பேயும்இரங் குமே அதிவ னுக்கேது
 இருடிகள் உடம்பை மெத்த உருசினன்றுகண்டு கொண்டோ
 பெருமகம்செய்வோரைக் கொல்லவருகிறாள் இதென்ன* முண்டோ **
 நிருதிஇவளைப்பெண் என்று கருதகிறாய் என்னகண்டோ
 ஒரு நொடியில் கொல்லவேணும் குருமொழிதனக்கும்ரண்டோ ()

தாடகை முதலானவர்கள் வதம்

விருத்தம்

செய்திகளை இவ்வாறுரைக்கச் சிரமேல் கொண்டே ரகுராமன்
 வெய்து வணங்கிக் குருவிகவா மித்திரன் சொல்லே வேதச்சொல்
 மையம் எனவே மகம்காக்க வரிவில் வளைத்தான் தாடகையும்
 எய்த பாணம் பட்டுருவி எழுந்தாள் மலைபோல் விழுந்தாளே. (11)

11. தரு - நாதநாமக்ரிய ராகம் - சாபு தாளம்

பல்லவி

கொடிய தாடகைபாவி விழுந்தாள் - பொல்லாக்
 கொடிய தாடகைபாவி விழுந்தாள்.

அநுபல்லவி

கொடிய தாடகைபாவி விழுந்தாள் செம்பொன்
 முடியன் ராவணன்வெற்றிக் கொடிவிழுந்தால்போல் (கொ)

* முண்டு - முரட்டுத்தனம்.

** நிருதி - இராட்சசி.

சரணங்கள்

1. உரைத்த தேவர் துன்பம் மறக்க - காலன்
ஒருகாலுங் காணாத ருசிகண்டு பறக்க
அரக்கர் ஆதிக்கங்கள் இறக்க - நல்ல
அனுகூல காலங்கள் முனிவர்க்குப் பிறக்க (கொடி)
2. முதண்டகோடிக்கப் பாலே - ஓசை
முழங்கவிசு வாயித்திரன் சாலைக்கிப் பாலே
கோதண்டபாணிஅம் பாலே - நிலை
குலைந்து புரண்டலறிக் கொண்டுமண்மேலே (கொடி)
3. நடலை வஞ்சனை மாயம் தடுக்க-ஸ்வாமி
நாள்கொண்டு முதல்பலி அரக்கரைக் கொடுக்க
கடின சவாகு பட்டுப் படுக்க - ராமன்
கணையாலே மாரீசன்கடல் ஓட்டம் எடுக்க (கொடி)

அகலிகை சாபவிமோசனமும் சரித்திரமும்

விருத்தம்

தாடகைதான் விழுந்தபின்பு தேவர் சொல்லச்
சகல படைகளுங் கொடுத்தே முனிவர் எல்லாம்
கூடவரக் கௌசிகையே முதல்ஆம் தீர்த்தம்
கொண்டாடிய கௌதமன் ஆசிரமம் சேர்கால்
காடதிலே ரகுராமன் பதத்தூள் சிந்தக்
கல்லுருப்போய் நல்லுருவாய் விளங்கி நின்ற
பாடகக்கால் அகலிகையை இவள்ஆர் என்னப்
பரிந்துவிட்வா மித்ரமுனி பகர்கின்றானே. (12)

12. தரு - அஸாவேரி ராகம் - சாபு தாளம்

பல்லவி

தேவி இவள் ராமா - கௌதமன் - ஆவி இவள் ராமா
ஆவலினால் பண்டு
மேவல் மனம் கொண்டு
அந்தரம் நாடிய
இந்திரன் கூடிய (தேவி)

1. பண்ணிப்பதித்தால்போல் இருஸ்தனமும்-கூடப்
பாங்கியர்கள் இனமும் துரைத்தனமும்
எண்ணத்தாலும் வண்ணத் தாலும் பங்கயப்
பெண்ணைப்போலக் கண்ணில்காணும்மங்கையர் (ஆரோ)

2. பாக்கியம் என்பதிவர் தெரிசனமே அதிங்கே
பலித்ததென்ன புண்ணி யமோமனமே
மூக்கும் விழியும் தீர்க்கமாய் இன்னமும் பெண்கள்
பார்க்கப்பார்க்க நோக்கம் கொள்ளுமேகண்கள் (ஆரோ)

3. சந்திரவிம்ப முக மலராலே என்னைத்
தானே பார்க்கிறார் ஒருக்காலே
அந்தநாளில் தொந்தம் போலே உருகிறார்
இந்தநாளில் வந்து சேவை தருகிறார் (ஆரோ)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமர் வரலாறு சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

மனத்தில் இந்தப்படி நினைந்து மறுநாள் எழுந்து மகம் செய்யும்
கனகமணி மண்டபத்தினில் போய்க் காகுத்தனும் தம்பியும் இருந்தார்
அனையகாலத்திவர்பெருமை அருமைதெரிய உரையும் என்றே
சனகன் உரைக்கக் கௌசிகன் உத்தரிப்பான் விவரம் விவரிப்பானே

14. தரு - சங்கராபரண ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ஆர் என்றெண்ணாமலே நாளும் - இவன்
அதிசயங்களைச் சொல்லக் கேளும்

அநுபல்லவி

சூராதிகுரன் ராமன் எனும் பேரன்
சுகுணதீரன் ரவிகுல குமாரன் இவனை (ஆர்)

சரணங்கள்

1. ஆதியில் தசரதன் புத்திரகாமேஷ்டி
யாகம் செய்யவென்று தொடுத்தான் - வந்த
பூதம் தந்த பர மானத்தை நால் ஆகப்
பொன்னின் கமலத்திலே எடுத்தான் - அதில்
சோதிகோசலைக்கொன்றும் கைகேசிக்கொன்றும்
சுமித்திரைக்கிரண்டுமாய்க் கொடுத்தான் - மூத்த
பேதைசேலை இடத்திந்தராகவன்
பிறந்தான் என்கவலையை விடுத்தான் - இவனை (ஆர்)

2. தலைஆம் பரதன் லட்சுமணன் சத்ருக்னன்
 தம்பியார் இவனுக்கு நேயம் - மிகக்
 கொலையாளன் சுவாகுவையும் சேனையையும்
 இவன் அம்பு
 கொண்டுபோன தென்ன மாயம் - நான்
 உலையாதென் வேள்வியை முடித்தானே
 இவன் அம்பால்
 உருண்டதேதாடகை காயம் - மெத்த
 மலைபோலேவந்ததும் பனிபோலே போச்சிந்த
 மகராஜன் செய்தச காயம் - இவனை (ஆர்)
3. துரத்தும்சாபம் அகலிகைக்குக்காலினாலே
 துடைத்தானே அவள் உடல் மாசை - சொல்லும்
 பெருக்கம் என்ன இவன் பிறக்கவே உலகெங்கும்
 பிறந்ததே மங்கள் ஓசை - உங்கள்
 பருத்தவில் இவன் கைக்குப் போதுமோ
 போதாதோ
 பார்க்கவேணும் இன்னோர் ஆசை - இங்கே
 வரச்சொன்னாலும் வரக்கிடைக்குமோ வலிவிலே
 வந்தானேநீங்கள் செய்த பூசை - இவனை (ஆர்)

ஸ்ரீராமர் வில்வளைத்தல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 புங்கவன் ஆம் முனிவனிந்த வாறு சொல்லப்
 போர்வில்லை அறுபதினா யிரம்பே ராலே
 அங்குவரும் படிசெய்தான் இதைநான் ஏற்ற
 ஆகுமென்றால் மருமகனே ஆகும் என்றான்
 சிங்கமெனும் சனகனுடன் விண்ணும் மண்ணுந்
 திடுக்கிடவே எல்லாரும் ராமன் கையால்
 துங்கமுள்ள அந்தவில்லை வளைவு காணத்
 தொடக்கண்டார் இரண்டு துண்டாய் விடக்கண்டாரே. ( )

15. தரு - தோடி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

வில்லானது ரண்டாய் ஒடிந்து விழுந்ததே பாரில்

அநுபல்லவி

கல்லியாணராமன் - அனகன்கையால் - மிதிலையில் வாழ்சனகன் ( )

1. சுத்திபெறும் முனிவோர்கள் மங்களசோபனங்கள் பலகூற
பத்துத்திசை வானவர் எல்லோரும்பணிமலர்மாரிகள் தூற
சித்தப்பிரமையாலே நால்இருதிசையானைகள் தலை பீற
கத்திப்பிடையாள் சானகிகாதல்எண்ணம் ஆனது நிறைவேற
2. சிங்காரமகா ரவிசுலமே சிலாக்கியம்என்ன ஒளி வீச
உங்காரம் செய்தராசர் எல்லோரும்ஒருத்தர் போலமுகம் கூச
இங்கே பெண்சீதை செய்தவப்பலன்லபிச்சுதென்றுபலர் பேச
கெங்காதரன் அல்லால் ஒருவருக்கும்கிளப்ப ஒண்ணாத
(மகாப்பிரயாச ( )
3. தருமாகம சாஸ்திரகோடிகளும்சகலவேதங்களும் பாட
வருமாமுனி விசுவாமித்திரன்சொல் மறுவில்லாதபடி கூட
ஒருகாலனும் இந்த ஓசை தன்னைஒர்க்கோணாமல் செவிமூட
திரமாஇனி இனவனே கோதண்டதீட்சாகுரு என்று கொண்டாட( )

மிதிலைக்குச் சக்கரவர்த்தியின் எழுச்சி.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
நண் அரிய வில்லதுதான் ஓடிந்த பின்பு
நடைத்துதர் கலியாண ஓலை காட்ட
அண்ணலெனும் தசரதனும் பயண பேரி
அதுமுழங்கத் தேவியரும் படையுங் கூடத்
தண்உலவு சந்த்ரகிரி பிறவும் சென்றான்
சனகேசன் சதுரங்க தளத்தி னோடே
எண்அரிய களிப்பாக வழிமேற் கொண்டே
எதிர்ந்தான் உடன்மிதிலைப் பதிவந் தானே (17)

16. தரு - சாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ராசன் ஆம்தசரதராசன் - சனகமகா - ராசன்பதிக்குவந்தானே

அநுபல்லவி

வாசவன்பணிராக வேசன்கல்யாணஓலை
வாசகம்கண்டுவிச வாசநேசம்உண்டாகி (ரா)

சரணங்கள்

1. கொட்டம் இடும்செசமும் - அட்டம் இடும் துசமும்
 எட்டியகு திரையும் - கட்டியதேர் நிரையும்
 இட்டமுள்ள ராசரும் - அட்டாள தேசரும் அய்
 பட்டவர்த்தனர் இணங்க-கப்பணம்
 இட்டுமற்றவர் வணங்க
 வட்டவெண்குடையும் முடிகளும் துலங்க
 மகரதோரணங்கள் முறைமுறை இலங்க
 சட்டம் ஆனதிசை எட்டின்மேலும்படை
 மட்டில்லாமல்கூட - கட்டியம்போட - பெண்கள்பாட கொண்டாட ( )
2. உச்சமாணிக்கத் தாலே - தச்சபல்லக்கின்மேலே
 அச்சுதன் தாய்முதலா - மெச்சிய தேவிமார்கள்
 இச்சையால் முன்னேபோ - கச்செய்துபின்னாகவே
 பச்சைப்பசங்கிளி என்னவே பாங்கியர்
 மொய்ச்சக்கொண்டு துன்னவே
 வச்சிரபாணிஎன்னமலர் முகம் மின்ன
 மண்ணும்விண்ணும்என்ன அதிசயம் என்ன
 உச்சியீது கரம் வைத்த மன்னவர்கள்
 எச்சரிக்கைபேச - கவரிவீச - வெகுவிலாச - உலாச (ராச)
3. மெத்தப்பெருஞ் சேனைகள் - சுற்றத்துந்துமி பேரி
 சத்தமேகம்போல் ஆர்க்க - அத்திசையிலே நின்று
 சத்திரபதி சனகன் - நெற்றிநேர் ஆக வர
 முற்றியகடல் மேலே - புகுந்த
 மற்றொருகடல் போலே
 பத்திஆக இருபடைகளும் கலந்து
 பார்த்திரண்டுராசரும் முகம் மலர்ந்து
 வெற்றி ஏறிய பு-சத்திலே அவனை
 ஒற்றிஅணைத்துமாற்றி - மிகுத்தகீர்த்தி - படைத்தமூர்த்தி
 அயோத்தி (ராச)

ஸ்ரீராமர் பவனி வருதல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 வந்ததச ரதராஜன் தன்னை முன்னே
 வந்திருந்த ராமனும்பம் பியும்போய்க் கண்டார்
 அந்தஇரு வருந்தந்தை அருளைக் கொண்டார்
 அரசரிரு வரும்பின்னே வரமுன் சென்றார்
 பந்தமுள்ள மிதிலைவீ தியிலே தேர்மேல்
 பவனிவரும் ராமனைக்கண் டாசை கொண்டு
 செந்திருவை நிகரான பெண்கள் பின்னே
 சொல்லுவார் மதிமயங்கிச் சொல்லு வாரே. (18)

17. திபதை - கௌளிபந்து ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. சோதிநெடுந்தேர்மிதிலை வீதியினில்வரக்கண்டு
 சுவாமிமுகம் காணவந்தார் வெகுமாதர்
 பூதலம்தனில் இந்தவூர் மாதவம்என்னசெய்ததோ
 புண்ணியன் இங்கேவந்தான் என்றார் வெகுமாதர்
2. ஆடகலோகத்தமுதை ஈக்கள் மொய்த்துக் கொண்டதுபோல்
 ஐயனை மொய்த்துக்கொண்டார் வெகுமாதர்
 கோடைதனிலே தண்ணீர் ஓடைகண்டமான்கள் போலக்
 கூடிக்கொண்டோடிவந்தார் வெகுமாதர்
3. ஆழியும்வளையும் செம்பொன் ஓலையும் மாலையும் விட்டாள்
 ஆடைவிடாமல் நின்றாள் ஒருமாது
 கேள்விமுறையில்லையோ சுவாமி உன்முன்னே அம்பாலே
 கிழிக்கின்றான் மாரன் என்றாள் ஒருமாது
4. பெருத்தமலைபோல் வில்லை ஒடித்தாயே சீதைக்காகப்
 பெலத்தவன் நீயே யென்றாள் ஒருமாது
 வருத்தமோ மாரன்கையில் கருப்புவில்லை யொடிக்க
 மாட்டாயோ சுவாமி யென்றாள் ஒருமாது
5. கண்ணுக்கோ ருருவாய்ப் பார்ப்போர் கண்ணில் எல்லாம்
 தோன்றும் இவன்

கண்ணனே ஆகும் என்றாள் ஒருமாது
மண்ணும்விண்ணும் கடந்தானைக் கண்ணால் வளைத்துக்

கொண்டாளே
வைதேகியே பெண்ணே யென்றாள் ஒருமாது

6. சாய்த்தொருவரையும் காணாள் சாமிதனையே கண்டாள்
தனியனோ ராமன் என்றாள் ஒருமாது
வார்த்தையும் உடமைகளும் பூந்துகிலும் சோர்ந்தாள் உயிர்
மாத்திரம் சோராமல் நின்றாள் ஒருமாது

7. இங்கே என் உளம்புகுந்தான் கண்கதவினாலே மூடி
இறுக்குவேன் இவனை யென்றாள் ஒருமாது
மங்கையரே என்மனது வள்ளல்பின்னே போச்சுதங்கே
னவரக்கண்டதுண்டோஎன்றாள் ஒருமாது

8. தன்மருமகன்ஆக இந்த மன்னனைப் பெற்றசனகன்
தாம்மவான் என்றுசொன்னாள் ஒருமாது
கன்மனதுக்காரன்இவன் தன்மகளுக்காகவில்லை
ஏன்வளைக்கச் சொன்னான் என்றாள் ஒருமாது

சீதை சபாமண்டபத்துக்கு வருதல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
பாவையர்இப் படிஉருகப் பவனி வந்தான்
படைஅரசர் தசரதனும் பலரும் வந்தார்
மாவிசுவா மித்ரனுடன் தம்பி மாறும்
மருங்கிருக்க ராகவனும் இருந்தான் இப்பால்
தாவுபுகழ் வதிஷ்டமுனி வார்த்தை கொண்ட
சனகனுரை கொண்டுமணி மண்ட பத்தில்
பூவுலகில் தேவாசிறை மீட்க வந்த
பொருளினாள் சீதையெழுந்த தருளி னாளே. (19)

18. தரு - சாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

அன்னைசானகி வந்தாளே - ராசாதிராசர்
அனைவர்க்கும் காக்கி தந்தாளே

அநுபல்லவி

கன்னிமார் என்னும் தாரா கணத்தில் சந்திரனை நேரா
பொன்னின் ஒளியும் பூமணமுங் கொண்டு தொடர்ந்து
மன்னன் சனகன்மணி மண்டபத்தில் நடந்து (அன்)

சரணங்கள்

1. சுந்தரப்பாதம் வைக்கவே ரத்தினச்சிலம்பின்
சோதிநிலத்தில் மொய்க்கவே பூமி ஆகிய
தன்தாய் மகளுக் கென்னவே விரித்த தேமாந்
தளிர்போல் எங்கெங்கும் மின்னவே
அந்த அமுர்தம்கண்ட இந்திரன்போலே தாக
மாகியராமன் முன்னே தோகையர் நடு வாக
கந்தமலர்க்கைவளைச் சோதியினாலே ரண்டு
கடைக்கண்கள்கொண்டு ராமன் வடிப்பங்கள் கண்டுகொண்டு()
2. வீரராமன்கை தீண்டியே இடும்போதவன்
மென்கைபிடிக்க வேண்டிய அம்மன்கைஆன
வாரீசமலர் விரித்துக்காட்டும்குரியன்போல்
மாணிக்கக்கங்கணம் தரித்து
சோராநடைகண்டு நேர்ஆகாமல் மெத்த
துவளும் அன்னங்கள்போலக் கவரிமங்கையர்கற்ற
பூநீராமனைவிடுத்து ஆர் ஆருக்கும் துய்ய
தெய்வம் இவள் என்றெண்ணிக் கைகள் அஞ்சலிசெய்ய(அ)
3. சீவியகூந்தல் மேலே பூர்ணசந்திரன்போல்
தெரிந்திடஒரு காலே மாலிகைகுடி
தாழ்வில்லாமல்முன் னாலே தேவர்கள்செய்த
தவம்வெளிவந்தால் போலே
மூவுலகும் செலுத்தும் ராவண்ணுக்குப்பண்டு
முத்திகொடுக்கவந்த சித்திரவடிவைக்கண்டு
தேவிஇவள் என்றால் ராகவன் இந்தச்சின்ன
சிலையோடிப்பான்ஏழு மலையும் ஒடிப்பான்என்ன(அ)
5. தெரிசனம் காணப் போகுமோ சொல்லஎன்றாலும்
சேஷனாலேயும் ஆகுமோ இந்திராணிமுதல்
அரிவையர்க்கு மெய் நாணுமே ராமனும்காண்
அனந்தம்கோடிகண்வேணுமே

பிரமன்முதல் எதுவும் பெற்றவளுக்கு நல்ல
 உருவினில் இனிவேறு உடமைகள் என்னசொல்ல
 அருமையா உலகில்கல் யாணதினத்தில் பெண்கள்
 திருமங்கிலியத்தில்இடும் திருஆகிய எங்கள் (அ)

ஸ்ரீராமர் மணக்கோலங்கொள்ளுதல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 சீலம் கொண்டிப் படிவந்த சீதை மாத ரொடும்சென்றாள்
 மூலம்கொண்ட கௌசிகனும் முகூர்த்தம்நாளை என்றுசொன்னான்
 ஓலம்கொண்ட வேதன்முதல் ஓராயிரத்தெட்டண்டமும்தன் (னே.
 கோலம் கொண்ட ராமன்மணக்கோலம் கொண்டான் கொண்டா

18. தரு - அசுவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ராமசாமிகொண்டகோலம் - என்னாலே சொல்லப்போமோ

அநுபல்லவி

கோ மிதிலைராசன்முன் அனேக கோடிமன்மதனேநிகர் ஆக (ராம)

சரணங்கள்

பாதகடகம்	சேர்த்திமருங்கினில்
பசும்பொன்ஆடை	போர்த்தி மார்பின்
மீதுபொன்னூல்	ஏற்றிதன்நாமமும்
விளங்கவே	சாத்தி
சீதைஆசைஇது	எனப்பாராட்டி
தெரிந்தசந்திரகுரியர்	அதை நாட்டி
ஓதிமாறுகாதிலே ஒளிகாட்சி	குண்ட லங்கள்பூட்டி(ராம)
சுமுகப்பட்டம்	வரித்து நவரத்தின
தொங்கல்மாலை	பரித்து முடிமேல்
விமலமகுடம்	தரித்து பீதாம்பரம்
மேனிமேலே	விரித்து
கமலமாமலர்	ஆனது நாண
கங்கணங்கள்செங்	கையினில் பூண
அமுர்தகிரணசந்திரன்போல் முகம்காணயோககல்யாண(ரா)	

3. ஆகமீது	வன்ன வன்னம்
ஆனபணிகள்	மின்ன பச்சை
மேம்போலே	காந்தி விளங்கும்
மேனியில்கலவை	ஏந்தி
வாகுமந்தர	கிரிமுறுக் குண்ட
வாசகீனன	மணிவகை கொண்ட
நாகரீகேயூரம்ஒளி	மண்டவீரகோ தண்ட (ராம)

கலியாணச்சடங்கு செய்தல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 சக்ரபதி ஆகியரா கவன்இவ் வாறு
 சமைந்தநல்ல மணவாளக் கோலம். கொண்டான்
 அக்கணமே தம்பியரும் கோலும் கொண்டார்
 அரசர்களும் தசரதனும் மந்த்ரி மாரும் .
 திக்கிலுள்ள முனிவரும்வே தியரும் கூடித்
 திரைகடல்போல் மிகப்பொங்கி மிதிலை தன்னில்
 முக்யமுள்ள பலசடங்கின் விதிகள் எல்லாம்
 முறைசெய்தார் கலியாணத் துறைசெய் தாரே. (21)

2. திபதை - மோகன ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிக்

1. கல்லியாண பேரிசை	அடித்தார் - சனகன்
சொல்லியவார்த்தையைப்	படித்தார்
எல்லாரும் ஆனந்தம்	கூடினார் - அவர்
எங்கெங்கும் நின்றுகூத்	தாடினார்
2. வாழை கமுகுகள்	நாட்டினார் - நெடு
வானமட்டும் பந்தல்	ஓட்டினார்
ஆழிபோலே திரை	அமைத்தார் - அலங்
காரவேதிகை	சமைத்தார்.
3. தூணுக்குத்தூண் உறை	பூட்டினார் - சந்திர
சூரியர்போல் கண்ணாடி	மாட்டினார்
சாணுக்குச்சாண் மாலை	தொடுத்தார் - தங்கத்
தாலமும் சும்பமும்	எடுத்தார்

4. பொன்னரி மாலைகள் பொன்னும் பவளமும் கின்னரி வீணைகள் கேளிக்கை மாதர்கள்	வீக்கினார் - முத்தும் தூக்கினார் பாடினார் - மெத்த ஆடினார்
5. பூரண கும்பங்கள் பூசுரர் வேதத்தால் தோரணத்தால் வெளி சொன்ன வருஷமா	பதித்தார் - முக்கிய துதித்தார் மறைத்தார் - எங்கும் இறைத்தார்
6. மாணிக்கத் தீபங்கள் வாடை கஸ்தூரிகள் ஆணிப்பொன் ஆடைகள் ஆகத் தெருவெங்கும்	ஏற்றினார் - நல்ல தீற்றினார் சாத்தினார் - பனிநீர் ஊற்றினார்
7. சந்தனத்தால் கோலம் தருவையும் நன்றாக சுந்தரப் பாலிகை தூபமும் தீபமும்	தீட்டினார் - பஞ்ச நாட்டினார் கூட்டினார் - நறுந் காட்டினார்
8. பொன் ஆலவட்டமும் புஷ்பமும் விந்தமும் தன்னார வண்ணமாக் தங்கப் பொடிகளாக்	பட்டமும் - திவ்ய சந்தமும் கட்டினார் - எங்கும் கொட்டினார்
9. மத்தளம் மல்லரி வாத்தியம் நரகெச தித்திகளால் சக்கிர செவிபடுமே அண்ட	தாளங்கள் - பஞ்ச மேளங்கள் வாளமும் - ஓசை கோளமும்
10. சனகனும் தசரத சவனுடனே அள கனிவுள சந்தோஷம் கலியாணமண்டபம்	ராசனும் - வா கேசன்போல் மீறினார் - வந்து ஏறினார்
11. வெள்ளை விடையினை வேணி அரன்வந்து வள்ளியும் கந்தனும் மைந்தன் வல்லபையும்	ஊர்ந்தார் - உமை நேர்ந்தார் சேர்ந்தார் - மூத்த சார்ந்தார்.
12. வேதனும் வாணியும் வேந்திரன் இந்திராணியும் மாதவர் தேவர்மென் மண்டபம் சேர்ந்தார்இப்	நாடினார் - தே கூடினார் மேலே - அந்த பாலே.

13. மங்களம் ஆம்ராமச் வங்கிசமணி ஆன கங்கைமுதல் தீர்த்தம் கலவைச் சலவைகள்	சந்திரன் - சூரிய தந்திரன் ஆடினான் - மிகக் சூடினான்
14. மாலைமகுடமு வாகுவலயம்ச காலணிகைவளை கங்கள் முதல் அலங்	கத்தணி - பட்டம் ரப்பணி பாரித்தார் - பதக் கரித்தார்
15. தனதாம் பரதன்கை தம்பியர் சாமரை கனகரதம் கண்டு கலியாண வேதிகை	நீட்டவே - மற்ற ஆட்டவே தாவினான் - ராமன் மேவினான்
16. எப்பொருளும் பெற்ற லட்சுமியும் ஆன ஒப்பனை செய்யவும் ஒருத்தனாலே சொல்லக்	கோதையை - அஷ்ட சீதையை தேடுமோ - என் கூடுமோ
17. பூமி உள்ளோர்க்கெல்லாம் பூவை எனும் சீதா சாமி அருகினிலே திஷ்டரும் தருப்பைக்கொண்டு	ஆவியை - நல்ல தேவியை தந்தார்-வ வந்தார்.
18. முத்தான தண்டுலம் முறையே சடங்கெல்லாம் உத்தம மந்திரம் ஓமாக்கினிய	விரித்தார் - வேத தரித்தார் - முனிவர் விளைத்தார் - முனிவர் வளர்த்தார்
19. தானதருமங்கள் க்ஷதர்போய்ப் பூமிபாரம் வானவருக் கின்பம் வலம்கொண் டெழுந்தது	ஓங்கவே - ரா வாங்கவே சுற்றவே - ஓமம் மெத்தவே
20. சல்லாபன் ஆகிய தன்னை அந்தமிதி எல்லாருங் காணமுன் நந்தானே ராமன் கை	நேசன் - சீதை லேசன் னாலே - சொல்லி மேலே

மேலும்

(22)

(23)

புண்ணியசனக பூபதிக்கும் சோபனம் (சோபனம்)

அருணாசலக் கவிராயர்

சரணங்கள்

1. தாமம்மே வியரதிக்கும் ரதிசந் தரனுக்கும் - சோபனம்
 சீமகன் இந்திராணிக்கும் இந் திரனுக்கும் - சோபனம்
 மாமதிபெருகும் வாணிக்கும் அவள்வரனுக்கும் - சோபனம்
 தாமரைமலர்த் திருவுக்கும் தாமோ தரனுக்கும் - தேவிக்கும்
 (அரனுக்கும் - சோபனம் (சோபனம்))
2. நேர்வரு சுமந்திரன் முதல்மந்திரி நேசர்க்கும் - சோபனம்
 நேர்பெறு வதிஷ்டன் கௌசிகன் முதல் ஆம்யோ
 (கீசர்க்கும் - சோபனம்
 வார்புலை அரம்பைமாதர்க்கும் எண்டிசை வாசர்க்கும் -
 சோபனம்
 சேவைசெய்து மனம்மகிழும் ஐம்பத்தாறு தேசர்க்கும் -
 (ராசாதிராசர்க்கும் - சோபனம் (சோபனம்))
3. வருகௌசலைகைகை சுமித்திரைனும் தாய்மாருக்கும்.
 (சோபனம்
 பெருகுபரதன்முதல் ஆகிய மூன்று பேருக்கும் - சோபனம்
 ஒருமையா இதுசொன்ன வால்மீகர்கம்பர் இருவோ ருக்கும் -
 சோபனம்
 அருணாசலகவிநாடகம் இதுபடிப் பாருக்கும் - கேட்கும்
 (எல்லாருக்கும் - சோபனம் (சோபனம்))

ஸ்ரீராமருக்கும் பரசுராமருக்கும் சம்வாதம்

விருத்தம்

திருமகள்ஆம் சானகிகல் யாணம் செய்து
 செயம்உளதம் பியர்க்கும்விவா கங்கள் செய்து
 வரும்வழியில் சகுனவிரோ தத்தி னாலே
 வலைபோலே முனிபரசு ராமன் வந்தான்
 பெருகுதச ரதன்கண்டு நடுங்கும் போது
 ப்ரசண்டகோ தண்டகுரு ராமன் தானும்
 ஒருவரும்நேர் இல்லைஎன வில்லை ஏந்தி
 உரம்சொல்வான் உடனேஉத் தரம்சொல் வானே. (24)

3. திபதை - கல்யாணி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. மண்ணினில் அரசர்போலக் காணுகிறாயே ஆசீர்
வாதம் ரகு ராமா
கண்ணினில் வேதியர்போலத் தோணுகிறாயே நமஸ்க்
காரம் பரசு ராமா
2. தாடகைஎன்னும் பெண்மேல் சண்டை கொள்ள ராசர்க்குத்
தான்விதியோ ராமா
வேடர்கள் தொடுக்கும் வில்லைப் பிராமணர் தொடத்தலை
விதியோ பரசு ராமா
3. ஆனால்பெண் கொலைசெய்யல் ஆமோ உனக்கிது
அடைவோ ரகு ராமா
தான்ஆகப் பெற்றெடுத்த தாயைக்கொலை செய்தாயே
தகுமோ பரசு ராமா
4. தருமமா என்னைப்பெற்ற தகப்பன் சொற்படி செய்தேன்
தாய்க்கொலையோ ராமா
குருவார்த்தை தடுக்காமல் நானும் செய்தேன்பெண்
கொலையோ பரசு ராமா
5. சொத்தைவில் ஓடித்ததை மெத்த மெத்தவே எண்ணித்
துள்ளாதே ரகு ராமா
கற்றவேதியன் என்று பொறுத்தேன் பொறுத்தேன் குதிக்
காதே பரசு ராமா
6. அந்தவில் வளைத்தாயே இந்தவில் வளைஇந்தா
அட்டா ரகு ராமா
இந்தா வளைத்தேன் இதில் வைத்த அம்புக்கு வழி
எங்கே பரசு ராமா
7. அம்புக்கு வழியில்லை நான்பிராமணன் இனி
அனுக்கிரகம் செய் ராமா
பின்புத்திக்காரன் இரு பிறப்பன் உன்னோடே என்ன
பேச்சு பரசு ராமா

8. சந்திசெபதபங்கள் எல்லாம்உன் சரத்துக்கே
 தந்தேன் ரகு
 வந்தவழி பார்த்துக்கொண் டோடிப்போவதே நல்ல
 மார்க்கம் பரசு

ராமா

ராமா

ஸ்ரீராமர் திருஅயோத்தியைச் சேர்தல்

விருத்தம்

இன்னவகை சொன்னரா கவனை வாழ்த்தி
 இனியதவம் செயப்பரசு ராமன் போனான்
 அன்னவன்கைக் கொண்டவிலலை வருண ராசன்
 அடைக்கலமா வைத்துவிட்டு ராமச் சந்திரன்
 மன்னவரும் தம்பியரும் தேர்மேல் கொண்டு
 வரஅருகே தானும்மணித் தேர்மேல் ஏறி
 மின்அனைய சீதையுட னேசந் தோஷம்
 மிகவந்தான் அயோத்திமா நகர்வந்தானே.

(25)

பாலகாண்டம் முற்றிற்று.

வசனம்-1, விருத்தங்கள் - 24, ஆக - 25

தோடையம் - 1, திபதைகள் - 3, தருக்கள் - 18 ஆக 22

★

ஆக பாயிரம் 1-க்கும் காண்டம் 1-க்கும் கூடிய கொச்சகம் - 1,
 வெண்பா- 2, வசனம் - 1, விருத்தகம் - 30 ஆக - 34
 தோடையம் - 1, திபதைகள் - 3, தருக்கள் - 25 ஆக - 29.

சக்கிரவர்த்தித் திருமகனார் திருவடிகளே சரணம்

இரண்டாவது அயோத்தியாகாண்டம்

சக்கிரவர்த்தி முடிசூட ஸ்ரீராமரை வேண்டுதல்

விருத்தம்

வனிதைமணிச் சனகியுடன் அயோத்தி மேவி
மணவாள ராமன்னை இருக்கும் நாளில்
கனிவுபெறப் பரதனைச்சத் துருக்கனோடே
கைகெயுன்பால் விடுத்துச்சின்னாள் கழிந்தபின்பு
இனியதச ரதன்வதிஷ்டன் மந்தரி மாறும்
இசைந்தபடித் துறந்திடரா கவனைக் கூவித்
தனிமகுடம் புனைஎனவே அவனுக் கன்பாய்ச்
சாற்றுவான் தன்கவலை ஆற்று வானே.

1. தரு - மத்தியமாவதி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இந்தமனுத்தரவேணும் மகனே - ராமா இந்தமனுத்தரவேணும்

மகனே

அநுபல்லவி

இந்தமனுத்தரவேணும்

மகனே - ராமச்

சந்திரனேபுவி ஆளத்தகும் நீ

உத்தமனே (இந்த)

சரணங்கள்

1. அறுபதினாயிரவருஷ

காலம் - வாழ்ந்தேன்

அதிலேகாணாதெல்லாம் கண்டறிந்தேன் இந்திர சாலம்

பருவதமோ என்காய

ஸ்தூலம் - இனிப்

பார்க்கவேணும் என்கண்ணால் நீ பாராளும் கோலம் (இந்த)

2. முடியாதமோகாந்த

காரம் - இத்தை

முதுமையிலும் துறவாமல் இருந்தென்ன சாரம்

குடிதாங்கி எனக்கோள்உப

காரம் - இந்தக்

குவலயம் கைக்கொண்டு முத்திகொடுப்பதுந்தன் பாரம் (இ)

3. ஒருவன் அறுபதினாயிரத் தோரை - கங்கை
உதவிமுத்திகொடுத்தானே பகிரதன் முன்னோரை
இருநிலத்தில் அதுபோல்உன் பேரை - உதவ
எனக்கு முத்திதர ஆள்வாய் இனி இந்தப் பாரை (இந்த)
4. உள்ளத்தை உன்னோடேசொன் னேனே - முன்னாள்
ஊமைகண்டகனவாக உள்ளடக்கி னேனே
பிள்ளைக்கலிதீர்த்தபெரு மானே - இந்தப்
பெரும்புவிநீ கொள்ள முத்திபெறவேணும்நானே (இந்த)
5. மலர்க்கையால் பிடிப்பாய்செங் கோலே - எந்தன்
வார்த்தை தடுக்காய் எனவே உரைத்தேன் ஒரு காலே
தலைச்சுமைதந்தான் என்றென்தன் மேலே - சற்றும்
தாழ்வாயெண்ணாதே யினித்தாங்கா தென்னாலே (இந்த)
6. வாழைஅடி வாழையென மேலே - இந்த
மண்டலத்தை ஆண்டதுண்டு மன்னர்ஒரு காலே
சூழமதில் அயோத்தியை அது போலே - நீயும்
சுமந்தாளவேணும் எந்தன் சொல்வழியினாலே (இந்த)
7. குலத்தில் உள்ளகுறை எல்லாம் வாங்கும் - உந்தன்
குணத்தாலே உலகெல்லாம் மென்மேலே ஓங்கும்
மலைக்குமலை அல்லவோ தாங்கும் - இந்த
மண்டலத்தை நீ தாங்கினால் என்கவலை நீங்கும் (இந்த)

ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராசர்கள் வருதல்.

விருத்தம்

ஈங்கிவைஇப் படிமகனை இசையக் கூறி
இனியதச ரதராசன் கணிதர் சொல்லப்
பாங்குபெறு தேசரா சர்க்கு ராமன்
பட்டாபி ஷேகம் இன்றைக் கறிவீர் என்றும்
நீங்கள் எல்லாம் அயோத்திநகர் வருவீர் என்றும்
நினைப்பினால் தன்ஓலை அனுப்பி விட்டான்
ஆங்கவரும் மிகமிகச்சந் தோஷம் மீறி
அந்தந்தத் தேசம்விட்டே அணுகி னாரே

(2)

1. திபதை - புன்னாகவராளி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1.	விசையதுந்துமி தசரதன் அருளியமொழி திசைதிசைசொல்லி அசையும் விசையகேதனம்	அடித்தார் படித்தார் விடுத்தார் எடுத்தார்	நகர் எங்கும் வாசலில்
2.	பூரணகும்பம் தோரணம் அழகுடனே வாரணம் ஆரணம் முறைமுறை	அமைத்தார் சமைத்தார் அலங்கரித்தார் ஆர்ப்பரித்தார்	தெருவெங்கும் முனிவர்கள்
3.	மாலிகை தொடுத்து பாலிகைபலபல படுத்து ஆலயம் விளக்கு சோலையும் சாலையும் துலங்குவித்தார்	வைத்தார் வைத்தார் வித்தார்	முத்துமுளைப் பூமலர்ச்
4.	அத்திகள் முத்துக்குடை பிடித்து சித்திரம் கஸ்தூரிகளபத்தால்	பொருவாரும் வருவாரும் புனைவாரும் நனைவாரும்	வெள்ளைவட்ட சந்தன
5.	சிந்தூரம் சந்தனத்தால் தரை கந்தப்பொடிகள் பந்தல் இட்டந்தரவெளி	எழுதிடுவார் மெழுகிடுவார் இறைப்பார் மறைப்பார்	பரிமளச் மாவணப்
6.	வானவர்வந்து மேனகை ஊர்வசி கானவித்தைகள் ஆனகோகிலம் போலச்	திரிவார் நடம்புரிவார் படிப்பார் சுதிபிடிப்பார்	அடிக்கடி அதுக்கினம்
7.	அங்கே இங்கே இரும்இரும் எனச்சொல்லுவார் சிங்காசனம் கண்காணவே இணை அடி	எதிர்செல்லுவார் அணிவார் பணிவார்	இடம்காட்டி கௌசலை

8.	சடங்குகள் இடம்படு தருப்பைகள் உடந்தையாய்த் இடம்கண்டவர்க்கெல்லாம்சொரிவாரும்	செய்வாரும் கொய்வாரும் திரிவாரும்	சமித்துகள் பொன்மழை
9.	ரம்பையர் தும்புருநாரதர் செம்பொன் சம்பிரமம் சொல்லமன்னர்	நடமாட இசைபாட மவுலிகுட எழுந்தோட	வினையில் ராமற்குச்
10.	சல்லரி மல்லரியொடுநர சொல்லிய எல்லையும் குமுறிடு	பேரிதாளம் கெசமேளம் அண்டகோளம் மேநீளம்	துந்துமி கிழிபட
11.	இப்படி ஒப்பனைசெய்வதே அப்போது வெப்புடனே வந்தாளே	கொண்டாடி தெனநாடி தோய்ப்பாடி குடிகேடி	ராமனுக்கு கூனியும்

கூனி கைசீயைக் கலைக்க வருதல்.

விருத்தம்

துதித்திடும் அயோத்தி ஆளும் சொன்னமா முடிராமற்கே
பதித்திட வேணும் என்று பலரும்ஆர்ப் பரிக்கக் கண்டான்
இதைக்கலைத் திடுவேன் என்று ராமன்வில் உண்டை யாலே
கொதித்திடும் மனத்தாள் ஆன கூனியும் தான்வந் தாளே. (4)

3. தரு - மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

கூனிவந்தாளே பொல்லாத கூனிவந்தாளே

அநுபல்லவி

போனநாள் ராமன்செய்த பகையால் காய்ந்து
பூனைபோல் இருந்து புலிபோல் பாய்ந்து (கூனி)

சரணங்கள்

1. அடுக்குமோராமனுக்கு அர்சொருக் காலே
ஆர்கொடுக்கிறார் அத்தை அறிகிறேன் மேலே
கெடுக்கிறேன் நான் என்று புறக்கடத் தாலே
கிணறுவெட்டப் பூதம்புறப்பட்டாற் போலே (கூனி)
2. பூமிபரதனுக்குத்தகும் என உரைக்க
பூவைகைகேசி தன்மனதைக் கரைக்க
ராமன் பகையை நினைந்தடிவாய் நுரைக்க
நடுங்கிவிழுந்தலைந்து பெருமூச் சிரைக்க (கூனி)
3. கொட்டியபஞ்சுபோல் உடம்பெல்லாம் தளர்ந்து
கூனிகுறுகுறுத்து வில்லைப்போல் வளைந்து
பட்டம்கட்ட ஓட்டுவேனோ என் றளைந்து
பழையபகையை யெண்ணிப்பழமுள்ளு களைந்து (கூனி)
4. சந்தானது போய்முடங்கிய காலி
சனல்போலே நரைத்துத்திரங்கிய தோலி
இந்திராதி தேவருக்கனு கூலி
இலங்கைராசஷதர்கள் குடிக்கொரு நீலி (கூனி)

கைகேசி கூனியைக் கோபித்தல்.

விருத்தம்

வந்ததொரு கூனிமன தெரிச்ச லாலே
வல்லியெனும் கைகேசி தனையெ முப்பி
இந்தமன்னன் ராமனுக்கு மகுடம் சூட்ட
எண்ணினான் என்னுமொழி சொல்லு முன்னே
விந்தைமுக மலர்ந்துநவ ரத்ன மாலை
வெகுமானம் செய்திடவும் அவமா னித்துச்
சிந்தைவஞ்சத் தொடுகலைத்த கூனிநாக்கைச்
சேதிப்பேன் என்றுகையை போதிப்பாளே. (5)

4. தரு - ஆனந்தபைரவி ராகம் - அடதாள சாப்பு

பல்லவி

ராமனுக்கு மன்னன் முடிதந்தாலே நன்மையுண்டொருக்காலே

அநுபல்லவி

பாமரமே உனக்கென்னடி

பேச்சே

பழம் நழுவிப்பாலில் விழுந்தாற்போல்

ஆச்சே(ராம)

சரணங்கள்

1. இந்தவார்த்தை சொன்னாய் எனக்கெவர் நேரடி
பிரமாதிகளும்வரு வாரடி
இதுவேநல்ல சீரடி
வாயாடாதே பாரடி
ஆரடி எனக்குச்சரி (ராம)
2. பரசராமன் கெர்வம் தீர்த்தவண்டி
நம்மையெல்லாம் காத்தவண்டி
பட்டம்கட்ட ஏற்றவண்டி
நாலுபேரில் மூத்தவண்டி
அவன் என்கண்மணி (ராம)
3. பரதன்பட்டம் கட்டாவிட்டால் நடடியோ
அவன் சாக்கரைக் கட்டியோ
எண்ணராமன் எட்டியோ
நான்தான் என்ன மட்டியோ
வெட்டிப் போடுவேன் உன்னை (ராம)

இதுவும் கைகேசியைக் கூனி கலைத்தல்.

துங்கம்தும் அயோத்தி ஆளச் சொல்லிய ராம னுக்கே
வங்கமா முடிகொ டாமல்சடைமுடி கொடுப்பேன் என்று
பங்கம்தும் கூனி முன்னாள் பகையினா லேகை கேசி
மங்கையாள் எதிரே பின்னும் வார்த்தையால் கலைக்கின்றாளே. (6)

10. திபதை - அசாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. ராமன் முடிசூடும் என்றபேய்மதி உனக்குவந்தது
ஏதம்மா - என்ன வாதம்மா
சீமாட்டி உன்பிள்ளை பரதன் காமாட்டி ஆனானே என்ன அடி
செய்கையே - அம்மா - கைகையே.

2. உன்மகன் ஊரிலில்லாவேளைத் தன்மகனை முடிசூட்ட
உன்னினாள் - கோசலை - எண்ணினாள் அந்த
மன்னவனும் அவள்சொன்ன வார்த்தை கடவாமலுன்னை
வாதித்தான் - ஏதோ - போதித்தான்
3. கண்உள்ள போதல்லவோ கண்காட்சி யென்பதறியாயோ
கன்னியே - என்ன - உன்னியே ஆர்க்கும்
பண்ணியபயிரில் அல்லே புண்ணியம் தெரியும்அடி
பாவியே - எந்தன் - ஆவியே.
4. ஓடம்விட்ட ஆறும் அடிச்சுடும் என்று சொல்லும்வார்த்தை
உள்ளதோ - பெண்ணே - இல்லதோ அதுபோல்
ஈழிந்துன் தாய்தந்தைமார் உன்னைவந்தடைந்த போதில்
என்செய்வாய் - எவரைக் - கெஞ்சுவாய்
5. ஊருக்கோ பால்வார்த்துண்பது உடலுக்கோபால்வார்த்
துண்பது ஓதடி - செய்வ - தேதடி அடி
ஆருக்கும் பெண்ணே மண்பிள்ளை ஆனாலும் தன்பிள்ளை என்ப
தறியாயோ - ஒன்றும் - குறியாயோ.
6. கவுசலைபிள்ளைக்குப் பட்டம் கட்டினால் உன்பிள்ளைக்கென்ன
கட்டுவாய் - எவரைக் - கிட்டுவாய் பரதன்
தவசிஆய்ச் சந்நியாசி ஆகிப் பரதேசம்போவதேநல்ல
சமர்த்தடி - கோபத்தை - அமர்த்தடி.
7. சீர்ஆன கோசலைவீட்டுச் சிறுக்கிக்கும் சிறுக்கி ஆகச்
செகுத்தாயோ - என்னை - வகுத்தாயோ அடி
யார்யார்கையில் என்னென்னபட வேணுமோ அதெல்லாம்பட
லபித்ததே - தெய்வம் - சபித்ததே.
8. பலநாளும் உன்னோடே நான்தான் பாடுபட்டதெல்லாம் வீணோ
பாதகி - அடி - தோதகி அய்யோ
இலவுகாத்தகிளிபோல போகவோ நான் உன்னை நம்பி
எண்ணினேன் - வீம்பு - பண்ணினேன்.

9. நண்ணும் தன்மகன் மேலேபோல் உன்மகன் மேலேகோசலை
நைவாளோ - பட்சம் - செய்வாளோ
கண்ணில் எண்ணெயேகரிக்கும் பிடரியில் எண்ணெய்தான்
என்ன - கரிக்குமோ - அன்பு - தரிக்குமோ
10. நாயகன்கோசலைபிள்ளை ஆகில்உனக்கென்னவரும்
நன்மையே - சொல்லாய் - உண்மையே ஆர்க்கும்
தாய்கையிற் பசும்பொன்னிலும் தன்கையில் தவிடேமேல் ஆம்
தையலே - இதென்ன - மையலே.
11. என்னசெய்வேன் என்கிறாய் நீ முன்னேகொண்டவரம்ரண்டும்
இல்லையோ - தரச் சொல்லையோ அந்த
மன்னவன் உனக்குச் சொன்னவார்த்தைக்கிரண்டுசொல்
வாளோ - வாங்கடி - இதுவே - பாங்கடி.
12. ஒருவரும் பரதன்நாடாள் ஒருவரம்ராமன் காடாள்
ஓதடி - இதே - சூதடி
இருவரமும்கொண்டால் உனக் - கீடுசோடுண்டோடிகமக
ராசியே - எந்தன்கை - கேசியே.

கைகேசிக்கும் சக்கிரவர்த்திக்கும் சம்வாம்.

விருத்தம்

அந்தவகை கூனிசொல்ல மனது வேறாய்
அப்படியே செய்வென்ன மானம் செய்து
கொந்தளகம் சோரவளை சோர மண்மேல்
குப்புறவே கிடந்திடுகை கேசி தன்னை
வந்ததச ரதராசன் கையால் தூக்கி
மலர்மேனி துடைத்தெனது மானே தேனே
பைங்கொடியே உன்குறையே தெனப்பட்ட டோலை
படிக்கின்றாள் தசரதனும் துடிக்கின் றானே.

(7)

3. திபதை - நீலாம்பரி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. இந்த அலங்கோலமும் இந்த மனோதுக்கமும்
ஏன்வந்த தோகைகை மின் அரசே - உந்தன்
சிந்தையில் நினைந்ததை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிப்போல்
தெரியச் சொல்லாய் கைகை மின் அரசே
மருவும் மலரும்போலப் பாலும்நீரும்போல
மானம் வைத்தாண்டிரே மன்னவரே உந்தன்
கருவிழி மணிபோலக் கரிசனம் ஆக என்னைக்
கண்ணுண்டாய்க் காத்திரே மன்னவரே
3. காத்ததற்கென்னகுறை இப்போதும் என்னஉன்னைக்
கைநழுவவிட்டேனோ மின்அரசே நீ
பார்த்தெது கேட்கிலும் எந்தவரம் ஆனாலும்
பரிந்து தருகிறேன்காண் மின் அரசே
4. மற்றொன்றும் இல்லைவரம் எனக்குமுன்னீர்கொடுத்த
வரம் இரண்டும் கேட்கிறேன் மன்னவரே என்றும்
உற்றது சொன்னால் அல்லோ அற்றது பொருந்தும் நான்
உள்ளது சொன்னேன் காணும் மன்னவரே
5. அந்தவரம் இரண்டும் தந்தேன் இனி உனக்கு
அட்டி சொல்வேனோ கைகை மின்அரசே உன்
மைந்தன் இராமன்ஆணை வார்த்தை புரட்டறியேன்
வாங்கிக்கொள்வாய் கைகை மின் அரசே
6. முன் ஒருவரம் பரதன் நாடாளமாணிக்க
முடிபெறவேணும் அய்யா மன்னவரே அதின்
பின் ஒருவரம் ராமன் காடாளச் சடைமுடி
பெறவேணும் தாரும் அய்யா மன்னவரே
7. மலைப்போ ஒருவர்செய்த வஞ்சனையோ என்ன
வார்த்தை சொன்னாய் கைகை மின் அரசே அது
கலைப்பார் கலைத்தக்கால் கல்லும் கரையும் என்ற
கதையைப்போல் ஆச்சுதேகைகை மின்அரசே

8. கலைப்பாள் கவுசலை உமக்குண்டெனக்குவேறே
கலைப்பார் ஒருவர் இல்லை மன்னவரே நீர்
சலத்தாற் சொல்லுகிறீரோ சொன்னதே சொன்னது நான்
தடுமாறிச் சொல்அறியேன் மன்னவரே
9. மூத்தவனைத் தள்ளிவிட்டு இளையவனைப் பட்டம்கட்டல்
முறைமை அல்லவேகைகை மின் அரசே யாரும்
ஏத்தும் மனுவிக்கியான சாஸ்திரத்தினில் முன்னம்
இசைத்த படியிதுவே மின் அரசே
10. மூத்தவன் இந்திரனோ உபேந்திரனோ அகிலாண்டம்
முழுதும் செலுத்துகிறான் மன்னவரே வெகு
நேர்த்திஇது முன்சொன்ன வார்த்தையைவிட்டுச் சாஸ்திர
நெறிகள் போதிக்கல் ஆமோ மன்னவரே
11. ஆனைஇருந்து கொண்டு அரசாளும் மண்டபத்தில்
அறியாப் பிள்ளைபரதன் மின் அரசே சிறு
பூனை இருந்துகொண்டு புலம்புகிறது போலப்
புலம்பல் ஆமோகைகை மின் அரசே
12. ஆனையும் பூனையும் நீர்பெற்றபிள்ளை அல்லால்
அசலார் பெற்றபிள்ளையோ மன்னவரே நீர்
மனம்வைத்தால் போதும் அணுவும்மலைஆம்
அந்த
வகையை நான் அறியேனோ மன்னவரே
13. ஆயிரம் ஆனாலும் பெண்புத்தியை அறிய
ஆராலும் முடியுமோ மின் அரசே நல்லது
போயினது போகட்டும் ராமனை ஊரைவிட்டேன்
போகச் சொல்என்கிறாய் கைகை மின் அரசே
14. ஏதுக்குராமனை ஊர்விட்டுப் போகச் சொல்லும் என்கிறாய்
என்றுகேட்க வந்தீரே மன்னவரே நடுப்
பாதிக்குள் பரதனைஊரில் தங்கவொட்டாமல்
பண்டேன் துரத்திவிட்டீர் மன்னவரே

15. அவனும் சம்மதிக்கவே பாட்டன் ஊர்போவென்றேன்
அநியாயம் சொன்னேனோ மின் அரசே உனக்குக்
கவனம் இல்லையோ என்ன காரணமோ இந்த
கபடம் பேசாதேகைகை மின் அரசே
16. கவனமும் உண்டு ஒருகாரணமும் இல்லை
கபடமும்பேச இல்லை மன்னவரே இன்று
இவனும்சம்மதிக்கவேஊர் விட்டுபோகச் சொல்லும் என்றேன்
என்ன தப்பிதம்சொன்னேன் மன்னவரே
17. பூமியும் தருகிறேன் பரதற்குப் பொன்முடியும்
பூட்டுகிறேன் கைகை மின் அரசே என்
சாமியை என்உயிரை ராமனைப்பிரிந்தால் நான்
தரிக்கறியேன் கைகை மின் அரசே
18. என்னுயிர் அவன்போனால் இருக்கறியா தென்றீர்
என்ன சத்தியம் இது மன்னவரே அவனை
சின்னம் சிறுவயதில் முனிபின் போகச்சொன்னீர்உம்
சீவனுக்குண்டோ துன்பம் மன்னவரே
19. கும்பிடுகிறேன் உந்தன்காலையும் பிடிக்கிறேன்
கோபும் செய்யாதேகைகை மின் அரசே நீ
எம்பெருமானை எந்தன் கண்மணிராமனை இங்
கிருக்கச்சொல் என்பாய் கைகை மின் அரசே
20. தாரைநீர் ஏற்றபோதே என் சரீரம் உமது
தம்சரீரம் அல்லவோ மன்னவரே நீர்
ஆரைக்கும்பிடுகிறீர் ஆர்காலில் விழுகிறீர்
அசலார் என்றெண்ணல் ஆமோ மன்னவரே
21. அடியில் விழுவேன் என்றும் அடங்கிஒடுங்கியேநான்
அனந்தம் வார்த்தை சொல்லியும் மின் அரசே சற்றும்
கடினம் இல்லாததுபோல ஈரச்சிலையைப்போட்டு
கழுத்தை அறுக்கலாமோ மின் அரசே

22. காட்டுப் புறாவுக்காகச்சதை அரிந்தமன்னவனைக்
கதையிலும் கேட்டிலீரோ மன்னவரே உந்தன்
வீட்டுப்பெண்சாதிக்காக இத்தனை சாகசமும்
வேணுமோபோதும் போதும் மன்னவரே
23. கண்ணும் கருத்தும் ராமன் கண்ணாளனும் ராமன்
காப்பவனும் ராமனே மின் அரசே நான்
எண்ணும்தெய்வமும் அவன் அவன் போனால்என்னுயிர்போம்
இருக்கச் சொல்என்பாய் கைகை மின் அரசே
24. எனக்குப் பொய்வாராது பொய் சொன்னால் தோஷம் என்றீர்
எந்தமதியால் சொன்னீர் மன்னவரே நான்
வனத்தில்போச்சொல்லும்என்ற சொல்திருப்பிவிட்டால் அது
மகத்தானபொய் அல்லவோ மன்னவரே
25. ஆனால்ராமனை வனத்தில் போகச் சொல்வதால்
ஆவதுண்டோ கைகை மின் அரசே அருங்
கானிலேராமனைப் போகச்சொல்வதிலும் என்
கண்கேட்கிலும் தருவேன் மின் அரசே
26. நானாகச்சொல்ல இல்லைதெய்வம் சொல்லியதுக்கு
நான்என்ன செய்வேன்காணும் மன்னவரே ராமன்
போனாலும் கானகத்திலே அவனுக்குவரும்
பொல்லாங்கு உண்டோசொல்வீர் மன்னவரே
27. போஎன்று சொன்னவுடன் பொறிகலங்கி என்சீவன்
போய் விடுமேகைகை சண்டாளி நான்
ஆஎன்று போனபின்னை அள்ளியிடுவோர்உனக்
காரடிகைகேசி சண்டாளி
28. ஓட்டாரம் கட்டுகிறாய் ராமன்போனால் என்சீவன்
உடனேபோமடி கைகை சண்டாளி நீ
ஆஎன்று போனபின்னே அள்ளியிடுவோர் உனக்
காரடிகைகேசி சண்டாளி

29. வரதமுனிவன் ஆனவதிஷ்டமுனினே உன்னை
வரம் கேட்கிறேன் தாராய் என் தெய்வமே அந்த
பரதன்வந்தால் அவன் உற்றுரிமை செய்யாமல்
பத்துதரமாச்சொல்என் தெய்வமே
30. அண்டர் முனிவர் அல்லபகையாளிகள் அல்ல
அசலார் ஒருவர் அல்ல தெய்வமே நீமுன்
கொண்ட பெண்சாதிதானே தசரதன் ஆவிக்கு
கூற்றுவன் ஆய்வந்தாளே தெய்வமே
31. ஒளிவாய் இருந்துகொன்ற பிள்ளைப்பழிக்கு முனி
உரைத்தசாபம் இதுவோ தெய்வமே உலகம்
எளியாரைவலியார் அடித்தால் வலியாரைத்தெய்வம் கேட்கும்
என்பதும் இதுதானோ தெய்வமே
32. பண்ணிட்ட எறும்புக்கா புருஷனைக் கொல்லவந்த
பாவிதன் பெண்இவள் அல்லோ தெய்வமே இந்த
மண்ணுக்குள் தாயைப்பார்த்துப் பெண்ணைக் கொள் என்று
வசனம் பிசுருவருமோ தெய்வமே (சொல்லும்)
33. உதிக்கும் கண்போனால்என்ன உயிர்போனாலும் என்
உத்தமன் ராமன்மாத்திரம் தெய்வமே அயோத்தி
பதிக்குப்பதி ஆகியே இருக்கிறான்என்று காணாப்
பாவிநான் ஆயினேனே தெய்வமே.

கைகேசி ஸ்ரீராமரை வனத்துக்கு ஏவுதல்.

விருத்தம்

கொன்றவன்போற் றசரதன்இப் படிபுலம்ப
கூற்றுவன்போற் கைகேசி ராமன் தன்னை
நின்றநிலைக் கழைத்துவர என்ன வந்து
நெடுமனைவா சலுக்குள்ளே புகுந்த போதில்
என்றும்அர சன்சொல்லான் நானே சொல்வேன்
என்றீரேழ் வருஷம்ரா மாநீ காட்டில்
சென்றுதவம் செய்பரதன் உலகை ஆள்வான்
செல்என்றாள் இதுவேந்தன் சொல் என்றாளே.

(8)

ஸ்ரீராமர் வனம்ஏகக் கைகேசியின் விடைபெறல்.

இதுவும் அது

உளம்மகிழ்ந் தொருகை கேசி உரைத்தவாய் மொழியைக் கேட்டு
களங்கம்இல் லாத ராமன் கானகம் செல்ல நானே
தெளிந்தபார் பரதன் ஆளச் செய்ததே மேன்மை யென்று(னே
தளர்ந்திடாத் தாயை வாழ்த்தித் தாழ்ந்துபின் விடைகொண்டா

5. தரு - சுருட்டி ராகம் - திரிபுடை தாளம்

பல்லவி

என்பாக்கியமே பாக்கியம் எவர்க்குண்டிந்த சிலாக்கியம்

அநுபல்லவி

அன்பாகவனம்போக அனுக்கிரகம் செய்தாயே (என்

சரணங்கள்

1. குழியிற் பயிர்தனை எடுத்துக் கூரைமேல் ஏறவிட்டு
வழுவான களைமாற்றி வளர்க்கிறதுபோலே
சுழலும் இந்தராச்சியத்துக்குச் சூடுமணி முடிமாற்றி
தழுவும் முத்திராச்சியத்துக்குச் சடைமுடிதந்தாயே(என்)
2. கொக்கரித்தபேர் எல்லாம் கூடத்தீப்பாய்வாரோ
பக்கம்உள்ளபேர் என்னைக்காப் பாற்றநினைப்பாரோ
சித்திக்கும்இந்தவலைநீக்கித் தேடும்பரகதிசேரத்
தக்கதவம்செய்யென்றுநீ தயவுசெய்தாயே. (என்)
3. ஒருபிள்ளைராமன்பர லோகசாதகம்செய்ய
ஒருபிள்ளை பரதன்இந்த உலகம்தன்னை ஆள
இருபிள்ளையாலும்கைகை இகபரம்பெற்றாள் என்ன
வருசொல் உண்டாச்சுதென்ன மாதவம்செய்தேனோ (என்)

ஸ்ரீராமர் வனம் ஏகுதற்காகக் கோசலை புலம்பல்.

விருத்தம்

இப்படிச் சிறுதா யாரை இறைஞ்சியே அனுப்பிக் கொண்டு
மைப்படி வண்ண ராமன் வந்துகோ சலைஅம் மைக்குத்
தப்பிலா தடிவா றெல்லாம் தான்சொல்லக் கன்றைத் தேடி
வெப்பறும் பசுப்போல் அன்னை விழுகின்றாள் அழுகின்றானே. (10)

4. திபதை - முகாரி ராகம் - ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

1. அய்யையோரூராமா - வனம்போக - தெய்வம்சம்மதிஆமா -
உனைநான்
எவ்வகைபிரிவேனோ - நான் இனி - செய்குவதறிவேனோ
2. என்ஒருதாயகமே - ரவிகுல - மன்னவர்நாயகமே - அரசன்
உன்னையும்வெறுத்தானோ - வெறுத்தும் - தன்னுயிர்
பொறுத்தானோ
3. சுடர்மணிமுடிபோச்சோ தலைமேல் - சடைமுடிவரல் ஆச்சோ -
கேட்க
உடல்பதறுதேமகனே - மனம்விட - விட உதறுதேமகனே
4. தாய்வரம் அதுகண்டு - பூமியை - காவல்பரதன் கொண்டு -
ஆளட்டும்
நீவனம்போவான் ஏன் - இப்படி - தீவினை ஆவான்ஏன்
5. கலியுகம் மேலிட்டதோ - சூதரிய - குலமுறை போய்விட்டதோ
- நீ இந்த
நிலைமைவிண்டிடல் ஆமோ - பரதன் - தலையை
கொண்டிடல் ஆமோ
6. எப்படிநான் சகிப்பேன் - உனைப்பிரிந்து - எப்படிநிர்வகிப்பேன்
ராவினில்
எப்படிகண் விழிப்பேன் - உயிர்க்கொண்டு - எப்படிநான்
கழிப்பேன்
7. பொன் அடிகசங்காதோ - மேனியில் - வன்னமும்மசங்காதோ -
வெயில்பட்டால்
என்னன்று குதிப்பாயோ - கல்லும்முள்ளும் - என் என்று
மிதிப்பாயோ
8. நீசெலும்வனம் தானே - உன்னுடனே - செல்லுவேன் நானே -
என்னிட
ஆசைஎல்லாமறந்தேன் - இதுக்கோ - கோசலைபெண்
பிறந்தேன்

ஸ்ரீராமர் கோசலையைத் தேற்றி விடை கொளல்.

விருத்தம்

தாய்வருந் திடஇவ் வாறு தளருவாள் தன்னை நோக்கிப்
பாய்வரும் பதினால் ஆண்டும் பதினாலு நாளே அம்மா
நீவருந் திடுவ தேனோ நின்கிரு பையாலே கானிற்
போய்வரு வேன்கேள் என்று போற்றுவான் தேற்று வானே.

6. தரு - புன்னாகவராளி ராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

வனம்போய்வருகிறேன் அம்மா - கோசலையம்மா
வனம்போய்வருகிறேன் அம்மா.

சரணங்கள்

1. வனம்போய்வருகிறேன்நானே பெற்றமாதா பிதாவசனம்தானே
தனம்தனிமந்திரமும் அது சகல தந்திரமும் அது
சத்தியமும் அதுபர முத்தியும் அதுதானே (வ)
2. கானகம்நான்போக வேணும்நீர்கணவனைக்காப்பாற்றும்
(காணும்)
நானிலம்பரதனுக் கல்லஎன்னப்போமோ
நான்இருந்தரசனைப்பொய்சொல்லச்சொல்லல் ஆமோ (வ)
3. ஆதிகதை அறிவீர்நீரும் - சகராஅறுபதினாயிரம்பேரும்
தாதைசொற்படிதங்கள் உயிர்கொடுத்தாரே முனம்
தகப்பன் சொற்படிக்குநான் தவம்செய்வதோ கடினம் (வ)
4. ஈன்றவன் சொல்வேதம் தானே பரசுராமன்
தாயைவெட்டினானே
ஆண்டுபதினாலும்போய் வருவான்எனக் கண்டோ
அரசன்எனைப்போ என்றால்திருவாக்கெதிர்வாக்குண்டோ(வ)

சிந்தையைக் கவுசலைக்குத் தேற்றிய ராமன் மீண்டு
சுந்தரி மித்திரா தேவி துணைஅடி வணங்கும் போதில்
இந்தமா மகுடம் சாமிக் கீகுறேன் இப்போ தென்ன
அந்தமாம் லட்சு மணன்தான் ஆக்கிரகம் செய்கிறானே.

நானேலட்சுமணன் - ஆனால் கொடுக்கிறேன் - ராமனுக்குமகுடம்

சேனைபோர்என்னோ   டெதிர்க்கட்டும் குதிக்கட்டும்
சித்திரக்கணை யூல்வென்றுஅத்தனைபேரையுங் கொன்று   (நா)

1. குருடன்ராசமுழி முழிக்கிறாப்போலேபட்டம்
கொள்ளுமோபரதற்கு முடிசூட
தரணியில்சர்க்கரையும் மாவும்சரியாயெண்ணும்
தசரதனும்கிடந்து மனம்வாட
இரவின்முன் பணிபோல் என்னோடெதிர்த்தமன்னர்
எவரும்பயந்துவிரு துகள்போட
அரசிட்டசாமிக்குத் தவசிபட்டநீலிமகன்
ஆட்டுக்குட்டிபோலேஓட கேட்டுக்கைகையும் தள்ளாட ( )

2. தொகுத்தநான்நடிக்க கூளிதாளம்பிடிக்க
துண்டங்கள் எதிராகப் படவாட்டி
பகைத்தராசர்தலை பனங்குலைபோல் உதிர
படுகளம்எங்கும்ரத்தக் கடல்முட்டி
இகத்தில்நானே அடிமை ராமனே ஆண்டவன்
என்பதெல்லார்க்கும்தெரி வறக்காட்டி
வகுத்தபிரம்மாதீதேவர் வந்தாலும் அவர்அவர்
மர்மம்எல்லாத்தையும் ஓட்டி தர்மத்தை நிலைக்கநாட்டி(நா)

3. சுட்டமண்ணும் பச்சைமண்ணும் ஒட்டுமோசாமி
 துணை அல்லால் எனக்குண்டே உபகாரம்
 எட்டிப்பறந்தாலும் ஊர்க்குருவிகளுடன் ஆமோ
 இந்தப்பரதனுக்கேன் அதிகாரம்
 வெட்டித்தலைதலையாய்க் குவியாவிட்டால் என்கை
 வில்லாலே ஆவதுண் டோவீரம்
 பொட்டெனவே அயோத்திப் பட்டணம்எல்லாம்வந்து
 போர்கொடுத்தாலும்விட்டீரம் ஆர்தொடுத்தாலும்
 இந்நேரம் ( )

ஸ்ரீராமர் லட்சுமணர் கோபத்தைத் தணித்தல்.

விருத்தம்

சினம்கொண்ட இளையோன் இங்கே சீறியே சொல்லும் ஓசை
 கனம்கொண்ட ராமச் சந்த்ரன் காதிலே விழக்கண் டோடி
 இனம்கொண்ட தந்தை வார்த்தைக் கெதிர்உண்டோ தம்பீ என்று
 மனம்கொண்டு தேற்றிக் கோபம் மாற்றுவான் ஆற்று வானே.

8. தரு - மத்தியமாவதி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இத்தனைகோபமும் நல்லாய் - வந்தது - ஏதடாதம்பி இதுசொல்லாய்

அநுபல்லவி

தத்துவம் ஆகஉன்தன் புத்திஎல்லாம்வெள்ளை
 தகப்பன் பேர்விளக்கிற பிள்ளை அல்லோபிள்ளை (இத்)

சரணங்கள்

1. இரும்போதாய்மனம் காட்டிலே போய்த்திரி
 என்னவும் வாய்வருமோ நீ அத்தைப் பரிகரி
 கரும்புகசப்பதெல்லாம் வாய்க்குற்ற மேசரி
 காலம்செய்தல்லாமல் ஆர்செய்தார் அரிகரி (இத்)
2. தகப்பனைச் சத்தியவாக்கியன் அல்லன் என்று கழிக்கவோ
 தாய்கொண்டவிரதத்தை முடியாமல் அழிக்கவோ
 அகத்துணை ஆம்பரதன் செல்வத்தை ஒழிக்கவோ
 அப்புறம் உனைக்கண்டபேர் எல்லாம் பழிக்கவோ (இ)

3. உரம்ஆகும் தவம்செய்தால்நல் லதோ தீதோ
ஒன்றும்பேசாதே கோட்டைக்குள்ளே படைவெட் டாதோ
அரசுபரதன் கொண்டால் நமக்கினி மேல் வாராதோ
ஆக்கப்பொறுத்தநமக்காறும்மட்டும் பொறாதோ (இத்)

சுமித்திரை லட்சுமணருக்குப் புத்திசொல்லல்.

விருத்தம்

அற்புதத் தம்பி கோபம் ஆற்றியே ராமன் தாயார்
பொற்பதம் வணங்கும் போது பூவைகை கேசி ஏவ
வற்கலை மாதர் காட்ட வாங்கிலட் சுமணா நீஎன்
சொற்படி கொடுப்போ என்று சுமித்திரை கூறு வாளே.

5. திபதை - பைரவி ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. இந்தமரவுரி அந்தவனத்திற்கொண்
டேகுடன்தென் வார்த்தை லட்சுமணா
அந்த வார்த்தையேமந்திரமா அண்ணன்
அடிபூசைசெய் அடா லட்சுமணா
2. அண்ணன் இவன் மணினவண்ணனே என்றெண்ணி
அரைநொடிபிரியாதே லட்சுமணா
கண்ணின்நிமைபோலே எண்ணம்எல்லாஞ்செய்து
ஓட்டிக்காத்திரடா லட்சுமணா
3. வெம்பியகாட்டினில் அரக்கர்வந்தால் அண்ணன்
முன்போய்நீநிலா அடா லட்சுமணா
தம்பி உடையவன் படைக்கஞ்சான் எனும்சொல்
சாதித்துக்கொள் அடா லட்சுமணா
4. அலை ஆழிபுரண்டாலும் அண்ணன் இருக்கஉன்னை
ஆரால் என்ன செய்யல்ஆம் லட்சுமணா
மலைமீதில் இருப்பாரைப் பன்றிபாய்வதுண்டோ
மயங்காதே தியங்காதே லட்சுமணா

5. உளம்கொண்டு அண்ணன்எப்படி சொல்வான் அப்படி
 ஊழியம்கேள்அடா லட்சுமணா
 இளங்கன்றுபயம் அறியாதென்றாற்போலநீ
 எதிர்த்தொன்றும் சொல்லாதே லட்சுமணா
6. தாயேசீதைஉன் தகப்பன் ராமன்இந்த
 தலமேவனம் அடா லட்சுமணா
 ஆயாசம்பாராதேள் என்னும் முன் எண்ணெய்
 ஆகச்செய்துவாடா லட்சுமணா
7. பின்னுஞ்சடையும் மர வரியுங்காணவோராமன்
 பிறகேவந்தேன்என்று லட்சுமணா
 குன்னமா எண்ணாதே தெய்வம் பண்ணியதிருக்
 கூத்துக்கென்ன செய்யலாம் லட்சுமணா
8. கர்த்தன் ஆனராமன்சித்தத்திலே எண்ணும்
 கட்டளைப்படித்தானே லட்சுமணா
 புத்திஆகச்செய்தால் அப்போதல்லோ எந்தன்
 புத்திரன்நீ போய்வாடா லட்சுமணா

ஸ்ரீராமர் பிரிதலைக்குறித்துச் சீதை யிரங்கல்.

விருத்தம்

மண்ணும் இரங்க மரம்இரங்க மறுதா யாரை அனுப்பிக்கொண்
 டெண்ணும் இரங்கும் லட்சுமணன் இசைந்து வரவே ரகுராமன்
 நண்ணும் சனகி தனைப்பார்த்து நான்போய் வருவேன் ஈரேழு
 பண்ணும் பருவம்வனம் என்றான் பரந்தாள் சீதை கரைந்தாளே. ( )

9. தரு - உசேனி ராகம் - தாளம் சாப்பு

பல்லவி

எப்படிமனம் துணிந்ததோசாமி வனம்போய்வருகிறேன்
 என்றால்இதை ஏற்குமோபுமி

அநுபல்லவி

எப்பிறப்பிலும்பிரியவிடேன் என்றுகைதொட்டிரே
 ஏழைஆனசீதையைநட் டாற்றிலேவிட்டிரே (எப்)

சரணங்கள்

1. கரும்புமுறித்தாப்போலேசொல்லல் ஆச்சுதோ - ஒரு
காலும்பிரியேன் என்று சொன்னசொல்லும்போச்சுதோ
வருந்திவருந்தித் தேவரீர் வெல்ல
வார்த்தையாற்கொல்லாமற் கொல்ல
இரும்புமன துண்டாச்சு தல்லோ
என்னைவிட்டுப் போகிறேன் என்று சொல்ல(எப்)
2. அன்னைகொண்டவரம் என்னை என்னைத்தள்ளவோ - நீர்
அழகுக்கோவில் எடுத்ததுநிலம் ஊன்றிக்கொள்ளவோ
குன்னமோ உமக்கென்னைத் தாரம்
கொடுத்தவன்மேல் அல்லோ நேரம்
என்னையிட்டுக்கொண்டு போவதோ பாரம்
இதுவோ ஆண்பிள்ளைக்கு வீரம் (எப்)
3. நாடிநீர்போயிருக்கும் வனத்தின்பேர் சொல்லவேணும் அத்தை
நான்நினைத்துக் கொண்டி றந்தாலங்கேபிறக்கல் ஆம்காணும்
கூடி நாம் உகந்திருக்கும் காடு
குறைவில்லா என்மிதிலை நாடு
காடுநீர் இல்லாத வீடு
கால்வையும் தெரியுமென் பாடு(எப்)

ஸ்ரீராமர் வனம் ஏகலால் புரசனங்கள் புலம்பல்

விருத்தம்

ஆவதனால் சீதைமன தறிந்த ராமன்
அப்படியே வருகஎன்றான் வெளியே வந்தான்
தேவர்களும் முனிவர்களும் கலங்கி நின்றார்
செயராமன் லட்சுமணன் சீதை என்னும்
மூவர்களும் மரவுரியை உடுத்திக் கொண்டார்
முறையாலே அயோத்திநகர்த் தெருவின் மேலே
போவதுகண் டவ்வுரின் ஆணும் பெண்ணும்
புலம்பினார் கண்ணீர்விட் டலம்பி னாரே.

(16)

6. திபதை - காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. அரசமணிமுடியோடும் ஆனைமேல்
வருகிறதிருக்காட்சியைக் காணாமல்
அந்தந்தத் தெருவீதியிலேவந்து நொந்தார்சில பேர்கள்

மரவுரியும்சடை முடியும்காணு
வதற்கோகுதித்தோம் எனத்தங்கள்
வாயோடுவாய்பேசாமலேமனம் மடிந்தார்சில பேர்கள்
2. அய்யோ இந்த அருமைத்திருமகன்
மெய்யேவனம்பேனாலநமக்கினி
ஆறுதலைஏதெனக்கண்பிசைந் தழுதார்சில பேர்கள்

செய்யாவினை செய்திடும்பாதகி
கைகேசிக்கு இன்றைக்கு நெஞ்சுக்கல் (பேர்கள்
திடுக்கென்னவேவிழுந்ததோஎனமனம் திகைத்தார்சில
3. கண்ணுக்குக்கண் அருகேஎண்ணின்
எண்ணம்எல்லாம் போச்சேநாம் அந்தக்
காடேகதியாய்ப்போவோம் என்று கரைந்தார் சிலபேர்கள்

பண்ணினதவம் இதுக்கோதசரதன்
புண்ணியவான் ஆனால்ஒருதரம்
பழிகாரிசற்றழையாளோ என்று பதைத்தார் சிலபேர்கள்
4. சொல்லியவரம் என்கணவனைக்
கொல்லவேவழிபார்த்தாள் அல்லாமல் (கள்
தூரதிர்ஷ்டியாய்ப்பார்த்தாளோஎன்று தடித்தார் சிலபேர்

கல்உருகவும்புல் உருகவும்கண்ட
கைகேசிக்குத்தன் மகன்மாத்திரம்
கரும்போ இவன்வேம்போ எனமனம் கசிந்தார்சில பேர்கள்

5. முறையோஎன்ன மூடப்பிள்ளையாகிலும்
முந்தினபிள்ளைஎன்றுசொல்லும்பழ
மொழிஆகிலும்ராமனுக்கில்லையோவென்றமுதார் சிலபேர்கள்

குறையாமலே இருக்கின்றகுரிய
குலத்திலேநல்லமரத்திற்புல்லுருவிபோல்
குடிகேடிஎங்கிருந்தாள் எனக்குலை குலைந்தார் சிலபேர்கள்
6. மைஆர்கண்ணி இளையவள்தோதக
வலையிலே சிக்கித்தலைமகன் ராமனை (கள்
மன்னவன்செய்ததென்ன சொல்வோம் என்று வைதார்சிலபேர்

கைகேசிபிள்ளையும் கூனியும்
கட்டாந்தரை அட்டையைப்போல் மண்ணைக் (பேர்கள்
கட்டிக்கொண்டிணிப்புரளட்டும் எனக்கூடிக்கலைந்தார்சில
7. சானகிஎன்னும் லட்சுமிபோனபின்
மாநகரத்தில் ஆர்இருப்பார் அவள்
தமக்கைஅல்லோ இருப்பாள்எனத்தவி தவித்தார்சில பேர்கள்

கானகம்புகுவது முன்னே தசரதன்
வானகம்புகுவதுநில்லவரம் என்று
கரைகாணாக்கப்பலோர் போலவே பரிவார்சில பேர்கள்
8. சத்தியமாராமனைவரச்சொல்லி
மற்றொருவற்குமுடிகொடுத்தான் இந்த
தசரதன் மெத்தநல்லவனோஎன்று தளர்ந்தார் சிலபேர்கள்

எத்தனைபேர் சந்தைக்குவந்தாலும்
எல்லாரும் துணை ஆவாரோ ராமனுக்கு (கள்
இளையவனோதுணை இந்தவூரில்என்று இடிந்தார்சிலபேர்
9. மணிமுடிவரச் சொல்லியமுகூர்த்தத்தில்
சடைமுடிவரச்சொன்னானே இந்த (பேர்கள்
வசிஷ்டனைப்போலவசிஷ்டன் உண்டோஎன்று வைதார்சில

துணியுமோமனம் அடடாஉண்கிற

சோற்றிலேநஞ்சுகலந்தாற்போலவே

தொடுத்தாள் பழிகெடுத்தாள் கைகையென்று

சொன்னார்

(சிலபேர்கள்

10. பாவமும்வரும்பழியும் மிகவரும்

தீபம்இல்லாமனைபோலேஇந்த

பட்டணம்பறிபோமேயென்றுமண்

படிந்தார்சிலபேர்கள்

ஸ்தாவம்இல்லா இளங்கொடிபோலவும்

பாய்மரம்இல்லாமரக்கலம்போலவும்

தாமரைஇலைத்தண்ணீர் போலவும்

தவித்தார்சில பேர்கள்

சுமந்திரன் புலம்பல்.

விருத்தம்

மாநகர்ப்பு படிப்புலம்பத் தேர்மேற் கொண்டு

வழியில்ஒரு சோலையிற்போய்ப் பாதிச் சாமம்

ஆனதிது வந்தவரோ உறங்கி விட்டார்

அயோத்தியிலே அவர்போக வேணும் தேரைத்

தான்உருவ வடதிசையில் விட்டால் என்னைத்

தான்மீண்டான் எனப்பலரும் அங்கே மீள்வார்

ஏன்இனிதா மதம்என்று ராமன் சொல்லி

எழுகின்றான் சுமந்திரன்நொந் தழுகின் றானே. (17)

7. திபதை - நீலாம்பரி ராகம் - ஆதி தாளம்

1. செகம்மகிழும்ராமச்	சந்திரன்	போகாமல்தேரை
திருப்புவான் அல்லோ	சுமந்திரன்	எந்தன்
மகன்வருவானென்	றிருப்பானே	ராசனுக்கெந்த
வாய்கொண்டுசொல்ல	இருப்பேனே	

2. ஊரில் என்னைக்கண்டபேர்	சொல்ல	தசரதனுக்
கோர்உடம்பீருஉடம்பாம்	அல்லோ	உன்பிள்ளைகளைத்
தேர்இறக்கவிட்டேன்என்	பேனோ	முகம்அறியாத்
தேசத்திலேவிட்டேன்என்	பேனோ	

3. மக்களைவிட்டோடிவந் தானே என்றவுடனே
மன்னவனும் உயிர்நைந் தானே இப்போதுதான்
தெற்கிலேநின்றல்லோ போகுவேன் எமன்விடுத்த
சேவகன்போல் அல்லோ ஆகுவேன்
4. இன்னம்உன்னைக்கூவிக் கூவி தசரதனுக்
கிருக்குமேநல் உயிர் மேவி
நான்இந்தவார்த்தை
சொன்னவுடன்போமே ஆவி இந்தப்பழியை
சுமக்கவோநான் வந்தேன் பாவி

ஸ்ரீராமர் சுமந்திரனுக்கு நீதி ஒதுதல்.

விருத்தம்

மந்திரி சுமந்திரன் இந்தவண்ணமே கூற ராமச்
சந்திரன் அவனை நோக்கிச் சகலமும் தெரிந்த நீரே
எந்தன்தாய் சொன்ன வார்த்தைக் கிரண்டுதான் செப்பல் ஆமோ
சிந்தைஏன் இனிமேல் என்று தெரிவிப்பான் தெரிவிப்பானே. (18)

10. தரு - பைரவி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சொல்லும்சொல்லும் - சுமந்திரரே - நில்லும்நில்லும்

அநுபல்லவி

நல்லராத்திரிஇது போல் இல்லை காணும்
நகர்உள்ளோர்களும்தீரும்போக வேணும்
அல்லநீர்வேறேசொன்னால் விரும்புமோ
அணைகடந்தவெள்ளம்அழைத்தால் திரும்புமோ (சொ)

சரணங்கள்

1. வீரம்பேசிக்கொண்டெழுந்தசேவகன்
வெட்டும்களம் கண்டுமுதுகை இடல்ஆமோ
ஆரும்காணவேதவசுக்கென்றுவந்து
அதுக்கெல்லாம்பயந்தச்சப் படல்ஆமோ
வாரும்காணும் பெற்றதாய்சொல்விரதத்தை
மறந்துபின்னை ஒருவிரதத்தைத் தொடல்ஆமோ
சூரியகுலத்திலேபிறந்து முந்திமுந்தி
தொடுத்த காரியத்தைநடுவே விடல்ஆமோ (சொ)

2. மன்னன்பரதற்குநான் இருக்கிறேன்
 வருகிறேன் இளக்கரிப்ப தேன்னன்றும்
 பின்னும் அறிந்தறியாத்துக்கும் மன்னன்
 பெரிய உதவியே உறுதி தான் என்றும்
 என்இடத்திலவைத்த அன்புபோல்கைகை
 இடத்தில்வைக்காவிட்டால் வானம்போறேன்னன்றும்
 அன்னைமார்க்கும் மன்னனுக்கும் பதினாலு
 ஆண்டுபோய்வந்துவணங்கு வேன்னன்றும் (சொ)
3. உலகிலே ஒருநன்மைசெய்ய இடை
 யுறுமெத்தவரும் ஆகை யால்அதை
 நிலையதென்னல் ஆமோகாலம்போம்வார்த்தை
 நிற்குமேபின்வேறேஉண் டோவதை
 பலரும் தவிக்கின்றார்என் றுதாய்மொழி
 பழிக்கவோநான்வந்தேன் என்னகதை
 மலைவிழுந்தாலும் தலையே தாங்கவேணும்
 மலைத்தவர்க்கும் பலன்பலிக்கு மோஇதை (சொ)

மூராமரை நினைந்து சக்கிரவர்த்தி புலம்பல்.

விருத்தம்

விரன்எனும் ராமன்உரை சுமந்தரன் கொண்டான்
 மீண்டதோர் வழிபலரும் மீண்டார் சேதி
 ஊரதிலே வசிஷ்டமுனி உடன்போய்ச் சீவன்
 உண்டிலைஎன் றிடும்வேந்த னுடனே சொன்னான்
 கூர்ளரியி லேவிழுந்த வெண்ணெய் போலும்
 கொதித்திடும்கொப் பரையில்விழும் புழுவைப் போலும்
 சீருளதன் மகனைநினைந் தேங்கிச் சிந்தை
 சிதறினான் தசரதனும் கதறி னானே. (19)

8. திபதை - கண்டா ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. சின்னம்சிறுதாமரைப்போல்பொன் ஆனபாதங்கள்நோவ
 தேடிவனம் ஓடிவிட்டாய் ரகுராமா - ராமா
 என்னை இந்தவளைநடுத்தண்ணிரில் கைவிட்டாற்போல
 எப்படிதுணிந்துவிட்டாய் ரகுராமா - ராமா

2. முடிக்குமகுடஞ்சூட்டி முகம்பார்க்க இருந்தேனே
மோசம்கைகேசிசெய்தாள் ரகுராமா - ராமா
உடுத்தபுடவைதானே பாம்பாய்க்கடிக்குமென்னும்
உளவறியாமற்போனேன் ரகுராமா - ராமா
3. மாலைஇட்டகைகேசிதான் காலனைப்போலவேவந்தென்
வாணானைக்கொண்டாள் அய்யோ ரகுராமா - ராமா
வேலிக்குமுள் இடவேஎன் காலுக்குமுள் ஆகவந்து
விளைந்ததென் விதிவசம் ரகுராமா - ராமா
4. ஆனைமேல்பவனிஆக அபிஷேகமுடிசூடும்
அலங்காரம்என்றுகாண்பேன் ரகுராமா - ராமா
நான் ஒன்றுநினைக்கத்தெய்வம் தான்ஒன்றுநினைத் ததையோ
நான்செய்த பாவம் ஈதோ ரகுராமா - ராமா
5. தாயும்நீ தந்தையும்நீ சற்புத்திர மாணிக்கமும்நீ
சகலபாக்கியமும்நீயே ரகுராமா - ராமா
நீ இல்லாநாடிதெல்லாம் நிலவிலா முற்றம்போலே
நெடும்பாழ் அடைந்ததையோ ரகுராமா - ராமா
6. படித்துப்படித்துச் சொல்லிக் காலும்பிடித்துக்கொண்டேன்
பாவிகைகேசிஅய்யோ ரகுராமா - ராமா
அடிக்கடிக்கப்பந்து விசைகொண்டெழுந்தாற்போல்என்
ஆயுசுக்குலைவைத்தாளே ரகுராமா - ராமா
7. குடைமகுடந்தரித்துக் குவலயம் தன்னை ஆளும்
கோலம்காணுமுன் ஆக ரகுராமா - ராமா
சடைமகுடந்தரித்துக் காட்டிலேபோ என்றேனோ
சண்டாளன்என்போல் உண்டோ ரகுராமா - ராமா
8. தேறுதல்எங்கும்காணேன் திக்குதிசையும்காணேன்
தெய்வமும் துணைகாணேன் ரகுராமா - ராமா
ஆறுதல்எங்கும் காணேன் அந்தரத்தில்கோல்எரிந்த
அந்தகன்போல் ஆனேன் அய்யோ ரகுராமா - ராமா

9. பார்எல்லாம்பரதன்கொள்ள உன்னையும்என்கண்ணின் முன்னே
பரிகாட்டிற்றோன்றாளே ரகுராமா - ராமா
கீரைக்குப்புல்லுருவி கீழேமுளைத்தாற்போலே
கெடுகொலிஎங்சேவந்தாள் ரகுராமா - ராமா
10. சேனைகாவலர்கூட நான்கூடமுடிசூட்டி
சிங்காசனம் வைக்குமுன்னே ரகுராமா - ராமா
ஆனைநிழலைப்பார்க்கத் தவளை கலங்கினாற்போல்
ஆனாளேகூனி அய்யோ ரகுராமா - ராமா
11. சற்றேபொறுத்துச்சென்றால் சகுனதோஷம்என்றோநான்
சாவேன்என்றறிவாயோ ரகுராமா - ராமா
சற்றும் அமுகைக்குரல் கேட்கிறத்துக்கு முன்னே
சுறுக்காநடந்துவிட்டாய் ரகுராமா - ராமா
12. குலத்தைவிளக்கவந்த மகனே உனக்குப்பட்டம்
கொடுத்துவாங்கிக்கொண்டது ரகுராமா - ராமா
கலத்திலேசோற்றைஇட்டுக் கைப்பிடித்தாற்போல் ஆச்சே
காலம்இப்படி ஆமா ரகுராமா - ராமா
13. பாயும்அமுதமும்பொன் பள்ளையமும் இங்கிருக்க
பரிகாட்டிலேநடந்து ரகுராமா - ராமா
காயும்கிழங்குதின்னல் ஆச்சோதெய்வத்துக்கும்
கண்ணில்லையோமகனே ரகுராமா - ராமா
14. வீசும்நெருப்பைப்போலே கடுங்கோடையும் கானலும்
வெய்யிலும்மேல்படுமே ரகுராமா - ராமா
காசாம்புமேனியெல்லாம் வேர்வைமுத்துமுத்தாகக்
காண்பாளோகவுசலை ரகுராமா - ராமா
15. பூமேலே விழுந்தாலும் தழும்புபடுமேஉந்தன்
பொன் ஆனமேனி அய்யோ ரகுராமா - ராமா
மாமலையும் கொடியும் செடியும் பொடியும்தாக்க
வழிநடந்தறிவாயோ ரகுராமா - ராமா

16. முடிக்கபிஷேகம்செய்துன் அடிக்கீழேஓடும் தண்ணீர்
முந்திக்கொண்டாரானாலும் ரகுராமா - ராமா
பிடித்தொருபடிதந்தால் குடிக்கேனோகுடித்தெந்தன்
பெருந்தாகம் தணியேனோ ரகுராமா - ராமா
17. இழைஆயிரம்பொன்பெற்ற பீதாம்பரம்உடுத்த
இடைமீதிலேமகனே ரகுராமா - ராமா
பழிகாரிதான்கொடுத்த மரவுரிதான் உடுக்கப்
பார்த்தாரோணர் உள்ளோர்கள் ரகுராமா - ராமா
18. பார்த்தாலும் பசிபோமே பால்வடியுமேஉன்தன்
பவளவாய்முகந்தன்னை ரகுராமா - ராமா
காற்றோட்டம் ஆகவந்து சற்றேநீ காட்டினன்னை
கரையேற்றிவிடஒண்ணாதோ ரகுராமா - ராமா
19. பிள்ளை தன்தொடைமேலே பெற்றவன் சீவன்விட்டால்
பெருங்கதிஉண்டென்பாரே ரகுராமா - ராமா
கள்ளக்கை கேசிகையில் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டு
கடக்கப்போய்நிற்கல்ஆமோ ரகுராமா - ராமா
20. கண்ணும் இருண்டதையோ கருத்தும் அழிந்ததையோ
கைகாலும்ஓய்ந்ததையோ ரகுராமா - ராமா
எண்ணம் குலைந்ததையோ என்றுநான்காண்பேன்உந்தன்
எழுதருமுகம்தன்னை ரகுராமா - ராமா

ஸ்ரீராமரைக் குகன் தன் ஊரில் இருக்க வேண்டல்

விருத்தம்

புலம்பியமன் னவன்இவ்வா நிடிந்து சீவன்
போயினான் வைகுண்ட புரத்தைச் சேர்ந்தான்
பெலம்தரும்மன் னவர் அவனை யெடுத்தார் எண்ணெய்ப்
பெருந்தோணி யினில்இட்டார் இப்பால் ராமன்
நலம்தரும்லக்ஷ் மணன்சீதை யுடனே கங்கா
நதிஅடைந்தான் முனிவரொடும் கலந்தான் அந்த
சலம்தனையும் குகன்விடுத்த தோணி யாலே
தாண்டினான் அவன்இருக்க வேண்டி னானே. (20)

11. தரு - கலியாணி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இங்கே இருங்காணும் தரிசனம் தந்தென்னை ரட்சிக்கவேணும்

அநுபல்லவி

மங்கை ஆம் என்தாயும்
வரிசைத்தம்பியும் அய்யராமாநீயும் இந்த
ஒருபத்தன்குகன் உய்ய (இங்)

சரணங்கள்

1. பூவுண்டுகனியுண்டு ஊன் உண்டு தேன் உண்டு
புதுமர உரிகளும் போர்வை உண்டு
தாழ்வுண்டு தடம் உண்டு கங்காநதி உண்டு
தான் வேணபட்சணம் உண்டு நானே செய் ரட்சணம் கண்டு (இ)
2. எட்டுத்திக்கிலும் செல்லுவேன்கிழங்குவகை கெல்லுவேன்
எதிர்த்தவரை வெல்லுவேன் வழிசொல்லு வேன்
கட்டிக்காத்து நானே கண் இமைபோலே தானே
காலாலே காட்டினதெல்லாம் கையாலே செய்குவேனே (இ)
3. நித்தியம் உம்மைப்பிறியேன் மற்றொன்றையும்குறியேன்
நிணறுமறக்கறியேன் நான்சிறி யேன்
முற்றிலும் நிறை திங்கள் எனவே விளங்கும் உங்கள்
முகம் கண்டாற் பசிபோமே முத்திமோட்சம் உண்டாமே (இ)

ஸ்ரீராமர் குகனைச் சினேகங் கொள்ளல்.

விருத்தம்

தனது புகலும் குகனேன் தம்பி
உனது தம்பிகாண்டாய்
எனது துணைவன் நீகண்டாய் இச்சீ
தையும் உன் மதனிகண்டாய்
மனது பொருந்தத் தாய்சொன்ன வரத்தால்
காட்டில் இருப்பதல்லால்
உனது நாட்டில் இருப்போமோ உரைப்பாய்
இதை ஆ தரிப்பாயே.

20. திபதை - சங்கராபரண ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. காட்டில்இருக்கவந்து காட்டுக்கருகான
நாட்டில்இருக்கல் ஆமோ குகனே
பூட்டகமோஇது குளிக்கப்போயும்சேறு
பூசிக்கொள்ளல் ஆமோ குகனே
2. பதினாலுவருஷம்போய் நாம்எல்லாம் ஒருமிக்கப்
பதியில் இருக்கல்ஆமே குகனே
மதிமோசமோ ஆனை ஏறியும்திட்டி
வாசலில் நுழைவான்ஏன் குகனே
3. உன்பரிசனம்என்னது உன்ஊரும்என்னதுஉன்
உறவும்உறவாச்சே குகனே
என்பிறகேநீவந்தால் இந்தவரவைக் காக்க
எவர்உண்டுநீ சொல்லுவாய் குகனே
4. பொறுத்தஎன துதவம் முடிக்கவேணும்அந்தப்
பொறுப்பு உனக்கில்லையோ குகனே
குறுக்கப்பேசாதேமுதல் கோணினால்முட்டக்
கோணும்தடை சொல்லாதே குகனே
5. ராமன்பரதன்லட்சுமணன் சத்துருக்கன்என்ன
நால்வாச்சிறந்திருந்தோம் குகனே
ஆம்உன்உடனேஐந்துபர் ஆனோம்சீர் ஆனோம்
அதிகபலவான் களானோம் குகனே
6. குருவியின் தலைமேலே பனங்காய்ப்போற்புவி ஆளக்
குழந்தைபரதனடா குகனே
அருகில்இருக்கிறாயே நான்இருக்கிறாப்போலே
அடிக்கடிபார்த்துக் கொள்வாய் குகனே
7. உடன்ஆனதம்பிஇவன் உனதுமதனிஇவள்
உனதுதுணைவன்நானே குகனே
இடர்ஏன்படுகிறாய் நான்என்றும் நீஎன்றும்
இரண்டாகஎண்ணாதே குகனே

8. சற்றேகாணும்முன்னே கங்கைக்கரை ஏற்றிஎன்
 தனையும்கரைஏற்றின குகனே
 சித்திரசூடத்துக்கு வழிஎங்கேநீ இங்கே
 திரும்பஒன்றும்பேசாதே குகனே

**ஸ்ரீராமர் சீதைக்குச் சித்திரக்கூட வளம்
 காட்டல்.**

விருத்தம்

வரதன்னும் ரகுராமன் குகனைஇந்த
 வகைதேற்றிப் பரத்து வாசக்
 குரவன்அனு மதியாலே தம்பியும்சீ
 தையும்தானும் கூடிப் போனான்
 பரம்உள சித்திரசூட மலைசேர்ந்தான்
 முகமலர்ந்து பார்த்தான் அங்கே
 கரதலத்தைச் சீதைமுன்னே நீட்டுவான்
 மலைவளங்கள் காட்டு வானே. (22)

21. தரு - முகாரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

பாராய்பெண்ணே பாராய்பெண்ணே - பாக்கியசனகன்கண்ணே

அநுபல்லவி

சீர் ஆகநமக்குநேர் ஆகிற இந்த சித்திரசூடமலை ரத்தினபீடம்
 போல (பா)

சரணங்கள்

1. மாதவர்முனிவர்சொல் வேதங்களைக்கிளி
 வாடிக்கையாற்கற்று வனமெங்கும் படிப்பதும்
 கோதும்தினைக்கொல்லையினிற் பம்பைகள் எடுத்து
 குரங்குகள் அடிப்பதும்
 ஆதவன்குதிரையைப்போல் பசும்பாறைஒளிபாய்ந்த
 ஆடுகள் பசுமையாய்க் கோடேறி நடிப்பதும்
 பேதகம்இல்லாமல் மேல்ஒடும்மேகத்தைப்
 பெண்ஆனைஎனக்கையால் ஆண்ஆனை பிடிப்பதும் (பா)

2. மூலமுனிவர்க்குமலை ஏறப்படிபோலே
 முடங்கிஅடங்கிக்கொண்டு மலைநாகம் கிடப்பதும்
 காலில்அழுந்தாமல் புல்எல்லாம்பொம்பாலே
 கரும்பன்றிகள் இடப்பதும்
 கோலஅயோத்தியில் இட்டகொடிபோலே
 கோல்மூங்கிலிற்பாம்புத் தோல்பட படப்பதும்
 வாலைப்பிடிக்கொடுத்துக் குறுகும்கண்முனிவர்க்கு
 மந்திகள் அங்கங்கேவழிகாட்டி நடப்பதும்(பா)
3. அருநீரைமொண்டு துதிக்கையாலானைகள்
 அருந்தவர்பெருங்கமண்டலம்தனில் விடுப்பதும்
 குருவிகள் தினைக்கதிர் மூக்கினில்மடத்திற்
 கொண்டுபோய்க் கொடுப்பதும்
 பரவும்ஓம்குண்டத் தெரிவளர்ந்திடமயில்
 பசுமைஆம்சிறகைவிசிறிபோல் எடுப்பதும்
 திருமாமுனிவர் முப்புரிநூல் அணிவதற்குச்
 சிலந்திநூல்கொண்டு போய்க்குரங்குகள் கொடுப்பதும் (பா)

சக்கிரவர்த்தியைக் குறித்துப் பரதர் புலம்பல்.

விருத்தம்

துய்யமலை வளங்களைஇவ் வாறு காட்டித்
 தோகையுடன் சாமிலட்சு மணன்தான் செய்த
 செய்யபர்ண சாலையினில் இருந்தான் இப்பால்
 செயம்உளகே கையநாட்டில் வசிஷ்டன் ஓலை
 பையஅறிந் துடன்மீண்டான் தாய்கை கேசி
 பதத்தினிற்சத் துருக்கனுடன் பரதன் வீழ்ந்தான்
 அய்யன்னும் தசரதன்சீர் அறிந்தான் தேம்பி
 அழுகின்றான் அமுதமுது விழுகின் றானே. (23)

22. திபதை - மத்தியமாவதி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

அரசேனதையனே எனதப்பனேங்கே நடந்தாய்
 உரைசேரும் விண்ணவரோடே நீஉறவாடவோ தொடர்ந்தாய்

முறையும்உந்தன்னினையும் எக்கியத்துறையும்எல்லாம் தானே
 பிறகேகொண்டுபோன தென்னகுறையோ அறி யேனே

சத்தியமும்சுபகிர்த்தியமும்நித்தியம்நித்தியமும் அல்லோசிற்றந்தாய்
மித்திரனைதாம்புதுதிரனைராமபத்திரனை எங்கே மறந்தாய்

அழகாஉன்னைத்தொழ ஆசைகொண்டடுத்தேன்இது பொய்யோ
எழுதாப்பொறிக்கமுதால்இதில் என்னதான்வரும் அய்யோ

சீலராகவன்மேலே மாமுடிகோலிநீவைக்கும் முன்னே
காலம்செய்திடும்கோலம் தன்னைஎன்னால் என்னசெய்யல்ஆம் (மன்னனே

அம்பரந்தனில்சம்பராசுரன் துன்பமேசெய்கி றானோ
உன்பிராணனைராமன்மேல்வைத்த அன்பெல்லாம்இது தானோ

அய்யன்முனிவசிஷ்டன் விட்டகைஓலையின் பேச்சே
மெய்என்றிருந்தேனே நான்விழித்தேன்கனவாச்சே

எண்ணினால்என்ன அண்ணன்ராமன் இங்கிருக்கின்றானே இந் (நேரம்
புண்ணியவானைஎன்கண்ணிற் காணவேபோமேஎன்வி சாரம்.

பரதர் கைகேசியைக் கோபித்தல்.

விருத்தம்

வருதுயரம் ஒருவிதத்தால் பரதன் தேறி
மன்னன்இருந் தாலும்என்ன அண்ணன் ராமன்
திருமுகம்கண் டாற்போதும் எங்கே என்றான்
தேசம்எலாம் ஒருவரத்தால் உனக்கே சொன்னேன்
ஒருவரத்தால் அவனைவனம் போகச் சொன்னேன்
உள்ளபடி இதுமகனே பிள்ளை நீங்கப்
பெரியமன்னன் இறந்தான்என் றுரைத்தாள் கண்ணீர்
பெருகினான் கைகையைநொந் துருகி னானே. (25)

13. தரு - கமாசு ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

என் அடபாவிகைகேசி என்அடிசெய்தாய்நீ
என் அடபாவிகைகேசி என்அடிசெய்தாய்

அநுபல்லவி

1. மன்னனைக்கொன்றண்ணன்வனம்   போகவிடுத்தாய்இன்னம்
இன்னம்உண்டோபாவிஎன்னை   ஏண்டிகெடுத்தாய் (எ)
2. என்றுபாவிஉன்வயிற்றி   னில் வந்தேனே நான்
அன்றுதாயேஅன்றுபேய்என்று   நொந்தேனே (எ)
3. அய்யன்ராமன் காய்கிழங்கு   கிண்டல்ஆமோட நாம்
நெய்யும்பாலும்சோறும்வாரி   உண்டல்ஆமோட (எ)
4. உன்னைக்கொன்றுஎன்பழியைப் பின்னைத்தீர்க்கிறேன்எங்கள்
மன்னவன்ராமன்வைவான்என்   நெண்ணிப்பார்க்கிறேன் (எ)
5. தின்றால் அல்லோநஞ்சுகொல்லும்   என்பது பொய்யோ நான்
ஒன்றும்அறியேனே இதுக்கென்   செய்வேன் அய்யோ (எ)
6. மன்னவன்பின்னோடேநீ   போகல்லோவேணும் இனி
என்னையும்கொன்றாகிலும்நீ   சாகல்லோவேணும் (எ)
7. தரமோநான்புவி ஆளத்   தரமோகண்டாய் ரண்டு
வரமோகழுத்தறுக்க   அரமோகொண்டாய் (எ)
8. நாயகன்ராமனுக்கிணை   சொல்லப் போமோட ஓர்
ஆயிரம்நட்சத்திரம்ஒரு   சந்திரன் ஆமோட (எ)

பரதர் கோசலா தேவிக்குச் சத்தியம் கூறல்.

விருத்தம்

கோவித்த பரதனந்தக் கைகையைவிட்
டப்புறம்கோ சலையைக் கண்டான்
சேவித்தான் கைகைசெய்த தறிந்திலையோ
என்றந்த தேவி கேட்டாள்
ஆவிக்கும் ஆவிஅண்ணன் ராமனைவஞ்
சித்தறியேன் அறிந்தேன் ஆகில்
பாவிக்கும் பாவிாய் விடுவேன்என்று
சத்தியங்கள் பண்ணு வானே.

(25)

14. தரு - சாவேரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சேரும்கதியில்சேருவேன் அம்மா இந்தராமத்துரோகம்
தெரிந்தால் அனுபவிக்கிறேன் அம்மா

அநுபல்லவி

தீராதநெஞ்சுக்குத் தெய்வமே	சாட்சி	
திரும்பத்திரும்ப என்னகண்	காட்சி	
ஓரிபோற்பெரியோரை	வைதவன்	
உண்டவீட்டுக்கிரண்டகஞ்	செய்தவன்	(சேரு)

சரணங்கள்

1. அய்யம்இட்டு உண்ணாதவன்குடி கெடுத்தவன் அபவாதகன்
அகத்தில்ஒன்றும்புறத்தில் ஒன்றும் செய்யும் தூர்க்குண
போதகன்
செய்தநன்றிவிடுதவன் தீங்கெடுத்தவன்பிரம்ம காதகன்
செய்யுமவரைக்குறுக்கேதடைசெய்தவன்கொலை பாதகன்
அய்யம்தீர்த்து நெஞ்சை உறந்தவன்
அசல்உடமைக்குப் பேயாப் பறந்தவன்
கைஅடித்துக்கொண்டானை மறந்தவன்
கன்றுக்குப்பாலைவிடாமற் கறந்தவன் (சே)
  2. தீர்த்தக்கரைப்பாவியும் கடுங்கோவியும்செனத்து ரோகியும்
செபதபவிரதானனும் பரஸ்திரீசென அனு போகியும்
மூர்த்தியாம்மதுபானியும் அரீகியானியும் அவி வேகியும்
பூமிக்குச்சுமை ஆகவந்தபுக இல்லாத தேகியும்
வார்த்தையாற்பிரட்டும்படு கோளனும்
வழக்கழிவுசொல்லும்அசட் டாளனும்
தூர்த்தவிர்த்திவிடாமிண் டாளனும்
சோற்றிலேநஞ்சிடும்சண் டாளனும் (சேரு)
- ஆறுகுளத்தில்உடை இல்லாமல் அம்மணத்துடன் நடந்தவன்
அன்னைவார்த்தைதந்தை வார்த்தை குருவின் வார்த்தை
கடந்தவன்
தேறும்நல்லோர் பெரியோரைக் கண்டெழுந்திராமல்
கிடந்தவன்
திருடனுக்கிடங்கொடுத்தவனிடங்கொடுத்தவன்பின்னே
தொடர்ந்தவன்

வேறில்லாரைப்பகைத்து
வேட்டகந்தன்னிலேஇருந்
சீறும்படையைப்பயந்து
செடியிலேதலைதுறுத்துக்

விண்டவன்
துண்டவன்
கண்டவன்
கொண்டவன் (சேரு)

குகன் பரதர் சேனையைக் கண்டு பரதவித்தல்.

விருத்தம்

சத்தியம்செய் துடனேசத் துருக்க னோடே
தசரதன்செய் கடன்முடித்து நானே ராம
பத்திரனை அழைப்பேன்என் றெழுந்தா ராரும்
படைகளும்தா யரும் வதிஷ்ட முனியும் சூழ
சுற்றுசடா முடிமுடித்துப் பரதன் கங்கைத்
துறைக்குவட கரைக்குவந்தான் வரக்கண் டாங்கே
இத்திசையில் ராமன்மேற் பகைகொண் டன்றோ
ஏறினான் என்றுகுகன் சீறி னானே.

(26)

15. தரு - காபி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

என்னத்துக்குப் பரதன்படை வந்தது என் திராணிபாருங்கள்
வேடரே

அநுபல்லவி

மன்னவனுக்கடிமை நான்என்றுதெரியாமல்
வனத்தில்வந்தும் துரத்திப்பிடிக்கவந்தாரோ (என்னத்துக்கு)

1. ஆழநெடுந்திரைக்கங்கை ஆறுகடந்தாலும்என்ன
தோழன்என்றுராமன்என்னைச் சொல்லியருளிய தொரு
சொல்லேனோ சொன்படிக்கு
நில்லேனோ நான்பிடித்தகை
வில்லேனோ இவரைக்
கொல்லேனோ (என்ன)

2. அடிஷ்டின்மேல்கரணம் போடவந்ததுபோல
முடியத்துரத்தினன்ன மோசம்செய்யவந்தாலும்
முறியேனோ வளைதடிகொண்
டெறியேனோ தலைதலையாப்
பறியேனோ கொல்ல
அறியேனோ (என்ன)

3. ஆனைகட்டச்சங்கிலிதான் எடுத்துக் கொடுத்தாற்போல்
 ஏன்எதிர்த்துக்கொண்டார்என்னை இவரைப் பொடிபொடியா
 இடியேனோ வரவொட்டாமல்
 அடியேனோ வந்தமன்னரைப்
 பிடியேனோ என்சொல்
 முடியேனோ (என்ன)

லட்சுமணர் பரதர் சேனையைக் கண்டு கோபித்தல்.

விருத்தம்

திடம்பெருகு குகன்இவ்வா றெண்ணி ஐயம்
 தெளிந்துதெரி சிக்கவந்தான் பரதன் அன்பால்
 நடந்ததெல்லாம் குகனுக்குச் சொன்னான் கங்கா
 நதிகடந்தான் சேனைகளைப் பரத்து வாசன்
 மடந்தனிலே இளைப்பாற்றிச் சித்ர கூட
 மருங்குவந்தான் அவனைலட்சு மணன்கண் டிங்கே
 தொடர்ந்துகொல்ல வரும்இவனைக் கொல்வேன் என்று
 துடிக்கின்றான் ராமன்முன்னே படிக்கின் றானே. (27)

16. தரு - அசாவேரி ராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஒருமொழிமாத்திரம்தாரும்சாமி எனக்குத்தாரம்
 ஒருமொழிமாத்திரம் தாரும்சாமி (ஒரு)

அநுபல்லவி

பரதன்சேனை இதுநான்மரம் ஏறி
 பார்க்கத்தெரிந்ததையாபழி காரி
 வரவிடுக்கவந்தான்நம்மைச் சீறி
 வரட்டும்ஒருகைபார்க்கிறேன்னனத் தேறி (ஒரு)

சரணங்கள்

1. வஞ்சகம்பரதன்செய்த கோரம் தீர்த்தால் அல்லாமல்
 வாங்குமோஎனதுவங்கை வாரம் தேவரீர்இந்த
 வஞ்சியும்நீரும்போய்ச்சற்றே தூரம் இருப்பீர்இந்த
 மட்டுமேசெய்திடும் உப காரம்
 கொஞ்சநேரத்திலேஎன்சிலை பூட்டி
 குரைக்கும்நரிக்குஇரை ஆகவே காட்டி

பிஞ்சிடாமல் இந்தச் சேனையைக் கூட்டி
 பிரளயகாலருத்திரனைப்போல் மாட்டி
 நஞ்சுநஞ்சுபஞ்சுபஞ்சா எவர்களும்
 நெஞ்சிரங்கவெஞ்சரங்களைத் தொடுக்கிறேன் (ஒரு)

2. வண்டிலும்தேரும்பல்போல் ஆட அதிலே ரத்த
 வாரிவெள்ளம்கரைபுரண் டோடஎதிர்த்த மன்னர்
 மண்டைகள்மலை மலையாப் போட பேயும்பூதமும்
 மகிழ்ந்துகொண்டுதலைகள் பந்தாட
 அண்டொணாதபெரும் படைகள்மென் மேலே
 ஆடிக்காற்றில்விழும் சருகுஞ் போலே
 சண்டைவார்கணைகள் தொடுக்கிற தாலே
 சரிந்துநிலைகுலைந்தொரு காலே
 விண்டுவிண்டுபின்பிண்டு விழவிழ
 கண்டகண்டம்துண்டதுண்டம் ஆக்கிறேன் (ஒரு)

3. ஆள் அடிமைலட்சுமணன் தொட்டஅம்புகள் பாய்ந்து
 ஆனைமத்தகம்பிளந்து கொட்டஅதில்வந்தபேர்
 வாள்எல்லாம்மீன் போல்புகுந்துகிட்டஅந்தச்சேனையை
 வாரிக்கொண்டுரத்தம்கடல் முட்ட
 தோளும்தாளும் அறந்துதுடி துடிக்கத்
 துள்ளித்துள்ளிச்சிலகவந்தங்கள் நடிக்க
 மூளைச்சேற்றில்விழுந்திடுப்புகள் வெடிக்க
 முகம்கண்டவர்க்கெல்லாம் குறளிகள் படிக்க
 வாளிஆடகாளிஆட பலபல
 கூளிஆடதூளிஆட அடிக்கிறேன் (ஒரு)

ஸ்ரீராமர் சக்கிரவர்த்தியைக் குறித்துப் புலம்பல்.

விருத்தம்

இந்தவகை சொல்லத்தம்பீ உனக்கு லோகம்
 ஈரேழும் நேர்ஆமோ நமக்குப் பூமி
 தந்திடவும் வணங்கிடவும் வந்தான் கண்டாய்
 தம்பிபர தனும்எனைவி ரோதிப் பாணோ
 அந்தமதி விடுவிடென்னப் படையை நீக்க
 அண்ணன்முன்னே பரதன்வந்து பணிந்த போது
 தந்தைஉள னோஇலனோ என்றான் கேட்டான்
 தயங்கினான் ரகுராமன் மயங்கி னானே.

(28)

17. திபதை - கண்டா ராகம் - ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

1. மெய்யையநிலைநிறுத்தி உன் மெய்யைவிட்டுப்போனதென்ன
மெய்த்தவனே - என்னைப் பெற்றவனே
கையிலேவளர்த்தஎன்னை இப்படிக்கண் கலக்கங்கள்
கண்டாயோ - என்னை - விண்டாயோ.
2. வீட்டில் இருந்து முகத்தைக் காட்டுவாய் என்றிருந்தேனே
வெறுத்தாயோ - என்னை - ஒறுத்தாயோ
காட்டிலேபோம்முன்னாகவின் நாட்டிலேநீபோனதென்ன
காரியமோ - இது - வீரியமோ.
3. தத்தளிக்கும்பரதற்குப் புத்திமதியோசனைகள்
சாற்றுவையே - பயம் - மாற்றுவையே
எத்தனைகாரியத்துக்கும்என் கர்த்தன் இருக்கிறான் என்றே
எண்ணினேனே - அவம் - பண்ணினேனே.
4. எண்ணும்என் உயிரிருக்க உன்உயிரைமாத்திரம்
இறந்தாயோ - என்னை - துறந்தாயோ
கண்ணுக்குற்றம்கண்ணுக்குத் தெரியாதென்றுசொன்ன
கதையாச்சே - நல்ல வதையாச்சே.
5. இந்திரன் பழையபோலே வந்துனதுமுன்னேமுறை
இட்டானோ - குறை - பட்டானோ
அந்தரத்திலே சென்றாலும் எந்தாய் இங்கேயிருக்க
ஆர்படுவார் - தேர் - ஆர்விடுவார்.
6. என்இரண்டுகால்மிதித்த உன்னிடமார்பும் வயிறும்
இருதாளும் உன் - இருதோளும்
வன்னிதின்னக்கண்டேனே என்னைப்போல் ஒரு பிள்ளை
வாச்சுதல்லோ - பேய் - ஆச்சுதல்லோ.
7. தள் அரியதாறுவந்து தாய்வாழையைக் கெடுத்த
சதிதானோ - தலை - விதிதானோ
பிள்ளையென்றுநான்பிறந்து பெற்றவனைக்கொன்றான் என்று
பேர்எடுத்தேன் - நல்ல - சீர் - எடுத்தேன்.

8. கண்ணில்எண்ணெய்குத்தி என்னைக் காத்துக்கொண்டிருந்து
கட்டுமுன்னே - பலன் - கிட்டுமுன்னே (பட்டம்)
வெண்ணெய் திரண்டு வரச்சே தாழிஉடைந்தாற்போலே
விடுத்தாயே - என்னைக் - கெடுத்தாயே.
9. நாலுபேர்பிள்ளையிலும் என்மேல் உன்மனம்எல்லாம்
நாட்டினையே - பா - ராட்டினையே
காலிலேதைத்ததுஉன் கண்ணிலேதைத்தது போல
காத்தாயே - இன்று - தீர்த்தாயே.
10. வெந்தவனம்நடந்துன் ஊரினில் தந்தார் முகத்தில்
விழிப்பேனோ - ஆரை - அழைப்பேனோ
என்தன்முகம்திருத்தி உச்சிமோந்துதழுவி
எடுப்பார்ஆர் - முத்தம் - கொடுப்பார்ஆர்
11. மாமந்திரசாலையும் சிங்காதனமும்ஒளி
வாங்காதோ - கண்டால் - ஏங்காதோ
பூமண்டலாதிபர்கள் தாம்வந்துபணியும் அம்
புஜபதனே - ஐயோ - தசரதனே.

ஸ்ரீராமரை வதிஷ்டர் தேற்றுதல்.

விருத்தம்

அரசனை எண்ணி இவ்வா றமும்இரா கவனை நோக்கி
வரமுனி வதிஷ்டன் அங்கே மலர்க்கையால் கண்ணீர் மாற்றி
விரகினால் எவரா னாலும் விதியினை வெல்வா ருண்டோ
புரவலா கேளாய் என்று போற்றுவான் தேற்று வானே. (29)

17. தரு - முகாரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ராமாநீயம் - இப்படிகிலேசிக்கல் ஆமாம்என் சாமி

அநுபல்லவி

பூமான்எனும் தசரதன்போ கையினாலே
புலும்பிப்புலம்பிக்கொண்டு குழந்தைப்பிள்ளைப்போலே (ரா)

சரணங்கள்

1. கனிந்துகண்ணீர் இறைத்தாவதுண் டோ சாரம்
கையால்எள்ளும் நீரும்இறைக்கவே ணும்இந் நேரம்
நினைந்துபார்க்கில் இதுமகன்செய்யும் உப காரம்
நீ அறியாததுண்டோ உனக்கேன்இந்த வி சாரம் (ரா)
2. புண்ணியபாவம் இரண்டும்மெய்என்று மனஸ்கரி
பூட்டுவாணான் அதிற்போட்டு வைத்ததிரி
என்னும்இவ்விரண்டிலும் உயிர்விளக் கேசரி
இரண்டும்போனால் விளக்கிருக்குமோ அரிகரி (ரா)
3. பெறுவதன்முன் எவர்க்கும்அடிக்கடி மேதினி
பிராணபயம்உண்டென்று சொல்லுமேபெருந்தொனி
அறுபதாயிரம்ஆண்டு அரசிருந்தான் தனி
அதுவும்போதாதென்றுஅழல் ஆமோஅவற் கினி (ரா)

ஸ்ரீராமர் முன்னே பரதர் புலம்பல்.

விருத்தம்

அலகிலாக் குறைநீக்கி வதிஷ்டன் தேற்ற
அறிந்துகங்கா நதிமூழ்கித் தந்தைக் குள்ள
குலவிதிஎல் லாம்செய்தான் சீதை தானும்
குளிர்ந்தகங்கா நதிமூழ்கித் தெளிந்த போது
தலம்அதனை ஆளும்முடி தரிக்காய் தம்பீ
சடைமுடிஏன் தரித்தாய்என் றுரைக்கக் கண்ணீர்
பலபலென உதிர்ந்திடத்தன் மனதில் உள்ள
படிராமன் முன்பரதன் பகரு வானே. (30)

12. திபதை - எதுகுலகாம்போதி ராகம் - ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

1. மன்னவன் தன்னையும்கொன்று உன்னையும் இந்தப்படி
வைத்தாள்வயிற்றுக்குள்ளே அவம்
சென்மித்தநான் அல்லோ மாதவம்செய்யவேணும்
தேவா உனக்கேன்இந்த மாதவம்

2. உறவுபோலே இருந்து குளவிபோலேகொட்டி
உன்னையும் போகச்சொன்னாளே படு பாவி
மறுபடியும்வந்து சந்தோஷம்சொன்னாளே என் ஆவி
வைத்திருக்கவேணுமே
3. உடன்ஆத்துணைபிரிக்க தந்தைஉயிர்மரிக்க
ஊரும்சிரிக்கவரம் கொண்டேனே
இடறினகாலிலே இடறும்என்பதெல்லாம் கண்டேனே
என்இடத்திலேதானே
4. அருந்துணையேஎன தையாவேஎன
தரசேநீபர தேசியோ
பிரிந்தென்னைப்போ என்றாய் பழிகாரனோநான்
பிள்ளைபிறந்தநேர் வாசியோ
5. உலகம்எல்லாத்தையும் நீ ஆளவேணும்பின்
ஒருவர் ஆண்டுசூறை வாங்குமோ
மலைதாங்கும்பாரத்தை மலையேதாங்கவேணும்
மண்ணாங்கட்டிஎன்ன தாங்குமோ
6. ஆனைமேல் இட்டபாரம் பூனைமேல் இட்டாற்போலே
அரசாளுவதென்ன கோலமோ
கானகம்நீ இருக்க நான்போய்அரசிருக்கல்
கதையோ இதுகலி காலமோ
7. தன்இனம் தன்னைக்காக்கும் வேலிபயிரைக்காக்கும்
தப்பிதம் இல்லைஇந்தப் படிதானே
ஓன்இனந்தன்னைநீயே வந்துகாத்தருள் என்னால்
ஒன்றும் ஆகாது சொன்னேன் அடியேனே
8. தேவேந்திரனுக்கும் மகுடம்தரித்துவைத்த
தெசரதமகாராஜன் பூமியே
நீவேறென்றெண்ணல் ஆமோ நீயேவரவேணும்
நீஆளவேணும்என் சாமியே

ஸ்ரீராமர் பரதருக்குப் புத்திசொல்லல்

விருத்தம்

பரதன்இவ் வாறு கூறப் பரிந்துஸ்ரீ ராமன் தாயார்
 விரதம்ஏன் விட்டாய் இந்த விரதம்ஏன் கொண்டாய் நான்போய்த்
 தரமுடன் பதினால் ஆண்டும் தவம்செய்ய வேணும் நீபோய்த்
 திரமுடன் புவிஆள் என்று தெரிவிப்பான் விரிவிப் பானே. (31)

18. தரு - சுருட்டி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

இன்னம்சிறுபிள்ளைபோலே என்னை அழைக்கிறாய்உன்னை
 என்னசொல்வேன்பரதாளன் கண்ணின்மணியே
 அன்னைதந்தபணிவிடையே தன்மம்என்றுமதித் தேனே
 அப்படிநீமதிக்காமல் இப்படிவந்ததில்தானே (இ)

சரணங்கள்

- வாய்த்தமழைவிட்டும்தூ வானம்விட்டதில்லைராமன்
 வனத்தில்வந்தபின்னும்என்ன சொல்லையா
 நேத்தியாப்பதினாலும்வருஷ மட்டும்கொன்னபடி
 நில்என்றால்நில்லாமல்என்ன தொல்லையா
 ஏர்த்தகப்பன்சொன்ன வார்த்தைகொண்டுபுவி ஆள்
 இசைந்தேனே அந்தநாள் அறிந்தாய் அல்லையா
 மூத்தவனும் ஒருவிதத்தில் தகப்பன் ஆமேசொன்ன
 மொழிகொண்டுபுவி ஆளொணாதோவல்லமை இல்லையா (இ)
- மத்தர்போற்பொய்யுரைத்துத் தகப்பன்வினைக் கட்டிக்கொள்ள
 மகன்இருந்துபட்டங்கட்டிக் கொள்ளல்ஆமோ
 சத்தியமாய்வேதம்எல்லாம் கண்கண்ட தெய்வம்என்னும்
 தாய்தகப்பன் உரைகடந்து துள்ளல் ஆமோ
 பத்தியாத்தவம்எனக்கும் புவி உனக்கும்பிரித்திருக்கப்
 பங்கல்லாப் பங்கைவிழுந்து அள்ளல்ஆமோ
 பித்தன்அல்லடாதம்பிநீ சமர்த்தன்என்றிருந்தேனே
 பேய்ஆகிலும்பெற்றதாய் வார்த்தை தள்ளல்ஆமோ (இ)

3. முன் ஆகநான்கொண்டு பின்னாகஅரசுனக்கு
 முறையாலே தந்தேன்என் உரைபொய்யாமல்
 உன்னாலும்என்னாலும் சொன்னபடிநடக்கும்என்று
 உசரப்போனதசரதற்கு வசை வையாமல்
 சின்னாபின்னங்களாய்ப் பட்டணமும்பரிசனமும்
 சேற்றில்நட்ட கம்பம்போ லேதொய்யாமல்
 என்ஆணைதம்பிநீ உன்நாட்டைஆளடா
 எப்படிநான்சொன்னாலும் அப்படி நீ செய்யாமல் (இ)

பாதுகைக்குப் பரதர் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்.

விருத்தம்

பதினும்ரா கவன்இவ்வா றுரைக்கக் கேட்டான்
 பரதனும்சம் மதிகொண்டான் பதினால் ஆண்டாம்
 அதில்வரா விடில்முடிவேன் என்று கொண்டான்
 அண்ணன்மிதி யடிகொண்டான் அனுப்பிக் கொண்டான்
 துதிஅயோத் தியிற்புகுந்தான் நந்தி க்ராமம்
 துன்னினான் சுமந்த்ரன்அதி கார்ம் செய்ய
 மிதியடிக்கு முடிதரித்தான் தெற்கே நோக்கி
 விழிக்கின்றான் தன்பழியைக் கழிக்கின் றானே. (32)

அயோத்தியாகாண்டம் முற்றிற்று.

★

திபதைகள் - 12, தருக்கள் - 18 ஆக - 30. ஆக பாயிரம் - 1-க்கும்
 காண்டங்கள் - 2-க்கும் கூடிய கொச்சகம் - 1, வெண்பா - 2, வசனம்
 - 1, விருத்தம் - 62 ஆக - 66 தோடையம் - 1, திபதைகள் - 15,
 தருக்கள் - 43 ஆக - 59.

★

மூன்றாவது ஆரணியகாண்டம்

**ஸ்ரீராமர் அத்திரியைக் கண்டு தண்டகம்
சேர்தல்.**

விருத்தம்

துதிபெறுதம் பியர்தாயார் மந்திரி மார்கள்
தொல்முனிவர் புரசனங்கள் குகன்போ னாலும்
பதிவுறுநம் மிருப்பிடத்தைக் கண்டு கொண்டார்
பரிவினால் வந்துதினம் சூழ்வார் என்று
சதிஎனும்சா எனிபின்னும் தம்பி முன்னும்
தான்வரச்சித் திரக்கூட மலைக்கப் பாலே
உதையரவி முன்பனிபோல் முனிவர் துன்பம்
ஒழிகின்றான் ஸ்ரீராமன் வழிக்கொண் டானே. (1)

1. திபதை - தோடி ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. வழிகொண்டிராகவன் வழியில் அத்திரிமுனியைக் பொழியும்ஆசீர்வாதம் பூங்கனிகிழங்கமு	விட்டான் அந்த கண்டான் முனி கொண்டான் தந்த துண்டான்
2. அழுக்கில்லாதசொர்ணச் ஆடைபணிகள்வெகு செழிக்கும்சீதைக்கொரு செய்தாளேமுன் அனு	சாயை ஆன வாயே அன்பு தாயே போலே சூயை
3. அதுகொண்டம் முனிவன்அவ் தனுமதிகொண்டவர் முதுதண்டகாரணியம் மூவரும்சென்றாரே	அன்னை இடத் முன்னே நல்ல தன்னை கண்டு பின்னே

விராதன் வதையும் துதியும்.

விருத்தம்

பொய்கலந்த விராதன் அந்த வனத்தே வந்தான்
 பூவசனகியை எடுத்துக் கொண்டான் ராமன்
 மெய்கலந்த தம்பியுந்தா னும்போர் செய்தான்
 விட்டிலன்என் றவர்களையும் எடுத்துக் கொண்டான்
 மைகலந்த தோளைஇரு வோரும் வெட்டி
 மாய்த்திட்டார் தடம்படலால் அரக்கன் அங்கே
 கைகலந்த திவ்யதே கத்தைப் பெற்றான்
 கதிசொல்வான் ஞானமுள்ள துதிசொல் வானே (2)

1. தரு - பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

அறிவார்ஆர் - உன்னை - அறிவார் ஆர்

அநுபல்லவி

அறிவார்ஆர்மானிடம்போலே குறியாவேஷம்கொண்டதாலே
 சிறியேன்செய்தபிழைதன்னைக் குறியாதேராகவா உன்னை (அறி)

சரணங்கள்

1. எடுப்பானும்எவர்க்கும் இன்பம் - கொடுப்பானும்
 குட்சியினிலே
 விடுப்பானும் ஆலிலைமேலே - படுப்பானும்நீ ஆகவேபா
 ராட்டுவாய் - கதியைக்காட்டுவாய் - உலகைச்
 சாட்டியில்லாப்பம்பரம்போல் ஆட்டுவாய் உன்மகிமையை(அ)
2. தாய்அறியும்பிள்ளை தன்னைத் - தாயையும்பிள்ளை அறியும்
 நீஅறியும்உயிர்உன்னை - ஆரறியாதென்ன - இந்திர
 சாலமோ - இதென்ன - கோலமோ - உனது
 காலாலே முடிந்ததனைக் - கையாலே அவிழ்க்கப்போமோ (அறி)
3. அரவம் ஆகிமேல் உகந்தாய் - ஒருகொம்பினாலேசுமந்தாய்
 சரணம்அதினால் அளந்தாய் - பெருநிலமங்கைமேல்வைத்த
 தாகமோ - இளையாள் - மோகமோ - உன்மார்பில்
 ஏகமாய் இருக்கின்றவள் - வேகமேசெய்யாளோஉன்னை (அறி)

4. உள்ளசராசரம்எல்லாம் - வள்ளலேஉன்நாபிமலர்ப்
பொள்ளலில்வந்தும்ஒருவர் - பிள்ளைஎனநீவந்தது
ஞாயமோ - இதென்ன - மாயமோ - சேற்றிலே
மேயும்பிள்ளைப்பூச்சிபோலே - தோயவும் தோயாதஉன்னை()
5. வேதத்தின்மேலே வேதாந்த - நாதத்தின்மேலேஞானிகள்
போதத்தின்மேலே விளங்கும் - பாதத்தைஎன்மேல் வைத்தாய்
யோக்கியனோ - அடியேன் - சிலாக்கியனோ - சுருதிசொல்
வாக்கியனோசுவாமிஎனது - பாக்கியமேபாக்கியம் உன்தன்னை
(அறி)
6. பாகண்டுசொல்லாளை இந்த நாய்கண்டதென்றுகொள்ளாதே
தாய்கண்டுபொறுக்காத்தைஊ - ரோகண்டுபொறுக்கும்
தாமனே - பன்னிரு - நாமனே - எவர்க்கும் (மலர்த்
வாமனேஎனும் சீதாபி - ராமனே உன்பெருமையை (அறி)

தண்டக, வன ரிஷிகள் ஸ்ரீராமரோடு முறையிடல்

விருத்தம்

துதிவிரா தன்வணங்கி உயரப் போனான்
சுவாமிசர பங்கன்ஆசி ரமத்தில் போனான்
அதில்எதிர்கண் டிந்திரனும் போனான் ராமன்
அருளமுனி தம்பதியோ டளவிற் போனான்
கதிதருதண் டகவனத்து முனிவர் தம்மைக்
கண்டுகனி அமுதையன் உண்டி ருந்தான்
சதிசெயும்ரா ஷுதராலே கொஞ்சச் சீவன்
தரிக்கின்றார் அவர்கள்கையை விரிக்கின் றாரே. (3)

2. திபதை - புன்னாகவராளி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. ராமபத்திராராமசந்திரா ராமாஆசீர்வாதம்
பூமிச்சுமைகழிக்கும்தர்ம் புத்திரா ஆசீர்வாதம்
2. அரக்கர்கையால் நெருக்கியிட ஆலைக்கரும்பெனத் தானே
நெருக்கிடைஆய்வருந்தும் எங்கைநிலைநிறுத்தாய் எங்கோனே

3. விழல்ஆனராட்சதநெருப்பால் வெதும்புகிறோம் ஒருகாலே
மழைமுகம்கண்டிடும்பயிர்போல் மகிழ்ந்தோம்நீ வரலாலே
4. புரைசேரும்ராட்சதராற் பூனைகளாய்ப் போனோமே
அரைசேஉன்வரவுகண்டோம் ஆனைகள்போல் ஆனோமே
5. வள்ளல் தசரதன்மகனே மனக்கவலை தீராயோ
என்அளவுன்கிருபைக் கண்ணால் எங்கள்முகம் பாராயோ
6. பஞ்சபறந்தாலும் அய்யா படியும்அல்லோ ஒருதேசம்
நெஞ்சபறந்தாலுமதற்கு நிலைகாணோம் லவலேசம்
7. உத்தமனே அரக்கரைவே ரோடும்பிடிங்கி எறிவாயே
இத்தனைபேர்செயும் தவங்கள் எல்லாம்நீ பெறுவாயே
8. புலிக்கூட்டம் திரிகாட்டில் புகுந்திடுவான்என நாமே
கலிக்கிராட்சதர்திரியும் காட்டில்இருக்கின் றோமே
9. இயற்கைகுலைந்தரக்கர்களால் இறந்துவிட்டோம்பேர் நாமம்
வயிற்றினில்வாள் கட்டிக்கொண்டும் மறந்விட்டோம்செப ஓமம்
10. உங்காரம்செயில் அரக்கர் உலகில்என்ன படுவாரோ
இங்கேநீஇருக்கில்அவர் எட்டியும்பார்த் திடுவாரோ!

ஸ்ரீராமர் தண்டகவன ரிஷிகளுக்கு அபயமீதல்.

விருத்தம்

தருக்களும் மலையும் சூழ்ந்த தண்டக வனத்தோர் சொன்ன
வருத்தம்ஆம் மொழியைக் கேட்டான் வணங்கியே ராமன் நீங்கள்
செருக்கியே தவங்கள் செய்வீர் தேவரீர்க் கேவல் ஆளா
இருக்கிறேன் அரக்கர் துன்பம் இனிவிடு மெனச்சொல்வானே.(4)

2. தரு - கலியாணி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அஞ்சாதிருங்கள் சந்நியாசிகளே - தண்ட - காரண்ணியவா சிகளே

அநுபல்லவி

அஞ்சாதிருங்கள்உங்கள் ஆசீர்வா தம் துணை

அப்புறம்ராட்சதர்க்குண்டென்கையிற்கணை

செஞ்சாமாருதம்போலேநொ டிக்கிறேன்

பஞ்சாகப்பறந்தோடா டிக்கிறேன் (அஞ்)

சரணங்கள்

1. கண்டோரைக்கொல்லுவேன் கொல்லாதமல் விட்டால்
காருத்தன் என்றுநீர் சொல்லாமல்
மண்டி எதிர்த்துமுன் நில்லாமல் காலில்
வந்துவணங்கினார் அல்லாமல்
எண்டிசைமேல்அவ ராலே ஆன மட்டும்
ராட்சதசேனைகள் வந்துபோரா டட்டும்
அண்டபகிரண்டம் ஆயிரத் தெட்டும்
அப்புறம்போனாலும் என்கணையே எட்டும் (அஞ்)
2. அந்தணராலே பசு வாலே தங்கள்
ஆவிகொடுத்தவர் விண் மேலே
முந்தியதேவர்க்கும் அப் பாலே சொல்லு
மூர்த்திகள் ஆவார் அத னாலே
இந்திரன் ஆனதேவன் வந்து தடுக்கிறேன்
என்றாலும்ராட்சதர் போரில் அடுக்கிறேன்
சுந்தரகோதண்ட வாளி விடுக்கிறேன்
சூரியனைக்கண்ட பணிபோல் ஒடுக்கின்ற (அஞ்)
3. மங்கியேதாயார் நிலம் கீற முடி
மன்னன்உயிரும் தடு மாற
எங்கள்பரதனும் வே சாற நான்
என்வந்தேன்என்சென்மம் ஈ டேற
உங்கள்பணிவிடைநானே பொறுக்கிறேன்
உக்கிரகோதண்டத்தில் நாணி இறுக்கிறேன்
எங்கெங்கும் என்கணையாலே நொறுக்கிறேன்
ராட்சதபூண்டெல்லாம் வேரோ டறுக்கிறேன் (அஞ்)

ஸ்ரீராமர் பஞ்சவடி தீர்த்தைக் காணுதல்.

விருத்தம்

அருள்முனிவர்க் கிந்தவகை தேற்றித் தண்ட
காரணியந் தனிற் பத்து வருஷம் நீக்கி
வரும்வழியில் வதிஷ்டமுனி தவமும் கொண்டு
வந்தகஸ்த்ய முனிவரனை வணங்கி அன்னான்
தருசிலையும் புரமெரித்த கணையும் கூடும்
சங்கையிலா தேதரித்த துங்க ராமன்
பரிவுளதம் பியும்சனகி தானும் சொல்லும்
படிகொண்டான் பிறகுபஞ்ச வடிகண் டானே.

(5)

ஸ்ரீராமர் சடாயுவைக் கண்டு பஞ்சவடி தங்கல்.

விருத்தம்

அகஸ்த்ய முனியை அனுப்பிக்கொண் டந்தவழியிற் சடாயுஎனும்
தகப்பன் உரைகொண்டவன் காட்டத் தருநீர்க் கோதா விரித்தாண்
சகிக்கும் இளையோன் செய்தபர்ண சாலைதனிலே சனகியுடன் (டிச்
மிகுத்தோர் பஞ்சவடியிலுள்ளோர் விருந்தாய் ராமன் இருந்தானே.

3. தரு - அடாணா ராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

இருந்தானே ராமச்சந்திரன் - பஞ்சவடியில்

இருந்தானே ராமச்சந்திரன்

இருந்தானே ராமச்சந்திரன் - ரிஷிகளைக்காக்கும் தந்திரன்

வருந்தாராட்சதர்கூடி - வரும் வழிதன்னை நாடி

(இரு)

நிருதர்கள்பசிபார்த்து - நிரைநிரையாய்க்கைகோர்த்து

வரும்விகாதத்தைத் தீர்த்து - மாமுனிவோரைக் காத்து

(இரு)

அலைந்தமுனிவர்சோகம் - ஆகுலம்எல்லாம்போக

இலங்கையில்அனுபோக ராட்சதர்க்கெமன்ஆக

(இரு)

பலத்தராட்சதர் ஆட்ட - பாட்டங்கள் எல்லாம்மாட்ட

சலித்தபேர்துன்பம்ஓட்ட - தர்மத்தைநிலைநாட்ட

(இரு)

சூர்ப்பனகை ஸ்ரீராமரைக்கண்டு மோகித்தல்

விருத்தம்

இருந்தரா கவன்பூ மேனி எழில்எலாம் நோக்கி ஆசை

புரிந்தசூர்ப் பநகை லங்கா புரிஇராவ ணற்குத் தங்கை

அருந்தும்மோ கத்தால் ஐயன் அடிமுடி அளவும் கண்டு

தெரிந்துள்ளே எண்ணி நெஞ்சம் திருகுவாள் உருகுவாளே. (7)

3. திபதை - நீலம்பரி ராகம் - ஆதி தாளம்.

கண்ணிகள்

1. தேவனோமனிதன் தானோ - யாவனோயெளவனம்உள்ள
சித்தனோ - இவன் - கர்த்தனோ - பிரமன்
பாவனையாற்கண்டபெண்கள் - ஆவியைக்கொள்ளைகொள்
படைத்தானோ - என்னை - உடைத்தானோ (என்று)
2. எட்டானைக்கையும் இவன்கை - மட்டாமோசொரசொரென்ன
இருக்குமே - உள்ளே - சுருக்குமே - முன்னே
பட்டமன்மதன் தவம் செய் - திட்டிந்த - உருவாய்ப்புறப்
பட்டானோ - தவசு - தொட்டானோ
3. ஈசனுக்குமுக்கண் இந்திர - ராசனுக்கோர் ஆயிரம்கண்
எண்ஆச்சே - இவற்கிரு - கண் ஆச்சே - இவனைப்
பேசினால்என்சாமி இவன் - கேசவன் தானோநான் ஒன்றும்
பிரியேனே - ஆரோ - தெரியேனே.
4. புந்திபவளத்தையிவன் - செங்கனிவாய்க்கொப்புசொல்லப்
போகுமோ - நிகர் - ஆகுமோ - ஐயோ
அந்தவார்த்தையைத்துப்பென்ற - நிந்தையால் பவளம்துப்
றாச்சுதே - உவமை - போச்சுதே (பென்)
5. முடிவைத்தகுழல்சடையா - முடியாவிட்டால்
பெண்கள்எல்லாம்
முடியாரோ - மனம் - மடியாரோ - இவன்
அடிவைத்தபூமிப்பெண்மேனி - புளகித்தாற்போல் அல்லோ
அரும்பினாள் - மெத்த - விரும்பினாள் (புல்லை)
6. மரவுரிசேர் இடைபீதாம் - பரமதைச்சேராததென்ன
மாயமோ - இது - ஞாயமோ சந்
திரன்இவன் முகம்என்றாலும் வரவர் அதுக்கும்கலை
தேயுமே - களங்கம் - தோயுமே.
7. நவம்செய்ததாமரைப்பெண்ணும் - செபம்செய்கிறாள் இவன்மார்
நாடவோ - வந்து - கூடவோ - ஐயோ (பில்
தவம்செய்யவந்தானோநான்முன் - தவம்செய்ததற்காகக்காட்சி
தந்தானோ - தேடி - வந்தானோ.

8. ஏலும்இவன் இலக்கணம் எல்லாம்செய்த அயனேமோசம்
இட்டானோ - மதி - கெட்டானோ - இவன்
காலித்தூளுக்கொவ்வா இந்திரன் - மேல்உலகை ஆள்வதென்
கர்மமோ - அது - தர்மமோ.
9. எடுத்திவன்சந்தரத்துக்காம் - அடுக்கான பூஷணம்பூணா
திருப்பான்என் - அரு - வருப்பான்என்சுமமா
விடுத்தவன் அல்லவேபொன்னின் - குடத்துக்கும்பொட்டிட்
வேணுமோ - அதிகம் - காணுமோ (டுப்பார்க்க)
10. தப்பிலா இவனைச்சேர - இப்படிபிரம்மானைக்குத்
தந்தானோ - இவனும் - வந்தானோ - ஓகோ
எப்படிஆனாலும்இவன் - பொற்புயம்தன்னைச் சேராமல்
இருப்பேனோ - ஆவி - தரிப்பேனோ.
11. இந்தவிதம் எண்ணிமலர்ச் - செந்திருப்போல்மாயவேஷம்
இட்டானே - நாணம் - விட்டானே - நல்ல
பைந்தொடி ஆய்ச்சூர்ப்பநகை - வந்துராமச்சந்திரன்முன்னே
படர்ந்தாளே - கிட்ட தொடர்ந்தாளே.

ஸ்ரீராமர் பக்கல் சூர்ப்பநகை வருதல்

விருத்தம்

அட்டிசொல்லா தன்னைஉரை கொண்ட ராமன்
ஆனைவரு கிறவழியைப் பார்க்கும் சிங்கக்
குட்டியைப்போல அரக்கர்வரும் வழியைப் பார்த்துக்
கொண்டிருந்தான் அவன்இருந்த சாலை முன்னே
கட்டிஇடும் பிணிஉள்ளே அடங்கி நாச
காலம்வர வெளிவந்தாற் போலே பொல்லா
மட்டிஇரா வணன்குடியை நாசம் செய்யும்
வகைவந்தாள் எனச்சூர்ப்ப நகைவந்த தாளே. (8)

4. தரு - பியாகடை ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

வந்தாளே - சூர்ப்பநகை வந்தாளே

அநுபல்லவி

வந்தாளேமன்மதசதகோடி - வடிவுளராமன்மேல் மயல்மிகநாடி
 பந்துமுலையையுமுடி பஞ்சவடியைத்தேடி
 பாவம்செய்யும்நிர்மூடி ராவணன்குடிகேடி (வந்)

1. ராவணன்குபேரனுக்கு தங்கை - பகைஇல்லாத
 நன்மைத்துனர்கொண்டுவந்த நங்கை
 தேவாரூக்கிவள்பெண்டல்ல நீலி
 சீதைக்குத்தெரியுமோராட்சத சோலி
 ஏவலுக்கெளியவன்நான் அனு கூலி
 என்றுசொல்லிஅரக்கர் துடை காலி (வந்தா)

2. மானிடப்பெண்கொண்டீர்என்ன கண்டோ என்னுடன்
 மருவிவாழ்ந்தால் உமக்குப்பயம் உண்டோ
 ஆனாலும்என்னபாவிகருப்பு வில்லி
 ஐங்கணைபிளக்குதேஎன்உடல் கெல்லி
 சேனைலீலைசெய்வேன் நான்காம் வல்லி
 திரட்டுப்பால்குமட்டுதோஉமக்கென்றுசொல்லி(வந்தா)

3. எதிரிலேவந்ததோஉமது யோகம் நாம்
 இருவோரும்இசைந்ததேகாந்தர்வ விவாகம்
 சதிசெய்யேன் எனக்கும் உமக்கும்ஏக ராசி
 சம்மதிஆனதேநல்லமுகூர்த்த வாசி
 கதகதென்றெரியுதேகாமாக்கினி வீசி
 கட்டிக்கொள்ளும்என்று தில்லுமுல்லுப்பேசி(வந்தா)

ஸ்ரீராமருக்கும் சூர்ப்பநகைக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்

வந்தசூர்ப் பநகை தன்னை மதித்தரா கவனும் நோக்கி
 அந்தமா னுடவர் பெண்ணோ அரம்பையோ அறிவோம் என்றும்
 தொந்தமா தவத்தோர்க் கான சொல்அறிந் துரைப்பான் என்றும்
 தந்தவார்த் தைக்கு வார்த்தை சரிசரி எதிர்சொல் வாளே. (9)

4. திபதை - மோகன ராகம் - ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

1. செம்பவளவல்லிபோல எங்கேவந்தாய்வந்த
சேதியென்னசொல்வாய் பெண்பாவாய்
கும்பிடப்போனதெய்வம் எதிர்வந்ததென்றாசை
கொண்டுகாணவந்தேன் என்கோவே
2. ஆசைவில்லின்மேலோ மரவுரிமேலோதின்னும்
அருங்கனிமேலோசொல் பெண்பாவாய்
ஆசைவில்லின்மேல் இல்லைமரவுரிமேல் இல்லைஉன்
அதரக்கனிமேல்உண்டு என்கோவே
3. அதரக்கனிகொடுக்கத் தவசிகட்கடுக்குமோ
அடுக்காதவார்த்தைசொன்னாய் பெண்பாவாய்
அதரக்கனிவதிஷ்டர் அருந்ததிக் கீயலையோ
அவர்தவசி அல்லவோ என்கோவே
4. தவசிஅதுசெய்தாலும் பிர்ம்மகுலம்உன்குலம்
ஷுத்திரியகுலம்என்குலம் பெண்பாவாய்
இவைஅவைஎன்பதென்ன காமுகருக்குக்கண்ட
இடத்தில்என்பதுபொய்யோ என்கோவே
5. உன்வீட்டில் அண்ணனான ராவணன் அறியாமல்
உன்கைப்பிடிக்கல் ஆமோ பெண்பாவாய்
என்வீட்டில் அண்ண னும்நான் உன்னவள் ஆனபின்பு
இசைவதற்கையம்இல்லை என்கோவே
6. தண்வீட்டுவிளக்கென்று முத்தமிடுவார்உண்டோ
தகுதிஅல்லவேஅது பெண்பாவாய்
என்வீட்டுக்காரன் ஆனால் அரக்கர்உறவும்உண்டாம்
இந்திரபட்டமும் ஈவேன் என்கோவே
7. அரக்கர்உறவும்பெற்றேன் உன்போகமும்பெற்றேன்
அருந்தவம் பலித்ததே பெண்பாவாய்
பெருக்கம்என்னசொல்ல என்சுகம்பெற்றபின்பு
பெரும்பாக்கியம்வேறுஉண்டோ என்கோவே

8. தவசிகளுக்கிதெல்லாம் ஏதுக்குக்காட்டினில்
தவசேபெரும்பாக்கியம் பெண்பாவாய்
தவசிதவசியென்று மெள்ள மெள்ளச்சொல்லி
தள்ளிவிட்டால் ஆமோ என்கோவே
9. தனிஆகஉன்னை நான் கைப்பிடித்தால் உன்தன்
சாதியார்என் செய்வாரோ பெண்பாவாய்
தனியாய்முருகன் வள்ளிகைபிடித்தானே அந்த
சாதியார்என்னசெய்தார் என்கோவே
10. அனியாயகாரியத்தைப் பயம்இல்லாமல்செய்தால்
ஆர்க்குஞ்சம்மதியாமோ பெண்பாவாய்
இனிஇருவரும் ஒத்தால் ஒருவர்க்கும்பயமில்லை
எவர்க்கும்சம்மதிஆமே என்கோவே
11. ஆனால்மனுஷகணம் ராட்சதகணத்தோடே
ஆடுமோகூடுமோ பெண்பாவாய்
நானானால்எப்போதும் தேவருக்கேவல்செய்வேன்
ராட்சதசங்கையில்லை என்கோவே
12. சங்கைஏன்என்றாய்க் குபேரனும்உனக்கொரு
தமையன்என்றாய் அல்லோ பெண்பாவாய்
தங்கைஆனாலும்என் தமையன் ஆனாலும்என்ன
சந்தேகம் உனக்கென்ன என்கோவே
13. அங்கவன் பகைவந்தால் சங்கரன் பகைவரும்
எங்கும்பகை ஆகுமே பெண்பாவாய்
திங்கள் சூடியும்மாலும் நான் முகனும்நீயென்றென்
திருஷ்டிக்குகாணுகின்ற தென்கோவே
14. திருஷ்டிக்குக்கண்டாலும் ஒருத்தி இருக்கவேறே
தேவைஎன்னசொல்லாய் பெண்பாவாய்
மட்டுச்சொல்லுகிறாயே பெருமரம்சுற்றி
வள்ளிவிடுவதுண்டோ என்கோவே
15. விட்டிடுமோஎன்றாய் விளையாட்டுப்பூசல்திது
வினைப்பூசல் ஆகுமே பெண்பாவாய்
தட்டுதலைசொல்லி என்னைப்பயம் உறுத்தித்
தடுத்துவிட்டிடல் ஆமோ என்கோவே

16. ஓட்டாரம்காட்டாதே இளையோன் அறியாமுன்னே
 ஓடிப்பிழைத்துப் போவாய் பெண்பாவாய்
 அட்டாதுட்டிகள்பேசி அகற்றுகிறாயோநல்ல
 தாகட்டும்பார்க்கிறேன் என்கோவே.

சூர்ப்பநகை தன் உறவை நினைந்து புலம்பல்

விருத்தம்

வாதாடும் சூர்ப்பநகை தன்னை நோக்கி
 மணிவண்ணன் எனக்கிந்த மனையாள் சீதை
 போதாதோ ஓர்உறையில் இரண்டு வாளோ
 புறங்காக்கும் தம்பிக்கும் மனையாள் இல்லை
 நீதானே போனவே சீதை மேலே
 .நேர்வாளை லட்சுமணன் கூர்வா ளேந்தி
 காதோடு மூக்கரிந்த பின்னும் பல்லுக்
 கருகுவாள் உறவைநினைந் துருகு வாளே. (10)

5. திபதை - கண்டா ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. அருமைப்பிறப்பே அண்ணேன் அருமைத்தங்கச்சி என்ற கருவிழிப்போலேகாத்த கண்ராவிஎன்னசொல்வேன்	ராவணனே என்னை ராவணனே உந்தன் ராவணனே எந்தன் ராவணனே
2. சிங்கம்இருக்கக்குட்டிவசம் செல்வத்தங்கையைஒருவர் அங்கப்பமுதுமனிதன் அஞ்சாநெஞ்சுபடைத்தும்	ஆமோ உந்தன் தொடப் போமோ என்னை செய்வானோ செய்தும் உய்வானோ
3. ஊர்க்குருவி உயரப் உசந்தகருடன் ஆமோ பார்க்குள்ளே மனிதர் பாதத்தூளுக்கொப்பாவாரோ	பறந் தாலும் அது ஒரு காலும் இந்த மிகுந்தாலும் உந்தன் எக் காலும்

4. எட்டுதிக்கும் உன்பேரைப் பழித்தானே மனிதன்
என்னையும் கொண்டையைப் பிடித்திழுந்தானே அப்போ
கிட்டிச்செவிஅரிந்து முனைந்தானே உன்னைக்
கிள்ளுக்கீரை ஆகவே நினைந்தானே
5. துணைகும்பகர்னாயிங்கே மேவாயோ என்றும்
தூக்கம்பேய்பிடித்தநீ ஆவாயோ அடா
பிணமோகரதூஷணா வாரீரோ நான்
பெண்பிறந்துபட்டதைநீர் பாரீரோ
6. அத்தைமருமகன்என்ப திது தானோ பிரம
அஸ்திரம்விட்டால்மனிதன் அழி யானோ இந்திர
சித்தேஎன்போல உந்தன் முனை போச்சோ தேவேந்
திரனைச்செயித்ததெலாம் விழில் ஆச்சோ
7. குட்டிமனிதன்என்னை வதைத்தானே எந்தன்
குலைகலங்கிட வேபோட் டதைத்தானே மெள்ள
எட்டிப்பார்த்திவன் அண்ணன் பிரிந்தானே இவனை
ஏவிவிட்டறியான்போல் இருந்தானே.
8. இந்திரசந்திராதியர்கள் பணிகேட்க உலகில்
எந்தெந்தவீரர்களும் முடிதாழ்க்க வந்து
பந்தியிருக்கும்உங்கள் சபை நேரே மூக்குப்
பறிபோய்நான் வருவேனோ துரை மாறே!

**சூர்ப்பநகை ஸ்ரீராமருக்கு மீளவும்
இதவுரைத்தல்.**

விருத்தம்

பேய்வடிவாம் அரக்கியந்தப் படிஅழுதாள் ராமன்இடம்
பின்னும் வந்தாள்
தேவநீ அறியாதோ இளையவன் இப்படி செய்தான்
செய்தால் என்ன
கோவம்உள இடத்தில் அல்லோ சந்தோஷம் உண்டென்னைக்
கூட்டிக் கொண்டால்
ஆவதுமெத் தவும்உண்டு கேள்என் பாள் மருவிஎன்னை
ஆள்என் பாளே.

6. தரு - மோகன ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

என்உருவினில் கொஞ்சம்கொய் தீர் - எனக்கென்ன தாழ்ச்சி நீர்செய்தீர்

அநுபல்லவி

அன்னியள் ஆகஎன்னைப்பிரிய
அழகுகண்டொருவர்கண்ணேறுவிடாமல் - என்
படாமல் (எ)

சரணங்கள்

1. நடுப்படையிற் போனாலும் வடுப்படாமல் உம்மை
நானேசுமந்துகொண் டெட்டவோ - ஆரும்
திடுக்கிடவே உம்மை எதிர்த்தபேர்தலைகளை
திருகிமலைமலையாக் கொட்டவோ - நல்ல
குடுத்தனத்துக்கியவள் ஆகும் ஆகாதென்று
குறிப்பதினனம்முட்ட முட்டவோ - கேட்டால்
இடுப்புச்சீதைக்குக்கொஞ்சம் மூக்கிவளுக்குக்கொஞ்சம்
என்றெவர்க்குச்சிக் கட்டவோ - எண்ணி (எ)
2. குற்றம்போலேசெய்து குணம்செய்தீர் என்னைக்கோட்டி
கொள்ளும்காமப்பேயைக் கொல்லவோ - நல்ல
பத்தினிஆகநின் நிராமல்காய்கனிகளைப்
பறித்துக்கொண்டுவரச் சொல்லவோ - உமது
அஸ்தம்பட்டபோதே சொந்தம்ஆனேன்இனி
அரக்கரைவேரோடும் கொல்லவோ - நல்ல
புத்திபண்ணிவைத்துக் கொண்டிப்பொங்கியும்பால்
புறம்போகலாகாதென் றல்லவோ - சாமி (எ)
3. பதிக்குப்போகும்போது சீதைக்குமேலான
பருவப்பெண்ணென்முன்னே நிற்கலாம் - எம்
கதிக்குப்பழுதுகண்டால் அடங்காதவளைநாம்
கண்டித்தோம்என்றுஓப் பிக்கலாம் - நல்ல
துதிக்கென்னகாண்முட்ட நனைந்தார்க்கீர் இல்லை
எனக்கும்அப்படியேமெய்ப் பிக்கலாம் - சாமி
அதுக்கல்லன்றாலும் அரக்கர்மாயைகள் அறிந்
தவள்ளனவேகிட்ட வைக்கலாம் - என்றோ (எ)

சூர்ப்பநகை கரனோடே முறையிடல்.

விருத்தம்

பன்னியசூர்ப் பநகைஇந்தப் படிக்கே சொன்னாள்
 பாராமல் ஸ்ரீராமன் துரத்தி விட்டான்
 அந்நிலையே மூக்கறைச்சி மூளி ஆகி
 அரக்கிசென்றே அண்ணனுக்காகப் பாடு பட்டேன்
 பின்னைஒன்றாற் பட்டதில்லை உங்க ளோடே
 பெண்பிறந்து பட்டபிழை இதுதான்என்று
 மின்னிலைவேற் கரன்காலில் மரம்போல் சாய்ந்து
 விழுந்திட்டாள் அவன்கேட்க மொழிந்திட டாளே. (12)

6. தரு - கலியாணி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

பட்டபாடு கேளாய் - கரனேநான் - பட்டபாடுகேளாய்

சரணங்கள்

1. பட்டபாடுகேளாய் - பனைத்தோளாய் - பிடித்தவளாய்
 குட்டிமனிதன்னனைக் கட்டியிழுக்கப்பின்னை
 பெட்டிப்பாம்புபோலே ஒட்டிஅண்ணாவே (பட்ட)
2. ஏற்கும்பெண்ணைக்கண்டே - அண்ணனுக்குண்டே - என்று
 கொண்டே
 தூக்கப்போனென்பெண்டு காக்குமனிதன்கண்டு
 மூக்கும்காதும்ரெண்டும் போக்கடித்துக்கொண்டு (பட்ட)
3. திருத்தம்ஆனசூரர் - இரண்டுவீரர் - நராவதாரர்
 அரக்கர்வேர்களைந்து நறுக்கவேநினைந்து
 இருக்கிறாரேவந்து ஒருத்திபெண்பிறந்து (பட்ட)
4. பங்கம்இன்னம்வேணுமோ - காதுதோணுமோ - மூக்குகாணுமோ
 லங்கை ஆளும்வல்லி - தங்கைஆன செல்லி
 மங்கையாக்குநல்லி - உங்கள்பேரைச் சொல்லி (பட்ட)

கரதூஷணத் திரிசிரர்களின் வதை.

விருத்தம்

காதகிருப் பனகி இந்தப் படிக்கோ டாலிக்
காம்புகுலத் துக்குக்கே டென்றாற் போல
பாதகனாம் கரன்முதல்ஆ னவர்க்குச் சொல்லிப்
படைக்கடலை மூட்டிவிட்டப் பாலே நின்றாள்
சாதகன்ஆம் ராமச்சந்த்ரன் சாலை நீங்கிச்
சண்டகோ தண்டத்தை வளைத்தம் பாலே
ஓதமெனும் அரக்கர்உயிர் முகுர்த்தம் தன்னில்
ஓட்டினான் தருமம்நிலை நாட்டி னானே. (13)

7. தரு - பந்துவராளி ராகம் அட, தாளசரப்பு

பல்லவி

அடித்தானேரகுராமன் - கோதண்டம்கை - பிடித்தானே செயராமன்

அநுபல்லவி

அடித்தானேரகு - ராமன் - முடுக்கானகர - நாமன்
அனுப்பினபதி - னான்கு - முனைத்தலைவரை - ஆங்கு
அரக்கிகண் - காட்டியே - பொருக்கென - மூட்டியே
அப்புறத்திலே - ஒண்டக் - கைப்பிடித்தகோ - தண்ட
அய்யன்கைகளில் - வாரி - எய்கின்றசர - மாரி
அதினால் - உரைக்கரும் - பதினால் - அரக்கரும்
அலைகடல்போல் - எழத் - தலையாய்விழ
ஆனைப்படை - முடியச் - சேனைக்கடல் - வடிய (அடி)

கண்ணிகள்

1. கரிகல்பலவும் - சுற்ற பரிகள் அதிலும் - அத்த
கட்டியதோர்களும் - ஒத்த நட்டணைவீரரு - மெத்த
கருந்துகளா - அளைந்து பெருங்கடல்போல் - வளைந்து
காகுத்தன்சாலையைப் - பற்றி மேகத்தைப்போலவே - கத்தி
கங்குகங்காய்முனை - தரப் பொங்கி அங்கேவர - வரக்
கதிகாணா - வரப் பதினாலா - யிரக்

கனகத்தே ரொடுங்கூடி - கதிரவனைப்

பனிமொய்த்த - தெனமூடி - ராமனைமொய்த்துக்

கரனும் தூஷணன்திரி - சிரனும்வர அரக்கி

களிப்பாகக்காட்டினாளே - நமனும்பசி

இளைப்பாறமுட்டினாளே - அத்தைராகவன்

கண்டனே தம்பியைக் - கொண்டாளேஒருமனு

கார்த்திரு சனகிதன்னை - இந்தச்சண்டையைப்

பார்த்திரு முனையும் என்னை - என்றுநாணியைக்

காதண்ட இழித்துமுனைக் - கோதண்டம்வளைத்துமழைக்

கற்கடகச் சந்திரன்போலே - சரமாரிகள்

உக்கிரம்கொண்டுவிடலாலே - வல் அரக்கர்கள்

கரம்அறுந்தவர்களும் - சிரம் அறுந்தவர்களும்

கண்டம்கண்டம் ஆனபேரும் - கட்டைகள்போலே

துண்டம்துண்டம் ஆனபேரும் - இறுக்கிக்கட்டும்

கவசங்கள் கிழிந்தோரும் - துவசங்கள் கிழிந்தோரும்

கடைவாய் கிழிந்தோரும் - பிடித்துவந்த

குடைபோய் அழிந்தோரும் - கணைதொடுக்கும்

கைச்சிலை ஆனதும்அற்று - வச்ச ஆயுதமும் அற்றுக்

கையைக்கையைப் பிசைவாரும் - குற்றயிர் ஆகிப்

பையப்பைய அசைவாரும் - நெற்றிப்பிளந்து

கத்தும்பரிகளும் தலை - சுற்றும் பரிகளும் ரத்தம்

கக்கும்பரிகள் அனேகம் - குடல் அறுந்து

முக்கும்பரிகள் அனேகம் - மத்யானைகள்

கைத்தலம்பிளந்துபெரு - மத்தகம்பிளந்துவைத்த

காத்திரங்களும் பிளந்து - நெருப்புப்போலும்

நேத்திரங்களும் பிளந்து - மலைமலையாக

கதறுண்டுசிதறுண்டு மதகுஞ்சரம் உருண்டு

காடுகளா விழுந்ததுகள் - கண்ணுக்கெட்டாத

மேடுகளா எழுந்ததுகள் - இவையறிந்து

கடித்தானே இருபல்லைப் - பிடித்தானே ஒருவில்லைக்

காய்ந்தானே திரிசிரசன் - ராகவன்மேலே

பாய்ந்தானே குணமுரசன் - பாய்ந்தவன் துர

கதத்தையும் ஏறிவந்த - ரதத்தையும் அய்யன் அவன்
 கைச்சிலையும் முறித்துவிட்டான் - அவனுடைய
 முச்சிரமும் தறித்துவிட்டான் - அவன் பிறகே
 காத்திருந் தெதிராலே - ஏற்றவர்களைமேலைக்
 காற்றிற் பஞ்சுகள்போலே - தூற்றிவிட்டொருகாலே(அடி)

2. வெற்றிராமன் தொடத்தொட அஸ்திரங்கள்படப்பட
 வீட்டில்ஒடுவாரையும் காட்டில்ஒடுவாரையும்
 வில்லைவிட்டெறிவாரையும் கொல்லையிற்பறிவாரையும்
 விளக்கங்கொண்டவரையும் கலக்கங்கொண்டவரையும்
 விருத்தஞ்செய்தீர் என்றும் நரற்கஞ்சினீர் என்றும்
 விசைகொண்டது தூஷணன் வசைகொண்ட பாஷணன்
 விசையத்தோபூட்டினானே சக்கிரம்போலே
 திசைஎட்டும்ஒட்டினானே ஒட்டிஎதிர்த்து

விட்டவிட்டகணைகளும் தொட்டதொட்டகணைகளும்
 வெடிபட நீக்கினானே - ராமன் அம்பால்
 பொடிபட ஆக்கினானே - பிறகேவந்த

மேற்படைகளும்புரண்டு நாற்படைகளுந்திரண்டு
 வெகுவாகக் குதித்தாரே - எல்லாரும்ஒரு
 முகமாகமிதித்தாரே - மிதித்தவர்கள்

வெட்டும்வெட்டும்என்பார்சிலர் கட்டும்கட்டும்என்பார்சிலர்
 மெல்லும் என்பார்சிலபேர் - நரன் இவனைக்
 கொல்லும் என்பார்சிலபேர் - அரக்கர்விட்ட

வேல்ஒடிந்து கால்ஒடிந்து கோல்ஒடிந்துதிரப்பெரு
 வெள்ளத்தில் மிதப்பாரும் - ஆனைவிழுந்த
 பள்ளத்தில் பதைப்பாரும் - மதிகலங்கி

மெத்தஉள்ளம்கெடநொந்து ரத்தவெள்ளந்தனில்வந்து
 விழுந்தார்அநேகம் அரக்கர் - ரத்தவெறியால்
 அழிந்தார்அநேகம் அரக்கர் - தூஷணன்கண்டு

விளைத்தானே செருவில்லை வளைத்தானேகணைசெல்ல
 விடுத்தானே மழைபோலே - ராகவன் அதைத்
 தடுத்தானே கணையாலே - அதன்பிறகு

விடுகணைபொடிபட ஒருகணைசடுத்தியில்
 மெய்த்தமுனையோடு தொட்டானே - சாமிக்குநெற்றி
 மத்தியிலேபட விட்டானே - ரகுநாயகன்

மீறிஅவன்ஏறிவரு தேரதிலேசாரதியை
 வெட்டினானே கணையைஎய்து குதிரைகளைக்
 கொட்டினானே தலைகள்கொய்து - கொய்ததல்லாமல்

வில்லுந்துணிந்திட அவன் - சொல்லுந்துணிந்திடத்தேரை
 வேறுவேறா நொறுக்கினானே - அவன்கைகாலைக்
 கூறுகூறா நறுக்கினானே - நறுக்கினபின்

மின்னும்அவன் எதிர் ஆகப் - பின்னும் ஒருகணைபோக
 விரல்ஒத்துத் தொடுத்தானே - தூஷணனும்
 சிரம்அற்றுப் படுத்தானே - அதனைக்கண்டு

விண்ணுலகில் அனைவரும் - மண்ணுலகில் முனிவரும்
 வெருள்துன்பம் பிரிந்தாரே - வாழ்த்தொடுபுஷ்ப
 வருஷங்கள் சொரிந்தாரே - அரக்கப்பட்ட
 வெற்றிநல்லோர்தொடுக்க - ரத்தவெள்ளாறெடுக்க
 விசையமங்கலம்பாடத் - திசையெங்கும் கொண்டாட (அடி) -

3. தத்திவரும்பரிகளும் - சுற்றிவரும்கரிகளும்
 தாவிவரும் பெருந்தேரும் - சேவகம் பேசியபேரும்
 தளகர்த்தவீரரும் - வளம்மிக்ககூரரும்
 தண்டுடனேஎதிர்வரும் மண்டியசேனாதிபரும்
 சாரிசாரி ஆகவந்து - போரிலேமிக முனைந்து

தம்பிதூஷணன்பட்ட - புண்பாடதுமுட்ட
 தணல்போலே நிவந்தானே - சாதலிங்கம்போல்
 இணைக்கண்கள் செவந்தானே - செவந்தபின்பு

தாக்கியபுலியையொத்து மூக்கிலேவிரலைவைத்துத்
தாழ்ச்சிஇதுஎன நொந்தானே - நொந்துபொல்லாத
ராட்சதகரனும் வந்தானே - வந்துசுற்றிலும்

சதுரங்கத்தளத்தோடே - ரணரங்கம் அதைத்தேடி
சாமிராகவனைக் கண்டான் - மனிதன்இவன்
ஆமெனமனதிற் கொண்டான் - சேனைகள்விட்ட

சக்கரம் இருப்புலக்கை - கப்பணம் முசண்டிபிண்டி
சஸ்திரம்வே லாயுதங்கள் - குறித்துவிடும்
அஸ்திரம்கு லாயுதங்கள் - பொடிப்பொடியாய்

தறிபட்டும் முறிபட்டும் - விலகிச்சிலைவளைத்துச்
சாய்த்தானே சரதாரை - ரகுநாயகன்
தேய்த்தானே வெகுபேரை - வரும்அரக்கர்

தலையைச்சிலையைரத்தின முடியைக்கொடியைவெட்டிச்
சரித்தானே பலகணையால் - அடிவயிற்றை
எரித்தானே , சிலைகணையால் - இரைக்குவந்த

சாகினியும்டாகினியும் காளிகளும் கூளிகளும்
சதுர்கூடிப் பார்த்தாடுமே - கவந்தும்அதுக்
கெதிர்ஆகக் கூத்தாடுமே - படைகள்எல்லாம்

சரியான துகண்டு கரன்ஆனவன்முண்டு
சாஹசங்கள் செய்தானே - ஒருநொடியில்
ஆயிரம் அம்பெய்தானே - எய்ததுகண்டு

சற்றுநேரத்தில் அய்யன் அத்தனைக்கத்தனைவிட்டு
தவிடாக ஊதினானே - பின்னேயுஞ்சில
அவன்மேலே மோதினானே - அரக்கன் அங்கே

சாதித்தகணையாலே ஆதித்தகுலநாதன்
தனுவையும் ஒடித்தானே - தவமுனிவர்
மனதையும் மடித்தானே - ராமனுக்குத்

தடத்தில்பரசுராமன் இடத்தில்பறித்தவில்லைத்
 ததியினில் எடுத்தானே - வருணன்அங்கே
 உதவியாக் கொடுத்தனே - கொடுக்கஒரு

சரத்தாலேரகுவீரன் வரத்தாரைபயமெல்லாம்
 தணித்தானே உளந்தனிலே - கரன்சிரத்தைத்
 துணித்தானே களந்தனிலே - இப்படிஅந்த
 சனஸ்தானவருக்கத்தில் - முனைத்தாரை முகூர்த்தத்தில்
 தான் ஒருவனும் ஆக வானவர்துயர்போக (அடி)

சூர்ப்பநகை ராவணனோடே முறையிடல்.

விருத்தம்

முடிவரிய கரன்படையை முடித்த ராமன்
 முன்போலச் சாலையிற்போய் இருந்தான் இப்பால்
 இடிகுரற்கூர்ப் பநகிசென்றாள் இலங்கை தன்னில்
 ஈளும்பும் அமுதிடரா வணன்முன் வீழ்ந்தாள்
 அடிவரலா றுகள்ளன்ன உன்னை இந்த
 அவமானம் செய்ததென்ன அவர்ஆர் என்ன
 கெடிஅரக்கன் குலமுழுதும் வேரை வாங்கி
 கெடுக்கின்றாள் அரக்கிசொல்லத் தொடுக்கின் றாளே. (14)

6. திபதை - தோடி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. கண்டேன்கண்டேன் அடா அண்ணேன்
 காட்டுகிறேன்பஞ்ச வடியிலே யார்க்கும் .
 அண்டாநரர் இருக்கிறார் அவர்க்
 கவரேநிகர் இந்தப் படியிலே
2. தருமசீலராம் அயோத்தி
 தசரதமகாராசன் பாலராம் - அவர்
 விருதுகட்டி அரக்கர் தங்களை
 வேர் அறுக்கவந்த காலராம்
3. நீதந்தெரிந்தவராம் அவர்கைக்கு
 நேத்தியாஇருவில் அமைந்ததாம் - அதில்
 கோதண்டம் அரக்கர்சீவனைக்
 குடிக்கவேணுமென்று சமைந்ததாம்

4. ராமலட்சுமணர் வடிவிலலாம்என்
 னாலேசொல்லிமுடி
 காமராசன்வடிவும்அவர்
 காலின் தூளுக்கிணை
 போகுமோ - அந்த
 ஆகுமோ
5. கிட்டிப்போய்ராமனை என்சுகக்
 கேளியிலேமயல்
 திஷ்டிப்பிரியமான பெண்கள்
 சிகாமணி ஒருத்தியைக்
 கொண்டேனே - அங்கே
 கண்டேனே
6. சுந்தரமும் அவள்சிகப்பும்
 தொட்டிட்டுக்கொள்ளலாம் அண்ணாவே - நான்
 இந்தவயதினிலே என்கண்ணால்
 எங்குங்கண்டதில்லை
 அண்ணாவே
7. மன்னாஉன்னால்நான் அவளை
 வாய்க்கடங்காப்பிடியாய்ப்
 சின்னமனிதன்கையால் எந்தன்
 செவியும் மூக்கும்போக் கடித்
 பிடித்தேனே - ஒரு
 தேனே
8. அந்தோ என்னாலே பதினா
 லாயிரம்தேர்க்காரரும்
 வந்தார்கரன்முதலானோர் அந்த
 மனிதனாலேகால்
 மூண்டாரே - எதிர்
 மாண்டாரே
9. செப்புச்சிலையும் அல்ல அந்தப்பெண்
 செம்பொற்சிலைவார்த்தாப்போல்
 ஒப்பெங்கும் காணேன் அவளே
 உனக்காம்என்மனம்
 இருக்குதே - நான்
 உருக்குதே
10. தாவிப்பிடித்தேனே எனக்குமெள்ள
 தப்பிவிட்டால்வந்தேவி இங்கேவந்தால் உன்னிட
 சீவனையாகிலும்
 தெடுப்பாயே - அந்தத்
 கொடுப்பாயே

சூர்ப்பநகை ராவணன்முன் சீதையை வர்ணித்தல்.

விருத்தம்

கன்னம் அறுந்த துனக்கென்றும் கானம்

போனா னென்றும் இங்கே

பன்ன லாமோ விடுவிடுநீ பார்த்தே

னென்ற பெண்ணைவளைச்

சொன்ன வுடனே உயிர்கிடந்து

துடிக்கு தடியே சூர்ப்பநகி

இன்னம் ஒருகால் சொல்என்றான் எடுத்தான்

சொல்லத் தொடுத்தாளே.

(15)

8. தரு - சுருட்டி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

காணவேணும்லட்சும்கண்கள் சீதாதேவிதன்

காலுக்குநிகரோபெண்கள்

அநுபல்லவி

சேணுலகெங்கும்வாட்டித் திசைஎங்கும் கீர்த்திநாட்டித்

திரியும்ராவணாஉன்றன் இருபதுகண்போதுமே(காண)

சரணங்கள்

1. குவளைவிழிகளோ பாணம் அவள் தன்வார்த்தை
கொண்டால் அதுவேகல்யாணம்
நவரத்தினதங்கத்தோடுநடையிலே அன்னப்பேடு
அவனிமேல் இல்லையீடு அவளுக்கவளேசோடு (காண)
2. தங்கக்கொடிபோல் இடையும் சீவிகிரந்து
சாய்ந்தபின்னலின் சடையும்
இங்கிதமிருதுவாக்கியம் இவளேதேவதா யோக்கியம்
மங்கையாக்குள்ளேசிலாக்கியம் வாய்ச்சால்உன்னதே பாக்கியம்
(காண)
3. தவமுனி ஒருத்தன்பெண்டு அவனுக்கேற்ற
தம்பிஒருத்தன் அங்குண்டு
அவளேநல்ஐஸ்வரியம் அவளேநல்காம்பிரியம்
அவள்வந்தாலல்லோவீரியம் அப்போமுடியுமுன்காரியம் ( )

மாரீசன் ராவணனை யிடித்தல்.

விருத்தம்

கடுத்ததங்கை இதுசொல்லச் சீதை மேலே
 கருத்தாடக் காமப்பேய் தலைசுற் நாட
 உடுப்பதுவும் உண்பதுவும் மறந்தான் சிந்தை
 உலைமெழுகா னான் அரக்கன் அம்மா னேநீ
 அடுத்தெனக்கு ராமன்மனை வியைத்தா என்றான்
 அதுகேட்ட வுடனேநா ராசம் காய்ச்சி
 நடுச்செவியில் வைத்தாற்போ லேமா ரீசன்
 நடுக்கின்றான் ராவணனைத் தடுக்கின் றானே. (16)

9. தரு - துவிசாவந்தி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

என்னபுத்திநினைத்தாயடா - அடராவணா - என்னபுத்தி
 நினைத்தாயடா

அநுபல்லவி

பின்னொருத்தி அல்லராம மன்னவன் தேவியைச் சொல்ல
 அன்னவன் அம்பியங்கேசெல்ல உன் இனத்தையெல்லாங்
 கொல்ல - என்ன

1. புள்ளிப்பொறி வரலாலே - மூங்கில்எரிந்து
 வெள்ளிச்சாம்பலானார் போலே
 கொள்ளியாய்வந்தாள் உன் தங்கை அள்ளிராமன்கணையிங்கே
 தள்ளிவிடும்முன்னேதலை துள்ளிவிடுமேநமக்கு (எ)

2. இந்தமதி பண்ணல் ஆமோ - பரதாரத்தைச்
 சிந்தையிலும் எண்ணல் ஆமோ
 முந்தொருத்தி ஆசையிட்டான் சந்திரனும் பழிபட்டான்
 வந்தகலிகையைத் தொட்டான்இந்திரனும்மகிமை கெட்டான் (எ)

3. உத்தமசீதையை உன்னாதே - உன்னினால் - அவன்
 சற்றிலேவிடுவான் என்னாதே
 புத்திராதலையும் சேர்த்த மித்திராதலையும்ராம
 பத்திரன் அம்புகொய்யும் சித்திரவதைசெய்யும் செய்யும் (எ)

லக்சுமணர் பொன்மாளைப் பொய்மாள்
என்னல்.

விருத்தம்

இசையாமா ரீசன் இந்த வார்த்தை சொன்னான்
 ராவணனும் சீறினான் பொன்மா னாய்ப்போய்
 அசையவே சீதைவிழிக் கெதிரே நின்றான்
 அவளும்ரா மனைப்பிடித்துத் தருவாய் என்றாள்
 பசையினால் லட்சுமணன் பொய்மான் என்றான்
 பாராமல் நான் இதனைப் பிடிப்பேன் என்று
 விசையரா கவன்நடந்தான் வாயை வாயை
 மெல்லுவான் தம்பிபின்னும் சொல்லு வானே. (17)

7. திபதை - தன்னியாசி ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. வர்ணமானும் அல்ல சொர்ணமானும் அல்ல
மாயமான்என் சாமி
பின்னைத்தெரியும்இது நம்மைமருட்டவந்த
பெரியகால நேமி
2. பார்த்தமான்ஈதல்ல இந்தமான்மடிப்பு
பண்ணவந்த மானே
கூத்துப்பார்க்கப்போன இடத்தில் பேய்பிடித்தாற்போல்
குலையுதென்மனம் தானே
3. ஊழியஞ்செய்கிற நான் இந்தமான் சந் கேமான்என்
றுள்ளது சொன்னேன் அய்யனே
ஏழைசொல் அம்பலம் ஏறுமோகட்டளை
இட்டபடியே செய்வேனே
4. மானோமாயம் இதுதானோ அம்மைகைக்கு
வந்தாற்சொன்ன மழையே
ஏனோபிடித்துத்தா என்றுசொல்லுகிறாளே
என்னகாலப் பிழையோ
5. அந்தஅன்னைசொல்லால் அய்யன்தசரதனும்
அலங்கோலம் ஆனானே
இந்தஅன்னைசொல்லால் என்னமோ அண்ணனுக்கு
ஈதென்று தெரியேனே
6. அப்போது வேள்வியில் வந்தமாரீசன்என்றே
அயிர்க்கிறேன் நீ ஆராய்
தப்பிதம் சொல்லறியேன் அப்புறம்சித்தத்துக்குச்
சரிப்போனபடி பாராய்.

லட்சுமணர் சீதாதேவியைத் தேற்றல்.

விருத்தம்

உறும்தருமம் தம்பியிந்த வண்ணம் சொன்னான்
 உத்தமரா மனும்அந்த மான்பின் னேகிக்
 குறுங்கணையால் எய்தான்மா ரிசன்வீழ் போதில்
 கூக்குரல்இட் டான் அதனைச் சீதை கேட்டான்
 இரும்கணவன் குரல் இதைப்போய் அறிநீ என்றான்
 என்னஅன்னே அண்ணனையென் சொன்னீ இந்த
 வெறுங்கவலை ஏன்னலட் சுமணன் துன்பம்
 விடச்சொல்வான் சீதையைத்தே றிடச்சொல் வானே. (18)

10. தரு - ப்ரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ஆர்என்றுராகவனை எண்ணினீ ரம்மா - இத்தை
 அறிந்துசொன்னீரோ அறியீரோநீ ரம்மா

அநுபல்லவி

ஏறாவார்த்தையிது வசையோடொக்குமே போரில்
 எண்டிசைஅதிபரும் அண்டினபடையுடன்
 மண்டினாலும்என் அண்ணன் சுண்டுவிரல் போதாதோ (ஆர்)

சரணங்கள்

1. விந்தை ஆகவெண்ணெய்க்குப்பல்லு முளைத்தாற்போலே
 மிஞ்சிராட்சதர் அண்ணர்தன்னை வளைத்தால்
 வந்தராமன் அதுகண் டேங்கி இளைத்தால் - வேறே
 மந்திரம்என்னஒரு தந்திரம்என்ன வானில்
 இந்திரன்கதிப்பானோ சந்திரன் - உதிப்பானோ(ஆர்)
2. ஆதிருத்திரன் வில்ஒருவர் ஓடிக்கப் போமோ - அத்தை
 அறிந்தும்பெண்புத்தியால் உம்சித்தம் நோமோ
 வேதையாளன்னையும் சோதிக்கல் ஆமோ - நல்ல
 வேதண்டம்எனப்பெருங்கோதண்டம்தன்னை - அண்ணன்
 காதண்டவளைக்குமுன் மூதண்டம்பிளக்குமே(ஆர்)
3. பண்ணினமாயையாலே அந்தமா ரீசன் - மாளும்
 பருவத்தில் அங்கேஓலம் இட்டானே நீசன்
 எண்ணாத்துன்பம் ஏதுக்கிருக்கிறேன் தாசன் - அவனை
 எண்ணினால்ஒருமேகவண்ணன் உடனேநெற்றிக்
 கண்ணன் உடனேகூட்டிஅண்ணனையும் எண்ணாமல்(ஆர்)

சீதைக்கும் இராவண சந்நியாசிக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்

மெள்ளவே இளையோன் இந்த விதம்சொலி நடந்தான் பின்னே
கள்ளம்ஆம் தவசி ஆகிக் கடுகிரா வணன்தான் வந்தான்
வள்ளலே வாரும் என்றாள் வஞ்சனை அறியாள் சீதை
உள்ளமா முனிவர் என்றே உரைக்குரை சொல்லுவாளே. (19)

8. திபதை - ஆரபி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. வாரும்என்றவுடனே ராவணசந்நியாசி வந்துகண்டானே அந்த ஆரோநீர்என்று வஞ்சகன்கேட்கவே அன்னைஎதிரேசொல்லு	நாளே வாளே
2. தசரதன்பாலன் தம்பியுடனேபெற்ற தாய்சொல்லவந்தான் இந்தப் இசையும் சானகியென்பேர் காகுத்தன்மனைவிநான் இங்கேயிருக்கிறான்என்	பூமி சாமி
3. இந்தவனத்தில்மெத்த பழுத்தபழம்போலவே எங்கேவந்தீர்தேவர் வந்ததுசொல்லுகிறேன் சந்தோஷம் ஆகச்சற்றே மனதுவைத்துக்கேளாய்	ஆயே நீயே
4. பேரால்பெரியவன் ஆயிரம்வேதம்வந்தோன் பிரமதேவனுக்குமோர் ஆராலும் அசையாத கயிலாசமலைதன்னை அசைத்துப்பிடுங்கினகெம்	பேரன் பீரன்
5. அமைந்ததேவரையும் அஷ்ட திக்குப்பாலரையும் ஆக்கினையால் அந்தமகா சுமந்ததலையும் சுமமாடுமாத்திரிய துரைத்தனம் செய்யும்இலங்	ராசன் கேசன்

6. நலங்களினாலே அந்த இலங்கைக்குச் சொர்க்கம்ஒரு
நகரம்போலக்காணும் மாதே
இலங்கையைவிடல் ஆமோ என்னகாலமோநான்
இங்கேவந்தேனேஇப் போதே
7. சினமிக்கமுனைவாளும் மிகுந்தநாளும் அந்தச்
சிவன்கையில் வாங்கினவன் தானே
மனதுக்கினியபெண்கள் மாணிக்கம் ஒன்றுதேடி
வருந்துகிறேன் திவ்விய மானே
8. வீராதிவீரன் அஷ்டதிக்கச் தந்தங்களை
வெடுக்கென்றொடித்தவச்சிர பாகன்
ஓரான்காணியா மூன்றுலோகமுங்காக்கும்
ஒருத்தன் அரக்கன்கள யோகன்
9. மூன்றுலோகமுங்காக்கும் அரக்கன்என்றீர் அவன்
மூவேழுலகங்களும் நாளை
கீண்டெறியவந்தானே ரகுவீரன் என்றுசொல்லக்
கேளீரோளங்கள்பெரு மாளை
10. பெருமாள் பெருமாள்என்ற மனிதன்வந்தரக்கரை
பிடுங்கியெறிவான்என்றாய் பெண்ணே
ஒருமுசல்குட்டிவந்து சிங்கம்தன்னைஅடித்த
உவமைபோல் ஆச்சுதுகாணும் கண்ணே
11. உவமையென்றீர் காணும் பதினாலாயிரவரும்
உருண்டாரேமனிதனால் அய்ய
இவ்வாவணன்போல் இருபதுதோளர் அல்லாமையால்
இறந்தார்மனிதன்கொலை செய்ய
12. ஆயிரந்தோள் இருந்தும் கார்த்தவீரியன் தனை
அடித்தான்மனிதன் அல்லோ முன்னே
தாய்திதுசொன்னவுடன் சந்யாசிவேஷம்விட்டுச்
சண்டாளன்எழுந்தானே பின்னே

13. தீமுகன்ஆய் அரக்கன் ஆகாதவார்த்தைசொல்லச்
செவியிற்றகைவைத்தே அந்த தேவி
ஓம்பிண்டத்தமுதை நாய் இச்சைப்பட்டதுபோல்
உரைத்தாய் என்னடாஅட பாவி
14. ' நின்றநிலைக்கேதப்பி ஓடிஅப்புறம்போடா
ரகுவீரன் பிழைக்கவொட் டானே
என்றவுடன் சீதையை நிலத்தோடே தூக்கிவஞ்சுகன்
யெடுத்துத்தேரினில்இட் டானே!

சடாயு இராவணனுக்குப் புத்திசொல்லுதல்.

விருத்தம்

தேரினில்இப் படிசீதை தனைக்கொண்டு
போம்அளவில் சீறி வந்து
போரினில் ராவணா பத்துமுடி யுந்தெரிக்கப்
புடைப்பேன் கண்டாய்
பேரியல் சீதையைவிட் டால்பிழைப்பா
யில்லாவிட்டால் பிழையாய்என்று
வீரியமாய்ச் சடாயுவந்து கிளம்பினான்
புத்திசில விளம்பினானே. (20)

11. தரு - அசாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

விடுவிட்டாசீதையை
விடுவிட்டாசும்மா

விடுவிட்டா - ராவணா
விடுவிட்டா

அநுபல்லவி

சுடுநெருப்பிவளாலே
சொருபத்தைத் தெரியாமல்
அட்டாசொன்னேன் சொன்னேன்
ஆசையினாலேகுல

அடியோடேவே காதே
நரகத்தில்மூழ் காதே
நடுவிலேசா காதே
நாசம்ஆய்ப்போகாதே (விடு)

சரணங்கள்

1. என்செய்தாய் இவள்நஞ்சம் என்றெண்ணாமல்
ஏழைஎளிமையாக் குறியாதே
என்தாய்இவள்மனம் நொந்தால் இருப்பாயோ
எந்தன்வார்த்தைகேள் முறியாதே

கொஞ்சம் அரக்கர்மான் குட்டியென்றுராமன்
குட்டிச்சிங்கம்என்றும் அறியாதே
குதிக்கிறாய் உங்களைவதைக்கவந்தானே அவன்
கொல்லவரும்யானைமுன்னே கல்லுகள் விட்டெறியாதே (வி)

2. கர்த்தர்மூவருக்கும்கர்த்தன் ஆகும் இந்தக்
காகுத்தன்என்றுகொண் டாடுவேன்
கையாலேநீளய்வதெல்லாம் சிறைக்
காற்றிற்பஞ்சுபஞ்சாச் சாடுவேன்
பத்தினிதனைஇங்கே வைத்துப்போடா அவன்
பக்கத்தில்நானேகொண் டோடுவேன்
பார்அடாஇல்லாவிட்டால் கூர் ஆனநகத்தால்உன்
பத்துத்தலைகளும் கிள்ளிப்பத்துத்திக்கிலும் போடுவேன்(விடு)

3. கைக்குள்ளேமடக்கி இக்கணமேநான்ஒரு
மிக்கஉறிஞ்சுவேன்உன் தலை மூளை
கருங்காக்கைகளுக்கும் - நமனுக் கும்உன்னைநல்ல
விருந்தாக்குவேன்பாரடா இவ் வேளை
முக்கணன்வரம்பெற்றும் அக்ரமம்செய்தாலது
தக்குமோகேடல்ல வோ நாளை
முனைகெட்டுப்போவாய்சீதை தனைவிட்டுப்போடா தேவர்
முன்கொடுத்தவரம் எல்லாம் ஏன்கெடுக்கிறாய் முட்டாளே (விடு)

சடாயுவுக்கும் இராவணனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்

பொறுத்தான் இந்தபுத்தி சொல்லப்பொல்லா
அரக்கன் கொள்ளாமல்
வெறுத்தான் அதற்கப் புறம்தேரை விடும்போ
தினிலே நெடுந்தூரம்
குறித்தே போன குமாரர்வந்து கூடு
மளவு மிவனைஇங்கே
மறிப்பே னென்று சடாயுவும்வாய் மடித்தான்
சண்டை பிடித்தானே.

(21)

12. தரு - மத்தியமாவதி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கொத்திக்கொத்தி அடித்தானே இடித்தானே சடாயுராஜன்
கொத்திக்கொத்தி அடித்தானே

அநுபல்லவி

பத்துச்சிரத்திலும்	தாளிலும்
வெற்றிக்கரத்திலும்	மாரிலும்-தேரிலும்
தத்தீத்தத்தீப் - பரந்	தெத்திஎத்திக்கையால்
குத்திக்குத்தி - எங்கும்	சுற்றிச்சுற்றி - மூக்கால்(கொ)

சரணங்கள்

1. ஆலகாலம்போலேசீறி - எதிர்த்தேறி - உடம்பெங்குங்கீறி
கோலாகலத்தேரைமறித்து - அச்சைமுறித்துப்பத்து முடியும்
காலாலும் கையாலும் மேலேகிள்ளிக்கிள்ளி
கண்டகன்நாலைந்து குண்டலமும்தள்ளி
மேல்வரும்அம்பெல்லாம் வாலால்விழுத்தட்டி
வீணைக்கொடியையும் தூணியையும்வெட்டி (கொ)
2. ஈர்ஏழுகணையவன் தொடுத்து விடத் - தடுத்துக் கவசத்தை
கெடுத்து
நேராப்பின் நூறம்பைப்பூட்டி - விடமாட்டிச்
சிறகால்விழக்காட்டி
போராடக்கண்டொரு சூலம் அவன்போட
புதையாமலேஅது சிதறிஅப்பால்ஓட
கூர்ஆனமூக்காலே பாகனை மடித்து
கொல்லுவேன்என்றவன்வில்லையும்ஓடித்து (கொ)
3. மோதும் அவன்தெண்டால்சாய்ந்து களை - தீர்ந்து
குதிரைகளைப்பாய்ந்து
பாதகனைவிழுத்தாக்கிகளை - ஆக்கிமணிரதத்தைப் போக்கி
குதிவன்செய்கிறான் என்றறியப்படும்
தோழன்மருமகள் என்கிறதைத்தொட்டும்
காதகராவணன் மோதி அறவெட்டும்
கத்தியினாற்சிற கற்றுவிடும்மட்டும் (கொ)

சடாயு விழுவே சீதை புலம்பல்.

விருத்தம்

அடித்தநம் சடாயு ராஜன் அவனிமேல் வீழ்ந்தான் சீதை
கொடிக்கொரு கொழுகொம் பில்லாக் கொள்கைபோல் ஆனால்
முடித்தலை பத்துள் ளானை முடிப்பதார் எனவே அச்சம் (இந்த
பிடித்தனல் வடித்த கண்ணீர் பெருகினார் உருகினாளே. (22)

13. தரு - ஆனந்தபைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

என்னசெய்வேன்சீதை நான்இனிமேல்
என்னசெய்வேன்தெய்வமே

அநுபல்லவி

என்செய்வேன்மான்பின்போன இருவரும்வாரீரோ
வஞ்சகராவணன்செய் வகைமோசம்பாரீரோ (என்)

சரணங்கள்

1. எய்தும்வீட்டினில் - இருஎன்றுசாமிசொல்ல
இருந்தேன் இல்லை நானே
மையலாயென்னைப் - பிரித்திடச்சனிபோலே
வந்ததே பாழ் மானே
கையினாற்பிடியும் - என்றதல்லாமல்நான்
கண்டேனோ பலன் தானே
அய்யய்யோஉண் - ணாமல்தின்னாமல்ஊர்
அம்பலம் ஆனேனே (என்)
2. ஈனராவணன் - கெலிக்கச்சடாயுமன்னன்
இறந்ததுஎன் தொல்லையே
ஆனபோதிவன் - குடிக்கென்னகாலமோ
அறிவேனே சாமி வில்லையே
வானமேவன - மேஅவருக்குச்சொல்ல
மாட்டரோ என் சொல்லையே
ஏன்என்றுகேட் - பார் இல்லையேஎன்னை
எடுத்துவிழிப்பார் இல்லையே (எண்)

3. பூட்டும்வில் இளை - யோனையிடும்பு சொல்லிப்
போபோ என்றேனே
தாஷ்டகராவண - சந்நியாசிசெய்த
சதிக்குள்ளாய் நின்றேனே
வீட்டிலேபுகுந்-தேன் அந்தமாமனை
விதிபோலே தின்றேனே
காட்டிலேபுகுந்-தேன் இந்தமாமனைக்
கண்முன்னே கொன்றேனே (என்)

ஸ்ரீராமர் சீதைக்காகத் தம்பியோடிரங்கல்

விருத்தம்

இஷ்டம்உள்ள சடாயுவுக்கிவ் வாறு சீதை
இரங்கஅவ ஞடன் அரக்கன் இலங்கை சேர்ந்தான்
மொட்டவிழும் அசோகவனச் சிறையில் வைத்தான்
முன்போன தம்பிதன்னை அண்ணன் கண்டான்
பட்டபரு வங்கள் எல்லாம் அறிந்தான். வந்து
பன்னகசா லையையும் சீ தையையும் காணான்
வட்டமலர் முகம்வாடித் தேடித் தேடி
மலங்கினான் ஸ்ரீராமன் கலங்கி னானே. (23)

9. திபதை - ஆகிரி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. உற்றசீதையைப்பிறிந்தேன் உனது புத்தியைஎறிந்தேன்
தத்துகள்எல்லாம் அறிந்தேன் தம்பீ - லக்ஷ்மணா
2. எனகட்டிவைத்தபுதையலைக் கல்லிஎடுத்தவன்போலத்
தட்டிக் கொண்டுபோனான் அய்யோ தம்பீ - லக்ஷ்மணா
3. நன்மைசெய்யவந்தோம் இதுகன்மம் ஆய்விளைத்தபோது
தன்மம்என்ன தானம்என்ன தம்பீ - லக்ஷ்மணா
4. தேரோடேபாரோடே தூக்கித் தீண்டாமல்தெற்குவழியே
ஆரோகொண்டுபோறான் இத்தை அறிவாய் - லக்ஷ்மணா
5. நலம்உள்ளோர்கவலைதீர்க்க நாம் இந்தக் கவலைஏற்கத்
தலைஎழுத்துவந்ததல்லோ தம்பீ - லக்ஷ்மணா
6. உண்டானால் இப்போதேநேரே ஓட்டமாய்ஓடினால் தேரை
கண்டாலும்காணல் ஆம் வாஎன் கண்ணே - லக்ஷ்மணா

ஸ்ரீராமர் சடாயுவின்மேலேவிழுந்து இரங்கல்

இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்

இவர்இப் படியோ சனைபண்ணி
 இருயோ சனைதூ ரம்போனார்
 எதிரே வில்ஒன் றதுகண்டார்
 இற்றுக் கிடந்த தூணிகண்டார்
 கவசம் கிடந்த தொன்றுகண்டார்
 கண்டார்குலங் கொடி கண்டார்
 கடுந்தே ரொடுசா ரதிமுடிவைக்
 கண்டார் இந்தப் படிதோற்ற
 அவசம் பிறக்க ராவணனை அடித்துத்
 துரத்தும் இடங்கண்டார்
 அவன்ஆ யுதங்கள் ஒடிந்தவெல்லாம்
 அங்கே கண்டார் பிறகிவற்றின்
 விபரங் கண்டார் ராமன்வந்து வீழ்ந்த
 சடாயு கிடைகண்டான்
 வெள்ளி மலைமேற் கருமலைபோல்
 விரைந்தான் விழுந்து கரைந்தானே. (24)

14. தரு - புன்னாகவராளி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இந்தவிதிகாணவோ வந்தேன் - சடாயுஅய்யா
 இதுக்கோநான் பிள்ளைபிறந்தேன் (இ)

அநுபல்லவி

தந்தைதகப்பனைக்கொல்லச் சமைந்தேன் அநென்னசொல்ல
 இந்தநாள் உன்னையும்நல்ல எமன்போலே கொன்றேன் அல்லோ(இ)

சரணங்கள்

1. வண்ணம்ஆம் சீதையைநீக்கினேன் நானும்ஒருசே
 வகன்போல வில்லும்தூக்கினேன் ஐயாஇப்போதென்
 கண்முன்னே உன்னையும் போக்கினேன் மரமீதேறிக்
 கைவிட்டோன்போல் என்னை ஆக்கினேன்நான் என்னசெய்வேன்
 எண்ணினஎண்ணம்எல்லாம்போய் இளக்காரம் ஆயத்தளர்ந்தேன்
 பெண்ணும்அல்ல ஆணும்அல்லபெருமரம்போல் வளர்ந்தேன் (இ)

2. வையகந்தன்னையும் விடுத்தேன் வனத்தில்வந்து
மலைபோலேஉன்னைஅடுத்தேன் தம்பிசொன்னத்தை
அய்யய்யோகேளாமல்தடுத்தேன் என்புத்திதன்னை
அநியாயத்திலே மடுத்தேன் கபடம்செய்த
பொய்அரக்கனைக்கொல்லாமல் புறம்போய்அல்லோ கெடுத்தேன்
கையில்ஆகாதவன்போல் கண்டார்பழிக்க உடம்பெடுத்தேன் (இ)

3. என்உயிரைப் போக் கடிப்பேன் முனிவர்க்குநான்
இசைந்ததெப்படி முடிப்பேன் அண்டங்கள் எல்லாம்
சின்னபின்னம் ஆக இடிப்பேன் இதுபார்த்திருந்த
தேவரையும் ஆவி குடிப்பேன் எந்தனுடனே
முன்னாள்தீ சொன்னவீரம்முடித்தாய் அல்லோஇந்நேரம்
என்னால்உண்டோ உபகாரம் ஏதுக்கெடுத்தேன் சரீரம் (இ)

ஸ்ரீராமர் கோபத்தைச் சடாயு ஆற்றுவதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
மதிமுகரா கவன்இரங்கத் தம்பி வந்த
வரலாறெல் லாஞ்சொல்ல மண்ணும் விண்ணும்
கொதிஎடுக்கச் சீதைதன்னை எடுத்தான் உன்னைக்
கொலைசெய்தான் அரக்கன் அவன் குலத்து வாசி
அதுகிடக்க உன்கொலைபார்த் திருந்த தேவர்
அனைவரையும் மடிப்பேன்என் றிராமன் சீற
இதுஉனக்கு முறைமைஅல்ல மகனேஎன்ன
ஏற்றுவான் சடாயு மன்னன் ஆற்றுவானே. (25)

15. தரு - துசாவந்தி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ராமாநீ இந்தக்கோபம் செய்யல் ஆமா
இருந்தல்லோபடுக்கவேணும் ராமா

அநுபல்லவி

பூமியுடன் சீதையை ராவணன்கொண்டு மீண்டாய்
போகையில்சண்டைபோடப் போச்சுதென்சிறை ரண்டாய்
ஆம்அவனைக்கொல்லாமல் நாம்விடுவோமோகண்டாய்
அதுக்குமுன்கிலேசத் தாலே பதற்றம் ஆகஒருகாலே (ரா)

சரணங்கள்

1. இன்பம் வருவதும் - துன்பம்வருவதும்
 எடுத்தஉடற்குநில வரந்தானே
 சம்புவானசிவன் தானும்தலை ஓட்டைத்
 தன்கையில் ஏந்திக்கொண் டிரந்தானே
 அம்புவிபடைத்தபிரம்மதேவனும்
 அறுப்புண்டானேஒரு சிரந்தானே
 நம்பும் சந்திரனும் - சூரியனும்பாம்பாலே
 நடுங்கிறார் இன்னம்நிரந் தரந்தானே
 உன்பிழையும் இந்தவகை ஒத்ததல்லஆகை யாலே
 அம்பினால்ராவணன்தலை அறுப்பாய்பனங்குலை போலே
 தம்பிள்ளைபெண்களோடே தாழ்ந்துநின்றொரு காலே
 வெம்பதராம் அரக்கர்க்குவேலைசெயும்தேவர் மேலே (ரா)
2. சேனைஇந்திரனுக்கும் தேவர்க்கும்உயிர்நிலை
 செய்ததுதுதந்தை உப காரம்
 ஆனகெட்டவன் குடத்தில் தேடினாற்போல்
 அவரைவெறுத்தால்உண் டோ சாரம்
 ஈனராவணன் சீதையைக் கொண்டுபோய்
 எவிடத்தில்வைத்தானோ இந் நேரம்
 போனதிசைதேடி அவனைவேர் அறுத்துப்
 புண்ணியத்தைநாட்டுவ துன் பாரம்
 மானினைத் தொடர்ந்துபின்னே போனதென்ன அலங்கோலம்
 போனதனால்வந்ததிந்த சானகிபிறந்த சீலம்
 சானகிபிறிவரக்கர் - ஆனவர்க்குநாச காலம்
 ஆனதனால்தேருக்குநீநினைப்பாய் அனு கூலம் (ரா)
3. வெள்ளிவெண்மதி - வளர்வதும் தேய்வதும்
 விதியின்பயன் அல்லவோ ஆமோ
 உள்ளதொருவர்க்கு - நிறைவதும்குறைவதும்
 ஊழின்படியென்ப தறி யோமோ
 தெள்ளித்தெளிந்தஎன் கண்ணே உனக்கினி
 தெரியச்சொல்லுவார் எவர் தாமோ
 கிள்ளிஎறிகுவாய் - ராட்சதச்செடிகளை
 தேகம்கொண்டிப்படிஉன் மனம் நோமோ
 துள்ளிச்சமுத்திரம் பொங்கினால் - கொள்ளுமோகிணற நேகம்
 வள்ளலேஉன்முன் னேலங்கைக்கள்ளர்கட்கெங்கேநிர்வாகம்
 என் அளவுநீமுனிந்தல் - அள்ளுப்பொடிஆமே லோகம்
 மெள்ள இருந்துபகையைத்தள்ளுவதல்லோவி வேகம் (ரா)

சீதையின் பிரிவாற்றாமல் ஸ்ரீராமர் இரங்கல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 பொறைஅடையத் தந்தையிந்தப் புத்திசொல்லிப்
 பரமபதம் போகக் கண்டான்
 விறகுதம்பி இடக்கண்டான் சாமிசடா
 யுவுக்குள்ள விதியும் கண்டாம்
 கறைஇருளும்வரக்கண்டான் சீதைமுகக்
 கமலம்ஒன்றும்காணான் ஆகி
 மறைவுசெய்தார் ஆர்எனவே தியங்கினான்
 ஸ்ரீராமன் மயங்கி னானே.

10-திபதை - சங்கராபரண ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. நல்லோர் பெரியோர்என்னை வசையும்சொல்லல் ஆச்சே
 நடுக்காட்டில்எனைத் தெய்வம் அகலக்கொண்டு போச்சே
 பொல்லாராவணனைக்கண்டு கலங்கினாளோபேதை
 பூனைகண்டகிளிபோலே புலம்பினாளோ சீதை
2. ஆரும்இல்லாதகாட்டில் அதட்டினாளோ பாவி
 அய்யய்யோநினைக்கநினைக்கப் பதைக்குதேஎன் ஆவி
 வாரும்வாரும் என்றென்னைக் கூவி இரைந்தாளோ
 வழிமேலேகண்ணைவைத்துப் பார்த்துக் கரைந்தாளோ
3. வீடேபர்னசாலைஎன் நெண்ணி இருந்தேனே
 விதிமோசத்தாலேதம்பி விட்டுப் பிரிந்தானே
 காடேமலையேஎன்றன் கவலை தடுக்கீரே
 கண்ணாட்டிபோனவழி காட்டிக் கொடுக்கீரே
4. துளித்தமான்குட்டிவந்தென் முன்னேநின்ற போதே
 சொன்னானேதம்பிஅதை உண்மையென்றென் ணாதே
 வெளுத்ததெல்லாம்பால் என்றே எண்ணிஅடுத்த தேனே
 வீட்டுவிளக்கைவெட்ட வெளியில்விடுத்த தேனே
5. அங்கலாய்ப்பாளேசீதை கண்ணை நனைப்பாளே
 அரக்கர்க்குப்பயந்தநின் என்றென்னை நினைப்பாளே
 சிங்காரவேட்டைஆட வீணே போகினேனே
 சிறகுபறிகொடுத்த பறவை ஆகினேனே

6. தணிக்காநெருப்பைப்போலே மூளுதேவி சாரம்
 தாரத்தைரட்சியாதான் வீரம்என்ன வீரம்
 அணைப்பானேசிறகால்என் நெண்ணம் எண்ணினேனே
 அய்யோசடாயுவுக்கும் பாவம் பண்ணினேனே

கவந்தன் வதையும் துதியும்.

எண்சீர்க்கழிநெடி.லடி ஆசிரிய விருத்தம்

சானகியை இந்தவண்ணம் நினைந்துராமன்
 ததும்பையிலே தம்பியும்தண் ணீர்க்குப் போனான்
 போனவிடத் ததோமுகிமுகக் கறிந்து மீண்டான்
 புனிதர்இரு வரும்கவந்தன் கைக்குள் ஆனார்
 ஆனபிற கவன்உயிரை முடித்தார் அந்த
 அரக்கனும்அந் தரந்தனிலே தேவன் ஆநி
 தீனம்இல்லாப் பரமபதம் தனிலே ஏறச்
 செல்லுவான் சாமிதுதி சொல்லு வானே. (27)

11. திபதை - முகாரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. ஆதியும்ஆகி அநாதியும்ஆய் இந்த
 அகிலம்எங்கும் நிறைந்த தாயே
 பேதகம் இல்லாமல் ஆலந்தளிர்உள்ள
 பிள்ளையாகிஉறைந் தாயே
2. உன்தன்பதத்தைவேண்டித் தவம்செய்வார்கள்இந்த
 உலகத்திலேஉள்ள ஞாயம்
 எந்தப்பதத்தைவேண்டி நீதவஞ்செய்யவந்தாய்
 ஈதென்னகண்கட்டு மாயம்
3. முளையானதும் இல்லைகர்ப்பக்குறியும் இல்லை
 முளைத்தாயேஒரு தூணில்
 மலைவாய் உலகத்தோர் பிறந்தான் பிறந்தான் என்பார்
 வாய்க்குண்டோள்வார்த்தை வீணில்

4. என்னையே அறியாத அரக்கன்ன்றாயேநீ
இரண்டுசெய்தபிறி வேனோ
உன்னையேநீதானும் அறியாயேசாமிநான்
உன்னையெப்படிஅறி வேனோ
5. காட்டுவானும்நீயே காணுவானும்நீயே
கற்றாயேஇந்திர சாலம்
போட்டுவிட்டுத்தேடி தவிப்பார்போல் தவிக்கிறாய்
போதும்போதும்இந்தக் கோலம்
6. சூரியகாந்தம்தரு தீபத்தைக்கொண்டந்த
சூரியனைப்பணிவது போலே
ஆரியனேஉன்தன் அனுக்கிரகம் கொண்டுநான்
அறிந்ததைச்சொல்வேன்என் னாலே
7. எனதுசாபம் தீர்த்தாய் அதுபோல் சவரி இங்
கிருக்கிறவளைக்காண வேணும்
தனதவள் சொல்லுவாள் சும்மா இருந்தால்ஒன்றும்
சாதிக்கல் ஆமோசொல்வாய் காணும்
8. திடமா அவள்சொன்ன படியேசுக்ரீவனைச்
சேரும் அவன்உடனே செல்லு
கடல்போல்வானரங்கள் வருமேசனகியைக்
கணத்தில்கொண்டுவரச் சொல்லு
9. தடுக்காமல்கேளாய்ஓர் சிற்றாள் எட்டாளுக்குச்
சரிஅல்லோ அறியாயோ நீயே
திடுக்கென்றுசெய்யல்ஆமோ பதறாதகாரியம்
சிதறாதென்வார்தைஆ ராயே

ஸ்ரீராமர் சவரிக்கு முத்தி அருளி அப்பால் ஏகல்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 பத்தியாயக் சுவந்தன் இந்தப் படிசொல்லிக்
 கதியில் போனான்
 சத்திய ராமன் பின்னே சவரிஆச்ர
 மத்தில் போனான்
 அத்திசை அமுது கொண்டான் அவள்உப
 சாரம் கொண்டான்
 முத்தியும் கொடுத்தான் சொன்ன மொழி
 கொண்டான் வழிகொண்டானே.

(28)

ஆரணியகாண்டம் முற்றிற்று.

விருத்தங்கள்-28, திபதைகள் - 11, தருக்கள் - 15 ஆக - 26 ஆக
 பாயிரம் - 1-க்கும் காண்டங்கள் - 3-க்கும் கூடிய கொச்சகம் - 1,
 வெண்பா 2, வசனம் - 1, விருத்தம் - 91 ஆக - 95 தோடையம் - 1,
 திபதைகள் - 26, தருக்கள் - 58 ஆக - 85.

★

நான்காவது கிஷ்கிந்தாகாண்டம்

அநுமார் மறைந்துநின்று யோசித்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சவரிசொன்ன வழிபிடித்து ராமனும்தம் பியும்நடக்கத்
தான்கண் டேங்கிக்
கவலைகொண்டு சுகர்வன் விடஅனுமான் மறைந்துநின்று
கருதிப் பார்த்தான்
தவவடிவர் வரிசிலையர் புரிசடையர் இளங்குமரர்
தரும சீலர்
இவர்எவரோ என்றுசொல்லி நண்ணுவான் யோசனையால்
எண்ணு வானே. (1)

1. திபதை - சங்கராபரண ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. இன்னார்இனியார் என்று தெரி என்னசெய்தேன் இவர்கள் வரத்	யேனே புண்ணியம் தானே	
2. இங்கேஎன்கண்ணின்முன்னே கங்கைஉதித்தாற்போலே	உதித்தாரே குதித்தாரே	வந்து
3. காளைப்பருவத்திந்தக் காட்சி வேளைக்குத்தக்கவேஷங்கொண்டு	தந்தாரே வந்தாரே	இவர்
4. தேவர்க்கும்தேவர்இவர் என்று மூவர்இவர்இரண்டுபேர்கள்	சொல்லவோ அல்லவோ	அவர்
5. அசங்காதபலம்உள்ளசி பசும்புற்றேயநடவா	லாக்கியவான்கள் பாக்கியவான்கள்	இவர்
6. எல்லாவல்லமையும் செய்ய கல்லாக்கலைகள் எல்லாம் கற்ற	உரியோர் பெரியோர்	இவர்

7. பிராணசஞ்சீவிபோலே ஒன்றை திராணியால் அதைத்தேடி இங்கே	விடுத்தார் அடுத்தார்	தங்கள்
8. அடைவானமூப்பிளமை உடலும்நிழலும்போலக்	பூணுகிறாரே காணுகிறாரே	இவர்.
9. வளைத்தவில்லும் அம்பும்கைக்கொண்ட படையோர் இளைத்தபேரைக்கை தூக்கும் எண்ணம் உடையோர்		இவர்
10. கல்லும் முள்ளும்மல்லிகைமலர் செல்லக்குளிருதையோ வழி	போலே மேலே	இவர்
11. குவடும்காடுசெடிகளும் இவரைக்கண்டுபேயுங்கண்ணீர்	புரியுதே சொரியுதே	அய்யோ
12. பறவைகளும்கரைந்து முகம் சிறகைவிரித்துமேலேபந்தல்	வாடுதே போடுதே.	இவர்க்கு

அநுமார் ஸ்ரீராமருக்கு வரலாறு கூறுதல்

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 மாசகல இந்தவண்ணம் எண்ணிச் சின்ன
 வன்னிவடி வுடனின்றான் நீஆர் பிள்ளாய்
 பேசெனவே வாயுமகன் அநுமான் என்பேர்
 பெருமலையில் வாலியினால் சுக்கி ரீவன்
 ஆசகல ஒளித்திருப்பான் தேவ ரீரை
 அறிந்துவர என்னைவிட்டான் வந்தேன் என்னத்
 தாசரதி சுக்ரீவன் எங்கே என்று
 தான்சொல்ல வணங்கிஅநு மான்சொல் வானே. (2)

1. தரு - சுருட்டி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

சுக்ரீவன்போநீ - சொன்னபோதே	அவன்
சுகுர்தம் அல்லவோ	சுகுர்தம்

அநுபல்லவி

தற்காலத்திலே

பாலால்முலைவிம்மத்

தாய்ஆனவள் பிள்ளைபேர்சொல்லி அழைத்தால்போல் (சுக்)

சரணங்கள்

1. பட்டமரம்துளுக்கும்உங்கள் வசனத் தாலே
பரிந்தீரோ அவனுக்குப்பயம் உண்டோஇனி மேலே
வெட்டுனிவாலினும் கோடைகொண் டொரு காலே
வெதும்பியபயிர்கொருமேகம் இறைத்தாற் போலே (சு)
2. படைத்தபுவியும்சொந்த மனைவிதன்னையும் விண்டு
பதைக்கிறான்செடியில்லாக்கொடிபோலவேது வண்டு
அடைக்கலம்தந்தால்உமக் கனந்தம்பலன்கள் உண்டு
ஆர்க்குக்கிடைக்கும்உங்கள் அருமைக்கனிவாய் கொண்டு()
3. பலமிக்கவாலினும் தறிதும்புக் காளையிலே
பருத்திப்படாப்பாடெல்லாம் பட்டோமே நீளையிலே
மலைஇற்றுமயிரிலே தொங்கிற வேளையிலே
வந்தீரேஎன்னதவம் செய்தோம்முன் நாளையிலே (சு)
4. கோரவாலிவிடுக்க வந்தீர்இன்றென்ன சங்கை
கொண்டஎங்களைஆண்டு கொள்வதுமது பங்கே
ஆர்என்றுகேட்கில்உம்மை என்னசொல்வேனே அங்கே
அடியேனும்அவனாலே அனுப்பவந்தேனே இங்கே (சு)

அநுமான்னதேற்றச் சுக்கிரீவன் சரண் அடைதல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அநுமான்இப் படிச்சொல்ல அயோத்தி தன்னில்

அய்யன்உதித் ததுமுதலாச் சீதை போன

மனவேதை கடைசியா நடந்த வாரே

வருந்தியிளை யோன்சொல்ல அறிந்து கொண்டான்

கனமான விசுவரு பம்காண் பித்தான்

கவிக்குலவேந் தனையும்காண் பிப்பேன் என்று

தனதாம்தன் அரசன்உட னேபோய் எல்லாம்

சாற்றினான் அவன்கவலை மாற்றி னானே.

(3)

2. திபதை - புன்னாகவராளி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. குணசம்பிரம தீரர் மணர்என்றிரு வீரர் மணமாஅடுத்தவர்க்கு சுஷணம்ஆகிலும்விட்டுப்	ராமலட்சு அவர்தம்மை மறுசுகம் தேடுமா பிரியவும் கூடுமா
2. கண்டேன்கண்டேன் கொண்டேன்கொண்டேன் புண்டரீகக்கண்ண மண்டலீகனவ	ஆனந்தம் நல்ல னே அந்த மூத்தவன் னே தம்பி வாய்த்தவன்
3. சத்துருவென்பது துடைத்தோர் மித்திரன்கைஅம்பு படைத்தோர் வெற்றிமருவுகீர்த்தி சித்திபெறும்அயோத்தி	விசுவா வெகு மேவியகுணசீலர் தெசரதராசன்பாலர்
4. குடிலத்தாடைகை மேலே ஒடிபட்டமரம் போலே அடிவைத்தவுடன் அந்த சடிதிக்குள்கெளதமர்	அம்புபோட விழுந்தாளே அகலிகை யெழுத்தாளே சாபமும் ஒழிந்தாளே
5. ஒடுக்கிஒடுக்கிச் சொன்னாலும் அடக்கப்போகுமோ என்னாலும் மிடுக்குடன் உருத்திரன் எடுத்தாப்போல்எடுத்தானே	ராமர்கீர்த்தியை மிதிலையில் தடக்கைவில் அறிந்தானே ஒடித்துவிட் டெறிந்தானே
6. மாமணம்நிறை வேற்றி ராமன்கெருவம் மாற்றி கோமுடிதன்னைராமன் நாம்எல்லாம் ஈடேற	பரசு அயோத்தி கொடுத்தானேதம்பிக் கங்கே நடந்துவந்தானே இங்கே
7. முன்னேவிராதன் மடிந்தான் அடித்தாரேஎதிர் நேரே அடுக்களைக்கிணற்றிலே கிடைத்தாரே ஒருவர்க்குக்	ராமன் அம்பாலே இவரே அமுதம்எழுந்தாற் போலே கிடைக்குமோ இப் பாலே

9. அலைவாய்த்துரும்பெனவே நித்தம்நித்தம்
மலைபோல்விசாரம் தின்னவே மெத்தமெத்த
பலநாளிலும்பட்ட பாடெல்லாம் விண்டோமே
நலம்ஆவாலிக்கொரு நமனையும் கண்டோமே
10. ராசன்மகனே ஏண்டா பலபல
யோசனை பண்ண வேண்டா வரம்தரும்
ஈசுரன்உன்பங்கில் இருந்தானே இருந்தானே
பூசைசெய்தான்என்றிப் போதல்லோ தெரிந்தேனே
11. சுகம்கண்டுமேவல் ஆமே அவர்மலர்
முகம்கண்டாற்பாவம்போமே சுக்கிரீவா
புகுந்தவர்சேவைகாணப் புத்திமுத்தியும் தரும்
இகபரம்இரண்டிலும் எதுநினைந்தாலும் வரும்
12. இக்கதை அன்று வீறி அநுமான்சொல்ல
சுக்கிரீவன்மனந்தேறி புறப்பட
அக்கணம்ஒருமன தாகவே துணிந்தானே
மைக்கடல்வண்ணன்ரா மனைவந்து பணிந்தானே
13. பணிந்தவன் தன்னைப் பார்த்து ரகுநாயகன்
அணிந்தகண்கிருபை பூத்து சுக்கிரீவா
பிணங்கும்வாலிக்குவிலுபிடித்தேன் என் றெடுத்தேனே
இணங்கும்உன்னைரட்சிப்பேன் என்றுகை கொடுத்தேனே

ஸ்ரீராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ஆதரணை சொல்லல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சரணம்என இப்படிச்சுக் ரீவர் சொல்லச்
சாமிஅப யங்கொடுத்தான் அனுமான் தானும்
முரண்உளவா லிக்கும்ஓர் அரக்க னுக்கும்
முன்புசண்டை வரலாலே தம்பி தன்னை
உரன்அழித்து மண்ணையும்பெண் ணையும்கைக் கொண்டே
ஓட்டிவிட்டான் இவன்இங்கே ஒதுங்கி னான்உன்
பரமனவே தாரம்எடுத் ததையே எண்ணிப்
பாவிப்பான் ரகுராமன் கோவிப் பானே

3. திபதை - தோடி ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. சுகரீவாஉன்மனக்கிலேசங்கள்
எனக்கேஆம்அது தீரடா
இக்காலத்தில் முடுக்காம்வாலியை
வைக்கநீஅது பாரடா
2. பெருவாலிக்குள தலைசாயக்கணை
பிசகாதப்படி
அரைநாழிக்குள்ளேமுடிசூடிப்புவி
அரைசாளக்குடை கொடுக்கிறேன்
3. துடுக்காமனைவியை எடுத்தான் எனஉரை
கொடுத்தாய் அவனைஇந் நேரமே
கெடுத்தேஅவன் முடிபொடிக்காவிடில்வில்லை
எடுத்தாவதில்என்ன சாரமே
4. உடைந்தேசரண்என அடைந்தோர்களை முற்றும்
தொடர்ந்தாதரித்திட வேணுமே
கடும்போரினிலேகை விடும்போதினில் இந்த
உடம்பால்என்னபலன் காணுமே.

சீதை ஆபரணங்களைக்கண்டு ஸ்ரீராமர்
இரங்கல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
அண்ணல்இரா கவன்சுகரீ வனுக்கிவ் வாறே
அனுக்கரித்து வாலிசோ தனைக்கு வேண்டி
வண்ணமரா மரம்ஏழும் அம்பால் எய்து
வழியிலே துந்துபியின் எலும்பைக் கண்டு
திண்ணன்எனும் தம்பியினாற் கிளப்பி விட்டுத்
தேரிலேபோம் சீதை முடிந்துபோட்ட
துண்ணெனு மாபரணங்கள் காட்டக்கண்டு
துடிக்கின்றான் சாமிகுறை படிக்கின் றானே

(5)

4. திபதை - கண்டா ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. நின்றுதெரிந்தகுலமடந்தையர்
தங்களைக் கொண்டரோ இல்லையோ
கணவன்இருந்தும்உடமைஎறிந்த
பெண்களைக் கண்டரோ
2. அரசிலேமணிமுடிசுமந்துல
கம்கொள நாடினேனே ஐயையோ
சிரசிலேசடைமுடிசுமந்தொரு
பெண்பழி சூடினேனே
3. தசரதன் தபசுகள்புரிந்துவ
ரும்பாலன் ஆனேனே ஐயையோ
மிசைபடும்சுவைஉளகரும்பில்
வெறும்பூ ஆனேனே
4. வாரிதிதந்தவர்கங்கை அழைத்தவர்
மரபில் வந்தேனே ஐயையோ
பாரியை ஆனாலும்ரட்சணைசெய்யப்
படாமல் மெலிந்தேனே
5. மங்கைஎனப்பார்க்க நான்முகச்சோடைக்கு
மாற்றிட்டுத் தீர்ப்பேனோ ஐயையோ
அங்கிங்கும் பார்த்தேன்வனம்பார்த்தேன் இனி
ஆர்முகம் பார்ப்பேனோ
6. வீண்பணிஏதுக்கார் என்னைமீட்பவர்
மேல்என் நிறந்தாளோ ஐயையோ
ஆண்பிள்ளை அல்லநான் பெண்பிள்ளைஎன்றெண்ணி
அணியை எறிந்தாளோ
7. அவளுக்குநானும் எனக்கவளும் பூட்டும்
ஆரங்கள்பூண்பேனோ ஐயையோ அவள்
பவளக்கனிவாயும் முத்துநகையும்தான்
பரிந்தென்று காண்பேனோ

8. பணிதிஇங்கிது சனகி அங்கம்நி
 றைந்திடச்சேர்வேனோ ஐயையோ அவள்
 குணசௌந்தரியமலர்முகம்கண்டு
 கண்களி கூர்வேனோ
9. குலம்தரும்பொடி உடன்தவம்செய்து
 போந்தேன் என்பேனோ ஐயையோ
 இலங்கையில்விட்டு வெறுங்கையாய்வந்து
 சேர்ந்தேன் என்பேனோ
10. இல்லாளைவிட்டு வல்லாண்மைபேசி
 இன்னம் இருந்தேனே ஐயையோ
 புல்லாளைச்செய்து கொல்லையிலேவைத்தாற்
 போலே இருந்தேனே.

ஸ்ரீராமருக்குச் சுக்கிரீவன் துணிவுகூறுதல்.

வஞ்சி விருத்தம்

இந்தவிதம் ஆக ராமச்
 சந்த்ரன்மனம் நோகும் வேளை
 தொந்தம்உள சுக்கிரீவ
 னுந்துணிவு செப்பு வானே. (6)

2. தரு - நாடகுறிஞ்சி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ஏதுக்கு - இந்தவிசாரம் - ஏதுக்கித்தனை தூரம்*

அநுபல்லவி

போதும்பிரம்மாண்டம்அப் புறம்போய் வருகிறேன்
 சீதையைக்கொண்டுவந்து ஷணத்திலே தருகிறேன் (ஏது)

* இவ்விடத்தில் சாமி உனக்கு என்று வருவித்து ஏதுக்கித்தனை தூரம் என்று ஒட்டி இரட்டித்துப் பாடிக்கொள்க.

- ஸ்ரீராமரை வாலி நிந்தித்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரிய் விருத்தம்
ராமனைஇந் தப்படிசுக் ரீவன் தேற்ற
நல்லனுமான் வாலியைக்கொன் றிப்போ திந்தக்
கோமகன்சுக் ரீவன்முடி சூட்டில் எல்லாம்
கூடும்ன்றான் சாமியும்அங் கிசைந்தான் அப்பால்
பூமகன்வா லியும்தம்பி தானும் சண்டை
போடையிலே அய்யன்அம்பு போடச் சாய்ந்து
பேய்முகனாய் வாயில்வந்த தெல்லாம் வாலி
பேசுவான் ராகவனை ஏசுவானே.

(7)

3. தரு - சாரங்க ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ஏனிந்தமதிசுறித்தாய்	மறைந்துவாளி	
எடுத்தென்மேல்	என்தெறித்தாய்	
மானபூஷணன்ஆன	தசரதன்உன்னைப்பெற்று	
வரங்கள்தந்தது	நல்லாய்	
குரங்கைவெல்லவோ	சொல்லாய்	(ஏன்)

சரணங்கள்

1. நரார்க்கும்வானரார்க்கும்உண்டோ தொந்தம் முன்பின்
 ஞாதிவழக்குண்டோசொல் அனுபந்தம்
 அரக்கன் அழிவுசெய்தால் பல வந்தம் ஆகி
 ஆயுதம்இல்லாரை அடிப்பதோஉன் சந்தம்
 அதுவும் அல்லாமல் ஆண்மை சொல்லாமல்
 எதிர் நில்லாமல் என்னை வெல்லாமல் (ஏன்)
2. வலியமரங்கள் ஏழும் தொளைத்தாயே அந்த
 வலிமையிருந்தும்எனக் கிளைத்தாயே
 கலிராசன்போல்வந்து முளைத்தாயே
 காட்டில்மறைந்துவில்லைக் காணாமல்வளைத்தாயே
 காரியம்இது சுத்த கபடம்உனைப் பெற்ற
 சூரியகுலம் மெத்த துலங்கும்அட பித்த (ஏன்)
3. தன்மம்வளர்க்கவந்த ரகு ராமா பரதன்
 தனக்குழுத்தபிள்ளை நீ ஆமா
 உன்மனதுதான்என்னமிக நோமா வாலி
 உயிரைக்கொண்டாற்சீதை ஒழிந்ததுயரம்போமா
 உனக்கு ஞாயமோ உள் உபாயமே
 எனக்க பாயமோ என்ன மாயமோ (ஏன்)

வாலிகுற்றங்களை அவனுக்கு ஸ்ரீராமர்
 விரித்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இன்ன வாலி சொல்ல இராகவன் அவனை நோக்கி
 மின்னலையும் கொண்டாய் தம்பி மேதினி தனையும் கொண்டாய்
 பின்னையும் கொல்ல வர்மம் பிடித்திட்டாய் அதனைக் கொண்டே
 உன்னைநான் கொல்லுணாதோ உரைஎன்றான் உரைஎன் றானே. (8)

4. தரு - அடாணா ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

வடிப்பம்வடிப்பமாய்ப்பேசிக் - கொள்ளாதே - அடவாலின்
வாயைமூட்டா ஏண்டா துள்ளாதே

அநுபல்லவி

கடத்தடாஈதெல்லாம் ஆயிரம்கால் அரைக்காற்
பணம்அடாகடை கட்டா

(வடி)

சரணங்கள்

1. பிலம்தனிலேநீ புகுந்தபோதில்உன்
பின்பலனாமிவன் தொடர்ந்ததும்
பேய்அறைகிறாப்போல் நீஅறையஇவன்
பின்வாங்கிக்கொண் டிடைந்ததும்
தலம்தனிலே அபவாதம் ஆகத்தம்பி
தாரத்துக்கும் உனக்கும் நடந்ததும்
சாபத்தாலேநீ ஏறாமலைமேலே
தப்பித்தவறிஇவன் அடைந்ததும் சொல்லாமல் (வடி)
2. வார்தைக்குமாத்திரம் குரங்குரூபம்நீதி
வகையும்தொகையும் சொல்லி நிறைக்கிறாய்
மனதாரச்செய்த வினைபோமோவீண்
வார்த்தைகள்ஏன்சொல்லி இறைக்கிறாய்
மூத்தவன்தம்பி தாரம்என்றறிந்தும்
முறைபிச்சிநிறை குறைக்கிறாய்
மூடன்போலேவாயாடுகிறாயடா
முழுப்பூசினிக்காயும் சோற்றோடே மறைக்கிறாய் (வடி)
3. அம்பும்கையுமா எதிர்நின்றால்உன்தன்
அபயம்என்றுவருவாய்என் அடிக்கு
ஆராகிலும்நொந்த பேராகிலும்அடுத்
தாரைக்கெடுக்கல்ஆமோஎன் குடிக்கு
தம்பித்துரோகிஉன்னைச் சித்திரவதைசெய்யத்
தகுமேநான்பிடித்த பிடிக்கு
தாம்பத்துக்குள்ளும் பாவ்த்துக்குப்புறமும்ஆய்
சரத்தாலேகொல்லுத்தொடுத்தேன் இந்தப் படிக்கு (வடி)

ஸ்ரீராமரை வாலி வரம்கேட்டுக்கொள்ளல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மழைநிறத்தி ராமனிந்த வாறுசொல்ல வாலியும்சம்

மதித்தான் இப்பால்

பழையதொரு நினைவுகொண்டான் அறிந்துமறி யாமலும்நான்

பதறிச் சொன்னேன்

தழையும்கன் சக்ரீவன் அனுமனுன தடைக்கலம்என்

சாமி என்தன்

பிழைபொறுப்பாய் எனச்சொல்லிக் கூசுவான் மனுஒன்று

பேசு வானே.

(9)

5. தரு - சாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

சாமிரகுராமா - இவர்கள்உன் - தஞ்சம்ரகுராமா

அநுபல்லவி

ஆம்இவரால்என்னகாணும் ஆகிலும்ராசாங்கம்வேணும்

நீமாத்திரம்வெல்ல - நினைந்தாற்காரியம்அல்ல

(சாமி)

சரணங்கள்

1. எனதுமகன் அங்க தன்தான் உனது பகையைவாட்டுவான்
ராட்சதகுலங்களை உபேட்சைஇல்லாமல்மாட்டுவான்
அனுமந்தன்உந்தன் கோதண்டம் எனவிசையங்கள்

காட்டுவான்

அந்தராவணனைஎன்போல் தொந்தொம்தொந்தொம்

என்றாட்டுவான் (சாமி)

2. அந்தத்தில்உன் தனைக்காணத் தந்தானேஇது அல்லாதே
அறித்தியம்தனக்கும்நித்தியம் எனக்குந் தந்தானே இப்போதே
என்தம்பிசுக்கிரீவன் பிழைதந்தாலும்கிருபைவிடாதே
என்மேலேதொடுத்த அம்பை எடுத்தவன்மேலே தொடாதே

3. நெடுந்தவம்ஏதோ என் சீவன் விடும்போதுகண்டேன்

உன்காட்சி

நினைக்கொணாபரம்பதம்

எனக்கல்லவோகாணியாட்சி

அடங்கலும்ரட்சிக்கவந்து

தொடங்கினநீசர்வசாட்சி

ஆளில்லாப்படைவெட்டுமோஐயா உனக்குண்டோ தாழ்ச்சி (சாமி)

வாலி சுக்கிரீவனுக்கு மதிசொல்லுதல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இன்ன வாறு சாமிதன்னை இரங்கி வர்கொண் டிடுவாலி
பின்னை இளைய சுக்ரீவன் பெருமான் முகத்தை மிகநோக்கிச்
சொன்னேன் இதுநீ கேள் என்றான் சுவாமி ராமன் இவன் பணியை
எந்நே ரமும்செய் என அவனை இரந்தான் தனக்கோர்வரம்தானே.

6. தரு - மத்தியமாவதி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ஆதிதேவனே ஸ்ரீராமன்என் - றறிசுக்கிரீவனே

அநுபல்லவி

வேதசாஸ்திர புராணம்எல்லாங்கூடி

விரிப்பதும்இவனே சொல்லத்தரிப்பதும் இவனேநல்ல (ஆதி)

சரணங்கள்

1. அடைவுடன்இவன் கையில்விழுமுத்தி

ஆகுமோ

நித்தியம்-பணி

விடைசெய்தால்குறை வுண்டோஉனக்கிது

வேறல்லோ

பத்தியம் - வேறே

தொடரும்தெய்வங்கள் என்பதெல்லாம்சும்மா

சொல்வதேநி

மித்தியம் - ஒன்றும்

தடையில்லாபிரம் மாதிகிர்த்தியம்எல்லாம்

தப்பாதிவன்கிர்த்தியம் அப்பாசொன்னேன் சத்தியம் (ஆதி)

2. மதிஅரசுகொண்டதில்மதங்கொண்டு

மயக்கம்

பண்ணாதே-எங்கும்

எதிர்இல்லாஎன்னைக் கொன்றான் இவன்போலே

ஈடு

நண்ணாதே ஐயன்

உதவியை அடிக்கடி எண்ணவேணும்

ஒழிக்க

ஒண்ணாதே நன்றி

சிதறிஇவன்ஓர் மனிதன் ஆம்என்று

திருக்கான புத்தியை ஒருக்காலும்

எண்ணாதே (ஆதி)

2. மதிஅரசுகொண்டதில் மதங்கொண்டு
 மயக்கம் பண்ணாதே - எங்கும்
 எதிர்இல்லாஎன்னைக் கொன்றான் இவன்போலே
 ஈடு நண்ணாதே ஐயன்
 உதவியை அடிக்கடி எண்ணவேணும்
 ஒழிக்க ஒண்ணாதே நன்றி
 சிதறிஇவன்ஓர் மனிதன்ஆம்என்று
 திருக்கான புத்தியை ஒருக்காலும் எண்ணாதே (ஆதி)
3. அகலாமல் அணுகாமற்சாமியை
 அனுதினமும் சுற்றி இவன்
 மகிழ்வாகஇட்ட வேலைகள்செய்து
 வருவதே பத்தி - இத்தை
 இகழாதுகொண்டால் இதுவேசித்தி
 இதுஅல்லோ வெற்றி - சொல்லி
 உருகுவதேன்இனி சகலபாக்கியமும்
 உறுவாய்பரமபதமும் பெறுவாய் இதுவேபுத்தி (ஆதி)

வாலி இறந்தபின் தாரை புலம்பல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வாலி இந்த வரங்கொண்டு வளர்வை குந்த பதம்சேர்ந்தான்
 வேலின் நெடுங்கண் உளதாரை மின்னற் கொடிபோ லேகணவன்
 பாலில் விழுந்தாள் வானரபூ பதியே கெதியார் எனக்கென்று
 மேலில் விழுந்தாள் நெடுமூச்சுவிடுத்தாள் புலம்பத் தொடுத்தாளே.

5. திபதை - கண்டா ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. மன்னவனேஎங்கள் வாலியேநல்லவானர பூ பதியே
 இன்னவேளை இந்தமரணம் உனக்கென்று இருந்ததோ
 தலைவிதியே
2. இறவாமருந்தையும் தருவாயேநீ எப்படி இறந்தாயோ
 மறவாதேசிவ பூசைசெய்கின்ற வழிபாடு மறந்தாயோ
3. ஆனைக்கும் அடிசறுக்கும் துள்ளிவிழல்ஆகா தென்றேனே
 சேனைத்துரையேநான் உன்னைக் கொடுத்திங்கே
 தெருவிலேநின்றேனே

4. என்உயிர்நீ ஆனால் உன்மேலே பாய்ந்தகணை என்மேலே
பாயாதோ
உன்உயிர்நான் ஆனால் உன்உயிரோடே என் உயிர்கூட மாயாதோ
5. விந்தைமனிதன் கைக்குநீயும் விழுவாயோ வேறொருவாலி
உண்டோ
என்தன்உயிர்இன்னம் இருக்குதே ஐயோஎன்னைப்போல்நீலி
உண்டோ
6. மறைந்துராமன் கணைதொடுக்காமல் உன்மேல்வழக்கு தொடுத்தாலே
குறைந்திடாக்கடல் கடைந்தமுதமும் நீகொடுப்பாயே கைமேலே
7. செய்ந்நன்றி அறியாரோ காலதூதர்என்னதேவரோ மறுபேரோ
ஐயையோ அவர்க்கமுதமும் உன்னைப்போல் ஆர்இனித் தரு வாரே
8. நான்அடிஉந்தன் பிராணநாதன் என்றநம்பிக்கைபொய் போமோ
வானரம்பையர்மேல் ஆசைகொண்டெனை மறந்துவிட்டோடல்
ஆமோ
9. வன்னமேருமுதல்மலையில் உன்கால்வைத்தவடுவுகள்
இனிப்போச்சே
நின்னைமறைந்தம்பு போட்டராகவன்நீதிக்கு வடுவாச்சே
10. ம்ருந்தமுதுதந்தசாமிவந்தான் என்று மகிழ்ந்து தேவர்கண்டாரோ
விருந்தமுதுசெய்யவா என்றே உன்னைவேண்டினதிர் கொண்டாரோ

ஸ்ரீராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ராஜநீதிகூறுதல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கொம்பனையாள் தாரைஇவ்வா றகன்றாள்அங்
கதன்அய்யன் கூர்வாட் கொண்டான்
தம்பிஇளை யவன்கையால் முடிசூட்டச்
சுக்ரீவன் தரித்துக் கொண்டான்

பின்புரகு ராமன்இரு பதத்தினில்வந்
தவன்பணிந்தான் பிறகு சாமி
அம்புவியை ஆளும்வகை தெருளுவான்
புத்திசொல்லி அருளு வானே.

(12)

7. தரு - செளராஷ்ட்ர ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அரசுசெய்வதென்ன - எறிந்துபோட்ட - தல்லடாசுகீர்வா

அநுபல்லவி

நிருபன்என்றபோதேகெர்வம் மெத்த காணும்
நெருப்பாறும்மயிர்ப்பாலமுமா நடக்க வேணும் (அரசு)

சரணங்கள்

1.	கோலமன்னவருக்குச்சது	ரங்கம்	செங்
	கோலைப்போலைத் தருமோ உத்	துங்கம்	
	நாலுதிசைக்கும்உள்ள ஆ	தங்கம்	தீர்த்து
	நடத்தவல்லவன் அல்லவோ	துரைச்சிங்கம்	

ஆலகாலதுஷ்டர் உறவென்று துள்ளாதே
அனுமானைப்போல்ஓத்த அமைச்சனை விள்ளாதே
காலம்தெரிந்த பெரியோர்களைத் தள்ளாதே
கால்போகா இடத்திலே தலையிட்டுக்கொள்ளாதே (அரசு)

2.	மங்கையர்களுடனே	சூழ்ச்சி - கொண்ட
	மன்னவர்க்கவமானம் காணி	யாட்சி
	எங்கள்இடத்தில் அந்த அத்	தாஷி-போதும்
	இதைவிட இனிவே	றேன்சாஷி
	உங்கள் வாலியும்மங்	கையரால்முனைசிந்த
	உருண்டானே அறிந்	தாயேமுந்தமுந்த
	செங்கோல்கோணினால்	எங்கும்கோணும் அந்த
	தேசத்துநன்மைதுன்மை ராசருக்கல்லோஇந்த (அரசு)	

3.	பண்ணின தீமையினால்	ஒருகூனி - என்னைப்
	பரதேசி ஆக்கினாளே	அவதானி
	எண்ணிஎளியவரை	அதுபோனி
	எதிரிட்டுக்கொண்டால் அதுவே	சரியா ஆனி

உண்மையாக இன்னம்உறுதி சொல்வேன் இப்போது
ஒருத்தர்செய்த உதவியை மறக்கில்அதுவேதீது
மண்ணில்இருந்து வழக்கோரம்சொல்லொ ணாது
மயிரைப்பிளந்துவிவ காரசங்களை ஓது (அரசு)

ஸ்ரீராமர் கார்காலத்தில் சீதையை நினைந்து இரங்கல்.

விருத்தம்

மாமகுடம் புனைந்தசுக்ரீ வனுக்கிவ் வாறே
மதிசொல்லி மதங்கமுனி மலையின் மேலே
ஏமமழை காலம்எல்லாம் இருந்து சீதை
எண்ணத்தால் ரகுராமன் வண்ணம் மாறிக்
காமலர்ச்சோ லையைமயிலைக் குயிலை மானைக்
கானகத்தைப் பார்த்துவிட காக்கி யாலே
வேருருகு வெண்ணெய்போற் கரைந்து சிந்தை
விலங்குவான் தனியேதான் கலங்கு வானே. (13)

7. திபதை - நாதநாமக்கிரியை ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. மான்காள்பழிகொண்டார் பொன்
மாண்உருவாய்என்னைவந்துகெடுத்தீர்
நான்அறியாவித னங்கள் கொடுத்தீர்
கான்காள்வழிசொல்லீர் இரு
கண்ணைவிட்டுத்திரி வாருண்டுயிர்போல்
பெண்ணைவிட்டுப்பிரி வார்களும்உண்டோ
2. மயில்காள்ஒன்றுசொல்லீர் சொல்ல
வாய்இலையோஉங்கள் சாயலைநேர்தரு
சேயிழை ஆனவள் போயதெவ்வாறோ
குயில்காள்ஒன்று கூறீர் சொன்னால்
குற்றம்உண்டோஎன துத்தமியாகிய
பத்தினிசானகி எத்திசைபோனாள்

3. கிளிகாள் உரையீரோ ஒரு
கேள்விகேள்படு பாவிகளேனென
தாவியைநேர்தரு தேவிவாராளோ
அளிகாள்கிருபை இலையோ உவந்
தாடுகிறீர்உயி ரோடுயிர் ஆனவள்
ஒடுகையால்உயிர் வாடுகிறேனே
4. காலமேஅவகாலமே என்தன்
காதலிஆகிய சீதைபிரிந்திட
நீதுணையாகிய தோதகம்ஏதோ
கோலமேஎன்னகோலமே வெகு
கொச்சையும்ஆய்மிரு லச்சையும் ஆய்உயிர்
வைச்சிடவோஇனி லட்சுமணாசொல்.

ஸ்ரீராமரை லட்சுமணர் தேற்றுதல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
வெம்பியே ராமன் இந்த விதம்சொல்லி இரங்கும் போதில்
எம்பிரா னேஈ தென்ன ஈதென்ன கோலம் சாமி
உன்பெரு மையை நீ காணாய் உருகிறாய் என்று சொல்லித்
தம்பிதான் துன்பம் எல்லம் தணிவிப்பான் துணிவிப்பானே. (14)

8. தரு - யமுனாகவலியாணி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சாமிஏதையா - இந்தவேதை - சாமிஏதையோ

சரணங்கள்

1. பூமிஉள்ளோர்க்கெல்லாம் நீமனதில்இப்படி	ஆதார ராமா நினைந்திடல்ஆமா (சாமி)
2. சங்கைஏன் உனக்குச் உன்கையில் கோதண்டம்	சமானம்வே றேதோ ஒன்றுபோ தாதோ (சாமி)
3. அடிப்பாரோராட்சதர் கடிக்கும்என்றுஏறி	அதிகமோ ஆடு கலங்குமோநாடு (சாமி)

4. உன்மகிமைஅறியாய் பிரம்மாதிதேவர்க்கும்	உருகிறாய் இங்கே பிழைப்பினி எங்கே (சாமி)
5. உதவிசெய்வோர்க்கிடை பதறாதிருந்தல்லோ	பூறுண்டோ காணும் பதித்திட வேணும் (சாமி)
6. அனுமாதிகள் பலம் நினைவுநீகலங்கினால்	அறியாயோ சாமி நிற்குமோ பூமி (சாமி)
7. சொன்னேன்குறையில்லை அன்னைசீதையும்வரல்	சுகம்இனி மீதே ஆச்சதிப் போதே (சாமி)

சுகர்வன் தாமதம்கண்டு ஸ்ரீராமர் கோபித்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடி.லடி ஆசிரிய விருத்தம்

மதிமான் ஆன தம்பியிந்த வகையே சொல்ல ராமசந்தரன்
இதிலே தெளிந்தே சானகிபோய் இருக்கும்இடம் எவ்விடம்
காணேன்
சதியால் நமது சுகர்வன் சரற்கா லமும்போய் வரக்காணேன்
விதியால்அவனை அழைஎன்றே விடுத்தான் கோபம்எடுத்தானே.

9. தரு - அசாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

வருகிறானோவாரானோ - சுகர்வன் - மனதை அறிந்துவாராய்தம்பீ

அனுபல்லவி

திருகுசொன்னால்அவன் குலம்ஒன்றும்வெட்டுவேனோ
சித்திரத்தினும்குரங்கை வைத்தெழுதஒட்டுவேனோ (வரு)

சரணங்கள்

1. தருணத்தில் உதவியை மறந்தானே மதங்கொண்டு
தண்ணீரும்முக்கால்பிழைபொறுக்கும் அல்லவோகண்டு
மரபுக்குச் சற்றே இன்னம்பார்க்கவே னுமேபண்டு
வாலியைக்கொன்ற அம்புபோல் ஆயிரம்அம்புகள்உண்டு (வரு)

2. கரத்தாலே அபயம்கொடுத்தவன் தன்னைவன்ன
கனகசிங்காதனத்தில் வைத்தோ மேமின்ன
சரற்காலம்போனவுடன் வருகிறேன் என்றுசொன்ன
சத்தியம்மறந்தவனைச் சித்திரவதை செய்தால்என்ன (வரு)
3. அரியமரங்கள்தொளைத்தரா மன்வில்லை
அறிவாயோ அறியாயோஎன்றுகேள் ஒருசொல்லை
ஒருமசகம்இவனை அடிப்பதற் கென்னசல்லை
உண்மையானைக்கவன் சம்மதிதெ ரியஇல்லை (வரு)

சுக்கிரீவன் மதுபானத்தை நிந்தித்தல்.

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

சாமிஇந்தப் படிஉரைக்கத் தம்பியும்கிஷ் கிந்தையிற்போய்
ஆம்அனுமான் தாரையைக்கண் டதுசொன்னான் அவராலே
கோமகன்சுக் ரீவன்இளங் குமரன்வர வறிந்துகெட்டேன்
மாமதுஉண் டென்றுவரை வான்சொல்லிக் கரைவானே, (16)

10. தரு - புன்னாகவராளி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

மதுவே - உன்னாற்கெட்டதிதுவே

அநுபல்லவி

புதுமைநான்பாவி சுக்ரீவன்எய்த
பூமிதந்தானுக்குச் சாமித்துரோகம்செய்த (மது)

சரணங்கள்

1. சுவாமிஎன்றங்கதன் கூவினைத் தட்டத்
தொட்டதும்விட்டதும் நான் அறியேன் முட்டப்
பாமரன் ஆய்உன்னைக் குடித்தேனே பொட்ட
பஞ்சமாபாதகன் ஆனேன்கடை கெட்ட (மது)
2. பித்தம்உடம்புக்கு வந்தும்புறப் படும்
பெண்ணெறும் தாய்என்றும் தெரியாமலே விடும்
சூத்திரம்ஆம்நர கத்தினிலே இடும்
குடித்தவன் அடுத்தவன் எடுத்துவனும் கெடும் (மது)

3. குன்றாதவாலியை   வென்றுபிறந் தேனே
கோதண்டதீக்ஷா   குருவாற்சிறந் தேனே
ஒன்றாஅவன்செய்த   நன்றிதுறந் தேனே
உன்னைக்குடித்தேனே   என்னைமறந் தேனே (மது)
4. வையகம்தந்தது   மதிதந்தெனை யாள்
வைத்தானைஎண்ணாமல்   வைத்தாய்பழி மூள
ஐயையோநான்சொன்ன   காலம்சற்றே நீள
ஆகாமற்போனேனே   ஓகோசண் டாள (மது)

இலட்சுமணர் சுக்கிரீவனை யிடித்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
மன்னன்ஆம் சுக்ரீவன் மதுவினால் மயங்கி விட்டேன்
என்னவே சுறுக்காய் வந்தான் எதிர்கண்ட தம்பி சொல்வான்
சொன்னனாள் தவறி யிந்த துடுக்குநீர் செய்தீர் சிந்தை
இன்னம்ஏ தென்று கோபம் எழுகின்றான் மொழிகின் றானே.(17)

11. தரு - செளராஷ்டிர ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

வந்தகாரியம் இதுகாண் - சுக்கிரீவரே - நான் வந்தகாரியம்
இதுகாண்

அநுபல்லவி

வந்தகாரியம்இது வாலியைக்கொன்றஅப்போது
வணங்கிராகவனுக்கன்று மழைநாட்போய் வருவேன்என்று
தந்துரைஆடி - அகந்தைகள்மூடி இருந்ததைநாடி - அறிந்திட ஓடி

சரணங்கள்

1. அங்கென்சாமி நொந்திருக்க அதுகண்டென்நெஞ்சை உருக்க
அலைந்தலைந்தென்கால் பெருக்க அசந்துங்கள்ஊரை நெருக்க
வாங்குவாசலைப்   பிடித்தேன்   அடைத்தகல்லைத்
தூங்கிசம்ஆக   இடித்தேன்   வானரங்களை
அங்கங்கேஓட   அடித்தேன்   தாயைக்கண்டு
உங்காரவார்த்தை   படித்தேன்   அவள்சொன்னது

சங்கையில் ஆயிரம்கோடிபேர்வெகு தூரம் போனார்சேனையோ
 டிங்கிதோவருவார் ஏன்இனி இந்தவி சாரம் என்றான்பிறகே
 தங்கியவாள் அனுமானும் வந்தான் அந்தநேரம்யாம்உம்அடிமை
 உங்கள்உதவிமறவோம்என்றான் உபசாரம் நீரும்மெய்போலே
 எங்கோமான்மலர்க்கை தொட்டீர் இருமாசம் தவணைஇட்டீர்
 இங்கிதம்ஆகிய*வங்கணம்முறிய*விங்களம்நீர் செய்தசங்கை
 யைஅறிய (வந்த)

2. அஷ்டலட்சுமிக்கும் அன்னை ஆகியசனகிமின்னை
 அகலவிட்டசாமி தன்னை அறிந்தும் அவனாலேபின்னை
 நிட்டுரம் குழவைத்தீரே சொன்னநாளில் - வந்
 தொட்டாமல் தாழவைத்தீரே ராட்சதர்இன்னும்
 நெட்டாக வாழவைத்தீரே தேவரையெல்லாம்
 பொட்டாக வீழவைத்தீரே இந்தச்சாமிக்கும்
 எட்டியபலசாலிகள்இருந்தால்அங்கே சேரும்பிரம்மாதீதேவர்
 மட்டிலும்ஓர் திசை எட்டினில் வீரர்எல்லாரும் வரட்டும்சிங்கக்
 குட்டிமுன்னேநரிக்குட்டிகள் ஆக்குவேன் பாரும் பிறகாகிலும்
 சட்டமானதளத்துடனே நீர்வாரும் அணுகொட்டாமல்
 அட்டிசெய்வாலியைமுட்ட அடித்துவெகு ராச்சியம்கட்ட
 அரசுமணிமுடியிட்ட ஆண்டவன் உரைக்கப்பட்ட
 கட்டளைஎன்கிறமட்டுகள் தாண்டிதட்டிய உங்களை வெட்டிட
 வேண்டி (வந்த)

3. கர்த்தன்உண்டபின் உச்சிஷ்டம் கண்டுண்பதேஎன் அதிஷ்டம்
 காய்கனிநீர்தந்தால்இஷ்டம் காணுமோ இதென்னகஷ்டம்
 பத்திதான்எங்கே போச்சோ ஐயனைப்பசியில்
 வைத்தும்நான் உண்பதாச்சோ ஐயையோஉங்கள்
 பத்திஎல்லாம்மேற் பூச்சோ சகாயத்துரோகம்
 கற்றவர்க்கித்தனை பேச்சோ என்அண்ணன்ஆன
 உத்தமனுக்குத்துணைமற்றுமுண்டோ ஒருவரைக்கொண்டு
 கோதண்டம் தன்னை

*வங்கணம் - நட்பு.

*விங்களம் - மோசம்.

சற்றே வளைக்குமுன் செத்தானேவாலியும் உண்டு அவனைக்
கொன்ற
அஸ்திரம்போல் இன்னம் அஸ்திரம் அனேகங்கள் உண்டு -
தெரிந்திருந்தும்
இத்தனைநீருசெய்ததென்ன இளக்காரம்கண்டு காரியம்கொள்ளச்
சுற்றினீரே பிறியாமல்த்ரோகபுத்திஎறியாமல்
சொன்னநானைக் குறியாமல்தோஷம்என்று அறியாமல்
சத்தியமோசொல் அசத்தியமோதான் முற்றிலும் நாடி - இடத்
தனியேநான் (வந்த)

வானரப்படைத்தலைவர்களும் படைத்தொகையும்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அடல்சேர் தம்பி இதுசொல்ல அறிந்தேன் அடியேன் புத்திஎன்று
உடனே சுகீர் வன்சாமிஉபய பாதம் வந்துகண்டான்
விடவே போன தூதர்களில் வீரர் சேர அணியணியாய்க்
கடல்போல் வந்து ராகவனைக் கண்டார் சேவை கொண்டாரே.()

7. திபதை - மங்களகௌசிக ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1.	சதவலிபடைகள்ஒரு	பத்து	கோடி-	சுசே
	ஷணன்படைகள் பத்துநூறா	யிரம்	கோடி-	
	பதுமமுகன்பதினாலநூ	றாயிரம்	கோடி-	தீர்க்க
	பாதன் இடபன்ஓரா	யிரம்	கோடி-	
2.	பனசன்படைகள்பன்னீ	ராயிரம்	கோடி-	நீலன்
	படைகளும்பதினையா	யிரங்	கோடி-	
	அனுமன்இருபத்தையா	யிரங்	கோடி-	போரில்
	அட்சயன்படைமுப்பத்தையா	யிரங்	கோடி-	
3.	ததிமுகன்படைமுப்பதா	யிரங்	கோடி-	நல்ல
	சாம்புவன் ஆயிரத்தறு	நூறு	கோடி-	
	மதிதுமிந்தன் நூறுநூறா	யிரம்	கோடி-	அந்த
	மயிந்தன் இருபதா	யிரம்	கோடி-	

4.	கேசரிபடைஐம்பதா	யிரம்	கோடி-	மிக்க
	கெவையாட்சன்படைஆ	யிரம்	கோடி-	
	வீசுதுன் முகன்இருநூறா	யிரம்	கோடி-	வந்த
	விருப்பாசஷன்ஒன்பாதா	யிரம்	கோடி-	
5.	குமுதன்படைநாற்பத்தெண்ணா	யிரம்	கோடி-	நளன்
	கூட்டும்படைகள்நூறா	யிரம்	கோடி-	
	சமுகப்படை யிந்தப்படி	கூடிக்	கூடி-	வரச்
	சாமிகண்டுமகிழ்ந்தானே	கொண்	டாடி.	

சாம்புவந்தன் அனுமாரைத் துதித்தல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மிக்கான கவிவுழ் பத்து வெள்ளம்

வீரரொடு சாமிகண்டான் சுகரீ வன்தான்

தெற்கான வழிசெல்ல ராமன் தானும்

சீதைஉருச் சொலித்தருமோ திரமும் பெற்றான்

பிக்கான மலைகளும்நா டுகளுந் தேடிப்

பிலம்புகுந்து கடந்துசம்பா தியின்சொல் லாலே

கைக்கான மயேந்திரம்சேர் அனுமான் தன்னைக்

கதிசெய்வான் சாம்புவனும் துதிசெய் வானே. (19)

8. திபதை - கேதாரகௌள ராகம் - திரிபுடை தாளம்

கண்ணிகள்

1. ஏதுகாணும்சும்மா அறிந்தும் அறியார்போல்
இருக்கிறீர் ஆஞ்ச நேயரே
ஓதுமேன்வெண்ணெய் இருக்கநெய்தேடு
வோமோ*வரதராசன் சேயரே
2. காதலால்நல்ல காலம்பிறந்துகா
ணாதுகண்டவர் போலவே
சீதைசேதிசம்பாதிவாயினால்
தெரிந்துகொண்டோமே சாலவே

* வரதராசன் - வாயுபகவான்

3. துணியுமேன்உமக் கிலங்கைதான்என்ன
தூரமோகடல் தூரமோ
அணுவும்மகம்மேரு ஆகும்மேருவும்
அணுவாம்உமக்கென்ன பாரமோ
4. வருத்தம் ஏன் இலங்கையும் உம்மிடவாலால்
மாட்டியிழுத்தாலும் செல்லுமே
திருத்தம்என்னபேச்சு விளக்கிருக்கத்தீ
தேடுவோமோநாங்கள் சொல்லுமே
5. ஒருத்தர் ஆய்ப்பிரம்ம தேவன்பட்டமும்
உமக்கென்றேபுகழ் மேவினீர்
குருந்துக்குமுந்தையில் சூரியன்தோநிலை
குலையஎதிர்கொண்டு தாவினீர்
6. வாசவன்கைவச் சிராயுத்ததால்ஓர்பால்
மயிரும்உதிராத வீரரே
தேசம்மேல்எந்த வேஷம்எடுக்கினும்
சிந்தைகலங்காத சூரரே
7. இயற்கையால்எந்த வேஷம்எடுக்கினும்
எடுக்கவேவல்ல தேவரே
செயித்திடாதபஞ் சேந்திரியங்களையும்
செயித்திடும்மானு பாவரே
8. ஓதும்சுக்கிரீவன் ஆக்கினைதெரியுமே
உயிரைவைப்பானோ நாளையே
காதுக்கிடுவது முகத்துக்கழகெங்
களைரசிப்பீர் இந்த வேளையே
9. எட்டுத்திக்கின்அப் புறத்தினிலேலங்கை
இருக்கினும்பாய்ந்து கூடுவீர்
கொட்டைப்பாக்குப்போல் எட்டுமலையையும்
தொட்டெடுத்துவிளை யாடுவீர்

10. அமைத்தசாமிமோ திரத்தைப்பிடித்தீரே

ஆர்க்குண்டிந்தஅதி

காரமே

உமக்கில்லாப்பொறி எமக்குவந்ததோ

உரைப்பதேன்உப

சாரமே

அனுமார் கடல்தாண்ட இசைதல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பாட்டில் உரைக்கும் அங்கதன்முன்

படித்துச் சாம்பன் துதிசெய்யக்

கேட்ட அனுமான்மிக நாணிக்

கேளீர் அடியேன் தனைப்பொருட்டாக

கூட்டி நீர் ஏ வுதலால்தம்

கோமான் அருளும் உமதருளும்

ஈட்டும் சிறையாக் கடல்கடப்பேன்

என்றான் புலனை வென்றானே

(20)

கிஷ்கிந்தாகாண்டம் முற்றிற்று.

விருத்தங்கள் - 19, கொச்சகம் - 1 ஆக - 20 திபதைகள் - 8, தருக்கள் - 11, ஆக - 19 ஆக பாயிரம் - 1-க்கும் காண்டங்கள் - 4-க்கும் - 110 ஆக -115 தோடையம் - 1, திபதைகள்-34, தருக்கள் - 69 ஆக - 104.

ஐந்தாவது சுந்தரகாண்டம்

அனுமார் கடல் தாண்டப் பாய்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்
வாய்ந்திடு சிறுபிளை ஆம்பொழு தொருதினம்
மாங்கனி ஆம்எனவே
கோய்ந்திடு கதிர்எதிர் பாய்ந்தவன் நெடுகிய
கடல்களும் நிலைபிசகித்
தோய்ந்திட வடவரை சாய்ந்திட விசுவசொ
ரூபம் எடுத்தனுமான்
நாந்துதி பேசும் யேந்திரம் ஏறிஅ
ணாந்தெதிர் பாய்ந்தனனே. (1)

1. தரு - நாதநாமக்கிரியை ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

பாய்ந்தானே அனுமான் - மயேந்திரம் ஏறிப் - பாய்ந்தானே அனுமான்

அநுபல்லவி

பாய்ந்தொருமூவுல
மாய்ந்திடமேவுகு

கேந்தியராவணன்
லாந்தகன்னனவே (பாய்ந்)

சரணங்கள்

1. கேசவராகவ
வாசகம்ஆனது
மோசநிசாசர்
வீசியவால்எம்

பூசிதனேஎனும்
நேசம்விடாமல்
நாசமதாய்விட
பாசமதர்கப் (பாய்ந்)

2. வட்டநெடுங்கடல்
பட்டுமறைந்திடு
நெட்டைநெடுங்கிரி
பட்டுதிரும்படி

முட்டஉரம்கிழி
திட்டுகள்தெரிய
எட்டுமறும்பொடி
நட்டணைஆகப் (பாய்ந்)

3. எடுத்தொருராகவன் இடுக்கியகாதிலே மிடுக்குளராட்சத் இடிக்கிணைஆகவே	கொடுத்தகைமோதிரம் மடற்குள்ளே அடக்கி நடுத்தலைமேல்விழும் திடுக்கெனவோடி (பாய்ந்)
4. அண்டர்கள் முனிவர்கள் மண்டியமமூமலர் விண்டலரவிசசி குண்டலம்எனமுக	கண்டதிசயமொடு கொண்டனர்பொழிய மண்டலம்இருசிறு மண்டலம்அசைய (பாய்ந்)
5. சுமந்திடுதாய்உரை சுமந்துவிசுவரூபம் அமிழ்ந்தியகடல்படு திமிங்கிலம்விசையினில்	சுமந்தவன்நர்அடி சமைந்ததினாலே திமிங்கிலமொடுதிமி மிதந்திடமேலே (பாய்ந்)
6. அந்தமலையில்உள நொந்துதிசைதிசைபி முந்துகொடிமுடிபி உந்திணைஅடிகள்	தந்திகரடிபுலி றிந்தவவைவெருள ளந்துபளபளென உதைந்துகிளம்பி (பாய்ந்)

இலங்கணி வதை.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வாரவிஸ்வ ரூபம்உடன் பாய்ந்தான் வார்த்தை
மைநாகற் குரைத்தான்மத் தியில்அங் கார
தாரைஎனும் அரக்கிசூடல் பிடுங்கிக்கொண்டான்
தலங்குலுங்க இலங்கைமுன்னே குதித்தான் அங்கே
தாரம்உள்ள அரக்கிஇலங் கணிதான்ஆல
காலம்என வடவாசற் காவற் காரி
ஆரடாஎன் றதட்டிவந்தாள் அனுமான் கையால்
அறைகொண்டாள் கொண்டளவே தறைகண்டாளே. (2)

2. தரு - சங்கராபரண ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இலங்கணிமடிந்தாளே - அனுமான்கையால் - பலம்கெடமுடிந்தாளே

அநுபல்லவி

சலம்கொள்ளுஇரண்டு தலையும்விரித்துக்கொண்டு
அலங்கோலம்ஆய்ப்புரண்டு அலறிஉளறிப்பண்டு (இலங்)

சரணங்கள்

1. பதைப்பினாலேஎட்டுக் கையும்பறக்கவிட்டு
பாரமலைபோலஎழுந் தாரவாரம்இட்டு
அதட்டிஅதட்டிஆயுத மெல்லாம்தொட்டுத்தொட்டு
அத்தனையும்பொடியா அனுமான்கை அடிபட்டு(இலங்)
2. பிடிபடாமல் இந்த ஊர்காத்திருப்பேன் ஆதி
பிரம்மாஉரைத்தபடி ஆச்சுதேஎன்சேதி
அடிபட்டுக்கொண்டேன்போ கிறேன்உனக்கினிமீதி
லாட்டுக்குட்டிகள்இந்த அரக்கர்படைஎன்றோதி(இலங்)
3. ஆரும்எதிர்த்திடாத என்னைநொடிக்குட்சீறி
அடித்தாயேஉன்னைஎதிர்ப் பாரில்லைமனம்தேறி
மாருதியேநமஸ் காரம்என்றுகூறி
வணங்கிவடக்குக்கோட்டை வாசல்காவற்காரி(இலங்)

அநுமார் இலங்கையில் சீதையைத் தேடுதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மோதும் இலங்கணியை ராவணன் படைக்கு
முதற்பலிஆகக்கொடுத்து முகுர்த்தம் கொண்டு
மாதவன்ஆ கியராமன் பாதம் தன்னை
மனங்கொண்டு ராட்சதர்மேல் சினங்கொண் டப்பால்
தூதன்அனு மான்மாட கூடம் சோலை
சூளிகைமா ளிகைஎல்லாம் சுற்றிச் சுற்றி
நாதன்உளம் மகிழ்ந்தருளும் சீதை தன்னை
நாடினான் இலங்கைஎங்கும் தேடி னானே.

(3)

3. தரு - தோகு ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தேடித்திரிந்தானே - சீதாதேவிதன்னை அனுமானே

அநுபல்லவி

ஆடிப்பறக்கின்ற

காற்றும்நுழையாத

அலங்கைக்கொத்தளம் தங்கும்

இலங்கைப்பட்டணம்

எங்கும் (தே)

சரணங்கள்

- வாரணச்சாலையும் மந்திரச்சாலையும்
மலர்சோலையும்சா வடிகளும்
தோரணமேடையும் பூமலர்ஓடையும்
துலைகளும் தலைவாசற் படிகளும்
தேர்அடிகளும் சொர்னப்போர் அடிகளும் செந்நெற்
சேர்அடிகளும்மதில் அடிகளும்
கீரைவிரைபுகுதா வளைகளும்தொளைகளும்
கெடிகளும்செடிகளும் கொடிகளும்
நாரியர்காவல் இருக்கும்சிறைகளும்
நாடகசாலையும் நவரத்தின அறைகளும்
ஏராளமாக்கோலம் எழுதியதறைகளும்
ஏகாந்தஸ்தலமும் தண்ணீர்ப்படித்துறைகளும்
இடுக்குகளும்இருட் டொடுக்குகளும் - உறி
அடுக்குகளும்மூலை முடுக்குகளும்பாய்ந்து (தேடி)
- மலைநிகர் ஆகிய உப்பரீகைகளும்
மாடமுங்கூடமும் திரைகளும்
பலபலபுரவியின் வெள்ளமும்பள்ளமும்
பாதாளம்செல்லும் புரைகளும்
கொலைசெய்யும் அரக்கர்கள்கிடைகளும்நடைகளும்
குங்குமநீர் ஆற்றங் கரைகளும்
நலம்உள்ள சந்தியும் பந்தியும் நாற்பத்து
நாலுலட்சம்வீதி நிரைகளும்
அலைகடல் ஆகிய அகழியும்கேணியும்
ஆயிரவெள்ள அரக்கர்தம்காணியும்
தலையெடுப்பாக உயர்ந்தஅட்டாணியும்
சத்திரச்சாலையும் ஒத்ததிட்டாணியும்

தடத்திலும் முனிவர்கள் மடத்திலும்பெண்கள்செய்
நடத்திலும்புதைபோகா இடத்திலும்போய்ப்பாய்ந்து (தேடி)

3. மைந்நாகமலைபோலே தூங்கும்கும்பகர்ணன்
மனையிலும்சூழ்ந்தகொட் டகையிலும்
பொன் ஆரணிமார்பன் இந்திரசித்திருக்கின்ற
புதுமனையிலும்சு ளிகையிலும்
மெய்ந்நாளும்பேசும் விபீஷணன்வீட்டிலும்
வீட்டில்ஓமகுண்ட வகையிலும்
பின்அதிகாயன்அட் சயன்தேவாந்தகன்
பேர்ஆனமாடமா ளிகையிலும்
வன்னக்கிளிகள் வளர்பஞ்சரத்திலும்
வானவர்தானவர் பணிந கரத்திலும்
அன்னைமண்டோதரி வாழும்தரத்திலும்
அவளும் அரக்கனும்சேர் அந்தப் புரத்திலும்
அணில்எனவேதொத்தி அணிஅணியாய்ஒற்றி
அணைகள்எல்லாம்தத்தி அணுஅணுவாய்ச்சுற்றி (தேடி)

அனுமார் இராவணனைக்கண்டு கோபித்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இலகும்அரக் கனையும் மண்டோ தரியும் கண்டே
இவளேசா என்கிஆவாள் எனஉள் ஏங்கி
நிலைகலங்கி முகத்தொழுகு கோட்டு வாயும்
நெடுமூச்சும் கண்டிவள்ஓர் அரக்கி என்றே
மலர்விழியில் அறைந்துகா தினிலே கையை
வைத்துடனே அரிகா என்று சொல்லிப்
பலபலயோ சனை அனுமான் எண்ணி எண்ணிப்
பாவிப்பான் ராவணன்மேற் கோவிப் பானே. (4)

4. தரு - அடாணா ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இந்தராவணனைக் - கண்டுசும்மாபோனால் - என்ன அனுமான் நானே

அநுபல்லவி

அந்தராமத்துரோகி
ஆத்திநார்கிழித்தார்போல்

இவன்பலம்குறியேனோ
பிழிக்கநான் அறியேனோ (இந்த)

சரணங்கள்

1. புவிஅடங்கலும்	கிட்டவே	மண்டோதரி
புலம்பும்ஓசை	முட்டவே	கண்டவர்கள்
எவரும்செக்கலி	கொட்டவே	வாலினாலே
இழுத்துப்பிடித்துப்	பொட்டவே	கட்டி
இறுக்கிறேன்தோள் ஓடிய	முறுக்கிறேன்	தலைபத்தும்
அறுக்கிறேன்தேங்காய்போல்	நொறுக்கிறேன்	அல்லாமல்(இ)

2. பன்னகசாலை	விட்டுத் திருட்டுவேஷம்
பண்ணிலங்கை	மட்டும்கொண்டுவந்தென்
அன்னையைச்சிறையில்	இட்டு வைத்தஇப்பாவி
அரக்கள்ளன்எதிர்	பட்டும் கன்னத்தில்
அடிக்காமலும்கைகளை	ஒடிக்காமலும்நெஞ்சிலே
இடிக்காமலும்என்கோபம்	முடிக்காமலும் - போவேனோ (இந்த)

3. காலனுக்குப்	காரம்	ஆகுமேதேவர்
களுக்கும்உண்டதி	காரம்	விருதாவாய்
மேலினிஏன்வி	சாரம்	சாமிசொந்த
வேலைக்கிதுவே	நேரம்	இப்போது
வெல்லவேணும் இவனைக்கொல்லவேணும்என் பேரைச்		
சொல்லவேணும்பிறகு	செல்லவேணும்	அல்லாமல்(இந்த)

அனுமார் சீதையைக் காணாததால் இரங்குதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மாதரசைத் தேடஎன்று தூத னாக

வந்தஇடத் திந்தரா வணனைக் கொன்றால்

பேதகமாம் இவனுயிரை வாங்க வீரன்

ப்ரசண்டகோ தண்டகமே தக்கதென்று

போதுளதா மரையிலைமேல் தண்ணீர் போலும்

புதையல்இழந் தவர்போல அனுமான் ஏங்கிச்

சீதைதனைக் காணாமல் ராம மந்திரம்

செவிக்கின்றான் வெளியில்வந்து தவிக்கின் றானே. (5)

5. திபதை - காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. இந்திலங்கைநகர் எழுநூறுயோசனை
எங்கெங்கும்போய்த் தேடி
கந்தமலர்க்குழலாள் எந்தாய்சீதையைக்
கண்ணிற்காணாமல்வாடி
நேனே
நேனே
2. பாராதிடமில்லை தாயாம்சீதையை
பாதகன்செய்ததென்ன
தீராநெஞ்சுக்குத் தெய்வமே துணைநான்
செய்யும்வகை தானினி
சூதோ
ஏதோ
3. அற்பராகும்இந்த வஞ்சனை அரக்கர்செய்
அதர்மந்தானேமெய்
எப்படிஆகிலும் தர்மமேதலைகாக்கும்
என்பதெல்லாம்பொய்
தானோ
தானோ
4. நாடிச்சேதிகொண்டு வருவானென்றுசாமி
ராமன்சொல்லுவான் என்றன்
தேடிவருவேனென்று விருதுகூறி வந்து
செடியிலே நுழைந்தாற்போல்
பேச்சே
ஆச்சே
5. மேட்டுக்குப்பையைப்போலே இலங்கைபட்டணமெங்கும்
வேருடனேகல்லு
காட்டும்எந்தாயைஎன்று - ராட்சதப்பயல்களைக்
கையாற்பிசைந்துகொல்லு
வேனோ
வேனோ
6. விலங்காமல் தவணை - சொல்லிவந்தநாளெல்லாம்
வீணேதிரிந்துகுறைத்
சலந்தனிலோஇந்த - நிலந்தனிலோநாக
தலந்தனிலோமறைத்
தேனே
தானே
7. உலகிலெந்தக்காரியமும் - ஒருதரம்ராமா என்றால்
உடன்கூடுமென்னுமல்லோ
பலதரம்ராமாஎன்றும் - எனக்கிந்தக்காரியம்
பலியாததென்னவி
வேதமே
னோதமே

8. ஆனைதன்பலந்தன்னை - அறியாது போலேதேவி
 ஆராரைக்கைகுவிக்கி றாளோ
 பூனை முன்கிளிபோலே எவர்கள்முன்னேஎன்தாய்
 புலம்பிப்பரதவிக்கி றாளோ
9. வாதைப்பட்டரக்கர் - மூட்டைபோலேநசங்க
 மலைமலையாப்பிடுங்கிச் சாடவோ
 சீதையைக்காட்டும் மட்டும்கிட என்றுராவணனை
 சிறையிலேவாலிபோலே போடவோ
- ஏதோஎன்றிருக்கும் - ராகவன் முகத்திலே
 எப்படிப்போய்விழிப் பேனோ
 மாதாவைக்காட்டென்றிங்கே இந்தராவணனை
 வாலாலேமாட்டிஇழுப் பேனோ

அனுமார் சீதையைக் காணுதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கொண்டலெனும் அனுமான்இப் படிக்க லங்கிக்
 கோலிழந்த குருடனென நின்றான் முன்னே
 மண்டியதோர் அசோகவனம் கண்டான் தேவி
 வந்ததிலோர் மரத்திருந்தான் அந்த வேளை
 அண்டரிய ஒருமுலையர் பத்துக் கையர்
 அரிமுகத்தர் பரிமுகத்தர் அநேகம் பேர்கள்
 கண்டகவல் அரக்கியர்கள் நடுவி லேஓர்
 கருக்கண்டான் சீதைதிரு உருக்கண் டானே. (6)

6. தரு - கலியாணி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

சீதையைக் கண்டானே - அனுமான் - செடிமேல்நின்று
 சேவையைக் கொண்டானே - அனுமான்.

அநுபல்லவி

ஆதவன்காணாத இலங்கைமடுவிலே
 அரக்கியரென்கிற புலிக்கூட்டம்நடுவிலே (சீதை)

சரணங்கள்

1. தாயிவள்தாயிவள் நிலைவரமே - சாமி
தனக்கும்இவள்மெத்தம் னோகரமே
தீமையஞ்சுடுமிவள் சரித்திரமே - தெய்வ
தெய்வங்களுக்குமிவள் மீசரமே
சாயும்சந்திரகுரிய வம்மிசமும் பெருக்கும்
தனியாந்தருமமும் இனிமேலல்லோசெருக்கும்
ஏய்அடையாளம்கண்டேன் அஞ்சேனொருவருக்கும்
என்றுசெல்லரித்தாலும்இருந்திடத்தேஇருக்கும் (சீதை)
2. தேவிக்குந் தாயென்பார் அல்லோபூமி அவள்
திடத்தையும்வென்றாள் இந்த அபிராமி
பாவி அரக்கர்க்கிவள் காலநேமி - இதைப்
பார்க்கப்பெற்றானிலையே என்சாமி என்று
பூவிளந்துகில்மேல் அமுதமுதுமொய்த்த
புனல்தானேமுலைத் தடஅனலாலேவற்ற
சேவலைத்தேடுமிளம் பேடைபோலேமெத்த
திகைத்துதிகைத்துவடமுகத்திலேமுகம்வைத்த (சீதை)
3. இருஷிகட்குமகிமை என்னகண்டு - இவள்
ராமாமிர்தசீ வனத்தைக்கொண்டு
சருகுபோலவேற்றிப் பொசிப்பைவிண்டு - அம்மை
தான்செய்யுந்தவமே மகிமைஉண்டு
ஒருசூரியன்முன்னே மதிபோலிந்தவல்லி
உவமைகொண்டாள் அரக்கர்ஓழியஎவர்க்கும்நல்லி
திருவேஇவள் அந்த அரியகோதண்டவில்லி
செபமினிசாமிகாரியம்பயமில்லைஎன்று சொல்லி (சீதை)

சீதாதேவி திரிசடையோடு முறையிடல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அனுமனிந்தப் படிசீதை தனைமரத்தி லிருந்துகண்டான்
அப்பால் அந்த
வனிதையும்தா மரைஇலைமேல் தண்ணீராய்த் திரிசடைதன்
வதனம் பார்த்தாள்

கனமுளஎன் சிறைநீங்கிச் சாமிமுகந் தனைக்காணக்
கடவே னோநான்
உனதுமதி ஏதென்றே அருகுவாள் அம்மைசொல்லி
உருகு வானே.

(7)

2. திபதை - நீலம்பரி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. ஐயோநானொரு பெண்பிறந்தகதையை
ஆருடனேசொல்லுவேன் திரிசடையே
தெய்வமும்நீபெற்ற தாயும்நீ அல்லால்வேறு
திக்குண்டோகேளாயம்மா திரிசடையே
2. மங்கைமார்கொண்ட கணவனைப்பிரிந்தால்
மனையிலுமிருப்பாரோ திரிசடையே
எங்கெங்கும் ஆச்சேகேட்பவர்
என்னென்றுபழிப்பாரோ திரிசடையே
3. கடலிலேயிந்த இலங்கையிருக்குதென்று
காகுத்தர் அறியாரோ திரிசடையே
தொடரும் என்சேதி அவர்க்குச்சடாயுராசர்
சொல்லாமல் இறந்தாரோ திரிசடையே
4. துணை ஆகவேவைத்த கொழுந்தனை அவர்பின்னே
தூரப்போகச்சொன்னேனே திரிசடையே
கணவனார்மெத்த நீலிஇவளென்றென்னைக்
கைநழுவவிட்டாரோ திரிசடையே
5. குத்திரஞ்செய்து ராடத்தனிவன்என்னைக்
கொண்டுவந்தானல்லோ திரிசடையே
இத்தனைநாள் அவன் தின்றுவிடுவான்என்றே
எண்ணித்திரும்பினாரோ திரிசடையே
6. அரசில்லாஅந்த - நாடுகாடாச்சுதென்று
ஆலோசனைசெய்து திரிசடையே
பரதனும் தாய்மாரும் வந்து அழைக்கஅவர்
பதியிலேபோய்விட்டாரோ திரிசடையே

7. சனகராசன்வில் - ஓடித்தவன்முன்னெறிந்த
தடந்தோளை என்றுகாண்பேன் திரிசடையே
கனமுடனேபரசு - ராமன்வில்லைப்பறித்த
கைகளைஎன்று காண்பேன் திரிசடையே
8. வைத்தபோதிலும்கைகை பின்னே அந்த அரசை
வாங்கியபோதிலும் திரிசடையே
சித்திரச்செந்தாமரை மலரைப்போலேமலர்ந்த
திருமுகமென்றுகாண்பேன் திரிசடையே
9. கொழுந்திநானென்றும்சூக னுக்குத்தான் தோழரென்றும்
சூறினதும்பொய்போமோ திரிசடையே
எழுந்துசெல்லும்விராதன் துதியைமனமகிழ்ந்த
இரக்கமும்பொய்விட்டதோ திரிசடையே
10. கரதூஷணர்பதி நாலாயிரந்தேரும்
கணத்திற்பொடிசெய்தாரே திரிசடையே
சரவேகமும்கையும் மெய்யுமென்னிருவிழி
தம்மில்நிற்கின்றதையோ திரிசடையே
11. வல்லபேருக்குப் புல்லும் ஆயுதமென்ற
வழக்கச்சொல்லைப் போலத் திரிசடையே
புல்லினாற்காக்கை கண்கொண்டோர்கண்கொடுத்த
புண்ணியரைக்காண்பதென்றோ திரிசடையே
12. சற்றுமவைத்துப்பாராமல் பாவிராவணன்வார்த்தை
தணல்போலிறைக்கிறானே திரிசடையே
பத்துத்தலையும்பனங் - காய்போல் விழுந்துருளப்
பார்ப்பதெந்நாளோநான் திரிசடையே
13. பாயுங்கைகளுமென்னைப் பார்க்கும் கண்களுமிந்தப்
பழிவார்த்தைசொல்லும் வாயும் திரிசடையே
பேயும்பெருங்கமுகும் நாயும்நரியும்பிச்சுப்
பிடுங்கித் தின்னக்காண்பேனோ திரிசடையே
14. குடிமகனிந்திரசித்தன் கொழுந்தனாற்பட்டானென்ற
சூக்குரலென்றுகேட்பேன் திரிசடையே
அடியற்றமரம்போல்மண் - டோதிராவணன்முன்
அலறிவிழக்காண்பேனோ திரிசடையே

15. பேயாம் அரக்கனையும் சேனைகளையும்மென்றன்
பிராணநாதர்கொல்லாரோ திரிசடையே
தாயேஉன்அப்பன்வீடு பாற்கடல்போலே பொங்கித்
தழைக்கநான்காண்பேனோ திரிசடையே
16. இடதுகண்துடிப்பதும் இடதுதோள்துடிப்பதும்
ஏதோஅறிகிலேனே திரிசடையே
இடதுசெவியில்ஒரு வண்டுவந்துதக்கண்டேன்
என்னசொல்லடி அம்மா திரிசடையே
17. வந்தசாமிமுன் மிதிலையில்என்கைதொட
வரக்கண்டகுறியிவை திரிசடையே
அந்தநாளின்குறி இந்தநாளிலுங்கண்டேன்
அதிசயம்ஏதோ அம்மா திரிசடையே.

சீதாதேவிக்குத் திரிசடை கனாநிலை உரைத்தல்.

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

கோதைமனம் தளர்ந்திந்தக் குறிகுணங்கள் சொன்னவிந்
றாதுவன் இப்போதுனக்கோர் சுபாவத்தைச் சொல்லுவன்காண்
காதலியே நானும்நல்ல கனவுகண்டேன் கேள்ளனவே
சீதைமனம் தேறியிடத் திரிசடையும் சொல்வாளே. (8)

6. தரு - சங்கராபரண ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

என்கனவைக்கேளாயம்மா - சானகி - அம்மா ஏனுனக்குக்கவலை சும்மா

அநுபல்லவி

மங்களமுனக்குண்டாமே வல்அரக்கன்வாழ்வுபோமே (என்)

சரணங்கள்

1. சுந்தரிமண்டோதரி வெறுந்தலையைச்சீவினாள்
அந்திடத்திலேஅவள் விழுந்தமுதுகூவினாள்
இந்தமன்னன்வீடுவிட் டெழுந்தொருபெண்தாவினாள்
என்தகப்பன்வீட்டில்அவள் வந்துகந்துமேவினாள் (எ)

2. பூவுகளெல்லாங்கரிகளாக் கருகவுங்கண்டேன்
கோவில்களெல்லாமெழுகுபோ லுருகவுங்கண்டேன்
பேய்வகையும்ஓரிகளுமே பெருகவுங்கண்டேன்
ராவணன்னண்ணெய்த் தலையோடேவருகவுங்கண்டேன் ( )
3. பத்துமுடிராவணனைக் கொத்துடனே கொல்லவோ
வைத்தசிறைவிட்டமர்சொஸ்தமொடு செல்லவோ
உத்தமியுன்பத்தினி மகத்துவமென்ன சொல்லவோ
இத்தனையும் இலங்கைக் கனர்த்தமென்ப தல்லவோ (எ)

சீதாதேவிபக்கல் இராவணன் குறையிரத்தல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திரிசடைஇப் படிசொல்லச் சனகி கொஞ்சந்
தெளிந்தளவி லிதுநல்ல வேளை என்றே
மரம்உறையும் அனுமானும் குறுகும் போதில்
மகுடம்ஒரு பத்துமின்ன மாத ராட
அருகினிற்கட் டியம்போட அந்த ராவில்
அரக்கன்வந்தான் அருந்ததிக்குந் தெய்வ மாறும்
கருணைவல்லி சீதைமுன்னே தான்ஏ தேதோ
கரைக்கின்றான் பலகெஞ்சி உரைக்கின் றானே. (9)

3. திபதை - பந்துவராளி ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. என்னசெய்வேன்நான் என்னசெய்வேன்நான்
என்னசெய்வேன்மிதிலை அன்னமே
மன்மதன்கணையாலே பட்டுவிழுவேனென்று முன்னமே
மலரயன்வகுத்தானோ முன்னமே
2. அங்கம்நையவும்வீட்டுப் பெண்கள்வையவுங்காமன்
அம்பாலெய்யவுஞ் சிந்தை நோகவோ
திங்கள்சுடவும்பனை அன்றில்சுடவும்வீசும் நோகவோ
தென்றல்சுடவும்வெந்து போகவோ

3. ஆலைக்கரும்புபோலும் வேலைத்தூரும்புபோலும்
ஆசைவலையிற்சிக்கி மாயவோ
மாலைக்குங்காலைக்கும் ஊண்உறக்கமில்லாமல்
வரவரநாளுக்குநாள் தேயவோ
4. அந்தூதும்நெல் ஆனேனே நொந்துநொந்துபோனேனே
அனுக்கிரகம்நீசெய்ய வேணுமே
சந்தோஷமாகப்பாராய் என்தன் கவலை தீராய்
சாஷ்டாங்க தெண்ட னிட்டேன்
5. மறக்குமோஉனதாசை வார்த்தை உன்றருளாயோ
வானோர்பழிக்கநின்று கூசவோ
பிறக்கும்பிறக்குந்தலை முறைக்கெல்லாம்ராவணனோர்
பெண்ணால் இறந்தானென்று பேசவே
6. பதியுமுனதெனது நிதியுமுனதுசொன்ன
படிகேட்பேன் அடிமை ஆகுவேன்
இதிலேவதைபடாமல் தயைபாராய்கதிதாராய்
எங்கேநான் இனிப் போகுவேன்
7. வான்ஆளுந்தேவரும் மூவருந்தினம் வந்து
வணங்குமென் கவலையைத் தீர்த்திடாய்
நானேஉனைப்பணிந்தால் பதினாலுக்குக்கும்நீ
நாயகியாம் அல்லவோ பார்த்திடாய்
8. கண்ணுங்கருத்துமீயே மன்மதன் செய்யும்போரைக்
காட்டிலும்நல்லதெம வாதையே
எண்ணந்தப்பிப்போனேனே நாயினும்பேயானேனே
எனக்கொருபுத்திசொல்வாய் சீதையே

சீதாதேவி இராவணனை இடித்துக்கூறல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மிண்டாளன் அரக்க னிந்த வீண்வார்த்தை சொல்லச் சொல்லக்
கண்டாளசா னகியு மென்றன் காகுத்தர் சரத்தி னாலே
உண்டான தெல்லாந் தோற்க ஊழிவந் தடுத்த தையோ
சண்டாளா எனக்கோ பித்துத் தள்ளுவாள் விள்ளு வாளே. (10)

7. தரு - மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ராட்சதப்பதரே துன்மார்க்கவார்த்தைகள்
ஏற்குமோபோடா அடராவணா - ராட்சதப்பதரே

அநுபல்லவி

காட்சியாளன்னைப்	பார்க்காதே	இந்த
தாழ்ச்சியும்பழி	ஏற்காதே	உன்
வாழ்ச்சிவீணிலே	போக்காதே	அர
சாட்சிஆனதைத்	தோற்காதே	அடா (ராட்சதப்)

சரணங்கள்

- கிளைக்குழுன்றுலோகமும் செலுத்தும் உன்கோலும்என்தன்
கீர்த்தியும்ஏன் தொலைக்கிறாய் - கெருவத்தாலே
வெளிக்கபகீர்த்தி ஆகப் பாவபுண்ணியமும்பாராமல்
விருதாவிலேஏன் குலைக்கிறாய் ஆகாசமட்டும்
அளக்கும் இருப்புத்தூணைச் செல்லரிக்குமோ இத்தை
அறியாமல்ஏன் மலைக்கிறாய் - அக்கினிதன்னில்
குளித்துத் தவங்கள்செய்து பெற்றவரத்தையெல்லாம்
கொஞ்சத்தில்ஏன் கலைக்கிறாய் - அடசண்டாளா
வளர்த்தியவார்த்தைகள் படியாதே தணல்
ஒளிக்கமுன் தானையில் முடியாதே என்னை
இளக்காரமாக்கிட்டத் துடியாதே எரி
விளக்கினிற்பூச்சிபோல் மடியாதே அட (ரா)

- காயத்துடன்பிறந்த தங்கைமூக்கும் முலையும்
காதும்அறுக்க விடுத்தாய் - வெளிநில்லாதென்
நாயக்கர்கஞ்சி அந்த மாயமான்பின்னே திருட்டு
நாய்போற்பதுங்கி அடுத்தாய் - நமன்போலும்உன்
தீயருபத்தைக்கண்டு மூர்ச்சையாய்ப்போன என்னைத்
தீண்டாமல்மண்ணோ டெடுத்தாய் - கொல்வேனென்றுமேல்
பாயும்சடாயுவாலே பூனைவாய்எலிபோலுன்
பவிஷெல்லாம்பறி கொடுத்தாய் அடாசண்டாளா
தாயிவள்ளனமனம் அறியாதோ போடா
பேயேஇம்மாத்திரம் தெரியாதோ என்னைத்
தீயுரைசொன்னநாக் கெரியாதோ பத்து
வாயிலும்புழுவாச் சொரியாதோ அட (ராட்)

3. குதிக்கிறாய்சும்மாப்போமோ இப்பாவம்பின்னுக்கொன்று
 கோடியாய்வந்து வாய்க்குமே - உன்செல்வம் எல்லாம்
 செதுக்கிற அரம்போலென் பெருமைஆகிறதர்ம
 தேவதைதானே தேய்க்குமே - உன்குலந்தன்னை
 மதிக்காளட்டியைக்கூடி இலவுந்தீப்பட்டாற்போலென்
 வயிற்றெரிச்சலே தீய்க்குமே - என் பிராணநாதர்
 விதிக்கும்பாணம்உந்தன் தலையைப்பனங்குலைபோல
 வெட்டிவெளியிற் சாய்க்குமே - அடசண்டாளா
 அதற்குள்ளேதுள்ளிச் சாகாதே இந்த
 பதைப்பினாலொன்றும் ஆகாதே வாய்
 மதத்தினாற்கெட்டுப் போகாதே நாளைக்
 கொதிக்கும்நரகத்தில் வேகாதே அட (ராட்)

சீதாதேவி தனியே புலம்பல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சானகிஇப் படிவைய அரக்கன் சீறித்
 தான்நடந்தான் அரக்கியரைக் கலைக்கச் சொன்னான்
 ஆனதுகண் டனுமானும் இவனை இங்கே
 அடிப்பெனென்று கையொடுகை பிசைந்தான் அப்பால்
 தானொருமந்திரஞ்செபித்தான் மாத ரெல்லாம்
 சவம்போல உறங்கிவிட்டார் அந்த வேளைக்
 கானகத்தில் இளங்குழந்தை போலே சீதை
 கலங்குவாள் தனியேதான் மலங்கு வாளே. (11)

4. திபதை - ஆனந்தபைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. தேற்றுவார்இல்லை ஆற்றுவார்இல்லை தெய்வமேயென்ன
 செய்குவேன்
 ஏற்றும்அரக்கியர்வார்த்தை இடும்பைவிட்டெந்தநாள்
 இனியுய்குவேன்
2. சொந்தவீட்டில் இருஎன்றசாமியைத் துடுக்குச்சொல்லி
 எழுந்தேனே
 அந்தவினைக்கிந்த இலங்கையிலே பொல்லா அருஞ்சிறையில்
 விழுந்தேனே

3. தம்பிமார் அன்னைமார் எல்லோரையும் தவிக்கவிட்டு
வந்தபோதே
என்பொருட்டில் அவர்க்கிங்கேவரமனம் ஏன்வருமோவராதே
4. நிறைதவசக்குறை இவனென்று நினைந்துகைவிடுவாரோ
பறையர்ஊரிலே சிறையிருந்த என்னைப் பரிந்துகை
தொடுவாரோ
5. தாழ்வுசெய்தேனோ தெய்வமேஎன் தன் சாமிநெஞ்சை
உருக்காயோ
பாவிஉயிரேஎன் சாமிதிருமுகம் பார்க்குமட்டும் இருக்காயோ
6. ஏதுகாண்இவர் அரக்கிமார்களோ இந்தப்பேரிடுவான்ஏனே
நாதன்பிரியவும்இன்னம் இருந்தேனே நானல்லோ
அரக்கிதானே
7. தந்தைசனகனும் இந்தவினைகண்டுதன்னுயிரும் பிழைப்பானோ
அந்த இளையகொழுந்தனும்என்னை அருமைசொல்லி
அழைப்பானோ
8. புல்லும்பூமியும்உள்ளமட்டும் இந்தப் பொல்லாப்பழிசிறந்தேனே
சொல்லுவார்சொல்லும் வசைக்கெல்லாம் ஒரு, - தோதகிபெண்
பிறந்தேனே.

அனுமார் ஸ்ரீராமரை வர்ணித்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அன்னையெனுஞ் சனகிஇவ்வா றமுது வாடி
ஆவிஇனி வைத்திரே னென்று பிராணன்
தன்னைவிட நினைந்தொருபூஞ் செடிக்கீழ் வந்தான்
சாமிஅனு மானும் முன்னே வணங்கிக் கண்டு
என்னதச ரதராமன் தூதன் நானே
எங்கெங்குந் தேடினேன் அனுமான் என்பேர்
சொன்னபடி சொல்லவந்தேன் சாமி ரூபம்
சொல்லுவேன் என்றெடுத்துச் சொல்லு வானே.

(12)

8. தரு - கேதாரகௌள ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

அந்தராமசவுந்தரியம்

அறிந்துசொல்லப்போமோ அம்மா

அநுபல்லவி

கந்தமேவும்அர

விந்தமலரும்அவர்

காலுக்குநிகராமோ

கைக்குத்தான் சொல்லப்போமோ

(அந்)

சரணங்கள்

1. உருண்டமணிமுழங் காலுக்குவமைஅவர்

உடையஅட்சயத்தூணி

ஏற்குமே

திரண்டபெருந்தொடை இரண்டுக்கும்எட்டுத்

திசையானைத்துதிக்கையுந்

தோற்குமே

வரிந்தமரவுரி இடையும்நடையும்கண்டோர்

மனதைஎல்லாம்உருக்கி

வார்க்குமே

தரந்தரமாயுல கிருந்தவயிற்றுக்குச்

சரிசொல்லக்கூடுமோ

ஆர்க்குமே

விரிந்தமாற்புக்கிணை

பூமிஅகலங்காணும்

விளங்கும்கழுத்துக்குநேர்

இளங்கமுகேபூணும்

பரந்தபுசங்களுக்கு

மேருமலையும்நாணும்

பார்க்கப்பார்க்கப்பதி

னாயிரம்கண்கள்வேணும் (அந்)

2. அதிசெயமுடன் பளபளென்றிலகுகண்

ணாநிகர்த்தக

போலமும்

மதிகள் ஒருசதகோடிக்குமேலான

மங்களமலர்முகக்

கோலமு

கதியென்றடுத்தவர்க்குப் பதியும்நிதியும்தரும்

கருணாநயனவி

சாலமும்

குதிகொள்ளும்பவள வாயும்சிறுநகையும்

குருமந்தகாசவி

லோலமும்

புதுமலையினில்விழும்பொன்

அருவியைப்போலும்

பூமணிமார்பினிற்

புரளுமுப்புரிநூலும்

எதிரில்லாதகோ

தண்டமும்ஒருகாலும்

எழுதவேணுமென்றால்

ஆமோமன்மதனாலும்

3. பொருத்ததாமரை இலைபோலேஒளி
 பெருகியமேனிச்சிங் காரமும்
 வரித்துசிந்தர ரேகையும்புருவமும்
 வளர்ந்தநெற்றிவிஸ் தாரமும்
 பருத்ததிருமுடி வேணியும்வேணியில்
 பசுந்துளவமலர் ஆரமும்
 தரித்ததிருவாழி கொடுத்துன்சேதியைத்
 தனியேயென்னுடன் சொன்ன சாரமும்
 திருத்திச்சொல்லவெகு வாயில்லைஒருவாயே
 தெரிந்தும்தெரியாமலும் சொன்னேன்நீபொறுப்பாயே
 ஒருகாலேயுண்டவர் மகிமைநீஅறிவாயே
 உனக்குத்தெரியும்வேதம் தனக்குத்தெரியுந்தாயே (அந்த)

சீதாதேவி லட்சணியைத் தெரிசித்தல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நாட்டிலே இந்தவண்ணம் ராமர்க் குள்ள
 நற்குறியெல் லாஞ்சொன்னான் நாடு விட்டுக்
 காட்டிலே நடந்தவுஞ் சுருங்கச் சொன்னான்
 கரதலா கமலம்போல் அனுமான் பின்னே
 ஆட்டியிடும் பசியாலே விழுந்தோர் கையிலே
 அண்டர்உல கத்தமுதம் ஈந்தாற் போல
 நீட்டினான் திருவாழி அதனைக் கண்டான்
 நிசங்கண்டான் சீதைபர வசங்கொண் டாளே. (13)

9. தரு - சங்கராபரண ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

கொண்டாளே - சாமிமோதிரம் - கண்டாளேசீதை

அநுபல்லவி

எண்டிசைபோற்றிய இலங்காபுரத்திலே
 என்அனுமானிட பொன் இருகரத்தாலே (கொண்)

1. கந்தமலர்க்குழல் மேலேசூடிக்
 கண்ணுக்குக்கலத்தண் ணீர்விட்டு
 காணக்கிடை த்ததே கார்த்திகைப்பிற்றேபோல
 கண்டேனேஎன்று முறையிட்டு

- அந்தராம மந்திரமெழுதிய
அடையாளமோ நிரந்தொட்டு
அணைத்துமுலைமேல் இணைத்துடம்பிலே
அடங்காமகிழ்ச்சிகொண் டடிக்கடிமுத்தமிட்டு(கொண்)
2. எரிந்தபசியால் வருந்தும்நாகம்முன்
இழந்தமணிதன்னை அடுத்தாற்போல்
ஏதினிமேல்வா ராதென்றொழிந்தவர்
எறிந்தஉடமையைக்கண் டெடுத்தாற்போல்
பெருந்தரையிலொரு கால்மேலேநின்று
பிள்ளைபெற்றுமலடி படுத்தாற்போல்
பின்னுமுன் னுந்தோன் நாமல்தவிக்கிற
பிறவிக்ஞுருடனுக்குத் தெய்வம்கண்கொடுத்தாற் போல்(கொண்)
3. சிந்தாகுலம் விண்டேனேஉன்
திருவாக்காலென் குறைஆற்றி
தீயராவணப் பாவிஊர்இதைத்
தேடிவந்தாயேஎன் மனம்தேற்றி
தந்தையேஎன் சீவனை உனக்கினித்
தருவதென்னிதற் கெதிர்மாற்றி
தாயுந்தந்தையுங் குருவுந்தெய்வமும்
சகலமும்நீயேஎன் றனுமானை வாழ்த்தி கொண்)

**சீதை இராமரைப் பிரிந்தபின்பு நடந்த
செய்திகள் இவையென அனுமார் அவளுக்கு
விவரித்தல்.**

விருத்தம்

கண்டுதிரு வாழியினால் மகிழ்ந்த சீதை
கடல்பாய்ந்த விஸ்வரு பத்தைக் காட்டக்
கொண்டுமகிழ்ந் தாள்பின்னும் அனுமா னேநான்
கோணாமல் மானுக்கா நெடுந்தூ ரத்தில்
மண்டுரகு வீரன்போய் மீண்ட வாறும்
வந்தினையோ னுடன்கலந்த வாறும் நீதான்
பண்டுபழ கியவாறுஞ் சொல்வா யென்ன
படிக்கின்றான் அவள்குறையை முடிக்கின் றானே. (14)

10. தரு - தோடி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

கேளம்மாசொல்வேன் முன்உள்ளதெல்லாம் - கேளம்மா சொல்வேன்

அநுபல்லவி

நீளமான் ஆனமாரீசன் மறைந்துநின்றுடனே உயிர்கொன்

றுடனேவழி

மீள்வேரகு வீரன்வந்துசேர்ந்தபின்

(கேள்)

சரணங்கள்

1. இனம்பிரிந்தமான்போலே எந்தாயே உன்னைநாடி
உணுங்கனிகாய்களும்போய்உலைவாய்மெழுகாய்வாடி
அனந்தங்காடுமலையும் ஆறெங்குந்தேடித்தேடி
தனந்தனியேபுலம்பித் தம்பியாலுயிர்சூடி
வனந்தனில்வந்துச டாயுவினால்மதிதேறவே - ராவணன்
முனைந்ததெல்லாம்சொல்லி அவன்உயிர்வாகனம்
ஏறவே - அந்நேரம்
சினந்துகவந்தனைவென்றுசவரிமொழிகூறவே - உன்தன்னை
நினைந்துநினைந்தறிவானதுபோய்த்தடுமாறவே - நாயேனும்
பணிந்திடவேதன தடியருள் ஆக்கிப்
பணிகளும்மணிகளும் வகைவகைநோக்கித்
துணிந்திடும்வாலியைமாட்டினன் முன்னே
சுக்ரீவனை முடிசூட்டினான் பின்னே (கேள்)

2. அறிகிறதாதத்தம்மை அந்தத்திசையில்ஏவி
நெறியேதெற்குத்திசைக்கு நீபோஎன்றென்னைக்கூவி
பொறியே ஆரும்மோதிரம்கைப் போட்டதுதந்துதேவி
குறிகுணமெல்லாஞ்சொல்லக் கொண்டுதென்திசைதாவி
முறைமுறையேவெகுதேசமெல்லாமலைந்தெட்டினேன் - என்னோட
பிறகுசெல்வாரைவாராதிருமென்று தட்டினேன் - அந்நேரம்
தறையிலிருந்தாகாசமளவும்போய் முட்டினேன் - மயேந்திர
பருவதமேல்நின்றுபாய்ந்திலங்காபுரிகிட்டினேன் - கோட்டைக்குள்
குறுகுறெனநடக் கிறவேளையிலெதிர்
கொண்டிடும்லங்கணி தொண்டையும்மண்டையும்
நெறநெறனநெரித் திடவேஊர்விட்டு
நீங்கினன் ஆவியை வாங்கினேன்நானே (கே)

3. அகலும்இலங்கைஎல்லாம் அணுஅணுஆகச்சுற்றி
 தகைசேரும்மத்திட்ட தயிர்போலவேஎன்புத்தி
 நிகழும்வேளையில்ராம நேசம்வந்ததுபற்றி
 மகிழவேநான் அசோக வனத்தில்வந்தேனேஓற்றி
 வகைஉடனேராவணன் வந்துஎன்றிப்படித்ததும் - சண்டாளா
 அகலநில்லடாளன்றுநீ வாய்மேல்அடித்ததும் - அம்மாவுன்
 முகமலர்மேல் இருகண்ணால்முத்துகள் வடித்ததும் - அடியேன்
 சகலமும் அறிவேன்உனதிடதுபுறம் துடித்ததும் - இதெல்லாம்
 பகலவன்முன்பனி ஆய்விடும்மெய்யே
 பாவிஅரக்கர்கள் வாழ்வதும்பொய்யே
 செகமுழுதிலும்ஒரு திருவுளமேபொது
 தேன்மொழியே அடியேன்வரலாறிது (கேள்)

அனுமார் சீதாதேவியை வரங்கேட்குதல்.

விருத்தம்

சொல்லிஇந்த வகைஅனுமான் பின்னும் எந்தன்
 தோள்மேலே எழுந்தருள்வாய் அங்கே பாய்வேன்
 அல்லதிலங் கையோடெடுப்பா யெனினுஞ் செய்வேன்
 அரக்கரைவேர் பிடுங்கெனிலும் கணத்தில் செய்வேன்
 பல்அரக்கர் சிறையிலே கண்டான் மீட்கப்
 பயப்பட்டான் உயிரைக்காப் பாற்றி னானென்
 நெல்லவருஞ் சொல்லப்போகேன் தாயே சீதை
 ஏதென்றான் இதற்குவகை ஒதென் றானே. (15)

அனுமாரை சீதாதேவி வரங்கேட்குதல்.

விருத்தம்

எண்ணிஅனு மான்இந்த வார்த்தை சொல்ல
 எனைஒருவ ருந்தொடப்போ காது கண்டாய்
 மண்ணதைத்தொட் டரக்கன்என்னை எடுத்தான் கண்டாய்
 வலியகோ தண்டபதி அவர்பேர் கண்டாய்
 நண்ணிஎந்தன் சிறைஅவரே மீட்டி டாமல்
 நடைத்தூதன் மீட்டால்எப் படிஆம் கண்டாய்
 கண்மணியே மகனேன் றவனை நெஞ்சம்
 கரைக்கின்றாள் சீதைகனிந் துரைக்கின் றானே. (16)

11. தரு - செளராஷ்டிர ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இம்மாத்திரம்செய்வாய்   அனுமானே - என்னைவேண்டிநீ
இம்மாத்திரம்செய்வாய்   அனுமானே

அநுபல்லவி

சும்மாவிட்டுவிட்டாலே   தோஷம் உண்டுந்தன்மேலே (இம்)

சரணங்கள்

வேடிக்கைக்கோபிடித்தார்	வில்லு	அவர்க்கிந்தவூர்
பாடோஇதெல்லாம்ஒரு	சில்லு	நான்சபித்தாலும்
காடாகாதோஇலங்கைக்	கல்லு	துணிந்தவர்க்குப்
பாடோபிராணன்என்னவர்	புல்லு	அந்தூதிப்போட்டு
கூடுமாத்திரம் இருந்த	நெல்லு	போலே ஆனேனே
ஓடிப்போய்சாமிமுன்னே	நில்லு	அவருடன்
கூடவேஅயோத்திக்குச்	செல்லு	என்னைஎங்கென்னு
தேடும்மாமிமார்க்குநான்		
தெண்டனிட்டேனென்று	சொல்லு	(இம்)

2. குருவார்த்தை ஆகஉன்மேற் பாரம் போட்டுச்சொல்லுகிறேன்
ஒருமாதம்நிற்கும்என் சாரம்   கல்யாணம்செய்த
பெருநாளில்என்மனவி   சாரம்   அறிந்துகைமேல்
பரவசஞ்சொன்னாரேவிஸ்தாரம்   அத்தைநம்பிநான்
வருவார் அல்லோ   இத்தனை   தூரம்என்றிருந்தை
தெரியாமல்ஊர்க்குப்போம்   அந்நேரம் நீயும்கூடப்போய்
அருகேநான்சொன்ன   உபசாரம்   சொன்னபின்கங்கைக்
கரைகண்டால் சீதைகடனும்
கழிக்கச்சொல்வாய்   உபகாரம்   (இம்)

3. ஆதியில்பொன்மானுக்கா   வாது   சொன்னதுண்டந்த
வேதைபொறுக்கச்சொல்என்மீது   பெண்களுக்கெல்லாம்
பேதமையென்பதுவி   டாது   அதுகொண்டென்ன
வேதன்சொன்னசாபம்பொல்லாது   என்னையாவணப்

பாதகன் அணுகக்கூ	டாது	என்றுதிரிசடை
மாதாவரைத்தாள்பயம்	ஏது	என்றிருந்தாலும்
மேதினிவாய்முடப்	போகாது	ஆகையினாலே
சீதாராமன்தன்பேரைச்		
செலுத்தச்சொல்வாய்இப்	போது	(இம்)

அனுமார் சீதாதேவிக்குத் திடம் கூறல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்

வடித்துவடித் தன்னைஇந்த வார்த்தை சொல்ல
மாருதியும் நகைசெய்தான் விழல்கூ ளத்தை
இடிப்பதுபோல் அரக்கர்தம்மை இடிக்கச் சேனை
எழுபதுவெள் எழுஞ்சேரும் எனது தோள்மேல்
அடித்தலங்கொண் டென்சாமி சேர்வார் தம்பி
அங்கதன்தோள் மேற்சேர்வார் அவர்அம் பாலே
பொடிப்பொடியாய் ராவணனும் தறையில் சேரும்
போரும்வரும் பாரும்எனப் புகலு வானே. (17)

12. தரு - சாரங்க ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

எட்டுநாளையிலேபாரும் - அம்மா ராவணன்பேரும் இவன்ஊரும்

அநுபல்லவி

இஷ்டகாலம்வந்த	திரங்கவேண்டாம்நீரே
எப்போதும்போலேராமர்	இடத்தினிற்சேருவீரே
முட்டாதவானரர்கை தொட்டே	கல்லாலெறிந்து
முட்டர்கள் துஷ்டர்கள்	கெட்டபலிஷ்டர்கள்
இட்டிகுட்டுகள்	ஓட்டுகள் கெட்டபின்
நெட்டுள பட்டண	மட்டிஅரக்கியர்
கட்டியபொட்டுகள்	தொட்டறுபட்டிடும் (எட்)

சரணங்கள்

1. மலர்தலைஉலகெல்லாம்	வாழ	மண்மேல்
வண்டோதரி அலறி	வீழ	எங்கும்
அலகையும்நாயும்வந்து	குழ	காவல்
அரக்கியர்உனதுவெள்		

ளாட்டிகள்போலே	தாழ	
அந்தரதுந்துமி	இந்திரன்அறைந்திட	
எந்தன்முகுந்தன்நெ	டுந்தளம்வந்தபின்	
உன்தன்வருந்திய	சிந்தைமகிழ்ந்திட	
இந்தஇலங்கை	அழிந்திடும்விந்தையை (எட்)	
2. ஆகாராட்சதப்பிரதேம்   மேலே   மிதக்க
 ஆகுமோரத்தக்கடல்   போலே   அதில்
 காகங்கள்மூழ்கி   ஒருகாலே - மாதர்
 கண்ணீரால் அந்தரத்தம்
 கழுவிப்போமே   அப்பாலே
 கங்கிலும்வங்கிலும்   நுங்குதலங்களும்
 மங்கையர்தங்கிந   டங்கொள் அரங்கிலும்
 அங்கிலும்இங்கிலும்   எங்கிலும்-எங்களுக்கு
 ரங்குநெருங்கி   இடுங்கலகங்களை (எட்)
3. ஆனைசேனைகளைநான்   சாட   குரங்கால்
 அரக்கர்தலையெல்லாம்பந்   தாட   ஒருவர்
 போனவழிபோகாமல்   ஓட   இந்தப்
 பொல்லாராவணன்வாழ்க்கை
 எல்லாம் தம்பியைக்   கூட
 புத்திரமித்திரர்களத்திர   இனத்தவர்
 சுற்றிவயிற்றில்அ   டித்துவிழுத்தலை
 பத்தும்நரித்திரள்   தத்துஇழுத்திட
 வித்தகன் அஸ்திரம்அ   றுத்திடுவெற்றியை (எட்)

சீதாதேவி அனுமாருக்கு அடையாளம் ஈதல்.

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

உன்னித்தான் அனுமன் இந்த உறுதிசொல்ல மனந்துணிந்தான்
 வன்னம்உள்ள அணிகுடா மணிகொடுத்தான் சாமிஅவள்
 என்னசொன்னான் எனக்கேட்கில் ஏதுரைப்பாய் எனச்சீதை
 சொன்படி அடையாளம் சொல்என்று சொல்வாளே. (18)

13. தரு - ஆனந்தபைரவி ராகம் - ஜம்பை தாளம்

பல்லவி

அனுமானே சாமிக்கிந்த அடையாளம் சொல்லுயா

அநுபல்லவி

சனகிலங்கைச்சிறையில் தன்உயிரைத் தானேதின்று
மனதில்ராமாமிர்தசீ லனம்செய்திருக்கிறாள்ளன்று (அ)

1. உலகறியநகரைவிட்டுக்கோட்டைவாசல் கடக்குமுன்னே
ஓங்குவனம்எங்கேஎன்று நான்கேட்கநேரே
தொலைதூரம்வழிநடந்தாய் சமர்த்திநீஎன்றுசொல்லித்
துளிர்ஆனவாய்மலர்ந்து குளிரநகைசெய்தாரே (அ)
2. தாழ்வில்லாநகர்நீங்கி வருகிறபேர் எல்லார்க்கும்
தனித்தனியே துணிவுசொல்லிஅனுப்பினார் பொய்யோ
சூழும் அந்தவழிநடுவே வேள்விசெய்யவேணும் என்று
தொடங்கும்வேதியனாசை அடங்கப்புகொடுத்தார்
ஐயோ (அ)
3. கனம்ஆனகங்கைக்கரை வனவேடமுன் எங்களைக்
காட்டிஇவர் ஆர்என்றுநீ கேட்டாயேசுகனே
உனதுதம்பிஎனதுதம்பி உன்கொழுந்திஇவள்நானும்
உன்ஆசைத்தோழன்என்று சொன்னாரேமகனே (அ)
4. உளத்தில்மறுமாதர்பேர் குறிக்கேன்என்றந்தரங்கம்
உரைத்தார்என் சாமிக்கது கருத்தில்உண்டுதானே
வளர்த்தகிளியும்மானும் தளர்ச்சியில்லாதபடி
வைத்திருக்கச்சுமந்திரர் உடன்பத்திரமாகச்
சொன்னேனே (அ)
5. ஒருநாள் என்மேற்பாய்ந்த காக்கைதனைநோக்கிப் புல்லால்
ஒருகணைவிட்டார் இதென்ன தெரியாதபேச்சோ
சரணம்என்றதுவீழ இருவிழிக்கும்ஒரு மணியாய்த்
தாமேகொடுத்தாரே அந்த மானமும்தான் எங்கே
போச்சோ (அ)

அனுமார் அசோகவனம் அழித்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

முந்தித்தாய் சீதைசொன்ன அடையா ளங்கள்

முறைகொண்டான் அனுமந்தன் நினைகொண் டங்கே
சிந்தித்தான் ராமலட்சுமணரை எங்கள்

சேனையுட னேகொண்டு வருவேன் வந்தால்

பந்தித்த ராவணனும் படையும் காலன்

படைக்காவார் தாயேநீ பார்என் றோதி

வந்தித்தான் அச்சுடா மணியைக் கொண்டான்

வழிக்கொண்டான் அசோகவனம் அழிக்கின் றானே. (19)

14. தரு - பியாகடை ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

அடித்தானே அசோகவனம்தன்னை முடித்தானே அனுமான்

அநுபல்லவி

அடித்தானே அருங்காய்கனிகிளைகளை

ஒடித்தானே அரைநொடிக்குள் விசுவரூபம்

பிடித்தானே அந்தராவணன்கீர்த்தியைக்

குடித்தானே கையைக்கொட்டித் தொடைதட்டிக்கொண்டு. ( )

சரணங்கள்

1. ஆடச்சேயும் அசையச்சேயும்

அறுந்தன	சிலமரங்கள்	கைகளை

மூடச்சேயும் முறுக்கச்சேயும்

முறிந்தன	சிலமரங்கள்	வோப்பிடுங்கிச்

சாடச்சேயும் தாவச்சேயும்

தறிந்தன	சிலமரங்கள்	கொண்டாட்டம்

பாடச்சேயும் பாயச்சேயும்

பறிந்தன	சிலமரங்கள்	வெகுவெகு

கோடானுகோடிகளாகக் கொம்பும்பொடியும் ஆகக்

குறைத்தான்	சிலமரத்தை	பெருகிய

நீடாழிமுகட்டிலே அணைபோலேகிடக்க

நிறைத்தான்	சிலமரத்தை	தேவர்கள்

வாடாமல்ராட்சதர்கள்	பாராமல்வெளியெங்கும்	
மறைத்தான்	சிலமரத்தை	வாரிவாரி
ஏடாகூடமாய்லங்கைத்	தெருக்கள் தெருக்கள்	எல்லாம்
இறைத்தான்	சிலமரத்தை	இப்படி
மேடென்றும்காடென்றும்	தெரியாமல்முடிய	
விசைகொண்டெறிந்தமரம்	திசைதிசைபோய்ப்படிய	
மாடங்களும் அரக்கர்	கூடங்களும் இடிய	
மதிள்இலங்கைவீடெல்லாம்சிதறிப்பொடிபொடிய(அடி)		

2. அடிக்கடிமரம் ஓடிக்கும்ஓசையில்
அண்டமும் வயிறுளைக்க அதுகண்டு
எடுத்தராட்சதப் பெரும்படைக்கடல்
எங்கெங்கும் ஓடிவளைக்க சினம்உடன்
கடுத்தரதகச துரகபதாதிகளைக்
காலனும் கண்டுகளைக்க திசைதிசை
திக்கெனக்கருந் தூளிசெந்தூளி ஆகச்
சேடனும் முடியிளைக்க வந்தளவில்
தடுக்காமல்மரத்தின்மேல் மரங்களாவெட் டெறிந்து
சிதைத்தான் சிலபடையை மரம்பிடுங்கிப்
பொடுக்கெனப்பள்ளத்திலே பிணம்பிணமா அடித்துப்
புதைத்தான் சிலபடையைத் தேர்களை
ஓடுக்கிமளமளென நொறுக்கிநொறுக்கிவிழ
உதைத்தான் சிலபடையை மீன்குலம்
வெடுக்கெனவேபிடுங்க் நடுக்கடலிலேதூற்றி
விதைத்தான் சிலபடையை கையினாலே
அடுத்தவர் ஆயுதத்தைப்பறித்துப் பற்றிப்பற்றி
அழுக்கல்வெற்றிலைப்போலேகுழைய எற்றிஎற்றி
வடுப்படா வாலாலேசுருக்கிச் சுற்றிசுற்றி
வயிற்றுக்குடல்களெல்லாம்வாயில்வரக்குத்திகுத்தி (அடி)

3. அதுசமயத்துக்கு மரங்கள்வாய்த்ததே
அய்யனுக்குக் கொண்டாட்டம் என்சொல்லப்
பதியில்மிகுந்ததே பருந்துகாகம்முதல்
பறவைகள் ஆட்டபாட்டம் மண்டைகளைச்
சிதறத்தேங்காய்போல உடைத்தும்சாமிக் குண்டோ
சிறிதாகிலும் வாட்டம் ராவணன்

ததியில் அனுமானுக்கு தவியாவளர்த்தானே
 தன்னுடையபெருந் தோட்டம் அங்கங்கே
 குதிரைமேல் ஆனைவிழத் தேர்மலைபோல்விழக்
 குழிந்ததே பெரும்பள்ளம் பள்ளத்திலே
 எதிரிடும் ஆறுபோலே பெருகிக்கரைபுரள
 எடுத்ததே ரத்தவெள்ளம் பசிபோகக்
 கதிஇல்லாநரிகளும் நாயும்பேயும்உண்டு
 களித்ததே தங்கள்உள்ளம் குரங்கென்று
 விதிமோசம் ஆகவந்தோம் நமக்கிவன் எமன் என்ன
 விட்ட தரக்காக்கள்ளம் கிளைக்காத
 புதுவிருந்திது என்று மெத்தமெத்தவேதாள
 பூதங்கள்நடம்இடப் பிணநாற்றமுமீள
 எதிர்எதிர்அரக்கியர் அழுகைக்குரல்கள்நீள
 எண்பதினாயிரம் கிங்கரர்களுமாள (அடி)

சம்புமாலி வதை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கெடிகண்ட வனமும் அந்தக் கிங்கரர்க ளும்போய் மாள
 முடிகொண்ட அரக்கன் கோபம் மூண்டிட எழுந்த சேனை
 வடிகொண்ட கடல்போல் பட்ட மண்கிடந் திடும்இ ருப்புத்
 தடிகொண்ட அனுமான் கையால் சம்புமா லியும்பட் டானே. (20)

15. தரு - அடாணா ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

மடிந்தானேசம்புமாலி அனுமான்கையால் முடிந்தானே சம்புமாலி

அநுபல்லவி

அடங்காதரகுநாதன் விடும்குணம்உள்ளதூதன்
 நெடுங்கிரிஎனமண்டு தடங்கையால் அறைகொண்ட
 மடங்கியவாயிலே முடங்கியகுடல்எழ
 தொடங்கியஉதிரமும் குடங்குடமாவிழ (மடிந்)

சரணங்கள்

1. நறுக்குவேன்இதுஒரு குரங்கெனஎதிர்ப்பட்டு
செருக்களத்தினில்எரி பெருக்கவேகணைதொட்டு
அரக்கர்படைக்கடலை நெருக்கிநெருக்கிஇட்டு
இருப்புலக்கையினாலேஅரைக்கக்கொடுத்துவிட்டு (மடிந்)
2. நீலப்பெரியகடல் போலத்திரண்டுமொய்த்து
மேல்இட்டநிருதரைக் கோலிப்பொருதவைத்து
சோலைக்கரும்புகளை ஆலைக்கிடுவதொத்து
வாலுக்கும்அனும்ந்தன் காலுக்கும்ஒப்புவித்து (மடிந்)
3. மோதிவரும்படையை ஏதும்விடாமல்கொல்ல
மாதர் அழுதழுது வீதிஎங்கெங்கும்செல்ல
பாதகராவணன் காதினில் இடவல்ல
தூதர்குரங்கிதுபொல் லாதென்றலறிச்சொல்ல (மடிந்)

**பஞ்சசேனாதிபதிகள் அட்சதன் இவர்கள்
வதை.**

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பாய்ந்தசம்பு மாலிஇந்த விதத்திற் பட்டான்
பஞ்சசே னாதிபரும் படையும் மூண்டார்
தோய்ந்தஅவர் தங்களையும்க ணத்தி னுள்ளே
தோரணகம் பத்தில்இருந் தனுமான் கொன்றான்
காய்ந்தசினத் துடன்பன்னீ ராயி ரம்பேர்
காவலரும் நாலுலட்சம் காளை மாரும்
ஏய்ந்தபடை களுங்கொண்ட ஸுதனும் தேர்மேல்
ஏறினான் மாருதிமேற் சீறி னானே. (21)

16. வண்ணத்தரு - தோடி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

வந்தானேராவணகாதகன்	அனுப்பஅக்ஷதன் மிகுத்திடப்படை
தந்தானேதோரணகாலின்முன்	மிகச்சமுத்திரம்வளைத்த தொப்பென
மதகரிகள்பரிகள்	ரதநிரைகள்வரவும்
வருகவருகளை	ராவணதூதன்

கண்டானே அண்டகடாகமும்   வெடித்திடக்கடுகடுத்தகர்ச்சனை
 கொண்டானேகொண்டிடிபோலவே குதித்தரக்கரை இருப்புலக்கையில்
 அடிகள்முடிகள்பல   கொடிகள் தடிகள்பொடி
 பொடிகள்படவிசிறி   வாலதைவீசி
 வளைத்தோடியும்வாரி அடித்தும்தெரித்தும்விக்கிடமுறித்தும் வீரர்கள்
 தலைக்கேதலைமோதிநெறித்தும் சரித்தும்ப்படைதொடுக்கும் வாளிகள்
 தவிடுபொடிகள்பட   உதறிஉதறிஎறி
 சருகும்உமியும்என   ஊதியபோது
 காலாலுதைபட்டபேர்சிலர்   கடிக்குள்ளேசிலர் பிடிக்குள்ளேசிலர்
 தோளாலரைபட்டபேர்சிலர்   தொடைக்குளேசிலரிடைக்குளேசிலர்
 கரம்அற்றபேர்களும்   சிரம்அற்றபேர்களும்
 கதிஅற்றபேர்களும்   ஆகியேவிழ
 அறைவான்ஓர்அறைக்குளேபல   கோடிவீரர்கள்வீர்மேல்விழ
 எறிவான்ஓர்எறிக்குளேபல   கோடிதேருகள் தேரின்மேல்விழ
 அதிரதர்மகரதர்   சமரதர்சிதறிட
 அதலகுதலமொடு   சேனைகள்மாளத்
 தெரிந்தானே அட்சதன்ஊதி   செம்புபோலவேரண்டுக்கண்களும்
 எரிந்தானே அக்கணமேசெல   அம்புமாரிபிரசண்டம் ஆகவே
 தெறித்தனுமன்உடல்   இருக்கும்மயிர்முனை
 முறுக்கில்மறையவும்   அந்தமாருதி
 தலைமேலுதோளிலுடுமாப்பிலு   முகத்திலும்கொலுவிருந்ததோரண
 நிலைமேலுந்தாளிலும்வாளிகள்   தொடுக்கவும்குலைகுலைந்துராகவ
 சரணம்அதைமனதில்   ஒருமையொடுகருதி
 விறவிறனவிசையில்   ஓடிவந்தெதிர்
 அடுத்தானே அட்சதன்ஏறிய   ஆயிரம்பரிதத்தைஓர்கையில்
 எடுத்தானேவிட்டெறிபோதினிலே   இறங்கிமுன்எதிர்க்கவேபிற
 கவனை இவன் அறைய   இவனை அவன் அறைய
 அவன் இடுகவசமும்   வில்லும்வாளியும்
 ஓடித்தானே பல்லொடுகுண்டலம்   உதிர்ந்திடச்செவிகலங்கஓரடி
 அடித்தானேகையினில் அங்கவன் நெடுங்கழுத்தினைமடங்காமாருதி
 உதறவருபடைகள்   கதறநிருதன்முது
 குரைபடஉரைபட   ராசவீதியில்

நிலத்தோடேதேய அரைத்துக் கரைக்க அட்சதன்மாயவேசிலர்
 தலத்தோடே ரூபமறைத்துப் பசுக்கள் ஆம்எனமேய்குவார்சிலர்
 நிணத்திலேசிலர் பிணத்திலேசிலர்
 நெளித்தபேர்சிலர் ஒளித்தபேர்சிலர்
 உண்டாகிமறைந்தபேர்சிலர் மான்கள்எனவெளிபாய்ந்தபேர்சிலர்
 மண்டோதரிமுன்பினிலேஅடி சாய்ந்தமரம் எனவீழ்ந்தபேர்சிலர்
 மலைந்தபோரினில் ஒழிந்ததூதுவர்
 இலங்கைநாதன்முன் விழுந்தபேர்சிலர் (மடிந்)

அனுமாரை இந்திரசித்து எதிர்த்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வீரர்ஆம் அரக்கரும்அட் சதனும் இந்த
 விதம்அனுமான் கையாலே அதமாய்ப் போனார்
 ஓரமாத் தூதரும் ராவணன்முன் ஓடி
 உன்மகனும் நமன்உலகம் உற்றான் என்றார்
 நார்அடா எனக்குரங்கைக் கிழிப்பேன் என்று
 நாற்பதுவெள்ளம் சேனை உடனே வந்தான்
 ஆர்அடா குரங்கேநீ ஆர டாளன்
 றதிர்கண்டான் இந்திரசித் தெதிர்கொண் டானே. (22)

அனுமார் இந்திரசித்தோடு பொருதல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

எதிர்கொண்ட இந்திரசித்தோ டெழும்பின் அரக்கர் சேனை
 கதிகொண்ட உகாந்தநாளில் கடல்என வளைப்பக் கண்டான்
 மதிகொண்ட அனுமான்கையில் வல்இருப் புலக்கை கொண்டு
 குதிகொண்டான் எமனைப்போலே கூடினான் சாடி னானே. (23)

17. தரு - மத்தியமாவதி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அனுமந்தன் அடித்தானே இந்திரசித்தன்
மனம்நொந்து துடித்தானே

அநுபல்லவி

அனுமந்தன் அடித்தானே முனைகொண்டுபிடித்தானே
அரக்கர்படையைக்கண்டு இருப்புலக்கையைக்கொண்டு (அ)

சரணங்கள்

1. கட்டும்என்றபேரையும் - கிட்டும்என்ற பேரையும்
கறுவிவந் தோரையு - மொறுவிவந் தோரையும்
கைப்படைபோய்மாள் உதைத்தான் சிலபேர்களைக்
குப்பல்குப்பல்ஆக வதைத்தான் நிரைநிரையாக்
கரிகள்மேல் பரிகளும் பரிகள்மேல் கரிகளும்
காலாள்மேல் தேராளும் தேராள்மேல் காலாளும்
கண்பொறிகலங்க இறைத்தான் சிலபேர்களை
மண்களில் அழுந்த மறைத்தான் கடல்கடந்த
காலால் அனேகம்பேரை வாலால் அனேகம்பேரைக்
கையால் சிலபேர்களை மெய்யால் சிலபேர்களைக்
கசக்கிமுளைகள் பொழிந்தான் கரும்புபோலே
நசக்கிச்சாறுகள் பிழிந்தான் அரக்கியர்க்குக்
கணவனைக் குமரனைத் துணைவனைத் தெரியாமல்
கதையில் அடித்துடலைச் சிதையப் பொடித்துப்பெருங்
காற்றில்பஞ்சென ஊதினான் சிலரைத்தேங்காய்க்
கீற்றுக்கீற்றாக மோதினான் எண்ணிறந்தோர்கள்
கரம்அற்றும் சிரம்அற்றும் உரம்அற்றும் வரும்ரத்தம்
கண்டிடம்எல்லாம்புரள மண்டைமண்டைஆய்உருள (அனு)

2. முட்டிவரும் தேரையும் கிட்டிவரும்தேரையும்
முடுகிவரும் தேரையும் கடுகிவரும்தேரையும்
முன்கையல்வாரித் தூக்கினான் தறையில்மோதிச்
செங்கற்பொடிபோல் ஆக்கினான் ஆனைப்படையை

மொத்தியும் குத்தியும்வாலால் சுற்றியும்எற்றியும்வாரி
 மூட்டுப்பூச்சிபோல்மடித்துக் கூட்டம்சூட்டமா அடித்து
 முட்டுமுட்டா அடுக்கினான் - கோட்டையும் லங்கைப்
 பட்டணமும் நடுக்கினான் - அந்நகர்வீதி
 முகப்பும் கோபுரங்களும் - வகுப்பும் தாவரங்களும்
 முத்துமாடங்களுந்தேய்ந்து - சித்திர கூடங்களும் சாய்ந்து
 முடியவீசி நொறுக்கினான் - கோடைகாலத்தில்
 இடிபோலவே உறுக்கினான் - அடித்தடித்து
 மூலையும் குதிரைமலர்ச் - சோலையும்குதிரைநடைச்
 சாலையும்குதிரை அலை - வேலையும்குதிரை ஆக
 முறைமுறையாய்ச் சாய்த்துவிட்டான் காலால் எற்றித்
 தறையிலேதேய்த்து விட்டான் - அரக்கர்தலை
 மூளையும்சதையும் வண்ணக் - காளியுங்கூளியும் உண்ண
 முழுதும்பேய்க்குலம்ஆடக் - கமுகுங்காக்கையும்பாட (அனு)

3. அங்குசமும் தோட்டியும் - சங்கிலியும்ஈட்டியும்
 அஸ்திரமும்குலாயுதமும் - சஸ்திரமும்வேலாயுதமும்
 அரக்கர்விடுத்து மொய்க்கவே - அதெல்லாம் அய்யன்
 பெருத்தபுயத்தில்தைக்கவே தைத்தவைஎல்லாம்
 அழுந்தத்தோரணமேலே குழந்தைச்சூரியன்போலே
 அட்டகாசமது பண்ணி - இஷ்டராகவனை எண்ணி
 அமரவே மதித்தானே - பட்டவைஎல்லாம்
 உமிபோலே உதிர்த்தானே - ராவணன் மகன்
 அடுத்தபடைகளிலும் - விடுத்தபடைகளிலும்
 தொடுத்தபடைகளிலும் - பிடித்தவன்மேற்பட
 அள்ளியேதெரித்தானே - சிலபடையைச்
 சுள்ளிபோல்முறித்தானே - அரக்கியர்கள்
 அழுவாரும்தெய்வத்தைத் - தொழுவாரும் வீடுவிட்
 டெழுவாரும்அரக்கன்முன் - விழுவாரும் தலைவிரித்
 தலங்கோலம் ஆனாரே - எல்லாரும்பேய்க்
 குலம்போலே போனாரே - இந்தப்படியா
 அடிப்போம் குரங்கைக்கட்டிப் - பிடிப்போம்என்னவேகிட்டி
 ஆரப்பரவத்துடன் வந்த - நாற்பதுவெள்ளமுஞ்சிந்த (அனு)

அனுமார் பிரமாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 அனுமான்பின்னையும் இந்தர சித்தம் பெல்லாம்
 அடித்துவில்லை ஓடித்துச் சாரதியை மாட்டி
 வனம்ஆம்தேரையும் வீசி மரத்தால் மோதி
 மண்டைகலங்கிட அடித்தான் அரக்கன் அப்பால்
 கனம்ஆன பிரமபா சத்தை வீசிக்
 கட்டினான் ஐம்பதினா யிரம்பி சாசர்
 இனம்ஆக இழுக்கிலங்கையில் உள்ளோர்கண்
 டேசுவார் மாருதியைப் பேசுவாரே. (24)

5. திபதை - பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. வந்ததுகுரங்கு வந்ததிந்திரசித்தன்
 வலையில்மாட்டிஎன்பார் சிலபேர்
 இந்தஊருக்கெமன் ஆகக்கோலங்கொண்
 டிருந்தகுரங்கிது என்பார் சிலபேர்
2. வினைக்குரங்குவந்த தெனச்சொல்லிராவணன்கை
 வெகுமானம்கொள்வார் சிலபேர்
 தனக்கென்றிருக்கையாலே சமையத்துக்காச்சுனதிந்த
 சதுமுகாஸ்திரமன்பார் சிலபேர்
3. அந்தச்சிவனே சீதைக்காக இலங்கை தன்னை
 அழிக்கவந்தான் என்பார் சிலபேர்
 தந்தையை அண்ணனை மகனைக்கொன்றபழி
 தந்துபோடானன்பார் சிலபேர்
4. மணவாளனைக்கொன்ற இவனைக்கொன்றால்ஒழிய
 வாங்கோம்மங்கிலியம் என்பார் சிலபேர்
 கணை ஆம்பாசத்தால் முகத்தில்வாட்டம் இல்லை
 கபட்டுக்குரங்கிது என்பார் சிலபேர்

5. அகப்பட்ட குரங்கிதைவிட்டால் இலங்கைநகர்க்
கனர்த்தகாலம்என்பார் சிலபேர்
நகத்தாற்கிள்ளுவதைக் கோடாலியால்வெட்ட
நமக்குமுடியுமோ என்பார் சிலபேர்
6. இங்கேஇந்திரசித்திதைப் பிடியாவிட்டால் இன்னம்
என்னசெய்யும்மோ என்பார் சிலபேர்
தங்கைமூக்குப்போன தகப்பனுக்குமூக்குத்
தந்தானே மகன்என்பார் சிலபேர்

இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

முனைசேர் அரக்கர் இவ்வாறு முறையிட் டலறச் சேனைசுற்றி
இனம்ஆய் வளைக்க மலைபோல் இலங்கை யழித்த குரங்கிதெ ற்றே
அனுமான் தனைக்கொண் டிந்த்ரசித்தன் அங்கே விட எங்கேஎன்று
புனைமாமுடிராவணன் கண்டு பொரிந்தான் கொலுவில் இருந்தானே.

18. தரு - அசாவேரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

வீரகுராவணன் கொலுவீற்றிருந்தானே

அநுபல்லவி

பேராதரத்தினசிங்கா	சனம்மேலே சொர்ண
பீடத்தில்மைநாக	மலைபோலே துன்ன
சாருதயம் சேர்பத்து	சூரியர்கள்என்ன
தலைப்பத்திலும்பத்து	மகுடங்கள்மின்ன (வீர)

சரணங்கள்

1. நடம்ஆடும்ரம்பையும் ஊர்வசியும்அபி
நயம்காட்டியமயில்போலு லாவ
கடல்போலேமேள தாளங்கள் அண்ட
தடாகம்மட்டும்கென்று தாவ
அட்டாஇந்திராவாடா சந்திராவாடாஎன்
றவசரக்காரர்கள் கூவ
வடவாக்கினிஆன விரகாக்கினிதீர்
வந்துமேகம்பனிநீர் தூவ

சுடர்மணிமண்டபம்அண்ட   கூடம்அதைத்தொடவே
தொடைநடுங்கி அசுரர்எல்லாம்நெடுமூச்சவிடவே
முடிகளொடுமுடிமோதி   அடியிணைபுண்படவே
மூவுலகத்துள்ளோரும்   சேவடிகும்பிடவே   (வீர)

2. எப்போதென்றுமுகம் திரும்பியவர்க்கெல்லாம்
இருஷிகள்வந்துதலை   நீட்ட
தப்பாஎட்டானைக்கொம் பொடிந்ததுபதினாறு
சந்திரன்போல்மார்பிலே   காட்ட
வைப்பாகியநாக ராசாக்கள் மாணிக்க
மாலைகொண்டடிமேலே   சூட்ட
வெப்பானதுர்முகன் முதல் ஆனமந்திரிகள்
வினயயோசனைகள்பா   ராட்ட
முப்பத்துமுக்கோடி   தேவருங்கொண்டாட
முதல்ஆனதும்புரு   நார்தர்கீதம்பாட
கற்பகம்மென்மலர்மாரி   குப்பைகள்போலேபோட
கட்டியம்சொல் ஓசைதிசை   எட்டிலும்மேலேஓட (வீர)

3. இனம்ஆம்மேகங்கள் புகைபோல் ஒதுக்கிக்கொண்
டிரைச்சல் இடாமலே   கூச
புனைமாமுகலட்சுமி கரம்துடைப்பார்போலப்
பூவையர்கவரிகள்   வீச
எனைநாடினான் எனைப்பார்த்தான்வார்த்தைசொன்னான்
என்றியக்கர்சந்தோஷம்   பேச
தினமும்ஊழியத்துக்குவரும் தெய்வப்பெண்களைச்
சிறுக்கியர்போல் அரக்கியர்   ஏச
முனைபெரும்அட்சதன்வீழ்ந்த   மனவேதைகூடி
மூத்தமகன் செயித்துவந்த   கீர்த்தியைக்கொண்டாடி
அனுமான்வருகிற   வார்த்தைதனையேநாடி
அடிக்கடிசீதையைஎண்ணித்   துடித்துடன்மனம்வாடி (வீர)

அனுமாரை ராவணன் வினாவுதல்.

விருத்தம்

இருந்தரா வணன்முன் பாக இருந்தமா ருதியை நோக்கிப்
பெருங்குரங் குருவாய் வந்தாய் பிரமன்மால்சிவன்விட் டாரோ
வருந்திவா ன்வர்விட் டாரோ மனத்துள கப்பட்ட வெல்லாம்
தெரிந்திட விடா என்று சீறுவான் கூறு வானே.   (26)

19. தரு - செஞ்சுருட்டி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ஆரடாகுரங்கே - இங்கேவந்தநீ - ஆரடாகுரங்கே

அநுபல்லவி

ஆரடாகுரங்கே அறிவாயோலங்கை

வாரசிங்காசனம்போல் - வால் இட்டென்னிலும் - மேல் இட்டிருக்கிறாய்
(ஆர)

சரணங்கள்

1. அச்சம்இல்லாமல்   அடங்கிச்சொல்லாமல்
நிச்சயவனகிங்கரர்   நிறுத்தநில்லாமல்
நிசாசரர்களும்   அசோகவனமும்
திசாதிசையில்விழ   வீசிஎறிந்தநீ   (ஆர)
2. கம்பத்தின்மேலே   காலனைப்போலே
செப்புமாலியையும் சேனாதிபரையும் கொன்றொருக்காலே
சிட்சைசெய்வேனென்று   கட்சிஉடனேவந்த
அட்சதனைக்கூட   பட்சணம்செய்தநீ   (ஆர)
3. நிந்தனைச்சீச்சி   நீஒருபூச்சி
இந்திரசித்தனுன்னோடேஎதிர்த்தென்னகண்காட்சி
இடிக்கவாகட்டி   அடிக்கவோபல்லாற்
கடிக்கவோரத்தம்   குடிக்கவோநீ   (ஆர)
4. மறைந்தொருகர்மம்   வகுத்தஉன்மர்மம்
அறிந்தல்லோகொல்லவேணும் அதற்குமுன்கொல்ல தர்மம்
அல்லடாநெஞ்சு   கல்லடாநிசம்
சொல்லடாபொட்டச்   சொல்லடாநீ   (ஆர)

அனுமார் இராவணனுக்கு விடையும் மதியும்
கூறுதல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அடல்இரா வணன்இந்த வார்த்தை சொல்ல

அரன்அயன்மால் விடுக்கவந்தேன் அல்ல கண்டாய்
மடமயில்சீ தையைத்தேடி வந்தேன் கண்டாய்
வந்திடத்தில் உனைக்காண வேண்டி உன்ஊர்

இடம்உடைய அசோகவனம் அழித்தேன் கண்டாய்
 இராகவன்தூ துவன்நானே நீபி ழைக்கக்
 கெடல்அரிய புத்திகேள் கண்டாய் என்றே
 கிளம்புவான் அனுமன்எதிர் விளம்பு வானே. (27)

20. தரு - மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ராமசாமி தூதன்நான் அடா - அடாராவணா
 நான்அடாஎன்பேர் அனுமான் அடா (ரா)

அநுபல்லவி

மாமலர்த்தலைவாசனும்கயி - லாசனும்ரிஷிகேசனும்
 மறைந்துநின்றதுதந்தநான் அல்லடா
 புறம்பேநின்றுவந்தநான் அல்லடா (ரா)

சரணங்கள்

1. கொடுத்தவரமுந்தனமும்கனமும் வீணிலேஏன் போக்கிறாய்
 குடிக்கும்பாலைஐயையோகமர் வெடிக்குளேஏன் வார்க்கிறாய்
 துடுக்குடன்பரஸ்திரீசெனங்களைத் தொடர்ந்தேன் பழிஏற்கிறாய்
 தூக்கி ஏறவிட்டேணியைவாங்கும் தூர்த்தர்வார்த்தையைக்
 கேட்கிறாய்

தடைபடாமல்என்	ஐயன்கால்மீதே
சரன்என்றால்பிழைப்	பாயேஇப்போதே
அடக்கஉன் தரம்	அல்லடாசீதை
அவன்இவன்விட	வந்தான் எண்ணாதே (ராம)

2. காலமும்பலமும்தெரியாமல் குதிக்கிறாய்என்னமாயமோ
 காமத்தாலேதர்மபுத்தியைக் கடக்கிறாய் இதுபாயமோ
 காலமோகெடுகாலமோ அடா உனக்குந்தெய்வசகாயமோ
 தங்கைமூக்கறுப்புண்டதல்லவோ சண்பாளா இதுஞாயமோ
 வாலியும்போனான் உன்னைச்சிறைவைத்த
 வாலும்போய்விட்ட தஞ்சாதேமெத்த
 சீலராகவன் அம்பால் அவன்செத்த
 - சேதியைநீஅறி யாயோ அடாபித்த(ராம)

3. கீதம்திருந்தும்வேதம் தெரிந்தும் பாதகங்களைச் சூழ்கிறாய்
 கெடுமதிசுண்ணுக்குத் தோன்றாமல் படுநரகத்தில் மூழ்கிறாய்
 மாதர்மோகத்தாலேதுவண்டு தாழாதவரைத்தாழ்கிறாய்
 மயக்கமோகைக்குள் விளக்கைப்பிடித்துக் கிணற்றிலே
 ஏன்விழுகிறாய்
 ஆதிமூர்த்திதானே உத்தண்ட
 மாகவந்தான் அரக்கரைமண்ட
 சீதையைவிட்டுப் பிழைஅடாகண்ட
 சேதியைச்சொன்னேன் வீரகோதண்ட (ராம)

இதுவுமது

21. தரு - பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

பிழைக்கன்றால்வாடா - நான்சொன்ன - பேச்சைக்கேள் அடாமுடா

:

அநுபல்லவி

பழிக்கெல்லாம் நீதானே ஆளா

படைத்துக்கொண்டாயே சண்டாளா தப்பிப் (பிழை)

சரணங்கள்

1. வேதன்முதன்விண்ணோர்கள் குறைநீங்க - அதி
 விஷ்ணுவேபுவனம்எல் லாம்தாங்க - ஒரு
 கோதண்டராமன்னும் போர்ஓங்க - வந்து
 குதித்தானே சரத்தால்உன் உயிர்வாங்க
 ஆதவன்முன் இருள் கிட்டுமோ - முட
 வனுக்குக்கொம்புத்தேன் எட்டுமோ அந்த
 சீதைஆம்தெய்வம்உனக் கொட்டுமோ இந்தத்
 திருட்டுப்புத்தித்தலைக் கட்டுமோ தப்பிப் (பி)
2. வினைசெய்வதற்குச்செய்யும் வகைஏதோ ராமன்
 விடுங்கணைஒன்றுனக்குப் போதாதோ மிக
 இனிதாநான் சொல்லுவதெல் லாம்தீதோ சற்றும்
 இணக்கம்இல்லாததன் னுடன்வாதோ
 உனதுதங்கைகொங்கை போய்அடா பாவி
 உனக்கிதன்மேல்என்ன வாய்அடா அந்த
 சனகிலகுகக்கெல்லாம் தாய்அடா அவள்
 தானேஉன்குலம்சுடும் தீய்அடா தப்பிப் (பி)

3. புவிமேல்உன்னைவென்ற	கார்த்தவீரன்	விழும்
புடைத்தானேபரசராமன்	எனும்சூரன்	எதிர்த்
தவனையும்வென்றரகு	குலதீரன்	தேவி
அவளைவிட்டால்நீலங்கைக் கதிகாரன்		
தவறில்லாவரத்தோ	டகஸ்தியமுனி	முன்னம்
தந்தவில்லுக்குன்சேனை	வெய்யிற்பனி	அங்கே
எவர்களுக்கும்	ஏழைஆனதனி	நான்
எனக்குமிஞ்சும்வானரர்	அனேகர்இனி	தப்பிப்(பி)

அனுமாரைக் கொல்லாதபடி ராவணனை விபீஷணர் விலக்குதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

போதரவா அனுமான்இந்தப் புத்திசொல்ல
பொங்கியவான் அரக்கன்விழிப் பொறிகள் சிந்தி
நீதிவச னம்குரங்கே நீயோ சொல்வாய்
நேத்தியிது நேத்தியிது என்று சீறிப்
பாதகரால் இவனைவெட்டும் என்றான் அங்கே
பணிந்துவிபீ ஷணன் அண்ணேன் பாவம்கண்டாய்
தூதரைக்கொல் லுவதென்று ஞாயம் சொல்லித்
துலக்குவான் ராவணனை விலக்கு வானே. (28)

22. தரு - சாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இவனைக்கொல்லவேன் என்று - நீ எழுந்ததுமெத்த
இகழ்ச்சிஅடா அண்ணேன்

அநுபல்லவி

தவம்தானேமிகுந்த இலங்கேசனே அந்த
சாதிமனிதன்சொந்த தூதுவன் என்றுவந்த (இ)

சரணங்கள்

1. துசம்கட்டும்கீர்த்திக்கு அழிவுவந்ததிப் போதோ
தூதனைக்கொல்வேன் என்று துடிக்கிறாய்என்ன சூதோ
கொசுவைப்பொருட்டாளண்ணிக் கருடன்எதிர்ப்ப தேதோ
குரங்கைநீ எதிரிட்டாற் புறம்பெங்கும்நகையாதோ (இ)

2. அந்நாளந்தங்கையைக் கொல்லாமல்நர்தாமே
அவர்பலம்வெளிஆக அனுப்பினதறிந்தோமே
இந்நாள்தமதுபலம் வெளிஆம்என்றெண்ணிநாமே
இந்தக்குரங்கைக்கொன்றால்எங்கெங்கும்வசை ஆமே (இ)
3. பொறுக்காக்கோபவம் வந்தாலும் குரல்கைக்கொல்வதோ சித்தி
புலிபசித்தாலும்என்ன புல்லைத்தின்னுமோ நத்தி
அறிக்கைசெய்தேன் இனி நீயே அறிவாய்புத்தி
ஆக்கினைசெய்தப்பால் இதைஅகற்றுவதுவேவெற்றி(இ)

அனுமார் வாலில் தீ சுடாதிருக்கும்படி அக்கினிபகவானை சீதை வேண்டல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தம்பிவிபீ ஷணன்சொலரா வணனும் கேட்டான்
தையலார் தாலியின் கயிறல் லாமல்
வம்புபடு கயிறெல்லாம் முறுக்கிச் சுற்றி
வாலிலே' கிழிசுற்றித் தீயை இட்டான்
முன்பிருநூ றாயிரம்பேர் இழுத்தோர் வீழ்
முனைந்தெழுந்த அனுமந்தன் தனைத்தொடாதே
பொன்பொறிபோ லேஇருப்பாய் நெருப்பே என்று
போற்றுவான் சீதைசொல்லி ஆற்று வாளே. (29)

23. தரு - ஆனந்தபைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

அக்கினிபகவானே - வருந்தாதே - அனுமானந்தானே

அநுபல்லவி

திக்குவேறில்லைநீயே திக்குப்புடவைசேர்ந்தால்
கைக்குண்டோஉபசாரம் காக்கஉனதுபாரம் (அக்)

சரணங்கள்

1. இத்திசைவந்தானே - என்பிராணைசன்கைமுத்திரைந்தானே
சத்தியம் ஆகச்சாவ சாட்சிநீதானே ஆனால்
பத்தினிமார்க்குள்மேலாம் பத்தினிநானே ஆனால் (அக்)
2. விவரித்துள்ளது சொல்லவோ - உனதுமித்திரன் தவபுத்திரன்
இவன் அல்லவோ

கவலைஅரக்கர இரு கண்ணுக்கெல்லாம் நெருப்பாய்
இவனுடையவாலுக்குமாத்திரம்மலர்போல் இருப்பாய் (அக்)

3. தன்மத்தைக்குறியாயோராம தூதன்என் நின்னமும் அறியாயோ
முன்னாள் என் சாமிகையை உன்னால் அல்லவோ தொட்டேன்
இந்நாளும்நான் அவர்கை இணங்கவைப்பாய்கும்பிட்டேன் (அக்)

அனுமார் இலங்கையைக் கொளுத்துதல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கோடையிலே கசங்குகின்ற மலர்போற் சீதை
குழைந்துருமைந் திவ்வாறு புலம்பி ஏங்கி
வாடையிலே அக்கினியும் பயந்து செம்பொன்
மலர்போல வேஇருந்தான் நாலு திக்கும்
ஆடரங்கும் சாலையுமு லைகளும் தோப்பும்
அரசிருப்பும் திண்ணைகளும் படுக்கை வீடும்
மாட மும்சூ டமும்இலங்கை எங்கும் வாலை
வளர்த்தினான் அனுமந்தன் கொளுந் தினானே. (30)

24. தரு - தோடி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

பற்றிக்கொண்டது அனுமான் இட்டஅனல்
சுற்றிக்கொண்ட துலங்கையை

அநுபல்லவி

வெற்றிப்பெண்சானகி உறைமரம்ஒன்றும்
விட்டுநீங்கித்திசை எட்டும்ஒங்கிமுட்டி (பற்றி)

சரணங்கள்

1. எடுத்தபொற்கோ	புரங்களும்	மலர்
படுத்தபூஞ்சப்	பரங்களும்	எரி
அடுக்களையும்தா	வரங்களும்	சுவர்
கொடுத்தமணிஉத்	தரங்களும்	
உன்னத	உப்பரிகையும்	தங்கத்தாலே
மின்னியகொடி	வசையும்	ஆணைசேனை
மன்னும்விமானத்	தொகையும்	நவரத்தினப்

பொன்அறைகளும்	குகையும்	திருதிகெனக்
கொண்டல்கொண்டலாய்ப்புகை ஏறவே		அத்தைக்
கண்டவர்சீவன்விட்டு	மாறவே	அவர்
பெண்டுபிள்ளைகள்பழி	கூறவே	பெண்கள்
கொண்டைகள்எல்லாம்	நாறவே	
உருவங்கள்தாறுமாறாப்	பருவங்கள்வேறுவேறா	
அங்கெங்கும்கீறுகீறாத்	தெருவெங்கும்நீறுநீறா (பற்றி)	

2. மூதெயில்வளைந்து	சொலிக்கவே	படும்
வாதைகண்டமரர்	சலிக்கவே	சொல்லும்
வேதசாஸ்திரங்கள்	கெலிக்கவே	எங்கள்
சீதைசொன்னபடி	பலிக்கவே	
சாகரங்களும்	குறைய	புகைப்படலம்
ஆகாயம்மட்டும்	நிறைய	பாதாளத்தில்
நாகரும்கூட	இறைய	ராவணனும்
மேகதலத்தில்	மறைய	இலங்கையிலே
கிணற்றுநீரும் சுண்டி	வற்றவே	செத்த
பிணத்தின்வெடிநாற்றங்கள்	சுற்றவே	வாலை
வணக்கிஎழுந்தெழுந்து	மெத்தவே	செந்
தணல்பொறிஆகஅய்யன்	எற்றவே	

புரவியெல்லாம்*உவிய   நிருதர்எல்லாம்அவிய
 எரிஎரியாக்கவிய   கரிகரியாக்குவிய   (பற்றி)

3. கைக்குழந்தைகளைப்	போடுவார்	பெற்ற
மக்களைவிட்டுவிட்	டோடுவார்	புகைச்
சிக்கினிலேதள்ள	மாடுவார்	ஒரு
மிக்கஅரக்கியர்கள்	வாடுவார்	
மலர்ச்சோலைபொரிந்த	தென்பார்	ராவணன்
கொலுக்கூடம்எரிந்த	தென்பார்	வீட்டின்மேல்வீடா
நிலத்தோடேசரிந்த	தென்பார்	வெட்டவெளியாத்
தலைக்கடைதெரிந்த	தென்பார்	தவிதவித்து
வேலைக்குள்ஒடிவிழச்	செல்லுவார்	பெண்கள்
மூலைக்குமூலைவாயை	மெல்லுவார்	அனல்

* உவிய - மிகுதியாச்சாக.

மேலிட்டிடாமற்குழி	கல்லுவார்	அனுமான்
வாலுக்குத்தெண்டன் என்று	சொல்லுவார்	
மாடகூடம் அனேக	கோடிகோடிநீறாக	
மேடுமேடாகிப்போகக்	காடுகாடாகிவேக	(பற்றி)

வானவீரர்கள் திரும்புகாலையில் மதுவனம் அழித்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அக்கினியை இலங்கையில் இவ் வாறிட்டுச் சீதைநிலை
அறிந்து போற்றி
மைக்கடல்வாய் மைநாகம் தனைக்கண்டான் கீசனைகளை
வணங்கிக் கண்டான்
புக்கதுசொல் அனுமானும் அங்கதனும் சேனைகளும்
போய்ச்சுக் ரீவன்
தக்கமது வனம்கண்டு நிலைப்பட்டார் மதுவை உண்ணத்
தலைப்பட் டாரே. (31)

25. தரு - அசாவேரி ராகம் - அடதாள சாப்பு

பல்லவி

வானரவீரர் எல்லாம்	பாய்ந்தாரே - மது
வனம் எல்லா ம்கொள்ளையிட்டு	மேய்ந்தாரே
வானும் சூரியபக	வானும் தெரியா அந்த
வனத்தினில் மிகுந்த	தேனும் கனியும் சிந்த (வான)

சரணங்கள்

1. திரளதானமாங்	கனியும்	ஆ
சினிபழுத்த	தேங்கனியும்	தேன்
உருகுகதலிப்பூங்	கனியும்	சுவை
ஒழிபடாவிளாங்	கனியும்	கையாற்
றிருகித்திருகிப்	பறிக்கத்	திசைதிசை
பெருகிப்	பெருகித்தெறிக்க	வழிமேல்
வரும் இளைப்பினால்	வந்தடைக்கவே	
இருவிலாப்புற	மும்புடைக்கவே	(வானர)

2.	வாயிலேஅளிப்பார்	சிலபேர்	தேன்
	வாயிலேதெளிப்பார்	சிலபேர்	
	வாயிலேவிளிப்பார்	சிலபேர்	கடை
	வாயிலேதுளிப்பார்	சிலபேர்	
	ஈக்கள்மொய்த்தாற்	போலே	மொய்த்து
	இரைச்சலிட்	டொருகாலே	பெரு
	வாயிலேமதுவைவழியக்	குதட்டிக்கொண்டு	
	ஒடிநின்றவரைஉறுமி	அதட்டிக்கொண்டு	(வானர)
-
3.	இந்திரன்வாலிக்கிட்ட	தோட்டம்	இப்ப
	இதிலேசுக்கிரீவர்க்கு	நாட்டம்	என்று
	வந்துபுகுந்துகடல்	ஓட்டம்	போலும்
	மதுவைஎல்லாம்குடித்	தாட்டம்	செய்ய
	அந்தவேளைததிமுகன்	எதிர்க்க	அவனை
	அடித்தானே அங்கதன்பதைக்க		சொல்லும்
	எந்தஆணைஆக்கினைக்கும்	நில்லாமலே	
	தந்தம்இச்சையில்தடை	இல்லாமலே	(வானர)

சீதையைத் தேடப்போனவர்களைக் குறித்து ஸ்ரீராமர் இரங்கல்

வஞ்சி விருத்தம்

இப்புறம் ராம சாமி - தெற்கினில் போன பேரை
எப்படி காணு வேனெ - னக்குறை கூற வானே. (32)

6. திபதை - ஆஹிரி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1.	திக்குதிக்காச்சீதையைத்	தேடிநொந்தாரோ - எந்த
	திக்குகளிலுங்காணாமல்எங்கே	வாடிவந்தாரோ
2.	தெற்குத்திசையில் போனோரைக்	காணேன்கண்ணாலேஅட
	சுக்கரீவாநான் ஏதுக்கின்னம்	இருந்தேன்மண்மேலே
3.	கன்னிச்சீதை இறந்தாளோ	*என்னபட்டாரோ - இத்தை
	என்னசொல்வோம்என்று	சீவன் தன்னைவிட்டாரோ

* தேடிப்போன வான வீரர்.

4. நாளகணக்கைஎண்ணிஎண்ணி ஆக்கினைக்குப் பயந்துதவசு	ஏக்கம் ஆனாரோ - உன்தன் நோக்கப்போனாரோ
5. மற்றொருலோகத்தைச்சுற்றித் வைத்தஅரக்கரோடேபோர்	தேடுகின்றாரோ - சிறையில் ஆடுகின்றாரோ
6. தென்முகமேமுகம்ஆக என்முகத்தில்சீதைசேதி	இன்னம்செல்வாரோ - இங்கே என்னசொல்வாரோ
7. தன்வரவுபார்க்கும்என்னைத் என்வயிற்றில்என்றுவந்து	தளரப்பார்ப்பானோ - அனுமான் பாலைவார்ப்பானோ
8. கவலைஏன் அனுமானிருக்கக் அவனால்ஆகாதகாரியம்பின்	காரியம்போகுமோ - அய்யோ ஆரால் ஆகுமோ

**ஸ்ரீராமருக்கு அனுமார் சீதையின் இருப்புக்
கூறுதல்.**

விருத்தம்

வண்டேபோல் மனஞ்சூழல் இந்த வண்ணம்
மடலேபோல் சுக்கிரீவ னுடனே சொல்லிக்
கொண்டேதென் முகத்திலே முகத்தை வைத்துக்
குறித்துரா கவன்இருந்த சபைக்கு முன்னே
பண்டேஅங் கதன்முதற்சே னைகள்பின் செல்லப்
பறந்துவந்து கரங்குவித்துப் பணிந்து கண்டேன்
கண்டேன்சீ தையைஎன்று கூவிக் கூவிக்
கதிகொண்டான் அனுமன்வந்து குதிகொண்டானே. (33)

26. தரு - முகாரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கண்டேன்கண்டேன்கண்டேன் சீதையைக் கண்டேன்ராகவா

அநுபல்லவி

அண்டருங்காணாத	இலங்காபுரத்திலே
அரவிந்தவேதாவைத்	தரவந்தமாதாவைக் (கண்)

சரணங்கள்

1. காவிவிழிகளில் உன்உருவெளிமின்ன
கனிவாய்தனிலேஉன் திருநாமமேபன்ன
ஆவித்துணையைப் பிரிந்தமடஅன்ன
மானால்நான் சொல்லுவதென்ன
பூவைத்திரிசடை நித்தம்நித்தம்சொன்ன
புத்திவழியேதன் புத்திநிலைமன்ன
பாவிஅரக்கியர் காவல்சிறைதுன்ன
பஞ்சபடிந்தப மும்சித்திரம்என்ன (கண்)
2. பனிக்காலவாரிசம் போலநிறம்சூசி
பகல்ஒருயுகம்ஆகக் கழித்தாளேபிரயாசி
நினைத்தங்கேராவணன் அந்நாள்வரச்சீசி
நில்லடா என்றேசி
தனித்துத்தன்உயிர்த்தன்னைத் தான்விடமகராசி
சாரும்பொழுதுகாணும் சமயமிதுவேவாசி
இனித்தாமதம்செய்யல் ஆகாதென்றிடர்வீசி
ராமராமராம ராமஎன்றெறிதீர்பேசி (கண்)
3. அடல்சேரும்வாலியை வானுலகிலேகூட்டி
அவனியைச்சக்கீவன் ஆளமுடிசூட்டி
உடனேநீதாதுபோ என்றசொல்அமுதூட்டி
உள்ளழில் பாராட்டி
விடவந்தஅனுமந்தன் நான்என்று சீராட்டி
விவரம்சொல்ல உயிர்கொண்டிருக்கிறாள் சீமாட்டி
திடமாலட்சுமணன் செய்த பர்ணசாலைவீட்டில்
தேவாதிதேவாஉன் திருவாழிதனைக்காட்டி (கண்)

ஸ்ரீராமர் சீதாதேவியின் சூடாமணி கண்டு
மகிழ்தல்.

தரவுகொச்சகக் கலிப்பா

பணிஅனுமான் இதுசொல்லிப் பாவைஉத வியசூடா
மணிஅடையா ளம்கொடுத்தான் வள்ளல்இரா கவன்கண்டான்
அணிஉடலம் புளகித்தான் அகம்குளிர்ந்தான் முகம்மலர்ந்தான்
துணியும்அந்த மணிவாங்கித் துதித்தான்சம் மதித்தானே (34)

24. தரு - சாவேரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சூடாமணிகண்ட போதே - சாமிக்குவந்த - சுகமே அனந்தசுகம்

அநுபல்லவி

வாடிஅனுமான்சொல்ல

ஆடிமுட்டமுட்ட

நாடிச்சீதையம்மை

சூடிவரவிட்ட

(சூ)

சரணங்கள்

1. அமலமாமணிதன்னை	வாங்கினான்	உயிர்செய்
அமிர்தசஞ்சீவிபோல்	தங்கினான்	சீதை
கமலக்கைபோற்பிடித்	தோங்கினான்	கவலை
கதிர்கண்டபனிபோல்	நீங்கினான்	கண்டு
கண்ணிரண்டும்	குளிர்ந்தான்	மேல்வரும்
எண்ணங்களும்	தெளிந்தான்	அந்த (சூடா)
2. மடித்துவாயிதழ்	கடித்தான்	மேனி
மயிர்ப்புளகம்	பொடித்தான்	வேர்வை
பொடிக்கத்துடி	துடித்தான்	அனுமான்
புத்திசொல்லிப்	படித்தான்	சேனையைப்
போர்க்குச்செல்லும்	என்றான்	அடிக்கடி
சேர்க்கச்சொல்லும்	என்றான்	இப்படி (சூடா)
3. அரக்கர் ஆம்இருள்ளல்லாம்	ஓடவே	தர்மம்
ஆனபயிர்வளர்ந்து	கூடவே	கீர்த்தி
விரித்தரம்பையர்கீதம்	பாடவே	தேவர்
வீசம்பூமலர்எங்கும்	மூடவே	வரவர
மேனி பாரிக்கவே	துர்க்காப	
வானி	பூரிக்கவே	அந்த (சூ)

ஸ்ரீராமர் தென்சமுத்திரக்கரையைக் காணுதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இந்தவண்ணம் சாமிமன மகிழ்ந்து தேறி

இலங்கையைப்போய் வளைந்திடவே சேனை சூழ

அந்தஅனுமான் மேலே தானும் தம்பி
 அங்கதன்தோள் மேலும்எழுந் தருளிச் சென்று
 தொந்தம்உள்ள படைத்தலைவர் முன்னும் பின்னும்
 சூழ்ந்துவரச் சக்கிரீவன் அருகே நின்று
 முந்திவழி காட்டிஇட ராமச் சந்திரன்
 முறைகொண்டான் தென்கடலின் துறைகண்டானே. (35)

சுந்தரகாண்டம் முற்றிற்று.

விருத்தம் - 32 - கொச்சகம் - 3-ஆக - 35 திபதைகள் - 6 -
 தருக்கள் - 27-ஆக-33.
 பாயிரம் - 1-க்கும் காண்டங்கள் 5-க்கும் கூடியகொச்சகம் - 5
 வெண்பா - 2 - வசனம் - 1- விருத்தம் - 142-ஆக- 145
 தோடையம் - 1, திபதைகள் -40, தருக்கள் - 96 ஆக-137.

★

ஆறாவது யுத்தகாண்டம்

அனுமார் மீண்டபின் ராணன் கேட்க மந்திரிகள்
 ஆலோசனைகூறல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

ஆலிலைமேற் பள்ளிவிடுத் தயோத்தி வந்தோன்
 அருங்கடல்வாய்ப் பெருங்கவிகள் உடன்இருந்தான்
 மூலஇலங் கையைமுன் போலவிசுவ கர்மா
 முடிக்க அந்தப் படிக்கிரா வணனும் கண்டான்
 வாலிலும்கா லிலும்அனுமான் இடுதீ யாலும்
 மாண்டராட் சதர்போக அந்த வூரில்
 மேல்உளராட் சதருக்கும் அரக்கன் பொல்லா
 வினைசெய்வான் மந்த்ராலோ சனைசெய் வானே. (1)

கண்ணிகள்

1. வாரும் வாரும்பாரம்பரிய மதிமந்திரிமாரே
பாரும்பாரும்*ராவணன்எனைப் பார்த்தென்னசொல்லுவீரே
2. அரிஅயன்கூடப்பயப்படும் இலங் காபுரித்தெருமேலே
கரிகரியாக்குவியக்குவியக் கண்டோமேகுரங்காலே
3. இங்கேசுட்டகுடாறில்லையே இலங்கையில்நாலுசாரும்
நங்கைமார்கொண்டைவெந்திடச்சுடு நாறுகின்றதுபாரும்
4. மனிதர்அனுப்பக்குரங்கிங்கேவர மாண்டதரக்கர்கூட்டம்
இனிஎன்னவெற்றிஇனி என்னசத்தி இனிஎன்னகொண்
டாட்டம்
5. என்னராவணன் சொல்லச்சீறி எழுந்தானே உன்மத்தன்
நன்னிக்குரங்கும்கொசுகும்பகையோ நமக்கென்றானே
பிரகஸ்தன்
6. ஒருவர்ஏதுக்குநானேலட்சுமணன் உடனே அவன் அண்ணன்
இருவர்தலையும்கொண்டு வருவேன் என்றானே
புகைக்கண்ணன்
7. நரரையும்வானரரையும்கொல்ல நான்அல்லோ அனுமந்தன்
துரிதமாஎன்னைப்போகச்சொல் என்று சொன்னானே
வச்சிரதந்தன்
8. இவன்மனிதருக்கிவன் குரங்குக்கென் றேவினான்என் கோனே
அவன் அவன்பலம்தெரியல் ஆகும்என்றான்மகோதரன் தானே
9. நாமேதின்கிறநரரும் குரங்கும் நம்மைஎதிர்க்கல்ஆச்சே
மாமோசம்இதுஎன்றுதுன்முகன் வகுத்தானேதன்பேச்சே
10. முட்டனுக்குத்தன்புத்தி நூலிலும் முற்றிலும்செம்மைபோலே
துட்டமந்திரிகள்வாயில்வந்து சொன்னாரேஒருகாலே
11. சூரியகேதுபிசாசன்முதலோர் சொல்லிடும்அந்தவேளை
காரியம்அல்லஎன்றுறுக்கினான் கும்பகர்ணன் என்னும்
அக்காளை

கும்பகர்ணன் ராவணனுக்கு ஆலோசனை கூறல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

படபடென மந்திரிகள் இந்தவிதம் சொன்ன தெல்லாம்
பரிந்து கேட்டே
உடல்மறந்தே ராவணனும் சிறியார்கைச் செம்பொன்போல்
உற்சா கத்தால்
கடல்கடந்து போராட நினைந்தளவில் அமைச்சர்களைக்
காய்ந்து பின்பு
திடம்உடைய கும்பகர்ணன் கூறுவான் அண்ணன்முன்னே
சீறு வானே. (2)

1. தரு - கலியாணி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

நேத்திஇதுவெகுநேத்திஅடா அண்ணேன் - மந்திராலோசனை
நேத்திஇதுவெகுநேத்திஅடா அண்ணேன்.

அநுபல்லவி

ஏற்றகும்பகர்ணன்	என்சொல்லைவீழ்க்கிராய்
எடுப்பானகீர்த்தியைத்	துடுக்காலேதாழ்க்கிராய்
காற்றைப்பிடிக்கவே	கையொடிந்ததென்ற
சொல்லைப்போலஇந்த	தூர்த்தர்சொல்கேட்கிராய் (நே)

சரணங்கள்

1. தேட்டம்ஆம் அசோக வனம்அழிபட்டபோதே
தேவருக்கும்உனது பயம்போச்சு
நாட்டம்ஆம் அரக்கர் தலைகள் உன்னாலேதெரு
நாலுபுறமும்உருண் டிடல்ஆச்சு
வீட்டுப்பெண்கள் நகைக்க ஒருத்திகாலடியினில்
வீழ்கிராய் இதிலும் உண்டோ ஏச்சு
கோட்டைமுழுதும்கரிக் காட்டைசெய்தகருங்
குரங்குக்கும்மனிதர்க்கும் பயந்தோமேஎன்னும்பேச்சு (நே)

2. விதம்விதமாப்பெற்ற விசயம்எல்லாம் ஐயய்யோ
 விராகக்கினியிலே கருக்கிறாய்
 மதிமோசமோஉன்தன் விதிவசமோசொன்னால்
 மனதுகொள்ளாமல்அரு வருக்கிறாய்
 அதிகவேதங்கள்ஓர் ஆயிரமுந்தெரிந்தும்
 அறியாமலேசெல்வம் செருக்கிறாய்
 மிதிலைப்பெண்கற்பால் இந்தப்-பதிவெந்த தல்லாமல்
 வேறொன்றால்வெந்ததென்றோ நீ எண்ணியிருக்கிறாய்(நே)

3. கருமலைபோல்இந்த நிருதரைக்கண்டால்அந்த
 காலருத்திரனுக்கும் உண்டோ வீரம்
 இருஇருநான்இதோ புறப்படுகிறேன்என்முன்
 எவ்வளவவரிட ஆரவாரம்
 மருஉடன்சீதையை விடுவதுவேநல்ல
 மார்க்கம்இல்லாவிட்டால் இந்நேரம்
 ஒருமிக்கவேபோய் உனக்காச்செனக்காச்சென்று
 ஒருகைபாராமல் இங்கே குறுகுறுக்கும்விசாரம் (நேத்)

விபீஷணர் இந்திரசித்தை விலக்கி ராவணனுக்குப் புத்திகூறல்.

விருத்தம்

கும்பகர்ணன் இந்தமொழி சொன்ன பின்பு
 குதித்திந்தர சித்தெழுந்தான் எனது கையில்
 வெம்புபிரம்மாஸ்தர மும்நாக பாசம் தானும்
 வீண்போமோ பின்அதைநீ காண்பாய் என்றான்
 வம்புசொன்னாய் பயலேநீ போடா நாளை
 வருங்கார்யம் அறியாய்என் றவனைத் தள்ளித்
 தம்பிவிபீ ஷணன் அண்ணேன் உனக்கி தெல்லாம்
 சதிஎன்றான் கேட்பாய்என் மதிஎன் றானே. (3)

2. தரு - சாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ராகவன்பகை ராவணாஒருகாலும் நமக்காமோ
 அண்ணேன் பழிசுமக்காதே.

அநுபல்லவி

ஏகனாய் அந்தமூவரும் தசரத ராமன் என்றும் வந்தாரே
நாம் எங்கே போவோம். அந்த (ராக)

சரணங்கள்

1. அலைகடல்குழிலங் காபுரிநகர்மேலே வந்தொருகாலே
அளவறுராட்சதர் மலைமலைகள் போலே மண்டி னதாலே
அலைந்தோம் மெத்த உலைந்தோம் மேனி
குலைந்தோம் நிலை கலைந்தோம் என்று தேவர்
காலமே ஓலமே செய ஆதி
மூலமே கோலமே ஆகி வந்து
கிளையும் விளையும் முளையும் களையவே
வலக்கை தந்து நிலத்தில் வந்தவதரித்த (ராக)

2. பாதகிதங்கையால் சீதையை வினைமூளா அடாசண்டாள
பன்னகசாலையோடுன் இருபதுதோளால் பாவத்துக்காளா
எடுத்தாய் ஆசை தொடுத்தாய் நன்மை
விடுத்தாய்குடி கெடுத்தாய் அவள் ஒரு
தாய் அடா தாய் அடா நமக்கொரு
தீ அடா தீ அடா சிறைமேல்
எத்தாய் வைத்தாய் பித்தாய் செத்தாய்
சனகி அல்ல உனையே கொல்ல - வந்தவள் (ராக)

3. மேதகு கார்த்தவீரியன் முன் எதிர்இட்டாய் - விருது விட்டாய்
வேதவதி சொன்ன சாபத்திலகப்பட்டாய் பிழைக்க ஒட்டாய்
மதமோ உனக் கதமோ எந்த
விதமோ லங்கை சதமோ இத்தனை
குரரும் வீரரும் உனதுகு
மாரரும் பேரரும் உன்னுடைய
முடியும் கெடியும் கொடியும் மடியும் முன்
சீதைபேர வாதைதீரும் உள்ளது (ராக)

விபீஷணரை ராவணன் சீறிக்கூறல்.

விருத்தம்

உதிக்கின்ற கதிரோன் முன்னே ஒளிக்குமின் மினிபோல் அல்லால்
கொதிக்கின்ற என்முன் அந்தக் குரங்கொடு நரர்என் செய்வார்
எதிர்க்கின்ற சொல்என் சொன்னாய் எனவிபீ ஷணனைப்பார்த்துக்
கதிக்கின்ற அரக்கன் பல்லைக் கடிக்கின்றான் படிக்கின் றானே. (4)

3. தரு - கௌளிபந்து ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

போதும்போதும்இந்த	புத்திவிபீஷணா
போதும்போதும்சொன்னது	போதும்அடா
ஏதடாநான்பயப்	பட்டுநடக்குமோ
எலியைக்கண்டு பூனை	ஏங்கிக்கிடக்குமோ
நாதன் ஆனநானோ	உன்சொல்லக்கேட்பது
நரிவாலைக்கொண்டோ	கடல்ஆழம்பார்ப்பது (போ)

சரணங்கள்

1. உலகும் அரகம்போய் வெள்ளாட்டியசல்காட்டில்
ஒதுக்குண்டராமன்என்னோடெதிர்ப்பானோ அவன்சூட
விலகிடமாய்மெய்து - குலமங்கையையெடுத்து
மேடும்காடும்திரிய விட்டேனே எங்கும்தேட
பலருக்கும்தெய்வம்என்றாய் இந்திரன் சிறைபட்டநாள்
பாலனோஇவன் 'என்னோ டேலாதோசண்டைபோட
கொலைசெய்யும்அரக்கரை மனிதன்கொலைசெய்வானோ
கொல்லத்தெருவில்ஊசி விறறால்விஸைபோமாடா (போ)
2. துப்பானவாலிமுன்னே எதிர்த்தவர்பலம்போமோ
தோல்வியோ ஆர்க்கும்அது சாபம்என்றறியோமோ
இப்போதும்மானிடர் முன் எனக்குப்பலம்இல்லையோ
ஈசனையும்மலையோ டெடுத்ததென்னபொய்போமோ
அப்பாநான் இருக்கவும் என்னோடேநீ பிறந்தும்
அந்த நரர்க்கஞ்சிஉன் சிந்தை இப்படிவேமோ
குப்பைக்கீரிகளைத்துக் கப்பும்கவடும்ஆகிக்
கொழுத்தாலும்கப்பலுக்குப் பெருத்தபாய்மரம்ஆமோ (போ)

3. அரன் அயன் தந்தவரம் என்றாய் அவரைக்கூட
 அடிக்கனக்குவரம் கொடுத்ததார் பொய்சொல்லாதே
 பரிவோபடைமிகுத்தால் அரண்நிற்குமோ இந்தப்
 பஞ்சைவார்த்தைவிட்டாள் தன்கோபம்பொல்லாதே
 அருகேகள்ளனும்ஆகி விளக்கும்பிடித்தாயேஊர்
 அழித்தகுரங்கைவிடென்றுரைத்தாய் அது அல்லாதே
 இரணியன்மகன்அந்த இரணியனைக்கொன்றாற்போல்
 என்னைக்கொல்லநினைத்தாய் இனிஎன்முன்நில்லாதே (போ)

சரணம் அடைந்த விபீஷணரைக் குறித்து ஸ்ரீராமருக்கு அனுமார் கூறல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

என்றுரா வணன்இந்த வார்த்தை சொல்ல
 இரங்கிவிபீ ஷணன் அண்ணேன் எனது வார்த்தை
 ஒன்றுமே பிசகாதென் நெழுந்தவ் வுரை
 ஒழிந்துவா னரச்சேனைக் கொழுந்தின் முன்னே
 சென்றுரா கவசரணம் என்ற வார்த்தை
 சீராமன் கேட்கமயிந் தனும்போய் சொன்னான்
 அன்றுரா கவன்பலர்யோ சனையும் கண்டான்
 அதுபோதில் அனுமந்தன் இதுசொல் வானே. (5)

4. தர - உசேனி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இந்தவிபீஷணன் மீது - நமக் - கித்தனையோசனை ஏது

அநுபல்லவி

அந்தஇலங்கையிலே அறிந்தேன் இவனை முன்னே
 சந்தேகம்இல்லைசாமி தாசன் அனுமான்சொன்னேன் (இந்)

சரணங்கள்

1. சொல்லும்புராணவேத சாத்திரம் இவன்
 செய்வதுதேவதா தோத்திரம் பல
 கல்விசெய்க்கெல்லாம் பாத்திரம் கள்ளம்
 கபடறியான் அனு மாத்திரம் இது
 அல்லாமல்இவன்வீட்டில் அடுத்தபோதில் அனேகம்
 நல்லநல்லசகுனம் நான்கண்டேன் அனுபோகம் (இந்)

2. ஊத்தைஆனகளும் கள்ளும் இவன்
 உண்கிறான் என்பதைத் தள்ளும்கண்டால்
 ஏற்றவன் என்றுநீர் கொள்ளும் நல்ல
 இங்கிதவான் எவர்க் குள்ளும் இவன்
 நேற்றுவாவணன்என்மேல் நீட்டியதத்திவெட்டைத்
 தீர்த்துவிட்டேனெக்குச்செய்தான்பிராணப் பிரதிட்டை (இந்த)
3. மூவர்க்கும்கூடாத வெற்றி கூட
 முடிப்பதல்லோஉந்தன் சத்தி சிறு
 கூவத்தைக்கண்டுகடல் ஒற்றிப் போன
 கொள்கைபோல்ஆச்சே இந்தப்பெற்றி சாமி
 தேவிக்கும்பெண்ணைக்கொண்டுதேற்றச்சொல்லி அகன்றான்
 ஆவத்தையினாலேவந்தபயம்புபயம்என்றான் (இந்த)

விபீஷணர் சரணாகதத்தைக் குறித்து ஸ்ரீராமர் கூறல்.

விருத்தம்

தொடரா அனுமான் இந்தவண்ணம்
 சொன்ன மொழியும் கவித்தலைவர்
 இடரா உரைத்த வாய்மொழியும்
 இரண்டு மொழியும் மனங்கொண்டான்
 உடனே அபயம் என்றவருக்
 குயிர்ஆனாலுங் கொடுப்பதுவே
 கடன்ஆம் எனஎல் லார்க்குமனம்
 கரைப்பான் ராமன் உரைப்பானே. (6)

5. தரு - செளராஷ்டிர ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சரணம்சரணம் என்றானே - காவாதேவிட்டால்
 திரணம் அல்லவேநான்தானே.

அநுபல்லவி

அரியவிபீஷணன் அங்கே அரக்கன் ஆனாலும் இங்கே
 இருசெவிக்கேட்கவாய்விட்டு ராகவாஎன்று கூப்பிட்டு (சர)

1. ரவிகுலத்தினில்வந்தேனே தண்டகாரணிய
தவசிகட்குரைதந்தேனே,
சிவிராசன்புறவாலே தேகம்ஈந்தானேமண்மேலே
கவலையால்இவன்எதோநொந்து - கதறிக்கொண்டிங்கே
வந்து (சர)
2. பெற்றசடாயுவும்பாய்ந்தானே மருமகட்கா
உற்றபோரில் ஓடிமாய்ந்தானே
கத்தும்யானைஓசைகொண்டுகாத்தானேமாயன்பண்டு
சத்துருராவணன்தம்பி தான் ஆனாலும்என்னைநம்பி (சர)
3. சங்கரா அபயம் என்றானே மார்க்கண்டன் அவன்
பொங்கிய காலனை வென்றானே
வங்கையோடென்னவீரியம்மாருதிசொன்னதே காரியம்
அங்கவன்வந்தென்னைமேவஅழைத்துவாபோநீசுக்கிரீவ (சர)

**சுக்கிரீவன் அழைத்தபோது விபீஷணர்
சொல்லிக்கொண்டு வருதல்.**

விருத்தம்

என்னரகு ராமன்உரைப் படிவாரும்
சாமிஇடம் எனச்சுக் கிரீவன்
சொன்னதைவீ டணன்கேட்டுப் புளகித்தான்
கண்களில்நீர் சொரிய நின்றான்
பின்னைஎனும் சீதையைப் பிரிவித்த
பாவிஉடன் பிறந்த பாவி
என்னையும்வா என்றாரோ சாமிஎன்றே
தொழுகின்றான் எழுகின்றானே. (7)

6. தரு - ஆனந்தபைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

என்னையும் வரச்சொன்னாரோ - ரகுநாயகர்
என்னையும்ராசுதன்என் றுன்னாரோ.

அநுபல்லவி

அன்னை ஆம்சீதாதேவியைக் கொண்டுபோனபாவி
தன்உடனேபிறந்த சண்டாளன் ஆகிவந்த (என்)

பத்திலீபி ஷணன்இவ்வா றுருகிஅடிக் கடிமண்மேற்
பணிந்து வந்தான்
அத்திமுன்னே கூவவந்த ஆதிமூ லப்பரனே
அமரர் கூவ

நித்தியகோ தண்டபதி எனவந்தான் என்குறையும்

நீக்க வந்தான்

சத்தியம்ஆம் எனத்தேறிமனம் கொண்டான்ராம

தரிசனம் கண்டானே

(8)

7. தரு - மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ராமனைக்கண்ணாரக்

கண்டானே - விபீஷணன்தை

மாமுடிமேல்வைத்துக்கொண்டானே

அநுபல்லவி

காமனும்செங்கமலப்

பூமனும்பணிபரந்

தாமனை ஆயிர

நாமனைக்கோதண்ட (ராம)

சரணங்கள்

1. வெள்ளம் ஆனவானர வர்க்க நடுவேதம்பி
 மேருமலைபோல் அருகே நிற்க பூணில்லாமார்பம்
 புள்ளிவில்போடாதமேகம் ஒக்க தோள்வளைநீங்கி
 பூட்டில்லாமந்தரம்போல் சோபிக்கமுன்றுலோகமும்
 கள்ள அரக்கர்தினம் கிள்ளிகிள்ளி அருந்த
 கொள்ளைகொடுத்தமரர் துள்ளித்துள்ளிவருந்த
 வள்ளல்ஆதிமுறை உள்ளபடி திருந்த
 பள்ளிஅரவணையைத் தள்ளிஎழுந்திருந்த (ராம)
2. தருமம் ஆகருபி கரித்தானைப் பிரசண்டகோ
 தண்டமும் அண்டமும் பரித்தானைத் தாமரைபூத்த
 கருமுகில்போல்அவ தரித்தானை மரவுரியைக்
 கச்சைபோலவச்ச வரித்தானைச் சனகன்கன்னி
 இருவிழியிலும்உள்ள கருமணிஎனவந்த
 திருஉருவினில்ஒளி பெருகிடத்தாய்முத்த
 விரதம்கொடுத்தமுடி சிரசினில் கொண்டசொந்த
 அரசன்கொடுத்தமுடி பரதனுக்கன்றுதந்த (ராம)
3. பூமிதனில்அடிக்கடி வீழ்ந்து சூரியனைக்கண்ட
 பூமலர்போல் முகப்பிரபை குழ்ந்து ராஷ்டகுல
 ஆண்மைஎல்லாம்வரவரத் தாழ்ந்து சாமிகடைக்கண்
 ஆந்தசமுத்திரம்தன்னில் ஆழ்ந்து சுந்தரம்உள்ள

காமனைஉதவிய	மாமனை	துளசியந்
தாமனைத்திருமுகச்	சோமனை	புசபல
வீமனைச்சானகி	வாமனை	தேவர்கள்
ஆமனைவரும்பணி	பூமனை	தசரத (ராம்)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமரைச் சரண் அடைதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வசம்உடன்இப் படிகண்டு நால்வர் ஆன
மந்திரிகள் வரவிபீ ஷணனும் வந்தான்
நிசம்உடனே ராமசந்த்ரன் சன்னி திக்கு
நேர்ஆக வரவரக்கண் ணீர்ஆ றாகி
அசையுமுடல் ஒடுக்கிஅய்யன் பதத்தில் வீழ்ந்தான்
அயோத்திரா மாசரணம் என்னைக் காப்பாய்
தசரதரா மாசரணம் சரண்என் றேதோத்
திரம்சொல்வான் அதிலேஉத் தரம்சொல் வானே. (9)

8. தரு - புன்னாகவராளி ராகம் - ரூபக சாப்புதாளம்

பல்லவி

ராகவனே சரணம்ரகு ராமாஉன்சரணம்
நம்பினேன்விபீஷணன்உன்செம்பொன் ஆனசரணம்.

அநுபல்லவி

ஆகாதான்உடன்பிறந்த பாவம்தீர்த்திந்நேரம்
அபயம்உனக்கபயம்என்னை ஆள்வதுநின்பாரம் (ரா)

சரணங்கள்

1. பணத்துக்கொரு அம்புகொண்டு பாழில்எய்தால்போல
இணக்கம்சொன்னேன்என்புத்தியை எறிந்துவிட்டான்சாமி
குணக்கெடுக்கநாய்வாலைக் கூடுமோ கூடாததனால்
துணித்துவிட்டுன் தனை அடைந்தேன்-சுவாமிசித்தம்
என்பாக்கியம் (ரா)
2. பாம்புக்கும்பால்வார்க்கவார்க்க படுவிஷத்தைக்கொடுப்பது போல்
ஆம்புத்திநான்சொல்லச்சொல்ல அகற்றி விட்டான்சாமி
வீம்புக்காரன் அவனுக்கினி மேல்அல்லவோதெரியும்உன்னைக்
காண்பித்துக்கொண்டெனை முற்றிலும் - காப்பாற்ற
உன்தனக்கேகடன் (ரா)

3. நாடறியச்சீதைதன்னை நம்குடிக்கோர்நெருப்பாகத்
தேடிக்கொண்டாய் என்றடிக்கடி தெரியச்சொன்னேன்சாமி
கேடுவரும்முன்னேமதி கெட்டுவரும்என்பதனால்
மூடன் ஆனான் அவன்தனைநான் முழுவதும் துறந்துனை
அடைந்தேன் (ரா)
4. வானவர் ஆகியபயிர்க்கு வளர்ந்திடும்ராட்சதக்களையை
ஈனம்அறப்பிடுங்கவந்தான் ராமன்என்றேன்சாமி
சானகியால்ஒருபத்துத் தலையும்பனங்குலைபோல்
மாநிலத்தில்விழுவாணை மறந்துவிட்டுன்தனை அடைந்தேன் (ரா)

ஸ்ரீராமர் விபீஷணருக்கு அபயமும் அரசும் கொடுத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கலங்கிப்பணிந்த விபீஷணன்மேல் கருணைபொழிந்து தம்பியினால்
துலங்கும் துணைப்பா துகைமகுடம் சூட்டி என்பேர் உள்ளளவும்
தலங்கள் பதினால் உள்ளளவும் சந்த்ராதித்தர் உள்ளளவும் (னே.
இலங்கை உனக்கேஎனச்சொல்லி எடுத்தான்வலக்கை கொடுத்தா

9. தரு - பரசு ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

இந்தாவிபீஷணா லங்காபுரிராச்சியம்

அநுபல்லவி

இந்திராதிதேவர்கள் உள்ளநாள்வரைக்கும் (இந்)

சரணங்கள்

1. வேதம் உள்ளளவும் - வேத கீதம்உள்ளளவும் - பாரி
சாதம்உள்ளளவும் - பஞ்ச பூதம் உள்ளளவும்
இந்தா - இந்தா இந்தா - இந்தா (இந்)
2. கார்உள்ளளவும் - கடல் நீர்உள்ளளவும் - ஈரேழ்
பார்உள்ளளவும் - எந்தன் பேர்உள்ளளவும்
தந்தேன் - தந்தேன் தந்தேன் - தந்தேன் (இந்)

3. கேள்வியும்நீயே - பிர தாவியும்நீயே - என்
 ஆவியும்நீயே - சிரஞ் சீவியும்நீயே
 சொன்னேன் - சொன்னேன்சொன்னேன் - சொன்னேன்(இந்)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமருக்கு இராவணன் பெருமை கூறல்.

விருத்தம்

வந்தவிபீ ஷணற்கிவ்வா றரசு தந்து
 வரிசையுள்ள துணைவனைப்போற் பரிவி னாலே
 சந்ததமும் வாழிஎன்ற ராமச் சந்த்ரன்
 தழைத்தருளால் அவனைவர வழைத்துன் வாக்கால்
 அந்தரா வணன்புரமும் உரமுங் கோட்டை
 அரணமு மக்களும் அமைச்சர் ஆன பேரும்
 தொந்தமுள்ள சேனைகளும் தெரிய நீதான்
 சொன்னவி பீஷணனுஞ் சொல்லு வானே. (11)

10. தரு - பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

அந்தராவணன்	பெருமைஒருவகை
அறிந்ததைசொல்லக் கேளாய்	சாமி

அநுபல்லவி

இந்தக்கடல்உலகில்	*அந்தக்கடலைநீங்கி
எழுந்தவதாரம்செய்த	செழுங்கருணைக்கடலே
பிந்தியோமுந்தியோ	என்றளவிடாதபுச
பலவீமாரவி	குலசோமாநான் (அ)

சரணங்கள்

1. கோட்டைக்காற்றடிக்க ஆதியில் மேருமலைச்	
சிகரம்மூன்றும்பறி	போச்சுது
ஓட்டமா அந்தவிசை கடலில்எழுநூறு	
யோசனையகலமாச்	சாய்ச்சுது

* அந்தக்கடல் - அந்தப் பாற்கடல்

நாட்டம்ஆம்மதில் ஏழுசுற்றுடைலங்கை
 நகர்என்றதற்கொருபேர் வாச்சது
 கோட்டைவாசல்ஒவ் வொன்றுக்குப்பதினாறு
 கோடிசேனை காவல் ஆச்சது
 ஆட்டம்இல்மதிள்காவல் அரக்கர் ஆயிரம்கோடி
 அரமனைக்காக்கின்றபேர் அறுபத்துநாலுகோடி
 மேட்டுப்பட்டணகாவல் அரக்கர்முப்பதுகோடி
 விழித்துவிண்ணில்நிற்பவர் கொழுத்தநால்எட்டுக்
 கோடி (அந்)

2. சிந்தியபுதைக்கண்ணன் கும்பன்நிகும்பன்வச்சிர
 *தெந்தன்மகாபாரிசன் அதிகாயன்
 பந்திபந்தியாவர் கோடானுகோடிசேனைப்
 படைத்தோர் இன்னமும்ஒரு வன்பேயன்
 தந்திவெள்ளானையைச் சுழற்றிஅடித்தான் அவன்
 தம்பிகும்பகாணன் பெருவாயன்
 மந்திரிகளவெகுபேரில் அவனைக்கெடுக்கவந்த
 மந்திரிமகோதரன்உண் டொருதீயன்
 சந்திரலோகத்தைக்கொள்ளை கொண்டானே ரணமஸ்தன்
 சதிர்ஆனசேனைக்கெல்லாம் அதிபதியாம்பிரகஸ்தன்
 இந்திரனையும்சிறையில் இட்டானே இந்திரசித்தன்
 இவர்க்கும் ஆயிரவெள்ளத் தவர்க்கும் அவனே
 கர்த்தன் (அந்)

3. போதவேவருணன் பாசத்தையும் குபேரன்
 புஷ்பகத்தையுங்கூடப் பறித்தானே
 ஏதோபோல்வெள்ளி மலையைப்பிடுங்கிமாப்பால்
 எட்டானைக்கொம்புகளும் முறித்தானே
 வேதனைசெய்தந்ததெய்வப் பெண்களைவீட்டில்
 வெள்ளாட்டிவேலைசெய்ய மறித்தானே
 ஆதிசிவன்கொடுத்த வாள்கொண்டபலத்தினால்
 ஆரையுமசகமாக் குறித்தானே
 வாதையையும்மூல பலம்உண்டின்னம்உபரி
 மண்டலத்தில் அவனுக் குண்டோவேறேஎதிரி
 சீதரனேஉன்கைக் கோதண்டம்ஆனதரி
 சிலைக்கும்கணைக்கும்அவன் தலைக்கும்கணக்குச்சரி (அந்)

* தந்தன் என்பது மோனை நோக்கி தெந்தன் என்றாயிற்று.

ஸ்ரீராமர்முன் விபீஷணர் அனுமாரைத் துதித்தல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மானவிபீ ஷணன்இந்த வாறு சொல்லி
மரம்ஏழும் கரனையும்வா லியையுங் கொன்றாய்
ஆனதுகண் டிங்குவந்தேன் அல்ல கண்டாய்
அய்யாஉன் தூதுவன்அன் றரக்கன் விட்ட
சேனைகளை மடித்திலங்கை கொளுத்தி உன்பால்
சேர்ந்ததுகண் டினிநீயெ கதியென் றெண்ணி
நானுமிங்கே சேர்ந்தேன்என் றனுமான் றன்னை
நாடினான் சாமிமுன் கொண் டாடி னானே. (12)

11. தரு - மத்தியமாவதி ரா்கம் - அடதாள சாப்பு
பல்லவி

இந்தஅனுமான் இலங்கையிற்போர்செய்த
விந்தையை என்னசொல்வேன்

அநுபல்லவி

வந்தனைசெய்தந்த சீதையைக்கண்டு
மதத்தாலேஎங்கும் குதித்துக்குதித்துக்கொண்டு (இந்)

சரணங்கள்

- சாமிநீதந்த அடையாளந்தந்தம்மை
தந்த அடையாளம் அந்தமாய்க்கைப்பற்றி
மேன்மைஅசோக வனத்துமரங்களை
வேரோடும் தூறோடும் வீசிவிழச்சுற்றி
சேமிக்கும்அந்த வனகிங்கரர்களைத்
திசைக்கும் அப்பாலே தெறிக்கும்படிஎன்றி
ஆம்எனும்பஞ்ச சேனாதிபரைக்கையால்
ஆரிடவேரத்தம் பீரிடவேகுற்றி
அங்கவர்சேனை நடுங்கிடவாரி
அடங்கலும்வீசி பிணங்கள் அவர் அவர்
மங்கையர்முன்விழத் தங்கள்பிணம்என்று
மயங்கியேகண்டு பிணங்களின்மேல்விழ
மடித்தவாய்த்தலை ஓரிசிதறிட
வாய்களைக்கவ்வி நாய்கள்உதறிட
பிடித்திடுங்கால தூதர்பதறிட
பெண்கள் கூடிக்கொண் டெங்கும்கதறிட (இந்த)

2. தோரணகம்பத்தின் மேற்கொண்டபின்னும்
 தொடர்ந்துவரும்அசுஷ யன்படையைப்பார்த்து
 பாரினில்பாய்ந்துகைக் குத்திலும் எத்திலும்
 பல்லாலும்கல்லாலும் செல்லுகள் போல்மாய்த்து
 வீரியம்பேசிய அட்சயனைத்தூக்கி
 மேலும்கீழும்போட்டுக் காலினாலேதேய்த்து
 தீரும்சரீரத்து ரத்தத்தைநெற்றிக்குச்
 சிங்காரம்ஆகிய சிந்தூரமாய்ச்சேர்த்து
 சித்திரவில் இந்திர சித்தன்விடும்படை
 முற்றிலும்காலால் உதைத்துவிழக்கொன்று
 மற்றவன்பின்சென்று கொற்றஅரக்கன்முன்
 சுற்றியவால்கோட்டை வைத்ததின்மேல்நின்று
 மாயத்தினால் அழியாதடாசீசீ
 மார்க்கம்அல்லவடா என்றேஏசிஏசீ
 வாயில்வராஇடும் பாலைபேசிபேசீ
 வாலில்அவன் இட்ட தீயைவீசிவீசீ (இந்த)
3. சுந்தரமாடங்கள் கூடங்கள் பீடங்கள்
 தூர்க்கம்எல்லாம் தணல் பக்கம்எல்லாம் தணல்
 சந்திகள்பந்திகள் மேடைகள் ஓடைகள்
 சாலைஎல்லாம் தணல் சோலைஎல்லாம் தணல்
 முந்தியகோட்டைகள்*கொம்மைகள்பொம்மைகள்
 முற்றம்எல்லாம்தணல் சுற்றும்எல்லாம்தணல்
 விந்தையதாகிய துங்கஅரங்கமும்
 வீதிஎல்லாம்தணல் வேதிஎல்லாம்தணல்
 விலகிவெந்தோர்சிலர் அலறிவெந்தோர்சிலர்
 மெலியவெந்தோர்சிலர் நலியவெந்தோர்சிலர்
 தலைகள்வெந்தோர்சிலர் குழல்கள்வெந்தோர்சிலர்
 கலைகள்வெந்தோர்சிலர் நிலைகள்வெந்தோர்சிலர்
 தாழும்பிணத்தால் அவனிநெளிக்கவே
 சானகிவாழ்மரம் ஒன்றும்தளிர்க்கவே
 ஏழுதினம்பட்ட ணம்தத்தளிர்க்கவே
 ராவணனும்பயந் தோடிஒளிக்கவே (இந்த)

* கொம்மைகள் - கொத்தளங்கள்.

ஸ்ரீராமர் வருணன்பேரில் அம்புதொடுத்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அறியும்விபீ ஷணன்சொல்ல அனுமான் வெற்றி
 அறிந்தவனுக் குகந்துசிரஞ் சீவி யாக
 மறுவில்லவர மதுகொடுத்துதான் கடலைத் தாண்ட
 வருணமந்த்ரம் சபித்துவிரி தருப்பை மேலே
 பெறுதினம்ஓர் ஏழும்போய் ராமச் சந்த்ரன்
 பின்னும்வரு ணனைக்காணான் தம்பிக் கோதி
 எறிகடல்மேற் சினந்துகோ தண்டம் நாணி
 ஏற்றினான் சரமாரி தூற்றி னானே.

(13)

12. தரு - சங்கராபரண ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

தொடுத்தானேசரதாரை தாரைக்குராமன் கொடுத்தானே கடல்நீரை

அநுபல்லவி

தொடுத்தானேஏழுநாள்	படுத்தானே அதைக்கூடத்
தடுத்தானே வருணன்என்	றெடுத்தானே கோதண்டம் (தொ)
1. கனல்கனலாஎங்கும்	பாய்ந்ததே - பிரம்ம
கமண்டலசலங்களும்	தீய்ந்ததே - மலையிற்
சுனையும்தாரையாவற்றிக்	காய்ந்ததே - புகையால்
சூரியன்பரியும்நடை	ஓய்ந்ததே
புனலிலேசெங்கமலமலர்எனவிரிகொழுஞ்சுடர் தழைய	
வனதிமிங்கிலகிலதிமிங்கில	மகரமீன்கள்குழைய
அனல்எழும்பொறிசிதறவெகுவெகு கணைகளொடுகணைஇழைய	
இனிஎங்கேஇடம்என்றுவடவாக்கினியும் போய்மறுகடலில்	
	நுழைய (தொடுத்த)
2. சிட்டமுனிவர்தவம்	சிறக்கவே - நீரில்
செழிக்கும்ராட்சதரும்போய்இறக்கவே - அவர்	
பட்டஉதிரம்எங்கும்	பறக்கவே - கடல்
பாய்ந்துசெவசெவென்று	நிறக்கவே
அட்டகெசங்களும்தேவரும்பயப்பட்டுக்கண்விழிபிதுங்க	
மட்டில்லாஅனல்வெட்டையாற்சுருண்டெட்டுநாகமும் அதுங்க	

இட்டமாம்கவிப்படை எல்லாம் திகிலிட்டுச்செடிதொறும்
ஒதுங்கமுன்
சுட்டதூதன்வந்தானோஎன லங்கைப்பட்டணமுந்திடுக்கிட்டுப்
பதுங்க (தொடுத்த)

3. தெரிந்துபாதாளமும் கண்டதே - ஆதி
சேஷன் முடியும்சாய்ந்து கொண்டதே - வானி
பிரிந்துநவக்கிரகமும் விண்டதே - அந்த
பிரமலோகமும்புகை உண்டதே
பெருந்தவிடும்ஒரு தொடைக்குநூறாயிரம்சரங்களாகப்பெருக
விரிந்தகடலினில் இருந்தமலைகளும்எரிந்துகரியாக்கருக
பரிந்துநதிமடவார்கள் கண்ணீர்சொரிந்துசாமிமுன்உருக
வருந்தவருந்தவராதவருணனும் பொரிந்துபொருந்து
கடல்கரிந்து வருக (தொடுத்த)

ஸ்ரீராமரை வருணன் சரண் அடைதல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பெருமான் பிறகக் கினிவாளி பிடிக்க வருணன் துடித்துவந்து
பருமா மணிஆ யிரமாலை பதகா ணிக்கை ஆகவைத்து
நிருபா சரணம் பிழைபொறுப்பாய் நீயே சரணம் எனதாவி
தருவாய் சரணம் எனமுன்னே தாழ்ந்தான் அடிக்கீழ் வீழ்ந்
தானே. (14)

13. தரு - அசாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

சரணம்சரணம்ரகுராமா - நீ என்னைத் - தற்காத்தருள் பரந்தாமா

அநுபல்லவி

விரிகடல்வேந்தன்உன் திருவடிசேர்ந்நென்
மேல்என்னஉபசாரம் ஆயிரநமஸ்காரம் (சரணம்)

சரணங்கள்

1. மட்டிமீன்ஒன்றோடொன்று மல்லாடி அவர்பூணும்
வழக்குதீர்க்கப்போனேன் இதுக்கோஉன்மனம் கோணும்
எட்டும்ரண்டும்தெரியா எனக்கித்தனையோகாணும்
என்னபிழைசெய்தாலும் நீயேபொறுக்கவேணும்(சரணம்)

2. ஏதும்பலமில்லாத நீஒருமானிடன்
என்றுன்னைநினைத்தால்நான் வீழ்வேன்நரகத்துடன்
தீதிதுநல்லதென் றறியாதநான் அசடன்
சிறியோர்செய்தபிழையைப் பெரியோர்பொறுக்கக்
கடன் (சரண)
3. திக்குவேறில்லைஉன்தன் பாதத்திலே புகுந்தேன்
சேதுபந்தனம்செய்ய என்முதுகிடம்தந்தேன்
அக்கினிக்கணைவிட வேண்டாம்நான் மிகநொந்தேன்
அலைகடல்துயின்றோனே நானுண்ணைநம்பி
வந்தேன் (சரண)

வானர வீரர்கள் சேதுபந்தனம் பண்ணுதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இரக்கமாக வருணனிந்த வாறு போற்ற
இராகவனும் கருணைசெய்து மருகாந் தார
அரக்கர்மேல் அக்கணையை விடுத்தான் அப்பால்
அபயதா னங்கொடுத்தே வழிகாட் டென்றான்
பதத்தினால் அவனுமென்மேல் அணைசெய் துந்தன்
படைஎல்லாம் நடத்தென்றான் கூடிக் கூடிக்
குரங்குவீ ரர்கள்மலைமேல் மலையா வீசிக்
கொட்டினார் கடலில் அணை கட்டி னாரே. (15)

14. தரு - மோகன ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சேதுபந்தனஞ்செய்தாரே - தேவர் - சீதமலர்மழை செய்தாரே

அநுபல்லவி

நாதனும்கவிக்கெல்லாம் நாதனும் இலங்கைக்கு
நாதனும்ல்லாமல் ஒதும்வானரர்எல்லாம்

சரணங்கள்

1. முந்தநான் முகன்மகன் இந்திரன்மகன் மகன்
சுந்தரத்திமுகன் கந்தமாதனன் அனு
மந்தன்குமுதன் மயிந்தன் துமிந்தன்வ
சந்தன்முதலோர்கூடி

அந்தமலைஉனக்கு நெந்தமலையும்ஓங்கித் தொந்தராகவன்முன்னே வந்தந்தத்துறையிற்	இந்தமலைஎனக்கென் தம்தம்கைகளால்வாங்கித் தந்தமொழிப்படிக்கு கிடநவருணன்மேலே(சே)
2. கடுத்துமுகங்கள்சிடு கெடுத்துவேரோடேகீண் அடுத்தமலைகளைக்கீண் சடுத்தம்பேசிபேசி மடுத்துவாலினிற்சில படுத்துச்சிலமலையை விடுத்துநளன்கையிலே நடுத்திடல்ஆம்படி	சிடுத்தராட்சதர்தம்மைக் டெடுத்தொறிருபது போலே டெடுத்தொருவர்க்கொருவர் தொடுத்ததோளினிற்சில எடுத்துத்தலையில்வைத்து கொடுத்துப்பெருங்கடலின் தடித்துவகைவகையாச் (சே)
3. மேட்டின்மலைகளோடு ஓட்டிளியஅலை நாட்டின்மங்கையர்இடை பாட்டிவெட்கம்ஊட்டி தாட்டிகம்உடன்வெகு பாட்டில் அடுக்கிச்சந்து நாட்டியோசனைப்பத்து நீட்டியநூறுயோசனை	நாட்டின்மலைபிடுங்கி ஆட்டியதுளிதெய்வ பூட்டியதுகில்குளிப் போட்டிபோட்டிகள் ஆகப் மூட்டிமூன்றுநாளையில் கூட்டிஅகலம்செய்து காட்டிலங்கைமட்டும் (சே)

ஸ்ரீராமர் சுகசாரணரோடு கூறுதல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வளம்ஆன அணைகண்டு மகிழ்ந்து ராமன்
மலையெனும்*ச்வே லையில்ஏறிச் சகல பேர்க்கும்
நளனாலே வீடமைத்தங் கிருந்த போது.
நல்லசுக சாரணர்ரா வணனால் வந்து
தளமீது திரிதல்கண்டு பிடித்துக் கட்டித்
தந்துவிடீ ஷணன்காட்டச் சாமி கண்டான்
களவாளன் அரக்கனையோ இனிஈ டேறக்
கரைசொல்வீர் என்றவரோ டுரைசொல் வானே. (16)

* ச்வேலை - சுவேலை அணைகட்டிய பிறகு ஸ்ரீராமபிரான் எழுந்தருளியிருந்த மலை; இது இலங்கையில் உள்ளது.

15. தரு - பியாகடை ராகம் - அடதாளம்

பல்லவி

சொன்னான் ஸ்ரீராமன் என்று ராவணன் முன்னே சென்று
சொல்வீரகசாரணரே

அநுபல்லவி

செந்நெல்வளர் அயோத்தி
தீக்ஷணம் உள்ளபாலன்

தெசரதமகாராசன்
ராசுதகுலகாலன் (சொன்)

1. மாயமான்பின்னேவந்து நாயெனவே நுழைந்து
சேயஅருந்ததிக்கும் தாயை அருங்கொடிய
தீயைச்சிறையில் இட்ட பேயனைநரகத்தில்
ஏயஇடுவேன்னென்றும்
தூயமுனிவர்கண்டு ஏஏஎன்றுசிரிக்கச்
சாயும்பனங்குலையின் காயெனவிழப்பத்து
வாயும்தலையும்குற்றிப் பேயும்கழுகுங்கொத்தப்
பாயும்கண்கணைஎன்றும் ஆயிரம்தரம் ஆகச் (சொன்)
2. மண்டல அரசரும் எண்டிசை அதிபரும்
அண்டரும்முனிவரும் புண்டரீகனும் அந்த
கொண்டவண்ணனும்நீல கண்டனும் அவனுடை
அண்டையில்இருந்தாலும்
மண்டகளரியிடு சண்டையிலேஎனது
சண்டவிசயகோ தண்டம்விடும்கணையால்
அண்டினபடையும்தன் மண்டைகளும்உருளக்
கண்டங்கண்டங்கள் ஆகத்துண்டம்இடுவேன் என்றுநான் ()
3. மூத்தமகனும்பின்பு வாய்த்தமகனும்கும்ப
சுரோத்திரனும்படையும் கோத்திரமும்குலமும்
கூற்றுவன்கைக்கொள்ளவே காற்றில்இலவம்பஞ்சாய்த்
தூற்றிவிடுவேன் என்றும்
வேற்றொருமங்கையரைப் பார்த்தவிழிகள்எல்லாம்
நாற்றம்எழும்பநரி கோத்துவளைத்திருக்க
நாற்றிசையும்அப கீர்த்தி உண்டானபடு
தூர்த்தனைஎமன்உல கேற்றிவிடுவேன்னென்றும் (சொ)

ராவணனுக்கு மாலியவான் புத்தி கூறல்.

விருத்தம்

வள்ளலெனும் ராமனுரை தலைமேற்கொண்டு
 வந்தசுக சாரணர்கள் போனார் சேர்ந்த
 பிள்ளைவிபீ ஷணன்செயலும் இலங்கைப் பட்டம்
 பெற்றதுவும் திருவணையும் சுவேலை மேலே
 கொள்ளைநெடுஞ் சேனைஇறங் கினதும் எல்லாம்
 கூறினார் புண்ணிற்கோ லிட்டாற் போலத்
 துள்ளிரா வணன்வெகுண்டான் அதுக்கு நீதி
 சொல்லுவான் மாலியவான் சொல்லு வானே. (17)

16. தரு - ஆரபி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

கேள்அடாராவணனே - நான்சொன்னபுத்தி
 கேள்அடாகண்மணியே

அநுபல்லவி

நாளைத்தெரியும்அடா மாலியவான்பேச்சு
 ராமன்பேர்சொல்லச் சொல்ல எடுக்குதேபெருமூச்சு (கேள்)

சரணங்கள்

- முற்றிலும்தானே அந்த ராமாவதாரம்தன்னை
 மூவரும்ஓர்உருவா எடுத்தார் என்றாரே அப்பால்
 சற்றும்அறிந்திலையோ தேவர்எல்லாங்குரங்காகச்
 சமைந்தார்என்றாரே இப்பால்
 ஒற்றிவெள்ளம்வருமுன் அணைகோலிக்கொள்ளவேணும்
 ஊறிற்கிட்டிவந்தாரை செய்வதுண்டோ இனிமேல்
 பித்துப்பிடித்தாற்போலப் பிடித்ததைப்பிடியாதே
 பேதைசீதையைவிடு பிழைக்கிறதுமெய்ஆனால்(கேள்)
- பண்டிவன்கையாலேநான் பட்டபாடுகொஞ்சமோ
 பழம்புண்ணாளிபரி யாரியென்பது பொய்யோ
 மிண்டுபண்ணாதேகூத் தாடிச்சிலம்பம்படை
 வெட்டுக்காவது மெய்யோ
 உண்டானவார்த்தை சொன்னேன் சடுகெண்டைக்காகஏரி
 உடையாதேராமன்சேனைக்குன்சேனைமாவோ நொய்யோ

துண்டரீகபுத்தி வேண்டாம்அடாஉனக்கு
சுயபுத்திபோனாலும்என் சொற்புத்திவேணும் ஐயோ (கேள்)

3. வரவரவிபரீதம் கண்டல்லோசொல்லவந்தேன்
வலியத்தேடிச்சொல்லவந்தேனோஉந்தன் அண்டை
கிரியைஅறிந்துவந்து தூதர்சொன்னால்ஏண்டா
கிழித்துக்கொள்ளுகிறாய் தொண்டை
ஒருகுரங்கின்கையாலே படுபாதிசேனையும்போய்
ஊரில் மூலைக்குமுலை உருளுதேதலை மண்டை
இருமனதாயெண்ணாதே எல்லாக்குரங்கும்வந்தால்
இலங்கைமட்டிலேபோமோ எப்படி ஆமோசண்டை (கேள்)

மாலியவானை ராவணன் நிந்தித்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மீட்டாங் குறைக்கும் செயலுண்டோ
விடியும் தனையும் மழைபெயினும்
ஓட்டாங் கிளிஞ்சில் கரைவதுண்டோ
ஒருமா லியவான் உரைத்ததெல்லாம்
கேட்டான் எனது செவிக்காகாக்
கேள்வி நீசொன் னதுபோதும்
பாட்டா கேளாய் என அரக்கன்
பழிப்பான் சொல்லி ஒழிப்பானே. (18)

17. தரு - தோடி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

எங்கேவைத்திருந்தாய் இந்த ஏழைமதி - என்மாலியவானே

அநுபல்லவி

அங்கேபோன விபீஷணன்போலே
ஆளைச்சுற்றிப்பாராமல் அளக்கிறாய்ஒருகாலே (எங்)

சரணங்கள்

1. ஆயிரம்வெள்ளம் சேனைஉண்டிதை
அறியாதவர்இங்கே எவர்தாமோ
அல்லதொருசிறு முள்ளுகுத்தினால்
அதுகொண்டென்னபெரு மலைநோமோ

மாயமோஇந்தக்காட்டுப்பூச்சிகள்
வல்அரக்கர்ப்படைக் கெதிர்ஆமோ
வாயைமூட்டா பேயர் உனக்கென்ன
வயதுசெல்லச்செல்ல மதிதான்கெட்டுப்போமோ(எங்கே)

2. வழக்கமோ மாயனுக்கும்என்கணை
மணியோமார்பில் இடும் சவ்வாதோ
மதித்தகைலாசம் எடுத்தநான் இந்த
மனிதரைப்பொருதச்சஞ் சலம்ஏதோ
உழக்கிலேகிழக்கும் மேற்கும்காட்டி
உறுக்கிறாய் இதென்ன சூதோ
உடற்குள்ளேநா வளைக்கிறாய்விரல்
உரல்ஆனால்உரல் எப்படி ஆகாதோ (எங்கே)

3. அதம்செய்யேனோசீதை யால்இளைத்தால்நீ
அழைஐயாஎன்னைப் பேர்மாற்றி
ஆலகாலவிஷ மோசிவனுக்கும்என்
அம்பைவிழுங்கப்போமோ களைஆற்றி
பதுங்கிராசுஷதர்முன் பயப்படும்நரருக்குப்
பயப்படச்சொன்னாய்பயங் கரம்ஏற்றி
பயப்படும்நரர்கீழே பயப்படும்குரங்குக்கும்
பயப்படச்சொன்னாய்இது வெகுநேத்தி (எங்கே)

**சாரணர் ராவணனுக்கு ஸ்ரீராமர்
முதலியோரைக் காட்டல்.**

விருத்தம்

அன்றுசொன்ன பாட்டனைஇவ் வாறு தள்ளி
அந்நேரம் கன்னியர்கள் ஆடப் பாடத்
துன்றுமணி உத்தரகோ புரத்தில் ஏறிச்
சூரியனைக் கண்டதொரு ராகு போலக்
கன்றுஇரா மனையும்சே னையையுங் கண்டு
காய்ந்தரா வணனுக்குச் சுவேலை மேலே
நின்றவர்தின் னார்தின்னார் என்றே கையை
நீட்டினான் சாரன்எதிர் காட்டி னானே.

18. தரு - சாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

பாரும்பாரும்சாயீ - ராவணேசுவரரே - பாரும்பாரும் சாயீ (பாரு)

அநுபல்லவி

நேரும்கவிகள்எஸ் லாரும்கும்பிட
 நீலைமலைபோலே சுவேலைமலைமேலே
 ஏர்வையாள்திர் சேர்வைதரும்ராமன்
 இவனே ஆரிலும் திராணி இவனேகோதண்டபாணி (பாரு)

சரணங்கள்

1. துடுக்கன் அந்தலட்சுமணன் செவிகளும்மூக்கும்
 சூர்ப்பநகியைக்கொய்து விட்டவன்
 அடுத்தராமனுக்குக் கைகொடுக்கிறான்இதோ
 ஆதித்தனுக்குப்பிறந் திட்டவன்
 இடுக்கேநிற்கிறவன் நம்மைநாசம்செய்ய
 இலங்கையைவிட்டுப்புறப் பட்டவன்
 ஒடுக்கிக்குரங்குக்குள்ளே குரங்காநிற்கிறான்இந்த
 ஊரைக்கரிகரியாச் சுட்டவன் - உற்றுப் (பாரு)
2. முந்தக்கடல்கடைந்த வாலிமகன் அவன்
 மூர்க்கன் அங்கதன்வெகு தாக்கன்
 இந்தப்பெருவணையைக் கட்டியநளன் அவன்
 இவர்கள் குமுதன்குமு தாக்கன்
 கெந்தமாதனன்அவன் சதவலிஇவன் அவன்
 கேசரி இவன்கவ யாக்கன்
 விந்தைக்கரடிக்கு நாதன் சாம்புவன் அவன்
 வெகுநாள் ஆயுசுள்ள தீர்க்கன் உற்றுப் (பாரு)
3. வாய்ச்சநீலன் முதல் தலைவரும் மனிதரும்
 வானரச்சேனைகூட ஈதே
 பூச்சிக்கூட்டம்இது தேவரீரூடன்
 போராடுமோகளம் மீதே
 நீச்சுக்கடலிலே குரங்கிட்டமலைஎல்லாம்
 நெட்டிப்போலேமிதந்த போதே
 ஆச்சுதென்னினிக் காலானுகூலம்
 அவர்க்கோஉமக்கோதெரியாதே கண்ணாலே
 உற்றுப் (பாரு)

சுக்கிரீவனுக்கும் ராவணனுக்கும் மல்யுத்தம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சாரணிதுசொல் லியபோது தள்ளி அரக்கன் சொல்லிவிட்டான்
வீரம் உடனே சுவேலைமலை மேலே நின்ற ராகவன்முன்
நாரம் அகன்ற ராவணன் இங் கிவனே எனவீ டணன்காட்ட
வார முளசுக்கிரீவனவை மதித்தான் அவன்மேற் குதித்தானே. ( )

19. தரு - சாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

சுக்கிரீவனுக்கும் - தசுக்கிரீவனுக்கும் - தொடர்ந்ததேமல்லுத்தம்

அநுபல்லவி

கைக்குள் விபீஷணன்காட்டும் முன்சாய்ந்த
கருமலைமேல்ஒரு பெருமலைபோற்பாய்ந்த (சுக்கி)

சரணங்கள்

1. கருகியமேனி அரக்கன்முன்பாய்ந்திவன்
கையாற்கன்னத்தில் அடித்தான்
இருபதுகைகளும் ஒங்கியேஅவன்
இவன்மேல் இடிபோலே இடித்தான்
ஒருநிமிஷத்தில் இவன் அவன்மார்பில்
உதைத்தான் அவன்கட்டிப் பிடித்தான்
குருமணிமேடையில் தேய்த்தான் இவன் அவனைக்
குத்திஇரத்தத்தைக் குடித்தான்
ஒருவர்கைகளை ஒருவர் பின்னவே
ஒருவரைக்கடித் தொருவர்தின்னவே
இருவர்கண்ணிலும் பொறிகள்மின்னவே
இலங்கைநகரங் கும் கிடுகிடென்னவே (சுக்)
2. விநுவிநென்னச்சுற்றி வானரவீரனை
மேல்அரக்கனெறிந் தாடினான்
பிறகிவன்அந்த அரக்கனைப்பாய்ந்து
பிடித்துநிலத்தோடே சாடினான்
பொறிஅரவம்கதிரோனை மூடினாப்போல்
அரக்கன்பின்னும் மூடினான்

கருவிக்கிளம்பிக்கவிமன்னவளி அந்தக்

கண்டகனோடேகை	கூடினான்	
உறுமிவிழுந்தந்த	அகழி அடையவும்	
ஒருவர்க்கொருவர்தம்	தலைகள் உடையவும்	
மறுபடியும்தொடர்ந்	தரக்கன் இடையவும்	
வாலிபோலே இவன்	அவனைக்கடையவும்	(சுக்)

3. தானம்பிசகாட்டானைகளும் இந்தச்

சண்டையினாற்கண்கள்	பிதிர
கானக்குரங்கும் அரக்கரும்என்னமாக்	
காணுவோம்என்றுநெஞ்	சதிர
ஆனால் அரக்கன்மணியும்பணியும்	
அலங்கோலமா அறுந்	துதிர
வான் அளவும் துகள்பாய இருவர்க்கும்	
வரவரக்கோபமும்	முதிர
ஈனநிருதனும்	இவனும் அடிக்கடி
எதிர்த்துப்போர்செய்யும்	வேலையினிற்கெடி
வானரேசுரன்	அரக்கன்பத்துமுடி
மணியும்பரித்தெழுந்	திடவே இப்படி

(சுக்)

ஸ்ரீராமர் சுக்கிரீவன் பிரிவைபற்பற்றி அவனோடு முறையிடல்

விருத்தம்

பறித்தமா மணியைச் சாமி பாதத்தில் வைத்து வீழ்ந்தான்
எறிக்குமா கீர்த்தி ஈதே எனவிபீ ஷணனும் சொன்னான்
அறிக்கையா கியஸ்ரீ ராமன் அவனைமுன் பிறிகை யாலே
குறித்தசுக்கி ரீவனோடே குறைசொல்வான் முறைசொல் வானே.

2. திபதை - சஹானா ராகம் - திரிபுடை தாளம்

கண்ணிகள்

1. அம்புபோல்பறந்தாயேஎங்கேபறந்தாய் - அடாசுக்கிரீவா
நம்பினஎன்னை எப்படிமறந்தாய்
2. சீதையைதம்பியைவேண்டிவருந்தேன் - அடாசுக்கிரீவா
நீதுணைஎன்றல்லோ நம்பியிருந்தேன்.

3. எழுபதுவெள்ளம்சேனைக்கும்எனக்கும் - நீ அல்லோசீவன்
முழுமதிமோசம் போச்சதோ உனக்கும்
4. கைப்பிடித்தஎன்னைஏண்டாசதித்தாய் - தன்னந்தனியே
எப்படிவாணன் மேலேகுதித்தாய்.
5. அந்தராவணனால் உன்உயிர்போமேஆனால் - என்அம்பால்
எந்தலோகமும் நீறுநீ றாமே
6. உன்னைக்கொன்றானைக்கொன்றாலும் ஆற்றேன் - அவன்குலத்தை
பின்னைக்கொன்றாலும்நான் அல்லோ தோற்றேன்
7. என்உன்சொல்லாத தெண்ணமுண்டோ - கோபம்வந்தாலும்
தன்னையறியாச் சன்னதமும் உண்டோ.
8. சிந்தஅரக்கன் முடியைக்கொள்ளை - நான்கொள்ளும் முன்னே
முந்திகொண்டாயேநீயே ஆண்பிள்ளை.

ஸ்ரீராமர் வானரவீரரோடு இலங்கையை வளைத்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

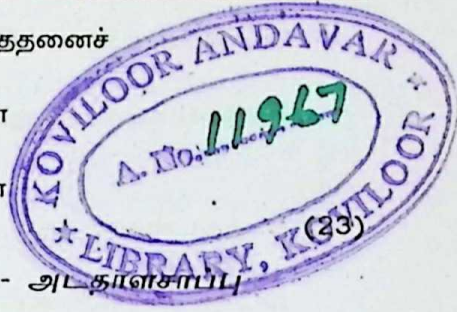
எடுத்திந்தப்படிஇரங்கச் சுக்ரீவன் தன்னை
இசையவிபீ ஷணன்புகழ அறிந்துமறு நாள்வாய்
வடக்கினிற்சுக்கி ரீவன்மேற் கினில்அனுமான் தெற்கு
வாசலில்அங் கதன்கிழக்கு வாசலிலே நீலன்
படைத்தொகைஒவ் வொருவருக்குப் பதினேழு வெள்ளம்
பழம்கனிகாய் களுக்கிரண்டு வெள்ளமென்னப் பகுத்தே
விடுத்தபின்பு வடக்கினில்தம் பியினுடன்கோ தண்ட
விற்கொண்டான் ஸ்ரீராமன் நிற்கின்றான் தானே. (22)

இராவணன் இலங்கைக்குக் காவல் வகுத்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கோலமுடி மணியிழந்து வெட்கிஇரா
வணன்போனான் கோட்டை வாசல்

நாலிலும்வா னரப்படைகள் வளைந்ததனைச்
சார்த்தூல னாலே கேட்டான்
மூலவட வாசல்தனை நான்காப்பேன்
நீர்வாசல் மூன்றும் காப்பீர்
சாலும்என அவரவரைத் தேற்றுவான்
நகர்காக்கச் சாற்று வானே.

20. தரு - உசேனி ராகம் - அடதாளசாப்படி

பல்லவி

பட்டணம்பதனம் - இலங்கை - பட்டணம்பதனம்

அநுபல்லவி

அஷ்டதிக்கெல்லாம்	செயித்தோம்என்றெண்ணி
அசட்டுக்குரங்கென்	றகந்தையேபண்ணி
நெட்டதுசெய்யல்	ஆகாதுகாணும்
நெருஞ்சிமுளதைத்தாலும்	குனிஞ்சிப்பிடுங்கவேணும் (பட்)

சரணங்கள்

1. ஆச்சரியம் பதினேழுவெள்ளத்துடன் அனுமந்தன்
மேலைக்கோட்டைவாசலில்
பூச்சுக்குள்பெரும்பூச்சிபோல்வந்து - புறம்வளைத்தானாம்
பேச்சுக்குள் இந்திரசித்தே - அவனைப்பிடியடா இருநூறு
வெள்ளங்கொண்டு
தேய்ச்சவிட்டாஉன் கையாலே - தின்னடாதடை என்னடா
அந்த (பட்டணம்)

2. அப்பனைக்கொன்றமனிதர்காக - அங்கதன் பதினேழுவெள்ளத் துடன்
துப்புள்ள தெற்குவாசலில்வந்து - சூழ்ந்துகொண்டானாம்
ஒப்பிலாதமாபெரும்பக்க - உடன்மகோதரா - இருவீரும்சென்று
கைப்படைக்குள்ளே அவன்படை எல்லாம் கரையுங்கள்
மண்மேல் அரையுங்கள் இந்த (பட்டணம்)

3. சுற்றியவெள்ளம் பதினேழுடன் தொத்தும்குரங்குகளுக்
கெல்லாம் தள
கர்த்தன் நீலன்கிழக்குவாசலைக் கட்டிக்கொண்டானாம்

பெற்றிஉள்ளபிரகஸ்தனே உன்தன் பேர்சொன்னாலந்தக்

காலனும்தலை

வெத்துப்படான் இருநூறு - வெள்ளங்கொண்டுமசகம்போற்
கையால்பிசையடா இந்த (பட்டணம்)

4. திடத்துடன்வானாரும் சிங்கத்தின் காட்டைநரிவளைத்தாற்
போல்

வடக்குவாசலைசுக்கிரீவன் வளைத்துக்கொண்டாராம்

நடக்கிறேன் இருநூறு வெள்ளங்கொண்டோர் நாழிகைக்குள்ளே

அவர்கள் எல்லாரையும்

கொடுக்கிறேன் வீடுபற்றும் முன்னமே - கிணறுவெட்டவேணும்

நிணறுசொன்னேன் இந்த (பட்டணம்)

**அங்கதன் தூதுபோக அவனோடு ராவணன்
சொல்லுதல்.**

விருத்தம்

அரக்கனில்வா நிலங்கையுள்ளே காத்துக் கொண்டான்

அடல்குரங்கு வீரர்வெளி வளைத்துக் கொண்டார்

உரைக்குமனு மனைநிகர்அங் கதன்சீ ராமன்

உத்தரம்கொண் டிலங்கைநக ரத்திற்போனான்

இரைச்சலவ்வுர் எடுத்திடரா வணனைக் கண்டான்

இராகவதூ துவன்நான்அங் கதன்ஆம் என்போர்

திருத்தமுள்ள வாலிமைந்தன் என்றான் கேட்டுச்

சீறுவான் அரக்கனிது கூறு வானே.

(24)

21. தரு - காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

கேள்அடா அங்கதா - எனதுவார்த்தை - கேள் அடாநீ அங்கதா

கேள்அடாநரர் கொஞ்சம்

நாள்அடாநீபழி

அநுபல்லவி

மீள் அடாஅவர்க்கென்னை வாள்அடா இருக்குது (கே)

சரணங்கள்

1. தகப்பனைக்கொன்றவன் தூதாகப்பாராட்டி
தள்ளிவந்தாய்சிறு பிள்ளைஎன்பதுகாட்டி
செகத்தந்தவசகூடப் போகநான்உணைநாட்டி
சிங்காதனத்தில்வைப்பேன் சிங்காரமுடிசூட்டி (கே)
2. நீட்ச்சானகிஎன்னும் பெண்ணொன்றுகிட்டுது
நின்னைப்பிள்ளை ஆகஎன்புண்ணியமேஇட்டுது
தேடப்போனமருந்து காலில்அகப்பட்டுது
தெய்வமேஉன்னையென்தன் கையில்சூட்டிவிட்டுது (கே)
3. நெருங்கியதுணை ஆம்உன்தகப்பன்மனிதன் அம்பில்
நெருக்குண்டான் என்னும் வார்த்தை ஒறுக்குதே
என்னைவெம்பி
திரும்பப்பழிமீட்காமல் இருந்தென்னடாநம்பி
செய்தார்க்குச்செய்வது செத்தபிறகோதம்பி (கே)

அங்கதன் ராவணனுக்கு மறுமொழி உரைத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தூவியஎள் ளும்கரும்பும் நசுக்கிலுண்டாம் பலனென்னும்
சொல்லே அல்லால்
பாவியிவன் இணங்கிவரான் எனத்துரைஅங் கதன் நீதான்
படித்த தெல்லாம்
ஏவியஎள் காதுகொள்ளா அரக்காநான் வந்தகா
ரியங்கேள் சீதா
தேவிதனை விடுதடுத்தால் ஆவிதனை விடுஎன்றே
செப்பு வானே. (25)

22. தரு - மோகன ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அட்டாவெளியே புறப்படா - இல்லை - ஆகில்சீதையை விட்டுவிட்டா

அநுபல்லவி

தொடரும்வீண்பழிதேடிக் கொண்டாயே - முன்னொரு
தூதன்வந்துசெய்ததைக் கண்டாயே - நானும்
செயம்வீரர் ஆம் அந்த ரகுவீரர்விடவந்த
தூதன் தூதன் தூதன் வெட்கம் உண்டானால் (அட)

சரணங்கள்

1. நினைவுவேறாய்வர்மம் முற்றியே - என்னை
நீ ஆர்என்றாய் உன்னைப் பற்றியே - ஒட்டத்
தனதுவாலில்கட்டிச் சுற்றியே - இந்தத்
தரணிஎல்லாம்தாவி வெற்றியே - கொண்ட
சினவாலிவரபுத்திரன் நான்அடா - உனக்கோர்
சேதிசொல்வதற்காவந் தேன்அடா எங்கள்
சீராமர்தேவியைச் சூதாக்கொண்டுவந்தாயே
திருடா - திருடா - திருடா ரோஷம்உண்டானால் (அட)
2. துடிக்கத்தாடகையிர் போக்கவும் - தங்கை
சூர்ப்பநகியை மூளி ஆக்கவும் - படை
எடுத்தகரணவிழத் தாக்கவும் - வந்தாய்
இல்லையேநீ அவர் உயிர் நீக்கவும் - நல்லனா
தடிக்கவே அதுதப்பிப் போனாலும் - நாங்கள்
சமுத்திரம் அடைத்தபோ தானாலும் - உன்தன்
தளத்தோடும்வாராமல் ஒளித்ததேதடர் அட
சண்டி - சண்டி - சண்டி மானம்உண்டானால் (அட)
3. அரசும் உன்கொலுத்திருச் சட்டமும் - நாளை
அழியப்போகுதேஉன்தன்கொட்டமும் - இதிலே
தருவேன் என்றாய்எனக் கிட்டமும் - நாய்
தரக்கொள்ளுமோசிங்கம் பட்டமும் - எங்கள்
துரைசுக்கிரீவனோடும் கிட்டியே - ராமர்
சூழ்ந்துவடக்குவாசல் கட்டியே - தலை
துணிப்பேன் என்றுவில்லை வணங்கிநின்று - வரச்
சொன்னார் - சொன்னார் - சொன்னார் சேவகன்
ஆனால் (அட)

அங்கதன் மீண்டு போர்க்கலக்க என்ன
இருபடைகளும் கைகலத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அங்கதன்இப் படிச்சொல்ல அரக்கனிவ னைப்பிடியும்

அடியும் என்றான்

கிங்கரர்தொட் டவரைஎல்லாம் தலைசிதற உதறிவிட்டுக்

கிளம்பி வந்தான்

செங்கணிரா கவசரணம் போய்வந்தேன் வல்அரக்கன்

சிந்தை கண்டேன்

வெங்கணிரா வணனைப்போ ரிடுகென்றான் தயவையனி

விடுகென் றானே.

(26)

3. திபதை - சங்கராபரண ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. என்றான் அங்கதன்அங்கே நின்றவானார் எல்லாம்
ராமசாமிமனது தான்மெய்க்கவே
சென்றாரே எதிர்த்தாரே கொன்றாரேராட்சதர்கள்
திரும்பித்திரும்பிவந்து தான்மொய்க்கவே
2. கல்லும்கருமலையும் கெல்லும் பெருமரமும்
கைக்கொண்டுவானார்கள் விட்டுநிறைத்தார்
வில்லும்வாளம்கொண்டு மெட்டிவெட்டி அரக்கர்
மேலும்கீழும் அம்புக ளாலேமறைத்தார்
3. வாலும்காலும்தறிந்து மேலும் தோலும் பறிந்து
மாய்ந்தஅனேகங்கோடி வானரங்கள்
மேலும்திசைகள்ஒரு நாலும்தெய்வள்ளமாய்
வீழ்ந்தஅரக்கர்முடி யொடுசிரங்கள்
4. அடுத்தராசுதச்சண்டை வானரச்சண்டையினில்
அலங்கோலம் ஆச்சிலங்கை ஊரினிலே
எடுத்தபிணம்குவிந்து கடலும்திடலாகவே
எழுந்ததுரத்தம்அந்தப் போரினிலே
5. தட்டிமலைபிடுங்கி விட்டெறிந்துசுக்ரீவன்
தலைதலையா அரக்கர் தம்மைப்படுத்தான்
எட்டிஎதிர்த்தவச்சிர முஷ்டிதனையும் அவன்
எமதுதார்கையில் இரை ஆகக்கொடுத்தான்
6. தேக்கும் அனுமான்கையால் மேற்குவாலில்வந்த
சேனையொடுதுன்முகனும் தான்உயிர்விட்டான்
தாக்கும் அங்கதன்கையால் தெற்குவாசலில்வந்த
தளத்தோடேமண்டுசுபா ரிசனும்பட்டான்
7. நீலன்கையாலேகீழ் வாசலிலேபிரகஸ்தன்
நீண்டசேனையும் தானும் மாண்டுபறந்தான்
கோலும் இடும்பன்குத்த கும்பானுஎன்பவனும்
குடலும் உடலும்தள்ளி ஆவியிறந்தான்

8. அந்தச்சேதியறிந்து சிந்தித்தராவணனும்
ஆயிரம்பரித்தேரை வரக்கூறினான்
பந்தித்தோர்கள்இரண்டா யிரம்சுற்றிவரத்தானும்
பத்துத்தலைமலைபோற் களம்ஏறினான்
9. ஏறி அம்புமழையாத்தூறிச் சக்ரீவன்படை
எல்லாம்படுத்தவனை மூர்த்தசைஆக்கினான்
சீறிவரும்மாருதி விட்ட மலைகள்எல்லாம்
சிந்தஅரக்கன்கணை கொண்டுதாக்கினான்
10. மாருதிவல் அரக்கன் தேரில்இருந்தபெரும்
சாரதிதலைமலையா லேறிமுறித்தான்
வீரராவணன்ஒரு நூறம்பினால் அனுமான்
மெய்யும்கையும் தளர வேதெறித்தான்
11. இளையான்இதை அறிந்து வளைவாம் அரக்கர்படை
எல்லாம்பிமைப்பொழுதில் செல்லஒறுத்தான்
உளையாஇராவணன்மேல் வெகுவாகச்சண்டைசெய்து
ஓரம்பால்அவன்சரக் கூடும் அறுத்தான்
12. தளராமல்லட்சுமணன் விளையாடக்கண்டரக்கன்
சமர்த்தன்நீ என்றுதுதி தான்விளம்பினான்
வளம்ஆனமாருதியும் களை ஆறியே அவ்வேளை
மகமேருகிரியென வேகிளம்பினான்

அனுமாரும் இராவணனும் கைக்குத்துக்கு நிற்குதல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
கிளம்பியமா ருதிஇரா வணனை நேரே
கிட்டிமணித் தோள்இரண்டும் தட்டிக் கேளாய்
விளம்புகிறேன் வெறுங்கையிரண் டுடையேன் நானோ
வீரத்தால் இருபதுகை உடையை நீயோ
அளந்தவில்லும் அம்புமெடுத் ததட்டவந்தாய்
அதிலேஆள் பலம்தெரியல் ஆமோ இந்தத்
தளந்தனில்உன் பலமுமென்தன் பலமும் காண்போம்
சற்றென்றான் கொட்டாகைக் குத்தென் றானே.

(27)

23. தரு - மத்தியமாவதி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

குத்துக்குவாடா - ராவணாகைக் - குத்துக்குநீவாடா

அநுபல்லவி

பத்துத்தலையும்இரு

பதுகையும்ராசுத

பலமும்குரங்கினிட

பல்மும்தெரியவேணும் (குத்)

1. எட்டானைக்கொம்பும் மொட்டைக்கிடாப்போலே

ஒட்ட

ஒடித்தேன்என்றும் - அந்த

ஈசன்கயிலையை ஊசிவேரோடேநான்

எடுத்துப்

பிடித்தேன்என்றும்

சட்டம்சட்டம்ஆய்ப்

பேசிக்கொள்வதும்

சமர்த்தன்சமர்த்தன்நான்

என்றுதுள்ளுவதும்

விட்டுக்கட்டா

ஏதுக்குவீணும்சாணும்

வீரம்எல்லாம் இன்றைக்குவெளிச்சம் ஆகவேணும் - குத்

2. நான்உன்னைக்குத்துவேன் அந்தக்குத்துனக்குத்

தானே பெருந்தத்தடா - பிழைத்தடா - பிழைத்தால்

நாலைந்துகைகளும் ஒங்கியே என்தன்

மேலே

நீகுத்தடா

ஏன்என்னைக்குத்தினாய்

என்றுகோபிக்க இல்லை

இதுவேநம்பிக்கை

தேறிக்கொள்ளென்சொல்லை

ஆனமட்டுக்கும்பார்

வஞ்சனை பண்ணாதே

ஆள்பகட்டால்மிரட் டல்ஆம்என்றெண்ணாதே - குத்

3. ஒதிபருத்தால் என்ன தூண் ஆகுமோசற்றும்

ஒதுங்காதே

நில்லடா - கையை

ஒங்கினேன் குத்துவருகிதுவருகிறது

தாங்உன்வசம்

அல்லடா

சதியினாலேஎங்கள்

சீதாங்கனிதன்னை

தம்பிபிறிந்துபோன

பின்புதிருடும் உன்னை

எதிரிலேகண்டு

சினம்மிகப்பொங்குதடா

எனதுவலதுகைக்குத்

தினவுதின்குதடா - குத்

ஸ்ரீராமருக்கும் ராவணனுக்கும் முதல் யுத்தம்.

விருத்தம்

அனுமானிப் படிசூத்த அரக்கன் சாய்ந்தான்
 அரக்கன்மறு படிசூத்த அனுமான் சாய்ந்தான்
 தனிவேல்ஒன் றரக்கன்விட்டான் இளையோன் சாய்ந்தான்
 சாய்ந்தவனை எடுத்தரக்கன் ஓய்ந்து நின்றான்
 முனையால்மா ருதிஇளையோ னைக்கைக் கொண்டான்
 முடித்தேர்கொண் டிராவணன்போர் தொடுக்க வந்தான்
 மனுநாதர் எதிரிலனு மான்மேற் கொண்டு
 வளைத்திட்டார் இருவரும்போர் விளைத்திட டாரே. (28)

24. தரு - அசாவேரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ராகவனுக்கும் - ராவணனுக்கும் - நடந்ததேசண்டை

அநுபல்லவி

ஏககோதண்டத்தில் இவன் கணைய்யவும்
 ஈரைந்துகையாலும் அவன் அம்புபெய்யவும்

சரணங்கள்

1. அரக்கன்தேர்மேற்	றாவினான்	சாமிஅனுமான்
பெருத்ததோள்களில்	மேவினான்	சாமிமேல்ஏழு
சரத்தைராவணன்	தாக்கினான்	ஏழையும்ஏழு
சரத்தால்ஐயனும்	போக்கினான்	பின்
கருத்தன்ஓர்ஐந்தம்பு	தூவினான்	மாற்றிக்
கண்டகன்பத்தம்பை	ஏவினான்	அதைத்
துரத்திராகவன் வெற்றி	கொண்டான்	வந்து
சுற்றியசேனையைக்	கண்டான்	
ஒருத்தற்கொவ்வொருக்னை	தவறாமலேஉந்தி	
ஊழிமழையைப்போலே	தலைதலையாச்சிந்தி	
கரிக்கூட்டம்பரிக்கூட்டம்	தேர்க்கூட்டங்களைச் சேர்த்து	
கால்மாடுதலைமாடாய்க்களத்தை	எல்லாம் தூர்த்து	
கரைக்குள் அடங்கா	ரத்தவெள்ள	
கடலிலேகவந்தங்கள்	துள்ள	
இரைக்குவருகிற	பேய்கள்கவிய	
எங்கும்ராட்சதப்	பிணங்களுக்குவிய	(ராகவ)

2. நெருங்கும்ராட்சதரைக் கொன்று தனதுசேனை
 குரங்கைத்தற்காத்து நின்று பொருதும்வேளை
 தெரிந்துராவணன் அடுத்தான் சாமிதோளினில்
 இரண்டம்பழுந்த விடுத்தான் பின்
 பரிந்தொருகணைராமன் தெறித்தான் அவன்
 பத்துகைவில்லையு முறித்தான் நொடியில்
 திரும்பச்சாரதிதை கொய்தான் பரியும்
 தேரும்கொடியும்பொடி செய்தான்
 வரங்கொள் ஆயுதம்எல்லாம் அவன்தொடத்தொடவெட்டி
 மறுதேரும்சேனையும் வாராமல்வழிகட்டி
 உரம்கொண்டுராகவன் முனைந்துநின்றதுகண்டு
 ஒண்டியாய்த்தேர்விட்டுக் குதித்துயோசனைகொண்டு
 உலையின் மெழுகாய்நின்று தேய
 ஒருகணைவந்துதலையிற் பாய
 இலைகள்உதிர்ந்தாப்போல மணிமுடி
 ஈரைந்துங்கிடந்துருள விப்படி (ராகவ)
3. தொடுத்தகவசம் நீங்கி கீரிதொட்டு
 விடுத்தபாம்புபோல் ஏங்கி நாரதர்க்கெதிர்
 படித்தநாக்குகள் காய்ந்து ஓரம்சொன்னவன்
 குடித்தனம்போற் றேய்ந்து ஆலின்
 இடைக்கடைவிழுதுபோற் காட்டும் கைகள்
 இருபதையும்தொங்கப் போட்டும் தன்
 மிடுக்கெல்லாம்போய் மெலிவாக தோளில்
 வீரலட்சுமிஅப்பாற் போக
 அடிக்கடிக்குரங்குகள் மலைபோடக்களைபட்டு
 அனுமந்தன்கைக்குத்தால் முதுகெல்லாந்தொளைபட்டு
 படைக்கலம்விடவிடப் பொடிப்பொடியாவிண்டு
 பாலலக்ஷ்மணன் அலங்கோலம் செய்திடக்கண்டு
 பார்த்தமுகம்எல்லாம் வேற்றுமுகமாய்
 பத்துமுகத்துள்ள பவிஷெல்லாம்போய்
 தோற்றிராவணன்மனது கொதிக்கவும்
 சுவாமிகீர்த்தியைத்தேவர் துதிக்கவும் (ராகவ)

ஸ்ரீராமர் ராவணனை சம்மதி கேட்குதல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வண்ணம் வாடி இளைத்திந்த வகைவல் அரக்கன் நின்றளவில்
அண்ணல் எனும்ரா கவன்கண்டான் ஐயோ கைஆ யுதம்அற்றாய்
எண்ணல் அருஞ்சே நையும்ற்றாய் இளைத்தாய் இனிஉன்
நினைப்பேது
திண்ணம் ஆக நான் அறியத் தெரிப்பாய் எனச்சொல் விரிப்பானே. (29)

2. தரு - துசாவந்தி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ஏதடாராவணா - உன் சம்மதி - என் அடா உன்சம்மதி

அநுபல்லவி

ஆதிமுதல்முதல் சண்டைக்குவந்தாயேநீ
அலங்கோலமாஒண்டி ஆகிநிலம்கீறிநின்றாயேதுரோகி (ஏத)

சரணங்கள்

1. பெருமகுடமும் வில்லும் படைகளும்போய்ப்பேதைப்
பெண்களைப்போலே
இருபதுகையும் வெறுங்கையாய்நின்றாயேய்யும்என்
அம்பினாலே
இருநூறுவெள்ளமும் பெருங்காற்றிலேபூனை
ஈட்டம்போல்மாளக்கண்டு போட்டாயேகைவாளை
சரணம்புகுதல்என்றால் இதுவேநல்லவேளை
சண்டைக்குமுன்னால் ஆகாதினிஇன்றைக்குப்போய்
வாடாநாளை (ஏ)
2. பருத்திப்பொதிக்கொருநெருப்புப்பொறிபோலப்பற்று முன்னே
அடா
தறைக்குள் அறியாமல் சிறைக்குள்ளே வைத்த சனகியை
விட்டுவிடா
நெருக்கம்செய்யாதே தேவரைமுன்போலும்
நிலைக்குள்ளேவைத்து மகுடமும்செங்கோலும்
துரைத்தனமும்உன்தன் தம்பிக்குத்தந்துமேலும்
சொல்லும்அவன் ஏவல்கேட்டால் கொல்லேன்
ஒருகாலும்(ஏ)

3. மயக்கம்ஆய்மறுமாதரைத் தொடர்ந்தவன் வாழ்வுநில்லாதடா
பயித்தியம்கொண்டலைகிறாய்தர்மத்தைப் பாவம்
வெல்லாதடா
செயிக்கமாட்டாய் கடிஅடா இளம்புல்லு
தீயருக்கென்றல்லவோ பிடித்தேன் இந்தவில்லு
பயப்படாதேநீ சும்மாநில்லுநில்லு
பத்துவாயும்போச்சுதோஓர் உத்தரவாகிலுஞ்சொல்லு(ஏ)

ராவணன் மாலியவானோடு அமர்க்களம் கூறல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரிய விருத்தம்

சம்மதி ஏ தென்றரா கவனோ டேஉத்
தரமொன்றும் சொல்லாதே மகுடம் பத்தும்
செம்மியமார் பினிலணிஎட் டானைக் கொம்பும்
சிவன்கொடுத்த வாளும்போட் டமரர் எல்லாம்
மெய்ம்மகிழ மக்களழப் பெண்கள் கூவ
வெறுங்கையாய் நிலம்பார்த்தவ் விலங்கை சேர்ந்தான்
அம்மதிசொல் லியபாட்ட னுடனே சொல்லி
அமுகுவான் அமர்க்களத்தை மொழிகு வானே. (30)

26. தரு - செளராஷ்டிர ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அந்தமானிடன் சண்டையில்தான்பட்ட நிந்தையைஎன்ன சொல்வேன்

அநுபல்லவி

கந்தமூலம்தின்னும்	அவன்கையில் அம்புக்கு
காலனுக்கும்என்ன	கூட்டா - சண்டைக்
கோலம்சொல்லல்வினை	யாட்டா - அடா
மாலியவானேஎன்	பாட்டா - அந்த

சரணங்கள்

- வக்கனைப்பேச்சல்ல கோதண்டம்எந்த
மலர்க்கையிலேபிடித் தானோ - மேற்கு
தெற்குவடக்குகிழக்கினில்நான்எந்த
திக்கினிலேஇருந் தேனோ - அதி

உக்கிரம்ஆம்அனலோ அவன்வாகனம்

ஊழிக்காற்றோஅனு மானோ - ஒன்றும்
திக்குத்திசை தெரியாமல்நின்றேன் கண்டு
கெக்கலிகொட்டினார் வானோர் - அந்த
வெட்கத்துக்காஇனி நானோ - அவன்
விக்கிரமம்என்னசொல் வேனோ (அந்த)

2. விடும் அவன் வாளிஎன்கைக்கணையும் திக்கு
வேழத்தையும் கூடச் சாடும் எழுந்
திடறிஅனேகம் அரக்கர்சிரங்களை
இலங்கைத்தெருவெங்கும் போடும் இன்னம்
உடலோடுயிர்தப்பி இருக்கின்றராட்சதர்
உண்டோஎன்றண்டத்தைத் தேடும் பல
அடவிஎல்லாம்சுட்டுவிண்ணும்மண்ணும்பறந்
திடமலையும்கிழித் தோடும் கடல்
வடவையுடனேபோ ராடும் அவன்
விடும்அம்புக்கூட்டிற்றின் கூடும் (அந்த)

3. எறிதருபாசங்கொண்டிருந்திரனைச்சந்திரனை
எல்லாரையும்கட்டிச் சேர்த்தேன் சீறி
முறைமுறையேசென்றுசடைகொடுத்தந்த
மூவர்சமர்த்தையும் பார்த்தேன் ஆரும்
அரியவடகயிலாசத்தைவேரோடும்
அங்கையினாற்கட்டிப் பேர்த்தேன் காலம்
குறுகினதோராமன்வாளிக்கென்சேனையைப்
பிறிதிஎன்றேதாரை வார்த்தேன் சும்மா
விருதாபெரும்பழி ஏற்றேன் என்றன்
கெருவம்எல்லாம் அங்கே தோற்றேன் (அந்த)

4. தக்கவன் தம்பிஇலக்குவன் சண்டைக்கென்
சண்டைவெய்யில்மஞ்சள் பூச்சே மெத்த
எக்களிப்பாய் அவன்பக்கற்குரங்குக்கும்
என்னொடெதிர்க்கலும் ஆச்சே நேற்று
மிக்கவன்நான் என்று சீதைக்குச் சொல்லிய
வீம்பெல்லாம்வெறும் பேச்சே எட்டுத்

திக்கானைக்கொம்பும் என்மார்பிற்குரங்கொரு
கைக்குத்திலேசிந்திப் போச்சே சொன்னால்
ஒக்கவரும்பெரும் மூச்சே எவ
ருக்கும்இதுமெத்த ஏச்சே (அந்த)

**மாலியவான் புத்தியை ராவணன் கேட்காமல்
மகோதரன் கலைத்தல்.**

அறுசீர்க்கழிநெடி.லடி ஆசிரிய விருத்தம்

அடல்அரக்கன் இவ்வாறு முதனாட்போ ரினிற்பட்ட
அவஸ்தை எல்லாம்
திடம் உளமா லியவான்முன் சொன்னான் அங்கவனு
மப்பா சீதை தன்னை
விடஇதுவே சமயமென்றான் பாவிமகோ தரன்அதனை
விலக்கி வெள்ளக்
கடல்எனும்ரா ஷுதகுலத்தைத் தொலைக்கின்றான் ராவணனைக்
கலைக்கின் றானே. (31)

27. தரு - கலியாணி'ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இந்தயோசனை ஏன்ஐயா - மாலியவான்சொல்
எல்லாம்அவலம்தான் ஐயா

அநுபல்லவி

விந்தைமின்மினிப்பூச்சிவெளிச்சத்துக்கிருள்போமோ
அந்தமானிடர்க்கும்வானரர்க்கும் பயந்தநாமோ (இந்த)

சரணங்கள்

1. மெத்தப் பயந்தகுடியோ ஐயையோஎலி
வேட்டைக்கும் தவில் அடியோ
பற்றிக்கயிலையைநீ பறித்தெடுத்ததும் பொய்யோ
கர்த்தர்மூவரும் இன்னம் கலங்கிறார் உனக்கையோ (இந்த)

2. தளர்ச்சிசொல் வதோவீரம் - ஒன்றைப்பிடித்தால்
சாதிப்ப தல்லோபாரம்
இளக்காரம்கண்டால் உன்னை எங்கெங்கும் பழிக்காதோ
நுணைக்குரங்கிலங்கையைநொடிக்குள்ளே அழிக்காதோ (இந்த)

3. கெம்பீரம் தன்னில்மீசரா - மூன்றுலோகம்
 கெடிபெற்ற ராவணேஸ்வரா
 கும்பல்மனிதர்என்றும் குரங்கென்றும்பேர்எடாமல்
 தம்பிகும்பகன்னாநீ சதையென்றுசொல்லிடாமல் (இந்த)

**கிங்கரர் கும்பகர்ணனை எழுப்பவும் அவன்
 தூங்குதல்.**

விருத்தம்

விளைவதறி யாதமகோதரன் உரையால்
 அரக்கன்மனம் வேறாய் இங்கே
 வளைதருவா னரங்களையும் மனிதரையும்
 உயிர்குடிக்க வல்லோன் ஆன
 இளையவனை எழுப்புமென்றான் அப்போது
 கும்பகன்னன் இரண்டு மூக்கும்
 தொளைதிறந்து தன்னறிவு நீங்கினான்
 பிணம்போலத் தூங்கினானே. (32)

28. தரு - மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

தூங்கினான் தூங்கினானே - கும்பகன்னன்
 தூங்கினான் தூங்கினானே.

அநுபல்லவி

தூங்கினான்ராவணன்ஏவல் தாங்கியநாலுகிங்கரர்
 வாங்கியிருப்பலக்கைகொண் டோங்கி அடிக்கடிக்கத் (தூ)

சரணங்கள்

1. தேவரும்திசையில் உள்ளயாவரும் இவன் மூச்சிலே
 திடுக்கென்றுமெய்களைக்கவும் கோட்டைவாசல்போல
 வாய்வழிஒடியசுவாச வாயுவும்உகாந்தகால
 வாயுவைப் போல்வளைக்கவும் சூலத்தைக்கொண்டு
 ராவணன் தூதுவர்காலன் ஏவியதூதரைப்போல
 இருகாதிலும் துளைக்கவும் எழுப்பவேண்டி
 பாவிஅரக்கர்கையால் ஆவதெல்லாம்செய்து செய்து
 பார்த்தவர்கள்கையிளைக்கவும் எழுந்திராமல் (தூ)

2. எட்டுமலையும்பிடுங்க முட்டிடுகாற்றிவன்மேலே
 இளந்தென்றல்போலேபடிய இருபக்கமும்
 கட்டிகட்டிஆகவடி இட்டிடுசண்ணாம்புபோலே
 கண்களினிற்பீளை இடிய பெருங்காற்றென்ன
 விட்டபெருமூச்சில் அகப்பட்டவரம்பரம்போலே
 விசைகொண்டுருண்டுவடிய மழுக்களாலே
 கொட்டுவதெல்லாங்குரங்கு தட்டுவதுபோற்சுகமாக்
 கேட்டுவாய்ஒடிவடிய குறட்டைவிட்டுத் (தூ)
3. தாங்கியபூரிபேரிகைக் கூக்குரல்எல்லாம்செவியில்
 சற்றும்ஏறாமல்விடுக்க தளம்தளமா
 மேற்கொளும்பாணைசேனைகள் மார்க்குளும் தோளிலும்ஏறி
 மிதித்துமிதித்துமுடுக்க தணலிற்காய்ச்சிப்
 போக்கியஉலக்கைகளால் மூக்குமயிர்வெந்திலங்கா
 புரிஎங்கும்நாற்றம்எடுக்கப் பலவிதமா
 ஆக்கியவேதனைகள்கி லாக்கியமாகமென்மேலும்
 அதிகநித்திரைகொடுக்க சுரணைகெட்டு (தூ)

கும்பகர்ணன் ராவணனுக்குப் புத்தி கூறுதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தாங்கியதோர் கும்பகன்னை வருத்தத் தாலே
 துயிலெழுந்தான் அறுநூறு சகடச் சோறும்
 ஓங்குபதி னாயிரம்சா டியிலே கள்ளும்
 உண்டானபின் அண்ணன்முகம் கண்டான் தந்த
 பூங்கவசம் முதலெல்லாம் பெற்றான் அவ்வூர்ப்
 புறத்தினில்வா னரரார வாரம் கேட்டான்
 எங்கிதென்ன புதுமைஎன்றான் அவனும் சொன்னான்
 இடிக்கின்றான் புத்திசொல்லித் துடிக்கின் றானே. (33)

29. தரு - புன்னாகவராளி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

வந்ததோதீமை இலங்கைக்கு - வந்ததோ தீமை

அநுபல்லவி

வந்ததோசீதைப்பெண்

நொந்ததோநகர்எங்கும்

வெந்ததோகலகம்பு

குந்ததோஉன்னாலே (வந்த)

சரணங்கள்

1. புலத்தியன்குலம்   கெட்டதோ நமக்கிந்த
தலத்தில் இருப்பு   விட்டதோ
விலக்காதபழி   மூண்டதோ - மூவுலகும்
செலுத்தும்செங்கோல்   மாண்டதோ
கலைப்பவர்கொற்கொண்டு   கல்ங்கிறாய்நீகுட்டி
குலைத்துநாய்மேல்வைத்தகொள்கைபோலேகிட்டி (வந்த)
2. தாய்வரம்பிடித்தானே   அம்பால் - வாலி
சீவனைக் குடித்தானே
தேவர்க்கும் தேவன்   அவன் - ராமன்முன்பாக
போய்வென்று பிழைப்பதெவன்
நீவெல்வேன் என்பதும்   நினைந்தசனகிப்பெண்ணே
மேவுவேன்என்பதும்விருதாயோசனை அண்ணே வந்த)
3. அம்புராகவன்   தொடுக்க - வருணன் வந்து
கும்பிட்டுவழி   கொடுக்க
கெம்பீர அணை   படுத்து - வந்தமனிதன்
முன்புபோய்ப்படை   எடுத்து
கும்பலா ஒருமிக்கக்   கூட்டிச்சண்டைதொடாமல்
தம்பிசொற்படிசீதை தனையும்விட்டுவிடாமல் (வந்த)
4. முழுதும்லட்சுமணன்   அம்பாலே - இந்தர்சித்து
விழுவான்பார் இனி   மண்மேலே
எழுதும்எழுத்தின்   படியே - ராமன் அம்பாலே
விழும்என்தன்   மணிமுடியே
பிழைபொறுசீதையைப்   பிறகாகிலும்விடு
ஒழிவாய்ஆனால்உன்தன்உயிரும்போம்படுபடு (வந்த)

**விபீஷணர் ஸ்ரீராமர்க்குக் கும்பகர்ணன்
வரலாறு கூறுதல்.**

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கும்பகன்னன் இதுசொன்னான் அரக்கன் சீறிக்
குரங்கையுமா னிடரையும்கும் பிடுபோ என்றான்
தம்பிஅது பொறாமல்ஆ யிரம்பேய் பூண்ட
தடந்தேர்மேல் ஏறிநெடுஞ் சூலம் கொண்டான்

வெம்பரக்கர் புடைசூழ இலங்கை விட்டு
 வெளிவந்தான் அதுகண்டான் வீர ராமன்
 நம்பிஇதே தென்னவிபீ ஷணனும் அங்கே
 நாடினான் வணங்கிஉரை யாடி னானே (34)

30. தரு - செளராஷ்டிர ராகம் - அடதாள சாப்பு

பல்லவி

கும்பகன்னன் இவன் அய்யா - நான் - தம்பி எனக்குழுத்தவன் அய்யா

அநுபல்லவி

எம்பெருமானேஉன் இணையடிக்காளாய்
 நம்பும்விபீஷணன் நான்சொல்லக்கேளாய் (கும்ப)

சரணங்கள்

1. ஞாலத்திலே வெகுநாளாகத்தவம்செய்து
 குலத்தைச்சிவன்கையிற் பற்றினான் - வந்து
 மேலிட்டுஇந்திரனைக் குத்தினான் - ஒரு
 காலிட்டலைகடலை எத்தினான் - இவன்
 ஆலத்தைப்போலேதே வர்களைப்போய்ப்பிடிப்பான்
 நூலுக்கும்சரட்டுக்கும் ஆகாமல்அடிப்பான் (கும்ப)
2. பகரமா ஒருகையாற் பந்துபோல்எடுத்த தந்த
 மகமேருவையும்தோளில்தாங்குவான் - எங்கும்
 புகைபுறப்படமூச்சை வாங்குவான் - பல
 யுகம்ஒருநாள் ஆகத் தூங்குவான் - இவன்
 சுகம்ஆகச்சிலதுநாள் தூங்கையாற்பூமி
 சகலரும்உயிர்தப்பிப்பிழைத்தார் என்சாமி (கும்ப)
3. தெரிந்துராவணனுக்குச் சீதையைவிடச்சொல்லி
 வருந்திவருந்திமெத்தமுறைப்பட்டான் - அவன்
 இரங்காமையால்இவன் குறைப்பட்டான் - காலம்
 பிரிந்ததென்றேஎண்ணிப்புறப்பட்டான் - உன்
 சரண்புகுந்திடுவானோ தமையன் தன்சொல்லால்
 சிரம்துணிபடுவானோ தேவா உன்வில்லால் (கும்ப)

கும்பகர்ணன் தன்னையழைத்த விபீஷணனுக்குப் புத்தி கூறல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சத்யவிபீ ஷணனில்வா றுரைக்கச் சாமி
சண்டையிட வருமிவனை உன்முன் னாக
சித்ரவதை செய்திலுன் மனம்ஏ தாமோ
தெரிந்துவா அவன்மனதை என்னச் சென்றான்
அத்திசையில் அரக்கர்படைக் கடலுக் குள்ளே
அண்ணனடி மேற்பணிந்தான் பணிந்த போது
புத்திஉள்ள கும்பகர்ணன் தம்பி தன்னைப்
புல்லினான் புத்திசில சொல்லி னானே.

(35)

31. தரு - சாரங்க ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ஏன்வந்தாய் தம்பி விபீஷணனா - நல்லோர்
எவர்க்கும்அதிககுணபூஷணா

அநுபல்லவி

ஆனந்தராமனை அடுத்தாய்வினைவிடுத்தாய்
அமிர்தம் உண்கிறவாயால் விஷம்உண்பார்களோபேயா (ஏ)

சரணங்கள்

1. அங்கேநீ போனதும் அபயம்பெற்றதும்லங்கை
அரசுபெற்றதும்கண்டு வருந்தேனே
வங்கிசமும்புலஸ்தியன் பேரும்விளங்கும் உன்னால்
வந்துகொடுத்தாயென்று பொருந்தேனே
தங்குமென்குலத்திலே ராமன் அம்புக்கொருவர்
தப்புவார் என்றெண்ணம் திருந்தேனே
இங்கேஇறந்தவர்கள் எல்லோரும்கரையேற
எள்ளும்தண்ணீரும்நீ இறைப்பாயென்றிருந்தேனே (ஏ)

2. நாலுபதமுங்கொண்டாய் சிரஞ்சீவியங்கொண்டாய்
நாங்கள்நரகம்கொண்டோம் ஒருகாலே
மேலேகூற்றுவன்னின்றான் ராமனும் எதிர்நின்றான்
விதியும்நின்றதுகால முடிவாலே

சீலம்உள்ளவர்அவர் தங்கள் உயிர்விட்டாலும்
 தெறிக்கவிடார் உன்னைப் புவிமேலே
 காலன்ஊர்எமக்குண்டு இலங்கையூர் உனக்குண்டு
 கனியைத்தின்பதைவிட்டுக் காயைத்தின்பதுபோலே(ஏ)

3. அம்புபோற்சுறுக்காநீ அவரைச்சேர்வதேகாரியம்
 அழைக்கிறாய்சம்மதி படுவேனோ
 தம்பியும்ராமனும் நிற்கக்குரங்கைஎல்லாம்
 சதையாமல்வதையாமல் விடுவேனோ
 வம்புக்கிடமா என்னை வளர்த்தானைக்கைவிட்டங்கே
 வந்தபகீர்த்தியைத் தொடுவேனோ
 நம்பும்தமையனோடே நானும்இறப்பதல்லால்
 நாபேரும்நகைக் நரரைக்கும் பிடுவோனோ (ஏ)

கும்பகர்ணனுக்கு விபீஷணன் நீதி கூறல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மொழிஇதனைக் கும்பகன்னன் சொல்லவிபீ
 ஷணனண்ணேமுறைதப் பான
 வழிஇதுநீக் கிடவேணும் வந்துநீ
 சாமிபதம் வணங்க வேணும்
 பழிபடும்ரா வணனுடனே இறப்பதுநீ
 கருமமல்ல பரிந்தென் பின்னே
 எழுவதுவே கருமமென்ன அசைக்கின்றான்
 உறுதிமொழி இசைக்கின் றானே. (36)

32. தரு - காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

என்வார்த்தை தன்னைக்கேள் - அண்ணே - கும்பகர்ணா
 ராமரைச்சேர்ந்துவாழ் அண்ணே

அநுபல்லவி

உன்வார்த்தைகேட்கஉன்னை உகந்தனுப்பினார்என்னை
 உண்மைபார்ஆனமட்டும் தர்மமேதலைக்கட்டும்(எ)

சரணங்கள்

1. மனத்துக்காகாதரா வணனைஒழிக்கவேணும்
வளருதேஅப வாதகம்
அனர்த்தம் அம்பரதாரத் துரோகியுடனேசேர்ந்தால்
அதைவிட உண்டோ பாதகம்
செனித்தநமதுவேத குலமும்பலமும்போகச்
சிந்திப்பதென்ன தோதகம்
கனத்தராமர்படைமுன் நமதுபடைவெல்லுமோ
கடலிலேபெருங்காயம் கரைத்தால்உண்டோசாதகம் (எ)
2. அடைவானதாய் தலையைப் பிழையால்பரசராமன்
அரிந்தானே பரிகாரம்
திடம்பிதாவைக்கூடப் பிழைகண்டுசிவன் பண்டு
சிரம்கொய்த தல்லோவீரம்
நடவாநடைநடந்தால் அண்ணன் தம்பியைக்கூட
நறுக்கவேணும் அந்நேரம்
உடலிற்புரைகுழலை அறுத்தெறிவாரைப்போல
ஒழிக்கவேணும் அல்லாமல் உயிர்கொடுத்தென்னசாரம் (எ)
3. உனக்குள்ளகாலமெல்லாம் உறங்கிக்கிடந்தால் இந்த
உலகம்இனிமேற் கட்டாதே
தனித்தகோதண்டமுன்னே அண்ணனும்நீயும்எங்கே
தலைவிதிதப்ப ஒட்டாதே
வினைப்பிறவியும்தீரும் வந்தால்முத்தியும் சேரும்
வேளையிதுபோல் கிட்டாதே
எனக்குத்தந்தலங்கையை உனக்குத்தந்துநீசொன்ன
ஏவலும்கேட்கிறேன்நான் இனி ஆகிலும்தட்டாதே(எ)

**விபீஷணன் மீண்டபின் இருபடைகளும்
போர்கலத்தல்**

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மந்தரினும் தம்பிஇந்த வாறு சொல்ல
மறுத்துவிட்டான் கும்பகர்ணன் சுவாமி அண்ணன்
சிந்தைஇது எனறுவிபீ ஷணனும் சொன்னான்
செயராமன் சண்டையே செய்யும் என்றான்

பந்தமுள்ள சக்ரீவன் முதலா உள்ள
 பலபலவா னரப்படைஞர் தொகையில் லாத
 நிந்தைஇராக் கதப்படைஞர் கடற்போற் பொங்கி
 நேரிட்டார் அதிகமுள்ள போரிட் டாரே. (37)

4. திபதை - சங்கராப்ரண ராகம் - அடதாள சாப்பு

கண்ணிகள்

1. கோலாகலமாகக் கடல்போல்வளைந்தாரே
 கும்பகன்னன்படை வீரர்
 *மேலேபெருங்கடல் போலேவளைந்து
 மிதித்தாரேவானர சூரர்
2. எங்கும்பரிக்குலம் எங்கும்கரிக்குலம்
 எங்கும் அரக்கர்கொண் டாட்டம்
 எங்கெங்கும்மந்திகள் எங்கெங்கும் * பல்லூகம்
 எங்கெங்கும்வானரக் கூட்டம்
3. சங்குகள்கொம்புகள் தாளங்கள் மேளங்கள்
 சாகரம்போலவே இடிக்க
 அங்கேகுரங்கு நெருங்கிச் செய்கொச்சனை
 அண்டகடாகமும் வெடிக்க
4. எத்திப்பிடிப்பார் அடிப்பார் ஒடிப்பார்
 இராக்கதர்வானரர் உடலை
 குத்தும்குதிக்கும் மிதிக்கும்வதைக்கும்
 குரங்குகள்ராட் சதக் கடலை
5. அள்ளும்குருதியிற் றுள்ளும்மகரம்போல்
 ஆடுமேராட்சதப் பிணங்கள்
 விள்ளும்கவசங்கள் விள்ளும் துவசங்கள்
 விள்ளும் தலைமண்டை நிணங்கள்

* இதை இரட்டித்துப் பாடும்போது அதின் என்று இவ்விடத்தில் முதலிலே
 சேர்த்துப் பாடிக்கொள்க. *பல்லூகம் - கரடி.

6. மெத்தமலையும் சிலையும்கவிக்குல
வீரர்எதிர்எதிர் விடுத்தார்
அத்திரசத்திர தோமரத்தால்எறிந்
தரக்கர் அவையெல்லாம் தடுத்தார்
7. வேலாயுதத்தாலும் சூலாயுதத்தாலும்
மெத்த இராக்கதர் தாக்கினார்
காலாலும் கையாலும் வானரவீரர்கள்
காணாதவைபொடி ஆக்கினார்
8. தோளும்சிரங்களும் தாளும்கரங்களும்
துண்டா அரக்கர்கள்
மாளும்தலைவிதி நாள்வந்ததநேக
வானரவீரர்கள் மடிந்தார்
9. தேய்த்ததெறிந்த திவ்வாறுகும்பகன்னன்
சேனைஎன்னும் பெரு வெள்ளம்
சாய்த்ததுதிரம் படிந்துசெவந்து
தணிந்ததல்லோ கடற் பள்ளம்
10. வேளை அதில்ஒரு நாலுவெள்ளம்படை
வீரன் வசந்தன்ஓர் மன்னன்
தோளில்ஒருமலைபோடப்பொடியாத்
தொலைத்தானேகும்ப கன்னன்
11. குத்திஉடனே அவனைப்பிடித்தந்தக்
கும்பகன்னன் எனும் காலன்
நெற்றித்திலதமா இட்டான் அதைக்கண்டு
நேரிட்டானேவந்து நீலன்
12. நீலன்எறிந்த மலையைக்கும்பகன்னன்
நீறுநீறாச்செய்து நகைத்தான்
மேல்அவன்பாய்ந்து கடித்தான் இவன்குத்த
வேசாறிநீலனும் திகைத்தான்
13. அங்கதனைக்கண்ட அங்கதன்ஓர்மலை
அங்கையாற்போட்டுரம் பேசினான்
செங்கற்பொடிபோல் நுறுக்கிக்கும்பகன்னன்
தண்டொன்றவன்மேலே வீசினான்

14. விட்டகதைதன்னை அங்கதன்கையாலே
வெடுக்கென்றொடித்துமுன் போட்டான்
குட்டிக்குரங்கேநீ ஆரவன்சொல்என்று
கும்பகன்னன்பின்பு கேட்டான்
15. கேட்டாய்உன் அண்ணனை வாலாலேகட்டிக்
கிளம்பினவன்மகன் தானடா
மாட்டிஅவனைப்போல் உன்னையும்வாலால்
வளைக்கிற அங்கதன் நானடா
16. என்றுசொல் அங்கதன் தன்னைக்கும்பகன்னன்
ஏற்றவன் அங்கே சாய்ந்தான்
கன்றுகண்டோடி வரும்பசுப்போல
கணத்தில்அனுமந்தன் பாய்ந்தான்
17. பாய்ந்தவன்மேலே ஒருமலைதன்னைப்
பறித்தே அனுமந்தன் எறிந்தான்
சாய்ந்திடக்கண்டான் இவன் தன்னைராம
சரம்கொல்லும்என்றப்பால் பறிந்தான்
18. பறியக்கண்டே கும்பகன்னன் அந்தப்படை
படுபாதி ஆம்படி தேய்த்தான்
அறியும்இளையான் அனுமான்மேல்ஏறிநின்
றஸ்திரம்மழைபோலே சாய்த்தான்
19. தேரைப்பரியைக் கரியைத்தொலைத்தவன்
செங்கைச்சிலையையும் ஒடித்தான்
போரைக்கண்டோர்குலம் கும்பகன்னன் தம்பிமேற்
போட என்றேஎண்ணம் பிடித்தான்
20. பிடிக்கும்முன்னேவெறுங் கையன் என்றே தம்பி
போர்த்தொரு திக்கினில் மேவினான்
துடித்தெதிரேவந்த சுக்ரீபன்மேல் ஒரு
குலம்கும்பகன்னன் ஏவினான்
21. ஏவியகுலத்தைப் பாய்ந்தனுமான்கை
இரண்டாலும் தூளா நொறுக்கினான்
தாவியசுக்ரீ வனைக்கும்பகன்னன்
தடங்கையாற்கட்டி இறுக்கினான்

22. சாமிஅதைஅறிந் தம்புகள்போட
தயங்கிக்கும்பகன்னன் ஓய்ந்தான்
ஆம்அவன் காதையும் மூக்கையும்பிச்சக்கொண்
டப்புறம்சக்கிரீவன் பாய்ந்தான்
23. பாய்ந்தபின் தங்கச்சிமூக்குபோல் தன்மூக்கும்
பழுதாகவேவெட்கம் பூண்டான்
காய்ந்ததினத்தோடும் ராகவன்மேற்கும்ப
கன்னனும்சண்டைக்கு மீண்டான்

ஸ்ரீராமருக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் யுத்தம்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மீண்டவன்நான் மூக்கிழந்தேன் தங்கை மூக்கும்
வீணிலே உங்களால் இழந்தாள் இங்கே
ஈண்டிரு வோரும்மூக் கிழந்த போதே
இனிஇலங்கை வேந்தனும்மூக் கிழந்தான் கண்டாய்
ஆண்டகைமை போகுமுன்உங் களைவா ளாலே
அறுத்தறுத்துத் தெறிப்பேன்என் றொருவா ளேந்தி
பூண்டஜெய ராகவன்முன் கும்ப கன்னன்
போர்செய்தான் இப்படிப்போர் ஆர்செய் தானே. (38)

33. தரு - தோடி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ஸ்ரீராகவனும் - கும்பகன்னனும் - செய்தாரேசண்டை

அநுபல்லவி

வீரன்பதின்மூன்று	கணைதொடுத்தான்
வெற்றிபரிசையால்	அவன் தடுத்தான்
நாரசிங்கமும் இரணிய	னும்போலே
நாதரும்தேவரும்	காணமென்மேலே(ஸ்ரீரா)

சரணங்கள்

1. விக் கிரமன் ஆகும்பகன்னன் இராகவன்
மேல்ஒருபத்தம்பால் தாக்கினான்
கைக்கணையால்சாமி அவன்கையில்வில்லையும்
கவசத்தையும்துண்டம் ஆக்கினான்

அக்கணத்தேதடி கொண்டவன்	மீள
அடித்தானேவெகு	குரங்குகள் மாள
தைக்கும்அம்பால் அந்தத்தடியையும்	போக
தறித்தானேஐயன்இப்படி	ஆக(ஸ்ரீரா)

2. மடித்தவாயோடும் கும்பகன்னன்வேறே
வாளும்பரிசையும்	எடுத்தான்
*தொடுத்துராகவன் அவன்வலக்கை	
துணித்துமண்ணில்விழ	விடுத்தான்
பிடித்தவாளொடும்கைவிழ	மெய்யை
போத்திடாமல்நின்றே அந்தக்	கையை
எடுத்துக்கொண்டடித்தே	சண்டைதந்த
இடக்கையும்கொய்தான்	இப்படிஅந்த(ஸ்ரீரா)
3. வழுவாமலேஒரு கணையாற்கும்பகன்னன்
வலதுகாலைவிழ	எய்தான்
*அழியஇடதுகாலால் குந்திக்குந்திவர	
அந்தக்காலும்துணி	செய்தான்
எழும்வகையில்லாமல் அண்ணனை	நாடி
ஏங்கினான் அமுதான்மனம்	வாடி
முழுதும்தொளைபட்	டரக்கன்சரீரம்
முண்டமாக்கிடந்	துருள அந்நேரம்(ஸ்ரீரா)

கும்பகன்னன் ஸ்ரீராமரைத் துதித்து வரங்கொள்ளுதல்

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

முன்புமா ரீசனோடு கரனும் பட்டான்
மொய்குழல்சீ தையும்சிறையில் பட்டான் அண்ணேன்
உன்குலமும் நீயும்போய்ப் படுவாய் என்றே
உரைத்தவிபீ ஷணன்அவனால் ஒதுக்கப் பட்டான்

* இதை இரட்டித்துப் பாடும்போது கணை என்று இவ்விடத்தில் முதலிலே சேர்த்துப் பாடிக்கொள்க.

* இரட்டித்துப் பாடும்போது அதுஎன்று இவ்விடத்தில் முதலிலே சேர்த்துப் பாடிக்கொள்க.

என்பலம்போய் நான் பட்டேன் உன் அம் பாலே
 இராவணனும் இனிப்படுவான் என்று சொல்லி
 அன்பினொடு கும்பகன்னன் ராமன் பாதம்
 அகங்கொள்வான் பின் ஒருவா சகம்விள் வானே. (39)

5. திபதை - மத்தியமாவதி ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. சாமிநமஸ்காரம் சாமிநமஸ்காரம் சத்தியராகவனே - இந்த
 பூமியில் உத்தமவானே நமஸ்காரம் புண்ணியராகவனே
2. நீயே சாமி உன்னைக்கும் வில்லுக்கும் இந்நேரம் ராகவேனே - ஓர்
 ஆயிரம் ராவணர்வந்தெதிர்த்தாலும் பற்றாது ராகவனே
3. தோளும் துணிந்தேனே தாளும் துணிந்தேனே சாமிராகவனே -
 இந்த வேளையில் நான் உன்னைக் கேட்கும் வரந்தர வேணும் ராகவனே
4. வந்த புறாவுக்கு உடலைக் கொடுத்தவன் வங்கிசராகவனே - நீ
 இந்த விபீஷணனைக் கைவிடாமல் ரக்ஷிப்பாய் ராகவனே.
5. அந்த ராவணன் உடன் பிறவி என்று குறி யானே ராகவனே -
 இவனை எந்த வேளையில் வந்தென் செய்வானோ எச்சரிக்கை ராகவனே
6. விளையாட்டல்ல இவன் - உன் அருகே நிற்க வேணும்
 ராகவனே - தப்பில் இளையவன் அனுமானைப் பிரியாமல் இருந்து ராகவனே
7. என்னைக் கொன்ற போதென் - அண்ணனையும் கொல்வாயினி
 யிராகவனே தன்னைக்கண்ட பேர்கள் நகையாதபடி செய்வாய்
 .சரணம் ராகவனே.
8. தங்கை மூக்குப்போலே - என் மூக்குப் போச்சு தே
 சாமிராகவனே - தேவர் பங்கம் சொல்ல முன்னே எந்தலை மறைப்பதுன் பாரம் ராகவனே.

ஸ்ரீராமபாணம் கும்பகன்னன் தலையைக் கடலில் விழுத்தல்

எழுசீர்க்கழிநெடி.லடி ஆசிரிய விருத்தம்

அன்பினுடன் இந்தவகை யும்தொகையும் விண்டளவில்
அம்புயம் என்னும்கண் உடையான்
செம்பதுமம் என்றமுக மண்டலம் மலர்ந்தொரு
செழுஞ்சிலையில் அம்பு தொடவே
அம்பது பறந்தவன் நெடுந்தலை விழும்படி
அரிந்தெறிய அந்த விசையால்
*கும்பகரு ணன்சிரசு பொங்கிய தடங்கடல்
குழிந்ததிட விழுந்த தவமே.

(40)

சீதாதேவியின் பக்கல் வந்து ராவணன்
கெஞ்சுதல்.

இதுவும் அது

இன்னவகை கும்பகன்னன் இறந்தான் அப்பால்
இராவணனும் மருத்தனைஓர் சனகன் ஆக்கிப்
பொன்அனையாள் முன்புமகோ தரனைக் கொண்டு
போவெனவே ஏவிவிட்டுத் தானும் முன்னே
மின் அனையார் நடமாடக் கீதம் பாட
விலமதனன் கணைசாட மெலிந்து வாடி
அன்னையெனும் சீதைமுன்னே வந்தான் கிட்ட
அஞ்சுவான் ஏதேதோ கெஞ்ச வானே.

(41)

6. திபதை - கண்டா ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. இன்னம்தான் என்னவர்மமோ - என்னை இடியச்செய்வது
இன்னம்மன்மதவாதையே - பட - என்னால் ஆகுமோசீதையே
2. குறித்துமுவரையும் வீசினேன் - காமக்கோட்டியால் மனம்
இறக்கவேமனம் பொங்கினேன் உன்னை எண்ணி அல்லோ
இங்கேதங்கினேன்

*கும்பகன்னன் = கும்பகர்ணன் - கும்பகருணன்

3. மெத்தமெத்தத் துவண்டேனே உன்னைவிஷமாகத் தேய்க்
கொண்டேனே
பத்தென்பார்க்காம் அவஸ்தையே - நான் படுவாயிரம்
அவஸ்தையே

4. தென்றல்வந்தென்னைப்பாயுதே - இந்த - திசைகளும்
தணலாக் காயுதே
என்றன் மேற்கிருபை ஆகியே - மனம் - இரங்குவாய்வை
தேகியே.

சீதாதேவி ராவணனை இடித்துக்கூறல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

விரும்பிய அரக்க னிந்தவிதம் சொல்லிப் பதங்கள் முன்னே
பருந்தலை பத்தும் மண்மேற் படியவே வந்து வீழ்ந்தான்
திரும்பினாள் முகம்பா ராமல் சீதையும் அவனைத் தான்ஓர்
துரும்பென்றோர் துரும்பைப்பார்த்துத் தூறுவாள் கூறுவாளே. (42)

34. தரு - சஹானா ராகம் - ரூபகசாப்புதாளம்

பல்லவி

கெட்டுப்போகவேணுமோகேளடா - அட - ராவணத்தூரும்பேநீ
கெட்டுப்போகவேணுமோகேளடா

அநுபல்லவி

துஷ்டத்தனம் எல்லாம்விட்டுவிட்டாலென்

சுவாமி

கோதண்டவிலி - அம்பால்

போமோ உன்குலம்

கெல்லி

துடுக்கு

சொல்லி(கெட்டு)

சரணங்கள்

1. தூண்டாவிளக்கைத் தீண்டவரும்பூச்சி

மாண்டாற்போல்மாளுவாய்

நீயே - துள்ள

வேண்டாம்அட

கெடுவாயே

ஏண்டா

பேயே(கெட்டு)

2. ஆக்கிரமசிங்கத்தைப் பார்க்கிற பெண்சிங்கம்

சாக்கடைக்குள்

நரிக்குட்டி- தன்னைப்

பார்க்குமோகண்ணாலே

எட்டி

ஏண்டா

மட்டி(கெட்டு)

3. பாருக்குள்ளேரகு - வீராக்கல்லால்மற்ற
 ,பேருக்குநான்பச்ச நாவி - நீ
 ஆருக்குப்போக்கிறாய் ஆவி
 அய்யோ பாவி(கெட்டு)
4. பத்துளவாயாலும் கத்துகிறாயேஉன்
 சுற்றமும்வாழ்வும் நில்லாது- என்
 பத்தினிவாக்கு பொல்லாது
 ஏண்டா வாது(கெட்டு)
5. வாய்த்தகொழுந்தனால் மூத்தமகன்பட்ட
 வார்த்தை நீ கேட்டமும் ஓசை- காதில்
 எதிர்த்திட வேணும் என் ஆசை
 ஏண்டா பிசாசை(கெட்டு)

**மாயாசனகனைச் சீதைகண்டு தகப்பன் என்று
 புலம்பல்.**

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நெறியாள் இந்தப் படிஉரைக்க நீசன் அரக்கன் ஏவலினால்
 பொறியார்மருத்தன் தனைச்சனகன்போலேசெய்து மகோதரன் தான்
 மறியா இழுத்து வரஅவனும் மகளே மகளே என்றிரைந்தான்
 அறியாள் சீதை தகப்ப னென்றே அழுவா ளழுது விழுவாளே (43)

35. தரு - முகாரி - அடைதாளசாப்பு

பல்லவி

அய்யாசனகா - அய்யா என்னைப்பெற் - றனுப்பவித்ததிதுவோ

அநுபல்லவி

கையும்கயிறுமாக்கண் முன்னேஎன் முன்னே
 கட்டுப்பட்டாய் என்னைத் தொட்டுப்பட்டாய் அல்லோ (அய்)

சரணங்கள்

1. பஞ்சாசதகோடி பூமண்டலத்திலே
 பலவேள்வியும்செய்து நிறைப்பட்டாய்
 அஞ்சாவவரையும் கட்டுகிறநீயிந்த
 அரக்கராகட்டுண்டு குறைப்பட்டாய்

செஞ்சொல் அயோத்தியிற் காணாமல்நீயென்னைச்
 சிறையிலேகாணவோ புறப்பட்டாய்
 என்சிறைநீங்காமல் தவிக்கிறேனே அப்பா
 இதுவும்போதா தென்றோநீயும் சிறைப்பட்டாய் (அய்)

2. சுற்றத்தாரேதாய்மாரே தங்கைமாரே
 சொல்வார்ஆர் இந்தப் பெருஞ்சோலி
 அத்தலத்திலேபாய்ந் துங்களுக்கறிவிக்க
 அனுமானும் இலையேபுண் ணியசாலி
 வெற்றிஅயோத்தி ராஜர்கீர்த்திகளை
 வெட்டிஅழிக்கநானே கோடாலி
 பெற்றவீட்டையுமவந்து புகுந்த வீட்டையுமநல்ல
 பேர்அழிக்கஎன்று பிறந்தேனே பெண்ணீலி (அய்)

3. கர்த்தன் ஆகிக்கொண்ட கணவனைக்கொல்என்று
 கடும்பழி தேடிக்கொண் டேன்முன்னம்
 பற்றும்பற்றாத்துக்கும் தந்தைக்கும்வினைசெய்தேன்
 பண்ணினேனோகள் வுள்கன்னம்
 உற்றார்நகைசெய்யப் பத்துமாதம்இங்கே
 ஒருத்திநான் இருந்ததே பெருங்குன்னம்
 இத்தனைபாடும் என்னாலேவரக்கண்டும்
 இங்கேசீ வன்கொண்டிருக்கிறே னேஇன்னம் (அய்)

**கும்பகர்ணன் மரணத்தைக் கேட்டு ராவணன்
 புலம்பல்.**

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

உத்தமிசா எனகிஇந்த வாறமுதாள் சனகனென
 உருவம் கொண்டே
 பித்தனும்ஆ காவாரத்தை சொன்னான்அன் னையும்ஏச்சும்
 பேச்சும் சொன்னாள்
 மத்தனிரா வணன்கொதித்தான் அப்போது கும்பகன்னன்
 மரணம் கேட்டான்
 சொத்தைமரம் போல்விழுந்தான் முடங்கினான்
 அரக்கனுழத் தொடங்கி னானே.

36. தரு - ஆனந்தபரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

அப்பாகும்பகன்னா உன்னைப்பிரிந் - தெப்படிநான் பிழைப்பேன்

அநுபல்லவி

எப்பிறப்பிலே

உன்முகம்பார்ப்பேன் - நான்

எந்தவிதத்தில்

என்உயிர்காப்பேன்

செப்புமுன்னமேபோய்ப்

பட்டாயேஎன்னைத்

தெருவில்பரதேசியா

விட்டாயே - என் (அப்)

சரணங்கள்

1. இனிமேல்என்சிறை தள்ளிவானவரோ

டிந்திரனும்நிலையிலே

போவானே

தனியேஎன்குடிக் கொருமூக்கறுப்பாத்

தங்கையும்மூக்கறுந்தான்

தான்தானே

அநியாயத்தினிற் கரன்மாரீசன்என்

றவரையும் போக்கடித்

தேன்நானே

சனிஆகும்இந்த மோகத்தினால் அல்லோ

சருகுதிர்ந்தமரம்

ஆனேனே-என் (அ)

2. வாயும்முனையும்நான் படைக்கவே

வளர்ந்தாயேகுலக்

கொழுந்தாயே

ஓயும்என்குறைகண்டு சுறுக்கிலே

உறக்கம்விட்டுமலைபோல்

எழுந்தாயே

மாயன் முதலோர் ஆயுதத்தினால்

மயிர்முனையும்உடம்பில்

அழுந்தாயே

ஈயும்எறும்புபோல் இருக்கிற

இந்தமனிதன் அம்பால்

விழுந்தாயே - என் (அ)

3. மயில்போற்பெண்கள் கால்பிடிக்கமெத்தையில்

வளர்ந்தஉன்நித்திரைகண்டு

பயந்தேனே

கையிலேபேய்கள் கால்பிடிக்கக்களத்தில்

கவிழ்ந்தாய்என்றுசொல்ல

நொந்தேனே

நயமோசொல்லும்எமனுக்கும் உனைக்கிட்ட

நானேஇளக்காரம்

தந்தேனே

உயிர்போல் உன்னைக்கொடுத்தும்துணிவேனோ

உன்பிறகேஇதோ

வந்தேனே - என் (அ)

அதிகாயன் வரலாறு விபீஷணன் கூற ஸ்ரீராமர் தம்பியைப் புகழ்த்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அரக்கனிரா வணனிவ்வா றழுதான் பின்னே
அதிகாயன் படைஎழுந்தான் ராமன் கண்டான்
விரித்துவிபீ ஷணன்சொல்வான் சாமி முன்னாள்
விழுந்துமது கயிடவர்தும் இரண்டு பேர்க்குள்
ஒருத்தன்மது கும்பகன்னன் உன்னாற் போனான்
ஒழிந்தகயி டவன்இவன்போம் வகைஏ தென்றான்
திருத்தியரா கவன்இதுக்குத் தம்பி போதும்
சேர்என்றான் சண்டைஇனிப் பார்என் றானே. (45)

இருபடைகளும் கைகலக்க ஆனைப்படையை அனுமார் அடித்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பார்எனவா னரச்சேனை அரக்கர் சேனை
பலசண்டை இடஇளையோன் விடும்அம் பாலே
கார்எனவே கண்டகண்ட துண்டம் ஆகிக்
கால்மாடு தலைமாடாய் அரக்கர் வீழ்ந்தார்
கோரன்அதி காயன்விடும் யானைக் கூட்டம்
குமுறிவெகு வெகுவாக வரக்கண் டோங்கி
மாருதியோர் மரம்பிடுங்கி நடுவே பாய்ந்து
மாட்டினான் பிணமலையாக் காட்டி னானே. (46)

37. தரு - தோடி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அதிகாயன்படைமதவேழங்களை - அடித்தானே அனுமான்

அநுபல்லவி

விதியாகப்பலபேர்களும்	நடுங்கி
விடவிடென்றதிரவேவேரோடும்	பிடுங்கி
சதிராகப்பிடித்தொரு	மாமரத்தாலே
சடைகொண்ட இலுப்பையைத்தடி கொண்டடித்தாப்போலே (அதி)	

சரணங்கள்

1. கடியாற் சிலயானை உதையாற்சிலயானை
கதையாற் சிலயானை மாய்ந்தவே
அடியாற் சிலயானை விதிராற்சிலயானை
அதிராற் சிலயானை சாய்ந்தவே
இடியாற் சிலயானை அறையாற்சிலயானை
எறியாற் சிலயானை ஓய்ந்தவே
பிடியாற் சிலயானை விசையாற்சிலயானை
பிசைவாற் சிலயானை தேய்ந்தவே
அடியற்றமரம்போலப் படும்சிலயானைகள்
அலறிக்கைகால்களொடிந் திடும்சிலயானைகள்
நெடுகக்கலங்கிஉயிர் விடும்சிலயானைகள்
நெளிவுற்றலைந்துநிலை கெடும்சிலயானைகள்
நெரிபட்ட யானை - சிலமுறிபட்ட யானைசில
நெக்கிட்டு விக்கிட்டுச்சூழ - திக்குத்திக்குப் போய்வீழ் (அ)
2. எடுத்தான் சிலசில குறைத்தான்சிலசில
இறைத்தான் சிலசில யானையை
கெடுத்தான் சிலசில குழைத்தான்சிலசில
கிழித்தான் சிலசில யானையை
தடுத்தான் சிலசில தெறித்தான் சிலசில
தறித்தான் சிலசில யானையை
கடுத்தான் சிலசில அழித்தான்சிலசில
கழித்தான் சிலசில யானையை
படிப்படியாகக்கடல் ஓரம்யெங்கும்யானைகள்
பருத்தமலைகள்அடி வாரம்எங்கும்யானைகள்
துடிப்புடனேவிசிறும் தூரம் எங்கும்யானைகள்
சுழற்றியவால்படுவிஸ் தூரம்எங்கும் யானைகள்
சுற்றிஎங்கும் யானைவிழ ரத்தவெள்ளம் ஆகிஎழ
தோகைமர-மே கைத்தடி - ஆகவேகொண்
டிந்தப்படி (அ)
3. கைக்கே பலகெசம் வாலாற்பலகெசம்
காலாற்பலகெசம் சாடவும்
மிக்காம் பசிவிண்டு பூதாதிகள்உடன்
வேதாளங்கள் நடம் ஆடவும்

திக்கேய் முனிவர்கள் கைக்கே அலர்கொண்டு
 செயசோபனம் இசை பாடவும்
 அக்காலை இனில்மிகப் போர்க்களம்எங்கும்
 ஆனையின் வெடிநாற்றம் மூடவும்
 சுக்கிற்றாற்போற்றலைகள் கீழே விழநாட்டியும்
 தும்பிக்கையைப் பிடித்துப் பம்பரம்போல் ஆட்டியும்
 திக்குகெசங்களுக்கு வெட்கம்வரஓட்டியும்
 சேர்ச்சேரப்பிடித்து வாரிவாரிமாட்டியும்
 சிதறச்சிதறத் தூக்கிப் - பதறப்பதறத் தாக்கிச்
 சேனைத்தளங்கள் சாக - ஆனைப்பிணங்கள் ஆக(அ)

அதிகாயனுக்கும் லட்சுமணருக்கும் யுத்தம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

குதித்தே இந்தப் படிஅரக்கர் குலமும்
 கோடி யானைகளும்
 கதிப்பா விழக்கண் டதிகாயன் கனக
 மணித்தேர் மேற்கொண்டான்
 துதித்தே வரும்அங் கதகுமரன் தோளில்
 இளையோன் மேற்கொண்டான்
 எதிர்த்தார் இரண்டு பேரும்வில்லை எடுத்தார்
 சண்டை தொடுத்தாரே. (47)

38. தரு - பைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

லக்ஷ்மணனுக்கும் - அதிகாயனுக்கும் - நோந்ததே சண்டை

அநுபல்லவி

அக்ஷயத்தம்பி அங்கதன்தோளில் வீறினான்
 ஆயிரம்பரித்தேர்மேல் அதிகாயன் ஏறினான்
 கஷிஆக இருபடைகளும் மென்மேலே
 கலந்துசண்டைசெய்யக்கடலும்மலையும்போலே (லக்ஷ்ம)

சரணங்கள்

1. முந்திஅரக்கன்ஒரு கணை தொட்டான் - தம்பி
 முறித்தந்தக்கணைதன்னைக் கூறிட்டான் - அவன்
 பந்தியாய்ப்பதினாறு கணை எய்தான் - தம்பி
 பதினாறுகணையையும் பொடி செய்தான் - பின்னும்

வந்தவன்கவசத்தை நூறம்பாற் - கீறினான்
வரும் அரக்கர்படையைச் சருகெனத் தூறினான்
பிந்தித்தோர்க்குதிரை ஆயிரத்தையும் அவன் செங்கை
பிடித்தவில்லையும் ஒடித்தானே இப்படி அங்கே (லக்ஷ்ம)

2. அனலாஸ்திரம் அரக்கன் ஏற்றினான் - தம்பி
அதுக்கதையே விட்டு மாற்றினான் - தம்பி
கனகம் ஆம்பிரமாஸ்திரத்தை ஏவினான் - அதி
காயன் எம்புரத்தை மேவினான் - பின்
நினையும் அங்கதனால்திரந்தகன் இடியவும்
நீலனாலேரணமஸ்தகன் முடியவும்
இனம் ஆம்சுக்ரீவற்குக்கும்பன் போய்ப் படியவும்
இடபனாலே அந்தவயமத்தன் மடியவும் (லக்ஷ்ம)

3. வல்அரக்கர்மூவா யிரங் கோடி - லக்ஷ
மணன் அம்பால்மடிந்தாரே போ ராடி - அங்கே
கொல்லும் திரிசிரன்தேவாந் தகன் கூடி - அனுமான்
குத்தப்போய்விழுந்தாரே உயிர் ஓடி - பின்பு
சில்லரைச்சில்லரை ஆகி மெள்ளமெள்ள
தெறித்தார் அரக்கர்நடை இடறித் தள்ளதள்ள
எல்லாமுனிவர்களும் எழுந்து துள்ளதுள்ள
ராசஷதர் அடங்கி ராமர்செயம் கொள்ள (லக்ஷ்ம)

அதிகாயனுக்குப் புலம்பின ராவணனு முன்னே
* தானியமாலை புலம்பல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

முனைபோய் இந்தப் படிதோற்றே மூர்க்கன் அதிகா யன்பட்டான்
அனலா வந்து தூதர் சொல்ல அதைரா வணனும் அறிந்தமுதான்
தனைநேர் பெறும்தா னியமாலை தானும் கேட்டுத் தலைவிரித்தே
பனைபோல் அரக்கன் முன்விழுந்து படுத்தான் புலம்பத்

தொடுத்தானே. (48)

* தான்யமாலி - தானியமாலை - அதிகாயன் தாய், இராவணன் மனைவியரில் ஒருத்தியாகிய அப்சரசு.

7. திபதை - காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. என்னசெய்வேன் இலங்கேச - நான் - என்னசெய்வேன்
வெறிபிடித்தாயே
மன்மதன்போல் அதிகாயன் தன்னைமானிடனாலே
போக்கடித்தாயே
2. மாமகள் ஆம்சீதைதன்னைவிட மாட்டேன்மாட்டேன் என்றாயே
காமம்உன்னைக்கொல்லுகையால் அதிகாயனை நீ அல்லோ
கொன்றாயே
3. கரன்முதலாக்கும் பகன்னன் அதிகாயன் இவருடன்
நிவாரணமோ
இருமனிதர்கையாலே இன்னம் எவர்கள் தலை
உருளக்காரணமோ
4. சின்னமனிதர்கள் என்று வெகுசேனைகளை எல்லாம்
தொலைத்தாயே
தன்னையமிழ்த்தினது மெத்தநீசமுத்திரம் என்றெண்ணி
வாழ்வைக் கலைத்தாயே
5. மலைபோலே ஒத்த தம்பிசொல்லும் இந்தமாலியவான்
சொல்லும் தடுத்தாயே
தலைமேலே இடித்தபின்னும் அய்யோசற்றும் குனியாமலே
கெடுத்தாயே
6. கொலைகாரிகூர்ப்பனகிசொன்ன கோளால் இந்தப்பலன்
கண்டாயே
நிலைவரமாத்தலைசொரியக்கொள்ளிந்தானே
தேடிக்கொண்டாயே
7. பக்கக்கிளைஓடிமரம்போலஎன்பாலன் அதிகாயனைக்
கெடுத்தாயே
திக்குசெயம்செய்தது போய் உன்னைத் தேவர்நகைக்க உடம்
பெடுத்தாயே

8. பருங்கிரிபோலே சாய்ந்துமகனே படுகளத்திலேமாண்டு
கிடந்தாயோ
அருங்களிறே அதிகாயா என்னை அகலவிட்டெப்படி
நடந்தாயோ.

**இந்திரசித்து சண்டைக்குவந்து அனுமாரை
இகழ அவர் அவனை யிகழ்தல்.**

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வாரேறு பூண்முலைதா னியமாலை இந்த
வகை அழரா வணன் சொல்லால் இந்த்ரசித்துக் கேட்டான்
தேர்ஏறி நாகபாசமும் பிரம்மாஸ் திரமும்
சேமத்தேர் ஆயிரம் சேனையும்கொண் டெழுந்தான்
போர்ஏறி யொருவெள்ளம் குரங்குகளைக் கொன்றான்
போர்எதிரே மாருதியைக் கல்எடுக்க அறிவாய்
நேரேவில் எடுக்கறியாய்நீ போடா என்று
நீக்கினான் அனுமன் வந்துதாக்கி னானே. (49)

39. தரு - தோடி ராகம் - ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இந்திரசித்தே - சேவகம் - ஏதடாசற்றே

அநுபல்லவி

உந்துணை அதிகாயனைக்கொன்ற விலகடிணன்
உன்னையும் கொல்லவந்திருக்கிறான் லக்ஷ்மணன் (இந்)

சரணங்கள்

- என்னோடேஎதிர்க்கல் ஆகுமோ
இளையவன் அம்பென்னஉன்னை நாணுமோ
உன்னிராமனுடனேஎதிர்க்கஎன்றால்
உனக்கவ்வளவுபலன் காணுமோ
என் அடாஉன்தன் அத்தைமூக்கறுந்தும்
இன்னம்இடக்குச்சொல்ல வேணுமோ
குன்னமாச்சந்திரனைப் பார்த்துநாய்
குலைத்தால்என்ன அதின்மகிமை கோணுமோ (இந்தி)

2. அந்தநாள் உங்கள் ஊரைக்கொளுத்தின
 தறியாயோசற்றே நில்லடா
 முந்திஅம்பாலேகும்பகன்னனும்முண்ட
 கண்டனும் ஆனான் அல்லடா
 இந்திராதிகளை மிரட்டுவாய்நீ
 எங்கள் சாமிக்கொரு புல்லடா
 மந்திரத்திலே மாங்காய்விழுமோடா
 மழைக்கோகுடை இடிக்கோகுடை சொல்லடா (இந்தி)
3. வில்லெடுக்க அறிவேன் என்றாய்
 வில்லாளி அல்லநீ தானடா
 கல்எடுக்க அறிவாய்என்றென்னை நீ
 கடக்கப்போகச்சொன்ன தேனடா
 வில்எடுக்கஉங்கள் அப்பனைக்கொல்லும்ருகு
 வீரனேஎசு மானடா
 எல்லவர்க்கும் கல்எடுக்கவிபீஷணன்
 எப்போதென்றுகாத்திருக்கி றானடா (இந்தி)

**வானரவீரர்களை மாட்டின இந்திரசித்துக்கும்
 இளையவருக்கும் யுத்தம்.**

விருத்தம்

அந்தஅனு மான்சொல்ல அரக்கன் சீறி
 ஆயிரமும் பால்அவனைக் களைக்க வைத்தான்
 பந்தமுள்ள சுக்ரீவன் நீலன் சாம்பன்
 பனசன்முதல் தலைவர்களும் படையும் சாய்ந்தார்
 சிந்தைதெளிந் தெழுந்தஅனு மான்மேற் கொண்டும்
 சிங்கம்ஆ யிரம்பூண்ட தேர்மேற் கொண்டும்
 வந்தலக்ஷு மணனு மிந்தர் சித்தும் வில்லை
 வாங்கினார் சண்டையிலே ஓங்கி னாரே. (50)

40. தரு - சௌராஷ்டிர ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

லக்ஷ்மணனுக்கும் - இந்திரசித்துக்கும் நோந்ததேசண்டை

அநுபல்லவி

ககஷி ஆகத்தம்பி அனுமான்மேற்கொண்டு
 கார்முகங்கொண்டு சரமாரி நிறைக்கவும்
 பகஷணச்சிங்கம் ஆயிரம்கொண்டதேரிலே
 பாவி அரக்கனவன் தாவிஅம் பிறைக்கவும் (லட்)

சரணங்கள்

1. அரக்கன் ஆயிரம்கோடி அம்புமுன் எய்தான்
 அத்தைலக்ஷ்மிணன்
 துரத்திஆயிரம்கோடிஅம்பாற்பொடி செய்தான்
 தம்பிபின்னோடே
 நெருக்கிஅர்த்தசந்திரம்கோடி பெய்தான்
 அதுகண்டவனும்
 திரும்பி அர்த்தசந்திரம்கோடிவிட்டுக் கொய்தான்
 கங்கபத்திரம்
 கோடி அரக்கன்விடக்கோடி இளையவனும் விடுத்தான்
 வச்சிரமுகாஸ்திரம்
 கோடிநிருதன் எய்யக்கோடி லக்ஷ்மிணன்விட்டுத் தடுத்தான்
 அஞ்சலியாஸ்திரம்
 கோடிபா தகன்னயக்கோடி தம்பியும்திர் கெடுத்தான்
 கெசகன்னாஸ்திரம்
 கோடி இவன்பொழியக்கோடி அவன்பொழிந்து தொடுத்தான்
 திவ்வியநாகாஸ்திரம்
 நிருதன் கோடிஎய்யநிமலனம்கோடியால் மறித்தான்
 திரிமுகாஸ்திரம்
 வரதன்கோடி எய்யவஞ்சனம்கோடியால் முறித்தான்
 பஞ்சமுகாஸ்திரம்
 திருடன்கோடிஎய்யத் திலகனும் கோடியால் தறித்தான்
 பத்மமுகாஸ்திரம்
 குரூரன்கோடி எய்யக்குருசிலம்கோடியால் தெறித்தான்
 இந்தவகையாற்
 கடலும்காடுமலைகளும் பற்றி வேக
 காணும்தேவர் முனிவரர் சிந்தை நோக
 இடம்இல்லாமல்இந்த உலகந்த லோக
 மெங்கும் இவர்கள்விடும் சரம்மழை ஆக (லக்ஷ்)

2. சீறி அரக்கன்பின் வானரப்படைகளை நீக்கி
 இளையோன்மார்பில்
 ஏறுகவசத்தில் ஈரேழுநூறம்பால் தாக்கி
 அனுமான்உடல்
 கீறிநுழையஓர் ஆயிரம்வடிக்கணை தேக்கி
 பெருங்குருதி
 ஆறுசெய்தத்தைத் தம்பியும்விழிகொண்டு நோக்கி
 தேவர்மகிழ்
 ஒருபதினாயிரங்கணை ஒருநொடியினிற் பூட்டி
 அரக்கன்தேரும்
 விருதுக்கொடியும் சிங்கத்திரளும் புரண்டுவிழ மாட்டி
 அவன்பொன்மார்பை
 உருவிநுழையும்வகைமூவிருநூற்பை ஓட்டி
 சுற்றிலும்நின்று
 பொருதும்வீரர்களை ஒருகணையால்விழக் காட்டி
 நிற்கக்கண்டன்
 சகஸ்திரகோடிகணை ஒருமிக்கமழையெனத் துளித்தான்
 அதையெல்லாம் நீக்கி
 சகஸ்திரவாளிதம்பிவிட அவன்மெலிந்துதத் தளித்தான்
 தம்பிநெற்றிமேல்
 பகுத்துநூறம்புகள் பாதகன்சடுதியில் தெளித்தான்
 அவன்மேல்தம்பி
 தொகுத்துநூறம்பெய்யமாப்பிளந்துதிர்ம் கொப்பளித்தான்
 சிலையைஊன்றி
 ஊரும்தேரின்மே லவனினைப் பாற
 உதைத்தனுமான் அந்தத் தேரையும் பீற
 தேர்ஒன் நூர்ந்தவன் ஐம்பதுகணை தூர
 தேரும் அழிந்துமறு தேர் அவன் ஏற (லக்ஷ)
3. ஏறஏறஇப்படி அவன் ஆயிரம் தேரை
 இளையோன்சீறி
 ஆறுகோடி அம்பால் அழித்தான் எதிர்த் தோரை
 அனுமான்கையால்
 தாறுமாறுமாக்கிழித்தெரிந்தான்சில பேரை
 உடல்வெவ்வேறாகக்

கூறுகூறுசெய்தான் குவித்தான்பிணப் போரை
 ஆயிரம்தேரை
 ஒருகையினால் அப்பிடயர்கடலினில்விழச் சாய்த்தான்
 லக்ஷம்யானையை
 இருகையினாற்பற்றி ஈயும்எறும்பும்என தேய்த்தான்
 கோடிசேனையை
 வரிதருவால்கொண்டு வாரிஅடித்தது மாய்த்தான்
 அந்தவேளையில்
 கருநமன்போல் அங்கதன் அந்தநிருதன்முன் வாய்த்தான்
 பேய்கள் ஆயிரம்
 பூண்டதேரைநெடு மலைஒன்றினால்எறிந் தமிழ்த்தான்
 அடாஉன்சேனை
 மாண்டு கிடந்ததனைப் பார்க்கலையோவென்று பழித்தான்
 அவனும்போரில்
 மூண்டுதேரில்நின்றுமுறைமுறைவெகுகனை கொழித்தான்
 அவனைத் தம்பி
 மீண்டுந்தேர் அழித்து மார்பினிற்கவசமும் கிழித்தான்
 மனங்கலங்கி
 நைந்துவாடி அவன் ஏறவும் வேறு
 ரதம்இல்லாமல் வெறும் குருதிவெள் ளாறு
 சிந்திஓடக்கையிற் பிடித்திடுவீறு
 சிலையும் அவனுமே தனிக்கஇவ் வாறு (லக்ஷ)

4. அரக்கனுடன்வரும் நாற்பதுவெள்ளமும் இறக்க
 அத்தோடேகூடிக்
 குரங்குவெள்ளங்கள் நாற்பதும் அப்படிப் பறக்க
 வானரங்களுள்
 பெருத்தபேர்சில பேர்களும்உயிர்வந்து பிறக்க
 சமுத்திரம்போலே
 இரத்தவெள்ளங்களே செவேல்என்று நிறக்க
 வெள்ளத்தின்மேலே
 வாலும்ராஷ்டிர காலுங்குவியும்ஓ ரண்டை
 கொடிமுடிகள்
 போலும்படுகளம் கோலும் ராஷ்டிர மண்டை
 மண்டைபிளந்து
 சாலுந்தயிருமா மூளைபெருகிய உண்டை
 கோடானுகோடி

மேலுந்தொகையிலே நாலுதிசையிலும்	சண்டை
விடும்அம்பாலே	
கவிகைசிவிகையொடு கொடிகள் தடிகள் பல	முறிய
கண்டகண்டமாத்	
துவசகவசம்அற கரிகள் பரிகள் குடல்	சரிய
தொந்தயுத்தத்தால்	
அவரைஇவர் அறைய இவர் அவர் தலைகளை	அரிய
ஆனந்தங்கொண்டு	
தவசிகள் இருடிகள் முனிவர்கண் மலர்மழை	சொரிய
தம்பிதொடுக்கும்	
தெய்வபாணம்பட	ராட்சதன் ஏறும்
தேரும்நூறுபொடி	ஆக வெவ்வேறு
எவ்விடங்களிலும்	ரத்தவெள் ளாறு
எடுக்கஎடுக்கஇளை	யாமல்இவ் வாறு (லக்ஷ்)

5. பத்தியாக இருவரும் கணைமுறைமுறை தொட்டும்
 சூரியபகவான்
 அஸ்தமானத்தை அடைந்திருள்வளைகிற மட்டும்
 போராட இந்திர
 சித்தன் ஆயிரம்தேர்களும் முறிமுறி பட்டும்
 மாயையினாலே
 சத்தியாகலக்ஷ்மணன் முதலோர்களைக் கட்டும்
 உபாயந்தேடி
 நாகபாசத்தை வேகமதாகவே தொடுத்தான்
 தொடுக்கையாலே
 ஆகம்ஆனது கட்டுண்டு தம்பியும் படுத்தான்
 அனுமான் அப்பால்
 வேகம்ஆகவே இறுக் குண்டுசுறுக்கெல்லாம் விடுத்தான்
 சுக்கிரீவன் முதல்
 ஆகவீரர்கள் அனைவரையும் அரக்கன் தடுத்தான்
 தாறுமாறாகக்
 கதறிவிழுவர்சிலர் கறுவிழுவர்சில பேர்கள்
 வாலைஅடித்து
 உதறிவிழுவர்சிலர் உறுயிவிழுவர்சில பேர்கள்
 சாமிகண்டாக்கால்
 இதிலேவிதனம் வரும் எனமறுக்குவர்சில பேர்கள்
 அனுமான் உண்டு

சிதறுமோநமதுயிர் எனமகிழுவர்சில	பேர்கள்
சேனைசேனையா	
கவலைஆகி இப்	படிவெகுவெள்ள
கவிகள்பயந்துமனம்	தவிடெனத் தள்ள
எவரும் இறந்தனர்	என்றரக்கனு மெள்ள
எழும்பவிபீஷண	னும்பயங்கொள்ள . (லக்ஷ்)

**நாகபாசந்தால் லட்சுமணர் கட்டுண்டதற்காக
விபீஷணர் புலம்பல்.**

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மையிருளில் இந்தவகை மறைந்திந்தர்
சித்துவிட வந்த நாகக்
கைவளர்பா சந்தன்னால் இலட்சுமணன்
முதலானோர் களத்திற் சாய்ந்தார்
அவ்வழியே வீடணனும் ஓடிவந்தான்
இலட்சுமணன் அவிதி கண்டான்
எவ்வகையும் செயமாட்டா னெண்ணாதெல்
லாமெண்ணி யிரங்கு வானே. (51)

41. தரு - உசேனி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இந்தவினைக்கென்ன செய்வேன் லட்சுமணாநான்
இந்தவினைக்கென்ன செய்வேன்

அநுபல்லவி

வந்தானே எசமானன்	மகன்பாசத்துக்குநேரே	
தந்தானே விபீஷணன்	சதிகாரன் என்பாரே	(இ)

சரணங்கள்

1. போரில்ஓடி இளைத்தானே ராட்சதன் ராவில்
சோரன்போல வளைத்தானே
யார்என்னசொல்வாரோ எவர்க்கென்மேலேமுண்டோ
ஊரைவாய்முடவும் உலைமுடிதான் உண்டோ(இ)
2. பதர்போல ஆனான் என்பாரோ வஞ்சனைக்கெல்லாம்
முதற்பாதம் நான் என்பாரோ

பதைப்பா அழைத்துவந்தான் பழிஏற்றான் என்பாரோ
கொதிப்பா தீட்டினமரத்திற் கூர்பார்த்தானென்பாரோ (இ)

3. சங்கைபோய் அடுத்தேனே காத்தசாமியை
வங்கைபோற் கெடுத்தேனே
அங்கவர்க் கானேனோ அபயம்என்றுறவாகி
இங்கிவர்க் கானேனோ என்போல்உண்டோ துரோகி (இ)

இளையவர் நாகபாசத்தால் கட்டுண்டதற்காக மூராமர் இரங்கல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

விநயவிபீ ஷணன்இவ்வா றழுது வாடும்
வேளையிலே ராமச்சந்தரன் இடத்தில் மேவி
அனலனெனும் மந்திரிசொல்லச் சுடர்அம் பேந்தி
அவ்விருளைத் துரத்திய்யன் களத்தில் வந்தான்
முனைபெறுசுக் ரீவனைஅங் கதனைக் கண்டான்
முசித்தபடை களைக்கண்டான் மூர்ச்சை ஆன
தனிஅனுமா னையுங்கண்டான் சாமிகோபம்
தாங்கினான் தம்பியைபார்த தேங்கினானே. (52)

42. தரு - ஆகிரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

என்னதான்செய்வேன் அடா லட்சுமணாநான்
என்னதான்செய்வேன் அடா.

அநுபல்லவி

உன்னைப்பாசங்கட்ட உன்பாசம் என்னைக்கட்ட
ஒருத்தன் நான் தவிப்பேனடா லட்சுமணா (எ)

சரணங்கள்

1. சனகிபிரிந்தகுறை மறக்கவோ நீ வந்து
தந்தா இந்தத் தொல்லையே லட்சுமணா
நினைவின்படி நான்கீறும் கோட்டைக்கடந்தொருவர்
நில்ன்றாலும் *நில்லையே - லட்சுமணா

எனதுகண்ணோநானும் உனது பின் வருகிறேன்
 ஏதுக்கெடுத்தேன் வில்லையே - லட்சுமணா
 உனதுயிர்போனால் என் உயிரும்போம் அப்புறம்
 ஒருகவலையும் இல்லையே - லட்சுமணா

2. எடுத்தென்பசி அறிந்து அருங்கனி தருங்கையை
 எப்படிக் கிடப்பித்தாயோ - லட்சுமணா
 படுத்தறியாதநான் களத்தினிற்* தூங்கிறேன்நீ
 பார்என்று வருவித்தாயோ - லட்சுமணா
 அடுத்ததகப்பன்போல நீயும்போய் என்னைஇங்கே
 அவத்திலே சோதித்தாயோ - லட்சுமணா
 பிடித்தகொம்பையும்விட்டு மிதித்தகொம்பையும்விட்டுப்
 பேய்போல்அலையவைத்தாயோ - லட்சுமணா (எ)

3. பெண்ணுக்காய்மான்பின்னே நடக்கச்சேதடுத்தஉன்
 பேச்சையுங் கடந்தேனே - லட்சுமணா
 மண்ணும்வரும் உன்னாலே மனைவியும்வரும் என்று
 மனமகிழ்ச்சி அடைந்தேனே - லட்சுமணா
 கண்ணைக்கொண்டுநடக்கும் அவர்போலேநானும்
 உன்னைக்கொண்டு நடந்தேனே - லட்சுமணா
 எண்ணினஎண்ணம்போய் எதிரிக்கிளக்காரமா
 ஏழையாக் கிடந்தேனே - லட்சுமணா!

கெருடபகவான் வருதலும் நாகபாச மறுதலும்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

¹அதிபதி ரகுபதி துணைவனோ டுறுகிற அறைஇரு ளின்போதில்
 உதறிட அரியதோர் தசமுகன் மகன்விடும் உரகநெ டும்பாசம்
 சிதறிட இளையவன் எழுதர அமரர்கள் திசைதிசை நின்றாடக்
 கதிரவன் அவனென இவன்என விசையொடு கெருடனும்
 வந்தானே. (53)

43. தரு - மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

கெருடபகவானும்வந்தானே - தெய்வ கெருட பகவானும் வந்தானே

* தூங்கிறேன் - தூங்குகிறேன்.

!குறிப்பு - தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன.

அநுபல்லவி

கெருடபகவான்வந்தான் கிளம்பிப்பெருங்காற்றினை
 இருசிறைகளும்சாடவே அஷ்டமாநாக
 அரசனும்பயந்தோடவே ராமனைக்கண்டு
 உருகிமனதுவாடவே மனமாலைபோல்
 உரகபூஷணம்ஆடவே அந்நேரமே (கெருட)

சரணங்கள்

- முந்தி ஆனையினால்என் - முதுகேறுமுதலைமேல் -
 அந்தசக்கரம் விட்டாயே
 அந்தச்சக்கரத்தை விட்டம்பும் வில்லுங்கொண்ட
 செந்தாமரைப் பூங்கையனே - எவர்களுக்கும்
 சந்தோஷந்தரும் மெய்யனே - அறியார்போல
 நொந்தாலெப்படி துய்யனே - அடியேன்தோ
 வந்தேன் வந்தேன் அய்யனே - என்றுசொல்லி (கெருட)
- விரிசிறகால் மண்ணும் - விண்ணுமூடிக்கொண்டு
 ஒருமலைஎனத் தாவியே
 ஒருமலைமேற்குரியன் உதித்தாற்போற்றலைமேலே
 பருமுடி ஒளிவிரிய - காதங்கள்கோடி
 இருகண்பார்வையுந்தெரிய - சாமியைவிட்ட
 பிரிவாலே மனம்பரிய - பரவசம் ஆய்
 உருகிக்கண்ணீர் சொரிய - வேகமதாக (கெருட)
- திடத்துடனே தெற்குத் - திசையில் இருந்து பாய்ந்து - வடக்கு
 திசையை நாடியே
 வடக்குதிசையில் அய்யன் மலர்ப்பாதம்கண்டுரை
 எடுத்துவணக்கம் குறிக்க - கழுத்தில்வெள்ளை
 துடிப்பாவெண்ணில வெறிக்க - ராகுகேதுவும்
 திடுக்கென்றுடலை முறிக்க - நாகபாசமும்
 பொடிப்பொடியாய்த் தெரிக்க - அன்பினுடன் (கெருட)
- கிழிந்துபாதாளத்தில் - கிடக்கும் பாம்புகளும் - கண்ணுன்று
 தத்தளித்திடவே
 சுழன்றுநாகபாசம்தொடுக்கும் இந்திரசித்தாலே
 விழுந்தோர்மெள்ளமெள்ளவே - நித்திரைநீங்கி
 எழுந்தவர்போலத் துள்ளவே - தம்பியைராமன்
 அழுந்தத்தழுவிக்கொள்ளவே - தேவர்கள் பயம்
 ஒழிந்துகவலைதள்ளவே - அவர்கள் வேண்ட (கெருட)

கெருடபகவான் ஸ்ரீராமரைத் துதித்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடி.லடி ஆசிரிய விருத்தம்

மதம்சேர் நாகபாசமிந்த வகையாற்

நெறிக்க ராமச்சந்திரன்

இதம்சேர் லட்சு மணன்முதலோர் எழுதல்

கண்டான் அதிசயிக்கும்

விதம்சேர் நீயார் எனக்கேட்டான்

விவரித் துரைப்பேன் பிறகென்று

பதம்சே வித்தான் மனத்திலன்பு

பதித்தான் கெருடன் துதித்தானே.

(54)

44. தரு - அசாவேரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அய்யனே உன் மகிமையை அறிந்து சொல்லவேணும் என்றால்
ஆதிசேஷனுக்கும் வருமோ

அநுபல்லவி

துய்யனேகாத்தருள்செய்

மெய்யனே எனத்தேவர்

தோத்திரம்செய்திடஒருஅ

யோத்திநகரினில்வந்த (அ)

சரணங்கள்

1. பிரமாதிதேவர்களைப் பெறுவானும்நீயவர்க்குப்

பெருமானும்நீஉனக்கு

ஒருவர்நேரா

தருமாதிபதவிகளைத் தருவானும்நீவுனக்குத்

தரவேணதென்னகோ

சலைகுமாரா - எங்கள் (அ)

2. உலகெல்லாம் உன்வயிற்றில் ஒடுக்குவாய் விடுப்பாய்பின்

ஒருவருக்கு உண்டோ

இந்தப்பெரியதிராணி

தலைவனே உனக்கொருவர் பலம்வேணும் என்பதென்னோ

சத்தியமோதித்தியகோ

தண்டபாணி - எங்கள் (அ)

3. ஆதிநடுமுடிவாகி எள்ளும் எண்ணெயும்போலே

அங்கெங்கும் நிறைந்தாயே

நீ இப்போது

மேதினியிலே உனக்கும் எதிர் ஒருவர் உண்டென்று

வில்எடுத்து விளையாட

வந்ததேது - எங்கள் (அ)

4. ஆரணங்கள் கூடவுந்தன் காரணங்களறியாமல்
அரளிக்கையால் அகில லோகமித்திரனே
நாரணனே அகண்டபரி பூரணனே உன்கீர்த்தி
நான் உரைக்கமுடியுமோ ராமபத்திரனே - எங்கள் (அ)
5. முத்தொழிலும் முக்குணமும் முச்சுடருமுப்பொழுதும்
முப்பொருளும் ஆகிநின்ற மூர்த்திராமா
பத்தர் ஆசாபாசம் தொலைக்கும் உனக்கொருநாக
பாசந்தொலைத்திடுவதுபிர யாசம்ஆமா - எங்கள் (அ)

இராத்திரியில் மகாராட்சத வீரர்கள் வதை.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கெடிக்கருடன் விடைகொண்டான் அப்புறம்வா னாரும்
கொச்சித்தார் கருடன்வந்த வகையைஇரா வணன்முன்
துடித்திடத்தூ துவர்சொன்னார் அவனுமக னிடம்போய்ச்
சொன்னான்இந் திரசித்தும் ஒருபிரம்மாஸ் திரத்தால்
அடித்திடுவேன் நாளைப்போய் நரர்பொல்லார் இன்றைக்
காகாது மிகநொந்தேன் அப்பா என்றான்
முடித்தலைபத் துள்ளவனும் படைத்தலைவ ரோடே
முறைப்பட்டான் அங்கவரும் புறப்பட்டார் தாமே (55)

8. திபதை - பைரவி ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. விக் கிரமராவணன் அனுப்பவே ஒரு
வேகமாப்படை எடுத்தாரே
அக்கினிக்கேது முதற்படைவீரர்கள்
அனேகருமமாக்களம் அடுத்தாரே
2. நீலன்முதற்படைத் தலைவர்கள் இதுகண்டு
நேருக்குநேரேபோய்க் குதித்தாரே
ஆலகாலமும் வடவாக்கினியும்போல்
அவரும் இவரும்போர் எதிர்த்தாரே

3. சரத்தாலேராசுஷதர்வானரத்தளங்களைத்
தறையிலேவிழவிழ முடித்தாரே
மரத்தாலேவானரர் அரக்கர் படைகளை
மண்டைகள் பிளந்திட அடித்தாரே
4. வில்லும் சரமுங்கொண்டு ராசுஷதர்வானர
வீரர்கள் அணிகளை உடைத்தாரே
கல்லும்மரமுங்கொண்டு ராசுஷதசேனையைக்
கவிப்படைத்தலைவர்கள் புடைத்தாரே
5. சுக்கிரீவன் வந்த சூரியகேதுவைத்
துண்டம்துண்டம்ஆக முறித்தானே
வைக்காமல் அப்போதங்கதன்பாய்ந்ததொரு
மாபெரும்பக்கன் உயிர் பறித்தானே
6. தூமக்கண்ணனை ராமதூதன் எம
தூதனைப்போலவே வென்றானே
மாமுஷ்கரம்உள்ள நீலன்மலைகொண்டு
மலைபோன்றமாலினியைக் கொன்றானே
7. இடம்பன்போய்ப்பொல்லா வச்சிரதந்தனை
எற்றி அவன் கழுத்தை ஒடித்தானே
உடனே பனசன் பிசாசனைக்கண்டோடி
உதைத்துமிதித்துக்கையால் அடித்தானே
8. இளையோன்மேலே அக்கினிகேதுவும்
ஈர்இருவெள்ளங்கொண்டு நடந்தானே
கிளைபோய்சேனையும் போய்அக்கினி
கேதுவுமட்டுக் கிடந்தானே
9. விரிவாகவே ஸ்ரீராமனை ஓர்ஆறு
வெள்ளம் அரக்கர்போய்க் கவிந்தாரே
ஒருவாளியினால் ஈசல்போக்குப்போலே
உடனே அவர்மண்ணில் அவிந்தாரே
10. நாயும்நரியும் கழுகுகளும்வந்து
நாலுதிக்கிலும்குதி குதித்தவே

பேயும்ரணபத்திர காளியுங் கூளியும்
பிணங்களைத்தின்று சதை உதித்தவே

11. இரணகக்கிரன் புறப்பட்டகண்ணிலே
இண்டமுள்ளுதைத்த தைப்போலே
மரணம்கொடுத்திடும்ராவணன் இந்த
வார்த்தையைக்கேட்டான் அப்பாலே

12. குனித்தேமகரக் கண்ணன் படைகள் அஞ்ச
கோடிகொண்டரக்கன்முன் நின்றானே
மனத்தேஎன் அப்பனைக் கொன்றபழிக்குப்பழி
மனிதரைவாங்குவேன் என்றானே

13. வெறுவாயைத்தின்னுகின்ற அவனுக்கு
வெள்அவல்கிடைத்தது தின்னவே
குறியாஅரக்கனும் இருபதுவெள்ளம்
கூட்டினானேதுணை என்னவே

14. சிங்கமுகனும்ரத் தாட்சதனும்என்னும்
சேனைத்தலைவர் இரு வோர்கூட
இங்கே அந்தமக ராட்சதன் வந்தானே
ராமச்சந்திரனுடன் போர்ஆட

15. ஓர் ஆயிரம் அம்பாலே மகரக்கண்ணன்
ஒருதொடைஆகவே எய்தானே
ஓர் ஆயிரம் அம்பாலே அய்யன்அதை
ஒருநொடியிற்பொடி செய்தானே

16. பின்னும்ராகவன் அம்பாலே அவன்
பெருந்தேரும்பரியும் அழிந்ததே
மன்னும்ஒருகணை யாலேஅந்த
மகராட்சதன்தலை விழுந்ததே

17. நளனாலேரத் தாட்சதனும்அந்த
நமனார் உலகத்தைக் கண்டானே
இளையாதபனச னாலேஅந்த
இகல்ச்சிங்கமுகன்உயிர் விண்டானே

18. வில்லாலும் கல்லாலும் இருபது
வெள்ளம்படைகளும்போய் இறந்ததே
சொல்லான தூராவணன் செவியிலே
சுட்டாற்போலேபோய்ப் பிறந்ததே

லட்சுமணருக்கும் இந்திரசித்துக்கும் இரண்டாம்முறை யுத்தம்

விருத்தம்

அதைஅறிந்தான் ராவணன்என் மகன்தன்னை இங்கே
அழையுங்கள் எனத்தூதர் அவன்பக்கல் சென்றார்
வதைபடையின் கதைகேட்டான் தந்தையிடம் வந்தான்
வணங்கிமக்கள் இறந்ததற்கு வருந்தாதே நான்போய்ச்
சிதையஅந்த இருமணிதர் சவம்சீதை கண்டு
சிறுகுரங்கின் பிணக்குவைஅத் தேவதைகள் கண்டு
பதைபதைத்தல் நீகாண்பாய் என்றிந்தர சித்தன்
பதிவிட்டான் தம்பிஅவன் எதிரிட் டானே. (56)

45. தரு - நாதநாமக்கிரியை ராகம் - அடதாள சாப்பு

பல்லவி

பெருஞ்சண்டைகேளீர் - லட்சுமணன் செய்த - பெருஞ்சண்டை கேளீர்

அநுபல்லவி

பெருஞ்சண்டைகேளீர்கள்	அருஞ்சண்டையாளிகள்
தருந்திண்டேர்யானைகள்	கருந்துண்டசேனைகள்
பருஞ்சண்டமாருதம்போல்	நெருகுண்டவாசிகள்
மருங்கண்டவேதத்திரத்தோடு	வரும்கண்டகஇந்திர
	சித்தோடு பெருஞ்சண்டை

சரணங்கள்

1. சிரத்தில்மணிமகுடம்	தரித்துமார்பிற்கவசம்
பரித்துப்பணிகள் அலங்	கரித்துவலியப்பெருங்
கரத்தில்தனுவைக்கொண்டு	சிரித்துமுப்புரங்களை
எரித்தருத்திரனைபோல்ஆர்ப்	பரித்துவிக்கிரமத்துடன்
துங்கத்தைக்கோரி - ஓர் ஆயிரம்	
சிங்கத்தேர் ஏறி - அலைஎறியும்	

2. வீரன்இந்திரசித்தன் போரில்நின்றவுடனே
கார்னனவேஆர வாரம் செய்யஅதி
தீரன்சுக்ரீவனைச் சேரும்வானரர்யெல்
லாரும்சிங்கத்தைக்கண்டு பேரும்யானைக்குலம்போல்
நடுக்கம் கொண்டோட - அரக்கர் அவர்
இடுக்கம்கண் டாட - அனுமசுக்கிரீ
வனும் அங்கதனும்பூரா மனும்சாம்பவனும்லக்ஷ்ம
ணனும்உக்கிரம்உளவீரர் எனும்சிலவரும் அஞ்சா
தினுமுந்திவரும்ராட்ச தனும் இந்தப்போரினில்
தனுவிந்தையாவளைத்து மனும்ந்திரவாளிகள்
தொடுப்பதும் ஏற்போம் - நம்மைக்கெலித்து
விடுப்பதும் பார்ப்போம் - எனவேநிற்க
தீதும் இதனில்மிக்க சூதும்உள்ள அரக்கர்
வாதுசெயநினைத்தப் போதுபடைகளைக்கொண்
டததிசயம்இனி ஏதுவிளையுமோஎன்
றோதிஅமரர்வெட்க மோதி அவர்விளைக்க
அதைஅய்யன் கண்டு - லட்சுமணா நீ
வதைசெய் வில்கொண்டு - என்று சொல்லி

அனுமார் அங்கதன்றோளில்
எனும்ஓர்இருவர்கேச
கனம்ஆர்புள்ஏற்றின்மீ
மனமகிழ்ந்திடஏறிஅன்றுவன்சின

தனுவார்ராமலட்சுமணர்
வனும்ருத்திரனுமிகு
தினில்ஏறினாற்போல
மிகுந்திடவீறிநின்று
பின் பெருஞ்சண்டை

3. திடத்தநீலன்முதற்   படைத்தலைவர்கள்எல்லாம்
கிடைத்தமலைகளைக்கீண்   டெடுத்தும்ரங்களுங்கொண்
டடித்துப்போர்புரியத்   துடித்துப்போம் அளவில்
அடுத்தராமச்சந்திரன்   தடுத்தென்தம்பிசெய்யும்
சண்டையை இன்று - நீங்கள் பார்த்துக்
கொண்டிருமென்று - சொல்லியேநம்
பெருமானும்தம்பியும்   ஸ்திரம் ஆகவேநின்று
உரம்ஆம்வில்லைவளைத்துச்   சரமாரிகள் பொழிய
அரனால் அன்றுதிரி   புரம்நீறெழுந்தாற்போல்
வரும்ஆரும்வெள்ளம்ஓர்   இருமுப்பதும்மடிந்து
விழுந்ததைக்   கண்டு - இந்திரசித்தன்
அழுந்துள்ளம்   விண்டு - அமார்க்களத்தில்
பெருநதிபோல்உ   திரவெள்ளம்ஓடவே
வரும்ஆனைசேனைகு   திரையாவையுமடியவே
ஒருநிமிஷத்திலே   இருவோருமாவிட்ட
சரவேகமும் இவர்கள்   கரவேகமும்சொல்ல
எந்தனால் ஆமோ - ஆதிசேஷ
னும்சொல்லப் போமோ - மடிந்தசேனை
ஞாலத்தில் இத்தவக்   . கோலத்தர்விடும்ஆல
காலத்தைநிகர்பாண   சாலத்திலோசாபானு
கூலத்திலோ இந்திர   சாலத்திலோஎந்த
காலத்திலும் கண்டிலேன்வென்ற - மூலத்தை   தான்
விண்டிலேன் என்ற பெருஞ்சண்டை

4. இன்றுபோரில்நமக்   கென்றுராமலட்சுமணர்
துன்றும் அரக்காதமைக்   கொன்றுவிருந்துசெய்தார்
நன்றுநன்றெனவே   சென்றுசென்றுபல்லால்
மென்றுமென்றுசுவைத்துத்   தின்றுதின்றுகொழுத்துக்
கூளிகள்பாட - ரணபத்திர
காளியும்ஆட - அதனைக்கண்டு

துங்கம் ஆகமுன்னம் பொங்கும்இந்திரசித்தன்
 மங்கியேபிரம்மித்து இங்குவந்தமர்செய்
 சிங்கம்ஏறனைய அங்கதன்அனுமனை
 இங்குரைக்கில் அனேகர் எங்கும்மனிதர்என
     ஆச்சரியம்கொண்டு - முன்னிருந்த
     மாச்சரியம் விண்டு - இருந்தபோதா
 காசம் ஆரும்தேவர் வாசமலர்கள் கொண்டு
 நேசமாயிருவர்மேல் வீச அதையும்கண்டு
 பூசலிலேஅரக்கர் நாசம் ஆகவேஇவர்க்
 கேசல்ஆச்சுதேநம்பிர காசம்போச்சுதேயென்று
     மனம்திடுக்கிட்டான் - பெருமூச்சுகள்
     அனந்தமாவிட்டான் - அந்தவேளையில்
 முக்கியம்ஆனஎட்டு திக்குகளும் அதிர
 மக்கிநட்சத்திரங்கள் மிக்கிடவேஉதிர
 சக்கிரம்ஏந்தும்திரி விக்கிரமன்றோர் அனுமன்
 உக்கிரமுடன் இருதோளும்கொட்டிய நெக்கிடும்ஒலி
     ஆகாசம்முட்டிய பெருஞ்சண்டை

5. மாருதிதோள்கொட்டி ஆரவாரம் செய்யவே
 ஊரும் ஆயிரம்கோடித் தேர்களிலேயிருந்த
 வீரர்எல்லாம் நடுங்கிப் பாரில்விழுந்தார்லங்கை
 ஊரில்இருந்தபெருங் கார்அரக்கரும்ரத்தம்
     தனைக்கக்கினார்கள் - சில அரக்கர்
     நினைத்துட்கினார்கள் - மேகநாதன் கண்
 டோர்குரங்கார்ப்புக்கு நீர் நடுங்கினபோதே
 பார்மீதிலேசெத்த பேர்நீங்களேயென்று
 கார்வண்ணராமன்போன் நேர்வண்ணலக்ஷ்மணன்
 போர்மன்னியமுகத்தில் நேர்வந்தெதிர்த்தபோதா
     யிரம்கோடி உரவே - கத்தேரவர்
     மருங்கோடிவரவே - லட்சுமணன்கண்டு
 துஷ்டஇந்திரசித்தன்முன் விட்டநாகபாசக்
 கட்டினாலேதோற்று விட்டான்என்றுலகத்தோர்
 சட்டமாயெனைச்சொல்வார் வெட்டி அவன்தலைஉன்
 கிட்டவைக்காவிட்டால் இஷ்டஅடிமை அல்லேன்
     எனக்கண்ணன் முன்னே - சிலசபதம்
     தனைப்பண்ண பின்னே - சாமியும்மெய்க்க

ஆலம்உண்டபிரளய காலருத்திரனைப்போல
 சீலலட்சுமணன்பாண சாலத்தாயிரம்கோடி
 கோலத்தேரை அழித்து மேலிட்ட அரக்கரைக்
 காலன்வெறுவிட அன்றகன்றிடும்ஞாலம் மருவிடநின்று
 கொன்றிடும் பெருஞ்சண்டை.

6. தனித்திந்திரசித்தன்வில் குனித்துலட்சுமணநான்
 உனைக்கொன்றுன் அண்ணன்உன் தனக்குற்றிரிமைசெய்ய
 நினைத்தேன் முடிக்காவிட்டால் அனைத்துலகையும் ஆளும்
 கனத்தராவணன் மகன் எனப்போபடைத்தும்ஒரு
 நலன் இல்லைஇன்று - வில்எடுத்தால்
 பலன் இல்லைஎன்று - சொல்லலட்சுமணன்
 நல்லவார்த்தைசொன்னாய் செல்வம் சொல்லுக்கஞ்சுமா
 மல்லார்போரினில்வந்தால் எல்லாம் அப்போதெரியும்
 பொல்லாஉந்தனை நான்கொல்வேன் உனக்குன் அப்பன்
 கல்லார்கடன்கழிப்ப தெல்லாருங்காண்பார்வா
 வானுறுசொல்ல - இந்திரசித்தா ஆ
 ஆஎன்று வெல்ல - பிரளயமகாலத்
 திடிபோல ஆர்ப்பரித் துடனேகடோரம்ஆம்
 வடவாக்கினியைப்போலும் திடவாளிகள் அனேகம்
 படபடென அங்கதன் உடலில் ஆயிரம்பாணம்
 கடல்தாவும் அனுமான்மேல் அடல்சேர்பாணம் இரண்டா
 யிரம்விட்டுத் தடுக்க - தேவர்கள் கண்டு
 உரம்கெட்டு நடுக்க - ராமாநுஜன்
 இடிஉற்றெழுந்து கார்கற் கடகச்சந்திரயோகத்தில்
 படியிற்பொழிந்தாற்போல் வடியிட்டசரமாரி
 நொடியிற்பொழியநீசன் கெடியப்பகழிஎல்லாம்
 பொடிபட்டிஅன்றுகெட்டவன் கெடிவிட்டிநின்று
 விட்டபின் பெருஞ்சண்டை
7. லோகநாதன் தம்பியும் மேகநாதனும்எய்யும்
 வேகம்ஆகியபாணத் தீகளஎழுந்ததினால்
 சாகரங்களின்நீரும் மேகநீரும்பற்றிப்
 போகக்காடுகள்பற்றி வேகஅதனைராமா
 நுஜன் கண்டுகடுகி - சரங்கன்பல
 துஜம்கொண்டு முடுகி - விடவேஇந்திர
 சித்தன்தேரில்கட்டும் பத்து நூறென்னும்சிங்
 கத்திரள்யாவையும் செத்துப்போகஅந்த

சுற்றும்வானரர் ஆரவாரித்தசத்தியானவந்நேரேபூரித்த (பெ)

அனுமாருக்கும் அகம்பனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்

நலிஇந்திர சித்திலங்கை நகர்புகுதக் கீழே
 லட்சுமண னோடிற்றங்கிக் கவசமுதல் நீக்கி
 மெலிசேனை உணவுக்கா வீடணனைப் போக்கி
 வீரன்ஆ யுதபூசை விதிசெய்யப் போனான்
 கிலிகொள்மகன் உத்தியினால் அவரை ஏமாற்றக்
 கிளிரா வணன்விடம கோதரனோ டகம்பன்
 வலியவந்தான் அவனையும்சே நைகளையும்பாய்ந் தனுமான்
 வாட்டினான் தொண்டுகொண்டு மாட்டினான் தானே. (57)

46. தரு - பியாகடை ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சாடினானே - அனுமான் - சாடினானே

அநுபல்லவி

சாடிக்கும்பகர்னன் முன்னே போடும்அந்தத் தெண்டினாலே
 நாடி அகம்பன்படையில் ஆடுகளில்வேங்கைபோலே (சா)

- வாரும்வாரும் ராஷுதரே வாரும்என்றுகூவினான்
 வாரிவாரிஅந்தலங்கை ஊரில்விழ்த்தாவினான்
 சாரிசாரிஆகஒரு கேசரிபோல்த்தாவினான்
 தான்ஒருத்தனுமேருத்திர சாமிபோல்உலாவினான்
 ஆரநெருங்கியகுதிரைகள்சருகென ஓட்டி - பிணம்பிணமா
 ஆனைகள்பூனைகள் ஆகவிழும்படிவாட்டி - தேங்காய்ப்போல்
 தள்ளி
 தேர்தனையேவிடுசாரதி தலைகளை மூட்டி - மென்மேலும்
 வந்த
 சேனையைவீசி அதோகதி ஆகவேமாட்டி - திசாதிசையில்
 வீரிட் டரக்கியர்கிழ - ஓரிக்குரல் போலேயழ
 நேரிட்ட ராஷுதர்விழ - பீறிட்ட இரத்தம்எழ (சாடி)

- கோடிபேர்க்கொருகுத்தாகப் போடுவான் ஒருபுறம்
 கொக்கரித்துராமனைக்கொண் டாடுவான்ஒருபுறம்
 ஆடுவான் வாலாலேசுற்றி மூடுவான் ஒருபுறம்
 ஆரடாசேவகன் என்று தேடுவான் ஒருபுறம்

மூடன்நிகும்பன் அவ்வேளையிலே அனுமானே உன்னைநான்
கொன்று

போடுவேன் என்றொருகூலம் எடுத்தெறிவாணைப்

பொருந்திஅவன்
தாடையில்ஓர் அடிபோட முழங்கியசோனை - போலவேரத்தம்

ஓடமடிந்தனன் மேலும் மகாபலசேனை - சுற்றியபோது

சாடிசட்டி ஒருகாலே - மூடிவிட்டகூளைமேலே

கோடையிடிவிழுந்தாற்போலே - ஓடி

ஓடித்தெண்டினாலே(சா)

3. அகந்தையால் ஒரு தெண்டுகொண்டாயிரம் கழுதைத்தேரிலே

அகம்பன்வந்தடித்தான் முன்னே புகுந்தனுமான்மார்பிலே

திகழ்ந்த அனுமானும் தெண்டால் தடினான் அந்நேரிலே

தெண்டுங்கொண்டகையும்பிண்டு ருண்ட அந்தப்பாரிலே

புகுந்தவன் தனதிடக்கையால் அனுமானை அடித்தான் -

அடிக்கஐயன்

பொட்டெனவே அந்ததுட்டனைக்கையிலே

பிடித்தான்பிடித்துமார்பில்

புகுந்துகுபீர்எனரத்தம் இறங்கிட இடித்தான் - இடித்தபின்னும்

பார்த்தவன் ஆவியைக்கூற்றுவன் எனக் குடித்தான் -

முந்திஐயையோ

புகைந்துராவணன் தள்ள - உகந்துவரும்நூறுவெள்ள

மிகும்படையைக்காலன் கொள்ள அகம்பன்உயிர்துள்ளத்துள்ள ( )

**இளையவர் பிரமாஸ்திரத்தால்
கட்டுண்டதற்காக ஸ்ரீராமர் இரங்கல்.**

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அகம்பனங்கே பட அனுமான் முதலோர்கள் இருளில்

அகன்றுதனித்தனிப்போர்செய் திளையவன்பால்அடைந்தார்

புகைந்தஇராவினில்மகோத ரன்தேவேந் திரன்போல்

போர்செய்தான் இளையவனும் திகைத்தான் அப்போது

முகிந்தபிரமாஸ் திரம்இந்திர சித்துவிட்டான் தம்பி

முதலானோர் படுத்துவிட்டார் அதைஅறிந்து ராமன்

மிகுந்துயரால் வந்துலைவாய் மெழுகுபோல் உருகி

விழுகின்றான் துணைவனைப்பார்த் தழுகின்றான் தானே. (58)

9. திபதை - எதுகுலகாம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. அப்பனே அய்யனே அரும்பிறவியேஎந்தன்
அரசேகண்மணியே லட்சுமணா
எப்படிநான்உனைமறப்பேன் எப்போதுன்னுடன் பிறப்பேன்
இனிஎன்மனம் துணியேன் லட்சுமணா
2. வன்னம்ஆம்பிரம்மாஸ்திரம் கொடுத்தபிரம்மாவைப்பழி
வாங்கநீதொடர்ந்தாயோ லட்சுமணா
என்னுடன்பிறந்தகுறை உசரப்போய்தசரதற்கு
இயம்பநீநடந்தாயோ லட்சுமணா
3. தந்தையையும்சடாயுவையும் கொடுத்ததும் போதாமலம்உன்
தனையும்பறிகொடுத்தேனே லட்சுமணா
இந்தவயதினில் இந்தக் கண்காட்சிகாணநான்
என்னஉடம்பெடுத்தேன் லட்சுமணா
4. அந்தோநான்களையாகித் தண்ணீர்விடாயெடுத்தால்
ஆர்முகத்தைப்பார்ப்பேன் லட்சுமணா
இந்தாரும்காய்கனிகள் அண்ணாஎன் றழைக்கும்உன்
இன்சொல்நான் என்று கேட்பேன் லட்சுமணா
5. நேர்அறிந்தென்வயிற்றில் காய்கனியை இட்டநீ
நெருப்பைஇட்டாயேஅய்யோ லட்சுமணா
ஆரையும்விட்டென்னைவிடேன் என்றாயேஎன்னைக்கூட
அகலவிட்டாயோநீ லட்சுமணா
6. சோற்றிலேகல்எடுக்கறியேன் முகவணைக்கல் எடுப்பேன் என்ற
சொல்லையே நான் எடுத்தேன் லட்சுமணா
ஆற்றிநான் முடிபெறுமுன் வந்தவிபீஷணர்க்குலங்கை
ஆளமுடிகொடுத்தேன் லட்சுமணா
7. படிக்கும்உன்புத்திதள்ளி உனக்கும்வானரங்களுக்கும்
பழிகாரன் ஆனேனே லட்சுமணா
பிடித்தேபிடி ஆகப்பெண்வார்த்தைகொண்டுநான்
பிழைமோசம்போனேனே லட்சுமணா

8. நீமாளஎன் உயிர்போமே லட்சுமணா
 நிமிஷத்தில் உயிர்ப்போமே லட்சுமணா
 தாய்மார்க்கும் உயிர்ப்போமே நான்பிறக்கச் சூரியகுலம்
 தான்துலக்கம் ஆச்சே லட்சுமணா

ஸ்ரீராமரை ஆகாசத்தில் சகல தேவதைகளும் தோத்தரித்தல்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இந்தா வந்தேன் வந்தேன் என்றிளைய பெருமாள் முகம்நோக்கி
 நொந்தா யாசம் பெறமலிந்து நோக்கும் பெரிய பெருமாள்முன்
 அந்தோ உனக்கும் கவலையுண்டோ ஐயா என்றே அந்தரத்தில்
 வந்தார் தேவர் சாமிமுகம் மதித்தார் இரங்கித் துதித்தாரே. (59)

47. தரு - பந்துவராளி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

உன்னது மகிமையை - இன்னதென்றெவராலு - முரைக்க லாமோ ராமா

அநுபல்லவி

நின்ஒருநாபியில் பிரமாஒருத்தனாலே
 நிகரில்சராசரங்கள் சகலமும்தரலாலே
 நன்னி அரக்கருக்கு நீயப்படுவது
 நாயமோசாமி உன்தன் மாயமோ புவிமேலே(உன்)

சரணங்கள்

- முப்பரம்பொருளும்ஆள் முப்பரம்பொருளுக்குள்
 மூலமுதற்பொருளும் ஆவாயே
 அப்பனும் அன்னையும் தம்பியும் உனக்குண்டோ
 அவர்கள் வருத்தம்கண்டு நோவாயே
 இப்படிஉன்சரித்திரம் இதுவேநிலைவரம்
 என்றால் அத்தையங்கூடக் கடந்தாயே
 செப்பிலும் இல்லைபந்திலும்இல்லை உன்செயல்
 சீமையிலே தகப்பன் சாமியென்பதுநீயே(உன்)

- அத்திமரத்தினிலே தொத்தியகனிபோல
 அண்டம்என்னும்கனிகள் உன்மேலே
 தொத்திருப்பவற்றுள் ஒருகனியிற்செனித்த
 துஷ்ட அரக்கர் என்னும் புழுவாலே

கஸ்திஅடையல் ஆமோ சிற்றூரில் செல்வக்கூத்து
கட்டுகிறாய் என்ன ஒருகாலே
உத்தமனே உன்கீர்த்தி எத்தனைபேர்சொன்னாலும்
*ஊசிக்கண்ணாலேஆ காசம்பார்க்கிறாய்ப்போலே (உன்)

3. அம்பரீஷன்பிரக லாதனன் முதலோருக்
கருளிச்செய்தாயே அனுக் கிரகநாட்டம்
நம்பினஎங்களை இந்த அரக்கருக்கு
நடுங்கச்செய்ததென்ன மாறாட்டம்
தம்பியும்பிழைக்கிறான் உன்தனக்கிவர்என்ன
சண்டமாருதத்தின்முன் சருகோட்டம்
எம்பிரானேநீ நொந்தால் எங்களுக்கொருகதி
இருக்குமோதேவர்என்றும் தரிக்குமோ எங்களுக்கூட்டம் (உன்)

மநீராமலட்சுமணருக்குச் சீதாதேவி யிரங்கல்.

விருத்தம்

வானவர் இப் படிதுதிக்கத் தூதர் சென்று
மன்னவனே உன்மகனால் மனிதச் சாதி
ஆனவரும் குரங்குகளும் முடிந்தார் என்றார்
அவனுமங்கே புஷ்பகவி மானத் தேற்றிச்
சானகிக்குக் காட்டுமென்றான் கண்டாள் சீதை
தணல்அடுத்த வெண்ணெய்போல் உருகி வாடி
நான்ஒரு பெண்பிறக்க இவ்வா றாச்சோ என்று
நலிகின்றாள் நொந்நொந்து மெலிகின் றாளே. (60)

5. திபதை - நீலாம்பரி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. என்னசெய்வேன் சாமிநான் என்னசெய்வேன் சாமிநான்
இந்தக்கோலம்காட்டவோ வந்தீர்
துன்னிக்கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டாமலேபோக
தோதகம்ஒருமிக்கத் தந்தீர்

* ஊசிக்காது என்பது மரபு ஆயினும் பார்ப்பது கண்ணாகையால், இங்ஙனங் கூறுப்பட்டது.

2. கண்ணே அமுதே கருணாகரரேன்மனக்
காவலோடேஇத்தனை நாளா
மண்ணில் இருந்ததுயிர் மறைந்த திருமேனியை
மார்பில் அணைப்பதற்கோ வாளா
3. நகரில்இரென்றஉம்மை அகலேன்என்றோர்பிடியா
நான்தொடர்ந்ததிதற்குத் தானோ
பகைவர் இலங்கையிலே நீமடிந்தபிறகும்
பாவிநான் உயிர்தரிப் பேனோ
4. ஏகபோகம் ஆகவே இருந்த என்பிராணநேசரை
இழந்தஉயிர்எமன் கொண்டு
போகமாட்டாமல்இந்த - பொல்லாத்துயர்க்கடலிற்
போட்டுவிட்டானேஎன்ன கண்டு
5. ஊர்மனிதர்க்கன்றுநீர் பதினாலு வருஷம்போய்
உடன்வருவேன் என்றதும் தப்போ
ஏர்பிடித்தோன் என்செய்வான் பானைபிடித்தவள் பாக்கியம்
என்பார்அதுவோதான் ஒப்போ
6. ஆசைமான்பின்போ என்றாள் காரண காட்சிக்கெல்லாம்
அடிவேர்இவள் என்றறி வீரே
மோசம்செய்தாள் இவளைமுகம்பார்க்கல் ஆகாதென்று
மூடிக்கொண்டீரோகண்ணை நீரே
7. வீட்டில்என்சாமி அன்னைவார்த்தை தட்டாமல்வந்து
விரதங்கொண்டார்என்பதெல்லாம் ஏனோ
காட்டில்எரித்தநிலா கானலில்மழையாச்சே
கைகண்டபலன் இது தானோ
8. அருமை ஆகியஓர்பெண் பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளும்
அரக்கர்செயம்பொருந்தப் போமோ
தருமமேசெயம்பெரு மாளே துணைஎன்னும்என்
சாமிக்கபசெயம்பரல் ஆமோ
9. காதகஇந்திரசித்தன் சூதோ அன்றி இதென்ன
காரமேநான்முன்செய் சதியோ
ஆதிமறைபொய்த்தாலும் பொய்யாப்பிராணநாதரை
அலையக்காண்பதும்பாழ்த்த விதியோ

10. அய்யோலக்ஷுமணாநீ என்சிறைமீட்கும்முன்னே
ஆவிஉனக்கும்சும்மாப்
கையாலேபாவிஉன் அண்ணன்கைபிடித்த
காலபலம்இப்படி
போச்சோ
ஆச்சோ
11. ஓதும்பேச்சும்காணேன் மூச்சும்காணேன்சாமிக்
குயிர்உண்டோ இல்லையோசொல்
ஏதும்அசைவும்காணேன் இருவருக்கும்ஓர்எழுத்தா
எழுதிவைத்தானோசதுர்
மகனே
முகனே
12. மையானகாட்டில் அண்ணன் மெய்வருந்தாமல் தூங்க
மலர்கொய்துமெத்தையிட்ட
வெய்யராட்சதநீசர் எய்யும்அம்புகள்என்னும்
மெத்தைமேலேகிடக்கி
நீயே
றாயே
13. மெய்காணும்சாமிக்கும் உனக்கும்பழிகாரிநான்
விழுந்தாலும் என்பார் அல்லோ
கைகேசிமகராசி கறுவிக்கறுவிஎல்லாம்
கட்டிக்கொண்டாளே பாக்கிய
நீலி
சாலி
7. தாய்பகைவந்தபோது நீ இருந்தண்ணனைக்
காட்டிக்கொடாதேஎன்று
தாய்சுமித்திரைசொன்னாளே அதுக்கோ நீ அண்ணன் முன்னே
சாய்ந்துகிடக்கிறாய்பிள்ளைக்
தனியே
கனியே
15. புத்திரனே கண்மணியே கைத்துணையான உன்னைப்
போக்கடித்தேன் நான்பாவி
வற்றிவடகம் ஆயும் இத்தனைபாடுங்காண
வைத்ததேபாவிதெய்வம்
பொய்யோ
அய்யோ
16. எப்போதும்போலேசாமி செயிப்பார் என்றிருந்தேன்
இங்கேகண்டேனே
குப்பை உயர்ந்ததென்ன கோபுரம் தாழ்ந்ததென்ன
கூடிச்சோநீருடன்
அலங்கோலம்
காலம்
17. தாய்மார்கள் இருவரும் பரதனும் இதுகேட்கத்
தடுக்குமோ அவரவர்
கேவலம்பழிகொண்டேன் எனக்கினி ஒருகாலும்
கிடைக்குமோ நல்லபர
தேகம்
லோகம்

திரிசடையம்மன் சீதாதேவியைத் தேற்றுதல்

விருத்தம்

பரிந்திந்த வகைஅழுது சாமி மேலே

பதைத்துவிழ எழுந்தவளைக் கட்டிக் கொண்டு

விரிந்திடுங்கண் ணீர்துடைத்துப் பிறர்கேளாமல்

மிகப்பசித்தோர் களைத்தேற்றும் அழுது போல

சரிந்தபயிர் களைத்தேற்றும் மழையைப் போல

சவலைதனைத் தேற்றுகின்ற தாயைப் போல

தெரிந்ததிரி சடையென்பாள் சீதை தன்னைத்

தேற்றுவான் மனக்குறையை ஆற்று வாளே. (61)

48. தரு - சாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ஏதுக்குவருந்துகிறாய் அம்மா - நீ - ஏதுக்குவருந்துகிறாய்சும்மா

அநுபல்லவி

கேதப்படாதேதெய்வம்

பொதுஎன்பதழிந்ததோ

கிணறுதப்பிஎன்னதுரவிலே

விழுந்ததோ (ஏ)

சரணங்கள்

1. மாயமான்என்றும் சனகராசன் என்றும்

மயக்கம்காட்டினான்

உன்னண்டை

மற்றைநாள்வெளி ஆச்சுதுபோல்இந்திர

சித்தும்செய்கிறான்

சிலசண்டை

ஓயவேபெரும்பேயும்நாயும் தின்ன

உருளுதுபார்இவன்

தலைமண்டை

உரத்தராமனை அரக்கர் கெலிக்கும்போது

உள்ளங்கையிலே முடிக்கிறேன்பார் ஒன்பதுகொண்டை ( )

2. அனுமான்என்பவன் தனதாகவேவந்து

அடிமைக்கடிமை ஆகி

உழைக்கிறான்

அவனாலேயேஉன் கணவன் தம்பியுடனே

தவறாதபடி

பிழைக்கிறான்

நினைவேதோலட்சுமணன் இளஞ்சூரியன்
 எனவேமுகத்தொளி தழைக்கிறான்
 நிமிஷத்திலே ராவணனையும்படையையும்
 நமனும்வந்துதன்உலகத்துக் கழைக்கிறான் (ஏ)

3. சொப்பனமும்உன்தன் கற்பும்சகுனமும்
 சுபபலன் கொடுக்காமல் நீங்குமோ
 சொல்லாய்மங்களம் இல்லார்களைஇந்த
 தூயவிமானமது தாங்குமோ
 ஒப்பில்லாராகவன் இந்தராட்சத
 அற்பருக்குப்பின் வாங்குமோ
 ஒருக்காலேபயந்திருக்கிறாயேஎன்ன
 ஒருகுளப்படிகண்டுதிரைகடல் ஏங்குமோ (ஏ)

அனுமார் சஞ்சீவிபர்வதத்தைக் கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்

திரிசடைசொல் லாற்சீதை தேறிப் போனான்
 சிலைவீரர் பாடும்சேனைகளின் பாடும்
 கருதிவிபீ ஷணன்சொல்ல அனுமான் சாம்பன்
 கட்டுரையாற் சஞ்சீவி மலையை நாடி
 இருபுயமும் தூக்கிஅண்ட கோளமட்டும்
 எட்டும்விஸ்வ ரூபம்கொண் டினிமேல் நீங்கள்
 வெருவிடவேண் டாம்நான்போய் வருவே னென்று
 விளம்பினான் அனுமந்தன் கிளம்பின னானே. (62)

49. தரு - சுருட்டி ராகம் - ரூபகசாப்புதாளம்

பல்லவி

பாய்ந்தானே அனுமந்தன் பாய்ந்தானே - சஞ்சீவி
 பர்வதத்தைக்கொண்டு வந்தானே

அநுபல்லவி

சேர்ந்தசாம்புவன் உரைக்கையாலே திரிவிக்கிரமசாமிபோலே
 தேவர்மகிழ மூவர்புகழ
 திசைஉளநீளம்கண்டு விஸ்வசொரூபம்கொண்டு (பா)

1. தெற்கிலேநின்று வடக்கை நோக்கி விஸ்வரூபத்தைப் பெருக்கி
நசுத்திரமண்டலமுங்கிழித்தண்ட கோளத்தை முட்டி நெருக்கி
ஒண்டி நிற்கப்பேரத்திசைஎட்டினும் இடம்இல்லாமலே அருக்கி
பெருநிலத்தை உதைத்துவிசைத்துக்கிளம்பநெடிய கழுத்தைச்
சுருக்கிஒருகைக்குக்கை ஓராயிரம்யோசனைமட்டும் நீட்டி - நிமிர்ந்து
கணகணெனவேவீரவாலின் மனிதனை ஆட்டி - தனது
விக்கிரமபுசபலபராக்கிரமம்அடங்கலும்காட்டி - தகப்பன்
விசையிலும்அதிவேகம் ஆகியவிசையைமுன் ஓட்டி - எங்கும்
மக்கிமலைகள்வேர் அறுந்தாட மரங்கள் செடிகள் பிடுங்குண்டோட
சொர்க்கத்தவரும்பதற பக்கக்கடலும்கொதற
திக்குக்கரியும்கதற சக்கரக்கிரியும்கிதற (பா)
2. இலங்கைவிட்டொன்பதாயிரம்யோசனை இமயகிரியில்தாண்டி
- அந்த
இமயம்விட்டொன்பதாயிரம் யோசனை ஏமகூடத்தில் தாண்டி -
அப்பால்
சலங்கொண்டொன்பதினாயிரம்யோசனை நிஷதகரியில்
தாண்டி - நிஷதமும்
விட்டொன்பதினாயிரம் யோசனை தங்கப்பெருமலைதாண்டி -
அங்கே
துலங்கும்வெள்ளியங்கயிலை ஈசன் உமைக்குக் கையாலே -
வாயுவின்
சுதன் இவன்என்றுகாட்ட அவனைத்துதிசெய்தப்பாலே -
விளங்கும்
அலங்கலின் மாயவனைப்பணிந்து தாவிவிண்மேலே -
போகையில்
அருக்கனைக்கண்டு விடிந்து போச்சென்று திகைத்தொருக்
காலே - பின்னும்
நிலம்தனில் அங்கேபகல்என் றறிந்து நிலைமலைகண்டப்பாற்
- பறிந்து
விலங்கிப்புயல்விண்டொழிய தொலைந்தெட்டரவும்குழிய
குலுங்கித்தறையும்குழிய கலங்கித்திசையும்கிழிய (பா)
3. அரியமருந்தைக்காக்கும் தெய்வங்கள் அடங்கலும்வந்துதடுக்கிநீ
ஆரடாஎன்று கேட்கராமதூதன்நான் என்று கடுக்கி - ஒரு
பெரியசக்கரம்சுழன்றுவந்தது போமட்டும்நெஞ்சைஒடுக்கி - கிட்டி
பெலத்தங்கிருந்தகாவற்பேரையும் பின்னிட்டோடவேழுடுக்கி
- அங்கே

தரையிலே ஆயிரம்யோசனை தாழ்ந்துவேரோடி - மேலே
 தலைஎடுத்தார் ஆயிரம்யோ சனைமட்டும் கூடி - ஆர்க்கும்
 தெரியவே ஓர் ஆயிரம்யோ சனையோடு மூடி - நின்ற
 தீர்க்கமலையை ஒருகையாலே தூக்கிப்பந்தாடி - திரும்பி
 வருகையில் அந்தவாடைசுழன்று வஞ்சகன்பிரம்மாஸ்திரம் -
 கழன்று
 ஒருலட்சமணன் தேற - பெருகிப்புவனம்தேற
 தருமப்பயிரும் தேற - திரு லட்சமியும்தேற (பா)

ஸ்ரீராமர் லட்சுமணருக்குப் பின்னும் இரங்கல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மறமிகும் அனுமான் பாய்ந்து வரும்முன்னே சாம்புவானும்
 திறல்விபீ ஷணனும்தேறத் தேற்றுவார் தம்மை நோக்கி
 கறவைதன் கன்றைத்தேடிக் கரைகிறாற் போல ராமன்
 பிறவியை எண்ணி வேதை பெருகுவான் உருகு வானே. (63)

50. தரு - எதுகுலகாம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ஆனாலும் என்னைப்போல் இனி - ஆர்க்குண்டிந்த - அநியாயம்

அநுபல்லவி

மானாகரன் தசரதன் பிள்ளைத்தவம்
 வருந்தையிலேஇப்படி இருந்ததோகாரணம் (ஆ)

சரணங்கள்

1. ஆர் ஆர்க்கென்ன செய்யினும் தம்பிபோல
 அதுவந்தென் அவிதி துடைக்குமோ
 நேரேராவணனைக்கண்டுவிட்டுவிட்டு
 நெஞ்சுகிடந்துபுடை புடைக்குமோ
 தீரான்காலப்பிழை வெண்ணெய்
 திரண்டுவரச்சேதாழி உடைக்குமோ
 தாரம்தேடக்கிடையாதோஎன்
 தம்பியைப்போல் எங்கும் தேடக்கிடைக்குமோ (ஆ)

2. சற்றும்தம்பிவார்த்தையை எண்ணாமல்
 தயங்கிமானின் பின்னேபோ னேனே
 கத்திக்கொண்டுங்களைத் தேற்றிவந்து
 கழுத்தறுத்தேனேநான் தானே
 உற்றதகப்பனும்சடாயுவும்
 ஒருபிறவியும்இழந் தேனே
 பெற்றாரையும் பிறந்தாரையும்கொன்றேன்
 பெண்ணாசைகொண்ட பித்தன்என்பதுநானே (ஆ)
3. சதிகாரராட்சதப்பையல்கைக்கு
 தாமுவதென்தம்பிக் கையோ
 மதிமோசமா அய்யனைக்கொண்டுவந்து
 மடிப்பாகக்கொடுத்தேன் பொய்யோ
 இதவாகதருமமேஜெயிக்கும்என்
 றிருந்தஎனக்கது மெய்யோ
 கதையோகரும்புக்குழுதபுழுதி
 காய்ச்சினபாலுக்குச்சர்க்கரை ஆமோ அய்யோ (ஆ)

தம்பிக்காக இரங்கின ஸ்ரீராமரை சாம்புவன் தேற்றுதல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இளையவனை நினைந்திந்தப் படிக்குராக வன்புலம்ப
 எழுந்தனா சாம்பன்
 வளையும்கை வணங்கிநின்றான் சாமிநீ நொடிப்போது
 வருந்த வேண்டாம்
 விளையும்உயிர் தருமருந்து கொண்டுவரு வான்அனுமான்
 விழுந்தோர்க் கெல்லம்
 களைஅகலும் அதுசெய்யும் குணமென்பான் காண்பாய்இக்
 கணம்என் பானே. (64)

51. தரு - சாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இந்தவேதை கொண்டால்சாமி - இனி - எந்தவிதம்பிழைக்கும் பூமி

அநுபல்லவி

- சந்ததம்உனதுதர்மத்தாலே தழைப்போம்
தம்பியும்நீயும் எல்லாரும் பிழைப்போம் ராமா (இ)
1. அளந்துன்னை நான்அறிவேன் உனக்கொன்றும் குறையில்லை
அலைகடல்கடையச்சே நாலுமருந்தன்று
வளர்ந்துவடகுருவில் இருந்ததைக்கொண்டுவர
மாருதிகிளம்பினான் பாய்ந்துசென்று
பிளந்ததுகூட்டும்ஒன்று படைகரைப்ப தொன்று
பிராணன்கொடுப்பதொன்று பெலன்கொடுக்கிறதொன்று
களங்கம் இல்லாமல்வரும் அதுமுன்னாகமலை
கலங்கினாலும்மனம் கலங்காதவனே இன்று(இ)
2. தன்னைப்படைத்தபிரம் மாவையும்பிரம்மாஸ்திரம்
சாடும்உயிர்குடித்துப்போடும் அதன்கடோரம்
மின்னும்பிரம்மாஸ்திரமும் அந்தமருந்தைக்கண்டால்
மெய்யைவிட்டுக்கழன்று செய்யுமேநமஸ்காரம்
பின்னைத்தம்பிகையாலே அரக்கர்படுவதெல்லாம்
பெருக்கத்தெரியும்சற்றே பொறுபொறென்னவிசாரம்
பன்னிச்சொல்வதென்ன முன்னாள் சண்டைஒரு
பாக்கும்இனிமேற்சண்டை தோப்பும ஆகும்இந்நேரம் (இ)
3. ஆரும்அறியார்அந்த மருந்திருக்கும்இடத்தை
அடையாளம் சொன்னேன் விஷ்ணுசக்கரம்காவல் உண்டு
பேரும்ஊரும் அறியார் அதைஇந்தம்ட்டுக்கும்
பிடிங்கிக்கொண்டுபோன பேர்களும்இல்லை பண்டு
சாரும்வாயுவேகம் மனவேகமா அனுமான்
தருவான் நொடிக்குள் இங்கே வருவான் அதனைக்கொண்டு
நேரும்உன் காரியம் உனக்கேஜெயம் அய்யா
நெருப்புமெழுகுபோலே அடிக்கடிமனம்பிண்டு (இ)

தம்பி முதலானோர் எழுந்ததற்காக ஸ்ரீராமர் அனுமாரைப் புகழ்தல்.

விருத்தம்

வெம்பிஇந்த விதம்சாம்பன் தேற்றும் போது
 விக்ரமமா ருதிமலைசஞ் சீவி தன்னைப்
 பின்புகளத் தினில்வைத்தான் பிரம்மாஸ் திரமும்
 பிரிந்திடவே பரிபூர்ண சந்த்ரன் போலே
 இம்பரிளை யவனும்வெள்ளம் ஏழு பத்தும்
 எழுந்திடப்பூ மலர்தேவர் பொழிந்து வாழ்த்தத்
 தம்பியைப்போல் எழுந்தஇரா கவன்வி சாரம்
 சாடினான் அனுமனைக்கொண் டாடினானே. (65)

52. தரு - சாவேரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அனுமானே - நீயே - கனவானே

அநுபல்லவி

தனதாளங்கட்டுப்பிராண தாரைநீர்வார்த்தாயே (அனு)

சரணங்கள்

1. நமதுதுணைவரும்வா னர்களும்தாமே
 நிமிஷத்துன்னால்உயிர் நிலைபிடித்தோமே
 சுமதலைஉனக்கென்றே துணிந்தோம்நாமே
 எமலோகபரியந்தம் இனிச்சாதிக்கலாமே (அ)
2. ஒன்றும் அசைவில்லாமல் உடம்பையும்மறந்தோம்
 கொன்றஉயிர்களைநீ கொடுக்கவேசிறந்தோம்
 அன்றுதசரதன்பெற் றாருயிர்இறந்தோம்
 இன்றுனதுவயிற்றில் இருவரும்பிறந்தோம் (அ)
3. விழிபோலும்என்தம்பி மெய்உயிர்போயே
 முழுகாதபடிகாத்தாய் முழுதும்காப்பாயே
 பழிகாரன்முன் இந்த பயம்தீர்த்தாயே
 அழியாதசிரஞ்சீவி ஆயிருப்பாயே (அ)

இலங்கையில் வானரர் நெருப்பிட்டுக் கொச்சனை இடுதல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடிச் சந்த விருத்தம்

கட்டி உவந்தனு மத்துதி தராகவ கர்த்தன் உரைத்தளவில்
தட்டற அண்டர்இ றைந்தனர் பூமலர் தத்தையர் நிர்த்தமிட
மட்டறவெந்துபொ டிப்பொடி ஆக வளைத்து நெருப்பதனைக்
கிட்டி இலங்கையில் இட்டனர் வானரர் கொச்சனை இட்டனரே (66)

இந்திரசித்து மாயாசீதையை அனுமார்முன் கொண்டுவருதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இத்தலையில் இவர்ஆர வாரம் கேட்டான்
இலங்கேசன் உள்ளுடைந்தான் உடனே இந்தர்
ஜித்தெழுந்தான் சஞ்சீவி மலையை முன்போல்
செலுத்தியமா ருதியும்வந்தான் எதிர்த்துக் கொண்டான்
வித்தையினால் ஒருத்தனைஅந் நேரம் தன்னில்
மெய்ச்சீதை வடிவாக்கி வெட்டு வேன்னன்ன
றத்தலையில் கைத்தலத்தில் வாள்ஒன் றேந்தி
ஆட்டினான் மாயையினாற் காட்டி னானே. (67)

53. தரு - செளராஷ்டிர ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

மாயச்சீதைகொண்டிருந்திரசித்தனு - மான் முன்வந்தானே

அநுபல்லவி

தீயலங்கைமேலைவாசலிலேமந் - திரத்தாலே தந்திரத்தாலே செய்த (மா)

சரணங்கள்

1. அளப்பில்லாவெகுதளத்தோ டேபேரிகை

அதிரவே

அடித்துக்கொண்டு நீ

விளைத்தசண்டைகள் வீண் ஆச்சேஎன்று

விகடங்கள்

படித்துக் கொண்டு - உடல்

நெளிக்கமயிர் தொட்டிழுத்துப் பல்லைநெற

நெறென்று

கடித்துக்கொண்டு - மண்டை

பிளக்கவெட்டுகிறேன்பார் எனவேகத்தி

பிடித்துக்கொண்டுதுடி துடித்துக்கொண்டு - ஒரு (மா)

2. வீரம்ஆம்புலி வாய்மான்போல் அவன்
 மெலிந்து குறைந்துகொள்ள - மழைத்
 தாரையாவிட்டமுதகண்ணீர்முலைத்
 தடங்களில் நிறைந்துகொள்ள - கலை
 சோரவேபுரண்டறுந்த உடைமைகள்
 சுற்றிலும் இறைந்துகொள்ள - அய்யா
 மாருதியேமுறையோ என்றவன் வெட்கம்
 மறைந்துகொள்ளக்கண்ணில் அறைந்துகொள்ள - ஒரு (மா)
3. நேசம்உள்ள அனு மானேஇங்கேசற்றே
 நில்லடா சொல்லுகிறேன் - வாள்
 வீசிநான் இந்தச் சீதைதனைஉன்தன்
 விழிமுன்னே கொல்லுகிறேன் - மறு
 யோசனைஇல்லை இப்பொழுதந்தஅ
 யோத்திக்கும் செல்லுகிறேன் - கை
 கேசிபரதன் எல்லாரையும் வேருடன்
 கொல்லுகிறேன்உன்னை வெல்லுகிறேன் - என்று(மா)

**இந்திரஜித்து வெட்டின சீதைக்காக அனுமார்
 புலம்பல்.**

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வந்தபா தகன்இந்த்ர சித்தென்பான்
 மாயாசீ தையைவா ளாலே
 விந்தைமா ருதிநல்ல வார்த்தைசொல
 வுந்துணியா வீசிப் போட்டான்
 பந்தமாம் அயோத்தி மேலே போக்குக்காட்
 டிநிகும்ப மலையிற்சேர்ந்தான்
 சிந்தைமா ருதிகண்டு சோம்பினான்
 அழுதழுது தேம்பி னானே. (68)

54. தரு - தளதுக்குலகாம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இதுக்கோநான்பட்டது சும்மா - பாவிஅனுமான்
 இனிமேல்நான் என்செய்வேன் அம்மா

அநுபல்லவி

விதிக்கும்என் எண்ணம்போச்சே விழலுக்கிறைத்தநீர் ஆச்சே(இ)

சரணங்கள்

1. ஓம்என்றுமுன்தூ துவந்தேன் உன்உயிர்க்குக்கேடுதந்தேன்
ஆம்என்றுஎப்படிசொல்வேன் ஐயனுக்கெப்படிசொல்வேன்
சாமிதான் என்என்றுகேட்பான் தாய்நீ இருந்தால் அல்லோ மீட்பான்
தீமைதானேமேலிட்டதோ தெய்வமுந்தான் கண்கெட்டதோ
இதுக்கோநான்
2. அன்னமேதாயேஎன் தன்னை அறிந்தும் இந்திரசித்துன்னை
பின்னமேசெய்திடநானே பிரேதம்போல் இருந்தேனே
சொன்னசஞ்சீவிக்காகத்தாண்டி சுறுக்காகநான் உன்னை வேண்டி
என்னென்னசெய்தாலும் அங்கே இப்படி ஆச்சதே இங்கே
இதுக்கோநான்
4. அருந்ததிதொழும்பெண்ணே அனைவர்க்கும் இருகண்ணே
விரும்பும்உயிர்க்குயிர்ஆயே விளங்குகின்றஎன்தாயே
கரைந்துநான் உன்னைத்தேடி கண்டேன் என்றுமுன்ஓடி
இருந்தாள் என்றவாயாலே இறந்தாள் என்னவோமேலே
இதுக்கோநான்

சீதைக்காக இறங்குகிற ஸ்ரீராமரை லட்சுமணர்
முடுக்குதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அஞ்சனைபா லகன்இந்தப் படிக்கு நொந்தான்
ஐயனிரா மனுக்குப்போய் அறிக்கை யிட்டான்
செஞ்சிலைவீ ரனுமறிந்தான் எறிந்தான் வில்லைத்
தேடினான் வாடினான் தியக்கம் கொண்டான்
தன்செயலா னதுமறந்தான் அந்த வேளை
தம்பியும் படிதளர்ந்தான் இனிமேற் சாமி
என்செயல்ஆ வதுநமக்கும் இருப்ப தென்றே
இனம்சொல்வான் லக்ஷுமணன் சினம்சொல் வானே. (69)

55. தரு - அடணா ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இனிமேல்யோசனை - ஏதையா - தேவிபோனபின் இரங்கினால்

ஆகாதையா

உனதுகவலைசொன்னால்

ஊரார்க்கென்னநஷ்டியோ

சினம்எங்கேபோச்சுதையோ

சீவன்கருப்புட்டியோ (இ)

சரணங்கள்

1. இலங்கைஉள்ளாரும்தேவர் எவரையும் இப்போதுநேரே
குலங்களோடும்கொல்லா விட்டால் கொஞ்சம் சொல்லிநகைப்பாரே
புலம்பல் ஆமோஇன்னம்சற்றே பொறுத்தால்எதிர்த்தபேரே
விலங்கிலும்போடுவார் அடிமை வேலைசெய்யச் சொல்வாரே
இனிமேல்

2. விலக்கவும் சீதையைப்பாவி வீசினான்என்றனுமான்சொன்ன
கலக்கம்கொண்டாய்தர்மத்துக்கிது காலமோ அல்லவேசின்ன
கொலைத்தொழில்செய்தப்பால்எங்கம் கொளுத்துவாய்நெருப்பா
மின்ன
தலைக்குமேல்ஓடினவெள்ளம் சாண்டிஓடி என்ன முழம்ஓடிஎன்ன
இனிமேல்

3. நாட்டில் அரசும்போச்சு துன்னுடை நன்மையாலேவந்த
தெண்டம்
காட்டிலும் வந்திந்தக் கொள்கைகட்டிக்கொண்டோ மேதின
கெண்டம்
பூட்டிநீவில்லைவளைத்தால் பொடிப்பொடிஆமேமுதண்டம்
ஆட்டம்காட்டலாமோசாமி அடியேன்சொன்னபடி எடுநீகோதண்டம்
இனிமேல்

ஸ்ரீராமரை அனுமார் முடுக்குதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சினமாஇப் படிஇளையோன் உரைக்க இந்தர்

ஐத்தயோத்தி யின்மேலே போன போக்கை

அனுமானும் சாமியுடன் சொன்னான் சாமி

ஆவிதடு மாறினான் அந்த வேளை

புனைவீரப் படைகளையும் உமையும் கொண்டு

போய்அரக்கன் முன்குதிப்பேன் அல்ல வென்றால்

முனையாநா னேபொருதிக் கொல்வேன் என்று

முடுகுவான் மாருதியும் கடுகு வானே.

(70)

56. தரு - கலியாணி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இதுக்கோ இந்தயோசனைசாமி - அனுமான்நான் இருக்க

இதுக்கோ இந்தயோசனைசாமி .

அநுபல்லவி

பதைக்கிறேன் இந்த்ரஜித்தை உதைக்கிறேன் அவனைநான்

வதைக்கிறேன் அயோத்தியில் புதைக்கிறேன் அதுக்கென்ன (இ)

சரணங்கள்

1. சுற்றியமதில்ஏழும்

எற்றிவூரிலேகையை

நீட்டி - ராவணன் தன்னைக்

கொத்துப்பனங்காய்போலே

பத்துத்தலையும்பிடித்

தாட்டி - மகனே இந்த்ர

ஜித்தேளன்றவன் அங்கே

கத்தி அலறும்படி

மாட்டி - ஆட்டுக்குட்டிபோலே

மொய்த்த அரக்கர்களைக்

குத்திக்கழுக்குக்கிரை

ஊட்டி - பாராய் என்சாமி

சுற்றிலேலங்கைநகரத்தைப்பிடுங்கி ஒரு

பந்தைப்போல் தூக்கியங் கெற்றுகிறேன் அடியேன்

(இ)

2. துடுக்காளன் தாய்முன் கத்தி

எடுத்தான் அவனுக்கிந்தமிண்டேன் - கொல்லாதேஎன்று

படித்துப்படித்துச்சொல்லி

அடிக்கடிவேண்டி வேண்டிக்கொண்டேன் - கேளாமற்பாவி

முடுக்கிவீசக்கண்டு

துடித்துத்துடித்துமனம் விண்டேன் - பரதன்மேலே

வடக்குத்திசையை நோக்கி

நடக்கஎன்கண்ணாரக் கண்டேன் - உத்தாரம்தந்தால்

பிடிப்பேன் ஒருகடியாக்கடிப்பேன் அவன் உயிரைக்

குடிப்பேன் பழிக்குப்பழி முடிப்பேன் - என்னால் ஆகாதோ(இ)

3. பூத்தபுவனம் - எல்லாம்
காத்திடவந்த பரந்தாமா - உன்வில்லுக்குமும்
மூர்த்திகள் ஆகிலும்
பாத்திரரோரகு ராமா - தர்மம்ஜெயம் என்ற
சாஸ்திரமும்உனது
தோத்திரமும் தப்பிப்போமா - நம்பினதேவர்
பேய்த்தனம்கொள்ள என்ன
சூத்திதுநீவருந்தல் ஆமா - சேனையும்தோளில்
ஏற்றிஉம்மையும்நொடிமாத்திரத்துக்குள்ளாக
நேத்தியாக்கொண்டுபோய் அயோத்தியிற்குதிக்கிறேன் (இ)

**சீதையின் இருப்பைக் கண்டுவந்த விபீஷணர்
ஸ்ரீராமருக்கு அறிவித்தல்.**

அறுசீர்க்கழடிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
அளப்பரிய அனுமனிது சொல்லவிபீ ஷணன்தனை
அறிந்தான் நான்போய்
வளப்பமெல்லாம் கண்டுவந்து சொல்வேனென் நிலைங்கையி
லோர்

வண்டாய்ப் போனான்
*களக்கமில்லாச் சீதையையும் நிகும்பலையில் அரக்கன்செய்
கவடும் கண்டான்
உளக்கவலைக் கடல்கடக்கக் கரைசெய்வான் சாமிமுன்னே
உரைசெய் வானே. (71)

57. தரு - மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இருக்கிறாள் தாய் அசோகவனத்தினில் - இருக்கிறாள்சாமி

அநுபல்லவி

இருக்கிறாள் நமக்கொரு பாக்கியம்உற்றாற்போல்
ராவணன்குடிக்கொருகுனியம்வைத்தாற்போல் (இ)

சரணங்கள்

1. மோதுவேன்னன்றும் இடிக்கிறேன்னன்றும்
முறைமுறை யேமீண்டு - சொல்லும்

* களக்கம் = களங்கம் - குற்றம்.

வாதரக்கியர்முன் புலிக்கூட்டத்தில்ஒரு
 மான்போல் மனம்பிண்டு - என்றும்
 தீதிலாவொரு ராமாமிர்தமே
 சீவனம் ஆகஉண்டு - ரகு
 நாதனேஉன்கைவில்ஓசையும்வா
 னரஓசையும்கண்டு பரிபூரணம்கொண்டு (இ)

2. சொன்னமுறைபிசகி சிஷ்டர் எண்ணம் அழிந்து
 துஷ்டர்எண் ணமேமுற்றுமோ - தர்மமேசெயம்
 என்னநாலுவேதங்கள் ஆறுசால்
 திரங்களும் வீண்கத்துமோ - நல்லது
 இன்னதேமெய்ஆனால் சந்திரசூரியகதி
 இரண்டும்இங்கே சுற்றுமோ - என்தன்
 அன்னையைத் தொட்டால் அவன் இன்னமும் இருப்பானோ
 அருக்களிப்பேதுக்கையோ நெருப்பைப்புழுபற்றுமோ (இ)

3. அந்தநிகும்பலையாகம் செய்யப்போனான்
 அறிந்தேன் அவன்குதை - சாமி
 உன்தன் அயோத்திக்கவன்ஓர் அடிவைத்ததில்லை
 உனக்கேன் மனவேதை - சீதை
 சிந்தைதேற்றுவாள் அடியேன்விபீஷணன்பெண்
 திரிசடை எனும்பேதை - மதி
 மந்திரிஅனுமான்முன்னே இந்த்ரஜித்துகொன்றது
 மாயாசீதைஅது தாயார்எனும்சீதை (இ)

**ஸ்ரீராமர் லட்சுமணருக்கு யுத்ததந்திரம்
 கற்பித்தல்.**

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 கலக்க மறஇப் படிசொல்லிக் காட்டி
 அந்த விபீஷணன்பின்
 விலக்க வேணும் நிகும்பலையின்
 வேள்வி முடியா முன்என்றான்
 பெலத்த படையும் தம்பியும்என் பின்சூட்
 டென்றான் சாமியுட்கொண்
 டிலக்குமணனை அழைத்துறுதி எடுத்தான்
 சொல்லத் தொடுத்தானே.

58. தரு - மத்தியமாவதி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தம்பிலக்ஷ்மணா - இந்திரசித்தன் - தலைகொண்டுவாபோடா

அநுபல்லவி

நம்பிஉன்னோடேயாவர் எதிர்ப்பார்கள்

நான் அறிவேனேஉன் வீரம்சத்தியம்

ஆனதுவே உபகாரம்உனக்

கேன்இனிச்சொல்லவிஸ்தாரம் இதுவேபாரம் இந்நேரம் -

அடா (தம்)

சரணங்கள்

1. முதற்சண்டைபோல் மறுசண்டைபோற்சேனையை

மோசப்படுத்தாமல்

தேக்கி நின்று

பதைத்தவன் அம்புக்கெதிர்

அம்புபோட்டுப்

படுதுகள் ஆகவே

நீக்கி - நாலு

விதத்திலும்போர்செய்து

கைமெய்சலித்தவன்

மெலிவானவேளையை

நோக்கி - மார்பிற்

பதித்தகவசமும்வில்லையும்

போக்குவாய்

பார்த்திடுவார் தேவர்

சாக்கி - ஆக

சூற்றுவன்போல்அம்பு

தாக்கி - எல்லாம்

தோற்றிடவேஒண்டிஆக்கி உயிரைப்போக்கி வெட்டித்

தூக்கி அடா (தம்)

2. ஆசைநிகும்பலைவேள்விமுடிந்தாற்பின்

ஆராலும்வெல்லக்கூ

டாதே - ஒரு

கேசரிபோற்படையோடும்போய்

அத்தைக்

கெடுத்திடுவாய்வேளை

ஈதே - அந்த

நீசன் ஆனவன் பிரம்மாஸ்திரம்தொட்டால்

நீயும்பிரம்மாஸ்திரம்தொ டாதே - கயிலை

ஈசன்குலமும் சக்கரமும் இவை

ரண்டையும் போடதின்

மீதே - அது

துண்டு துண்டாகும்தப்

பாதே - அவன்

சண்டை எல்லாம் வெறும்சூதே மலைக்காதே

இப்போதே அடா (தம்)

3. மந்திரவாள் இது இந்திரன்கையினில்
 வச்சிரத்தையும்செய்யும் தீங்கு - பார்
 இந்தவில்அந்த மாயவன்வில்இத்தை
 எதுவும்செய்யாது பொல்லாங்கு - என்று
 அந்தநாளினிற்கும்பமுனிசொல்ல
 அறிந்தாய்நீ அல்லவோ ஆங்கு - இனி
 வந்துநமக்குத்தருமம் தானேபிர
 மாணம்என்றுகையில் வாங்கு - நான்
 பூணும்கவசத்தைத் தாங்கு - அம்பறாத்
 தூணி இந்தா பிடித்தோங்கு வென்றுநீங்கு இதேபாங்கு
 அடா (தம்)

இந்திரசித்தை அனுமார் பழித்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 படித்தார் ராமன் சொன்னபடி
 பாய்ந்தார் லக்ஷுமணன் முதலோர்
 அடித்தார் பிடித்தார் கரிபரித்தேர்
 அழித்தார் கழித்தார் அரக்கருயிர்
 குடித்தார் கடித்தார் யாகத்தைக்
 குலைத்தார் கலைத்தார் கொக்கரித்தார்
 இடித்தார் வரிவில் இந்திரசித்தை
 இழிப்பான் அனுமான் பழிப்பானே. (73)

59. தரு சங்கராபரண ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இந்திரசித்தேயுன் தன் தந்திரவித்தைகளெல்லாமேண்டா
 புறப்படடா

அநுபல்லவி

உன்தன்நிகும்பலையில் ஒளித்துச்செய்கிறாய் பூசை
 ஒளிக்கும்சேவகனுக்கு முகத்தில்ஏண்டாமீசை (இந்)

சரணங்கள்

1. முந்தன்தாயைப்போல் ஒருத்தியைக்கொன்றாயே
 முடுக்கா அயோத்திமேல் நடக்கிறேன்என்றாயே
 பந்தல் அலைந்தவனே நீயும்சென்றாயோ
 பரதனை வென்றாயோ

அந்தராவணனுக்கு வந்தலச்சைதோ
அங்கத்தைக்கொண்டுபோய் ஆற்றிலே அலசொணாதோ
வந்துநாணிக்கொள்ள பஞ்சமோகயிறு
வாணாள்வைக்கவேணுமோசாண் அல்லவோவயிறு
(இந்த)

2. விடுக்கும்வச்சிராயுதம் முனைவேலாயும்
விஷ்ணுசக்கராயுதம் சிவன்குலாயுதம்
எடுக்கும்நாகபாசம் பிரமாஸ்திரத்தோடு
எதைவேணும் அதைப்போடு
திடுக்கிடவினைசெய்யும் உங்களுக்கேநாசம்
செத்தவனெங்க ளுக்குண்டோடாமோசம்
அடுக்களைபூனைபோல் இடுக்கிலேசுழிக்கிறாய்
ஆடெடுத்தகள்ளன் போலேமுழிக்கிறாய் (இந்)

3. நிறைகடல்போல உன் சேனைகள்களமேலே
நேர்ஆகவிழுந்தத்தைப் பாரடாகண்ணாலே
பரபரப்பிலேநிகும் பலையாகும்போச்சே
பாழும்சுடலை ஆச்சே
கறுவிநமனும்வந்து குறுகிக்கொண்டான்உன்னை
காலமுடிந்ததினி மேலேஎன்னடாமுன்னை
சிறைபட்ட இந்திரனும் குறைவிட்டுத்தழைக்கிறான்
செல்வலக்ஷ்மணன்இதோ கொல்லவந்தழைக்கிறான்
(இந்)

**இந்திரசித்துக்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும்
மூன்றாம்முறை யுத்தம்.**

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மாருதி இவ்வா றோத வளைந்தரா ஸுதரும் சேனை
வீரவா னாரும் சண்டை விளைத்திட்டார் இந்திர சித்தன்
தேரினில் ஏறிக்கொண்டான்சிலைகொண்டான் தம்பி தானும்
மாருதி மேற்கொண் டம்பு வருஷித்தான் கருஷித்தானே. (74)

60. த்ரு - கலியாணி ராகம் - ரூபகதாளம்

பல்லவி

அஸ்திரவருஷம் தம்பிபொழிந்தானே - நிகும்பலையிலே இந்திர
சித்தன்படைகள்போ யொழிந்தானே

அநுபல்லவி

வைத்தசமித்தும் பிணமும்எரிபட - மந்திரபூரணகும்பம் நெரிபட
எத்திஅதில்எழும் தேரும்சிதைபட - எருமையின் கூட்டங்கள் எல்
லாம்வதைபட

ரத்தம்எழுந்திட சுற்றம்விழுந்திட
யாகம்கலைந்திட யுகம்குலைந்திட (அஸ்)

சரணங்கள்

- தேரில்அரக்கன் ஏறி அனுமானை
சிலைகணையாற்களை செய்தான்
நேரில்எழுந்த அனுமன்புயம்தம்பி
நின்றுகணைசில பெய்தான்
கூரியவாளிகளால் அரக்கன் அந்த
குரங்குபடைசிந்த அடித்தான்
வாரிஅம்பால்தம்பி அரக்கன்சேனையை
மண்ணோடுமண் ஆக மடித்தான் - தேர்
வலம்கொண்டுசுற்றஅனுமான் இடம்கொண்டுதத்த அவன்தேர்
வானில்உலாவ அனுமான்விடேன் என்றுதாவ - இருவர்கை
வாழிநெடுங்கணை எங்கும்நிறைந்திட
மலைகள் எல்லாம்வெந்து நீறாய் இறைந்திட
ஏழுகடல்நீரும் வற்றிக்குறைபட
எட்டுத்திக்கும்தெரி யாமல்மறைபட
எங்கும்புகைமுட்ட எங்கும்தணல்கொட்ட
இரவுபகல் ஆக நிருதன்மனம்நோக (அஸ்)
- இளையான்மேற்பின்னும் அரக்கன்சீறி
இருபத்தைந்துகணை விடுத்தான்
தொளையா அவன்மார்பும்கவசமும்தம்பி
தொளைத்தோட ஓர்கணை தொடுத்தான்
களைஆய் அவன் அனுமான் மேலேரத்தம்
காணச்சிலகணை விதைத்தான்

வளையாவரும் அனுமான் அவன்தேரினை
 மஞ்சுக்கென்றொடியவே உதைத்தான் - அவன்
 மற்றொன்றில் ஏறி ஐயன்மேலே பத்தம்பைத்தூறிவிடத்தம்பி
 வடிக்கணை சிந்தி அவன் அதைத்தடுக்காமல் முந்தி - போட்ட அவன்
 மந்தரத்தோனைஓர் அம்பால்தொளைசெய்ய
 மற்றோர் அம்பால் அவன் தேரைவிழக்கொய்ய
 நொந்தரக்கன்ரத்தம் கக்கி அவசத்தில்
 நூறுபத்தம்பெய்யத் தம்பிகவசத்தில்
 நுழையாமலேவிண்டு பழுதாய்விடக்கண்டு
 நுங்கி அவன்பிந்த எங்கும்தன்கைமுந்த (அ)

3. சிந்தச்சிலகணை அரக்கன்பின்னும் அந்தச்
 சேவகன்மார்பினில் தூற்றினான்
 புந்திமகிழ்தம்பி அரக்கன்மணிநெற்றி
 புதையச்சிலகணை ஏற்றினான்
 இந்தவில் அந்தமாயவன்வில் இவன்
 ஈசன் ஆம்என்றவன் கூசினான்
 அந்தவேளைவிபீஷணன் தம்பியை
 அரக்கன்மேல் முடுக்கென்று பேசினான் - அவன்
 அக்கினி அஸ்திரம்விடத்தம்பி அக்கினி அஸ்திரம்விட்டே அவன்
 ஆதித்தன் அஸ்திரம்விடத்தம்பி ஆதித்தன் அஸ்திரம் விட்டேவிசை
 ஆகப்பின்னும்சில அம்பைப்பொழிந்திட
 அணி அணியாய்நின்ற தேர்கள் அழிந்திட
 ஏகத்தில்வந்த கெசங்கள்படிந்திட
 ராசுதவீரர்கள் ஆரும்மடிந்திட
 இற்றதுண்டங்களும் அற்றமுண்டங்களும்
 லங்கையில்போய்விழ மங்கையார்கண்டழ (அஸ்)

4. ஆரணன் அஸ்திரம் அவன்விடச்சிவன்
 ஆயுதத்தால்தம்பி கொய்தான்
 காரணன்குலத்தை அவன்விடத்தம்பி
 கைச்சுலத்தாற்பொடி செய்தான்
 நாரணன் அஸ்திரம்தொட்டரக்கன் எங்கும்
 நடுங்கிடவேய் தோங்கினான்
 போரினில்தம்பியை அதுவலஞ்செய்து
 போகக்கண்டேபயந் தேங்கினான் - தன்

புத்தியுங்கெட்டான் தனக்குள்ளசத்தியும் விட்டான் தம்பிசெய்த
 போரையும்பார்த்தான் ஓடி ஒளிக்கணரையும் பார்த்தான் அதுக்கும்
 போக்கிடம்இல்லாது பார்த்துமெலிபட்ட
 போதினிலேஅந்தப் பாதகன்மேற்பட்ட
 வாக்கிஐயன் அம்பு போடக்களைபட்டு
 மார்புங்கரங்களும் தோளும்தொளைபட்டு
 வலஅரக்கன்பசுஷம் எல்லாம்ஒரு லசுஷம்
 சல்லடைக்கண் ஆகச் சில்லிகள் ஆய்ப்போக (அ)

இந்திரசித்து விபீஷணரை வயிற்றெசரிச்சலாலே ஏசுதல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 சில்லிகளாய்ப் போனஇந்திர சித்தனவன்
 அழிந்ததொரு தேர்மேல் நின்றே
 கல்லின் மழை எனஅம்பு பொழிந்தங்கே
 வீடணனைக் கண்டான் எம்மைக்
 கொல்லநிற்கும் பலைகெடுத்தாய் அரக்கர்குலத்
 தையும்கெடுத்தாய் கோளி னாலே
 எல்லவரை யும்கெடுத்தாய் என்றுவசை
 பேசுவான் ஏசு வானே.

(75)

61. தரு - பைரவி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சிறற்பாநீதான் - இத்தனை அபகீர்த்தி - பெற்றதேபோதும் அடா
 கத்தியவிபீஷணன்என் நெடுத்தாயே - பேர்நான்
 சமைத்தநிகும்பலையும் கெடுத்தாயே
 வற்றல்மனிதர்களாய்ப் போனாயே - ஐயோ
 வளத்தகடாக்கையில் பாய்ந்தாற்போல் ஆனாயே (சிறற்பா)

சரணங்கள்

1. விநயம்சொல்லிமாயப் பூனைவேஷம்கொண்டாய்
 வேருடனேளங்களைக் கொல்லவோ- நாங்கள்
 அனைவரும் இறந்தபின் ஓரான்காணியா
 அரசாளலங்கையிற் செல்லவோ
 தினமும்ஒருகலத்தில் உண்டும் இப்படிசதி
 செய்தபாவந்தீரச் சொல்லவோ - அற்ப

மனிதார்க்கும்பஞ்சை ஆய்ப்பணியும் செய்கிறாய் - உயிர்
வைத்திருக்கிறதிலும் செத்தாற்குணம் அல்லவோ (சிறற்ப்)

2. மாடுமேய்க்கிறாப்போலே தடிகொண்டுதிரிகிறாய்
மானமும்லச்சையும் துறந்தாயோ - இனி
குடும்முடி பெற்றாலும் சின்னமனிதற்குநீ
தொண்டன் அல்லாள்என்ன சிறந்தாயோ
தேடிநம்மைவணங்கும் பேரைநாம்வணங்கினால்
சின்னத்தனம்என்பதை மறந்தாயோ - உன்னுடன்
கூடப்பிறந்தவனைக்கொல் என்றுகோட்சொல்லி
குடிகெடுக்கவென்றிந்தகுலத்தினிற்பிறந்தாயோ (சிறற்ப்)
3. பார்ஆளல ஆம்என்று மனப்பால்குடிக்கிறாய்
பஞ்சைஉன்னால்அது தள்ளுமோ - இந்த
ஊரில்வாராதுக்கு வழிஇட்டாயேஉனக்
கொருகாலும்வகைஇது விள்ளுமோ
நீர்உள்ளமட்டுக்கும் மீனும்துள்ளும்அந்த
நீர்போனால்தீன்என்ன துள்ளுமோ - வெகு
பேர்ஆம்ராட்சதர்எல்லாம் போய்நீ ஒருத்தனும்
பிணந்தின்னும் பூச்சிபோல் இருந்தாற்கனம் கொள்ளுமோ
(சிறற்ப்பா)

விபீஷணர் இந்திரசித்துக்கு எதிர்மொழிதல்.

விருத்தம்

எல்லாம் மூடன் இந்திரசித்தன் இவ்வா
றுரைக்க உரைத்ததெல்லாம்
செல்லா தட்டா தருமமும்சத் தியமும்
நானே கைக்கொண்டேன்
பொல்லாப் பாவம் கைக்கொண்டாய்
போவாய் உருண்டு போவாய்என்
றல்லார் மேனி விபீஷணனேச்
சுரைப்பான் மறுசொல் உரைப்பானே. (76)

52. தரு - புன்னாகவராளி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

துஷ்டப்பயலே - இந்திரசித்தேஎன்ன - சொன்னாய் அடபயலே

அநுபல்லவி

இஷ்டம்ஆம்எனக்கு
எனக்கும் உங்களுக்கும்

ராமன்பதமேசொந்தம்
இனிமேல்என்னடாதொந்தம் (து)

சரணங்கள்

1. மன்னர்ஆகிமுன்பின் தர்மம்துணைஅல்லாமல்
வாழ்ந்தவர் எவர்தாமோ
தன்னிலேகுதிக்கிறாய் பாவம்சாம் அல்லாமல்
தர்மம்என் பதுசாமோ
கன்னிச்சீதைஅன்னை சிறையிருந்தழுகிற
கண்ணீர்சும்மாப் போமோ
அன்னியஸ்திரிபுண்ணியஸ் திரிஎன்றெண்ணிப்பாராமல்
அகிர்த்தியம்செய்யும் உங்கள் முகத்தில்விழிக்கல் ஆமோ (து)
2. சிந்தைவஞ்சனைசெய்யேன் புலைசெய்யேன் கொலைசெய்யேன்
தெய்வம்என்னை ஒறுக்குமோ
அந்தப்புத்திஉங்களுக்கு கிருந்தால்வரவர
ஆதிக்கமும் சிறுக்குமோ
என்தாய்சீதைமேல் ஆசைஉன் அப்பனுக்கு
இன்னம்தான் வெறுக்குமோ
இந்தப்புத்தியினாலே இலங்கைச்செல்வம்எல்லாம்
இழக்கல்ஆச்சேநாய்க்கு முழுத்தேங்காய்பொறுக்குமோ (து)
3. கொடும்பாவம்என்ன செய்தேனோநான் உங்கள்
குலத்தில்வந்துடம் பெடுத்தேன்
கடந்துபோகவேண்டி உங்களைக்கடலிலே
கையைக்கழுவி விடுத்தேன்
மடங்காராவணனுக்கு எத்தனைபுத்திகள்
வகைமணியாத் தொடுத்தேன்
அடங்காப்பாம்புக்கு ராசாமுங்கில்தடி
ஆம்என்றவனைவிட்டு ராமன்தனை அடுத்தேன் (து)

இந்திரசித்து தகப்பனுடன் முறையிடுதல்

விருத்தம்

எதிர்கொண்டிவ் வார்த்தைசொன்ன வீடணன்மேல்

அம்பொன்றை எய்தான் அத்தைக்

கதிகொண்ட தம்பிகொய்தான் வேலெய்தான்

அத்தையும்அக் கணத்திற் கொய்தான்

முதிகொண்ட கோபமுடன் கொச்சனைஇட்

டொளித்திலங்கை மூதூர் சேர்ந்தார்

குதிகொண்டான் அப்பன்முன்னே முறைபட்டான்

இந்திரசித்தன் குறைபட் டானே.

(77)

63. கேதாரகௌள ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

அய்யாராவணா என்னால்சண்டை - ஆகாதாகாதையா

அநுபல்லவி

நொய்யும்மணிதன்

கைஅம்புகளாலே

நொய்தேன்ஒளித்தோடி

வந்தேனே இனிமேலே (அய்)

சரணங்கள்

1. வட்டவார்உலகில்	தம்பிபிறக்கத்தறை
மட்டம்ஆச்சுதென்பார்	உனக்கேஅந்தத்துறை
கிட்டிஉன்தம்பிஎன்	வேள்வியைத்தடுத்தானே
கெடுத்தான்	கெடுத்தானே
திட்டம்ஆனதொரு	பிரம்மாஸ்திரம்போட்டும்
சிவன்படையுடனேகே	சவன்படைதன்னைவிட்டும்
குட்டிக்கரணம்போட்	டென்னாலே ஆனமட்டும்
குதித்தும்குடத்தில் இட்ட விளக்காச்சே என்னபட்டும்	(அ)

2. ஆரும் அறிவா	ரேளன்கைவில்லை
ஆண்டவன்காரியத்தில்	சற்றும்வஞ்சுனையில்லை
தாராளமா	அடிக்கடிபோய்நின்றேன்
சகலபேரை	யும்கொன்றேன்
வாராஉயிர்வந்து	வந்துகிளைக்கிறார்
வறுத்தபயிரெழுந்து	முறைத்தாற்போல் முளைக்கிறார்
தீராப்பழிகொண்டோம்	ஆரைவிட்டதுசுனி
தெய்வபலமும் இல்லை	செய்வதுண்டோ இனி (அ)

3. நீதி ஆகநாம் ஏன்செல்வம்செருக்கிறோம்
 நீயும்நானும் அல்லோ தப்பி இருக்கிறோம்
 ஏதோபலம் வரவரஅடங்குதே
 எடுத்தஅடி மடங்குதே
 ஆதலால் அவன் முன்னஞ்சுதெல்லாம் விட்டுப்போட்டேன்
 அங்கேஇன்னம் போனால் இங்கேநான் வரமாட்டேன்
 சீதையைவிடுவது காரியம் அப்பால் உன்தன்
 சித்தத்துக்குச்சரிப் போனபடின்தன் (அ)

இந்திரசித்தை ராவணன் உதாசனித்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 இனம்கொண்டிப்படிதன் பிள்ளை இசைத்ததை
 இலங்கை வேந்தன்
 கனம்கொண்ட தணல்வாய் நெய்யைக் கவிழ்த்தது
 போலே கொண்டான்
 மனம்கொண்ட பயத்தாற் சொன்னாய் மனிதரோர்
 பொருட்டோ என்ன
 சினங்கொண்டே இந்தர் சித்தைச் சிறுவன்
 கூறு வானே. (78)

64. தரு - நாதநாமக்கிரியை ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

என்னபுத்திசொன்னாய் அடா இந்த்ரசித்தேநீ
 என்னபுத்திசொன்னாய் அடா

அநுபல்லவி

என்னபுத்திசொன்னாய்நீ சின்னமனிதற்கஞ்சி
 என்னுடனே முறையிட்டாயே - பயப்
 பட்டாயே நீ
 கெட்டாயே (என்)

சரணங்கள்

1. ஆனாலும் உமையவள்கோன் ஆளும்கயிலையை
 மேனாளில் எடுத்தகைத் தலம்போச்சோ
 நானாசெய்வதற்குநீதானாபயலேநீ
 போனாலும் என்னென் குலம்போச்சோ - படைக்
 கலம்போச்சோ - மூல
 பலம்போச்சோ (என்)

2. சோருவேனோ மனிதர்உயிரையும் அடி
வேருடனேகல்லிப் பறியாமல்
*தீரும்போதும்ராமன் பேரும்என் பேரும்எல்
லாரும் சொல்லிக்கொள்வாரே பறியாமல் - இத்தை
அறியாமல் - முன்பின்
குறியாமல் (என்)
3. செயம்ஆனகீர்த்தியை முயலாமல்மனிதர்க்குப்
பயம்ஆய் அபகீர்த்தியைத் தொடுவேனோ
கையில்ஆகாதவன்போலே மயில்போலும் சீதையை
உயிரோடேநான் இனி விடுவேனோ - முது
கிடுவேனோ - சும்மாப்
படுவேனோ (என்)

நாலாமுறை யுத்தத்தில் இந்திரசித்தன் வதை.

விருத்தம்

தவறுபடா திடிக்குமொரு தலைவ லிக்குத்
தலையணையை மாற்றிப்போட் டாற்போ மோஎன்
உவமைஇது என்மகன்வார்த் தையைக்கே ளாமல்
உறுமுயிரா வணனைவிட்டான் ஊரை விட்டான்
கவனமொடா யிரம்குதிரை கொண்ட தேர்மேற்
கடற்படையும் தானும்போர்க் களத்தில் வந்தான்
பவன்எனும்ல சுஷுமணன்அம்பு பாயப் பாயப்
பாய்ந்திட்டான் இந்திரசித்து மாய்ந்திட் டானே. (79)

65. தரு - கலியாணி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

விழுந்தானே - இந்திரசித்தன் - ஒழிந்தானே மண்மேல்

அநுபல்லவி

இழந்திட்டோம் இலங்கையை என்மனம்பிண்டு பிண்டு
அழுந்தத்தமுவிஅப்பன் ஆசையைவிண்டு விண்டு
எழும்பிப்பரிகளாயிரம் கொண்டதேர்மேற்கொண்டு
குழந்தைத் தம்பிகை அம்பாற்கிழிந்திட்டுவதையுண்டு (வி)

* இதை இரட்டித்துப் பாடும்போது நான் என்று முதலிலே கூட்டிப் பாடிக்கொள்ளவும்.

சரணங்கள்

1. நிறையக்கணை தொடுத்தார் இரண்டுபேர்களும்
 நெறநெறென்றுசொரி மழைபோலே
 பிறகவந்தேரையும் சாரதி தலையையும்
 பிளந்தானே தம்பி அதன்மேலே
 உறுதியா அரக்கன் கல்லின்மழைபொழிய
 உருண்டதேகுரங்குகள் ஒருகாலே
 கறுவிஇளையவன் ஒருகணைவிட அந்தக்
 கணைவந்தரக்கன்மேற் படலாலே
 மறையும்கவசம்பிளந் துடம்படங்கலும்தைத்து
 வடிக்கணை ஒன்றால்அவன் விடும்சிவன் சூலம்இற்று
 பிறையைப்பாம்புதொட்டுத் தறையில்விழுவதொத்து
 பிடித்தவில்லுடன் அவன்இடக்கையும்கூட அற்று (வி)
2. வளர்த்ததாயாரும் பெண்களும்இலங்கையில்
 வாய்விட்டமுதுகண் ணீர்வடிக்க
 இளைப்பிலாஇரை வந்ததென்றுபேய்
 எழும்பிஎழும்பிக்கொண் டான்அடிக்க
 ஒளித்ததிருட்டரக்கன் வருகிறான் என்றுதேர்
 ஓசைகொண்டுதேவர் கிலிபிடிக்க
 கிளைத்தமலைபோலே ஆகாசத்தில்வந்து
 கொச்சித்தானே அண்ட மும்வெடிக்க
 களைப்பில்லாமல்வரும் சேனைகளை எட்டு
 திக்கிலும்லக்ஷுமணன் கைக்கிரை ஆகவிட்டு
 குளத்தைக்குழம்பிஅங்கே பருந்துக்கிரையிட்டு
 கொடுத்தாள்போல் அரக்கரைக்குரங்குக்கே இட்டுபட்டு(வி)
3. நித்தியம்ஆவது வேதவிதிவச
 னத்திலேசொல்லும் பொருள்ஒன்று
 சித்திஆவதுவேதியரைத்தெரி
 சித்துவருகிற தேநன்று
 கர்த்தன் ஆம் ரகுராமனேபர
 தத்துவம் ஆம்அவன் வேறன்று

*சத்தியம்எனில் இந்திரசித்தன் தலைநிமி

ஷத்திலே கொண்டு

வாவென்று

அர்த்தசந்திரபாணம்

அய்யன்தொடுத்தாற்போலே

அற்றதே அவன்தலை

எற்றிவிடுத்தாற்போலே

தத்துவமுனிவர்க்கெல்லாம்

வெற்றிகொடுத்தாற்போலே

தளரும்இந்திராதியர்க்குக் களை எடுத்தாற்போலே (வி)

இந்திரசித்து வதையை ராவணன் கேட்ட
இடத்திலே புலம்பல்.

விருத்தம்

இந்திரசித்தன் இந்தவிதம் விழுந்தான் தேவர்

இரக்கத்தால் குரங்கினத்தார் எழுந்தார் தம்பி

வந்தனுமா னுடன்போனான் சாமி காலில்

வல்அரக்கன் தலைதனைஅங் கதனும் வைத்தான்

தொந்தவிபீ ஷணனைஐயன் மகிழ்ந்தான் அப்பால்

தூதரிரா வணர்க்குப்போய்ச் சொன்னார் சொல்லப்

பந்தமெரிந் தாற்போல மகனை எண்ணிப்

பத்துவா யாலுமவன் கத்து வானே.

(89)

10. திபதை - ஆனந்தபைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. மந்திரியேஎன் துரையே மகனே மகனேஎன்பான் ஒருவாயால்
இந்திரசித்தே இந்திரசித்தே - என்று இரைந்தமுவான்
ஒருவாயால்
2. இகத்தில்என்னைத் தவிக்கவிட்டுநீயும் இறந்தாயே என்பான்
ஒருவாயால்
முகத்தை இனிக்காண்பதெப்போதே என்று முறையிடுவான்
ஒருவாயால்
3. பனிவாழைக்கனிதனிலே - முள்ளு பாய்ந்ததுபோலே மகனே
மனிதன் அம்புகள் பாய்ந்தவோ உன்தன்மாப்பில் என்பான்
ஒருவாயால்

* இதை இரட்டித்துப் பாடும்போது இவை என்று முதலிலே கூட்டிப் பாடிக்கொள்ளவும்.

4. பரம்சேர் இந்திரன் முடிமேல் - மகனே
பறித்தணிந்தமணிமாலை
நான்காலில்விழலாச்சோ - இந்த நாளில்என்பான் ஒருவாயால்
5. துள்ளும்முசலாலேசிங்கம்பெரும் துரவில்விழுந்ததுபோலே
பிள்ளைமனிதன் கைஅம்பாற்பட்டுப் புரண்டாயோ என்பான்
ஒருவாயால்
6. ஈசன்முதலோர்படைகளும்உமி எனப்போமோ உன்னைக்கால
பாசமது தீண்டிடுமோ - இப்போ பதறிஎன்பான் ஒருவாயால்
7. அரணையும்மாயனையும்வென்றுதிக்கில் அஷ்டகெசங்களை
யும் வென்று
நரனுக்குத்தோற்றிடல் - ஆச்சோ இந்தநாளில் என்பான் ஒரு
வாயால்
8. மலைகலங்கினாலும்சற்றே உன்தன் மனதுகலங்காயேமகனே
நிலைகலங்கி விழுந்தாயே - இந்த நிலத்தில்என்பான்
ஒருவாயால்.

**இந்திரசித்துக்காக ராவணன் ரணகளத்திலே
புலம்பல்.**

*விருத்தம்

என்றமுது களம்பார்க்க நடந்தான் பிள்ளை
இடதுகையும் வில்லுமற்றுக் கிடக்கக் கண்டான்
சென்றெடுத்தான் முண்டமாம் உடம்பைக் கண்டான்
சிரம்காணான் இரங்கினான் உலகம் மூன்றும்
வென்றநான் இந்தஅலங் கோலம் பார்க்க
விதித்தாயோ என்மகனே மகனே என்று
கன்றிழந்த பசுப்போல வாயை விட்டுக்
கதறினான் ராவணனும் பதறி னானே.

(80)

66. தரு - காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

மகனே இந்திரசித்தே நான் - இனி - மனதெப்படித்துணிவேன்

அநுபல்லவி

இகம்மேல்நான்ஒரு
என்உயிர்க்குயிரானபெண்ணாசையைத்தொட்டு
உன்னைஇழந்துவிட்டு (மக)

சரணங்கள்

- வனமான்ஒருபுலியை அடித்தாற்போல
மனிதன்உன்னைஅடிக்க விடுத்தேனே
கனமும்துரைத்தனமும்தரும் உன்னைஉன்இரு
கண்பறிகொடுத்தாற்போற் கொடுத்தேனே
மனிதன்நாளைச்சண்டையினில் என்னை மாட்டுவானே
மயங்கியநமனும்கைச்சங்கிலி ஆட்டுவானே
இனிமேல் இந்திரனும்எனைநாப்பு காட்டுவானே
இலங்கையிற்குரியன் தேரைக்கலங்காமல் ஓட்டுவானே (ம)
- நாற்றிசையிலும்என்தன் கூத்திமார் அழக்கண்டு
நானும் அழுதுதத் தளிப்பேனோ
சீர்த்தி ஆம்சிவனுக்கும் மாயனுக்கும்பயந்து
திருடன்போலேஇனி ஒளிப்பேனோ
பார்த்தால் இனிஇந்த லங்கைத்தெருவாரே
பரியாசம்செய்தென்னைத் துரைஎன்றுமருவாரே
பேர்த்தெவரும்வசை வார்த்தைகள் தருவாரே
பெண்டுகள்கூட இனிச் சண்டைக்குவருவாரே (மக)
- பயம்ஆம்குரங்கினில் ஒன்றும்செத்ததில்லையே
படுகளத்தினில்நீயே செத்தாயே
நயமானக்குநீ செய்யும் உற்றுரிமையை
நானேஉனக்குச்செய்ய வைத்தாயே
உயிரோடேமனிதன் கையில்விழுந்தபேச்சே
உலகம்உள்ளமட்டுக்கும் தொலையுமோ இதுஏச்சே
வயிறும்குடலும்பற்றி மண்டிஎரியல்ஆச்சே
வல்லமையும்செல்வமும் எல்லாம் உன்னோடேபோச்சே (மக)

இந்திசித்துக்காக மண்டோதரி புலம்பல்.

விருத்தம்

எடுத்திந்த வண்ணம்போர்க் களத்தி னுள்ளே
 இராவணனும் அமுதுமகன் உடலைக் கொண்டு
 தடுக்கரிய அரண்மனையில் வந்து சேர்ந்தான்
 தாய்மண்டோ தரிஅறிந்தாள் அவன்கால் வீழ்ந்து
 கெடுத்தாயோ மகனைஎன் றொப்பாரி சொன்னாள்
 கெடகெடென்று புரண்டாள்பின் மகன்மேல் வீழ்ந்தாள்
 அடுத்தமகன் உடலைத்தன் கண்ணீ ராலே
 அலம்பினாள் பதைபதைத்துப் புலம்பி னாளே. (82)

67. தரு - ஆகிரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ஐயோமகனே இனி என்செய்வேன் ஐயையோமகனே

அநுபல்லவி

1. கைஇருபதுள்ள உன்தன் ஐயனைப்போல்மூஉலகும்
 மெய்மைஆகநீஅரசு செய்குவாயென்றிருந்தேனே (ஐயை)
2. குழந்தைஆய்ப்பிறந்த அன்றுன் அழும்குரல் கேட்டுமேகம்
 மழுங்கியேநடுங்கிமண்மேல் விழுந்தகீர்த்தியும் பாழாச்சே (ஐ)
3. தன்னிகர்ஒன்றும் இல்லாத உன்னை இவ்வுலகத்தில்ஓர்
 சின்னமனிதன்கொல்லவே என்னபாவம் பண்ணினேனோ (ஐ)
4. அம்புலிவா என்னவந்து கும்பிட்டவன்மேல்மறுவை
 வம்பிதென்றுரைக்கும் உன்தன் தென்பைநான் என்று
 காண்பேனோ (ஐ)
5. கண்ணேஎன்கருவூலமே மண்ணோடேமண் ஆனாயோ
 பெண்ணாலேகெட்டகுடியாப் பண்ணிவிட்டானேஉன் அப்பன் (ஐ)
6. காட்டுச்சிங்கக் குட்டிகளைக் கூட்டிநீபிடித்துச்சண்டை
 மூட்டும்உன்னுடையவிளையாட்டை என்றைக்குக்
 காண்பேனோ (ஐ)

7. சின்னஞ்சிறுவயதினில் இன்னபடி ஆவாய்என்று
என்னமாய்ப்பாவிப்பிரமன் தன்கைழுத்தை இட்டானோ (ஐ)
8. அந்தரம்கிட்டியேஇந்த இந்திரனைக்கட்டியேஅன்றுன்
தந்தைமுன்விட்டையேஇன்று எந்தனைத்தெருவில்
விட்டையே (ஐ)
9. கோளும்குண்டுணிப்பேச்சும்நாளும் சொல்லிஉன் அத்தை
ஆளும்பிள்ளையைக்கொல்ல முளுவித்தாளே போர்பாவி (ஐ)
10. இரக்கம்ஆய்உன் தேவியர்ஆம் அரக்கியர் கூடிவந்திங்கே
உரக்கஅழுதும் உன்முகம் பார்க்கநீகாட்டாதேனோ (ஐ)
11. ஒக்கலையும்மக்களையும் தக்காமலேசெய்தெந்நாளும்
மக்கிமணங்குலைந்துநான் வெட்கவைத்தானேஉன் அப்பன்(ஐ)
12. இச்சகம்பேசுவோர்வார்த்தை மெச்சியேஉன் அப்பன்என்தன்
மச்சுனர்சொன்னவார்த்தையைத் துச்சம்ஆக மதித்தானே (ஐ)
13. வீரியம்இல்லாமனிதன்செய் போரில்நீவீழ்ந்ததுமக
மேருவும்வாயுவினாலே வேரற்றுவிழ்ந்தாற்போலாச்சே (ஐ)
14. துதிசெய்துசீதையைவிடத் ததிஇதென்றுநீசொல்லியும்
விதிவழியிலேஉன் அப்பன் மதிபோச்சுஎன்செய்வேன் (ஐ)
15. ஒப்பிலாச்சீதையாலேநீ இப்படிமடிந்தபோதுன்
அப்பன் ஆர்உயிரும்நாளை எப்படிஆமோ அறியேன் (ஐ)
16. பெருகும்உன்துயரும்நாளை வருதுயர்தனையும் எண்ணி
இருதலைக்கொள்ளியில்எனும் புருகுதல்போல ஆனேனே (ஐ)

சீதையை வெட்டி நடந்த ராவணனை மகோதரன் தடுத்தல்.

விருத்தம்

தொடுத்துமண்டோ தரிபுலம்பும் வாக்கியம் எல்லாம்
சுறுக்கென்று சுட்டிடலும் திடுக்கென் றங்கே
அடுத்திருந்த அரக்கன்மனங் கலங்கி மக்கள்
அனைவர்களும் அரக்கர்களும் மண்டார் ஆசை
விடுத்தனென்சீ தையைஇனிமேற் கொல்வேன் என்று
வெகுண்டுநடந் தான் அந்த வேளை இந்த
துடுக்காம ராவணனே இதுபெண் பாவம்
சொல்ன்றான் மகோதரனும் நிலன் றானே. (83)

68. தரு - ஆனந்தபைரவி ராகம் - ஆதி. தாளம்

பல்லவி

இந்தச்சனகிதன்னைக் கண்டிக்க நடக்கிறாய் ஏதையா
ராவணேஸ்வரா

அநுபல்லவி

சொந்தமகன்தலையைப் பந்துபோற்கொண்டுபோன
துஷ்டமனிதர்தம்மை விட்டுவிட்டேழையான (இந்த)

1. பொட்டானதேவர்களும் நெட்டங்கம்படிப்பாரே
புலஸ்தியன்குலத்துக்கோர் பழிகாட்டி இடிப்பாரே
அஷ்டகெசமும்புத்தி கெட்டான்என்றெண்ணாதோ
அரனார்கயிலாசமும் பரியாசம்பண்ணாதோ
கட்டானகாலகேயர் மேலேஎறிந்தவாளை
கன்னிமேலே எறிந்தால் குன்னம்சொல்வாரேநாளை
முட்டாளும்கூடஉன்னைச் சட்டைதான் செய்வானோ
மூன்றுலோகமும்கட்டி ஆண்டதிப்படிதானோ (இந்த)
4. முடுக்கில்இருந்துகொண்டு துடிக்கிறாய்என்ன சாரம்
முன்கொன்றமனிதரைமுனைகொண்டால் அல்லோவீரம்
அடுத்தாரைக்கெடுக்கிறாய் உன்னைப்போல்உண்டோஏழை
ஆயிரம்வேதம்கற்றும் நீயேகற்றறிமோழை
பிடித்தகத்திஉறையில் அடக்கவேணும் என்சாமி
பெண்பழிகொண்டால் முனைபங்கம் சொல்லாதோபூமி

எடுப்பானபேருக்கெல்லாம்
எய்தவனைநோகாமல்

எடுப்பான்நீஉன்மேலே
அம்மைநொந்ததுபோல (இந்)

3. அரிஅரப்பிரம்மாதிகள்
ஆகியஉனக்கிது
பெருமையோசிறுமையோ
பெண்மேற்கத்தியெடுத்த
தரும்ஒருகோபம்வந்து
சந்தோஷம்வந்தாலும்
நரரைக்கெலிப்பாய்நாளை
நகரில்வருவாய்பிற

யாவார்க்கும்முதல் மூர்த்தி
ஆகுமோ அபகீர்த்தி
பாராய்எனது சொல்லை
மன்னவர் எங்கும் இல்லை
கிணற்றில்வீழ்ந்தால் ஆயிரம்
எழும்பப்போமோசாரீரம்
விருதுகளும்பூணுவாய்
கிவளைஎங்கேகாணுவாய் (இந்)

தூதர் ராவணனுக்கு மூலபலத்தை விவரித்தல்.

விருத்தம்

அருந்துணைமந் திரிஇந்த வாறு சொல்ல
அரக்கனும்வாள் விட்டெறிந்தான் மகன்உ டம்பைப்
பெருந்தயிலத் தோணிஇட்டான் அழைக்கப் போன
பெருமூல பலசேனை வரவு கேட்டான்
விரிந்தஅது அணிஅணியாய்ப் போகட் டென்றான்
மேன்மேலும் அதுபோக வந்த தூதர்
தெரிந்ததுசொல் வோம்சாமி காதுக் குள்ளே
சேர்என்றார் வகைவகையாய்ப் பார்என் றாரே. (84)

12. திபதை - சங்கராபரணம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. தீராராவணவீரா விசயம்சேர் - இருபதுதோளாய்
ஆராலும் சொல்லாமூலபலம் இதைஅறிந்ததுசொல்லக்கேளாய்
2. சாகத்தீவினில் உறைவார் இவர் - வேகத்தைஎவர்மொழிவார்
மேகத்தைக்கூடத்தாகத்தினாலே நோகக்கைகொண்டுபிழிவார்
3. குசைஎனும்பெருந்தீவோர் இவர் - விசயங்கேள் ஒருபேச்சு
வசனம்சொல்லவே இசையும் தேவார்க்கும் அசையுமோ ஒருமூச்சு
4. இறவித்தீவினில் உறைவோர் உன்தன்முறைதப்பாமலே திரிவோர்
திறம்மிக்கோர் இந்தத்தறைமுற்றும் சுற்றிமறலிக்கும் கொலைபுரிவோர்

5. பவளத்தீவினைவிட்டோர் இவர் - கவனத்தால் புறப்பட்டோர்
அவனிக்கேபெருந்திவலைப்பார்க் கடல்சுவறக்கால் அடிஇட்டோர்
6. மலையமாமலைத்தீவோர் இவர்தொலைவிலேநின்றும்வந்தோர்
சிலையினால் இந்திரன்நிலையையுங்குலை
குலையவேவசைதந்தோர்
7. இவர்கள் கிரவுஞ்சத்தீவோர் இவர் - எவரினும் பிரதாபர்
அவர் இவர்என்றும்பாரார்தாயை ஆகிலும்கொல்லும்கோபர்
8. கந்தமாதனக்கோளர் இவர்சொந்தமாம்படையாளர்
அந்தகனுக்கும் அந்கன்என்னவந்தபாவசண்டாளர்
9. புட்கரப்பெருந்தீவோர் இவர் - விக் கிரமம்என்னசெய்யார்
திக்கெசங்கள் மற்கொடுங்கையில் - வைக்கிறஇவர் அய்யார்
10. இலவமாமரத்தீவோர் இவர் - கலகமேகற்றுப்படித்தோர்
மலையையும்கடல் அலையையும்சேடன் தலையையும்
தூக்கிப் பிடித்தோர்!

சமர்த்துபேசின வன்னியை மாலியவான் இடித்தல்.

விருத்தம்

மதியுடனிப் படிமூல பலத்தின் சேதி
வந்ததூ துவர்சொன்னார் அரக்கன் கேட்டான்
அதிலொருவன் வன்னிஎன்பான் சீதை யாலே
அடைந்ததெல்லாம் அறிந்தவர்ஆர் வலிஎன் என்ன
பதறிஅழும் நோயாளி முகத்தின் முன்னே
பரிகாரி தலைமாட்டில் அழுகின் நாற்போல்
எதிர்இருந்த மாலியவான் வன்னிதன்னை
இடிக்கின்றான் பழமைசொல்லிப் படிக்கின் றானே. (85)

69. தரு - தோடி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

வன்னியோசனை செய்வ தேதடா - அந்த
மானிடரை வெல்லப் போகாதடா

அநுபல்லவி

உன்னுட கெருவத்தாலே ஓதுகிறாய் சூதும்வாதும்
தென்னிலங்கைப்பட்ட பாடு சென்மசென்மத்துக்கும்போதும் (வன்)

சரணங்கள்

1. கோலமாசிணும் மானைப்போலவே சென்றுகெட்டான்
சாலவேகரணும் நொடிவேலை யினிலேபட்டான்
வாலியும் அவர்கை அம்பினாலே உயிரைவிட்டான்
நீலவருணனும் ரத்தினமாலை தந்துகும்பிட்டான்
மேல்என்ன சானகிஎன்னும் விஷத்தில் நாம் தப்பல் ஆமோ
காலிலே சுற்றிய பாம்பு கடிக்கா தொழியப்போமோ (வன்)
2. பண்டு கும்பகர்ணனையும் கண்டதுண்டம் ஆக்கினார்
அண்டு அதிகாயன்முடி பிண்டுவிழத் தாக்கினார்
கண்டகன் இந்திரசித்தன் மண்டைவிழத் தாக்கினார்
ஒண்டியொழிந்தோரைநமன் அண்டையிலே போக்கினார்
மண்டுதல் வெந்ததங்கே வந்ததில்லையோ நெருப்பு
மிண்டர் ஆம் அரக்கர்கினி மேலேஎன்ன இருப்பு (வன்)
3. முத்தன் வில்லடித்தேபிர சித்தம் ஆனபேரடா
தத்திஒரு குரங்குகொ ளுத்திய திவ்ஊரடா
மற்றது சஞ்சீவிதந்த வித்தை என்னபாரடா
செத்தவர் பிழைத்தால் இனி வெற்றி கொள்வதாரடா
இத்தலை ஆயிரவெள்ளம் ராஷ்டிரம் அவராலே
புற்றில் ஈசல்போல் மடிந்து போனபிற தினிமேலே (வன்)

மூலபலம் கண்டு ஓடின சாம்புவன் முதலோரை
மறித்த அங்கதனுக்கு அவன் கூறுதல்.

விருத்தம்

அரக்கனிந்தப் படிபாட்டன் வன்னிக் கோத
அதைமறுத்தான் மூலபலம் தன்னை விட்டான்
தரைக்கடங்கா ததுவர்க்கண் டஞ்சி ஏங்கிச்
சாம்பன்முதல் அனைவரும்சா மியைவிட் டப்பால்
கரக்கநினைந் தலைகடலைத் தாண்டிப் போனார்
காகுத்தன் அருளாலே அப்போ தந்த

குரங்கினத்தை அங்கதன்போய் மறிப்பேன் என்று

கூடினான் சாம்பன்உரை யாடி னானே.

(86)

70. தரு - புன்னாகவராளி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

எங்களால் ஆகாதையா மூலபலத்தின் - எதிர்நிற்கப் போகாதையா

அநுபல்லவி

அங்கதா உன்தர்மம்
அரக்கர்க் கெங்களைக்
அகுதியைப் பிடித்துப்

எங்கள் மேலேயோ வர்மம்
கொடுக்கத் துடிக்கிறாய்
பகுதிக்கடிக்கிறாய் (எங்)

சரணங்கள்

1. வினைக்குள் இந்திரசித்தம்பால்பட்ட புண்கள் ஆறி
வேறேர்த்தம் இன்னம் ஊறவும் இலையே
அனர்த்தகாலம் போற்கங்கு கரைகாணச் சேனைமேல்
அஞ்சாதே அழைக்குறாய் என்செய்வோம் கொலையே
தனுக்கையர் இருவரும் அனுமானும் இவர் முன்னே
தரிக்கொள்வதே மெத்தப் பெரியவர் நிலையே
பணித்த பஞ்சினிற் பாயும் கனல்போல் எங்களையவர்
பாய்ந்து கொல்வார் என்றா ராய்ந்து பார்க்கலையே
கனத்த கும் பகர்னனைத் தின்பான் ஒரு
அரக்கன் பொரிக்கறி போலும்
கணிதம் இவர்களுக் குண்டோ பெருங்கடல்
மணலையே எண்ணி னாலும்
உனக்கென்ன சிறு பிள்ளை ஆலோ
சனைக்குத் தெரியுமோ நாலும்
ஒட்டும் பாஷையும் இட்டுத்தலை தொட்டென்
உயிர்க்குப் பிணை நீ சொன் னாலும் (எங்)
2. ஆனராவணன் தலை பத்திவர்க்காயிரம்
ஐந்நாறு தலை கண்டோர் என்னென்னபோரோ
போனவாலியும் கால நேமியும் மாலியும்
பூச்சிப்போல் இவர்க்கொரு மூச்சுக்காவாரோ
ஈனர் ஆகும் இவரை மூவரும் தூரநின்
றெட்டிப் பார்ப்பார் அல்லாமல் கிட்டிப்பார்ப்பாரோ
தீனர் ஆகிய கொஞ்சம் வானரநாம் அந்த
தேவர்களிலும் பலம் ஆகியபேரோ

ஊனமா இந்தச் சேனைமுன் விடுத்
 தேன்குழைக் கறிபோல் குழைக்கிறாய்
 உற்றபேர்களைக் கெடுக்கவோ உன்தன்
 சிற்றப்ப னோடுநீ பிழைக்கிறாய்
 ஆனமட்டும்பார்த்தோமே துரையே
 ஏனோ வீணிலே உழைக்கிறாய்
 அறமுறுக்குகொண்ட புரிபோல் அற்றுவிட
 அறியாப் புத்தியினாலே அழைக்கிறாய் (எங்)

3. இனித்தான் அவர்எங்களைத் தொடராமல் அணையைப் போய்
 இடிக்கிறோம் இதற்குநீ தடுத்துச்சொல்லாதே
 சினத்தஎருதும்போராடி நடுப்புல்லைத்
 தேய்த்தாற்போல் எங்களை ஏய்த்துக்கொல்லாதே
 இனத்தோடே நாங்கள்எல் லாரும்போய் அவர்கையில்
 இறக்குமட்டும் உனது பறப்புநில்லாதே
 தனித்துத்தாய் வயிற்றினில் செனிக்கையி லேஇவர்
 சதியும்மாயமுங் கற்றோர் அதுவும்அல்லாதே
 பனிப்பெருக்கிலே கப்பல் ஓட்டிட
 நினைக்கிறாய் நீ சொன்ன
 படிக்கு நடக்குமோ குரங்கு ப்பிடியே பன்ன
 பிடிக்கிறாய்ப் பன்னப்
 அனுப்பினால் எழுபது வெள்ளமும் ஒரு
 வனுக்குப் போதுமா தின்ன
 அருந்தத் தழைஉண்டு உறங்க முழையுண்டு
 அரக்கர் ஆண்டென்ன மனிதர்ஆண்டென்ன (எங்)

அங்கதன் சாம்புவந்தனை யிடித்தல்.

விருத்தம்

இரங்கிச் சாம்பன் முதலானோர் இவ்வா றுரைக்க நீங்களென்று
 உரம்கெட் டரோ படைக்கஞ்சி ஓடல் ஆமோ குரனுக்குத்
 துரும்பத் தனையே சீவனென்னச் சொல்வார் இலையோ வாருமென்
 பரிந்தப் போதங் கதனிதி படிப்பான் சொல்லி இடிப்பானே. (87)

71. தரு - அசாவேரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

என்னகாரியம் எண்ணினீர் - சாம்பவரே நீர் என்னகாரியம் - பண்ணினீர்

அநுபல்லவி

தன்னவர்என்றும்மைச்	சாமிசொன்னதும்போச்சே
சாமித்துரோகிஎன்று	பூமிக்கும்பேராச்சே
பன்னும் அங்தன்னென்சொல்	எண்ணாமல் ஒதுங்கிறீர்
படைக்கும்பயந்திப்போது	செடிக்குள்ளேபதுங்கிறீர் (எ)

சரணங்கள்

- பேய்த்தனம்ஆகவே இகத்துக்கும்பரத்துக்கும்
 புரட்டன் என்றுசொல்லக் கெட்டிரே
 பிராணன் போனால்என்ன மானம்போகல் ஆமோ நம்
 பின்போரைப் போரிற்கை விட்டிரே
 ஏற்றராமன் ஆதிமூர்த்தி என்றநீரே
 இங்கே ஒளிக்கத்தலைய் பட்டிரே
 இளந்தைஅல்லவேநீர் எல்லாம் தெரிந்திருந்தும் கா
 டிப்பானையிற் கையை இட்டிரே
 ஆத்திரமா அவர்க்கென்ன உங்களைத்தொட்டு
 அழிந்துவாலிஓர் அம்பால் விழுந்தானேதலைநட்டு
 சாத்திரமோ ஓடல் ஆமோமுதுகிட்டு
 சாகிற பேருக்குச் சமுத்திரமுழங்கால்மட்டு (எ)
- திடுக்கென்றுபோம்இந்தப் பாமுஞ்சாரீரத்தைத்
 திரம்என் றெங்கேஎண்ணப் பெற்றிரே
 சீவன்போனால்என்ன கீர்த்தியும் உடன்போமோ
 தெரியாமல் நினைவெல்லாம் செத்திரே
 அடுத்தபேரைக்கொல்லும் விஷம் ஆனநீங்களும்
 அமுதம்போற் சாமியை உற்றிரே
 அன்பெல்லாம்வெளிஆச்சே மண்குதிரையைநம்பி
 ஆற்றில் இறங்கச்சொல்லி வைத்திரே
 முடுக்கிவாரும்உயிர் கொடுத்துப்பழிஒழிப்பீர்
 முன்ஒன்றும் பின்ஒன்றும் செய்தவசைகழிப்பீர்
 நடுக்கிஓடி னாற்பேர் எடுத்தெப்படி செழிப்பீர்
 நாயகன் முகத்தினிமேல் எப்படிமுழிப்பீர் (எ)

3. நால்வரும் போற்சண்டை பார்ப்பதல்லால் உண்டோ
 நம்மாலே சாமிக்கு லவலேசம்
 நமக்குத்தான் அபகீர்த்தி சுமக்கநாயமோ இனி
 நாளைக்கெப்படி செல்லும் விசுவாசம்
 மேல்கீழ்ஆனாலும் ஐயன்வில்இருக்க
 மிஞ்சிநமக்கு வருமோ மோசம்
 வீரர்என்றுசும்மாபேர் கொண்டரோஐயோ
 வேண்டாமோ அணுவாகிலும் ரோஷம்
 சாலம்செய் தோடினால் நம்மைத்தடுப்பதாரோ
 சதிசெய்யும் பேருக்குச் சமர்த்தர்என்றும்பேரோ
 நீலஅரக்கர் கெடும்காலம் என்றறியீரோ
 நில்லாது வாருங்கள் நிலைகடந்துபாய்வாரோ (எ)

மூலபலசன்னை.

விருத்தம்

ஓதிஇவ்வா றங்கதன்சொல் உரைக்குச் சாம்பன்
 உடன்பட்டான் அங்குதம்பி முதல் ஆனோர்கள்
 நாதன்உரை யாலவரைக் கூடப் போனார்
 நாலுசமுத் திரமுமொன்றாய் வளைந்தாற் போல
 தீதுசெய்யும் மூலபலம் எதிர்க்கக் கண்டான்
 சீராமன் கோதண்டத் தினைநாண் ஏற்றிக்
 காதளவும் வாங்கிஇதெம் மாத்திரம் என்று
 கருஷித்தான் சரமாரி வருஷித் தானே. (88)

72. தரு - பந்துவராளி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

மூலபல சண்மையைக்கேளும் - ஸ்ரீரான்செய்த
 மூலபல சண்மையைக்கேளும்

அநுபல்லவி

மூலபல சண்மையைக்கேளும்	வேலைகூழ் இலங்கைஆளும்
மூடன் இராவணன்குடி	கேடன் இராவணன்கெடி
மூவ்வுலகக் கிளைஞர்க்கும்	எவ்வுலகத் தவுணர்க்கும்
முந்தஉப சாரம்பண்ணிப்	பிந்திட விசாரம்எண்ணி
முன்அரக்கர் நம்பினோர்	தன்னோடத்த தம்பிமார்

முக்கிய தேவாந்தகன்
முடிபெறும் சூரியகேது
முனைபெற்ற சம்புமன்னன்
முதுபோர் இடும்பன் அகம்பன்
முச்சிரத் தரக்கன்சங்கன்
முகைக்கும் பருதிக்கண்ணன்
முதல்வீரர் மடிந்தனர்
முழுதும் நெஞ்சகாய்ந்தது
முற்றுயிர் கொடுக்கும்பேர்கள்
முடவர்முதல் ஆகஇன்று
மூயவிட்ட தூதர்செல்லப்
முந்திஇ லங்கையைநாடி
முண்டரக்கன்தன்னைத்தேற்றி சண்டையை உட்கொண்டுதோற்றி
மூளம்கனல் போலேபற்றி

உக்கிரம் நராந்தகன்
கெடிபெறும் யாககேது
ரணமஸ்தகன் கும்பகர்னன்
அதிகாயன் கும்பன்நிகும்பன்
வச்சிரத் தெயிற்றன்சிங்கன்
புகைக்கும் குருதிக்கண்ணன்
சதிமாரு முடிந்தனர்
பழுது வந்துநேர்ந்தது
கத்திஎன் றெடுக்கும்பேர்கள்
கடுகிவர வேணும்என்று
போய்வார்க்கும் சேதிசொல்ல
வந்துதுக்கம் கொண்டாடி
ஆளம்கள மேலேசுற்றி

மூடவும் பூமி அசைந் தாடவும் தேவர் அஞ்சி
வாடவும் வானரர் கண் டோடவும்தேடி வந்த (மூலபல)

சரணங்கள்

1. அஞ்சுமுகங்கள் ஈர் அஞ்சுகை வெற்பகங்கள்
ஐம்பதுதலைகள் ஈர் ஐம்பது புசுமலைகள்
ஐந்நூறுமுடிகள் ஈர் ஐந்நூறு தோள்அடிகள்
ஆயிரம்சிரங்கள் இரண் டாயிரம் கரங்கள்உடன்
அங்கம்மிகு காத்திரங்கள் பொங்குபொறி நேத்திரங்கள்
அலைபோலும் நாக்குகள் மலைபோலும் மூக்குகள்
ஆவெனத்திறந்தவாய்கள்தாவெனப் புகுந்த ஈய்கள்
ஆகாசம்தொட்டகைகள்ஏகாசம் இட்டமெய்கள்
அடரக் கறுகறுத்துப் படையைக் குறிகுறித்து
அண்டத்தில்உள்ளோர் நவகண்டத்தில் உள்ளோர்எல்லாம்

அடியோடெழும்பிஅந்தக் - கடல் ஏழும்பொங்கிஇந்த
அரும்பார்க்குள்நிறைபட்டாற்போல் - புற்றினிஈசல்
பெரும்போக்குபுறப்பட்டார்போல் - மலைமலைகள்

ஆனபெருராட்சதர்கள் - மானம்அளவாநிறைந்து
ஆயிரம் வெள்ளம்சேனை - ரதங்களுடன்
பாய்பரிகொல்லும்யானை - இவைஉரைக்கில்

அஸ்தகிரிஏமகிரி - சித்திரகூடநாமகிரி

அனையபெருமத்தகெசங்கள் - தேவரைவென்று

தனிவிருது பெற்றதுசங்கள் - கணக்கில்லாத

அண்டபகிரண்டமுட்டும் - எண்டிசை அகன்றமுட்டும்

அளவும்காத்திரதங்கள் - கண்களிற்பொறி

வளரும்போர்த்துரகதங்கள் - முறைமுறையா

ஆற்றுமணல் அளவிட்டேநட் - சத்திரம் அளவிட்டாலும்

அதிகக்குதிரைகூட்டம் - திக்குகள் எல்லாம்

பதறிக்கொள் ஆட்டபாட்டம் - கைக்கடகங்கள்

ஆகம்அணிபதக்கங்கள் - தோள்வளைகள் கால்வளைகள்

அக்குமணிக்குண்டலங்கள் - மணியிழைத்த

பொற்கொலுசுவெண்டயங்கள் - வெற்றிக் கொடிகள்

ஆலவட்டம்தாலவட்டம் - சாமரங்கள்சுருட்டிகள்

அவுதாக்கள் முத்துக்குடைகள் - பீலிக்குடைகள்

கவிகைகள் சித்திரக்குடைகள் - வெயில்மறைக்க

அதிவிதநாகசுரம் - தவிலொடுதாரைசின்னம்

அறைந்தசங்குகள் எக்காளங்கள் - காணாவொடு

சிறந்தகொம்புகள் கைத்தாளங்கள் - துத்தாரிகள்

ஆகுளிகள்மேளங்கள் - காகளம்டமாரங்கள்

ஐந்துவிதபேரிகைகள் - வீராணங்கள்

பம்பையொடு பூரிகைகள் - முழங்கிவர

அங்குசங்கள் பரிசைகள் - சங்கிலியின் வரிசைகள்

அஸ்திரம்வேலாயுதங்கள் - உலக்கைகள்

சஸ்திரம்குலாயுதங்கள் - இப்படிக்கொத்த

ஆயுதத்தின் பேதங்கள் - கோடி கோடிபூதங்கள்

அங்கைகொண்டுசூழ்ந்துவர - பேய்களும்கொண்டு

கங்குகங்காப்பாய்ந்துவர - புலி இறைச்சி

ஆட்டிறைச்சிமான் இறைச்சி - மாட்டிறைச்சிநாய் இறைச்சி
அலகைகழர்கொடுத்துவர - மதுக்குடங்கள்
பலபேய்கள் எடுத்துவர - கெக்கலிகொட்டி

அண்டமும் அகன்றநவ - கண்டமும்கிடுகிடென்ன
ஆர்ப்பரித்துதொடைகள்தட்டி - விழிகள் எல்லாம்
தீப்பறக்கப் பொறிகள் கொட்டி - ராவணன்சொன்ன

தாரடாமனிதன் அவன் - ஆரடாவென்றேகத்திகள்
அடங்கலும்வீசிக்கொண்டு - ராமன் எங்கேஎன்
றிடும்புகள் பேசிக்கொண்டு - விதம்விதமா

ஆளிபுளிகரடிகள் - ஞாளிகமுதைகள் மேலே
அரக்கர்மெத்தப்பாய்குவாரும் - சிங்கத்தில்ஏறி
இரசலிட்டுச்சாய்குவாரும் - சில அரக்கர்

ஆகத்தினில் அடங்காத - தாகத்தாலே மேகங்களை
அங்கையாற்பிடிப்பாரும் - சலம்பிழிந்து
செங்கையாற்குடிப்பாரும் - அதுக்கிஷ்டமும்

ஆரும்வேசாறிஅந்த - நீரும் அகப்படாமல்
அலைகடலை அள்ளுவாரும் - பெருவாயால்
சலசலெனக் கொள்ளுவாரும் கைகளைநீட்டி

அஷ்டகெசங்களைக் கூடச் - சுட்டெடுத்துத்தின்னவந்த
அனல்போற்செறிவாரும் - மரங்களாலே
தினவுகளைச்சொறிவாரும் - பிறைகள்போலே

அக்கிரமம்மிகுந்தபல - வக்கிரதந்தங்களைக் காட்டி
ஆவென்று திறப்பாரும் - பசிக்குதையோ
கூவென்றுபறப்பாரும் - கழுதைமுகம்

ஆனைமுகம்புலிமுகம் - பூனைமுகம் பரிமுகம்
ஆகும்அரக்கர் அனந்தம் - கண்கள் நெருப்பா
வேகும் அரக்கர்அனந்தம் - சற்றாகிலும்

அஸ்தத்தில்விரல் இல்லாமல் - ஒற்றைக்கையும் ஒற்றைக்காலும்
ஆனஅரக்கர்கோடி - சொரூபம்கெட்டுப்
போன அரக்கர்கோடி - இவரைக்கண்ட

அண்டர்கள்எல்லாரும்நீல - கண்டன்இடம்போய் எப்படி
அய்யானன்றே ஒடுங்கியே - உயிர்மேல்ஆசை
வையாமலேநடுங்கியே - சிவனே இந்த

அம்புவியிற்கடல்களும் - பம்புசராசரங்களும்
அரக்கர் ஆய்வந்தனஎன்று - ஓடிஒளித்துக்
குரக்கினம்நொந்தன இன்று - நாங்களும்இனி

அம்பரத்திருக்கும்இந்த - உம்பருலகத்தைவிட்டு
அப்புலேசெல்வோம்என்றார் - இருந்தால் இவர்
தப்பாமற்கொல்வார் என்றார் - என்னவேஅரன்

அந்தராமன்சரத்தாலே - இந்தஅரக்கர்கள்எல்லாம்
அதம்ஆகிப்போவார் இன்னம் - நீங்கள்எல்லோரும்
சதம்ஆகிவாழ்வீர்என்ன - கேட்டமரர்கள்

அகத்தினிலேமுன்னம் - மிகுத்ததுயிர்கள் எல்லாம்
அகற்றியப்பயங்கரம்விண்டார் - ராட்சதர்கோரம்
சகித்துத்தயிரியம்கொண்டார் - முனிவர்எல்லாம்

அண்டநிழல்இல்லையென்று - தண்டுகமண்டலங்கள்விட்
டலங்கோலம் ஆய்வெதும்பினார் - தாமரைஇலைச்
சலம்போலவேததும்பினார் - சித்தர்கள்எல்லாம்

அனந்தம்அரக்கர்க்கொரு - குரங்கை உரையிட்டாலும்
அளவிடத்தள்ளாதென்பார் - இந்தச்சேனைக்கு
களம்இடம்கொள்ளாதென்பார் - சாத்தியர்எல்லாம்

அத்தனைஇத்தனைஅல்ல - இத்தனை பேர்தலைகளை
அய்யன் அம்புகொய்யுமோ என்றார் - நமதுபங்கில்
தெய்வம்என்ன செய்யுமோஎன்பார் - வித்தியாதரர்கள்

ஆயிரம்கோடிஅந்தகர் - ஆகிலும் இவரைக்கொல்ல
அனந்தம்நாள்வேணும் என்பார் - உலகழிக்க
நினைந்ததோகாணும்என்பார் - கந்தருவர்கள்

ஆமையும்சேஷனும் இந்தப் - பூமியும்எப்படியிவர்
அங்கத்தைச்சுமந்ததோஎன்பார் - இத்தனைபேரும்
எங்கிட்டுச்சமைந்ததோ என்பார் - இவர்கள் இந்த

ஆச்சரியம்கொள்ளவெகு - மாச்சரியம்கொண்டரக்கர்
அஷ்டதிசைமேலும் மேவினார் - ஆகாசமஎனும்
வெட்டவெளிமேலும் தாவினார் - இவரைக்கண்டு

ஆர்வம்உள்ளபதினெட்டு - வீரோடுசாம்புவனும்
அரண்டங்கேநாட்டம் கொள்ளவே - நடுநடுங்கிக்
குரங்கெல்லாம் ஓட்டம்கொள்ளவே - இவ்வகைநீசர்

அடர்ந்து மலையும் குன்றும் கடந்து நாலு திக்கிலும்
படர்ந்து ராகவன்முன்னே தொடர்ந்து தொடர்ந்துவந்து (மு)

2. எட்டி	வருவார்சிலர்	கிட்டி	வருவார்சிலர்
ஈண்டி	வருவார்சிலர்	தாண்டி	வருவார்சிலர்
ஏறி	வருவார்சிலர்	சீறி	வருவார்சிலர்
இரைந்து	வருவார்சிலர்	விரைந்து	வருவார்சிலர்
இடத்தில்	வருவார்சிலர்	வலத்தில்	வருவார்சிலர்
எடுக்க	வருவார்சிலர்	முடுக்க	வருவார்சிலர்
இடிஇடி	என்பார்சிலர்	பிடிபிடி	என்பார்சிலர்
எற்றும்எற்றும்என்பார்சிலர்		குத்தும்குத்தும்என்பார்சிலர்	
எட்டும்எட்டும்	என்பார்சிலர்	வெட்டும்வெட்டும்என்பார்சிலர்	
எதிர்எதிர்	என்பார்சிலர்	மிதிமிதி	என்பார்சிலர்

இந்தவகைராமனை - வந்துவந்துமென்மேலும்

ஈய்கள்மொய்த்துக் கொண்டவகைபோல் - பெரும்புலியை
நாய்கள்சுற்றிக்கொண்டவகைபோல் - சுற்றயில்அய்யன்

என்சமர்த்தும்ராவணன் - தன் சமர்த்தும்வந்தபடை
யின்சமர்த்தும் பார்ப்போம்என்றே - நினைந்துமெள்ள
புன்சிரிப்புக்கொண்டுகொண்டே - நிற்கராட்சதர்

எல்லோரும்இவன்வெகு - வல்லாளகண்டன்தனித்
 திருக்கும் செருக்கேபோதும் - இதிலும்செயம்
 பெருக்க வேணுமோஓதும் - என்முதுகில்

எத்தேசகாலமும் - வற்றாப்பெரும்சமுத்திரம்
 என்றஅம்பறாத் தூணிசாத்தி - பிரசண்டகோ
 தண்டவில்லைநாணிஏற்றி - குணத்தொனிசெய்

திட்டபோதுமும்மதமும் - பொட்டெனவேவறண்டுகண்
 ணிருண்டசில யானைகளுக்குத் - தொண்டையும்கூட
 வரண்டசில யானைகளுக்குச் - சிலயானைமேல்

இருந்தபாகரைத்தள்ளி - வருந்தவதைத்துக்கையை
 எடுத்துப் பிடித்தவோட்டம் - பயத்தைஎல்லாம்
 விடுத்தது தேவர்கூட்டம் - வல்அரக்கர்கள்

ஏறிவந்தபுரவிகள் - வீறிவந்தகதிமாறி
 இளைத்துத் தள்ளாடினவே - ராஷ்ட்ருக்கு
 உளைத்துள்ளம் வாடினவே - பின்சாமிமுனைந்

திணையில்லாவெகுசுடு - கணைஏவிநின்றவர்கள்
 எவரும் இறக்கஅடித்தான் - அப்பாலேநின்ற
 அவரும் பறக்க முடித்தான் - முடிக்கவேநாம்

இருநூறுவெள்ளம்இவன் - ஒருமானிடன்போகா தீர்
 எனத்திரும்பிக் கூடிக்கொண்டார் - சூரியன்முன்னே
 பணிக்குலம்போல் மூடிக்கொண்டார் - இவரோநமக்

கீடெனச்சினந்துகாற் - நாடிபோற்சுழலும்கணை
 இலக்கம்அற்றகணைதாக்கினான் - தாக்கிஅவரைத்
 தொலைத்துவெட்ட வெளிஆக்கினான் - பின்னும் அரக்கர்

இருநூறுவெள்ளமுடன் - ஒருநூறுவெள்ளம்கொண்டு
 ஏகோபித்து முளைத்துக்கொண்டார் - நெருங்கிவந்து
 மாகோபத்தில் வளைத்துக்கொண்டார் - அவரவர்கள்

ஏறும்வழிமாறவெகு - நூறுகணைதூறிமுது
கிட்டோடத் தறித்துநின்றான் - சிலரைத்தரி
கெட்டோட முறித்துநின்றான் - விடவிடவே

இப்படிஐந்நூறு வெள்ளம் - தப்பறமுடிந்ததுகண்
டிசமானன் வன்னிஎன்பவன் - மிகவும்பர
வசம்ஆகி யேபுலம்புவன் - அரக்கர் இன்று

இறந்தனர்எல்லாரும் - பறந்தனர் அய்யோஎன்
றேக்கம்ஆய்க் கவலைபெற்று - குறுகுறுத்து
மூக்கிலேவிரலைவைத்து - இனிஎப்படி

ராவணன் முகமுன்றிற்கப் - போகுவோம் இதென்னமெத்த
லச்சைக்கே டென்றுவிளம்பி - விளம்பியபின்
அச்சத்தோ டென்றுகிளம்பிப் - பலதிசையின்

இரைச்சலைமாற்றிநின்ற - அரக்கரைப்பார்த்து நீங்கள்
ஈழிந்து நொந்ததேதென்றும் - மனிதர்கஞ்சி
ஒடிஇங்கே வந்ததேதென்றும் - தேவர்கள்கண்டால்

ஏச்சாகும் இதுகொஞ்சப் - பேச்சாகும்என்றவரை
ஏசிடைஏச்சைஏசி - சீசீஎனவே
ரோஷமா வார்த்தைபேசி - அரக்கர்எல்லாம்
இரைந்தோங்கியேஒரு - பெரும்பாம்மைபத் தேரைகள்(கள்)
இளப்பம்என்று சுற்றிக்கொண்டாற்போல் - விட்டிழ்ச்சி
விளக்கைவந்துமொய்த்துக்கொண்டாற்போல் - மொய்க்க
மனிதன்

எம்மாத்திரம் என்றுதானே - ஐந்நூறுவெள்ளம்சேனை
ஏகமாய்க்கடுகவிட்டான் - அம்பிலும்அதி
வேகமாய் முடுகவிட்டான் - விடுத்தபின்னை

இளைத்தவன்போல் அவர்தன்னை - வளைத்திடும்படிக்குச்சற்றே
இடம்கொடுத்துப் பின்வாங்கினான் - எவரும்கைக்குள்
அடங்கவிட்டு முன்ஒங்கினான் - வந்த அரக்கர்

எறிநேரிசம்கட்டாரி - தறிதோமரங்கள்வாரி
 லக்காக மீதில்சொரிந்தார் - அதுகள்நொக்கு
 நொக்காக ராமன் அரிந்தான் - பின்னும் - நெருங்கி

இரதம்ஓர்பக்கத்தில்விட்டும் - புரவிஓர் பக்கத்தில்விட்டும்
 யானைஓர் பக்கத்தில்விட்டும் - அணிஅணியா
 சேனைஓர் பக்கத்தில்விட்டும் - நிரைநிரையா

இருப்புலக்கைபிண்டிபாலம் - பெருத்தகத்திதண்டுகுலம்
 என்னும்படை வாங்கிவிடுத்தார் - விடுத்தேஅதின்
 பின்னும்கணை ஓங்கித்தொடுத்தார் - அவர் அவருக்

கெத்தனைகைஎத்தனைவில் - எத்தனை அம்பெத்தனைதண்
 டெப்படி ஒருவன்தடுப்பான் - அவர்மேல்ஐயன்
 எப்படிதான் போர்கொடுப்பான் - பெருமழைபோல்

எடுத்துவிட்டபடைஎல்லாம் - தடுத்துவிட்டான் என்றுவாயால்
 எட்டிக்கடிக்கமேவினார் - கைப்பிடிஆகக்
 கட்டிப்பிடிக்கத்தாவினார் - ஆகாசத்தினில்

ஈசனார்நிருதர்கள் - நாசமாப்போவார்என்
 றெல்லோர்க்கும் மனம்தேற்றினார் - சாமியைத்தேவர்
 உல்லாசம் ஆகவாழ்த்தினார் - அந்தவேளையில்

எப்புறத்தும்ராசனாதர்கள் - அப்புறம்போகாமல்வாளிக்
 கிரைக்காகத் தொகுத்துக்கொண்டான் - சுற்றிலும்போட்ட
 சரக்கூடம்வகுத்துக்கொண்டான் - வகுத்தபின்பு

ரதங்கள்யானைகள்துரு - கதங்கள் சேனைகள்பட
 எவரையும் மண்ணிற்சரித்தான் - பிடித்தவில்லோ
 டவர்அவர் முன்னிற்குதித்தான் - தனித்தனியே

இந்திரவாணம் மோகவாணம் - சந்திரவாணம் நாகவாணம்
 ள்ரிவாணம் வாயுவாணம் - விஜயமுர
 ஹரிவாணம் மாயவாணம் - குபேரவாணம்

இமையாதவருணன்வாணம் - நமன்வாணம் அருணன்வாணம்
 இடிவாணம் ஆகநொடித்தான் - அரக்கர்தம்மை
 அடியோடே சாகஅடித்தான் - பின்னையும்அவர்

எண்ணிறந்தசேனைசண்டை - பண்ணிமுடியாதென்றெண்ணி
 ஏகமாகக்கடுகடுத்தான் - மந்திரம்சொல்லி
 மோகனாஸ்திரம் தொடுத்தான் - தொடுத்தபோதில்

இங்குராமன் அங்கும்ராமன் - அங்கும்ராமன் இங்குராமன்
 எங்கும்ராமன் ஆகத்தோற்றினான் - அவருக்கவர்
 தங்களாலேசாகமாற்றினான் - இந்தவகையா

ஈனர்ஆம் ஆயிரம் வெள்ளம் - சேனையும் முகுர்த்தம் தன்னில்
 இறும்படி ஆகப்புடைத்தான் - ரணக்களத்தை
 வெறுங்களம் ஆகத்துடைத்தான் அனந்தம்கோடி

எரிவாளிகள்பிறந்த கருமேகம்போற்சிறந்த
 ஒருராமனால்இறந்த சருகுகள் போற்பறந்த (மூலபலசண்)

3. தோள்கள்	அறுந்தபேரும்	தாள்கள்	முறிந்தபேரும்
தொடைகள்	இடிந்தபேரும்	இடைகள்	ஒடிந்தபேரும்
தொந்திகள்	சரிந்தபேரும்	சந்துகள்	முறிந்தபேரும்
துணைக்கைகள்	இற்றபேரும்	கணைக்கால்கள்	அற்றபேரும்
தொண்டைகள்	திறந்தபேரும்	மண்டைகள்	திறந்தபேரும்
துண்டம்துண்டம்	ஆனபேரும்	கண்டம்கண்டம்	ஆனபேரும்
தூணிகள்	இழந்தபேரும்	நாணிகள்	இழந்தபேரும்
துரகம்	உலைந்தபேரும்	இரதம்	கலைந்தபேரும்
தோரணங்கள்	கெட்டபேரும்	வாரணங்கள்	வட்டபேரும்
தோமரம்	பறிந்தபேரும்	சாமரம்	எறிந்தபேரும்

தொட்டெடுத்துவாள்கெட்டு - நட்டைகட்டை போல்பட்டுத்
 துள்ளித்துள்ளி நெளிப்பாரும் - பிணங்கள்தம்மேல்
 தள்ளித்தள்ளி ஒளிப்பாரும் - பலபலவா

துண்டங்கள் ஆம்உடம்புகள் - இண்டங்கொடிபோலஅம்பு
 துறுபட்டு மாய்வாரும் - குறைத்தலைஆய்
 அறுபட்டுச் சாய்வாரும் இவ்வளவென்று

சொல்லிடம்இல்லாத பேரும் சல்லடைக்கண்போல் உடம்பு
தொளைபட்டு வீழ்வாரும் - விடாய்எடுத்துக்
களைபட்டுச் சாய்வாரும் - போடப்போடவும்

தொலையா அம்புகளாலே - தலைபோய்ப்பம்பரம்போலே
சுற்றிசுற்றிமடிவாரும் - முண்டங்கள் ஆகித்
தத்தித்தத்திப் படிவாரும் - நிலைகலங்கி

தோள்ளென்றும்தாள் என்றும் - வாள் என்றும் அடையாளம்
தோற்றாமற் கெட்டபேரும் - காயங்களாலே
ஆற்றாமற்பட்டபேரும் - தலைகள் அற்றுத்

தும்பிமேலேநின்றபடி - தொம்பர்போலாகுகொண்டு
தொப்பெனவே வீழ்வாரும் - மண்ணைக்கடித்துக்
குப்புறவேதாழ்வாரும் - அம்புகள் எங்கும்

சொருகியிரிவிடச்சே - மரணவலிப்பெடுத்துச்
சுரட்டிக்கொண்டு படுப்பாரும் - கண்பூச்சிபறந்
திருட்டியிரிவிடுப்பாரும் - கைகால்கள் அற்றுச்

சுருங்காமலே அடிக்கும் - பெருங்காற்றிற்கொம்புபோன
சோலைபோலே காணுவாரும் - தங்கள்குடலை
மாலைபோலே பூணுவாரும் - அடுத்தடுத்துத்

தொண்ணாறுதரம் ஐயோ - தண்ணீர் தண்ணீர் என்று
துடிதுடித்துஓய்வாரும் - ரத்தத்தை அள்ளிக்
குடிகுடித்துச்சாய்வாரும் - மனிதனென்று

துடுக்குச்சொல்லியவாயின் - இடுக்குக்காயிரம்பும்பு
சொரிபட்டு வதைவாரும் - சின்னபின்னமா
அரிபட்டுச் சிதைவாரும் - கழுகுகள்கொத்த

தொங்கியபனங்காயிலே - நுங்குபோலக்கண்களும்போய்
தொங்கிவிழுந் தலைஅனந்தம் - ரத்தம்பெருகிப்
பொங்கிவிழும்தலை அனந்தம் - கழுத்துகள்போய்த்

தூரத்தொலையில் விழப் - பீரிட்டுரத்தம்எழ
தூறும்தலைகள் அனந்தம் ஒன்றின்மேல்ஒன்றா
ஏறும்தலைகள் அனந்தம் - அந்தத் தலையைத்

தொந்தமிடும் பேயினங்கள் - பந்துகள் போல்எடுத்தாடச்
சுற்றிலும்வீழ் தலைஅனந்தம் - கடலின்கரை
முற்றிலும்வீழ் தலைஅனந்தம் - சுவாமிஅம்பாலே

சொர்க்கம்உண்டெங்களுக்கென்று கொக்கரித்துக்கொக் கரித்து
துடித்துவிழும் தலைஅனந்தம் - ஒன்றோடொன்றாக
துடித்துவிழும் தலைஅனந்தம் - அம்புபட்டிரு

துண்டாய்ச்சிலைகள்விழ - ரண்டாய்த் தலைகள்எழச்
சுழலும்கவந்தம் அனந்தம் - பிணங்களோடே
உழலும்கவந்தம் அனந்தம் முடித்தலைகள்

துண்டித்துவிழவும்தேகம் - கொண்டெட்டிநடந்தப்பாலே
சோரும்கவந்தம் அனந்தம் - எதிர்எதிரா
நேரும்கவந்தம் அனந்தம் - அம்புபட்டிரு

துருவிட்டகணைபட்டு - மரவட்டை உருவிட்டுச்
சுருளும்கவந்தம் அனந்தம் - நரம்பிசிக்க
உருளும்கவந்தம் அனந்தம் - நட்சத்திரம்போலத்

தொடுத்தமணிகுண்டலத்தை - அடுத்தடுத்தம்மானைபோடத்
தொட்டாடும் சிலபேய்கள் - கவந்தத்தொடு
முட்டாடும்சில பேய்கள் - ரத்தத்தில்ஆனைத்

தோட்டியினிற்பிணங்களை - மாட்டி விளையாட்டுக்காகத்
தூண்டிவிடும் சிலபேய்கள் - அதைப்பறிக்கத்
தூண்டிவிழும் சிலபேய்கள் - தின்கொழுத்துச்

சுயம்கொண்டுராமனுக்குச்- செயம்செயம் என்று சொல்லித்
துதித்தாடும் சிலபேய்கள் - பிணமலைமேல்
குதித்தாடும் சிலபேய்கள் - ஆனைமணியைச்

சோடான தாளம்ஆக்கி - ஆடிக்கொண்டுராகவற்கு
ஸ்தோத்திரம்சொல்லும் சிலபேய்கள் - சண்டை உண்டென்று
சாஸ்திரம்சொல்லும் சிலபேய்கள் - ராட்சதர்வாயில்

சுரைவிரைபோன்றபல்லைப் - பொறியென்றுவாயில்கவ்வித்
தூவிஇடும் சிலநாய்கள் - லங்கையைப்பார்த்து
கூவிஇடும் சிலநாய்கள் - ஈரலைஎல்லாம்
தோண்டித் தோண்டிப்பிடுங்கித் - தாண்டித்தாண்டிப்பசியைத்
தொலைத்திடும் சிலநாய்கள் - களத்தில்எங்கும்
குலைத்திடும்சிலநாய்கள் - பெருகும்ரத்தச்

சுனைக்குள் விழும்பிணத்தை - உனக்கெனக்கென்றுசண்டை
தொடுத்திடும் சிலநரிகள் - குட்டிக்கிரையாக்
கொடுத்திடும்சிலநரிகள் - இழுத்திழுத்துத்

துணுக்குத்துணுக்காகக்கொத்தி - பிணத்தைப்பெரும்பசியும்
சூளையிடும் சிலநரிகள் - இலங்கையைப்பார்த்
தூளைஇடும் சிலநரிகள் - எலும்புகளும்

தொண்டைகளும் மண்டைகளும் - கொண்டுபோய் இலங்கையிலே
தூற்றும் சிலபருந்துகள் - வீடுகள்மேலே
ஏற்றும் சிலபருந்துகள் - மூக்குகளாலே

தொப்புளின்நரம்புகளை - முப்புரிகொள்வதுபோலச்
சுருட்டும் சிலகழுகுகள் - தலைதலையாய்
உருட்டும் சிலகழுகுகள் - பிணமலைமேல்

தொத்தித்தொத்திமண்டைகளைக் - கொத்திக்கொத்திமூக்கினாலே
தூக்கும்சிலகழுகுகள் - ஓர் இடத்திலே
சேர்க்கும் சிலகழுகுகள் - கைஒழியாமல்

துரத்தித்துரத்தி அந்த - அரக்கரைப்பிடித்தெம்
தூதரும்சலித்தாரே - எட்டுத்திசைக்கும்
நாதரும்கெலித்தாரே - பிணங்கள்மேலே

சோரும் அரக்கியர்கண் - ணீற்குளித்துப்பூசைத்
தொண்டுபண்ணும் சிலகூளி - அதற்குப்பலன்
உண்டுபண்ணும் ரணகாளி - சம்மோகன்

சுடுகணைஒன்றாலே - விடுமூலபலம்எல்லாம்
தொலைந்ததென்றார் சிலதேவர் - ராவணன் கொட்டம்
குலைந்ததென்றார்சில தேவர் - இந்தக்கணையைத்

தொடுக்கிறவித்தைராக - வனுக்கும் சிவனுக்கும்
தோணும்என்றார் சிலதேவர் - பின் ஆர் அறிவார்
காணும்என்றார் சிலதேவர் - ராகவன்மேலே

சொர்க்கத்தலத்தில்உள்ள - கற்பகமலர்பறித்துத்
தூறினார் சிலதேவர் - செயமங்களம்
கூறினார் சிலதேவர் - இப்படிக்கொத்த
துரைராமன் முன்நடந்து திரைஆழி போற்படர்ந்து
வரைஆன கோதண்டத்துக் கிரைஆக வேமடிந்த (மூலபல)

லட்சுமணனுக்கும் ராவணனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்

பெருமூல பலமெல்லாம் இவ்வாறு சாமிகையிற் போனபின்னை
வருபோரில் ராவணனும் தேர்கொண்டான் பத்துவில்லும்
வாங்கிக்கொண்டான்
ஒருநாறு கோடிதேர் நானாறு கோடிபரி ஓங்கும் யானை
இருநாறு காடியுடன் குதித்திட்டான் இளையவன்வந்
தெதிர்்த்திட்டானே. (89)

74. தரு - சாவேரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

லட்சுமணனுக்கும் ராவணனுக்கும் - நேர்ந்த சண்டை

அநுபல்லவி

அட்சயமானமூலபலம்	தன்னை
அந்தக்கோதண்டம் உண்டுவிட்ட	பின்னை
கட்சிஅரக்கனும்தேரிலே	துள்ள
காவலிளையவன் அனுமான்மேற்	கொள்ள (லட்)

சரணங்கள்

1. குரங்குவெள்ளத்தாரும் அரக்கர்வெள்ளத்தாரும்
 கூடித்தொந்தயுத்தம் ஆடினார்
 குன்றும்மரங்களும் தெண்டுசரங்களும்
 கொண்டுஒன்றைஒன்றாய் சாடினார்
 செருக்களத்தினில் அரக்கன்நொடிக்குள்ளே
 சிலநூறுகோடிஅம் பேவினான்
 திரும்பத்தம்பியும் அதுக்கதையேவிட்டுத்
 தெள்ளும்தவிடுபோலே தூவினான்
 தூரத்திப்பத்தம்பை அரக்கன்எய்யவும்
 சுவாமி அதைக்கூடத் தூளிசெய்யவும்
 அரக்கன்மோகன அஸ்திரம்தெறிக்கவும்
 அய்யன்நாரணன் அம்பால்முறிக்கவும் (லட்)
2. கொஞ்சத்தனம்எண்ணி அரக்கன்வீடணன்
 மேலேயமன்வேலைத் தூண்டினான்
 குறுக்கேதம்பிக்கு முன்னே அங்கதனோடு
 அனுமான் அதுக்கெதிர் தாண்டினான்
 தஞ்சம்என்றவிபீஷணனுக்காகத்தம்பி
 இருவரையும்தள்ளி ஒங்கினான்
 சகலபோர்களும் உருக்கவேஅந்த
 வேலைமார்பினில் வாங்கினான்
 அஞ்சிவிபீஷணன் பயந்துவாடவும்
 அரக்கன்கெலித்தோம்என் றூரில்ஓடவும்
 சஞ்சீவியைக்கொண்டு அனுமான் அழைக்கவும்
 தம்பியும்சே னைகளும்பிழைக்கவும் (லட்)
3. பிழைத்தம்பி விபீஷணன்சுகமோ
 சுகமோவென்று கிளம்பினான்
 பின்புசாம்புவன்ராமன்சேவடி
 முன்பின்உள்ளது விளம்பினான்
 தழைத்தராகவன் உனைப்போல் ஆர்என்று
 தம்பிதன்புகழ் பாடினன்
 தந்தனம்சிரஞ்சீவி என்றனு
 மந்தனையுங்கொண் டாடினான்
 அழைத்துவானர வெள்ளம்கொர்ச்சிக்க
 ஆசைமுனிவர்கள் பேசியர்ச்சிக்க
 மழைக்குநிகர்மலர் தேவர்தூற்றிட
 வாழிஇளையவன் என்றுவாழ்த்திட (லட்)

மூலபலம் படுகளக்காட்சி.

விருத்தம்

சீலம்உள்ள ராகவனும் இளையோன் தன்னைத்
 தேற்றினான் பிறகுவிபீ ஷணனும் அங்கே
 கோலமுள்ள சுக்கிரீவன் அனுமான் சாம்பன்
 குமுதன்முத லோரைஎல்லாம் கூட்டிக் கொண்டான்
 நாலுதிக்கும் சூரியன்முன் பனியைப் போலே
 நாயகன்கைக் கோதண்டம் ஒன்றி னாலே
 மூலபலப் படுகளத்தைப் பாரீர் என்று
 மூட்டினான் வகைவகையாய்க் காட்டி னானே. (9)

13. திபதை - மத்தியமாவதி ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. வெற்றிகொள்ளவந்த - மூலபலம்மாள
 வேதண்டம்ஆம்வீர - கோதண்டம்செய்ததைச்
 சுற்றியசேனைப் - படைத்தலைவருடன்
 சுக்கிரீவரேவாரும் - சுவாமிசெய்த - விக்கிரமத்தைப்பாரும்
2. சண்டம்பிரசண்டம் - பெருங்காற்றிலேவெகு
 தாகத்தினால்விழும் - மேகக்குலம்போலே
 அண்டர்பெருமான் - இராமன்கையால் வீழ்ந்த
 ஆனைகளைப்பாரும் - கிடக்கிற - சேனைகளைப்பாரும்
3. துண்ணெனப்பொங்கிய - ரத்தக்கடல்மேலே
 சுவாமிஅம்பாலேசெந் - தாடரைப்பூப்போலே
 வண்ணம்செவந்து - மிதந்துவரும்முக
 மண்டலத்தைப்பாரும் - சிதறிய - குண்டலத்தைப்பாரும்
4. சீரம்பெரும்பாய்கள் - கட்டும்கொடி ஆகச்
 செத்தகள்ளத்திலே - ரத்தக்குளத்திலே
 ஓராயிரம் கோடி - கப்பலைப்போலவே
 ஓடும்தேரைப்பாரும் - விசைஅறுந் - தாடும்தேரைப்பாரும்

5. கடலிலேபல - மகரமீன்போல
கண்டித்தயானையும் - துண்டித்தயானையும்
இடலம்ஆகிய - ரத்தக்கடல்மேலே
எழுகிறதைப்பாரும் - அழுந்தி - முழுகிறதைப்பாரும்
6. கூத்தினில்நட்டுவன் - பாத்திரம்என்றேத்தக்
குண்டலங்களுக்குறைத் - துண்டங்கள் ஆய்எங்கும்
பேர்த்துப்பேர்த்து நொண்டிக் - கூத்தினைப்போல் ஆடும்
பிரேதங்களைப்பாரும் - சைகள் கொட்டும் - பூதங்களைப்பாரும்
7. பண்டுபட்டயானை - வால்புறத்தேஅறுப்
புண்டுபட்டயானை - பின் தலைகாணவே
ரண்டுபக்கமும்தலை - உள்ளயானைபோலும்
லக்ஷணத்தைப்பாரும் - பேச்சுள்தின்னும் - பக்ஷணத்தைப்பாரும்
8. அந்தரத்தக் - கடலுக்குளேமத
யானைக்கொம்பு அந்தி - வானத்திலேஇளஞ்
சந்திரனைப்போல் - மிதந்துமிதந்து
தளும்புவதைப்பாரும் - அங்கங்கே - கிளம்புவதைப்பாரும்
9. அத்திக்கொம்பால்தந்த - சுத்திசெய்துரத்தம்
அப்பிஅப்பிவாயைக் - கொப்புளித்துவீழ்ந்த
கத்திகளைக்கொண்டு - நாக்குவழிக்கிற
காளிகளைப்பாரும் - சுற்றிவரும் - கூளிகளைப்பாரும்
10. யுத்தகளம்என்னும் - ரத்தவயல்மேலே
ஏற்றசதைஎன்னும் - சேற்றினிடத்திலே
அஸ்திரங்கள் பயிர் - ஒத்துக்கிடக்கிற
அற்புதத்தைப்பாரும் - ரத்தந்தனில் - புற்புதத்தைப்பாரும்
11. கொண்டகணவன்என் - னும்பிணத்தைக்கையில்
கொண்டெழும்பும்பேயைக் - கண்ட அரக்கியர்
அண்டமட்டும் அதை - எட்டிப்பிடிக்கிற
ஆச்சரித்தைப்பாரும் - அவருடைய - மாச்சரியத்தைப்பாரும்

12. தும்பிமுகத்திலே ராட்சதர்மீசையைத்
துள்ளருகாச்சாத்திப் - பிள்ளையார்என்றேத்திக்
கொம்பில்அவர்மண்டைத் - தேங்காய்உடைக்கிற
குட்டிப்பேயைப்பாரும் - குதிக்கிற - மட்டிப்பேயைப்பாரும்
13. பேய்முகம்நாய்முகம் - ஆகியராட்சதப்
பெண்டுகள் அந்தப் - பிணம்பிடுங்கவந்த
பேய்முகம்நாய்முகம் - கண்டேஅடையாளம்
பிடிக்கிறதைப்பாரும் - நல்லவார்த்தை - படிக்கிறதைப் பாரும்
14. பெண்அரம்பைக்கூத்து - பார்க்கிறதெல்லாம்போய்
பேய்க்கூதுதாச்சுதோ - என்றுமுறைபட்டு
பண்ணுடனேகிழப் - பெண்டுகள்ஒப்பாரி
பாடுவதைப்பாரும் - தலைவிரித் - தாடுவதைப்பாரும்
15. இந்திரலோகமும் - சந்திரலோகமும்
எட்டுதிக்குங்கொள்ளை - இட்டுச்சிறைவைத்து
கந்தஅரக்கரை - ராமன் வில்லுக்கிரை
கற்பித்ததைப்பாரும் - இராவணன் - ஒப்பித்ததைப் பாரும்
16. எள்இடவும்இடம் - இல்லாமல்மண்டிய
இத்தனையையும் - கைத்தனுன்றாலே
வள்ளல்இராமன்மு - குர்த்தத்திற்கொன்றுயிர்
வாங்கினதைப்பாரும் - பூமிபாரம் - நீங்கினதைப்பாரும்.

ஸ்ரீராமரை மாலியவான் கொண்டாடல்.

சந்த விருத்தம்

நீதன்கை வீசுர மாரிபட வேபடை

பாடுண்டு போனதைவி பீஷணனோ டேவிழி

நேர்கண்டெ லோர்களும்கி ராகவனை மேவினர்அ தன்மேலே

ஒதும்தி ராணியுடன் ஓடியத சரதன்

மூதண்ட கோடிஉள தேவர்கள் பகீரிட

ஊரெங்கும் வேணகளியாடல் விளையாடல்கள் செய்கிற போதே

கோதண்ட வாளியினில் மூலபல சேனையை
 நாசஞ்செய் தான்னைவே ஓடிவரு தூதர்கள்
 கூறும்சொ லால்இதென - மானிடவனால்அவர் படுவாரோ
 ஏதென்று ராவணன்வி சாரமிட மாலிய
 வான்வந்து காதுகளி லேசுநீல் சுநீல்என
 ராமன்பிர தாபசெய ராமன்இசையானது புகழ்வானே. (91)

74. தரு - தோடி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

ராமனுக்குநிகர்ஆக ராவணா பூமியில்வேறுண்டோ

அநுபல்லவி

மாமூலபலம்எல்லாம் ஒருத்தன்கொன்றதெந்த
 வகைஎன்றுதூதரைப் பகையாலேமுந்தமுந்த
 ஆமவன்கோதண்டம் வளைத்தானோபடைசிந்த
 அரைஅம்புகால்அம்புதெறித்தானோஏதோ (ராம)

சரணங்கள்

1. பின்னும்சொல்லுகிறேன் - அவனுக்குனதுசண்டை
 பிள்ளைவிளையாட் டல்லோ அத்தாட்சி
 மன்னும்மரமும் புல்லும் - கல்லும் ஒரு சரத்தால்
 மண்ணோடேமண்ஆமே கண்காட்சி
 சின்னமனிதன்னன்றும் - ஒருத்தன் என்றும் எண்ணாதே
 தேவருக்கும்தேவன் அவன்அவ னேசுழ்ச்சி
 உன்னைக்கட்டினவாலி - தன்னைக்கொன்றானே இது
 உன்அண்டையில்இருக்கஇன்னம்என்னடாசாஷி - (ராம)
2. திண்டுமிண்டும் சொல்லாதே - தர்மம்சேருமிடத்தில்
 செயமும்சேரும்அட நிர்மூடா
 சண்டைஉன்னால்ஆகாது - செத்தவர்க்கெல்லாந்தில
 தர்ப்பணம் செய்அடா குடிகேடா
 பெண்டுகளே அல்லாமல் - லங்கையைவிட்டுனக்குப்
 பின்படை வருவதுண் டோகூட
 அண்டர்நாயகனை - ஒருத்தன் ஒருத்தன் என்றாய்
 அண்டம்அழிக்குந்தேவர் ரண்டுபேர் உண்டோடா (ராம)

3. வீரவேல்விட்டேன் என்றும் - லக்ஷுமணன்பட்டானென்றும்
 வீம்புவார்த்தைகள் இங்கே தந்தாயே
 மாருதிமருந்தாலே - அவன்எழுந்தானேஇந்த
 மதிமோசத்தால் அல்லவோ வெந்தாயே
 காரியம்தெரிந்த - விபீஷணன்சொல்லுங்கும்ப
 காணன்சொல்லுங் கேட்க நொந்தாயே
 வீரியத்தால் அய்யோ - காடுவாவாஎன்ன
 வீடுபோபோஎன்ன வினைகொண்டு வந்தாயோ. (ராம)

மூலபலப் படுகளத்தை ராவணன் கண்டது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வல்லாண்மை பேசியரா வணன்முன் இந்த
 வகைவகையாய் மாலியவான் சொல்லச் சொல்லப்
 பொல்லாத புண்ணிலே கோலிட் டாற்போல்
 புடைபுடைத்தான் மூலபலம் மடிந்த வாறும்
 சொல்லாலே தூதர்சொன்ன சொல்லும் உன்தன்
 சொல்லுநிலை வரமோஎன் றரக்கன் பொங்கி
 எல்லாம்பார்ப் போம்எனக்கோ புரத்தின் மேலே
 ஏறினான் படுகளம்கண் டாறி னானே. (92)

75. தரு - மோகன ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

கண்டானே ராவணன் மென்மேலே - மூலபலப்படு
 களத்தை இருபது கண்களாலே.

அநுபல்லவி

மிண்டாம் தூதர்சொல் இன்று மெய்யோ பொய்யோ - என்று
 மெத்த விசாரப்பட்டக் கணமேசென்று உத்தரகோபுர உச்சியிலே
 நின்று (கண்டானே)

சரணங்கள்

1. போனமுகந்தோறும் மலைமலையாய்ப் பிணங்குவிய -
 இதுவேநல்ல
 தானமாம் என்று மேகங்கள் வந்துகுவிய - ராகவன் விட்ட
 மானக்கணைகள்பட்ட பானத்தளவும்முட்ட
 வானத்திலும் அட்ட கோணத்திலும் எட்ட

சோனைப்பெரியமலை தான ஒத்தெழுந்தகொலை
ஆனைப்பிணங்களையும் சேனைப்பிணங்களையும் (கண்)

2. சீலமுனிவர்கள் கண்டுடனே நடுநடுங்க - சீரியஆல
காலம் ஆம்எனும் கண்களை நாய்நரிபுடுங்க - வீரகோதண்டம்
காலமாறிமழை போலேகணை சொரிய
நாலுதிசையும் வளைந் தோலமிடும் பெரிய
மூலபலப் படையைக் கோலிவோர் அரிய
மூலைக்குமூலை அலங் கோலம் ஆய்த்தெரிய (கண்)

3. பெருகவேகளம்எங்கெங்கும் கவந்தங்கள் ஆட -
நட்டுவன்போல
அருகிலேநின்று பேய்கள் தாளங்கள் போட - ராமன் பிடித்த
ஒருசிலை அதனாலே வரவர ஒருகாலே
விரிகணை அறுபட நிருதர் முடிகள்கெட
ஒருபெரு மலைமேலே வரும் அருவியைப்போலே
குருதிநீர் துள்ளதுள்ளக்குருவிகள் கொள்ளக்கொள்ள (கண்)

4. மங்கைமீர் அந்த வானரப் பூச்சிகளைப்புடைத்து -
நிமிஷத்திலே
உங்கள் முன்வருவேனென்றுகண்களைத் துடைத்து - துடுக்கா வந்த
தங்கள் கணவன்கிடை அங்கெதிர்கண்டு கடைக்
கண்களில் நீர்பெருகி அங்கம் எல்லாம் உருகிப்
பெண்கள் திரண்டு மொய்த்துச்செங்கைத் தலையில் வைத்து
எங்கும் பதறிவிழ எங்கும் கதறி அழ (கண்)

5. பெரியவில்லுடனறுபட்டகைகளும் விரலுங்கண்டு - கண்கள்
நீர்சொரிய
அரக்கியரடித்துக்கொண்டமுங் கூக்குரலும் கண்டங்கண்டம்
ஒருவன் குடல்சரிய ஒருவன் உடல்எரிய
ஒருவன் தலைமடிய ஒருவன் சிலைஒடிய
ஒருவன் தொடைபறிய ஒருவன் குடைமுறிய
ஒருவன் உயிர்வதை ஒருகணை செய்ததை (கண்)

இராவணன் தேர் ஏறுதல்.

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
 மூலபலப் படுகளம்இவ் வாறு தண்டான்
 முடிபுனைகோ புரம்இறங்கிக் கோவில் சேர்ந்தான்
 காலமெனும் முக்கோடி வயதும் ஈசன்
 கைவரமும் தொலைக்கரா வணன்முன் னாளில்
 மாலெனும்ரா கவன்கொடுத்த வரத்தி னாலே
 மதியுமது விதியுமது எனலால் துவார
 பாலன்என முன்போல்வை குந்த வாசந்
 படிகொள்வான் தேர்ஏறத் துடிகொள் வானே. (93)

76. தரு - கலியாணி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தேர்மேற்கொண்டானே - இராவணன் - போர்மேற்கொண்டானே

அநுபல்லவி

பார்மேலும்திசை
 பாயும் திரைகடல்
 ஆயிரம் புர

மேலும் மலைமேலும்
 மேலும் முட்டிய
 விகளும் கட்டிய (தேர்)

சரணங்கள்

- இனத்தோடே வரச்சொல்லி
 இருந்தோரில் நூறுவெள்ளம்
 தொனித்துக்கை யொடுகையை
 தூணியுங்கவசமும்
 கனத்த பூமியும்
 முளைத்த பேரிகை
 சினத்தினால்முக
 தனக்கும் சீதைக்கும்

உறுக்கினான் - தப்பி
 பொறுக்கினான் - சங்கம்
 முறுக்கினான் - மேல்
 இறுக்கினான்
 மலையும் வெடித்திட
 குமுறி இடித்திட
 டேர்வை பொடித்திட
 இடக்கண் துடித்திட (தேர்)
- பத்துமுடியும்தரித்
 பத்தும் வெட்டியவானைத்
 பத்தால் அரண்மனையை
 பத்துவில்லையுங்கையில்
 செத்தபேர்களை
 சத்தமேகங்கள்

தோங்கினான் - திசை
 தாங்கினான் - கோ
 நீங்கினான் - ஒரு
 வாங்கினான்
 எண்ணிமனம் நொந்து
 போலே நால்ஐந்து

கைத்தலத்திலும்
சுற்றி அர்ச்சனை

வாரிக் கொடைதந்து
செய்து வலம்வந்து (தேர்)

3. இருபது கையும் வளை
இருபது குழைகளும்
இருபது தோளிலும்
இருபதும் நெருப்புபோற்
வருபெண் சானகி
ஒருமண் டோதரி
விருதெல் லார்களும்
இருவகையில் ஒன்

மாட்டினான் - காதில்
பூட்டினான் - தும்பை
சூட்டினான் - கண்கள்
காட்டினான்
பதறுகிற தொன்று
கதறுகிற தொன்று
பார்க்கவே இன்று
றாக்குவேன் என்று (தேர்)

இராவணன் அவசகுனங்கள் காணுதல்.

இரட்டை ஆசிரியச் சந்தவிருத்தம்

கதிர்விடு குண்டலம் மணிமகு டம்பல கடகம்
லங்கிருதம் மென்போர்வை
கவசம்நெ டுஞ்சரம் அரைவடம் அந்தைகள்
கலகலெனும்பணி யின்கோவை
இதுமுதல் கொண்டொரு பதுகையில் வெஞ்சிலை
ஒருபது செங்கையி லும்பாணம்
எரிவிழி சிந்திய கருமலை ஒன்றென
எவரும் நடுங்கநெ டுந்தேர்மேல்
மதிகரி சிந்திட உடுநிறை சிந்திட
மலைகள் திர்ந்திட மண்பூமி
மறுகிட எண்டிசை முருகி தியங்கிட
மனிதன் எனும்சொல் இடும்பாலே
அதிரண மண்டலம் அதிர ரதம்தனை
அதிரவி டென்றஇ லங்கேசன்
அருகினில் எங்கணும் இருபது கண்களில்
அவசகு னம்பல கண்டானே

(94)

77. தரு - பந்துவராளி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இப்படியா அவசகுனம் கண்டானே - கண்டராவணன்
இடுபாலே எண்ணாமற் சென்றானே.

அநுபல்லவி

கைப்படை ஆனதைச்   சேகரம்பண்ணி
காகுத்தன்சரத்துக்குக்   கொடுத்திடண்ணி
அப்படிவந்தானே   ராமன்மேலே
அறிந்திருந்தும்புத்தி   கெட்டவன்போலே

சரணங்கள்

1. ஆனைகளும் குதிரைகளும்பின்னுக்கு வாங்கிடக்கால் - பதறவும்
அறுந்தகொடி மேல்பருந்துவீழவும்அங்கேரத்தத்துளி - சிதறவும்
சேனைகாவலர்வாயெலாம்வெறும்பானைபோல்வரண்டு - நுதறவும்
சேரநாய்களும்பேய்களும்மூச் சூரியனைப்பார்த்தோ - கதறவும் (இப்)
2. தோள்வளைசரியமாலைகள்கரியஇடப்புறக்கண்கள் - துடிக்கவும்
தோகைமார் அழக்காகம் மேல்விழஆகவாய்ச்சொல் - படிக்கவும்
வாளின்வாய்முனைமடங்கவும்கருந் தூளிஆனது - பிடிக்கவும்
வானின்மேற்கருமேகம் இல்லாமல் வல்லிடி இடிக்கவும் -
கொள்ளிகள் வெடிக்கவும் (இப்)
3. முறைமுறையாத் தேரிலேகட்டும்   விருதுகேதனம் - அழியவும்
முரசம்பேரியம் டமாரமும்   சருகுபோலே - கிழியவும்
மறவர்கள் பூசும்சந்தனமும்   வறவறென்றுபோய்க் - கழியவும்
மண்மாரிகள் ஆனைவெப்பாழியவும் பெண் ஆனையிலேமதம் -
வழியவும் (இப்)

ஸ்ரீராமர் தேர் ஏறுதல்.

சந்த விருத்தம்

ஆசைகள் அதிரஇவ் வாறவ சகுனம்இ
ராவணன் எதிர்பட தேர்விடலால்
ஆண்மைகள் பெருகிய நீமறு படிஅனு
மான்மிசை வருதல் ஒணாதுமுனே
மாசறு சதுமுகன் நேசமொ நுதவிய
வாசன் விடுகிற தேர்இதன்மேல்
மாருதி புசம்என ஏறுதி எனவரு
மாதலி உரைசெய ஆதரவாம்
ஏசறு முதுமறை ஏறிட விதிநிலை
ஏறிட முனிவர்கள் தேவர்கள்ஈ

டேறிட மகம்நிறை வேறிட அவர்
 அவர் ஏறியபதவியில் ஏறிடவே
 வீசிட மழைபொழி கார்முகில் ஒளிவிடுமே
 ரெனு மலைமிசை ஏறுதல்போல்
 வீரனி ரவிகுல வீரன துலரகு
 வீரனி ரதமிசை ஏறினனே.

(95)

78. தரு - சாவேரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தேர்ஏறினானே - ராமச்சந்திரன் - தேர் ஏறினானே

அநுபல்லவி

பார்மேலேவைப்பது நேர்அல்லஅரவிந்த

பாதம்வைப்பாய்என்னு மாதலிகொடுவந்த (தேர்)

சரணங்கள்

- சோதிமதிநுதலில் திருநாமம் அணிந்திட்டு
 துலங்கும் அம்பறாத்தூணி வலப்புறத்தினில் இட்டு
 காதல்செய்யும்ந்தும்பை மாலைதோள்மேல்விட்டு
 கச்சைக்கட்டியமார்பில் வச்சிரகவசம்தொட்டு
 குரோதம்செய்யும்இள நகைவிடுத்துக்கொண்டு
 பாதம்தன்னில்மிதி யடிதொடுத்துக்கொண்டு
 கோதண்டம்ஒருகை யினில்எடுத்துக்கொண்டு
 தாய்தந்தமரவுரி யினைஉடுத்திக்கொண்டு (தே)
- ஆரவாரம்செய்யும் வீரவெண்டயம் சாத்தி
 அங்கைத்தலத்துக்கு முன்கைக்கட்டியும்ஏற்றி
 தாரணிஉள்ளோரும் வானவரும்போற்றி
 தான்சொல்லவேலட்சுமி காந்தன்என்றே தோற்றி
 வீரபட்டம்வி சாலம்உள்ளநெற்றி
 நேரில்இட்டதி காரம்உள்ளகத்தி
 ஓர்வலப்புற மீதினிலேசுற்றி
 ஆரும்ஒப்பிடொ ணாதஒருவெற்றி (தே)
- தேவர்மடந்தையர் சோபனங்கள்பாட
 சீதைமனதில் நினைந்ததுகைகூட
 தூவும்மலர்க்கை முனிவர்களுத்தாட
 சூரியன்தோட்ட லங்கைமேற்கண்போட

யாவரும்கண்
பாவிக்கள்சந்
தேவருக்கா
ராவணன்வை

கண்டுதேறவும்
தங்கள்மாறவும்
நந்தம்ஊறவும்
குந்தம்ஏறவும் (தே)

மகோதரன் வதை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திருத்தோர்ஏறி ராகவனும்சென்றான் போர்க்குமகோதரனும்
தரிக்காதெழுந்து ராவணன்பால் சார்ந்து போர்க்கு விடைகொடென்ன
செருத்தான் செய்து லக்ஷ்மணனை செயித்து வாவென்
றனுப்பவந்து கருத்தாவான ராகவனைக் கடிந்தான் அவனால்மடிந்
(தானே.

79. தரு - சாவேரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

மடிந்தானேமகோதரன் - ராமன்கை அம்பால் மடிந்தானே மண்மேல்

அநுபல்லவி

கடிந்துராவணனால்லக்ஷ்	மணன்மீதில்விடப்பட்டு
கடுகிஓடிஅவன்	மீதில்போரினைவிட்டு
தொடர்ந்துராமன்மீத	னேகசரங்கள்தொட்டு
குதும்வாதும்சாமி	தொடுங்கணையாற்கெட்டு

சரணங்கள்

1. அனுக்ஷலசத்ராதி - ஆதிஇருந்துரா
வணன்குடியினைக் கெடுத்து - தன்னுடைய
அகத்தில் எண்ணம்எல்லாம் - முடித்திலங்கையின்மேலே
ஆசையினையும்விடுத்து - இணைஇல்லாரா
மனுக்குரதம் அனுப்பும் - தேவர்களையும்பக
வானையும் கடுகடுத்த - லட்சுமணனை
மடித்துவருவேன் என்று - வீரம்பேசிக்கையில்
வலிய தனுவைஎடுத்து - அதிககடுஞ்
சினத்தினோடுபெருந் தேரைஓட்டிக்கொண்டு
சேனைகளை எல்லாந்தன் பின்னேகூட்டிக்கொண்டு
கனத்தவில்லைவளைத்து நாணைப்பூட்டிக்கொண்டு
கணைகள்எய்துராமன் கையில்மாட்டிக்கொண்டு (மடி)

2. போர்க்களத்தினில்வந்து - அட்டகாசம்செய்து
 புவிஎங்கும்கிடுகி டென்ன - ல்ஷ்மணன்மீதிற்
 போகவிட்டிடும்தேரை - மறித்துராமன் மீதிற்
 போகட்டும்விடுவி டென்ன - சாரதிஇந்தப்
 பார்க்குள்ராமனைவெல்லக் - கூடாதென்றுசொல்ல
 பற்களைநெடநெ டென்ன - வேகடித்து
 பார்அடா உன்னைவிழுங் - குவேன் என்னசாரதி
 பயந்துடல்விடுவி டென்ன - நடுநடுங்கி
 கார்க்கடல்வண்ணன்ரா மன்மீதில்தேர்விட
 கலங்காமலேமகோ தரன்நின்றுபோரிட
 ஆர்க்கும்சேனைராமன் அம்பினாற்பேர்கெட
 அதம்ஆக அவன்மாப்பில் ஓர்அம்பின் கூர்பட (மடி)
3. மாலியவான் சொல்லால் - சீதையைவிடவேசம்
 மதித்தராவணனை அன்று - தடுக்கப்பெரு
 வயிற்றைச்சாய்த்துக் கொண்டு - குடுகுடென்றேஓடி
 வஞ்சனை எண்ணி நின்று - அதிகபல
 சாலியானரா - வணனே மூவுலகமும்
 செளரியத் துடனேவென்று - இன்றுமனம்
 தளர்ந்திந்தச்சனகியை - விடல் ஆமோபோபோஉன்
 தனக்கிது சரியோஎன்று - சொல்லியே கொல்லும்
 காலனைப்போல்அவன் பாலிலேயிருந்து
 கழுவாகரைத்துநாளும் கலகம்செய்து திரிந்து
 சீலராமன்கணைக்குத் தன்சேனையைவிருந்து
 செய்வித்தோர்கணையால்தன் பெருவயிறுஞ்சரிந்து (மடி)

கடைசிநாளில் இராவண யுத்தம்.

விருத்தம்

திடுதிடென ஓடிமகோ தரனும் சென்ற
 சேனைகளும் சாமிகையில் மடிந்த பின்பு
 முடுகிஇரு வரும்தேரில் ஏறிக்கொண்டு
 மூதண்ட கோடிகளும் நடுங்க விட்டே
 கடுகிமலை யோடுமலை எதிர்த்தாற் போல
 கடலினொடு கடல்எதிர்த்தாற் போல விற்கொண்
 டடுமிரா கவனுமிரா வணனும் அங்கே
 அடுத்திட்டார் சண்டைசெய்யத் தொடுத்திட் டாரே. (97)

85. தரு - தோடி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ராகவனுக்கும் ராவணனுக்கும் - நடந்ததேசண்டை தொடர்ந்தே

அநுபல்லவி

மேகத்தைப்போலவே	அய்யன்கணைகள்சாட
மேலத்தைக்காணாமல்	வெய்யன்கணைகள் மூட
வாகொத்ததேர்மேலே	இருவரும்கதித்தாரே
வானமும்பூமியும்	ஒன்றாகமதித்தாரே
வானரவெள்ளம்கடல்போலே	களத்தைப்போய் - வளைக்கவும்
ஈனர்விடும்கைச்சரத்தாலே	நெளித்துப்போய் - இளைக்கவும்
வாரிவிடும் கற்பெருக்காலே	அரக்கர்க்காவி - துள்ளவும்
வீரர்விடும்கைத்தடிக்குச்சூழ்	குரங்குச்சேனை - விள்ளவும்
வடவையொடுபொரு	வடவைஎனநிலை
மலையினொடுபொரு	மலையதென அலை
கடலினொடுபொரு	கடலதெனவிரி
ககனமொடுபொரு	ககனம்என அரி (ரா)

சரணங்கள்

அரக்கன்ராவணன்	சிலசிலகணைய்தான்
அதைக்கண்டேராமன்	தவிடுபொடிகள்செய்தான்
அரக்கன்நூறுநூறா	யிரம்அம்புதூற்றினான்
அதைக்கண்டேராமன்	நொடிஒன்றில்மாற்றினான்
அரக்கன் ஆயிரம்	ஆயிரம் ஆயுதம்தொட்டான்
அதைக்கண்டேராமன்	தூளிகள் தூளிகள் இட்டான்
அரக்கன்தேரைஆ	காசத்திற்போக்கினான்
அதுக்கும்சாமித்தேர்	மேலாகத்தூக்கினான்
ஆதிநெடுஞ்சே - ஷனும்பக்ஷீ	சனும்பொற்றாணித்தேகன
காசரனும் - சிங்கமும்கப்பா	தடுத்துப்போந்தொடுத்தால்என
ஆனதுரங்கம் - திருப்பிக்கோல்	பிடித்துத்தேர்விடுத்தேவரும்
மாதலிசங்கம் தொனிக்கச் சேயப்பட்டார்	முடித்தேவரும்
அக்கணம் இருதேரும்	தடம்தத்தும்நிலம்தத்தும்
திக்குத்திசைகளும்போய்	இடம்சுற்றும்வலம்சுற்றும்
அப்புறம்மலைதாவும்	அலைதாவும்கடல்தாவும்
இப்புறம்செவிதாவும்	புவிதாவும்கெவிதாவும்
அன்றுமுனிவர்	பயந்துகடகட
என்றுபதறிந	டுங்கிவிடவிட

அண்டமுகடுபி	எந்துநிலைகெட
மண்டலமும்மிசை	விண்டுதலைகெட
அதிரமலைகளும்	அதிரநிலைகளும்
அதிரவெகுதிசை	அதிரமழைஇடி
அதிரஉத்திகள்	அதிரமதிகதிர்
உதிர உடுவினம்	அதிரஇப்படி (ரா)

2. வடதிசைமுதல்	நாலுதிசையும்போவார்
கடலிலும்போவார்	கடல்அப்புறமும்போவார்
மனதுவேகமோவென்ன	வாயுவேகமோவென்ன
கனகலோகமோ	கீழுலகமோஎன்ன
வருவர்ஓடுவர்	கூடுவர் இருதேரும்
வொருவர்சேருவர்	நேருவர்இதைஆரும்
வனமாகஉரை	யார்சொல்வார் ஒருகாலே
குசவன் ஆனவன்	விடுதிகிரியைப்போல
மாரிவழங்கும் - பிரசண்டக்கொண்டலைப்போலஇடித்தார்பல	
தீவும்விசும்பும் - குலுங்கச்செஞ்சரக்	காடாமுடித்தார்செல
மாதலிஅங்கம் - தொளைத்துப்பால் பரிக்குக்கோல்விடுத்தான்ஒரு	
சாமிநெடுந்நேர்மறைத்தங்கேது	சத்தைக்கீழ்ப்படுத்தான் அவன்
விளைராகவன்தேரை	நிருதன்முடலாலே
இளையவன்முதல் ஆனோர்	களையானார் அதன்மேலே
மணவாளராகவன்	பனிபோல ஒறுத்தானே
கணையெல்லாம் அறுத்தவன்கொடியையும்	அறுத்தானே
மால்ஓத்தவன்படை	மாரிபெய்திட
சூலப்படைகொடு	சுவாமிகொய்திட
வன்னிவாளியை	அவன்விடுத்திட
அன்னதேகொடு	சாமிதடுத்திட
மாமயன்படை	அரக்கன்தொடுக்கவும்
சாமிகந்தரு	வாஸ்திரம்எடுக்கவும்
நாகலோகமும்	புவியும்பொடிப்படி
ஆகவேகள	மீதில்அடிக்கடி (ரா)

3. சாமிமேல்ஒரு தெண்டவன்விடுத்திட
சாமிஓர்அம்பு கொண்டதைத்தடுத்திட
சாமிமேல்அவன் மாயாஸ்திரம்போட
சாமிதான்ஞானாஸ் திரம்தொடுத்ததைச்சாட
சாமிமேல்குலம் அவன்விடச்சினங்கொண்டு

சாமிஓங்காரம் செய்ததுவிழக்கண்டு
 சாமிமூவரும் இவன்என்னும்விவகாரம்
 தம்பிசொன்னதை நினைந்தெண்ண அந்நேரம்
 தாகருடன் - செஞ்சரத்தைக் கைப்பிடித்துச்சாமிதொட்டே அவன்
 நாகம் எனும் - செஞ்சரத்தைக் கொத்தவிட்டுத்தூளி இட்டான் ஒரு
 சாமிதிரும்பத் - தொடுத்துப் பொற்பிறைக்கொக்கும் சரத்தால்வரு
 ராவணன்நெஞ்சைத் - தொளைத்தொற்றைச் சிரத்தைத் துண்டம்

இட்டான்

தரிபடுசிரகாம் அவனுக்குமுளைத்திட
 சரிசரிஅறியவே வரவரக்கிளைத்திட
 தறிபடுகையால்மா தலிமார்பைகலக்கினான்
 அவன்விடுதோமரத் தையும்அய்யன்விலக்கினான்
 தயித்தியன்சரீ ரம்நிறைந்திட
 மயிர்க்கோர் அம்பது ஆய்மறைந்திட
 சலித்தவன்களை ஆய்விழுந்திட
 உணர்ச்சிகொண்டு னேழுந்திட
 சரமும்விடுவிடு படையும்பொடிபட
 சகலரதகச தளமும்அடிபட
 இருவார்மனதிலும் வளரமுதுபகை
 எவனும் உடல்விட விடெனஇவ்வகை (ராக)

4. எடுத்துராவணன் வளைத்தசிலைதன்னை
 ஒடித்தும்நாணியை அறுத்தும்இப்படிபின்னை
 இடக்கையோடவன் வலக்கையும் விழஎன்று
 துடித்துராகவன் முடுக்கினான்கணைஒன்று
 இழுத்துத்தேர்வரு பரியும்பாகனும்சாக
 அழுத்தத்தூணியும் குடையும்படையும்போக
 எதிர்த்தராவணன் ஒருபதுமுடிமேலே
 பதைத்துமாமலை யினில்விழும்இடிபோலே

ராமன் விடும்செஞ் - சரத்திற்கொத்துடைத்துப்பத்துப் பனங்காய் என
 நாய்நரிமண்டிக்கடிக்கக்கொக்கரித்துச் சுற்றிலும் - போய்விழ
 ராகவன்இப்படி தொடுத்துக்கத் தரிக்கத்தறிக்கத்தலை
 ராவணனுக்குச் சரிக்கட்டிச் சரிக்கட்டிக் கிளைத்துக்கொள
 இப்புறம்ராமன் அரக்கன் மாளும்வகைஎண்ணி
 அப்புறம்விபீஷணன் உபாயமுறைபண்ணை
 லக்ஷ்மிசீதையுங்காவல் கொண்டசிறைதீர

லக்ஷணசூரியன்தேரும்
 இணங்கிடும்கர
 வணங்கிடும்கோ
 இட்டுகைப்பிரம்
 விட்டிடத்தனி
 ரத்தினமணிமரு
 வைத்தஅமுர்தக
 மத்தன்விடுகிற
 பத்துமணிமுடி

லங்கைவழிசேர
 தண்டமனுபதி
 தண்டநடுவதில்
 மாஸ்திரம்தனை
 ராசுஷதன்புனை
 மத்தின்இடையிட்டு
 டத்தில்அடிபட்டு
 சித்திரரதம்விட்டும்
 தத்திவிழும்மட்டும் (ராக)

ஸ்ரீராமபாணத்தால் இரணவன் இறந்தது.

இரட்டை ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்

தூவி முடிக்கயி லாசம் எடுத்திரு நாலு மதக்கரி யைச்சாடி
 சூரியனைத்திசைமாற விடுத்தொரு குறையடித்த மிடுக்காலே
 பூவுல கத்தவர் கீழுல கத்தவர் மேலுல கத்தவர் தப்பாதே
 பூசைசெலுத்திட ஆண்மை செலுத்துபுயாசல மிக்கத சக்ரீவன்
 ஆவல்மிகுத்தொருசீதை பொருட்டினில்வீரமும் வெற்றியுமுக்கோடி
 ஆயுசும் மட்டிபொணாதஅ ரக்கரும் ஆடலும் ஒக்கவிடுத்தேபின்
 யாவரும் இக்கதை ஆரமுதொப்பென வேதினம் உத்தமர்கற்றோத
 ராம சரத்தினில் மாமலை ஒத்தஇ ராவண னிப்படி பட்டானே.

அண்ணன் இறந்ததற்காக விபீஷணன் புலம்பல்.

விருத்தம்

நிருதனிவ்வா றழிந்தபின் சாமி தேரில்
 நின்றிறங்கி இவன்முதுகில் வடுவே தென்றான்
 வரும்முதல்நாள் அனுமான்கைக் குத்தால் வந்த
 வடுஎனவீ டணன்சொல்ல மகிழ்ந்தான் இப்பால்
 அருளுமய்யுள் ஏவலினால் இவனும் போனான்
 அண்ணாஅண் ணாளன்றே அண்ணன் மேலே
 ஒருமலைமேல் ஒருமலைபோல் வீழ்ந்தே கண்ணீர்
 ஒழுகின்றான் பழமைசொல்லி அழுகின் றானே

(99)

14. திபதை - ஆகிரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. உண்டாற்கொல்லும்விஷம் - உலகத்தில் எங்கெங்கும்
உண்டே அண்ணாவே - சீதை என்று
கண்டாற்கொல்லும்விஷம் - உன்னிடத்திலே மாத்திரம்
கண்டேன் அண்ணாவே
2. இந்த அநியாயத்தை - பிரிமாவுடன் சொல்ல
இறந்தாயோ அண்ணாவே - சீதைமேலே
பந்தித்தஆசையும் - உயிரோடேகொண்டு
பறந்தாயோ அண்ணாவே
3. உள்ளதோசீதையைத் - திருடுவதென்றஎன்னை
ஓட்டினாய் அண்ணாவே உலகிலே
கள்ளனுக்குஎன் றவன்மேல் பகைபோலக்
காட்டினாய் அண்ணாவே
4. அடிநாளைச்சாபத்திடு - சீதையாய் வந்ததென்றேன்
அலைந்தாயே அண்ணாவே - உடம்பெங்கும்
சுடுகிறசெந்தணலை - மடியிலே கட்டித்
தொலைந்தாயே அண்ணாவே
5. நினையாதேசீதையை - குலையும் வாழ்வென்றசொல்
நிறைந்ததோ அண்ணாவே - ராமனை
மனிதன் மனிதன் என்ற - வாயும் துடுக்கும் எங்கே
மறைந்ததோ அண்ணாவே
6. வள்ளல்கும்பகர்ணனும் - மாலியவான் சொல்லியும்
மருண்டாயே அண்ணாவே - அடங்காமல்
துள்ளினமாடுபொதி - சுமக்கும் என்றாற்போல்பட்டுச்
சுருண்டாயே அண்ணாவே
7. சுற்றமும்சேனையும்உன் - பத்துமுடியும் முதல்நாள்
சோர்ந்தாயே அண்ணாவே - எல்லாரும்
செத்தபிறகாகிலும் - ராமனை தெய்வம் என்று
தேர்ந்தாயே அண்ணாவே

8. பரந்தகயிலாசமும் - உன்னுடைத் தோளுக்குப்
பற்றுமோ அண்ணாவே - தோள்மேலே
சுரந்துகுரங்குக் கூட்டம் - இப்போதணி அணியாத்
தொத்துமோ அண்ணாவே
9. விரித்ததேவர்க்கெல்லாம் - கடைக்கண் கொடாமல்வெடு
வெடுத்தாயே அண்ணாவே - களத்திலே
பருந்தும் கழுகும்கொத்த - முழுமுழுக்கண் கொடுத்துப்
படுத்தாயே அண்ணாவே.
10. பூமலர் அம்புகளைக் - காமன்கை எய்தெய்து
பொழிந்ததே அண்ணாவே - இப்போதிந்த
ராமன் எய்தபிறகு - காமன் எய்கிறதெல்லாம்
இழிந்ததே அண்ணாவே
11. சிறுமதிகொண்டல்லவோ - மறுபெண்கள் ஆசை
திரண்டாயே அண்ணாவே - அவரவர்
பொறுமை இடித்தல்லவோ - மண்என்கிற பெண்மேலே
புரண்டாயே அண்ணாவே
12. பிரமாதிதேவர்கள் - தந்தவர்கள் எங்கே
பிரிந்ததோ அண்ணாவே - இன்றைக்கெம்
தருமராஜனுக்கும் - உன்னைத்தின்று தொந்தி
சரிந்ததோ - அண்ணாவே

மண்டோதரி புலம்பல்

விருத்தம்

நாடிவிபீ ஷணனிவ்வா றழுத போது
நல்லசாம்பு வன்தேற்றத் தெளிந்தான் இப்பால்
பாடல்செய்யும் மடமாதர் அரக்கர் மாதர்
பாதள மாதர்முதல் பலரும் சேர்ந்து
கூடமண்டோ தரிஅரங்கே கொள்கொம் பில்லாக்
கொடிபோல ராவணன்பேர் உடல்மேல் வீழ்ந்து
தேடரிய துணைஇழந்த கிளிபோல் வாயைத்
திறக்கின்றாள் அமுதமுது பறக்கின் றாளே. (100)

15. திபதை - காம்போதி ராகம் ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. என்னசெய்வேன் என்னசெய்வேன் - மைந்நாகமலைபோல் உன்னை
இங்கேகண்டு நொந்தேன் நொந்தேன் லங்கைமன்னவா - அய்யோ
உன்உயிரைக்கொன்றநமன் - என் உயிரும் கைக்கொள்ளானோ
ஓடி இதோவந்தேன் வந்தேன் லங்கைமன்னவா அய்யோ
2. கண் ஆனபேர்களைஎல்லாம் - புண்ணாக்கிவீடணன் என்னும்
கரும்பையும் வேம்பாக்கிவிட்டாய் லங்கைமன்னவா - அய்யோ
பெண்ஆன சீதைபிறக்க - லங்கை அழிந்துபோம் என்ற
பேச்சையேமெய் ஆக்கிவிட்டாய் லங்கைமன்னவா - அய்யோ
3. தினம்இந்த லோகத்திலே நீ - தேவராலும் சாகாய் என்று
சிந்தைமகிழ்ச்சி ஆனேனே லங்கைமன்னவா - அய்யோ
வினைபோல் இந்தநாளில் ஒரு - மனிதனாலே சாவாய் என்று
விதிஅறியாமற்போனேனே லங்கைமன்னவா
4. சீதை ஆசையை வெளியில் - ஓதாமல் அடக்கிக்கொண்டு
செருக்களத்தில் தூங்கிறாயோ லங்கைமன்னவா - அய்யோ
ஏதையா சொர்க்கலோகத்து - மாதருக்குள் உனக்கேற்க
எந்தப்பெண்ணைக் காண்கிறாயோ லங்கைமன்னவா
5. எட்டாணைக்கொம்புபிடுங்க - ஓட்டாமற் கெட்டியாக்கட்டி
இருக்கிற மணிமார்பாச்சே லங்கைமன்னவா - அய்யோ
சட்டம் ஆகராமன் அம்பு - பட்டாடைமேல் ஊசிபோலத்
தட்டாமல் உருவிப்போச்சே லங்கைமன்னவா
6. ஊரிலே சீதைமேல்வைத்த - ஆசை இந்தமட்டும் எங்கே
ஒளித்திருந்து வாதிச்சுதே லங்கைமன்னவா - ரகு
வீரன்பாணம்உன் உடம்பை - எலிவெட்டிச்சோதிக்கிறாப்போல
வெட்டிஇன்று சோதிச்சுதே லங்கைமன்னவா
7. அனர்த்தமாவிளையும் அய்யோ - நினைக்காதேசீதையை என்றேன்
அன்றுகேளாமல்வைதாய் லங்கைமன்னவா - நான்
உனக்குமுந்திக்கொள்ளாதமுன் எனக்குநீ முந்திக்கொண்டாயே
ஓரவஞ்சகம் செய்தாய் லங்கைமன்னவா

8. நங்கைசூர்ப்பநகிசனகன் - நங்கையை யெடுக்கச் சொல்லி
நமன்போல்வந்துநின்றாளே லங்கைமன்னவா - அய்யோ
என்கழுத்தும்பாவி அவள் - தன் கழுத்தைப்போலே ஆக்க
எண்ணியே உன்னைக்கொன்றாளே லங்கைமன்னவா
9. அந்தம்ஆம் சீதையை ஆரும் - வந்தனை செய்யும் தெய்வத்தை
ஆரோபோல் ஆசைப்பட்டாயே லங்கைமன்னவா - அய்யோ
இந்த மரத்தைவெட்டினால் - இந்த இடத் திற்சாயும்என்
றெண்ணாமற்புத்திகெட்டாயே லங்கைமன்னவா
10. வேதன்முதலோர்வரப்பிரசா தத்தால்மூவுலகுக்கும்
வேந்தன்என வாழ்ந்திட்டாயே - லங்கைமன்னவா - அய்யோ
சீதைஆம்புரைமோர்விட்டு - வாழ்வாம்பாற்கடல்கெடுத்து
தெருவிலேஎன்னைவிட்டாயே லங்கைமன்னவா

சீதாதேவிக்கு அனுமார் ஐயசேதி கூறல்.

விருத்தம்

ஆனவண்டோ தரிஇவ்வா றழுது சோர்ந்தான்
அரக்கனுக்குக் கடன்விபீ ஷணனும் செய்தான்
வானரவேந் தனும் தம்பி தானும்செம்பொன்
மௌலிவைக்க இலங்கைஅபி ஷேகம் கொண்டான்
மானவனும் மாருதியை ஏவத் தான்போய்
வாடியதோர் பயிர்க்குமழை பொழிந்தாற் போலச்
சானகிதன் காதிலிரா வணன்போய் வீழ்ந்த
தனம்சொல்வான் மகிழ்ந்துசோ பனம்சொல் வானே. (101)

81. தரு - மத்தியமாவதி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

சோபனம் சொல்லவந்தேன் உன்தன்தொண்டன் அனுமந்தன்

அநுபல்லவி

சோபனம்சானகித்தாயே முந்தமுந்த
சுவாமிராமகாரியமேசெயம் அந்த (சோப)

சரணங்கள்

1. ராசாமிவிடும் ஒருகணைபட்டு ராவணன்உயிர்விட்டு ஒரு
மாமலைபோல் தறைமேல்வீழ்ந்தானே - வைகுந்தம் சேர்ந்தானே
- இந்த (சோ)

2. தேவர்முனிவர் சிறைநீங்கி முன்போலே செழிப்பாய் உன்னாலே
பொல்லாப்
பாவிஅரக்கன் பயங்கரம்விண்டாரே - பதவிகள் கொண்டாரே
இந்த (சோ)
3. இங்கே முன்மோதிரம் தந்துநானே இருஎன்றுசொன்னேன் இப்போ
தங்கேநீஎழுந்தருள்எம்மானே - அனுக்கிரகம்.செய்தானே -
இந்த(சோப)
4. சந்திரன் இந்திரன் தேவர்க்குஸ் தாபனம் சகலர்க்கும் சோபனம்
அம்மா
இந்த அரக்கியரை நான்கொல்லவேணும் எனக்கிது சோபனம்
காணும் - இந்த (சோ)

சீதாதேவி அனுமாரை உபசரித்தல்.

விருத்தம்

கனம்மலர்ந்த ராமதூ துவன் இதுசோ பனம்
சொல்லக் காதில்கொண்டாள்
தினம் மலர்ந்த சாமிதிரு வடிமலரைத்
திசைநோக்கித் தெண்ட னிட்டாள்
தனம்மலர்ந்தாள் அகம்மலர்ந்தாள் முகம்மலர்ந்தாள்
என்அன்னை சனகிமுன்னாள்
மனம் மலர்ந்த குறைஎல்லாம் வீழ்த்தினாள்
அனுமானை வாழ்த்தி னாளே. (102)

82. தரு - மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

எந்நாளும் வாழிந்தானே என்தெய்வம்
உன்னைப்போல் உண்டோ அனுமானே

அநுபல்லவி

தென்இலங்கைஅரக்கன் தன்னைப்பகித்தாயே
பின்னைமங்களம்சொல்லி என்னைரகித்தாயே (எந்)

சரணங்கள்

1. இருக்கும்சிறைமீட்பேன்என்ற வாக்கியம் என்முன்
உரைத்தபடிசெய்தாயே என் பாக்கியம் அப்பாவுன்

கருத்தில்நீபிடித்ததேவை ராக்கியம் உனக்குப்
பெருத்தமூவுலகும் கொடுத்தென்ன சிலாக்கியம்
சிரத்தினால்வணக்கம் செய்வதேயோக்கியம் (எந்நாளும்)

2. மனத்தில் அடங்கா விசாரம் - நீக்கி
எனக்கிதுநீதந்த சாரீரம் - அய்யா
இனிச்சொல்வதென்ன உபசாரம் - அங்கே
தனித்தசாமிக்கும் செய்தாயே ஆதாரம்
உனக்குநான்என்ன செய்வேன் உபகாரம் (எந்நாளும்)

3. இதம்ஆம்என்சொல்ஒன்றும் தடாதே - கோபம்
இவ்வரக்கியர்மேல் எடாதே - இன்னம்
உதவிசெய்யும் செய்கை விடாதே - வரங்கள்
எதுவும்தந்தேன்நீ இனிபயப்படாதே
முதல்வர்மூவருக்கும் முதுகுகொடாதே(எந்நாளும்)

சீதாதேவி அக்கினியல் குளித்து எழுந்தது.

இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம்

செவிக்கே சுபம்சொல் அனுமானத்தேவி இவ்வாழிகள் சொன்னாள்
திரவிபீ ஷுண்ணும் சென்றான் திருச்சேவைக்கு சமயம்என்றான்
புவிக்கோர்தாயே வருகஎன்றான் பூவைபழங்கோ லம்கொண்டாள்
பூவாகனமேற்சென்றையன்புனைதாள் அம்மை பணிந்துநின்றாள்
தவத்தோர்க் கருளும் சீராமன் தனது குறிப்பு வேறாகச்

சாமிஅடியேன் செய்தபிழை சகிப்பாய் என்றாள் தலைமேற்கை
குவித்தாள் முக்கால் வலம்வந்தாள் கொழுந்தன் வளர்த்த

செழுந்தணலிற்

குதித்தாள் அப்போ தெழுந்தமருக் கொழுந்தாய் சீதை

எழுந்தாளே. (103)

83. தரு - பிலஹரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

எழுந்தாளே பூங்கோதை - எழுந்தாளே சீதை

அநுபல்லவி

கொழுந்துபோல்ஒளிஒங்கி

குளித்தசெந்தணல் நீங்கி (எழு)

சரணங்கள்

1. புரந்தரன் இந்திராணி பூமேல் ஆரணன்வாணி
பூதேசன் சர்வாணி
அருந்தவன் உடன்கூட அருந்ததியுங்கொண்டாட
அமரர்சோபனம்பாட பூமலர்போட (எழு)
2. திருமேனிதன்னில்வன்ன செழுமஞ்சள்ஒளிமின்னத்
திசைஎங்கும் பளபளென்ன
தருமம்புகழ்ந்துள்ளே தழைக்கும் எழுபதுவெள்ள
சகலசேனையும்மெள்ள கவலைதள்ள (எழு)
3. மலரடி கசங்காமல் மணிக்கூற்றமசங்காமல்
மாலைவண்டசங்காமல்
கலவைநரம் வாங்காமல் கனிவாய்நகைநீங்காமல்
கண்டோர்கள் ஏங்காமல் சூணம்தங்காமல் (எழு)
4. குங்குமம் புலராமல் குழல்மேல்மைமலராமல்
கூந்தற்பூ உலராமல்
அங்கேராமன் முன்னாலே அக்கினிதேவன்கைமேலே
அலர்ந்ததா மரைபோலே மின்னலைப்போலே (எழு)

அக்கினிபகவான் முறையிடல்.

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்

எழுந்ததோர் சீதை தன்னை ஏந்திய அக்கினி தேவன்
செழுந்துழாய் மாலை ராமன் திருமுன்னே வைத்து வீழ்ந்தான்
புழுங்கினேன் சாமி இந்த பூவைகற் பென்னுந் தீயால்
அழுங்கினேன் எனத்தன் வாய்மேல் அறையிட்டான் முறையிட்
டானே. (104)

84. தரு - பியாகடை ராகம் - தஆதி தாளம்

பல்லவி

என்னபிழைகள் செய்தேன் சாமி - நான் அக்கினிதேவன்
ஏதுபிழைகள்செய்தேன் சாமி

அநுபல்லவி

பன்னிச்சீதை தன்னை என்னில் இடுவித்தாயே
பதிவிரதாக்கினியாலே என்னைச்சுடுவித்தாயே (என்ன)

1. பரராமாபவி ஞலராமாபுச
பலராமாகோ சலராமா
சரராமாமனோ கரராமாசெளந்
தரராமா ஆ யிரநாமா - ராமராமா

2. பள்ளமாயையிதற் குள்ளே புகுந்தெவர்க்கும்
பரமபதந்தருவாய் என்கோவே
கள்ளனும் ஆய்நின்று விளக்கும்பிடிக்கிறாய்உன்
கபட்டைஆர் அறிவாரென் கர்த்தாவே - ராமராமா
3. முக்காடிட்டபிள்ளை முன்நின்றபிள்ளை அல்லால்
முதற்குட்டினபிள்ளையை அறியாதே
இக்காரியம்போல ஒன்றைஒன்றெதிர்காட்டி
இடைநின்றஉனைக்காண்ப தெப்போதே - ராமராமா
4. நீதியாநாலாறு பேருக்குள் ஒருவனை
நீக்கியருளும் வித்தை பூண்டாயே
ஆதிமூலம்என்ற நாதத்திற்பதம்வைக்க
ஆனைக்குமுன்னேவந் தாண்டாயே - ராமராமா
5. கயிற்றைப்பாம்பென்றெண்ணிக் கலக்கும்வண்ணம்ஒரு
கருக்கல்உண்டாகிய வகைபோலே
மயக்கத்திலேநாங்கள் மயங்கும்வண்ணம் இந்த
மயக்கம்காட்டலாமோ நெடுமாலே - ராமராமா
6. ஞாலம் தண்ணீர்அனல் வளிவெளி இவற்றைந்து
நாலும் மூன்றிரண்டொன்றாம் அதிகாரா
கோலம்மானிடம்காட்டி ஆளுக்குள்ளே ஆளாய்
குறுகுறுக்கிறதென்ன ரகுவீரா - ராமராமா
7. மாயைதனைப்படைப்பாய் மாயையும் துடையாய்உன்
வல்லமைஅறியா தல்லோபூமி
மாயைக்குள் திரும்பவும் மயக்கம்காட்டினால்உன்
மகிமையைஅறிவ தெப்படிசாமி - ராமராமா
8. நீயும்சீதையும்பெற்ற தாயும் தந்தையும்என்றே
நினைக்கிறோம்நாங்கள் சதாகாலம்
தாய்இவள் மகிமையைப் புவிக்குக்காட்டவேண்டிச்
சாமிநீசெய்தாயோ இக்கோலம் - ராமராமா
9. கனிவினாலேஎந்த உயிரும் உயிருக்குள்ள
கருத்தும்நீ தெரிவாயே பெரியோனே
சனகிகருத்துமாத்திரம் தெரியாதுபோல் இந்திர
சாலம்செய்யல்ஆமோ நீதானே ராமராமா

10. அக்கினியையும் அக்கினிசீதையென்
 றக்கினி அறிந்ததே இவள்குழ்ச்சி
 இக்கோலம்ராவணன் தீண்டாமல்நிலத்தோடே
 எடுத்தானேஇதைவிட என் சாட்சி - ராமராமா
11. தீயையும் பிழைசொன்ன வாயையும்வடவைச்செந்
 தீயையும்சுடும் இவள் பிரதாபம்
 வாய்புளித்ததோமாங் காய்புளித்ததோ என்று
 மனதில்எண்ணினாலும் வெகுபாபம் - ராமராமா
12. எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போ லிருக்கிறநீ சீதை
 இடத்தில் இருக்கலையோ பர்த்தாவே
 உள்ளக்கருத்தை வள்ளல் அறியும்என் வார்த்தை
 உனை அல்லவோசொல்லாய் கர்த்தாவே - ராமராமா
13. எதிர் அரக்கரைக்கொன்றாய் பதியில் எங்களைவைத்தாய்
 இந்தத்தயவுனக்கெங்கே போச்சோ
 மிதிலைவல்லியைஇங்கே சோதித்தாய் எங்களை
 விருந்திட்டிப்பகைகாண மனதாச்சோ - ராமராமா
14. இழுக்காகியபொன்னைப் புடத்தில்வைத்தெடுப்பார்கள்
 இவளுக்குண்டோ சொல்லாய் வித்தியாசம்
 அழுக்கில்லாத்தங்கத்தைப் புடத்தில்வைத்தெடுத்தாயே
 ஐயாஉனக்கு முண்டோ மதிமோசம் - ராமராமா

**மக்களையும் மருமகளையும் சக்கிரவத்தி
 புகழ்தல்.**

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்

ஆராத பிரமனிவ்வா றுரைக்கத் தேவர்
 அனுமதியால் தசரதன்தேர் நிலம்மேற் கொண்டான்
 காராரும் குழற்சீதைக் குபச ரித்தான்
 கற்பகமே வாழிஎன்றான் இளையோன் தன்னைச்
 சோராமல் அண்ணன்தாட் புண்ணும் இந்திரன்
 தோட்புண்ணும் துடைத்தனையே என்றான் கண்ட
 மாராபி ராமனைத்தன் மாப்பிற் கட்டி
 மகிழுவான் அவன்குணத்தைப் புகழு வானே. (107)

85. தரு - மத்தியமாவதி ராகம் : ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஐயனே இன்றுன்னைக்கண்டேன் - ஆனந்தம் கொண்டேன்

அநுபல்லவி

வையம்ஆள்தசரதன் ஆம்என்னை - மலடுநீக்கி விட்டபின்னை
 வானவருக்கும் அந்தநான் முகனுக்கும்எட்டா
 மாயவன் உலகத்திலே இரென்றென்னை வைத்த (ஐயனே)

சரணங்கள்

1. மல்லிகைப்பூமிதித்தாலும் வருந்தும் உன்தன்தாளிலே
 வனத்தில்உள்ளகல்லும்முள்ளும் பொறுத்ததோயிந்தநாளிலே
 எல்லாரும்காணக்கைகேசி சண்டாளிஎன்தோளிலே
 இருந்துசெவியைக்கடித்தாற்போ லுனைப்பிரிந்தானே ஒரு கோளிலே
 செல்லும்தரித்திரனுக்குத் திரவியங்கண்டெடுத்தாற்போல்
 சென்மக்குருடனுக்குத் தெய்வம்கண்கொடுத்தாற்போல் (ஐய)
2. கைகேசிசொல்லம்புக்காயம் கொஞ்சத்திலேமாறுமோ
 கூட்டிக்கொண்டாறினதல்லாற் பின்னைஒன்றால் ஆறுமோ
 அய்யா உன்வாய்முத்தம்போல் அமுதமும்சுவைஊறுமோ
 ஆர்முகமும் உன்முகம்போல் ஆகுமோமனம்தேறுமோ
 கையும்மெய்யும்என் தன் கண்கள்தெரிசித்தது
 கண்கள் படைத்தபலன் இன்றல்லோபித்தது (ஐய)
3. பரதனையும்கூட்டிக்கொள்ள வேணுமோ உற்றிரிமைக்கு
 பாருள்ளோருனக்கொப்பாரோஎன் அப்பாஉன்தன் அருமைக்
 துருவம்ஆம் அருந்ததிகூட நிகரோசீதை பெருமைக்கு
 சோதிக்கவேணுமோஎன்னசொல்வேன்உன் தன் ஒருமைக்கு
 திருக்கண்டகண்ணுக்குத் தீங்குண்டோமென்மேலே
 தேவாதிதேவாக்கும் சிறந்தேனே உன்னாலே (ஐய)

* இதை இரட்டித்துப் பாடும்போது உன்னை என்று முதலிலே கூட்டிப் பாடிக்கொள்ளவும்.

அனுமார் வசந்தனைக் கொண்டு வருதல்.

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடிச் சந்த விருத்தம்
முடிபுனை யும்தச ரதனுரை இங்கிதுமுழுதும் மொழிந்துடனே
முதல்வர் வரம்தனில் அனைவர்களும் பழமுறையில் எழுந்தபினே
இடர்பெறு கும்பர தனைஅரு ளும்படி வடதிசைப் புஷ்பகமேல்
ரகுபதி யும்சன கியும்ஒரு தம்பியும் எவருநி றைந்திடுமுன்
மடியும்வசந் தனைஒரு கணங்கொடு வருகென எம்பெருமான்
வரைநிரு பந்தனைமுடியிசை கொண்டொரு மறலியின்மண்டலமும்
அடுகளிறிந்திரன் உறைதரு மண்டலம்அயன்உறை மண்டலமும்
அதிர திரும்படி விசைஅனு மந்தனங் வளவில் கிளம்பி னனே. (108)

86. தரு - அசாவேரி ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

தாவிஅனுமந்தன்   பாய்ந்தானே - வசந்தனை - ராம
சாமிமுன்கொண்டோடி வந்தானே.

அநுபல்லவி

காவல்வசந்தனைமுன்போலைகாட்டென்று செங்கைஓலை
காகுத்தன்எழுதிட   எம்புரதிசைகண்டு
வேகத்துடனே அரை   நொடியினில்விசைகொண்டு (தாவி)

சரணங்கள்

1. துருவிஎமலோகத்தை   வாட்டி   வசந்தன் இல்லாமல்
சொல்லி அரிகரிஎன்றுபா   ராட்டி   காதில்விழுந்த
நரகவாசரை அப்பால்   ஓட்டி   காட்டடாஎன்று
நமனைவாலிற்சுருக்கி   மாட்டி   எங்கெங்கும்தேடி
கெருடவேகமொடு   கந்தவரலோகமும்
இருகண்ணும்சிமிட்டாமுன்   இந்திரலோகமும்   (தாவி)
2. ஐந்தருநீழ்எங்கும்   தேடி   பயந்துவந்த
அந்தத்தேவ ரோடுரை   யாடி   சொர்க்கலோகத்தில்
சந்தேகம் உண்டென்றதை   நாடி   அந்தலோகத்தில்
சற்று நேரத்திலே போய்க்கூடி   அதற்கப்புறம்
பந்துபோல்எழும்பிப்   பணைத்தவால்பெருக்கி
அந்தகனுடனே   இந்திரனையும்சுருக்கி   (தாவி)

3. கவலையாபிரம்மலோகம்   நோக்கி   வசந்தனையிங்கே
     காட்டென்றுபிரம்மாவுடன்   தாக்கி   இந்திரன்மனோ
     டவனையும்வாலில்கட்டித்   தூக்கி   சரசரென்று
     அந்தஉலகைவிட்டுப்   போக்கி   மிகவுநல்ல
     தவமிகுத்தபெருஞ்   சத்தியமுனிவர்கிட்டும்
     விவரமுத்திரும்   விஷ்ணுபதவிமட்டும்   (தாவி)

**ஸ்ரீராமர் சீதைக்கு லங்கையில் பலர்பட்ட
 இடங்களைக் காட்டுதல்.**

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்

ஓசையுடன் அனுமனிந்த வாறுவசந்த
 னைத்தந்தான் உடனே கொண்டார்
 ஆகமது மிகக்களித்தார் வானர்கள்
 மானிடர்கள் ஆனார் இப்பால்
 வாகைபெறுந் தம்பியுந்தா னும்படையும்
 புஷ்பகமேல் மகிழ்ந்த ராமன்
 தோகையெனும் சீதையுடன் செல்லுவான்
 இவைஇவைகள் சொல்லு வானே.   (109)

16. திபதை - சங்கராபரண ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. கன்னிகையே அந்த சனகன்வேள் வியில்வந்த
     கற்புள்ள   மடமானே
     உன்னிமித்தத்தில்இந்த தென்னிலங்கைபோனதை
     உற்றுப்பார்   நீதானே
2. வடிகணை ஒன்றாலேநான் ராவணன்உயிர்கொண்ட
     வடக்குவாசலைப்   பாராய்
     கெடிபெரும்நீலன் அந்த பிரகஸ்தன்உயிர்பறித்த
     கிழக்குவாசலைப்   பாராய்
3. தீரன்அங்கதன் அந்த வச்சிரதந்தனைக்கொன்ற
     தெற்குவாசலைப்   பாராய்
     வீரன்உன்மைத்துனன் இந்திரசித்தனைக்கொன்ற
     மேற்குவாசலைப்   பாராய்

4. உறுதிசொல்கும்பகர்ணன் அதிகாயன்முதல் ஆனோர்
உருண்டகளத்தைப் பாராய்
பிறகுமுலபலங்கள் கால்மாடுதலைமாடாய்ப்
புரண்டகளத்தைப் பாராய்
5. அடுபோரில்நமைக்காத்த அனுமான் அகம்பனை அன்
றடுகளத்தைப் பாராய்
படுபாவிஆம்மகோதரன் எந்தன்கையிற்பட்ட
படுகளத்தைப் பாராய்
6. வடிவான பாண்டம் கொட்டித்தட்டிச்செய்யும்சுச
வனுக்குப்பலநாள் வேலை
தடிகாரனுக்கரை ஷணம்போல் அரக்கர்என்னால் ணாலே
சமைந்ததைப்பார்கண்
7. இந்திரசந்திர சூரியர் எட்டிப்பார்க்கக்கூடாத
ஏழுமதில்கள் பாராய்
அந்தம்ஆம்பாதாள லோகத்தின் கீழும்போம்
அகழிகள் இவை பாராய்
8. சுக்கிரீவன் தங்கிநின்று ராவணன் மேற்பாய்ந்த
சுவேலைமலையைப் பாராய்
இக்கடல்சேனைபட்ட ரத்தக்கடலைக்கொண்ட
இந்தக்கடலைப் பாராய்

**ஸ்ரீராமர் சீதைக்குச் சேதுவைக்காட்டி அதன்
மகிமை கூறல்.**

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
நிறமென் கூந்தற் சானகியே நின்னை அனுமான் கண்டுவந்த
பிறகுகவிகள் ஒருநாளனால் பெருக்கச் செய்யும்பேர் அணைபாராய்
உறுதி ஆக இதன்மகிமை உரைக்க முடியா தானாலும்
சிறிது மொழிவேன் எனராமன் சொல்வான் எடுத்துச் சொல்வானே (110)

87. தரு - மோகன ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

இந்தச்சேதுவைக் கண்டாற்போமே சனகன்பெண்ணே இகபரசித்திஆமே

அநுபல்லவி

சந்ததமும் மனதிற்பிரியாதேசகல பத்தினிகளும் தொழ வரும் மாதே (இ)

சரணங்கள்

1. தந்தைதாயுடனே குருதெய்வநிந்தனையும் - கதிநீன்று
தஞ்சம் அடைந்தவரைக்கெஞ்ச அடிக்கும்சற்பனையும் - அதிகளை
அந்தணரைப்பசுவைமைந்தரைக் கொல்லும் வேதனையும் - பஞ்ச
காலத்தில்

அன்னமிட்டவரைக்கன்னமிட்டிடும் - வஞ்சனையும் பயப்படாமல்
நிந்தை ஆனகள்ளைக் குடிப்பதும் - பசு
மந்தைஉரிஞ்சுகல்லை இடிப்பதும் - நடுச்
சந்திவிருட்சங்களை ஒடிப்பதும் - பிறர்
சொந்தப்பெண்களைக் கையைப் பிடிப்பதும்
நொந்தபேர்பொருளைக் கொண்டதோஷமும்
நோன்புகளைநடுவில் விண்டதோஷமும்
வந்தபேர்பசிக்க உண்டதோஷமும்
மடிநழுவும்பெண்களைக் கண்டதோஷமும் (இந்)

2. கேடுசெய்பவ ரோடுறவாகிய தம்நிலையும் - வயிற்றினிற்ப
கீர்என்றிடவழக்கோரம் சொல்லியகெடுதலையும் - பாதிசாமத்தில்
வீடுகளில்மறைந்தோடி நெருப்பிடுபுலையும் - கண்ணிகள் குத்தி
விலங்கும்பறவைகளும்கலங்கிடவே செய்யுங்கொலையும் - ஆணும்
பெண்ணும்

கூடும்கூட்டுபறவைப் பிறிப்பதும் - வழி
பாடுதப்பிநடக்கக் குறிப்பதும் - நடுக்
காடுகளிலேவெட்டிப் பறிப்பதும் - விளை
யாடும்பிள்ளைக்கழுத்தை முறிப்பதும்
நாடிக்கொடுப்பவரைத் தடுக்கும்பாவமும்
நாண்இழந்தபெண்ணுடன் படுக்கும்பாவமும்
கோடைக்குளத்தைத் துத்து விடுக்கும்பாவமும்
கோட்சொல்லிக்குடிகளைக் கெடுக்கும்பாவமும் (இ)

3. மாலைஇட்டவனை இழந்து செல்லும்பாதகமும் - வேறொருவனை
 மருவி அதனில்வந்தகருவை அழிக்கும்தோதகமும் - பாலும்தேனும்
 போலஇருப்பவரைக்கலைக்கும்மித்திர பேதகமும் - மாதவிடாய்
 பூத்தமங்கையரைச் சேர்த்தணைத்தகுதகமும் - தருவேன் என்று
 மேலவர்களை அலைக் கழிப்பதும் - வழி
 சாலைத்திரங்களை அழிப்பதும் - செய்யும்
 காலசெபதபத்தை ஒழிப்பதும் - இடும்
 பாலேகவிசரைப் பழிப்பதும்
 ஏலும்இறைச்சிகளைத் தின்றதோஷமும்
 இருட்டினில்இடம்இல்லை என்றதோஷமும்
 ஆலயங்களிற்புணர் கின்றதோஷமும்
 ஆற்றில்அம்மணத்துடன்சென்றதோஷமும் (இந்தச்)

ஸ்ரீராமர் சீதைக்கு வந்தவழி அடையாளங்கூறல்.

விருத்தம்

திருவணைப் பலன் ஈதென்று சிலையினால் பகுத்த ராமன்
 தருமலர்க் குழலி யான சானகி வதனம் நோக்கிப்
 பொருமதில் அயோத்தி விட்டுப் புறப்பட்ட நாளமுன் தொட்டு
 வரும்வழி அடையாளங்கள் வகுத்திட்டான் தொகுத்திட்டானே. (111)

88. தரு - ஆனந்தபைரவி ராகம் - அடதாளசாப்பு
 பல்லவி

சனகன்மாதே - பாராய் - சனகன்மாதே

அநுபல்லவி

நினைவினுடன்மனம் மகிழப்பாராய்ப்பெண்ணே(சனக)

சரணங்கள்

1. இலங்கைநகர்மேலேமுந்நாள் எழுந்தனுமான்பாயவே
 இடம்தரும்மயேந்திரம்இது தானே
 தலம்புகழவேஎன்னை வருணன் அடைக்கலம்என்று
 சரண்புகுந்ததானம்இது தானே - பெண்ணே (சனக)
2. மதிகதிர் உள்ளளவும்போம் பொதியமலைஇதுதிவ்ய
 மகத்துவம்உள்ள அகஸ்தியமுனிதானம்
 கெதியில்எதிரேநின்றமலை இதுசுக்கிரீவன்வாழ்
 கிஷ்கிந்தைஅவனுக்கா தீனம் - பெண்ணே (சனக)

3. சந்திரனைநட்சத்திரம்போல் உந்தனைஇணங்கவே
சகிசெனங்கள் ஆக ஒருக் காலே
இந்த மலைநின்றும்வா னரமாதர் உருமறாறி
இதோவருகிறார் பார்கண் ணாலே - பெண்ணே(சனக)
4. கிளைக்கும்என் அம்பினாலே எழுமரங்களும் வீழ்ந்து
கிடக்கிறதைப்பார்நமக்கு நேராய்
வளைக்கும்மழைகாலத்தில் தம்பியுடன்நான் இருந்த
மாலியவந்தமலை இதனைப்பாராய் - பெண்ணே (சனக)
5. துதிசெய்துன்பணிகளைச் சுக்கிரீவன் காட்டான்
துயருற்றமதங்கஅடி வாரம்
அதிபயபக்தியா என்னையும் உன்னையும்காத்த
அனுமன் கண்டதிவிடம்பம்பைஓரம் - பெண்ணே (சனக)
6. தயவாகமனம்தேற்றிப் பசிஆற்றிஎனைப்போற்றி
சபரிமுத்திபெற்றதிந்தச் சாலை
உயிர்போலும்உனைத்தேடி வாடும்வழிமேற்கவந்தன்
உயிர்கொண்டமூலைஇந்தமூலை பெண்ணே (சனக)
7. எதிர்தரும்ராவணன்கையில் பழமைபாராட்டி உன்னால்
இறந்ததந்தைக்கிங்கேநமஸ் காரம்
சதிர்செய்மூன்றுவருஷமும் நாம் இருக்கத்தம்பிசெய்த
சாலைஇதுபஞ்சவடி தீரம் - பெண்ணே (சனக)
8. இவிடம்மாசிசன்பட்ட திவிடம்குர்ப்பநகிகெட்ட
திவிடம்கரதூஷணர்வி நாசம்
இவிடம்கோதாவிரி அன்னைஇவிடம்தம்பிகண்டதென்னை
இவிடம்உண்ணராவணன்செய் மோசம் - பெண்ணே(சனக)
9. தனித்துநீ புலம்பும்நாள் உன்நிமித்தம் உயிர்விடும்
சடாயுவனம் இதுஅவன்என் சாமி (இடம்
அநித்தியம்இல்லா அகஸ்தியமுனி எனக்குப்படை கொடுத்த
அறிவையோதல்லோபுண்ணிய நாமி - பெண்ணே(சனக)

10. இதுசுதிஷ்டமுனிவன் இதுதண்டகாரணியம்
 இதுவேமுனிவர்கட்கு வாசம்
 இதுசரபங்கமுனி தேவியுடன் முத்திபெற்ற
 இடம்இதுஅதிகபிர காசம் - பெண்ணே (சனக)
11. இங்கேவிராதனைக்கொல்லத் தேவன் ஆகியெனைப்போற்றி
 ஏகினான் அல்லவோவானின் மீதே
 தங்கப்பணி உனக்கனு சூயைதரஎனை அத்திரி
 தயவோடாதரித்தஸ்தலம் ஈதே - பெண்ணே (சனக)
12. கன்றுபிரிந்தபசுப்போல் நான்பிரியப்பரதன்வந்து
 கண்டமலைஇதுசித்திர கூடம்
 அன்றினையவன்தள்ள ஏறிவந்தயமுனைஇதுக்
 கடையாளம் பாம்புங்கிலாற்செய் ஓடம் - பெண்ணே (சனக)
13. ஈர்ஏழுவருஷமும் நம்மைவரும் வழிநோக்கி
 இருக்கும்பரத்துவனுக்கிது காணி
 கார்ஏறுகுகன்காக்கும் கங்கையிதுநம்மைமுன்னாள்
 கரைஏற்றிவிட்டதிந்தத் தோணி - பெண்ணே (சனக)
14. சீலம்உள்ள தந்தையர்க்குள்ளும்நீரும்நான் இறைத்த
 தீர்த்தம்இதுகங்கைநதி நேத்தி
 மூலமுதற்பொருள் இருக்கும்ஆலிலையைப்போல்இதோ
 முன்காணும்நகரம்அ யோத்தி - பெண்ணே (சன)

ஸ்ரீராமர் வரவில்லை என்று பரதர் புலம்பல்.

விருத்தம்

உரத்தாலே இந்தவிதம் உரைத்த ராமன்
 உடன்வரும்சே னையும்தானும் பரத்து வாசன்
 வரச்சாலை யினிற்புகுந்தான் அயோத்தி தன்னில்
 மாருதியை அனுப்பஅவன் வரும்போ திங்கே
 தரத்தாலே எனக்குரைத்த நாள்ஆச் சையோ
 சாமிவரு வானோவா ரானோ இன்னம்
 வரக்கானேன் என்ஆவி வைக்கேன் என்று
 வாடுவான் பரதன் நொந்து தேடுவானே.

(112)

17. திபதை - பூபாள ராகம் - அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

1. பதினாலுவருஷம்போய்ப் பரதாநான்வருகிறேன்
பாரடான்றாய் இந்தப் பூமி
பதினாலுவருஷத்துக்குள்ளோவருவது
பதினாலும்போயோஎன் சாமி - ராமராமா
2. உண்டானராமவாக் கொன்றோரண்டோஎன்தன்
ஊழ்வினைப்பயன்இது தானோ
மண்டையிலே எழுதி மயிரால்மறைத்துவைத்த
மலரயன்கபடறி வேனோ - ராமராமா
3. முக்கியபாதுகையே எல்லாத்தெய்வமும்என்று
முன்னாளிகட்டளையிட் டாயே
தெற்குத்திசையே எல்லாத் திசையும் ஆய்என்றென்னைத்
தினம்பார்த்துத் திகைக்கவிட் டாயே - ராமராமா
4. வருவான்என்சாமிஎன்னைப் பிரியாதேஎன்று நெஞ்சை
மடக்கமடக்கமடங் காதே
இருபாதம்என்றுசொல்லும் கரைகண்டால் அல்லாமல்
என்கண்ணீர்வெள்ளம்அடங் காதே - ராமராமா
5. உருகிறதாய்மார்க்கும் ஊர்க்கும்எனக்கும் சொன்ன
ஒருவனைக்கானேன்கண் மீதே
வரும்விதிவந்ததென்றால் படும்விதிபடவேணும்
மாட்டோம்என்றாலும் விடாதே - ராமராமா
6. அண்ணன்ஆம் என்சொல்லை சத்துருக்கனும்கேளாமல்
அரசாளமனங்கு றானே
அண்ணன்அழைத்துப்போன லக்ஷ்மணன்போல்என்னையும்
அழைத்துப்போகூடஎன்கி றானே - ராமராமா
7. பூமிநெருப்பில்விழும் விழவேண்டாம்என்றொரு
புத்திமதிசொல்லநில் லாயோ
சாமிபின்போன நெஞ்சே வருவானேவாரானோ
சற்றேநீவந்துசொல் லாயோ - ராமராமா

8. பொடித்தவனம் தனிலே எவருடன் சண்டையோ
 புரோகிரேசொல்லொ ணாதோ
 நடுப்படையிற்போனாலும் வடுப்படாமல்திரும்பும்
 நாயகன்வரத்தடை ஏதோ - ராமராமா
9. பருவங்கள் பதினாலும் தவம்செய்தென்னகண்டேன்
 படைத்தேனே இந்தஅப வாதம்
 பெருமாள்சென் றவழியிற் புல்லாய்முளைத்தாலும்
 பெறல்ஆமே ஆண்டவன் பாதம் - ராமராமா
10. அரசனையும்காணேன் அரசுக்கரசாநின்ற
 அண்ணனையும்காணேன் நான் எம்மாத்திரம்
 பரதன்என்றபேரைப் பதரன்என்றுசொல்லல் ஆம்
 பாவிநான் அதற்கல்லோ பாத்திரம் - ராமராமா

சத்துருக்கன் அரசாட்சிக்கு உடன்படாமை.

விருத்தம்

பரதனிந்த விதம்புலம்பிச் சாமிதெரி
 சனம்காணாப் பாவி நானே
 சரதம்இனித் தீப்பாய்வேன் உலகாள்வாய்
 சத்துருக் காதம்பீ என்றான்
 விரவியகா தினிலதுபோய் நெருப்பாகச்
 சுடஅவனும்வீழ்ந்து சோர்ந்தான்
 நரகமன்றோ உனக்குப்பின் நிலமென்றான்
 நிலமென்றா எனக்கென்ன நலம்என்றானே. (113)

89. தரு - புன்னாகவராளி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

இதற்கோநான் ஆளானேன் இதற்கோ அண்ணாவே

அநுபல்லவி

சதிக்குள்சத்துருக்கனா வாஎன்றழைத்திட்டாயே
 சாமீபரதானெனைக் கைநழுவவிட்டாயே (இத)

சரணங்கள்

1. பூமிஆளச்சொல்லி என்னைத்தானே - விட்டுப்
 போனால்என்ஆகுமோ கோமானே
 ராமன்முகமும்உன் முகமும்கண்டுநானே
 ரண்டாட்டில் ஊட்டின குட்டிபோல் ஆனேனே (இ)
2. ஓரவன்கானகத்தில் ஏகவும் - அவன்
 உடன்ஒருதம்பிதுணை போகவும்
 ஒருதம்பிஆனநீ நெருப்பிலே மூழ்கவும்
 ஒருதம்பிஎன்உயிர் வல்லுயிராகவும் (இ)
3. எனக்குமாத்திரம்உடல் கெட்டியோ - உன்பின்
 இருந்துலகாளாவிட்டால் நஷ்டியோ
 உனக்குப்பின்வாராமல் எனக்கொருவெட்டியோ
 உன்உயிரிலும்என்தன் உயிர்க்கருப்பட்டியோ (இ)

**அக்கினியில்விழும் பரதரைக் கௌசலை
 அம்மன் தடுத்துக் கூறுதல்.**

விருத்தம்

வாடிஇவ்வா றமுததம்பிக் கிரங்கான் நான்போய்
 மாள்வனெனில் இவன்புவியை ஆள்வான் என்று
 கூடியமந் திரிமாரும் ஊர்உள் ளாரும்
 குலைந்தலறப் பரதன்நீ வளர்க்கச் சொன்னான்
 நாடியதோர் கௌசலையும் கேட்டு வந்தாள்
 நன்மகனே மகனேஎன் செய்வேன் என்றே
 ஓடிஅவன் கைஇணையைப் பிடித்தாள் புத்தி
 உரைக்கின்றாள் மகன்மனதைக் கரைக்கின் றாளே. (114)

90. தரு - காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

என்னநினைந்தாய் - பரதா - என்ன நினைந்தாயே

அநுபல்லவி

அன்னைஎனும் கௌசலையை அகலவிட்டிடநீயே (என்)

சரணங்கள்

1. முன்மகன் ஆகியராமன் முகபாராக்கவலைஎல்லாம்
உன்முகத்தைக்கண்டுநீங்கி உளங்குளிர்ந்தேன்மக்ளே
நின்முகமும்காட்டாமல் நெருப்பின் முகம்நீ பார்த்தால்
என்முகத்தைப்பார்க்குமுகம் எந்தமுகம்மகளே (எ)
2. எத்தனைராமரும்உனக் கிணைஆவாரோநீபோனால்
செத்துலகம்போம் எனது சீவனும் போம்மகளே
பெற்றமனம்பித்தென்றும் பிள்ளைமனம்கல்என்றும்
சுற்றிலும்சொல்கிறபடி துணிந்தாயோடாமகளே (எ)
3. இதம்கொண்டராமன்வர விதோஅதோஎன்றிருக்கநீ
மதம்கொண்டாற்போலஉயிரை மாய்க்கல் ஆமோமகளே
சுதந்தரமாய்த்தவம்செய்தும் சுகம்தக்கினதும் அல்ல
விரதம்தக்கினதும்அல்ல வேண்டாம் அடாமகளே (எ)

**பரதர் கௌசலை அம்மனோடு முறையிட்டு
இரங்கல்.**

கொச்சம்

பன்னிஇது தாய்சொல்லப் பரதனீரேழ் ஆண்டுமண்ணன்
சொன்னபடி காத்திருந்தும் சுவாமிதெரி சனம்காணேன்
பின்னைஎனக் கார் இருந்தென் ஆர்போய்என் பெருந்தீயில்
என்னுயிரை விடுவேன்என் நெழுவானேசொன் மொழிவானே. (.)

91. தரு - சைந்தவிராகம் - திரிபுடை தாளம்

பல்லவி

இனிநான் இருக்கல் ஆமோதாயே

அநுபல்லவி

அநியாயத்தில் அய்யனுக் - காகாமற்போய் (இனி)

சரணங்கள்

1. மறுவில்லாவரம்கொண்டேன் நானே - அண்ணன்
வழிபார்த்துப்பார்த்தேன்தன் விழியும்பூத்தேனே
சிறுபிள்ளைப்பருவம்நான் தானே - இதிலே
சிறகுபறிகொடுத்த பறவை ஆய்ப்போனேனே (இனி)

2. வருத்தம் அறியான்சாமி கொஞ்சம் - அறிந்தால்
வாராமல் இருப்பானோ எனக்குண்டோதஞ்சம்
நெருக்குதேகவலைப்பிர பஞ்சம் - என்னை
நெருப்பிலே போட்டாலும்வேமோ என்னெஞ்சம் (இனி)
3. அரசனுக்குதவாமற் கெடுத்தேன் - அண்ணன்
அருமந்தமுடிக்கும்நான்சடைமுடி கொடுத்தேன்
தருமத்துரையைக்காட்டில் விடுத்தேன் - பரதன்
சாமித்துரோகிஎன்றே எங்கும்பெரெடுத்தேன் (இனி)
4. அய்யர் அன்னைசொல்லைநோ காமல் - கேட்க
அளிக்கத்தக்கவன் திருவுளத்துக்கா காமல்
செய்தேன் வெகுசூற்றம்போ காமல் - பல
தீட்டுக்குமுழுக்கொன்றாய் நெருப்பில்மூழ்காமல் (இனி)

ஸ்ரீராமர் வரவை அனுமார் பரதருக்குக் கூறல்.

விருத்தம்

தந்தாய் கௌசலை வந்தா ளொடுபர தன்பா டுகளிவைமுன்கூறி
கொந்தார் அனலைவ லம்குழ் பொழுதுகுழந்தாய் குழியில் மிழந் தாதே
அந்தோ பொறுபொறு மைந்தா பொறுபொறு அன்பால் உனது முகம்தேடி
வந்தான் ரகுபதி வந்தானென் றநுமன்தான் இஃதுரை தந்தானே.

92. தரு - மத்தியமாவதி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

வந்தான் வந்தான் பரதா - ரகுராமன் - வந்தான்வந்தான் பரதா

அநுபல்லவி

வந்தான்வந்தான்மோதிரம் தந்தான்தந்தான் கைமேல்
இந்தாஇந்தாதீயினில் முந்தாதேமுந்தாதே (வந்)

சரணங்கள்

1. நாயகன்சொல்மறந்தாயண்ணா என்றுபேயனைப்போல்
தாயாரையும் துறந்தாய் - பழிபோட பறந்தாய்
சேயின்முகம்பார்க்கும் நீஇதற்கோபிறந்தாய்
தாயின்முகம்போலே

காயும்புழுவுக்குச்
தீயும்பயிருக்குப்
மாயன்கஜேந்திரனுக்

சாயும்நிழல்போல
பெய்யும்மழைபோல
காய்வந்ததுபோல (வந்)

2. பொருந்தாதபுத்தித்தந்தாய் ஆலைவாயிற்கரும்புபோல்மெத்த
நைந்தாய்
துரும்புபோல்வற்றிநொந்தாய் வீழ்வேன் என்றுபெருந்தீயைச்
சுற்றிவந்தாய்
அரும்பதினால்ஆண்டு ஆச்சென்றதனாலே
வருந்தும்தம்பிமடி வான்என்றொருகாலே
பரிந்திதோசித்திர கூடத்துக்கிப்பாலே
பிரிந்தகன்றைத்தேடித் திரும்பும்பசுவைப்போலே (வந்)

3. தீமைவினைகள்மண்டு இராவணப் பாமரன் ஆவி உண்டு
சேமவெஞ்சேனைகொண்டு பரத்துவாச மாமுனிபூசைக்கண்டு
சாமிரகுல சோமன் இதோவந்தான்
பூமகள்சானகி வாமன் இதோவந்தான்
ஓமென்னும்ஆயிர நாமன் இதோவந்தான்
நீமறவாரகு ராமன் இதோவந்தான் (வந்)

பரதருக்கு அனுமார் சங்கிரக ராமாயணம்கூறல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இந்தவா றனுமந்தன் ஓதிஇ டுங்கை மோதிரம் ஈய்ந்துடன்
சந்தமாமுடி கொண்ட தோர்பர தன்கண் ணார வளர்ந்தனன்
உந்த னோடு பிரிந்து ராமன் ஒழிந்ததும் பின் நடந்ததும்
வந்தவாறும் அறிந்தி டென்றுரு மாறினானிவை கூறினான். (117)

93. தரு - கலியாணி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

பரதமகாராசனேகேளாய் - ராமன்சேதி - பரதமகாராசனே கேளாய்

அநுபல்லவி

திரம்உலாவியசித்திர
திருவடிகள்நீகொண்டு
இரகுபதிதண்டகவ
ராஷ்டவிராதனைஉ

கூடத்திலேமுன்னே
போயிஅதின்பின்னே
னத்தில்அடிநீட்டினான்
பேசைடியறமாட்டினான் (பர)

1. அந்தமுனிவர்க்கபயம் ஈந்தான் - பிறகு
அகஸ்தியமுனி ஆசிரமம் சேர்ந்தான் - அவன்
தந்தபடைமுழுதும் கொண்டான் - வந்து
சனகியொடுபஞ்சவடி கண்டான்
வந்தகுர்ப்பநகிஇவன் வாதாடும்நாளிலே
வள்ளல்இளையவன் அங்கை மீதாடும்வாளிலே
கந்தமுலையும் செவியும் நாசியும் நறுக்கினான்
கரதூஷணரையும் அவளாலேநொறுக்கினான் (பர)
2. பின்னாகமானைவர விடவே - அதின்
பிறகுகணைஒன்றில்அது படவே - ஒரு
சன்னாசிராவணன் அடுத்தான் - சீதை
தன்னைநிலமங்கையோ டெடுத்தான்
அந்நிலையிலேவரு சடாயுவைவருத்தினான்
அம்மனை அசோகவனக் காவலில் இருத்தினான்
கன்னிகைதனைச்சாமி தேடிமனதேங்கினான்
கமுகரசனைக்கண்டு கவந்தன்உயிர்வாங்கினான் (பர)
3. சவரிசொல்லியவழி நடந்தான் - என்
தனைஅடிமையாகவே தொடர்ந்தான் - பின்
கவடுளமரங்கள்துணி செய்தான் - அந்த
கால்ன்வாலியையும்விழ எய்தான்
அவனியைச்சுக்கிரீவ னுக்குதவிமீளவும்
அடியேன் அறிந்தம்மை நிலைகண்டுமீளவும்
தவம்உளவிபீஷணர்க் கபயம்கொடுத்தனன்
சாமிதிருவணைஒன்று கடல்மேல்எடுத்தனன் (பர)
4. பண்டைலங்கையின்மதில் பிடித்தான் - எழு
பதுவெள்ளமும்கொண் டிடித்தான் - வெகு
கண்டகஅரக்கரை மடித்தான் - பயிர்க்
களைஎடுத்ததுபோல் எடுத்தான்
அண்டர்பணிதம்பியும்நெ டுங்கணைகள்தாக்கினான்
அதிகாயனையும் இந்திரசித்தையும்மண்ணாக்கினான்
கொண்டல்மணிவண்ணனும் சிலகணைமுடக்கினான்
கும்பகர்ணனையும்ரா வணனையும்ஒடுக்கினான்(பர)

5. மதிநுதல்சீதைதனை உற்றான் - அங்கே
 வந்ததசரதன்வரம் பெற்றான் - தனது
 பதியில்வரவேஉளம் மதித்தான் - புஷ்
 பகமீதில்சேவடி பதித்தான்
 எதிர்படும்காடும்நாடும் கண்டுதாண்டினான்
 இமையவர்புரந்தரா திகள்புகழவேண்டினான்
 அதிமுனிபரத்துவாசன் ஆசிரமம்மேவினான்
 அதற்குமுன் உனைக்காண அடியேனைஏவினான்(பர)

ஸ்ரீராமர் அனுமாரை உடனுண்ண வேண்டுதல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நீதமுடன் அனுமனிது சொன்னான் இந்த
 நிமிஷம்வந்து சாமிஉனக் கருள்வான் என்றான்
 போதரவாய் பரத்துவாசன் மடத்திற் பூர்வ
 போசனவே னையிற்போய்ரா கவனைக் கண்டான்
 பாதமலர் வணங்கினான் பரதன் தன்னைப்
 பார்த்ததும்காத் ததும்சொன்னான் அப்போ தையன்
 காதலனே அனுமானே நீயே என்தன்
 கண்ணென்றான் என்னுடன்வா உண்ன்றானே. (118)

94. தரு - மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

வாவாஅனுமானே - என்னுட் உண்ண - வாவாசீமானே

அநுபல்லவி

ஜீவபயம்இல்லாமல் பரதனையும்தேற
 தேற்றினனக்குவந்து சொன்னன்இளைப்பாற

சரணங்கள்

1. அங்கேபிரமாஸ்திரத்தால் விழுந்ததம்பிபிழைக்க
 அமிர்தமருந்துதேடிக் கொடுத்தாயே
 இங்கேஅக்கினியில் வீழ்ந்ததம்பிபிழைக்க
 என்வரவைச்சொல்லித் தூக்கி எடுத்தாயே

சங்கடவேதனைகள் ஏதேதுவந்தாலும்
தலையிட்டுக்கொண்டு தீர்க்கத் தொடுத்தாயே
பொங்கும்இருப்புக்கோட் டையும்கற்கதவுமே
போலஎங்களைக்காக வாலாயம் அடுத்தாயே (வாவா)

2. பூட்டியதூதுநீபோய் அரக்கரைக்கொன்றரத்தம்
போச்சிலையே இன்னம்லங் கையில்ஈரம்
வாட்டம்இல்லாமற்சீதை தனையும்தந்தாய்நல்ல
வாழ்வும்தந்தாய்எனக் குபகாரம்
கூட்டத்தினால்என்ன படையில்ஒருத்தன்
கொடையிலும்ஒருத்தன்உன் னதேவீரம்
தாஷ்டிகத்தம்பிமார்க்கும் தாய்மார்க்கும் எனைப்பெற்றோன்
தனக்கும்உனக்கும்நான் சொல்வதேன் உபசாரம்(வாவா)
3. சுக்ரீவனுக்கும்வி பீஷ்ணனுக்கும் தங்கள்
துரைத்தனமேல்ஆசை எந்தாயே
எக்காலமும்உன்தன் ஆசைஎன் காரியத்தில்
எங்கெங்கும் போய்ச்சுற்றி நொந்தாயே
விக்கிரமம்நீசெய்து வருகையாலேநாங்கள்
விருந்தமுதிருந்துண்ணத் தந்தாயே
சர்க்கரைப்பந்தலிலே தேன்மாறிப்பொழிந்தாற்போல்
சந்தோஷவார்த்தைகொண்டு சமயத்தில்வந்தாயே (வாவா)

ஸ்ரீராமர் பரத்துவாசர் செய்த விருந்துண்ணல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

சுந்தரனாம் ராமசந்தரன் இந்தவிதம்
உபசாரஞ் சொல்லச் சொல்ல
வந்தனுமான் ஒடுங்கிமிக வணங்கிநின்றான்
எல்லாரும் மகிழ்ந்தே உண்ண
பந்தியிருந்த தாரனுமான் பரதனையே
அடிக்கடிக்குப் படித்துப் பேச
அந்தவுரை செவிக்கமுதா விருந்தமுது
திருந்தினான் அருந்தி னானே.

3. பவ்வியவான் அனுமானைக்கடைக்கண்ணாலே களிப்பூற
பார்த்துப்பார்த்துமனம்
செவ்வையானதை வேத்தியம்செயக்கண்டு
தேவாள்ல்லாம் சோபனம்சூற
இவ்வுலகத்தினிலும் அவ்வுலகத்தினிலும்
எவ்வுலகத்தினிலும் அவ்வவ்விடத்தில்உள்ள
திவ்வியசாரங்கள்பெற்று செவ்வாய்மலரில்வைத்து(உண்)

உண்டபின்பு பரிகலத்தை அனுமான் கொண்டான்
ஒருசுக்ரீ வனுக்கும்விபீ ஷணற்கும் ஈந்தான்
கண்டபடை களுக்குமிட்டான் தானும் பாதி
கைக்கொண்டான் அவனை அயோத் தியிலேஏக
அண்டர்பிரான் அனுப்பினான் கடலைத் தாண்டி
அரக்கர்குலம் வேரோடே அழிய வில்லால்
மண்டமரில் வென்றதெல்லாம் ராமச் சந்திரன்
வகைசொல்வான் முனிவருக்குத் தொகைசொல் வானே. ( )

இங்கேநாங்கள் இலங்கையை வென்றதை
இந்தவாறுகாண் முனிவர்களே

தங்கும் குரங்கெல்லாம்	அணுப்போல் எதிர்தர
சண்டை செய்யும் அரக்கர்	மலைபோல் வரவர
அங்கே நீங்கள் முன்	ஆசீர்வாதம் செய்ய
அணுவும் மலையாச்சந்த	மலையும் அணுவாச்சையா (இங்)

1. வானரத்தால்	படையெல்லாம்மடிந்தது
மாயையெல்லாம்விபீ	ஷணனால்விடிந்தது
ஆனதம்பிமேல்ஒரு	நாகாஸ்திரம்படிந்தது
அதுவும்கருடனாலே	பொடியாப்பொடிந்தது(இங்)

2. அந்தப் பிரம்மாஸ்திரத்தை அரக்கன் விடுத்துமொய்த்தான்
அமுர்தமருந்தை அனுமான் கொண்வெந்துவைத்தான்
இந்த அனுமானாலே இளையவன்உயிர் பெற்றான்
இளையவன்கை அம்பாலே இந்திரசித்தனும் செத்தான் (இங்)

3. மூலபலம்ராவணன் கும்பகர்ணன்சென்மம்
 முடியவேமுடிந்தது ராமபாணவன்மம்
 ஏலவேதொலைந்தது எங்களைத்தொட்ட கன்மம்
 எங்களால்ஒன்றும் இல்லை எல்லாம் உங்கள் தன்மம்(இங்)

குசன் ராமர் வரவில்லை என்று வருந்துதல்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி விருத்தம்

கரக்காமல் இவ்வாறு சொன்ன ராமன்
 கானமுனி வரைநிறுத்தி ஆசி கொண்டு
 பரப்பாம்புஷ் பகம்கொண்டு கங்கை ஆற்றின்
 பக்கல்வரும் முன்ன முன்னே பரிவினோடே
 தரத்தாலே எனக்குரைத்த நாளும் கண்டேன்
 சகுனமுங்கண் டேன்இன்னம் சாமி இங்கே
 வரக்காணேன் என்ஆவி வைக்கேன் என்று
 வாடுவான் குசன் வருந்தித் தேடுவானே. (121)

18. திபதை - ஆனந்தபைரவி ராகம் - ஆதி தாளம்

கண்ணிகள்

1. ஆண்டுபதினாலும்போய் வருகிறோம் என்ற அய்யன் வரவு
 காணேனே
 நீண்டப்பனமரம்பேலே வளர்ந்தேனே நிலத்தில் இருக்க
 நான்ஏனே
2. சாமியும்தான் தாயும் தம்பியும் என்னைத்தவிக்கவிட்டு மறந்தாரோ
 பூமியில்தங்களுடன் வாரார்க்குகன் - புலையன்என்று துறந்தாரோ
3. இச்சையாலேநான் என்னபிழைசெய்தாலும் ஏழையென் நென்னை
 அறியாரோ
 நச்சுமாமரம் ஆனாலும்வச்சவர் நன்மரம்என்றுகுறியாரோ
4. உண்டால்பசிதீரும்என்றேஇந்த உலகம்சொல்லியமாண்பேனோ
 கண்டாற்பசிதீரும்என்சாமிமுகக் கமலத்தைஎன்றுகாண்பேனோ
5. சோராதொரு தோழன்என்றவர் சொல்லியசொல்என்னபொய்யோ
 கார்மேனியும்கோதண்டமும்என்தன் கண்எதிரேநிற்குதையோ

6. அங்கேமுன்பழகினஊரை நினைக்காரோபகவானே
எங்கேயிருந்தாலும்ராமர்இருந்த இடம்அயோத்திதானே
7. வலக்கண்ணும் வலத்தோளும் துடிதுடித்து வருகிறதென்ன
இதுதானே
கெலிக்கும் ராகவன் தரிசனம்கிடைத்தாலும் கிடைக்குமோ என்ன
அறியேனே
8. இனிமேல்ஒருதெய்வம் தன்னைக்கை எடுப்பேனோ சற்றும்நானே
தனியே ஆனைதழுவும்கையாலேஆடு தழுவுமோஎன்கைதானே.

பரதர் ஸ்ரீராமர் திருவடிகளிலே வணங்குதல்.

விருத்தம்

நையும்இந்தக் குகன்பணியச் சாமி .வந்தான்
நம்பிபர தனும்நீயும் சுகமோ என்றான்
துய்யகுகன் சனகிவிபீ ஷணன்சுக் கிரீவன்
துணைவனொடு புஷ்பகமேல் அயோத்தி சேர்முன்
செய்யவசிஷ்ட டனும்பலபேர் களும்தாய் மாரும்
திரண்டுவரும் பரதனுக்கு கையா லேஉன்
அய்யன்வந்தான் என்றனுமான் காட்டக் காட்சி
யருளினான் ராமன்எழுந்தருளினானே. (122)

97. தரு - சாவேரி ராகம் - அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ராமன் எழுந்தருளினான் - பரதன்முன் சீதா - ராமன் எழுந்தருளினான்

அநுபல்லவி

ஆம்எனும்தேவர்களுக் கமுதம் தந்தாற்போல
பூமியில் உள்ளோர்க்கெல்லாம் போனபொருள்வந்தாற்போல (ரா)

சரணங்கள்

1. தூயவர்க்கெல்லாம்முத்தித் துறைகள்சித்தித்தாற்போல
ஓயும்உடலோர்க்கெல்லாம் உயிர்புகுந்தற்றாற்போல
நேயமாதர்க்கெல்லாம் கண்நிழல்வந்துதித்தாற்போல
தாயார்க்கெல்லாம் அப்போது தான்பிள்ளைபெற்றாற்போல ( )

2. உத்தமர்கள்நாவுக்கெல்லாம் உறும் தேன்மயம் ஆக
மற்றவர்கண்வண்டுக்கெல்லாம் மலர்ந்தபங்கயம் ஆக
அஸ்தசெந்தாமரைக்கெல்லாம் அருஞ்சந்திரோதயம் ஆக
புத்திரர்க்கெல்லாம் தாயைப் போலேவசியம் ஆக (ரா)
3. சரியும்மரவுரியும் சடையுநடையும்கோர
வருகிறதம்பிவந்த வரவுகண்டுகண்ணார
உருகிஉருகிஅவன் உடையகுறைகள்தீர
திருவும் தம்பியும்கவிச் சேனையும்தானும்கேர (ரா)

பரதருக்கு ஸ்ரீராமர் காட்சிக் கொடுத்தல்.

விருத்தம்

இயல்புடன் இப்படிராமன் வந்தபோதில்
இதோவந்தான் சாமியென அனுமான் காட்ட
வியன்உறு தாய்மாரும் ஊராரும் பார்க்க
மிடியனுக்குக் கனகமழை கிடைத்தாற்போலத்
தயவுளதாய் முகம்காணும் சவலைபோலச்
சாமிமுகம் இளையவனும் தானும்கண்டான்
உயிர்உருக உளம்உருகத் திருத்தாள்மேலே
உணங்கினான் பரதன்வந்து வணங்கினானே. (123)

98. தரு - காம்போதி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

வணங்கிநின்றானே பரதன்சாமிசேவைக்கு இணங்கிநின்றானே பரதன்

அநுபல்லவி

கணம்குலாவும்தச ரதன்தன்னைஎதிர்ப்பட்டு
கண்டசீர்என்னக் கண்டுதெண்டனிட்டு (வ)

சரணங்கள்

1. அதிகானம்போய்வாழ்ந்தவன் உடம்பும்போற்றிஎன்றவன்
அடிமேலேபோய்வீழ்ந்தவன்உடம்பும்கட்டிக்கொள்போதில்
அதுவோ அல்ல - திதுவோ பின்னைஎதுவோ உடல்பொதுவோ
அணைத்து அணைத்துராமன் கண்ணீர்த்துள்ளத்துள்ள
அய்யனேமகனே என்றுகட்டிக்கொள்ள (வ)

2. அடியேன்மேல்திருவுளம் உதித்தோ அடிமைபடைத்தால்
ஆளக்கடன்என்பதுமதித்தோ தரிசனம்தந்
தாயேதந்தை - தாயேஎன்ன நீயேவளர்ந்தாயே இப்போ
அவித்தபயறுமுளைக் கத்தந்தகதைபோலே
ஆவிநீதந் தாயேஎன்றொருகாலே (வ)
3. என்னோடேநீ பிறந்தநாளெல்லாம் பதராகி
இருந்தேனேநீவராநாள்எல்லாம் நான்இருந்தாலும்
இறந்தேன்இன்று - பிறந்தேன்கண்டு சிறந்தேன் குறை
மறந்தேன் இங்கே
இருந்தநாள் இருந் தேனநிலம்கெல்லி
இன்றல்லோபிழைத் தேன்என்று சொல்லிச்சொல்லி (வ)

நகரையும் ஸ்ரீராமரையும் சீதையையும் அலங்கரித்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வந்ததம்பி இந்தவகை பணிந்தான் ராமன்
மாதாக்கள் மூவரையும் பணிந்தான் பின்னே
அந்தலக்ஷுமணன்பரதன் பதம்ப ணிந்தான்
அவன்பதத்திற் சத்துருக்கன் பணிந்தான் இப்பால்
பந்தமுள்ள சீதைநின்ற திசையை நோக்கிப்
பரதனும்பதம் பியும்பணிந்தார் சுமந்திரன் சொல்லால்
விந்தை விந்தை யாவவரும் கூடிநானா
விதம்செய்தார் அயோத்திஅலங் க்ருதம்செய் தாரே. (124)

19. திபதை - மோகனராகம் - அடதாளசாப்பு கண்ணிகள்

1. தேசதேசமக - ராசராமனுக்குத்
திருமுடி அபிஷேகம் - செய்ய
ராசராசர்கள்எல் - லாரும் முறைமுறையா
எடுத்தனர் வைபோகம்
2. சேனைசேனைமக - ராசராசர்களுந்
திரிந்தனர் சாரிகைகள் - மிக
ஆனைமேலேநெடு - வானமும் அதிர
அடித்தனர் பேரிகைகள்

3. சோதிமணிநெடு - வீதியில்மகர
தோரணம் தூக்கினார் - திசை
மீதினிலேபிச - காமல்நால்இரு
மேருவுண் டாக்கினார்
4. காரும்படிந்திடச் - சூரியன் வெய்யில்மறையக்
காவணப்பந்தல் படுத்தார் - இனி
ஆரும்இங்ஙனே - வாரும்என்றழைக்கும்பொன்
ஆலவட்டங்கள் தொடுத்தார்
5. முத்துக்குடை பவளச் - சித்திரக்குடைகள் எங்கும்
முறைமுறையா நிரைத்தார் - அப்புறம்
சுற்றுக்குச்சுற்றிலே - வர்னவர்னம் உள்ள
சொர்னமலர்கள் விரைத்தார்
6. கோலப்பதுமைஇந்தர - சாலப்பதுமைகட்டிக்
கூந்தற்கமுகு நட்டார் - சுற்றிலும்
மேலுக்கும்கீழுக்கும் - கோலக்கண்ணாடிகள்
விதம்விதம்ஆக இட்டார்
7. குடகவால்வளைக் கோதையர் - கீதங்கள்
சோபனமுடன் அமைத்தார் - அபிநய
நாடகசாலையும் - பாடகசாலையும்
நாலுமுகமும் சமைத்தார்
8. முத்தாலாத்தியும் - பவளாலாத்தியும்
முகம்தோறும் காட்டினார் - நல்ல
விஸ்தாரப்பெரு - வீதியெல்லாம்பனிநீர்
வெள்ளங்களா ஆட்டினார்
9. பூந்துகில்கரித்து - மாந்தழைவிரித்துப்
பூரணகும்பம் பதித்தார் - புவி
வேந்தரும்பல - மாந்தரும் ஆனந்தம்
மேற்கொண்டுகுதி குதித்தார்

10. ஆணிமுத்துப்பவளம் - மாணிக்கத்தாற்செய்த
ஆபரணம் திருத்தினார் - சோபனம்
பாணிக்கும்நவரத்தின - பாலிகையெங்கெங்கும்
பளபளென இருத்தினார்
11. கலவைப்பொடிகதம்பப் - பொடிகள் குங்குமப் பொடி
கடைத்தலையெங்கும் கொட்டினார் - மெத்த
விலைபெற்றபொன் எழுத்து - விசித்திரம்விசித்திரம்ஆன
மேற்கட்டியும் கட்டினார்
12. சந்தனச்சேற்றிலும் - அகிற்சேற்றிலும்போவோர்
சறுக்கிச்சறுக்கி விழுந்தார் - அதிலே
கெந்தப்பொடி இறைத்துக் - கெட்டி ஆக்கிமெள்ளக்
கிளம்பிக்கிளம்பி எழுந்தார்
13. மாலையும் சொர்னவார்னச் - சேலையும்பந்தலும்
வாசற்குவாசல் விரித்தார் - தெய்வ
ஆலயங்களுமலர்ச் - சோலையும்
அணிபெறஅலங் கரித்தார்
14. கொதிகொளும்கதிரவன் - மறைபடமாணிக்கக்
கொடிகளாலே மறைத்தார் - வெகு
விதம்விதம் ஆகிய - முத்தும்பவளங்களும்
வெள்ளியும்பொன்னும் இறைத்தார்
15. செப்பம்உள்ளபளிங்கில் - ஒப்பனைசெய்கனகத்
திண்ணையிற்கோலம் புனைந்தார் - நல்ல
முப்பழக்குலைகட்டி - அப்புறம்கனிவகை
முறைமுறையா வனைந்தார்
16. ஆனநற்சதுரங்க - சேனையும்சிவிகையும்
அலங்கரித்தேறி வருவார் - இதை
மாநிலதானமும் - கன்னிகாதானமும்
வகைவகையாய்த் தருவார்

17. யாழும்வீணைகளும் - கின்னரிகளுங்கொண்டு
ராககீதம் படித்தார் - அலை
ஆழிபோற்குமுற - மேளதாளங்களை
அதிரஅதிரன் அடித்தார்
18. சடைமுடிவள்ளலுக்குக் - குடைமுடிதரித்திடத்
தக்கஅலங்கிருதம் செய்தார் - எங்கும்
புடைவரும்தேவரும் - மூவரும்யாவரும்
புஷ்பவருஷங்கள் பெய்தார்
19. மாமன்சனகளும் - தாய்மாருங்கண்டு
மகிழ்ச்சிகண்ணீர் துளித்தார் - பின்னும்
நாம்இங்கேசெய்த - தவமேதவம்என்று
நகருள்ளோரும் களித்தார்
20. கற்பனைகடந்தஎன் - அப்பனைராமனைக்
காவலர் ஒப்பனை செய்தார் - மிகு
பொற்புளகோதைஎன் - தாயார்சீதையைப்
பூவையர் ஒப்பனை செய்தார்
21. சந்திரகுலத்தில்வந்த - சீதைக்குநாதன் என்று
சந்திரன் புகழ்ந்தானே - கூட
இந்தவைபோகத்தை - ஆயிரம்கண்ணிற்கண்டு
இந்திரன் மகிழ்ந்தானே.

பட்டாபிஷேக மண்டபம் பரதர் சோடித்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம்

இங்கிப் படியே அயோத்தியையும்
 இராமன் தனையும் சனகியையும்
 பொங்கத் துடனே சிங்காரம்
 புனைகின் றளவிற் பரதாழ்வான்
 அங்கப் போது சாமிமுடிக்
 கபிலேஷ கம்செய் மண்டபந்தான்
 தங்கத் தாலும் மணியாலும்
 சமைத்தான் நன்றா யமைத்தானே.

99. தரு - கேதாரகௌள ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

சிங்காரம்செய்தானே பரதன் - அபிஷேகமண்டபம்
சிங்காரம்செய்தானே பரதன்.

அநுபல்லவி

துங்கநவமணிகள்	எங்கும் இருந்துவெய்ய
சூரியப்பிரபைகள்மேலே	வாரிப்பிரபைகள் பெய்ய
இங்குள்ளபேருடன்	அங்குள்ளபேரும்உய்ய
ரகுராமனுக்குத்துய்ய	மகுடாபிஷேகம் செய்ய (சிங்)

சரணங்கள்

- விவரநீலத்திலும் கோமேதகத்திலும்
வேதிகையும்சிறந்த போதிகையும் அடுக்கி
குவியும்உபாநமும் பதுமமும் யாளமும்
கோமளத் தால்அடுக்கி
தவளப்பளிங்குத்தள விசைவகுத்ததன்மேலே
சாதிமாணிக்கச்சிங்கா தனம்பதித்தொழுங்காலே
பவளத்தூண்கள்நட்டு மதலைசெய்தொருகாலே
பதவிவிரும்புந்தொண்டர் இதயகமலம்போலே (சிங்)
- துய்யமருமலர்ச் சரங்களைநிரைநிரை
தூக்கிவகைவகையாய் மேற்கட்டிகள் திருத்தி
பையக்கவரிகள் கையினால்அசைக்கும்
பதுமைகள் சுற்றிஇருத்தி
எய்தும்அவர்மனதில் ஐயம்செல்லச்செல்ல
இதுவோ அயோத்திநகர் இதுவோ அல்லஅல்ல
அய்யஇதுஅந்த வைகுந்தம்என்றுசொல்ல
ஆணிப்பொன்னாலேஎங்கும் வாணித்துநல்லநல்ல (சிங்)
- தேடிஉலகங்கள் நாடிக்கும்பிடும்
சிகரகும்பங்கள்பல தகதகென்றுமின்னவே
ஈடுள்ளபுவிக்குக்கண் ணாடிபோற்செய்தானே
எங்கும்நிக நிகென்னவே

பாடிக்கொள்வேதமோ •
பாம்பணையோகடலோ
வேடிகைநான்சொல்லக்
விசுவகர்மாவினாலே

ஆயிரம்தலைநாக
அந்தநாகரீக
கூடுமோதேவலோக்
உசிதம்உசிதம்ஆக (சிங்)

ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேகம்.

எண்ணீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சித்திரமண் டபம்அதிலே உள்ளம் கொண்டு

தேவர்கள்மா னிடர்கள்செய்யும் சேவை கொண்டு
சுத்திபெறு குகன்விபீ ஷணன்சுக் கிரீவன்

துணைவர்பணி கொண்டுசிங்கா சனமேற் கொண்டு
சத்தியமும் நீதியுமேற் கொண்டு துள்ளச்

சகலமும்கைக் கொண்டுசெங்கோல் கொண்ட ராமன்
பத்தினிசா னகியுடனே உலகை ஆளும் படிக்கொண்டான்
அபிஷேக முடிகொண் டானே. (126)

100. தரு - செளராஷ்டிர ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

மகுடாபிஷேகம் கொண்டானே - ஸ்ரீராமச்சந்திரன் - மகுடாபிஷேகம்
கொண்டானே

அநுபல்லவி

சகல ராசர்களும் - சகல தேசர்களும் - சகலவேதியரும் - சகல
சாதியரும்

சகல மந்திரிகளும் - சகல தந்திரிகளும் - சகல முனிவர்களும் -
சகல மனிதர்களும்

சந்திராதிமூவர்களும் - இந்திராதிதேவர்களும் - சந்தோஷமாப்
பொருந்து - சிங்காதனத்திருந்து (ம)

1. மாதவமுனிவர்கள் புடைசூடப் - பல வேதவேதியர்கள் மறை
பாட
வானவர் ஆனவர் மலர்போட - ரம்பை மேனகை ஊர்வசி நடம்
ஆட

மாதலத்துள்ள தீர்த்தமும் ஒதுசமுத்திர தீர்த்தமும் வரிசையுடன்
 அனுமான் கொண்டு வர
 சோதிமிக்க ஆலாத்தி மீதிடுலட்சுமி பெண்கள் சுபசோபனம்
 சொல்லிக்கொண்டு வர
 வானகத்தில் அமிர்தத்தை மானமிக்க முனிவர்கள் மகிழ்ந்து
 மகிழ்ந்தாசிகள் விண்டு வர
 ஞானமிக்க நாரதர் கானவித்தை முறைமுறை நானாவிதம்பாடிக்
 கண்டு வர
 மகதர்க்குதர்பலர் - கவுடர்யவனர் பலர் - வடுகர்குடகர் பலர் -
 துளுவர் - வளவர்பலர்
 வங்கர் அங்கர்கள் பலர் - கொங்கணர் தெங்கணர்பலர் -
 மாளவர்சாளவர்பலர் - லாடர்கள் மாராடர்பலர்
 வங்காளம் பப்பர்த்துளோர்பலர் கொங்கீழம் குச்சரத்து
 ளோர்பலர்
 வந்தேசந்தித்திறைஞ்சி முடிபணி யுந்தோறும் பட்டுதிர்ந்த
 பொடிமணி
 வைத்தபதத்தில் உறுத்திட மற்றவர் சுற்றிலும் ஒற்றிவரச்சில
 கொற்றவர்
 மட்டுவகுத்து வகுத்துவரச்சில கட்டியம் உரைத்திடுபட்டர்
 செலச் சொல
 வாமாபராக்கு வெகு - நாமாபராக்குரண - வீமாபராக்குரகு -
 ராமாபராக்கு என
 வாசவர்க்கும் - கேசவர்க்கும் - ஈசுரர்க்கும் - மீசுரர்க்கும்
 வல்லோன்னனப்பிதிர்கள் - பல்லோர்களும் துதிக்க -
 நல்லோர்களுங்கதிக்க - எல்லோர்களுந்துதிக்க (ம)

2. பூசுரவசிட்டன் நிசுவாசன் - உர - கேசவன் முனிவன்
 பரத்துவாசன்
 பூசிதகௌதமனுடன் வியாசன் - மிகுகாசிபன் கோசிகள்
 தூர்வாசன்
 பூந்துகில் சுற்றிநல்ல - மாந்தழை வைத்ததிவ்ய பூரணகும்பம்
 அவரவர் கொடுக்க
 ஏந்துநெய்யும் பொரியும் - மாந்தி அக்கினிதேவன் -
 எழும்பிஎழும்பிவலக்கொழுந் தெடுக்க

போந்த முகுர்த்தம் வந்து - நேர்ந்த தெனத்திரண்டு - புண்ணிய
 புரோகிதர்க்கள்கடுக்க
 சூழ்ந்து பலமுனிவர் - சாந்தி மாந்திரம்சொல்லிச் - சுபம்தரும்
 நவக்கிரக செபகம் தொடுக்க
 பூசுரர் உடைகளை வேசியர்கள் உடுக்க - வேசியர் உடைகளை
 பூசுரர்கள் உடுக்கப்
 பூசியபொடிவகை வேசியர்கள் இறைக்க - வேசியர் - மிசைஅது
 வேதியர்கள் இறைக்க
 பொன்போலும் சட்டமிட்ட மாளிகை - மின்போலுஞ்
 சுற்றிவைத்த பாலிகை
 பொங்காரம் சுற்றிலும் பளசரணங்கள்பளபளென - எங்கேயும்
 சித்திரம் தளதளென
 புத்தமுகத்தை நிகர்த்த மொழிச்சியர் - அஸ்திர சத்திகள் ஒத்த
 விழிச்சியர்
 பொற்கட கக்கையில் அப்பி அடிக்கடி - கற்பக புஷ்பம்
 இறைத்திட இப்படி
 போராடவே குயில்கள் - நேர்பாடவே மயில்கள் -
 போல்ஆடவே தகவும் கோல்ஆடவே மிகவும்
 'பூமகளும் - பார்மகளும் - நாமகளு - மேமகிழ
 பூதாதி தரும்யோக - வேதாவுடனே லோக - மாதா
 எனும்வைபோக - சீதாச மேதன் ஆக (மகு)

3. அங்கதன் அருகில் உடைவாள் பிடிக்க சுகாவன் கைலாகு
 தந்து தோள்பிடிக்க
 அஞ்சி அனுமான் சாமிதாள் பிடிக்க - வந்து - அடைப்பம்
 சுமந்துமத வேள்பிடிக்க
 அட்சய விவேகிஎன்னும் - லட்சுமணன் சத்துருக்கன் -
 அருகினில் நின்று கவரிகள் வீச
 பட்சம்உள்ள சுமந்திரன் - எச்சரிக்கை என்னுசொல்ல - பரதன்
 குடைபிடித்து நயம் பேச
 அற்புதக் குபேரன்வந்து - பொற்பணிந்திருத்தமணி -
 அணிபணி கண்டு சூரியன் கூச
 கற்பனை கடந்தராமன் - ஒப்பனைசெய் திருமார்பில் - களபச்
 சந்தனங்கள் சந்திரன் பூச

அருள்முக கமலமும் அதில் இருகமலமும் - இருகரகமலமும்
 இருபதகமலமும்
 அனமிசை வருகிற அயன்வரு கமலமும் - வனிதைசனகிதிரு
 மலர்முக கமலமும்
 அன்பு நும்பச் செனும் சொரூபமும் - முன்காணும் கைப்
 பிரசண்ட சாபமும்
 அநேகர் கண்கொண்டு கண்டபேர் இதை - இங்கே
 என்சொல்வோம் எனவே அதை
 அந்தர துந்துமி தும்பும் தும்என - முந்திய சங்குகள் பம்பம்
 பம்என
 அந்தைகள் பம்பைகள் திம்திம் திம்என - மொந்தை அதிர்ந்தது
 தொம்தொம் தொம்என
 ஆதாளிகொண்டுவிரி - பாதாளமும்திசையும் -
 ஆலோலம்மண்டுகடல் போலேமுழங்கிட
 அந்தலோகம் - இந்தலோகம் - எந்தலோகம் - மும்திரியும்
 அனைத்துயிர் களும்ஒக்க - மலர்க்கை குவித்துநிற்க -
 அதிஷ்டம் அயோத்திதக்க - வதிஷ்ட முனிவன் வைக்க
 (மகுடா)

ஸ்ரீராமர் அரசியல்.

விருத்தம்

திருமுடிமேல் மகுடாபி ஷேகம் கொண்டு சீதையுடன் ரத்னசிம்மா
 சனமேற் கொண்டு
 தருமநிலை வதிஷ்டமுனி உரைக்கக் கொண்டு தம்பியர்மன்
 னவர்வணங்கச் செங்கோல் கொண்டு
 வருமறையோர் தம்ஆசிர வாதம் கொண்டு மன்உயிரைத் தன்உயிர்போல்
 மனத்துட் கொண்டு
 கருமுகில்நேர் மேனிரகு ராமன் பூமி காத்திட்டான் ஒருகுடைக்கீழ்ச்
 சேர்த்திட்டானே. (127)

101. தரு - அசாவேரி ராகம் - ஆதி தாளம்

பல்லவி

காட்சியுடனேராமன் - தாழ்ச்சியில்லாமல்அர
 சாட்சிசெய்திருந்தானே

2. மல்ஆர்புயச்சுக்கிரீவன் - முதலாம்வானரருக்கு
மாமணிப்பணிகளும் பாய்ந்து
நல்ஆர்சஞ்சீவிமலை - கொண்டுவந்து அனுமார்
களிக்கப்பிரமபட்டமும் ஈந்து
சொல்ஆர்விபீஷணனுக் - கரங்கவிமானம்தந்து
துதிசுகன் சாம்புவந்தனுக் காய்ந்து
எல்ஆர்பலமணிகள் - கோர்வைசெய்திட்டகண்டி
எழில்பெறக்கமுத்தினில் வேய்ந்து
சல்லாபம்ஆகஅவர் தமையும்அனுப்பிவிட்டு
சாதுசனங்களுட னேஎப்பொழுதும்நட்டு
வல்லாளன் ஆகிக்கொடுங் கோல்மன்னவரைஅட்டு
வடிவழகிமலர்க்கையாற்செங்கோலைத்தொட்டு (காட்)

3. சேமமிகுந்தபரந் - தாமத்திலிருக்கும்நித்

தியசூரியர்களும்பிர	காச
ராமராச்சியத்துக்கிணை - ஆமோளந்தலோகமும்	
நாமும்அங்கேபோவோம்என்று	பேச
சாமபேததான - தண்டம் அறிந்தராஜ	
சமுகங்கள் எங்கும்வந்து	மூச
காமராசனும் அந்த - திவ்வியமங்களவிக்கிர	
கத்தைக்கண்டுகண்கள்	கூச
நேமமப்படியேமந்திரி	பிரதானிகளுந்துய்ய
நெறியார்மனுவின்படி	உரியஅரசுசெய்ய
ஏமம்பெறமாதமும்	மாரிஎங்கெங்கும்பெய்ய
இகத்தினில்உள்ளசர்வ சீவாத்மாக்களும்உய்ய	(காட்)

சமாப்தியில் மங்களம்.

பாயிரத்தில் வந்த மங்களத்தை அதன் விருத்தத்தோடே
இவ்விடத்திற் பாடிக்கொள்க.

சமாப்தியில் சோபனம்.

பாலகாண்டத்தில் வந்த சோபனத்தை அதன் விருத்தத்தை விலக்கி
இவ்விடத்திற் பாடிக்கொள்க.

வாழ்த்து.

விருத்தம்

இரவிகுலம் வாழிசீ தாராமர் வாழி

இளையவர்மூ வரும்வாழி இவர்பெண்டிர் வாழி
குருவதிஷ்டர் சுமந்திரர் அனுமான் சுகீவர்வாழி

குருவாழி குகர்விபீ ஷணர்வாழி இந்தப்
பரவிய பாகார் வாழி மும்மூர்த்தி வாழி

பலஅமரர் முனிவர்வசு மதிகதிர்கள் வாழி
தருவளர்காழியின் அரணா சலகவிசொல் லியகீர்த்
தனைபடிப்போ ரும்கேட்போ ரும்வாழி வாழி.

(128)

நூற்பயன்.

விருத்தம்

ஞானநா யகனாம் ராமன் நாடகம் இசையாற் சொல்லும்
கானபா கவதர் உள்ளம் களித்திட இதனைக் கேட்போர்
தானம்ஆம் உலகிலுள்ள செளபாக்கியம் மும்பெற் நேநல்
வானநாட் டரசர் ஆக வசிகரம் பெறுவர் தாமே. (129)

யுத்தகாண்டம் முற்றிற்று.

விருத்தம்-127, கலித்துறை-1, கொச்சகம்-1 ஆக 129.

திபதை-20, தரு-101 ஆக 121.

பாயிரம் 1-க்கும், காண்டம் 6-க்கும் கூடிய கொச்சகம்-6,
வெண்பா-2, வசனம்-1, கலித்துறை-1, விருத்தம்-268, ஆக 278
தோயைடம்-1, திபதைகள்-60, தருக்கள்-197, ஆக 258.

இராம நாடகக் கீர்த்தனைகள் முற்றிற்று.

பாட்டு முதற்குறிப்பு

அகம்பன்	310	அன்னையெனும்	191
அகஸ்திய	113	ஆசைகள்	377
அக்கினியை	219	ஆதிஆய்நடு	33
அங்கதன்	256	ஆராத்பிரமன்	394
அஞ்சனை	325	ஆலிலைமேல்	224
அடல் அரக்க	265	ஆவதனால்	83
அடல் இராவ	212	ஆனவண்டோ	388
அடல்சேர்	171	ஆனைமுகனே (வெண்பா)	
அடித்தநம்	140	இங்கிப்படி	420
அட்டிசொல்	115	இசையா மாரீசன்	132
அண்டர்தம்	25	இசையும்வான	38
அண்ணல்	154	இத்தலையில்	323
அதிபதி	297	இந்தவகை	101
அதைஅறிந்தா	303	இந்தவண்ணம்	223
அந்தஅனுமா	290	இந்தவாரணு	408
அந்தவகை	70	இந்தவிதம்	156
அரக்கன்இந்த	350	இந்தாவந்	312
அரக்கஇரா	284	இந்திரசித்தன்	342
அரக்கன்இவ்	254	இப்படிச்சிறு	76
அரசனை	103	இப்புறம்	220
அரன்முடி	30	இயல்புடன்	416
அருந்துணை	348	இரக்கமா	243
அருள்முனி	112	இரங்கி	352
அலகிலா	104	இரவிகுலம்	427
அளப்பரிய	328	இருந்ததசரத	36
அறியும்விபீ	241	இருந்தராகவ	113
அற்புத	81	இருந்தராவண	211
அனம்போல்	392	இலகும்	179
அனுமனிந்த	183	இவர்இப்படி	142
அனுமான் இப்படிக்குத்	260	இவ்வகையா	38
அனுமான் இப்படிசொ	151	இளையவ	320
அனுமான்பி	209	இனமதில்	42
அன்பினுடன்	279	இனம்கொண்	339
அன்றுசொன்	246	இன்னவகைகும்ப	279

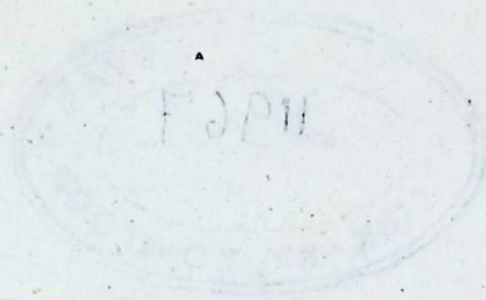
இன்னவகை	61	கிளம்பியமா	258
இன்னவாறு	161	குதித்தேஇந்	286
இன்னவாலி	158	கும்பகர்ணன்இந்த	227
இஷ்டம்உள்ள	141	கும்பகர்ணன் இது	268
ஈங்கிவைஇப்	63	கெடிக்கருட	300
உண்டபின்பு	413	கெடிகண்	203
உதிக்கின்ற	229	கொண்டலெ	182
உத்தமி	282	கொம்பனை	163
உரத்தாலே	402	கொன்றவன்	75
உளம்மகிழ்ந்	76	கோடையிலே	217
உறும்தருமம்	134	கோதண்ட (வெண்பா)	24
உன்னித்தான்	199	கோதை	186
எடுத்திந்தப்ப	252	கோலமுடி	252
எடுத்திந்தவண்	345	கோவித்தபர	97
எண்ணிஅனு	196	சக்ரபதி	55
எதிர்கொண்ட	206	சதிர்பெறும்	28
எதிர்கொண்டி	338	சத்தியம்செய்	99
எல்லாம்முடன்	336	சத்யவிபீ	270
எழுந்ததோர்	391	சம்மதிஏதெ	263
என்றமுது	343	சரணம்என	153
என்றுராவண	230	சவரிசொன்ன	149
என்னரகு	232	சாமிஇந்தப்	168
ஓசையுடன்	397	சாரன்இது	250
ஓதிஇவ்வா	354	சானகிஇப்	190
மடுத்ததங்கை	131	சானகியை	146
கட்டிஉவந்	323	சித்திரமண்ட	422
கண்டுதிரு	194	சிந்தையை	79
கதிர்விடு	376	சில்லிகளாய்ப்	335
கம்பஇரா	23	சினமாயிப்ப	326
கரக்காமல்	414	சினம்கொண்	54-80
கலக்கம்அற	329	சீலம்உள்ள	369
கலங்கிப்பணி	236	சுந்தரன்ஆம்	411
கனமான	27	செய்திகளை	44
கனம்மலர்ந்த	389	செவிக் கேசுப	390
கன்னம்அறுந்	130	சொல்லிஇந்த	196
காதகிருப்ப	123	சொல்லிது	41

ஞானநாயகன்	428	நீதன்கை	371
தந்தாய்	407	நெறியாள்	281
தம்பிவிபீ	216	நையும்இந்த	415
தருக்களும்	111	படபடென	226
தவறுபடா	340	படித்தார்	331
தனதுபுகலும்	92	பதினும்	107
தாடகைதான்	45	பத்தியா	148
தாய்வருந்திட	78	பத்திவிபீ	233
திடம்ஆம்	46	பரதன்இந்த	404
திடம்பெருகு	100	பரதன் இவ்வா	106
திடுதிடென	380	பரிந்திந்த	316
திரிசடைஇப்ப	187	பறித்தமா	251
திரிசடைசொ	317	பன்னியனு	222
திருத்தேர்	379	பன்னிஇது	406
திருமகள்ஆம்	59	பன்னியசூர்ப்	122
திருமுடிமேல்	425	பாட்டில்	174
திருவணைப்	400	பாய்ந்தசம்பு	204
துங்கம்ஆம்	68	பார்என	284
துதித்திடும்	66	பாவையர்	52
துதிபெறு	107	புங்கவன்	48
துதிவிராதன்	110	புலம்பிய	91
துய்யமலை	95	பெருமான்	242
தூங்கியதோ	267	பேய்வடிவாம்	120
தூவிமுடி	384	பொய்கலந்த	109
தூவியள்	255	பெருமூல	367
தேசதேசத்	64	பொறுத்தான்	138
தேரினில்இப்	137	பொறை	145
தொடராஅனு	231	போதரவா	215
தொடுத்து	347	மணம்உள்ள	58
நண்அரி	49	மண்ணும்	82
நலிஇந்திரசித்	309	மதம்சேர்	299
நாடிவிபீ	386	மதிமான்	167
நாட்டிலேஇந்	193	மதிமுக	143
நிருதன்இவ்	384	மதியுடன்	349
நிறமென்கூந்	398	மந்திரிஎனும்	272
நீதமுடன்	410	மந்திரிசுமந்	87

மழைநிறத்தி	160	ராமனை இந்த	157
மறம்மிகும்	319	வசம்உடன்	235
மனதில்இந்த	47	வடித்து	198
மன்னவன்ஆம்	169	வண்டே	221
மன்னவன்ஆம்	37	வண்ணம்	262
மாட்சிஇவ்வா	392	வந்ததசரத	51
மாசகலஇந்த	150	வந்தஞர்ப்ப	116
மாதரசை	180	வந்ததம்பி	417
மாநகர்இப்ப	86	வந்ததொரு	67
மாமருடம்	165	வந்தபாதகன்	324
மாருதிஇவ்வா	332	வந்தவிபீ	237
மானவிபீ	239	வரதன்னும்	94
மிக்கானகவி	172	வருதுயரம்	96
மிண்டாளன்	188	வல்லாண்மை	373
மீட்டாங்கு	247	வளம்ஆன	244
மீண்டவன்	276	வள்ளல்எனும்	246
முடிபுனை	396	வனிதைமணி	62
முடிவரிய	126	வாடி இவ்வா	405
முத்துமுதல்	30	வாதாடும்	119
முந்தித்தாய்	201	வாய்ந்திடுசந்	175
முனிவஸிஷ்டன்	43	வாரவிசுவ	176
முனைசேர்	210	வாரேறு	289
முனைபோய்	287	வாலிஇந்த	162
முன்புமா	277	வானவர்இப்	313
மூலபலப்	375	விநய்விபீ	296
மூவருக்கும்	32	விரும்பிய	280
மெள்ளவே	135	விளைதவறி	266
மையிருளில்	295	வீரர்ஆம்	206
மைந்தர்இவ்	40	வீரன்என்னும்	88
மொழிஇதனை	271	வெம்பி இந்த	322
மோதும்	177	வெம்பியயே	166
ராகவன்சீதை	58		

விருத்த அகராதி முற்றிற்று.

எமது நூல்கள்

நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தம்
 தமிழ்விடுதூது
 முத்தொள்ளாயிரம்
 நந்திக் கலம்பகம்
 நாலடியார்
 நன்னூல் காண்டிகையுரை
 பத்துப்பாட்டு
 நம்பியகப் பொருள்
 தொல்காப்பியம்
 நாச்சியார் திருமொழி
 மதுரை மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்
 மூவருலா
 இரட்சண்ய மனோகரம்
 குயில் பாட்டு
 சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ்
 பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
 திருப்புகழ்
 வளையாபதி குண்டலகேசி
 கண்ணன் பாட்டு
 பாஞ்சாலி சபதம்
 சிலப்பதிகாரம்
 சீவகசிந்தாமணி
 இறையனார் அகப்பொருள்
 திருமுருகாற்றுப்படை
 தண்டியலங்காரம்
 ஒழிவிலொடுக்கம்
 தொடையதிகாரம்
 யாப்பருங்கலக்காரிகை
 குணங்குடி மஸ்தான் சாகிப் பாடல்கள்
 கால்டுவெல்லின் திராவிட ஒப்பிலக்கணம்
 தேம்பாவணி
 சங்க இலக்கியம்

முல்லை நிலையம்

9, பாடரதி நகர் முதல் தெரு,
தி. நகர், சென்னை-600 017.